THE BOOK WAS DRENCHED

TEXT PROBLEM WITHIN THE BOOK ONLY

UNIVERSAL LIBRARY

உ

பதினெண் சித்தர்கள்

பெரிய ஞானக்கோவை

மூன்று பாகங்கள் அடங்கியது

ஸ்ரீ,
வா. சரவணமுத்துப் பிள்ளை
அவர்களால்

ஞானவான்களுக்கு
உபயோகமாகும் பொருட்டுத்
திரட்டிப் பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

பிரசுரித்தவர்கள்

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்
திருமகள் விலாச அச்சியந்திரசாலை
சென்னை

1948

இதன் விலை] [ரூ. 3—8—0

உ

சிவமயம்

பதினெண்சித்தர்கள்

பெரிய

ஞானக்கோவை

இஃது

வா சரவணமுத்துப் பிள்ளையவர்களால்

ஞானவான்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு

சில ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும் சேர்க்கப்பட்டதோடு

26-சித்தர்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

C. விஸ்வநாதம் & கோ

அவர்களின் உத்திரவின்படி

சென்னை:

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்

அவர்களது

திருமகள் விலாச அச்சு நிலையத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சுத்தப்பதிப்பு] 1948 [விலை ரூ. 4.

திருமகள் விலாச அச்சு நிலையம்,
சென்னை

முகவுரை

அருளசுரநத நாதாககள பதினெண்போகள்
அமபரமாம பூரணததின் ஒளிகண்டோாகள்
தெருளசுரநத சிவததோடே சிவமாயநின்றோா
சிதமெலலாம வல்லசிவ முததராஞேர்
அருளசுரநது அமுதமழைப் பொழியுமாபோல்
மணணுலகின ஜீவானம கோடிக -கு
பெ-ருளசுரநது ஞானவரை விளஙகிமேவப்
பொதிநத வேதாநதக கோவையாமே. 1

வேதாநத மெனறுபதி னெண்மராலே
விளககிவைதத சூட்சுமமாம ஞானமின்னுள்
போதாநத மாயொருஙகே கோவையாக்கி
புலப்படுவ தில்லாது புலமபுவோாககு
நாதாநதமாயப் பலநூல் நாடிததேடி
நாளகழிவ தல்லாது நமனை யோடடிச்
சேதாநத மிலலாது ஜீவததோஙக
சேசாநதுக கோவையெனச செயதிட்டோமே.

இட்டமுள ஆரியநில் லாதுநோககச
செயதசிவ வாககியநதான நூலேயாதி
பட்டினததாா பாடலொடு புலமபல்ஞானம்
பததிரகிரி யருட்புலமபல பாமபாட்டிசர்
வட்டமரை யிடைக்காட ரகப்பைசிததா
வடிவறற குதமபைகடு வெளியாளுசிததா
தொடடுரைதத குருமுனிவ ரழுகண்சித்தர்
துரைபோனற நநதீசா ராமதேவா. 3

தேவரொடு கொஙகணவா ரோமநாதர்
திருமூலா கருவூராா பொதிகைசித்தா

ஆவலோடு இவருரைதத ஞானமியாவும
அவனியுள மனுக்களெலா மறியவென்றே
பாவலரை நாவலரை பண்டிதோரை
பறபலவாம் பெரியோரை பணிநதுகேட்டு
மாவிதமாயப பிழையினறி திருததஞசெயது
மாசறவே யசசியறறி மகிழ்நதவாறே. 4

மகிழ்வாக யிநநூலை தெரிசிபபோரை
மன்றுடிக் கேழகருமனு யாதென்றுலோ
புகழபெரிய சித்தாகள்நூ லாங்காங்கேதான
புண்ணியாகள் கைவசமாய பொருததலுணடாம்
அகமகிழநதே யெமமிடததி லருள்செயதீ லை
அசசிட்டே பலபெரியோ ரறியச்செயவோம
ஜெகமபுகழ சாஸ்திரத்தை வெளியிட்டோாககு
சிவலோகம் கிடடுமென சிததாவாககே. 5

தவனெறியின் மிககபதி னெண்மராலே
தானருளிச் செய்தபல சாததிரததில்
சிவனவனே யாகவென சீவகோடி
சிவபெனவே சிறப்பிதத சிவநூல்யாவும
அவமனததாற சிநதுணடு வகலாவண்ண
மறிநதவரை யேதிரட்டிக கோவையாக்கி
புவனமனு வெளிதனிலே ஞானபாதை
புரிநதுய்ய போதிககப் புறநதவாறே. 6

இதில அடங்கியிருக்கும் புததகஙகள்

சிவவாககியா 518-பாடல்.	இடைககாடடு சிததாபாடல.
பட்டினததுபபிள்ளை பாடல.	அகபபை சிததா பாடல்.
ஷை சரிததிரச சுருககததுட	குதமபை சிததா பாடல.
ன ஷையாா புலம்பல்.	கடுவெளி சிததா பாடல.
ஷையாா ஞானம்.	திருவள்ளுவா ஞானம.
பததிரகிரியாா புலமபல்.	சட்டைமுனி ஞானம.
சரிததிரச் சுருககததுடன்	சிவயோக சாரம.
பாமபாட்டி சிததா பாடல்.	

முதற் பாகம்

கிரியை விலக்கல்

நட்டகலலை தெயவமெனறு நாலுபுட்பஞ் சாததியே
சுறறிவநது மொணமொணெனறு சொலலுமநதரமே
தடா, நட்டகலலும பேசுமோ நாதனுள் ளிருககை
யில், சுட்டசடடி சடடுவங கறிச்சுவை யறியுமோ?

சுட் டசட்டி சுட்டுவங கறிசசுவை யறியுமோ-சமைதத கறியின உருசியை அநதச சட்டியுஞ, சட்டுவமாகிய இளறு பொருளுந தெரிநதுகொளளுமோ? தெரிநது கொளளாது (அதுபோல்) நாதன உளளிருகக-பரமபொருள் மனததின கண்ணே யிருகக, அதை விட்டு, நடடகல்லை-சிறபியினல உருவமைககபபட்டு நாடடிய தாதுப்பொருளை, தெயவமெனறு-சகல நிட்களாதீதமாகிய பரம் பொருளெனறு நினைதது, நாலு புட்பஞ சாததி-எனகு வகையாகிய மலாகளைததரிதது. சுததிவநது மொணமொணென்று சொலலுமநதிர மேதடா-முறைப்படி பிரதட்சணஞ செயது இரு தயாதி கண்டாநதததுககுள் தனனுடைய அறிவுககு மாததிரம அறியப்படும் மததிமைவாககினல சொல்லும மநதிரம எஙகுளளது? (இப்படி யிருககையால்) நடடகலலும பேசுமோ-நடப்பட்ட சிலாரூபமானது பேசக்கூடியதோ? அன்றுஎனறபடி,

ஆயினும், இவவிஷயப் பாரமாாததிகாககேயன்றி எனையாககன்று. இஃததறியாத சிலா இவவாறு சொலலுகின்றதே யெனறு நடிததுச் சிலாரூபததை வணஙகுதற கேதுவாகிய அனபையிழநது அலைநது தததமக கேறறவணணம் பேசித் திரிகின்றனா. அது நிறக,

இனி இசசெயயுளின் கருததை வியவகாரத தன்மையுளார்க்கே என்று விளக்குவதும் எப்படி யெனில:—வேத முதலிய கலைகளிற சொல்லப்படு வது துவிதம். அத்துவிதம் என்கிற இரண்டு மாரக் கஙகளே. அவறறில், துவிதமே அததுவிததநிறகு மூதறகாரணமா யுள்ளது. அமமாரககததில் ஒவ வொருவரும் பதி பசு பாசஙகளை விசாரிகக வேண் டிய அவசியமுள்ளது. அப்படி விசாரிக்குஙகால் பதி நிரமல முடையவனென்றும, பசு தனக்குள்ள பாசமாகியசகசமலததால் அநிரமலனெனறும்விளங் கும். அஙஙனமுள்ள மலததைப் போககிககொள்ளு தற பொருட்டே பதியானவா அபபசுவுககுத தநு கரண புவனபோகங்களைநல்கி, கருடோஹமபாவனை செய்தோனுககு, அக்கருடன் இவனுள் நின்று, விஷ யங்களைத் தீரததானே யொழிய, இவனது பாவனை யொனறினாலேயே தீரததுககொளளாமை போலவும, இரசவாதனஞ செயவோன் செமபிலுளள களிம பைப்போக்கப பிரயததனஞ செயதானேயொழிய, இவனது பிரயததனம களிமபைப போககாமல் மருந்தின காரமே அக்களிம்பை உள்ளேயே அடங கச செய்தமைபோலவும், தான் கலவாமற கலநது நின்று, அச்சகசமலத்தின் வலிமை அடக்கித தன் னடிப்படுதத நியமிததமாக்கங்கள்நானகு. அவைக ளாவன:—சரியை கிரியை, யோகம், ஞானம். இந் நான்கும்ஒவவொனறில்,நந்நானகாகப் பதினாறாகும். அங்ஙனம் கூறியதனால் இச்செய்யுட்கருத்துகிரியை யில் ஞானமாகும. எப்படியெனில், சாவ பரிபூரண னென னுந திருப்பெயரை விசாரிக்கின்,எஙகுநிறைந தவனெனறு புலபபடும். அங்ஙனம் எங்குமநிறைநத

கடவுள் மனம் ஒன்றிலேயே இருக்கின்றானென்றும் மற்ற இடங்களி லில்லையென்றும் சொல்லுதல் கூடாமை. இதை நோக்கியே, 'அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்' எனவும், பார்க்குமிட மெங்கு மொரு நீக்கமற நிறைகின்ற' எனவும், 'கல்லினும் செம்பிலுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே' எனவும் ஆன்றோர் கூறினர். ஆகையால் எங்கு முள்ள கடவுளைக் * கல்லிலில்லை யென்று சொன்னால் பூரணத்துவம் குறையும். அது குறைந்தபோது கட வுள் என்பது போய், எல்லாம் நாமேயாய அகங்கார வாதமுண்டாய்ப் பிறவிப் பெருங்கடலில் வீழ்ந்து கரையேறக் கூடாமல் அலைந்தலைந்து தவிக்கச் சந் தேகமில்லை. ஆகையால், கிரியையாகிய சிலாரூப வணக்கமும், பூரணத்தை நோக்குவதாகிய ஞான மும் கலந்து நிற்றலால், இச்செய்யுளின் கருத்து, கிரியையில் ஞாயமேயாகச் சாதிக்கப்படும்.

இவ்வாறு சொன்னமையால் உண்டான கருத்தென்னவெனின், இந்நூலாசிரியர் பரமார்த்திகத் தைப் பற்றிச் சொன்னமையால் குற்றமன்றென் றும் வியவகாரத்தார் இவ்விஷயத்தையே கொண்ட போது பூரணத்துவத்தை நோக்கி நடக்கவேண்டு மென்றும், கல்வியறிவில்லாத சிறியேன் சிற்றறிவுக் கெட்டினவரை எழுதினதற்குப் பயன் யாதெனில், இதைப் பார்த்துக் கற்றோரும் மற்றோரும் நகைத்தல் ஒன்றுமே எனக. இன்னும் விரிக்கின் நன்றாய் விளங்கும் ஆயின் பெருகுமென்று விடுத்தாம். இவ் வாறே மற்றுமுள்ளவைக்கும் உரையெழுதினால் மிக வும் பெருகுமென்று விடப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

மா. வ.

* கல்லிலு மிருந்தா ரென்பதற்கும் பிரகலாதாழ்வா னும், மார்க்கண்டேயருமே சான்றாம்

சிவவாக்கியர் பாடல்

நூல்

காப்பு

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்
ஆரிரண்டு நூறுதேவ ரன்றுரைத்த மந்திரம் [கியம்
சூரியதோ ரெழுத்தையுன்னி சொல்லுவேன்சிவவாக
தோஷதோஷ பாவமாயை தூரதூர வோடவே. 1

கரியதோர் முகத்தையொத்த கற்பகத்தைக் கைதொழக், கலைகள் ஞானமுங் கருத்திலவந் துதிக்கவே, பெரியபேர்கள் சிறியபேர்கள் கற்றுணர்ந்த பேரெலாம், பேயனாகி யோதிடும் பிழை பொறுக்க வேண்டுமே 2

அக்ஷர நிலை

ஆனவஞ் செழுத்துளே யண்டமு மகண்டமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யாதியான மூவரும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யகாரமு மகாரமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யடங்கலாவ லுற்றதே.

சரியை விலக்கல்

ஓடியோடி யோடியோடி யுட்கலந்த சோதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாட்களுங் கழிந்துபோய்
வாடிவாடி வாடிவாடி மாண்டுபோன மாந்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிகோடி எண்ணிறந்தகோடியே

யோக நிலை

உருத்தரித்த நாடியி லொடுங்குகின்ற வாயுவை
கருத்தினா லிருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லிரேல்
விருத்தரும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும்
அருட்டரித்த நாதர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

வேத நிலை

வடிவுகணடு கொண்டபெண்ணை மறறொருவ னத
தினால், விடுவனோவவனை யினனம வெட்டவேணு
மெனபனே, நடுவனவந தழைததபோது நாறுமிநத
நலவுடல, சுடலைமட்டுங கொணடுபோயத தொட்டி
கைக கொடுப்பரே. 6

ஞான நிலை

உனனிலே யிருநததொனறை யானறிநத தில
லையே, என்னிலே யிருநததொனறை யானறிந்து
கொணடபின, உனனிலே யிருநததொனறை யாவா
காண வலலிரோ, எனனிலே யிருநதுணாநது யானு
ணாநது கொணடனே. 7

நினைபபதொனறு கணடிலே னீயலாது வேறிலை
நினைபபுமாயமறப்புமாயநினறமாயகைமாயகையை
அனைததுமா யகணடமா யனாதிமுன னனாதியாய
எனககுள்நீ யுனககுளநா னிருககுமாற தெஙஙனே.

மணணுமநீ விண்ணுமநீ மறுகடலக ளேழுமநீ,
எணணுமநீ எழுததுமநீ யிசைநதபண் ணெழுத
துமநீ, கண்ணுமநீ மணியுமநீ கணணுளாடும பாவை
நீ, நண்ணுநீரமை நினறபாதம நண்ணுமா றருளி
டாய. 9

அரியுமலல வயனுமலல வபபுறததி லபபுறம [ணம
கருமைசெமமை வெண்மையை கடந்துநினற கார
பெரியதலலசிறியதலல பறறுமினகள்பறறுமின்கள்
துரியமுங கடநதுநினற தூர தூர தூரமே. 10

அநதிகால முசசிமூனறு மாடுகின்ற தீாததமும
சநதிதாப் பணஙகளுந தபஙகளுஞ செபங்களும
சிநதைமேவு ஞானமுந தினஞசெபிககு மநதிரம
சிநதைராம ராமராம ராமவென்னு நாமமே. 11

கதாவுபஞ்ச பாதகங்க ளைதது ரநத மநதிரம
இதாமிதாம தல்லவென் று வைததுழலு மேழைகாள்
சதாவிடாம லோதுவார தமக்குநலல மநதிரம
இதாமிதாம ராமராம ராமவென னும் நாமமே. 12

நானதேது நீயதேது நடுவினினற தேதடா
கோனதேது குருவதேது கூறிடுங குலாமரே
ஆனதேது வழிவதேது வப்புறததி லபபுறம
ஈனதேது ராமராம ராமவெனற நாமமே 13

யோக நிலை

சாததிரங்க ளோதுகினற சததநாத பட்டரே
வேததிரைப்பு வநதபோது வேதவந துதவுமோ
மாததிரைபபோதும்முளே யறிநதுதொக்கவலலீரேல்
சாததிரபபை நோயகளோது சததிமுததி சிததியே.

ஞான நிலை

தூரதூரநதூரமெனறுசொல்லுவாரகளசோமபாக
பாரும்விணணு மெஙகுமாய பரநதவிப் பராபரம[ள
ஊருநாடு காடுதேடி யுழனறுதேடு மூமைமகாள
நேரதாக வுமமுளே யறிந்துணாநது கொளளுமே

யோக நிலை

நாலுவேத மோதுவீர ஞானபாத மறிகிலீர
பாலுநெயக வநதவாறு பாவிகா ளறிகிலீர
ஆலமுண்ட கணடஞரகததுளே யிருககவே
காலனெனறு சொலலுவீர கனவிலும்ம தில்லையே.

விததிலாத சம்பிரதாய மேலுமில்லை கீழுமில்லை
தச்சிலாத மாளிகை சமைநதவாற தெஙஙனே [ள
பெறறதாயைவிறறடிமை கொள்ளுகினறபேதைகா
சிததிலலாத போதுசிவ னில்லையிலலை யிலலையே. 17

அஞசுமூணு மெட்டதா யநாதியான மநதிரம்
நெஞ்சிலே நினைந்துகொண்டு நூறுருச் செப்பிரேல்

பஞ்சமான பாதகங்க ளூறுகோடி செய்யினும்
பஞசுபோல பறககுமெனறு நானமறைகள்பன்னுமே. 18

அண்டவாச லாயிரம் ப்ரசண்டவாச லாயிரம்
ஆறிரண்டு நூறுகோடி யானவாச லாயிரம
இநதவாச லேழைவாச லேகபோக மானவாசல்
எம்பிரா னிருக்கும்வாச லியார்காண வல்லரே. 19

சாமம்நாலு வேதமும் சகலசாத் திரங்களும்
சேமமாக வோதினும் சிவனைநீ ரறிகிலீர
காமநோயை விட்டுநீர கருததுளே யுணாநதபின
ஊனமறற காயமா யிருபபனெனறு களீசனே. 20

சங்கிரணடு தாரையொன்றுசன்னபின்னலாகையா
மயஙகிமாளுதே யுலகில் மானிடஙகளெததனை [ல்
சஙகிரண்டை யுநதவிாநது தாரையூத வல்லிரேல்
கொங்கைகொஙகைபங்கரோடுகூடிவாழலாகுமோ.

ஞான நிலை

தஙகமொன்றுருபம்வேறுதனமையானவாறுபோல்
செங்கணமாலு மீசனுஞ சிறநதிருநத தெம்முளே
விஙகளஙகள பேசுவார விளஙகுகினற மாநதரே
எஙகுமாகி நினறநாமம நாமமிநத நாமமே. 22

யோக நிலை

அஞ்செழுததிலே பிறந்து அஞ்செழுத்திலேவளாநது
அஞ்செழுததை யோதுகினற பஞசபூத பாவிகாள்
அஞ்செழுததி லோரெழுத தறிநது கூறவல்லிரேல்
அஞசலஞச லென்றுநாத னமபலததி லாடுமே. 23

அஞ்சுமஞசு மஞசுமே யனாதியான தஞ்சமே
பிஞசுபிஞசு தல்லவோ பிததாகாள் பிதறறுநீா
நெஞசிலஞசு கொண்டுநீா நினறுதொக்கவல்லிரேல்
அஞ்சுமில்லை யாறுமில் லனாதியாக தோன்றுமே.24

நீளவீடு கட்டுவீர் நெடுங்கதவு சாத்துவீர்
வாழவேணு மென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே
காலனோலை வந்தபோது கைகலந்து நின்றிடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே

கிரியை நிலை

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்ய யுமாய், மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்கள், நாடுபெற்ற நடுவர்கையி லோலைவந்த ழைத்திடில், ஓடுபெற்ற அவ்விலை பெறாதுகாணுமு டலமே. 26

யோக நிலை

ஓடமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம்
ஓடமுள்ளபோதெலா முறுதிபண்ணிக்கொள்ளலாம்
ஓடமுடைந்தபோது ஒப்பிலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோலுமில்லை யாருமில்லை யானதே. 27

உற்பத்தி நிலை

அண்ணலே யனாதியே யனாதிமுன் னனாதியே, பெண்ணுமாணுமொன்றலோ பிறப்பதற்குமுன்னெலாம், கண்ணிலாணு சுக்கிலங் கருக்கியோங்குநாளிலே மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாற தெங்ஙனே. 28

ஞான நிலை

பண்டுநான் பறித்தெறிந்த பன்மலர்க ளெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
மிண்டராய்த் திரிந்தபோ திறைத்தநீர்க ளெத்தனை
மீளவுஞ் சிவாலயங்கள் சூழவந்த தெத்தனை. 29

அண்டர்கோ னிருப்பிட மறிந்துணர்ந்த ஞானிகள்
பண்டறிந்த பான்மைதன்னை யாரறிய வல்லரே

விணடவேத பொருளையனறி வேறுகூற வகையிலா
கணட கோயில தெயவமெனறு கையெடுபப தில்லையே

யோக நிலை

நெருபபைமூட்டி நெயயைவிடடு நிததநிதத நீரிலே
விருபபமொடு நீர்குளிககும வேதவாககியங கேளுமி
நெருபபுநீரு முமமுளே நினைததுகூற வலலிரேல [ன
சுருககமற்ற சோதியைத தொடரநதுகூட லாகுமே.

பாடடிலாத பரமனை பரமலோக நாதனை
நாடடிலாத நாதனை நாரிபங்க பாகனை
கூட்டிமெள்ள வாயபுதைதது குணுகுணுககமந்திரம்
வேட்டகாரர குசுகுசுபபை கூப்பிடா முடிந்ததே.

தரிசனம்.

செய்யதெங்கி லேயிளநீர் சேர்ந்தகார ணங்கள் போல், ஐயனவந்து என்னுளம புகுந்து கோயில் கொண்டனன், ஐயனவந்து என்னுளம புகுந்துகோயில கொண்டபின், வையகததில மாநதர்முன்னம் வாய்திறபப தில்லையே. 33

சரியை நிலை.

மாறுபடடு மணிதுலககி வண்டினைசசில் கொண்டு
ஊறுபடட கலலினமீதே யூறறுகினற மூடரே [போய
மாறுபடட தேவரு மறிநதுநோககு மெனனையும
கூறுபடடு தீரககவோ குருககளபாதம வைததே.

யோக நிலை

கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலும குளங்களும கும்பிடும குலாமரே
கோயிலும மனததுளே குளங்களும மனததுளே
ஆவது மழிவது மில்லையில்லை யில்லையே 35

செங்கலுங் கருங்கலுஞ் சிவந்தசாதி லிங்கமும்
செபபிலே திராவிலுஞ் சிவனிருப்ப னெனகிறீர்

உன்பத மறிந்துநீ ருபயைநீ ரறிந்தபின்
அம்பல நிறைந்தநாத ராடல்பாட லாகுமே 36

கிரியை நிலை.

பூசைபூசை யென்றுநீர் பூசையும் பேதைகாள்
பூசையுள்ள தானிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்
ஆதிபூசை கொண்டதோ வனாதிபூசைகொண்டதோ
ஏதுபூசை கொண்டதோ வின்னதென் றியம்புமே.

ஞான நிலை.

இருக்குநாலு வேதமு மெழுத்தையற வோதிலும்
பெருக்கநீறு பூசிலும் பிதற்றிலும் பிரானிரான்
உருக்கிநெஞ்சை யுட்கலந்து வுண்மைகூற வல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே.

யோக நிலை.

கலத்தின்வார்த்து வைத்தநீர் கடுத்ததீ முடுக்கினால்
கலத்திலே கரந்ததோ கடுத்ததீ குடித்ததோ
நிலத்திலே கரந்ததோ நீள்விசும்பு கொண்டதோ
மனத்தினாசை நீக்கியே மனத்துளே கரந்ததோ

சரியை நிலை.

பறைச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா
இறைச்சிதோ லெலும்பிலு மிலக்கமிட் டிருக்குதோ
பறைச்சிபோகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுத்துபாரு முமுளே. 40

வாயிலே குடித்தநீரை யெச்சிலென்று சொல்லுநீர்
வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ [ள
வாயிலெச்சில் போகவென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்கா
வாயிலெச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்
[லுமே. 41

ஓதுகின்ற வேதமெச்சி லுள்ளமந் திரங்களெச்சில்
மோதகங்க ளானதெச்சில் பூதலங்க ளேழுமெச்சில்
மாதிருந்த விந்துவெச்சில் மதியுமெச்சி லொளியுமெச்
எதிலெச்சி லில்லதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே. [சில்

உற்பத்தி

பிறப்பதற்கு முன்னெலா மிருக்குமாற தெங்ஙனே
பிறந்துமண் ணிறந்துபோ மிருக்குமாற தெங்ஙனே
குறித்துநீர் சொலாவிடிற் குறிப்பிலாத மாந்தரே
அறுப்பனே செவியிரண்டு பஞ்செழுத்து வாளினால்.

ஞானம்

அம்பலத்தையம்புகொண் டசங்கென்றா லசங்குமோ
கம்பமற்ற பாற்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியை யிருளும்வந் தணுகுமோ
செம்பொனம்பலத்துளே தெளிந்ததே சிவாயமே. 44

கடவுள் நிலை

சித்தமேது சிந்தையேது சிவனேது சித்தரே
சத்தியேது சம்புவேது சாதிபேத மற்றது
முத்தியேது மூலமேது மூலமந் திரங்களேது
வித்திலாத வித்திலே யின்னதென் றியம்புமே. 45

ஒடுக்க நிலை

சித்தமற்று சிந்தையற்று சீவனற்று நின்றிடம்
சத்தியற்று சம்புவற்று சாதிபேத மற்றுநன்
முத்தியற்று மூலமற்று மூலமந்தி ரங்களும்
வித்தைவித்தை யீன்றவித்தில் விளைந்ததே சிவாயமே.

கிரியை

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாச லொன்றலோ பூதமைந்து மொன்றலோ

காதிலவாளி காரைகமபி பாடகமபொ னெனறலோ
சாதிபேதமோ துகினற தனமையெனனதனமையே.

கறநதபால்முலைபபுகா கடைநதவெணணெயமோர்புகா
உடைநதுபோன சஙகினோசை யுயிர்களும் உடறபுகா
விரிநதபூ வுதிரநதகாயு மீணடுபோய மரமபுகா
இறநதவர பிறபபதிலலை யிலலையிலலை யிலலையே.) 48

தரையினிற கிடநதபோ தனறுதூமை யெனறிலீர
துறையறிநது நீர்குளிதத தனறுதூமை யெனறிலீர
பறையறைநது நீர்பிறநத தனறுதூமை யெனறிலீர
புறையிலாத வீசரோடு பொருநதுமாற தெஙஙனே.

தூமைதூமையெனறுநீர் துவணடலையுமேழைகாள
தூமையானபெணணிருகக தூமைபோனதெவவிடம
ஆமைபோல முழுகிவநத தனேகவேத மோதுநீர
தூமையுந திரணடுருணடு சொறகுருகக ளானதே.

சொறகுருகக ளானதும சோதியேனி யானதும
மெயக்குருகக ளாயினும வேணபூசை செயயினும
சறகுருகக ளாயினும சாததிரஙகள் சொலலினு
மெயககுருகக ளாயினுந திரணடுருணட தூமையே.

கைவவடஙகள் கொணடுநீர கண்சிமிட்டி நிறகிறீர்
எவவிடஙகளகண்டுநீ ரெணணியெணணிபாரககிறீர
பொய்யுணாநத சிந்தையை பொருநதிநோகக வல்லி
ரேல், மெயகடிநத தும்முளே விளைநதுகூற லாகுமே.

ஆடுகாட்டி வேஙகையை யகப்படுதது மாறுபோல்
மாடுகாட்டி யென்னைநீ மதிமயக்க லாகுமோ
கோடுகாட்டி யானையைக் கொனறுரிததகொறறவா
வீடுகாட்டி யென்னைநீ வெளிப்படுதத வேணுமே.53

இடதுகண்கள் சநதிரன வலதுகண்கள சூரியன்
இடககைசஙகு சககரம் வலக்கைசூல மானமழு

எடுததபாதம் நீணமுடி யெணடிசைககு மபபுறம
உடலகடநது நினறமாயம யாவாகாண வலலரே.54

நாழியும் நாழியுபபு நாழியான வாறுபோல
ஆழியெனறு மீசனு மமாநதுவாழுந திருநதிடம
எறநதுயேறு மீசனு மியஙகுசகர காணுமம
வேறுகூறு பேசுவார வீழவாவீ னரகிலே. 55

இலலைநா யகனவன திருவரங கனுமவன
எலலையான புவனமு மேகமுததி யானவன
பலலுநாவு முளளபோ பகுநதுகூறி மகிழுவாா
வலலபஙகள பேசுவார வாயபுழுதது மாயவரே. 56

எததிசைககுமெவவுயிரககுமெஙகளப்பனெமபிரான்
முததியான விததுளே முளைததெழுநத வசசுடா
சிததமுந தெளிநதுவேத கோயிலுந திறநதபின
அததனாடல கணடபின னடஙகலாடல காணுமே.

உறறநூலக ளுாமுளே யுணாநதுணாநது பாடுவீா
பறறறுதது நினறநீா பாரபரஙக ளெயதுவீா
கொறறமானவை யுள்ளரைச செறுககருத திருததிடில்
சுறறமாக வுமமுளே சோதியெனறும வாழுமே.58

போதடா வெழுநததும் புனலதாகி வநததும
தாதடா புகுநததும தானடா விளைநததும
ஓதடா வஞசமூனறு மொனறதான வககரம
ஓதடா விராமராம ராமனெனனும் நாமமே. 59

அகாரமெனற வககரததி னவவுவந துதிததோ
உகாரமெனற வககரததி லுவவுவந துதிததோ
அகாரமும உகாரமுஞ சிகாரமினறி நினறதோ
விகாரமறற யோகிகாள் விரிததுரைக்க வேணுமே.

அறததிரஙக ளுக்குநீ யகண்டமெ ண்டிசைக்கும்நீ
திறததிரஙக ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிநதைநீ

உறககமநீ யுணரவுநீ யுட்கலநத சோதிநீ
மறக்கொணுத நின்கழல மறப்பினுங குடிகொளே.

அணடமநீ யகண்டமநீ யாதிமூல மானநீ
கண்டமநீ கருததுநீ காவியஙக ளானநீ
புணடரீக மறறுளே புணருகினற புணணியா [யே.
கொணடகோலமானநோமை கூறமையெனகூறமை

மையடாநத கண்ணினல மயஙகிடும மயககிலே
மையிறநது கொணடுநீஙக ளல்லலற றிருபபீரகாள
மெயயடாநத சிநதையாலவிளஙகுஞானமெயதினல
உயயடாநது கொணடுநீஙகளுழிகாலம் வாழ்வீரே.

கருவிருநது வாசலாற கலஙகுகினற வூமைகாள
குருவிருநது சொனனவாரததை குறிததுநோககவல
உருவிலஙகு மேனியாகி யுமபராகி நினறநீர [விரேல
திருவிலஙகு மேனியாகச சென்றுகூட லாகுமே.64

தீரததபாட வேணுமெனறு தேடுகினற தீனாகாள
தீரததமாட லெவவிடந தெரிநதுநீ ரியமபிரீா
தீர்த்தமாட லெவவிடந தெரிநதுநீ ருரிநதபின
தீரததமாக வுளளதுஞ சிவாயவஞ செழுததுமே 65

கழுததையும நிமிரததிநல்ல கணணையும் விழிததுநீா
பழுததவாய விழுநதுபோன பாவமெனன பாவமே
அழுததமான விததிலே யஞதியா யிருப்பதோா
எழுததிலா வெழுததிலே யிருககலா மிருநதுமே. 66

கண்டுநினற மாயையுங கலநதுநினற பூதமும
உண்டுறஙகு மாறுநீ ருணர்ந்திருக்க வலலிரேல்
பணடையாறு மொன்றுமாய பயநதவேத சுததனை
அணடமுததி யாகிநின்ற வாதிமூல மூலமே. 67

ஈன்றவாச லுக்கிரஙகி யெண்ணிறநது போவிாகாள்
கானறவாழை மொட்டலாந்த காரணமறிகிலீா
நான்றவாச லைததிறநது நாடிநோககவல்லிரேல

தோனறுமாயை விட்டொழிநது சோதிவநது தோன
|றுமே. 68

உழலுமவாச லுககிரஙகி யூசலாடு மூமைகாள
உழலுமவாச லைதகிறநது வுண்மைசேர வெணணுவீர
உழலுமவாச லைததிறநது வுணமைநீ ருணாநதபின
உழலுமவாச லுளளிருநத வுண்மைநாலு மாவிரே.

மூலநாடி தனனிலே முளைததெழுநத சோதியை
நாடிநாடி யுமமுளே நாழிகை யிருநதபின
பாலனாகி வாழலாம பறநதுபோக யாககையும
ஆலமுணட கணடராணை யமமையாணை யுணமையே.

இருககவேணு மெனறபோ திருககலா மிருககுமோ
மரிககவேணு மென்றலோ மணணுளேபடைததனா
சுருககமறறதம்பிரான் சொனனவஞ செழுததையும
மரிககுமுன வணஙகிடா மருநதெனப பதஙகெடா.

அமபதெதானறி லககர மடஙகலோ ரெழுததுமோ
விணபரநத மநதிரம வேதநானகு மொனறலோ
விணபரநத மூலவஞ செழுததுளே முளைததவே
அஙகலிஙக பீடமா யமாநதமே சிவாயமே. 72

சிவாயமெனற வக்ஷரஞ் சிவனிருககு மக்ஷரம
உபாயமெனறு நமபுதறகு உணமையான வக்ஷரம்
கபாடமறற வாசலைக கடநதுபோன வாயுவை
உபாயமிட் டழைததுமே சிவாயவஞ செழுததுமே.

உருவுமலல வெளியுமலல வொனறைமேவி நினறதல
மருவுவாசல சொநதமலல மறறதலல வறறதலல[ல
பெரியதலல சிறியதலல பேசலான தாலுமலல
உரியதாகி நினறநேரமை யாவராகாண வலலரே. 74

ஆததுமா வனாதியோ வாததுமா வனாதியோ
மீதிருநத வைமபொறி புலனகளு மனாதியோ

தாககமிகக நூலகளுஞ சதாசிவ மனுதிநேயே
வேககவநத யோகிகாள விரைநதுவைகக வேணுமே.

அறிவிலே பிறநதிருந தாகமஙக ளோதுவீர
நெறியிலே மயஙகுகினற நேர்மையொன றறிகிலீர
உறியிலே தயிரிருகக வூரபுகுநது வெணணெயதேடு
அறிவிலாத மாநதரோ டணுகுமாற தெஙஙனே 76

இருவரஙக முமபொருநதி யெனபுகுநதி லேயகிலீர
உருவரஙக மாகிநினற வுணமையொன றையோர்கிலீர
கருவரஙக மாகிநினற கறபனை கடநதபின [லீர
திருவரஙக மெனறுநீர் தெரிநதிருகக வலலீரே. 77

கருககுழியி லாசையாய்க் காதலுறறு நிறகிறீர
குருககிடுககு மேழைகாள குலாவுகினற பாவிகாள
திருததிருததி மெயயினுற சிவநதவஞ செழுததையும
உருககழிககு முமமையு முணாநதுணாநது கொள
[ளுதே. 78

மணணிலே பிறககவும வலககலா துரைககவும
எணணிலாதகோடிதேவ ரெனனதுனனதெனனவும
கணணிலே மணியிருகக கணமறைநத வாறுபோல
எணணில்கோடி தேவரு மிதனகணால விழிபபதே.

கணகலங கவாநதபோது வைநதுவைத சாடுவார
வெணகலங கவாநதபோது வேணுமெனறு பேணுவார
நணகலங கவாநதபோது நாறுமெனறு போடுவார [ர
எணகலநது நினறமாய மெனனமாய மீசனே 80

மிககசெல்வ நீபடைதத விறகுமேறு பாவிகாள
விறகுடன் கொளுததுமேனி வெநதுபோவ தறிகிலீர்
மககள்பெணடிர் சுறறமெனனு மாயைகாணு மிவையெலாம
மறலிவந தழைததபோது வநதுகூட லாகுமோ. 81

ஒக்கவந்து மாதுடன் செறிந்திடத்தி லழுகியே
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற வூரிலே
அக்கணிந்து கொன்றைசூடு மம்பலத்தி லாடுவார்
அஞ்செழுத்தை யோதிடி லனேகபாவ மகலுமே.82

மாடுகன்று செல்வமு மனைவிமைந்தர் மகிழவே
மாடமாளி கைப்புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே
ஓடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே
உடல்கிடந்து யிர்கழன்ற வுண்மைகண்டு முணர்கிலீர்.

பாடுகின்ற தும்பருக்கண் தங்களுக்க களுக்கியே
பழுதிலாத கண்மகூட்ட மிட்டவெங்கள் பரமனே
தீதிசெம்பொ னம்பலத்து ளாடுகொண்டவப்பனே
நீலகண்ட காலகண்ட நித்யகல்வி யாணனே 84

கானமற்ற காட்டகத்தில் வெந்தெழுந்த நீறுபோல
ஞானமற்ற நெஞ்சகத்தில் வல்லதேது மில்லையே
ஊனமற்ற சோதியோ டுணர்வுசேர்ந்த தட்டகத்தில்
தேனகத்தி லூறல்போல தெளிந்ததே சிவாயமே.85

பருகியோடி யும்முளே பறந்துவந்த வெளிதனை
நிருவியே நினைந்துபார்க்கில் நின்மலம தாகுமே
உருக்கியோடி யெங்குமாய தாயசோதி தன்னுளே
கருதடா வுனக்குநல்ல காரணம தாகுமே. 86

சோதியாதி யாகிநின்ற சுத்தமும் பலித்துவந்து
போதியாத போதகத்தை யோதுகின்ற பூரணா
வீதியாக வோடிவந்து விண்ணடியி னூடுபோய
ஆதிநாத னாதனென்ன றனந்தகால முள்ளதே, 87

இறைவனா லெடுத்தமாட தில்லையம்ப லத்திலே
அறிவினா லடுத்தகாய மஞ்சினா லமைந்ததே
கருவிநாத முண்டுபோய கழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவரா யொருவர்கோடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே.88

நெஞ்சிலே யிருந்திருந்து நெருக்கியோடு வாயுவை
அன்பினா லிருந்துநீ ருருக்கிருந்த வல்லிரேல

அனபாகோயில்காணலா மகன்றுமெண் டிசைகளு
தும்மியோடி யோடியேசொல்லடாசுவாமியே [ளே

தில்லையை வணங்கிநின்று தெண்டனிட்ட வாயுவை
எல்லையைக் கடந்துநின்று ஏகபோக மாய்கையோ
டெல்லையைக் கடநதுநின்று சொர்க்கலோகவெளியி
வெள்ளையும் சிவப்புமாகி மெயகலந்து நின்றதே.[லே

உடம்புயி ரெடுததிதோ வுயிருடம பெடுததிதோ
உடமபுயி ரெடுததபோ துருவமேது செபபுவீா
உடமபுயி ரிறநதபோ துயிரிறப்ப தில்லையே
உடமபுமெய மறநதுகண டுணாநதுஞானமோதுமே.

அவவெனு மெழுததிஞ லகண்டமேழு மாகிஞய
உவவெனு மெழுததிஞ லுருததரிதது நினறனை
மவவெனு மெழுததிஞல் மயஙகிஞாகள வையகம
அவவுமுவவு மவவுமா யமாநததே சிவாயமே. 92

மநதிரஙக ளுண்டுநீா மயங்குகினற மானிடா
மநதிரஙக ளாவது மறததிலூற லனறுகாண்
மநதிரஙக ளாவது மததெழுநத வாயுவை
மந்திரததை யுணடவாக்கு மானமேது மில்லையோ.

என்னவெனறு சொல்லுவே னிலககண மிலாததைப்
பன்னுகினற செநதமிழ் பதஙகடநத பணபென
மினனகததிலமினெடுஙகிமின்னதானவாறுபோல்
எனனகதது ளீசனும யானுமலல தில்லையே. 94

ஆலவிததி லாலொடுஙகி யாலமான வாறுபோல்
வேறுவிததது மினறியே ருளைந்துபோக மெயதிடீா
ஆறுவிததை யோாகிலீ ரறிவிலாத மாநதரே
பாருமிததை யுமழுளே பரப்பிரமம மானதே. 95

அவ்வுதித்த மந்திரம் அகாரமாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க் கெழுபிறப்பு இங்கிலை
சவ்வுதித்த மந்திரத்தை தற்பரந் திருத்தினால்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்த தேசிவாயமே. 96

நவ்விரண்டு காலமாய் நவின்றமவ் வயிறதாய்
சிவ்விரண்டு தோளதாய் சிறந்தவவ்வு வாயதாய்
யவ்விரண்டு கண்ணதா யெழுந்துநின்ற நேர்மையிற்
செவ்வையொத்துநின்றதே சிவாயமஞ்செழுத்துமே.

இரண்டுமொன்று மூலமா யியங்குசக் கரத்துளே
சுருண்டுமூன்றுவளையமாய் சுணங்குபோற்கிடந்ததீ
முரண்டெழுந்த சங்கினோசை மூலநாடி யூடுபோய்
அரங்கன் பட்டணத்திலே யமர்ந்ததே சிவாயமே.

கடலிலே திரியுமான கரையிலேறி முட்டையிடுக
கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்
மடலுளே யிருக்குமெங்கள் மணியரங்க சோதியை
உடலுளே நினைந்துநல்ல வுண்மையானதுண்மையே

மூன்றுமண்ட லத்தினு முட்டிநின்ற தூணிலும்
நான்றபாம்பின் வாயிலும் நவின்றெழுந்த வட்சரம்
ஈன்றதாயு மப்பனு மெடுத்துரைத்த மந்திரம் [யே.
தோன்றுமோ ரெழுத்துளே சொல்லவெங்கு தில்லை

மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவர்தேவர் தேடிடும்
மூன்றுமஞ் செழுத்துமா யமுழங்குமவ்வெழுத்துளே
ஈன்றதாயு மப்பனு மியங்குகின்ற நாதமும்
தோன்றுமண் டலத்திலேசொல்லவெங்குதில்லையே.

சோறுகின்ற பூதம்போற் சுணங்குபோற் கிடந்தநீ
நாறுகின்ற கும்பியி னவின்றெழுந்த மூடரே
சீறுகின்ற வைவரைச் சிணுக்கறுக்க வல்லிராய்
ஆறுகோடி வேணியா ராறிலொன்றி லாவரே. 102

வடடமெனறு வும்முளே மயஙகிவிடட திவவெளி
அட்டாக கரததுளே யடககமு மொடுக்கமு
எடடுமெடடு மெட்டுமா யியஙகுசக் கரததுளே
எடடலாமு திததெமபி ரானைநா னறிநதபின. 103

பேசுவானு மீசனே பிரமஞான மும்முளே
ஆசையான வைவரு மலைநதலைகள் செயகிறா
ஆசையான வைவரை யடக்கியோா ரெழுததிலே
பேசிடா திருப்பிரேல நாதமவந தொலிககுமே. 104

நமசிவாய வஞ்செழுததும நிறகுமே நிலைகளும
நமசிவாய மஞசுமஞசும புராணமான மாயகையை
நமசிவாய மஞ்செழுதது நமமுளே யிருககவே
நமசிவாய வுணமையை நறகுரைசெய நாதனே 105

பரமுனக கெனுககுவேறு பயமிலை பராபரா
கரமெடுதது நிறறலுங குவிததிடக கடடபடா
சிரமுருகி யமுதளிதத சீருலவு நாதனே
வரமெனககு நீயளிதத ஓமநமசி வாயமே. 106

பசசைமண புதுபபிலே பழுப்பதிநத வேடடுவன
நிததமும் நினைநதிட நினைததவண்ண மாயிடும்
பசசைமண ணிடிநதுபோய பரநததுமபி யாயிடும
பிததாகா ளறிநதுகொள் பிரானிருநதகோலமே.107

ஒளியதான காசிமீது வநதுதஙகுவோாககெலாம்
வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத ஞனவன
தெளியுமஙகை யுடனிருநது செப்புகினற தாரகம்
வெளியசோரி ராமராம ராமமிர்த நாமமே. 108

விழியிலேடு புனல்விளைநத வில்லவல்லி யோனியும்
வெளியிலே பிதறறலாம விளைவுகின்ற தில்லையே

வெளிபாநத தேகமும வெளிககுள மூலவிததையும
தெளியுமவலலஞானிகளதெளிநதிருநதகலதிண்ணமே

ஓமநமசி வாயமே யுணாநதுமெய யுணாநதுபின
ஓமநமசி வாயமே யுணாநதுமெய தெளிநதுபின
ஓமநமசி வாயமே யுணாநதுமெய யுணாநதபின
ஓமநமசி வாயமே யுடகலநது நிறகுமே. 110

அலலலவாச லொனபது மறுகததடைநத வாசலும
சொலலுவாச லோரைநது சொமமிவிமமி நினறதும்
நலலவாச லைததிறநது ஞானவாச லூடுபோய்
எலலைவாசல கணடவ ரினிப்பிறபப திலலையே. 111

ஆதியான தொனறுமே யனேகனேக ரூபமாய்
சாதிபேத மாயெழுநது சாவசீவ னனபின
ஆவியோடு ஆடுகினற மீணடுமிநத செனமமாம
சோதியான ஞானியாகளு சுததமா யிருபபரே. ()

மலாநததாது மூலமாய வையக மலாநததும
மலாநதபூ மயககமவந தடுதததும் விடுததததும
புலனகளைநதும பொறிகலஙகி பூமிமேல விழுநததும
இனஙகலஙகி நினறமாய மெளனமாய மீசனே. ()

பாடஙக வுளளதும பாநதவான முளளதும
ஓரிடமு மனறியே யொனறிநினற வொணசுடர்
ஆரிடமு மனறியே யகததுளும புறததுளும
சீரிடஙகள கண்டவா சிவனதெரிந்த ஞானியே. 114

மணகிடார மேசுநநது மலையுளேறி மறுகுகிறீா
எண்படாத காரியஙக ளியலுமெனறு கூறுநீா
தமபிரானை நாள்கடோறுந தரையிலே தலைபடக
கும்பிடாத மாநதரோடு கூடிவாழ்வ தெஙஙனே. ()

நாவிதா ளழிந்ததும் நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுதே ரழிந்ததும் விசாரமுங் குறைந்ததும்
பாவிகா ளிதென்னமாயம் வாமநாடு பூசலாய்
ஆவியா ரடங்கினு லிவரு மடங்குவார் 116

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நண்பர்கையி லோலைவந் தழைத்தபோது
ஆடுபெற்ற தவசிலே பெருத்துகாணு மிவ்வுடல் 117

இல்லை இல்லையென் றியம்புகின்ற வேழைகாள் [மோ
இல்லையென்று நின்றதொன்றை அல்லையென்னலாகு
இல்லையல்ல வென்றுமல்ல விரண்டுமொன்றி நின்றதை
எல்லைகண்டு கொண்டபே ரினிப்பிறப்ப தில்லையே.

காரகார காரகார காவலூழி காவலன்
போரபோர போரபோர போரிலநின்ற புண்ணியன்
மாரமார மாரமார மரங்களேழு மெய்தசீ
ராமராம ராமராம நாமமென்னும் நாமமே. 119

நீடுபாரி லேபிறந்து நேயமான மாயந்தான்
வீடுபெற்றி தென்றபேறு வேண்டியின்பய வேண்டுமோ
பாடிநாலு வேதமும் பாரிலே படர்ந்ததோ
தேடுராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. 120

உயிரு நன்மையா லுடலெடுத்து வந்திருந்திடும், உயிருடம் பொழிந்தபோதி ரூபரூபமாயிடும், உயிர் சிவத்தின் மாயகையாகி யொன்றை யொன்றை கொன்றிடும், உயிருசத்தி மாயகையாகி ஒன்றை யொன்று தின்னுமே. 121

நெட்டெ ழுத்து வட்டமோ நிறைந்தபுலியோனி யும், நெட்டெழுத்தில வட்டம்ஒன்று நின்றதொன்று

கண்டிலே, குட்டெழுத்தி லத்தத்தென்றுகொம்புகால்
குறித்திடில, நெட்டெழுத்தில வட்டமொன்றில்நேர
டான மீசனே 122

விண்ணிலுள்ள தேவர்க ளறியொணாத மெய்ப்
பொருள், கண்ணிலாணி யாகவே கலந்துநின்ற தெம
பிரான, மண்ணிலாம பிறப்பறுத்து மலரடிகள்
வைத்தபின, அண்ணலாகு மெய்முளே யமர்ந்து
வாழ்வ துண்மையே. 123

விண்கடந்து நின்றசோதி மேலைவாச லைத்திறந்து
கண்களித்த வுள்ளுளே கலந்துபுக் கிருந்தபின
மண்பிறந்த மாயமும மயக்கமு மறந்துபோய
எண்கலந்த வீசனோடி சைந்திருப்ப துண்மையே 124

மூலமான மூச்சதில மூச்சறிந்து விட்டபின
நாலுநாளு முன்னிலோரு நாட்டமாகி நாட்டிடில
பாலனாகி நீடலாம பரப்பிரம மாகலாம
ஆலமுண்ட கண்டராணையம்மையாணையுண்மையே.

மின்னெழுந்து மின்பரந்து மின்னொடுங்கும வாறு
போல, என்னுள்நின்ற வென்னுளீச னென்னுளே
யடங்குமே, கண்ணுநின்ற கண்ணிலநோமை கண்
ணறிவி லாமையால், என்னுணின்ற வென்னியானி
யானறிந்த தில்லையே. 126

இருக்கலா மிருக்கலா மவனிலே யிருக்கலாம்
அரிக்குமால் பிரமனு மகண்டமே ழகற்றலாம
கருக்கொளாத குழியிலே காலிடாத கண்ணிலே
நெருப்பறை திறந்தபின்பு நீயும்நானு மீசனே. 127

ஏகபோக மாகிய விருவரு மொருவராம்
போகமும் புணர்ச்சியும பொருந்துமாற தெங்ஙனே
ஆகிலு மழகிலு மதங்கனேய தானபின
சாகிலும பிறக்கிலும மில்லையில்லை யில்லையே. 128

வேதனாலு பூதமாய விரவுமங்கி நீரதாய
பாதமேவி லிங்கமாயப பரிந்துபூசை பண்ணினால
காதில்நின்று கடைதிறந்து கட்டறுத்து ஞானிகள
ஆதியந்த முங்கடந்த தறியவீட தாகுமே 129

பருத்திநூல முருக்கியிட்டு பஞ்சியோது மாந்தரே
துருத்திநூல் முருக்கியிட்டு துன்பநீக்க வல்லிரேல்
கருத்திநூல கலைப்படுங் காலநூல் கழிந்திடும
திருத்திநூல காவருஞ்சிவாயவஞ் செழுத்துமே. 130

சாவதான தத்துவச் சடங்குசெய்யு மூமைகாள
தேவர்கல்லு மாவரோ சிறிப்பதன்றி என்செய்வேன
மூவராலு மறியொணாத முக்கணன் முதற்கொழுந்து
காவலாக வுமமுளே கலந்திருப்பன காணுமே 131

காலைமாலை நீரிலே மூழ்குமந்த மூடர்காள்
காலைமாலை நீரிலே கிடந்ததேரை யென்பெறும [யும
காலமே யெழுந்திருந்து கண்கள்மூன்றி லொன்றினை
மூலமே நினைந்திராகில முத்திசித்தி யாகுமே. 132

எங்கள்தேவ ருங்கள்தேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ
இங்குமங்கு மாகிநின்ற வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ
அங்குமிங்கு மாகிநின்ற வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ
வங்கவாரு சொன்னபேர்கள வாய்புழுத்து மாளவ
[ரோ. 133

இறையறை யிடைக்கிட வன்றுதூமை யென்கிறீர
முறையறிந்து பிறந்தபோது மன்றுதூமை என்கிறீர
துறையறிந்து நீர்குளித்தா லன்றுதூமை யென்கிறீர
பொறையிலாதநீசரோடும்பொருந்துமாறதெங்ஙனே

சத்தம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும
மத்தமாகி நீரிலே துவண்டுமூழ்கு மூடரே
சுத்தமேது கட்டமேது தூய்மைகண்டு நின்றதேது
பித்தகாய முற்றதேது பேதமேது போதமே. 135

மாதபாதந் தூமைதான மறந்துபோன தூமைதான்
மாதமற்று நின்றலோ வளர்ந்துரூப மானது
நாதமேது வேதமேது நற்குலங்க ளேதடா
வேதமோதும வேதியர் விளைந்தவாறும பேசடா.

தூமையற்று நின்றலோ சுதீபமற்று நின்றது[நின்ற
தாணமையற்று ஆண்மையற்று சஞ்சலங்க ளற்று
ஆண்மையற்று நின்றலோ வழக்கற்றுநின்றது
தூமைதூமை யற்றகாலம சொல்லுமற்று நின்றதே

ஊறிநின்ற தூமையை யுரைந்துநின்ற சீவனை
வேறுபேசி மூடரே விளைந்தவாற தேதடா
காறுகின்ற தூமையல்லோ நற்குலங்க ளாவன
சீறுகின்ற மூடரேயத தூமைநின்ற கோலமே. 138

தூமைகண்டுநின்றபெண்ணின தூமைதானுமூறியே
சீமையெங்கு மானுமபெண்ணும சோந்துலகங்கண
தூமைதானுமஆசையாய துறந்திருந்த சீவனை[டதே
தூமையற்று கொண்டிருந்த தேசமேது தேசமே.

வேணுப வேணு மென்றுநீா வீணுழன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடியுளு முள்ளதல்ல இல்லையே
வேணுமென்றுதேடுகின்றவேட்கையைததிறந்தபின்
வேணுமென்ற வப்பொருள் விரைந்துகாணலாகுமே

கிட்டரோது வேதமும சிறந்தவாக மங்களும
நட்டகார ணங்களும நவின்றமெய்மமை நூலகளும
கட்டிவைதத போதகங களைதக்குகந்த பிதெலாம
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிராணையா னறிந்தபின.

நூறுகோடி யாகமங்கள நூறுகோடி மந்திரம
நூறுகோடி நாளிருந்து மோதினால தன்பயன

ஆறுயாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்துமாய்
ஏறுசீ ரெழுத்தையோத வீசனவந்து பேசுமோ. 142

காலைமாலை தம்மிலே கலந்துநின்ற காலனார்
மாலைகாலை யாய்சிவந்த மாயமேது செப்பிடாய்
காலைகாலை யறுறுநீர் கருத்திலே யொடுங்கினால்
காலைமாலை யாகிநின்ற காலனில்லை யில்லையே. 143

எட்டுமண்டலத்துளே யிரண்டுமண்டலம்வளைத்து
இட்டமண்டலத்திலே யெண்ணணியாறு மண்டலம்
கொட்டமண்டலத்திலே தோன்றிமூன்றுமண்டலம்
நட்டமண்டலத்திலே நாதனாடி நின்றதே. 144

நாலிரண்டு மண்டலத்துள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
காலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங் குருத்திரன்
சேரிரண்டு கண்கலந்து திசைகளெட்டு மூடியே
மேலிரண்டு தான்கலந்து வீசியாடி நின்றதே. 145

அம்மையப்ப னப்பநீ யறிந்ததே யறிகிலீர்
அம்மையப்ப னப்புநீ யரியய னரனுமாய்
அம்மையப்ப னப்புநீ ராதியாதி யானபின்
அம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானதே.

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுடங்கலந்த தெங்ஙனே
கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காரணங்க ளெங்ஙனே [னே
பொருந்திவைத்த போதமும் பொருந்துமாற தெங்ங
குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந்து கொள்
[ளுமே. 147

ஆதியுண்டு வந்ததில்லை யன்றுநாலு வேதமில்லை [லை
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தேதுமில்
ஆதியான மூவரி லமர்ந்திருந்த வாயுவும்
ஆதியன்று தன்னையும் ஆரறிவ ரண்ணலே. 148

புலால்புலால் புலாலதென்று பேதமைகள் பேசுநீர்
புலாலைவிட்டு எம்பிரான் பிரிந்திருந்த தெங்ஙனே
புலாலுமாய பிதற்றுமாய பேருலாவுந் தானுமாய
புலாவிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மத்தனே.

உதிரமான பால்குடித்து தொக்கநீர் வளர்த்ததும்
இரதமாயிருந்ததொன் றிரண்டுபட்ட தென்கலாம்
மதிரமாக விட்டதேது மாங்கிசம் புலாலதென்று
சுதிரமாய் வளர்ந்ததேது சைவரான மூடரே 150

உண்டகல்லை யெச்சிலென் றுள்ளெறிந்து போடுநீர்
கண்டவெச்சில் கையலலோ பரமனுக்கு மேறுமோ
கண்டவெச்சில் கேளடா கலந்தபாணி யப்பிலே
கொண்டசுத்த மேதடா குறிப்பிலாத மூடரே. 151

ஓதிவைத்த நூல்களுந் துணர்ந்துகற்ற கல்வியும்
மாதுமக்கள் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்தமாயம் சொல்லடா சுவாமியே.

ஈணெருமை யின்கழுத்தி லிட்டபொட்டணங்கள் போல, மூணுநாலு சீலையில் முடிந்தவிழ்க்கு மூடர்கள், மூணுநாலு லோகமும் முடிவிலாத மூர்த்தியை, ஊணியூணி நீர்முடிந்த வுண்மையென்ன வுண்மையே.

சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சு தாயதான வாறுபோல
தாயமான கூட்டிலே கலந்துசண்டை கொள்ளுதே
கூவமான கிழநரிக் கூட்டிலே புகுந்தபின்
சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சுந் தானிறந்து போனதே. ()

மூலமான குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட் டறுப்பிரேல்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பிரம்ம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

செம்பினிற் களிம்புவந்த சீதரங்கள் போலவே
அம்பினி லெழுதொணாத வணிகரங்க சோதியை
வெம்பிவெம்பி வெம்பியே மெலிந்துமேல் கலங்கிட
செம்பினிற் களிம்புவிட்ட சேதியேது காணுமே. ()

நாடிநாடி நும்முளே நயந்துகாண வல்லிரேல்
ஓடியோடி மீளுவார் ளுமம்முளே யடங்கிடும்
தேடிவந்த காலனும் திகைத்திருந்து போய்விடும்
* கோடிகால முங்களும் இருந்தவாறு தெங்ஙனே

பிணங்குகின்ற தேதடா பிறந்திறந்து கேட்ட மூடரே
பிணங்கிலாத பேரொளிப் பிராணனை யறிகிலீர்
இணங்குவோ ரிருவினைப் பிணக்கறுக்க வல்லிரேல்
பிணங்கிலாத பெரியவின்பம் பெற்றிருக்க லாகுமே.

மீனிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிருக்கு நீரலவோ மூழ்குவதுங் குடிப்பதும்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி யல்லவோ யாகமீங்க ளாற்றலே. ()

மாட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி யல்லவோ மரக்கறிக் கிடுவது
மானிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மானுரித்த தோலவோ மார்புநூ லணிவதும். 160

அக்கிடீர் ரனைத்துயிர்க்கு மாகியாகி நிற்பது
ருக்கிடீ ருவைப்பிடித்து குத்தரித்து விட்டது
மைக்கிடிற் பிறந்திருந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடி லுபக்குநா லுணாத்துவித்தத் துண்மையே.

ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்தவாறு தெங்ஙனே
செய்யதிங்க ளங்குருமை நீபுகுந்த வண்ணமே
ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுந்துகோவில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தரோடு வாய்திறப்ப தில்லையே. ()

* கோடி கோடி காலமும் குறைவிலா திருப்பரே
எனவும் பாடல்.

மவவுமவவை யுஙகடநது நாடொணாத தசியினமேல்
வவவுயவவு னாஞ்சிறநத வண்மைஞான போதகம
ஔவவுகூததி யுண்ணிறைநத துசசியூ டுருவியே
இவவகை யறிநதபோக ளீசனாணை யீசனே. 163

அககர மனாதியோ வாததும மனாதியோ
புககிருந்த பூதமும புலனகளு மனாதியோ
தககமிகக நூலகளும் சாததிர மனாதியோ
தறபரததை யூடறுதத சறகுரு வனாதியோ. 164

பாரதசசேதது பாரததிடில பாரவையூ டழிநதிடும
கூததா யிருபபிரேல குறிபபிலால சிவமதாம
பாரததபாரதத போதெலாம பாரவையு மிகுததுநீர
பூததபூவுங காயுமாய பொருததுவீர பிறபபிலே.165

நேததிபததி யழலுகினற நீலமா வழககினைப
பததியொனறி நினறுநினறு பறறறுதத தென்பதன்
உறறிருநது பாரடா வுளளொளிககு ளேரொளி
அததனா யமாநதிட மறிநதவன்ன னாதியோ. 166

நீரைபளளி நீரிலவிட்டு நீநினைநத காரியம
ஆரையுனனி நீரெலா மவததிலே யிறைககிறீர [நத
ம்வரையுனனி விததையுனனி விததிலே முளைதெழு
சீரையுனன வலலிரேல சிவபதஙகள சேரலாம. 167

நெறறியிற றயஙகுகின்ற நீலமாய விளககினை
யுயததுணாநது பாரடா வுளளிருநத சோதியைப
பததியிற றொடாநதவா பரமயம தானவா
அததலத திருநதபோக ளவரெனககு நாதரே 168

கருததரிக்கு முள்ளெலாங் காயமினற தெவவிடம்
உருததரிககு முள்ளெலா முயாபபுநின்ற தெவவிடம்
அருட்டரிக்கு முள்ளெலா மாசைநினற செவவிடம்
திருக்கறுதது கொண்டலோசிவாயமென்றுகூறுவீர்

கருத்தரிக்கு முன்னெலாம் காயம்நின்ற தேயுவில்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா மப்பிரப்புநின்ற தப்புவில்
அருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற வாயுவில்
இருக்கறுத்து கொண்டதே சிவாயமென்று கூறுமே

தாதரான தாதருந் தலத்திலுள்ள சைவரும்
கூத்தரைப் பறைச்சிமக்கள் கூடிசெய்த காரியம்
வீதிபோகு ஞானியை விரைந்துகல லெறிந்ததும்
பாதகங்க ளாகவே பலித்ததே சிவாயமே 171

ஓடியோடி பாவியழைத் துள்ளகால் வெளுத்ததும்
பாவியான பூவைவந்து பாலிலே குதித்ததும்
பணிக்கனைவந்து பார்த்ததும் பாரமில்லை யென்றதும்
இழையறுந்து போனதும் என்னமாய மீசனே. 172

சதுரநாலு மறையுமிட்டு தானதங்கி மூன்றுமே
எதிரதான வாயுவாறு எண்ணும்வட்ட மேவியே
உதிரதான வரைகளெட்டு மெண்ணுமென் சிரசின்
மேல், கதிரதான காயகத்தில் கலந்தெழுந்த நாதமே.

நாலொடாறு பத்துமேல நாலுமூன்று மிட்டபின்
மேலுபத்து மாறுடன் மேதிரண்ட தோன்றுமே
கோலியஞ் செழுத்துளே குருவிருந்து கூறிடில்
தோணுமேனி நாதமாய்த் தோற்றிநின்ற கோசமே.

கோசமா யெழுந்ததுங் கூடுருவி நின்றதும்
தேசமாயப் பிறந்ததும் சிவாயமஞ் செழுத்துமே
ஈசனு மிருந்திட மனேகனேக மந்திரம்
ஆகமம் நிறைந்துநின்ற வைம்பத்தோ ரெழுத்துமே.

அங்கலிங்க பீடமா வையிரண் டெழுத்திலும்
பொங்குதா மரையினும் பொருந்துவாய மாத்தினும்
பங்குகொண்ட சோதியும் பரந்தவஞ் செழுத்துமே
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 176

உவமையில்லாப் பேரொளிக் குருவமான தெய்வ விடம், உவமையாகி யண்டத்து ளுருவிநின்ற தெய்வ விடம், தவமதான பரமனார் தரித்துநின்ற தெய்வவிடம், தற்பரத்தில் ஜலம்பிறந்து தாங்கிநின்ற தெய்வவிடம்.

சுகமதாக வெருதுமூன்று கன்றையீன்ற தெய்வவிடம்
சொல்லுங்கீழு லோகமேழும் நின்றவாற தெய்வவிடம்
அளவதான மேருவும் அமமையான தெய்வவிடம்
அவனுமவளு மாடலா லருஞ்சீவன் பிறந்ததே. 178

உதிக்குமென்றதெய்வவிட மொடுங்குகின்றதெய்வவி டம், கதிக்குநின்ற தெய்வவிடங் கன்றுறக்க மெய்வவி டம், மதிக்கநின்ற தெய்வவிட மதியகக மெய்வவிடம், விதிக்கவல்ல ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

திரும்பியாடு வாசலெட்டு திறழைத்த வாசலெட்டு
மருங்கிலாத கோலமெட்டு வன்னியாடு வாசலெட்டு
துரும்பிலாத கோலமெட்டு சுத்திவந்த வருளரே
அரும்பிலாத பூவுமுண் டையனாணை யுண்மையே.

தானிருந்து மூலவங்கி தணலெழுப்பு வாயுவால
தேனிருந்து வரைதிறந்து சித்தியொன்று வொத்தவே
வானிருந்த மதியமூன்று மண்டலம் புகுந்தபின்
ஊனிருந்த தளவுகொண்ட யோகிநல்ல யோகியே.

முத்தனுய நினைந்தபோது முடிந்த வண்டத்துச்சிமேல்
பத்தனாரு மமமையும் பரிந்துவாட லாடினார்
சித்தரான ஞானிகள் தில்லையாட லென்பர்கள்
அத்தனாட லுற்றபோ தடங்கலாட லுற்றதே. 182

ஒன்றுமொன்று மொன்றுமே யுலகனைத்து மொன் றுமே, அன்றுமின்று மொன்றுமே யனாதியான தொன்றுமே, கன்றலின்ற செம்பொனைக் களிம் பறுத்து நாட்டினால், அன்றுதெய்வ முமமுளே யறிந் ததே சிவாயமே. 183

நட்டதார் பரங்களும் நவின்ற சாத்திரங்களும்
இட்டமான ஓமகுண்ட மிசைந்தநாலு வேதமும்
கட்டிவைத்த புத்தகம் கடும்பிதற்றி தற்றெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையா னறியவே. 184

வட்டமான கூட்டிலே வளர்ந்தெழுந்த வம்புலி
சட்டமீ படத்திலே சங்குசக் கரங்களாய்
விட்டதஞ்சு வாசலிற் கதவினா லடைத்தபின்
முட்டையி லெழுந்தசீவன் விட்டவாற தெங்ஙனே.

கோயில்பள்ளி யேதடா குறித்துநின்ற தேதடா
வாயினால் தொழுதுநின்ற மந்திரங்க ளேதடா
ஞானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்
காயமான பள்ளியிற் காணலா மிறையையே. 186

நல்லவெள்ளி யாறதாய நயந்தசெம்பு நாலதாய, கொல்லுநாக மூன்றதாகக் குலாவுசெம்பொ னிரண்டதாய, வில்லினோசை யொன்றுடன் விளங்கவூத வல்லிரேல், எல்லையொத்த சோதியாகி யெட்டுமாற்ற லாகுமே. 187

மனத்தகத் தழுக்கறாத மவுனஞான யோகிகள்
வனத்தகத் திருக்கினும் மனத்தகத் தழுக்கறார்
மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மவுனஞான யோகிகள்
முலைத்தடத் திருக்கினும் பிறப்பறுத் திருப்பரே. 188

உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதாகி நின்றதே
மருவுமல்ல கந்தமல்ல மந்தநாடி யுற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசுமாவி தானுமன்
றரியதாக நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. 189

ஓரெழுத் துலகெலா முதித்தவட் சரத்துளே
ஈரெழுத் தியம்புகின்ற வின்பமே தறிகிலீர்
மூவெழுத்து மூவராய மூண்டெழுந்த மூர்த்தியை
நாலெழுத்து நாவிலே நவின்றதே சிவாயமே. 190

ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந்து பூதமாய
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைந் தெழுத்துமாய
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமேவி நின்றதும
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமே சிவாயமே. 191

அன்னமிட்ட பேரெலா மனேககோடி வாழவே
சொன்னமிட்ட பேரெலா மதுரைத்தனங்கள்பண்ண
கன்னமிட்ட பேரெலாம வீழ்வரெந் நரகிலே |லா
கன்னமிட்ட பேரெலாம கடந்துநின்ற திண்ணமே.

ஓதொணாமல நின்றநீ ருறக்கணு மற்றநீர்
சாதிபேத மற்றநீர் சங்கையன்றி நின்றநீர்
கோதிலாத வறிவிலே குறிப்புணர்ந்து நின்றநீ
ரேதுமன்றி நின்றநீ ரியங்குமாற தெங்ஙனே. 193

பிறந்தபோது கோவண மிலங்குநூல குடுமியும
பிறந்துடன் பிறந்ததோ பிறங்குநாற சடங்கெலா
மறந்தநாலு வேதமும மனத்துளே யுதித்ததோ
நிலம்பிளந்து வானிடிந்து நின்றதென்ன வல்லிரே

துருத்தியுண்டு கொல்லருண்டு சொர்ணமானசோ
தியுண்டு, திருத்தமாய மனத்திலுன்னி திகழவூத வல்
லிரேல, பொருத்தத்தா னிலங்கியே இயங்கத்தாய விரிந்
திடும, திருத்தலான சோதியு நீயுமல்ல தில்லையே.195

வேடமிட்டு மணிதுலக்கி மிக்கதூப தீபமாய
ஆட்டறுத்து கூறுபோட்ட வவர்களபோலு மபண்ணு
தேடிவைத்த செம்பெலாந திரளபடப் பரப்பியே[ரீர்
போடுகின்ற புட்பபூசை பூசையென்ன பூசையே.

மூட்டுகண்ட தாயையின்ன முளைத்தெழுந்த சீவனை
கட்டிகொண்டு நின்றிடங் கடந்துநோக்க வல்லிரேல்
முட்டுமற்று கட்டுமற்று முனியினின்ற நாதனை
எட்டுதிக்கு கையினாலி ருந்தவீட தாகுமே 197

அருககனேடு சோமனு மதுககுமப புறததிலே
நெருககியேறு தாரகை நெருஙகுகின்ற நேர்மையை
உருககியோ ரெழுததுளே யொபபிலாத வெளியிலே
இருக்கவலல பேரலோ யினிபிறபப திலலையே. 198

மூலவடட மீதிலே முளைததவஞ் செழுததின்மேல்
கோலவட்ட மூன்றுமாய குலைநதலைநது நின்றநீ
ஞாலவட்ட மன்றுளே நவின்றஞான மாகிதோ
வலவட்ட மாகியே யிருநததே சிவாயமே. 199

சுக்கிலத திசையுளே சுரோணிதததின வாசலுள்
முச்சதுர மெட்டுளே மூலாதார வறையிலே
அச்சமற்ற சவவுளே யரியர னயனுமாய
உசசரிககு மநதிர முண்மையே சிவாயமே. 200

பூவுநீருமென்மனம பொருந்துகோயி லென்னுளம
ஆவியோடு லிஙகமா யகண்டமெஙகு மாகிலும
மேவுகின்ற ஐவரும் விளங்குதீப தீபமாய
ஆடுகின்ற கூததனுக்கோ ரநதிசநதி யில்லையே. 201

உருககலநத பினனலோ வுனனைநா னறிந்தது
இருககிலெனமறக்கிலென் னினைநதிருநதபோதெலா
உருக்கலநது நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ
திருக்கலநத போதலோ தெளிநததே சிவாயமே. 202

சிவாயமஞ் செழுததிலே தெளிநதுதேவராகலாம், சிவாய மஞ்செழுததிலே தெளிநதவான மாளலாம், சிவாயமஞ் செழுததிலே தெளிநதுகொண்ட வான பொருள், சிவாயமஞ் செழுததுளே தெளிநது கொள்ளு முண்மையே. 203

பொய்க்குடததிலைநதொதுஙகிபோகவீசுமாறுபோல்
இச்சடமு மிநதியமும் நீருமே வலைந்ததே
உக்குடஞ்சவததைமொண்டமாநதிவுநதவாறுபோல்
பிச்சடஞ்சவததைமொண்டுகாநதமாந திருப்பதே.

பட்டமுங் கயிறுபோல் பறக்கநின்ற சீவனை
பார்வையாலே பார்த்துநீ படுமுடிச்சி போட்டா
திட்டவும் படாதடா சீவனை விடாதடா
கட்டடாநீ சிக்கெனக் களவறிந்த கள்ளனை. 205

அலலிருந்து பகலிறந் தகப்பிரம மிறந்துபோய்
அண்டரண்ட முங்கடந் தனேகனேக ரூபமாய்
சொல்லிறந்து மனமிறந்தசுகசொரூப வுண்மையைச
சொல்லியாறவென்னில்வேறு துணைவரில்லையானதே.

ஐயிரண்டு திங்களா யடங்கிநின்ற தூமைதான
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
மெய்திரண்டு சததமாம விளங்கிரச கநதமும
தூய்யகாய மானதுமசொலலுகின்ற தூமையே.207

அங்கலிங்க பீடமு மசவைமூன் றெழுததினுஞ
சங்குசகக ரததினும சகலவா னகத்தினும்
தங்குகொண்ட யோகிகள் பரமவாச வஞ்சினும
சிங்கநாத வோசையும சிவாயமில்ல தில்லையே. 208

அஞ்செழுதது மூனறெழுதது மெனறுரைததவன்
பாகா, ளஞ்செழுதது மூனறெழுதது மல்லகாணு
மபபொருள், அஞ்செழுதது நெஞ்செழுதது வவ்
வெழுத தறிந்தபின, அஞ்செழுதது வவினவண்ண
மானதே சிவாயமே 209

ஆதரிதத மந்திர மமைநதவாக மங்களும்
மாதர்மக்கள் சறறமு மயக்கவநத நிததிரை
ஏதுபுக கொளிததஹோ வெங்குமாகி நினறதோ
சோதிபுக் கொளித்திடம்சொல்லடா சுவாமியே.210

அககர மனாதியோ வாததுமா வனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும புலனகளு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூலகளும சதாசிவ மனாதியோ
மிகக வந்த யோகிகாள் விரைந்துரைகக வேணுமே.

ஒனபதான வாசலு ளொழியுநா ளிருக்கையில்
ஒனபதாம ராமராம நாமமெனனு நாமமே
வன்மமான போளவாசகில்வநதநோ யடைபபராம்
அனபரான போகளவாசகிலாயநதமைமநதிருபபதே.

அளளிநீரை யிடடதே தகஙகையிற குழைததேது
மெள்ளவே மினமினென றுவிளமபுகினற மூடாகள
களளவேட மிட டதேது கணணைமூடி விட்டதேது
மெளளவே குருககளே விளமபிடீா விளம்பிடீர்.213

அனனைகாபபத தூமையி லவதரிதத சுககிலம
மினனையே தரிததது பனிசதுளிபோ லாகுமே
உனனிதொக குளழூலுந தூமையுளளே யடஙகிடும
பினனையே பிறபபதுந தூமைகாணும பிததரே. 214

அழுககறததி னஙகுறித தழுககறுத மாநதரே
அழுககிருநத தவவிட மழுககிலாத தெவவிடம
அழுக்கிருநத தவவிடத தழுககறுகக வல்லிரேல
அழுககிலாத சோதியோ யணுகிவாழ லாகுமே.215

அணுததிரணடகணடமா யனைததுபலலி போனியாய
மனுபிறந தோதிவைதத நூலிலே மயஙகிறீர
சனிபபதேது சாவதேது தாபரததி னூடுபோய
நினைப்பதேது நிறபதேது நீநினைநது பாருமே. 216

ஆதியாகி யணடரண்ட மபபுறதது மப்புறம
சோதியாகி நினறிலஙகு சுருதிநாத சோமனை
போதியாமல தமமுளே பெறறுணாநத ஞானிகாள்
சாதிபேத மெனபதொனறு சறறுமிலலை யில்லையே

ஆகமைமுபப திலலையே யாதிகார ணததிலே
நாககைமூககை யுளமடிதது நாதநாடியூடுபோய

எககறுததி ரெட்டையு மிறுககழுதத வல்லிரேல்
பாரககபபார்ககதிக்கெல்லாம பரபிரமமமாகுமோ

அஞசுமஞசு மஞசுமஞசு மலலல்செய்து நிறபதும
அஞசுமஞசு மஞசுமே யமாநதுளே யிருபபதும
அஞசுமஞசு மஞசுமே யாதரிகக வலலிரேல
அஞசுமஞசு முமமுளே யமாநததே சிவாயமே.219

அஞசெழுததி ளுதியா யமாநதுநினற தேதடா
நெஞசெழுததி நினறுகொணடு நீசெபிபப தேதடா
அஞசெழுததின வாளதா லறுபபதா வதேதடா
பிஞசெழுததி நோமைதான பிரிநதுரைகக வேணடுமே

உயிரிருநத தெவவிட முடமபெடுதத தினமுனம
உயிராவ தேதடா வுடமபதாவ தேதடா
உயிரையு முடமபையு மொனறுவிபப தேதடா
உயிரினு ளுடமபெடுதத வுணமைஞானி சொலலடா

சுழிநதவோ ரெழுததையுஞ சொனமுகததிருததியே
துனபினப முஙகடநது சொலலுமூல நாடிகள்
அழுததமான வககர மடஙகியுள ளெழுப்பியே
ஆறுமஙகை யுட்கலநதபபுறத தலததுளே 222

உருததரிபப தறகுமுன னுயிரபுகுநது நாதமும
கருததரிதத தறகுமுன் காயமெனன சோணிதம
அருடடரிப்ப தறகுமுன னறிவுமூலா தாரமாம்
குருததறிநது கொளளுவீர குணஙகேடுஙகுருக்களே

எஙகுமுளள வீசனு ரெமமுடல புகுநதபின
பஙகுகூறு பேசுவார பாடுசென றணுகிலார்
எஙகளதெயவமுஙகளதெயவ மெனறிரணடுபேதமோ
உஙகளபேத மனறியே வுணமையிரணடுமிலலையே.

அரியுமாகி யயனுமாகி யணடமெஙகு மொனறதால்
பெரியதாகி யுலகுதனனில நினறபாத மொனறலோ

விரிவிதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்ட மூடரே
அறிவினோடு பாருமிங்கு மங்குமெங்குமொன்றதே.

வெந்தநீறு மெய்க்கணிந்து வேடமுந் தரிக்கிறீர்
சிந்தையுள் நினைந்துமே தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
முந்தமந் திரத்திலோ மூலமந்தி ரத்திலோ
எந்தமந்தி ரத்திலோ வீசனவந் தியங்குமே 226

அகாரகார ணத்திலே யனேக யனேக ரூபமாய்
உகாரகா ரணத்திலே யுருத்தரித்து நின்றனன்
மகாரகா ரணத்திலே மயங்குகின்ற வையகம்
சிகாரகா ரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. 227

அவ்வெழுத்தி லுவ்வுவந்த காரமுஞ் சனித்ததோ,
உவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்து மொன்றை யொன்று
நின்றதோ, செவ்வையொத்து நின்றலோ சிவபதங்
கள் சேரினும், மிவ்வையொத்த ஞானிகாள் விரித்து
ரைக்க வேணுமே. 228

ஆதியான வஞ்சிலு மஞ்சியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுரூபமற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தொன்றிலே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவை
ஆதியானதொன்றுமே யற்றதஞ்செழுத்துமே 229

வாணிலாத தொன்றுமில்லை வாணுமில்லை வானிடில்
ஊனிலாத தொன்றுமில்லை யூனுமில்லை வானிடில்
நானிலாத தொன்றுமில்லை நானுமில்லை நண்ணிடில்
தானிலாத தொன்றுமே தயங்கியாடு கின்றதே.230

சுழித்ததோரெழுத்தையுன்னிச் சொல்முகத்திருத்தியே
துன்பவின்ப முங்கடந்து சொல்லுமப்படி யூடுபோய்
அழுத்தமான வக்கரத்தி னங்கியை யெழுப்பியே
ஆறுபங்க யங்கடந்த தப்புறத்து வெளியிலே. 231

விழித்தகண் குவித்தபோ தடைந்துபோ யெழுந்ததலா
விளைத்துவிட்ட யிந்திரசால வீடதான வெளியிலே
அழுத்தினு மதியிலங்கி யனுபவிக்கு மேவெளியில்
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே

நல்லமஞ் சனங்கள்தேடி நாடிநாடி யோடுநீர்
நல்லமஞ் சனங்களுண்டு நாதனுண்டு நம்முளே
எல்லமஞ் சனங்கள்தேடி யேகபூசை பண்ணினால்
இல்லைமேவு சீவனுஞ் சிவபதத்து ளாடுமே 233

உயிரகத்தில் நின்றிடு முடம்பெடுத்த தற்குமுன்
உயிரகார மாயிடு முடலுகார மாயிடும்
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தச்சிவம்
உயிரினா லுடம்புதா னெடுத்தவா றுரைக்கிறேன்

அண்டமேழு முழலவே யணிந்தயோனி யுழலவே
பண்டுமா லயனுடன் பரந்துநின் றுழலவே
எண்டிசை கடந்துநின் றிருண்டசத்தி யுழலவே
அண்டரண்ட மொன்றதா யாதிநட்ட மாடுமே. 235

உருவநீ ருறுப்புசேர்ந் திணந்தசரிக்கு வைத்திடும்
பெரியபாதை பேசுமோ பிசாசையொத்த மூடரே
கரியமாலு மயனுமாக காணொணாத கடவுளை
உரிமையாக வும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

பண்ணிவைத்த கல்லையும் பழம்பொருள தென்றுநீர்
எண்ணமுற்று மென்னபேரு ரைக்கிறீர்க ளேழைகாள்
பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத் தளிக்கவும்
ஒண்ணுமாகி யுலகளித்த வொன்றைநெஞ்சி லுன்னுமே

நாலதான யோனியுள் நவின்றவிந்து மொன்றதாய்
ஆலதான வித்துளே யமர்ந்தொடுங்கு மாறுபோல்
சூலதான வுற்பனஞ் சொல்லவதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

அருவமா யிருந்தபோ தனைனையங் கறிந்திலை
உருவமா யிருந்தபோ துனைநா னறிந்தனன்
குருவினாலெதெளிந்துகொண்டு கோதிலாதஞானயாம
பருவமான போதலா பராபிரமம மானதே. 239

பிறப்பது மிறப்பதும பிறந்திடா திருப்பதும
மறப்பது நினைப்பது மறந்ததைத தெளிந்ததும
துறப்பதுந தொடுப்பதுஞ சுகித்துவாரி புணபதும
பிறப்பது மிறப்பதும பிறந்தவீ டடங்குமே 240

கண்ணிலே யிருப்பனை கருங்கடல் கடைந்துமால
விண்ணிலே யிருப்பனே மேவியங்கு நிறபனே
தனனுளே யிருப்பனே தராதலம படைததன
எனனுளே யிருப்பனே யெங்குமாகி நிறபனே 241

ஆடுமாடு தேடினு மானைசேனை தேடினும
கோடிவாசி தேடினுங குறுககேவந்து நிறகுமோ
ஓடியிட்ட பிச்சையு முகந்துசெயத தாமமும
சாலிவிட்ட குதிரைபோல தாமமவந்து நிறகுமே.

எளளிருப்பு கம்பிளி யிடுப்பதந்து வெணகலம
அளளியுணட நாதனுககோ ராடைமாடை வஸ்திரம்
உளளிருககும வேதியாக குறறதான மீதிரால
மெளளவந்து நோயனைதது மீண்டிடுஞ சிவாயமே.

ஊரிலுள்ள மனிதர்கா ளொருமனதாயக கூடியே
தேரிலே வடத்தைவிட்டு செம்பைவைத திழுக்கிறீர
ஆரினாலு மறியொணாத வாசிததத நாதனை
பேதையான மனிதாபணனுமகுளியாருமாருமே.

மருளபகுந்த சிந்தையால மயங்குகின்ற மாந்தரே
குருககொடுதத மந்திரங கொண்டுநீந்த வலலிரேல
குருககொடுததவொணடருககுகொடுநதபிளளையும
பகுததிட்ட பனனிரணடு பாடுதான படுவரே. 245

அன்னைகர்ப்ப அறையதற்குள் அங்கியின் பிரகாசமாய்
அத்தறைக்குள் வந்திருந்த ரியவிந்து ரூபமாய் [தாய்
தன்னையொத்து நின்றபோது தடையறுத்து வெளிய
தங்கநற் பெருமைதந்து தலைவனாய் வளர்ந்ததே. 246

உன்னையற்ப நேரமும் மறந்திருக்க லாகுமோ
உள்ளமீது உறைந்தெனை மறப்பிலாத சோதியை
பொன்னைவென்ற பேரொளிப் பொருவிலாத ஈசனே
மொன்னடிப் பிறப்பிலாமை மெய்யனன்றுநல்கவேணுமே.

பிடித்ததெண்டு மும்பதே பிராயமான பித்தர்காள்
கடிந்தகோலமத்தைவிட்டு சாதிபேதங்கொண்மினோ
வடித்திருந்த தோர்சிவத்தைவாயமைக்கூற வல்லிரேல்
திடுக்கமுற்ற வீசனைச் சென்றுகூட லாகுமே. 248

சத்திநீ தயவுநீ தயங்குசங்கி னோசைநீ
சித்திநீ சிவனுநீ சிவாயம் எழுத்துநீ
முத்திநீ முதலுநீ மூவரான தேவர்நீ
அத்திபுற முமுள்ளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே

சட்டையிட்டு மணிபுலம்பும் சாத்திரச் சழக்கரே
பொஸ்தகத்தை மெத்தவைத்து போதமோதும் பொ
நிட்டையேது ஞானமேது நீரிருந்த அக்ஷரம்[ய்யரே
பட்டையேது சொல்லிரோ பரக்கக் கபடரே. 250

உண்மையான சுக்கிலம் உபாயமா யிருந்ததும்
வெண்மையாகி நீரிலே விரைந்துநீர தானதும்
தண்மையான காயமே தரித்துருவ மானதும் [மே
தெண்மையான ஞானிகாள் தெளிந்துரைக்கவேணு

வஞ்சகப் பிறவியை மனத்துளே விரும்பியே
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிவிலாத மாந்தர்காள்
வஞ்சகப்பிறவியை வதைத்திடவு வல்லிரேல், அஞ்
செழுத்தி னுண்மையை யறிந்துகொள்ள லாகுமே.

காயிலாத சோலையிற கனியுகநத வணடுகள
ஈயிலாத தேனைபுண டிராபபக லுறஙகுகிறீா
பாயிலாத கபபலேறி யககரைப படுமுனே
* வாயினு லுரைபபதாகு மோமவுன ஞானமே- 253

பேயகளபேயக ளெனகிறீா பிதறறுகினறபேயா
காள, பேயகள்பூசை கொளளுமோ பிடாரிபூசை
கொளளுதோ, ஆதிபூசை கொளளுமோவனாதிபூசை
கொளளுதோ, காயமான பேயலோ கணககறிநது
கொணடதே. 254

மூலமணட லததிலே முசசதுர மாதியாய
நாலுவாச லெபபிரான நடுவுதிதத மநதிரம
கோலயெட்டிதழுமாய குளிரநதலாநது திடடமாய
மேலுமவேறு காண்கிலேன விளைநததே சிவாயமே.

ஆதிகூடு நாடியோடு காலைமாலை நீரிலே
சோதிமூல மானநாடி சொலலிறநத தூவெளி
யாதிகூடு நெறபறிதத காரமாதி யாகமம
பேதபேத மாகியே பிறநதுட லிறநததே. 256

பாஙகிலே டிருநதுகொணடு பரமனைசெழுததுளே
யோஙகிநாடி மேலிருநது உசசரிகக மநதிரம
முஙகில்வெட்டி நாருரிதது மூசசிலதை விததகினி
லுயநதநூலிற முனறுமே யறிநதுணாநதுகொளளு
மே. 257

புணடரீக மததியி லுதிததெழுநத சோதியை
மணடலஙகள மூனறிலேறு மனனுகினற மாயனை
அணடாணட மூடறுத தறிநதுணா வலலிரேல்
கண்டகோயில்தெயவமெனறு கைகயெடுப்பதில்லையே

அமபலஙகள சாதியி லாடுகினற வமபனை
அன்பனுக்கு எனபனுைய நிறபனுதி வீரனே

* லாயிலாயி யெனனுஙகள வாயிலாத மூடரே என
வும பாடம.

அன்பருக்கு ளன்பராய நின்றவாதி நாயனை
உண்பருக்கு வுண்மையாய நின்றவுண்மை யுண்மையே. 259

அண்ணலாவ தேதடா வறிந்துரைத்த மந்திரம்
தண்ணாக வந்தவன் சகலபுராணங் கற்றவன்
கண்ணாக வந்தவன் காரணத் துதித்தவன்
ஒண்ணதாவ தேதடா வுண்மையான மந்திரம். 260

உள்ளதோர் புறப்பதோர் ருயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீர் வினவவேணு மென்கிறீர்
உள்ளதும் புறம்பதும் மொத்தபோது நாதமாம்
கள்ளவாச லைத்திறந்து காணவேணு மப்பனே. 261

ஆரலைந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஓரொணாத வண்டமு முலோகலோக லோகமும்
சேரவந்து போயிருந்த தேகமேது செப்புமே. 262

என்னகத்து ளென்னைநா னெங்குநாடி யோடினேன்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்துமே தெரிந்தபின்
என்னகத்து ளென்னையன்றி யாதுமொன்று மில்லையே. 263

விண்ணினின்று மின்னெழுந்து மின்னொடுங்கு மாறுபோல், என்னுள்நின்று மெண்ணுமீச னென்னகத் திருக்கையால், கண்ணினின்று கண்ணில்தோன்றும் கண்ணறிவி லாமையால், எண்ணுகின்ற வென்னையு மியானறிந்த தில்லையே. 264

அடக்கினு மடக்கொணாத வம்பலத்தி னூடுபோய்
அடக்கினு மடக்கொணாத வன்பருக்கு மொன்றுளே
கிடக்கினு மிருக்கினுங் கிலேசம்வந் திருக்கினும்
நடக்கினு மிடைவிடாத நாதசங் கொலிக்குமே. 265

மட்டுலாவு தண்டுழா யலங்கலாய புனற்கழல [னும்
விட்டுவீழில் தாகபோக விண்ணில்கண்ணில் வெளியி

எட்டினோ டிரண்டினு மிதத்தினால மைந்தனைக
கட்டிவீடி லாதுவைத்த காதலின்ப மாகுமே. 266

ஏகமுற்றி மூன்றுமுற்றி நாலுமுற்றி நன்மைசேர்
போகமுற்றி புண்ணியத்தில் முற்றியன்றி முற்றியாய
நாகமுற்ற சயனமாய நலங்கடல் கடந்ததீ
யாகமுற்றி யாகிநின்ற தென்கொலாதி தேவனே.

மூன்றுமுப்பத் தாறினோடு மூன்றுமூன்று மாயமாய
மூன்றுமுத்தி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுமா
தோன்றுசோதி மூன்றதாய துலக்கமில் விளக்கதாய
என்றனுள்ளி லுட்புகுந்த தென்கொலோ நமீசனே.

ஐந்தலைப்பட்டு மைந்துமா யல்லவற்று ளாயுமாய
ஐந்துமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
ஐந்துமைந்து மைந்துமா யமைந்தனைத்து நின்றநீ
ஐந்துமைந்து மாயநின்னை யாவர்காண வல்லரே.

ஆறுமாறு மாறுமாயோ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய
ஏறுசீ ரிரண்டுமூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
ஊறுமோசை யாயமாந்த மாயமாய மாயனே. 270

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயோ ரேழுமேழு மேழுமாய
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய பாதமோ டிறைஞ்சிநின்ற வண்ணமே
எட்டெழுத்து மோதுவார்க ளல்லல்நீங்கி நிற்பரே.

பத்தினோடு பத்துமாயோ ரேழினோடு மொன்பதாய
பத்துநாற் றிசைக்குநின்ற நாடுபெற்ற நன்மையாய்
பத்துமாய கொத்தமோடு மத்தல்மிக் காதிமால்
பத்தர்கட்க லாதுமுத்தி முத்திமுத்தி யாகுமே. 272

வாசியாகி நேசமொன்று வந்தெதிர்ந்த தென்னுக
நேசமாக நாளுலவ நன்மைசேர பவங்களில்

வீதிமேல நிமிாநததோளி யிலலைபாகக ளுபகழல
ஆகையால் மறககலா தமராக லாகுமே. 273

எளியதான காயமீதி லெமபிரா னிருபபிடம
அளிவுருது நினறதே அகாரமும உகாரமும
கொளுகையான சோதியுங குலாவிநினற தவவிடம்
வெளியாகு மௌனநிலை விளைநததே சிவாயமே.

அஞசெழுதது மூனறெழுதது மெனறுரைககு மனபாகாள, அஞசெழுதது மூனறெழுதது மல்ல காணு மப்பொருள, அஞசெழுததை நெஞசழுததி யவவெழுததறிநதபின, அஞசெழுததுமூனறெழுதது மவ்வுமாஞ சிவாயமே. 275

பொயயுரைகக போதமெனறு பொயயருக் கிருக கையால, மெயயுரைகக வேண்டுதிலலை மெயயா மெய்க்கிலாமையால, வையகததி லுண்மைதனனை வாயதிறகக வஞசினேனன, நையவைதத தெனகொ லோ நமசிவாய நாதனே. 276

ஒனறையொனறு கொனறுட னுணவுசெயதிருக கினும, மனறினூடு பொயகளவு மாறுவேறு செயயி னும, பனறிதேடு மீசனைப பரிநதுகூட வலலிரேல, அனறுதேவ நுமமுளே யறிநதுணாநதுகொள்ளுமே.

மசசகதது ளேயிவாநது மாயைபேசும வாயுவை
அசசகத துளேயிருந தறிவுணாததிக கொளவிரேல
அசசகத துளேயிருந தறிவுணாததி கொணடபின
அசையறற வெமபிரா னெஙகுமாகி நிறபனே.278

வயலிலே முளைததசெந நெல களையதான வாறுபோல
உலகிலேயொருவ வணமைகூறி லவவுமாற தஙஙனே
விரகிலே முளைததெழுந்த மெயயலாது பொயயதாய
ரகிலே பிறநதிருநது நாடுபடட பாடதே. 279

ஆடுகின்ற வெம்பிரானை யஙகுமெஙகு மெனறுநீா
தேடுகினற பாவிகாள தெளிநதெதானறையோாகிலீா
காடுநாடு வீடுவீண கலநதுநினற களவனை
நாடியோடி யுமமுளே நயநதுணாநது பாருமே. 280

ஆடுகினற வணடாகூடு மபபுற மதிப்புறம
தேடுநாலு வேதமுந தேவரான மூவரும
நீடுவாரு பூதமும நினறதோா நிலைகளும
ஆடுவாழி னொழியலா தனைததுமிலலை யிலலையே. 281

ஆவதும பரததுளே யழிவதும் பரததுளே
போவதும பரததுளே புகுவதும பரததுளே
தேவரும பரததுளே திசைகளும் பரததுளே
யாவரும் பரததுளே யானுமப பரததுளே. 282

வழுபா ரெழுகட லிபஙகளெடடு வெறபுடன
சூழுவான திரிகடநது சொலலுமே முலகமும
ஆழிமால்விசுமபுகொளபிரமா ணடரணடவணடமும
ஊழியா னொளிககுளே யுதிததுட னொடுஙகுமே.

சயததுநீ ரிறைககிறீா கைகள்சோாநது நிறபதேன
மனததுளீர மொனறிலலாத மதியிலாத மாநதாகாள
அகததுளீரங கொணடுநீ ரழுககறுகக வலலிரேல
நினைததிருநத வோகியும நீயுமநானு மொனறலோ.

நீரிலே பிறநதிறநது நீாசடஙகு செயகிறீர்
ஆரையுனனி நீரெலா மவததிலே யிறைககிறீா
வேரையுனனிவிததையுனனி விததிலேமுளைததெழுஞ
சீரையுனன வலலிரேற சிவபத மடைவீரே. 285

பததோடொதத வாசலிற பரததுமூல வககர
முததிசிததி தொநதமென றியஙகுகினற மூலமே
மததசிதத வைமபுலன மகாரமான கூததையே
அததியூயர் தமமுளே யமைநதிதே சிவாயமே. 286

அறிவினோடு மண்டமா யளவிடாத சோதியே
குணமதாகி யும்முளே குறித்திருக்கில் முத்தியா
முணமுமொன்று உம்முளே விரலையொன்றி மீளவும்
தினந்தின மயக்குவீர் செம்பூசை பண்ணியே 287

மூலமான வக்கர முகப்பகறந்து முன்னெலாம
மூடமாக மூடுகின்ற மூடமேது மூடரே
காலனை வஞ்சபூத மஞ்சிலே யொடுங்கினை
ஆதியோடு கூடுமோ வனாதியோடு கூடுமோ. 288

முச்சதுர மூலமாகி முடிவுமாகி யேகமாய
அச்சதுரமாகியே யடங்கியோ ரெழுத்துமாய
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமாய
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே. 289

வண்டலங்கள போலுநீர் மனத்துமா சறுக்கிலீர
குண்டலங்கள் போலுநீர் குளத்திலே முழுகிறீர
பண்டுமுங்கள நானமுகன் பறந்துதேடி காணகிலான
கண்டிருக்கு மும்முளே கலந்திருப்பார் காணுமே.

நின்றதன்றி ருந்ததன்று நேரிதன்று கூறிதன்று
பந்தமன்று வீடுமன்று பாவகங்க ளற்றது
கெந்தமன்று கேள்வியன்று கேடிலாத வானிலே
அந்தமன்று நின்றகொன்றை யெங்ஙனே யுரைப்பதே.

பொருந்துநீரு மும்முளே புகுந்துநின்ற காரணம
எருதிரண்டு கன்றையீன்ற வேகமொன்றை யோர்க்கி
அருகிருந்து சாவுகின்ற யானையு மறிந்திலீர் [லீர
குருவிருந்து லாவுகின்ற கோலமென்ன கோலமே.

அம்பரத்துளாடுகின்ற வஞ்செழுத்து நீயலோ
சிம்புளாய் பரந்துநின்ற சிற்பரமு நீயலோ
எம்பிரானு மெவ்வுயிர்க்கு மேகபோக மாதலால
எம்பிரானு நானுமா யிருந்ததே சிவாயமே. 293

ஈரொளிய திங்களே யியங்கிநின்ற தப்புறம்
பேரொளிய திங்களே யாவரு மறிகிலீர்
காரொளிய படலமுங் கடந்துபோன தற்பரம்
பேரொளிய பெரும்பத மேகநாத பாதமே. 294

கொள்ளொணாது மெல்லொணாது கோதறக்குதட்
டொணா, தள்ளொணாதணுகொணா தாழ்விலான மனத்
துளே, கொள்ளொணாது தெளியொணாது சிற்பரத்தி
னுட்பயன், விள்ளொணாது பொருளைநான் விளம்பு
மாற தெங்ஙனே. 295

வாக்கினால் மனத்தினால் மதித்தகார ணத்தினால்,
நோக்கொணாத நோக்கையுன்னி நோக்கையாவர்
நோக்குவார், நோக்கொணாத நோக்குவந்து நோக்க
நோக்க நோக்கிடில், நோக்கொணாத நோக்குவந்து
நோக்கையெங்க ணோக்கமே. 296

உள்ளிலும் புறம்பிலு முலகமெங்க ளும்பரந்,
தெள்ளி லெண்ணெய்போல்நின் றியங்குகின்றவெம்
பிரான், மெள்ளவந்தெ னுட்புகுந்து மெய்த்தவம்
புரிந்தபின், வள்ளலென்ன வள்ளலுக்கு வண்ணமெ
ன்ன வண்ணமே. 297

வேதமொன்று கண்டிலேன் வெம்பிறப்பி லாமையாய
போதநின்ற வடிவதாய புவனமெங்கு மாயினாய
சோதியுள் ளொளியுமாய துரியமோ டதீதமாய
ஆதிமூல மாகியா யமைந்ததே சிவாயமே. 298

சாணிரு மடங்கினால் சரிந்தகொண்டை தன்னுளே
பேணியப் பதிக்குளே பிறந்திறந் துழலுவீர்
தோணியான வைவரைத் துறந்தறுக்க வல்லிரேல்
காணிகண்டு கோடியாகக் கலந்ததேசிவாயமே. 299

அஞ்சுகோடி மந்திர மஞ்சுளே யடங்கினால்
நெஞ்சுகூற வும்முளே நினைப்பதோ ரெழுத்துளே

அஞ்சுநாலு மூன்றதாகி யும்முளே யடங்கினால்
அஞ்சுமோ ரெழுத்ததா யமைந்ததே சிவாயமே.

அக்கரந்த வக்கரந்த லுட்கரந்த வக்கரம்
சக்கரத்து சிவனையுண்டு சபுளத இருந்ததும [ரான
எட்கரந்த வெண்ணெயபோ லெவ்வெழுத்து மெம்பி
உட்கரந்து நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே.

ஆகமத்தி னுடபொரு ளகண்டமூல மாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற பரமுநீ
ஏகபாக வைத்தனை யுணர்த்துமனு செழுத்துளே
ஏகபோக மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. 302

மூலவாசல மீதுளே முச்சது மாகியே
நாலுவாச லெண்விரல நடுவுதித்த மந்திரம
கோலமொன்று மஞ்சுமாகு மிஙகலந்து நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலேன விளைந்ததே சிவாயமே.

சிகாரத திடியுளே சுழித்ததோ ரெழுத்துளே
அகாரத திடியுளே யமர்ந்தவாதி சோதிநீ
உகாரத தடியுளே யுணர்ந்தவஞ் செழுத்துளே
அகாரமதாகியே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 304

குண்டலத்து ளேயுளே குறித்தேத்து நாயகன
கண்டவந்த மண்டலங் கருத்தழித்த கூத்தனை
விண்டலாந்தசந்திரன்விளங்குகின்றமெய்ப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ் சிவாயமலல தில்லையே.

சுற்றமைந்துகூடமொன்றுசொல்லிருந்ததோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றதன்மை யோகிகாள்
சத்தியாவ துமமுடல தயங்குசீவ னுட்சிவம
பித்தர்காள றிந்திலீர் பிரானிருந்த கோலமே. 306

மூலமென்ற மந்திர முளைத்தவஞ் செழுத்துளே
நாலுவேத நாவுளே நவின்றஞான மெய்யுளே

ஆலகண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
ஓலமென்ற மந்திரஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. 307

தததுவங்க ளென்றுநீ தமைககடிநதுபோவீர்காள்
தததுவஞ் சிவமதாகில தறபரமு நீரலலோ
முததசீவ ஞதமே மூலபாதம வைததபின
அததனுரு மும்முளே யறிநதுணாநது கொளளுமே.

மூனறுபதது மூனறையு மூனறுசொனன மூலனே
தோன்றுசேர ஞானிகாள துயயபாத மெனறலே
ஏனறுவைததவைததபின னியபபுமஞ் செழுததையுந
தோனறுவோத வலலிரேல துயயசோதி காணுமே.

உமபாவான கததினு முலகுபார மேழினும
நமபாநாடு தனனினு நாவலெனற தீவினும [ன
செமபொன்மாடமலகுதிலலை யமபலததுளாடுவான
எமபிரான லாதுதெய்வ மிலலையிலலை யிலலையே. 310

பூவிலாய வைநதுமாய புனலிலநினற நானகுமாய
தீயிலாய மூனறுமாய சிறநதகா லிரணடுமாய
வேயிலாய தொனறுமாய வேறுவேறு தனமையாய
நீயலாமல் நினறநேமை யாவாகாண வலலரே.

அநதரததி லொனறுமாய யசைவுகா லிரணடுமாய
செநதழலில மூனறுமாய்ச் சிறநதலபபு நானகுமாய
ஐநதுபாரி லைநதுமா யமாநதிருநத நாதனை
சிநதையிற றெளிநதமாயை யாவாகாண வலலரே.

மனவிகார மறறுநீ மதிததிருகக வலலிரேல
நினைவிலாத மணிவிளககு நிததமாகி நினறிடும
அனைவரோதும வேதமு மகபபிதறற வேணுமேற
கனவுகணட துண்மைநீ தெளிநததே சிவாயமே.

இட்டகுண்ட மேதடா விருககுவேத மேதடா
சுட்டமட் கலததிலே சுறறிநூலக ளேதடா

முடடிநினற தூணிலே முளைததெழுநத சோதியை
பறறிநினற தேததடா பட்டநாத பட்டரே. 314

நீரிலே முளைததெழுநத தாமரையி னோரிலை
நீரினேடு கூடிநின்று நீரிலாத வாறுபோல
பாரிலே முளைததெழுநத பணடிதப பராபரம
பாரினேடு கூடிநினற பணபுகண டிருப்பீரே. 315

உறஙகிலென விழிககிலெனுணாவுசெனறொடுஙகி
லென, சிறநதவைம புலன்களுந திசைததிசைக
ளொனறிலென, புறமபுமுளளு மெங்கணும பொருந
திருநத தேகமாய, நிறைநதிருநத ஞானிகாள நினைப்
பதேது மிலலையே 316

ஓதுவாரகளோதுகினற வேழெழுதது போனறதே
வேதமெனற தேகமாய விளமபுகினற தனறிது
நாதமொனறு நானமுகன மாலுநானு மொனறதே
ஏதுமனறிநினறதெ னறை யானுணாநதோமையே

பொஙகியே தரிததவசசு புணடரீக வெளியிலே
தஙகியே தரிததபோது தாதுமா துளையதாம்
அஙகியுட சரிததபோது வடிவுக ளொளியுமாய
கொமபுமேல வடிவுகொணடு குருவிருநத கோலமே.

பணணுளோரும விண்ணுளோரும வநதவாறதெ
ஙஙனில, கணணினேடு சோதிபோலகலநதநாதவிந
துவும, அண்ணலோடு சததிய மஞசபஞச பூதமும,
பணணினேடு கொடுததழிப பாரொரேடேழினுமே

ஓடுககுகினற சோதியு முந்நினற வொருவனும்
நடுததலததி லொருவனும நடநதுகாலி லேறியே
விடுததுநினறவிரிவரோடு மெயயினேடுபொயயுய
அடுததுநின் றறிமினே வனைநின்றவாதியாமே. 320

உதித்தமந் திரத்தினு மொடுங்குமக் கரத்தினு
மதித்தமண் டலத்தினு மறைந்துநின்ற சோதிநீ
மதித்தமண் டலத்துளே மரித்துநீ யிருந்தபின்
சிறுத்தமண் டலத்துளே சிறந்ததே சிவாயமே. 321

திருத்திவைத்த சற்குருவைச் சீர்பெறவ ணங்கிலீர்
குருக்கொடுக்கும் பித்தரே கொண்டுநீத்த வல்லிரோ
குருக்கெடுக்கும் பித்தரும் குருக்கொள்வந்த சீடனும்
பருத்திபட்ட பாடுதான் பன்னிரண்டும் பட்டதே.

விழித்தகண் துதிக்கவும் விந்துநாத வோசையும்
மேருவுங் கடந்தவண்ட கோளமுங் கடந்துபோய்
எழுத்தெலா மறிந்துவிட்ட விந்திரஞால வெளியிலே
* யானுநீவு மேகலந்த தென்னதொன்மை யீசனே.

ஓய்நமா வென்றுளே பாதையென் றறிந்தபின்
பானுடற் கருத்துளே பாவையென் றறிந்தபின்
நானுநீயு முண்டடா நலங்குலப் துண்டடா
ஊனுமூணு மொன்றுமே புணர்ந்திடா யெனக்குளே

ஐம்புலனை வென்றவாக் கன்னதான மீவதால்
நம்புலன்க ளாடுகின்ற நாதருக்குத் தேறுமோ
ஐம்புலனை வென்றிடா தவத்தையே யுழன்றிடும்
வம்பருக்கு மீவதுங் கொடுப்பது மவத்தமே. 325

ஆதியானை வைம்புலன்க ளைவையு மொக்கு ளொக்குமோ
யோனியிற் பிறந்திருந்த துன்பமிக்கு மொக்குமோல
வீணர்காள் பிதற்றுவீர் மெய்மையே புணர்த்திரே
ஊணுறக்கம் போகமும் முமக்கெனக்கு மொக்குமே.

* இருளை வெல்பவர்களுக் கெழுபிறப்பு மில்லையே.

ஓடுகின்ற வையபுல னொடுங்கவஞ் செழுத்துளே
நாடுகின்ற நானமறை நவிலுகின்ற ஞானிகாள்
கூடுகின்ற கண்டித குணங்களமூன் றெழுத்துளே
ஆடுகின்ற பாவையா யமைந்ததே சிவாயமே. 327

புவனசக்க ரத்துளே பூதநாத வெளியிலே
பொங்குதீப வங்கியுள் பொதிந்தெழுந்த வாயுவைத்
தவனசோம னிருவருந் தாமியங்கும் வாசலில
தண்டுமாறி யேறுகின்ற ச[illegible]மான வெளியிலே 328

பவனமஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மெள்ளவே
வானளாய நிறைந்தசோதி மண்டலம் புகுந்தபின
அவனுநானு மெய்கலந் தனுபவித்த வளவிலே
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே.329

வாளுறையில்வாளடக்கம்வாயுரையில்வாயடக்கம்
ஆளுரையில் ஆளடக்கம் அருமையென்னி வித்தை
காண, தாளுரையில தாளடக்கம தன்மையானதன
மையும, நாளுரையினாளடக்கம நானுநீயுங்கண்டதே.

வழுத்திடா னழித்திடான மாயரூப மாகிடான்
சுழன்றிடான் வெகுண்டிடான காலகால காலமும
துவண்டிடா னசைந்திடான றாயதூப மாகிடான
சுவன்றிடா னுரைத்திடான சூக்ஷசூக்ஷசூக்ஷமே.

ஆகிகூவென றேயுரைத்த லக்ஷரத்தி னானந்தம
யோகியோகி யென்பாகோடியுற்றறிந்து கண்டிடார
பூகமாய மனகுரங்கு எங்குமங்கு மிங்குமாய்
ஏகமேக மாகவே யிருபபாகோடி கோடியே. 332

கோடிகோடி கோடிகோடி குவலயத்தோ ரதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாளனென்று வீணதாய்
தேடிதேடி தேடிதேடி தேகமுங் கசங்கியே
கூடிகூடி கூடிகூடி நிறபாகோடி கோடியே. 333

கருத்திலான் வெளுத்திலான் பரிந்த காரணம்
இருத்திலா னொளித்திலானென் றுமாண்டுமாகிலான
ஒருத்திலான மரித்திலா னொழிந்திடா னழிந்திடான
கருத்திறக்கியுங் கூவுமுற்றோன கண்டறிந்த வாதியே.

வாதிவாதி வாதிவாதி வண்டலை யறிந்திடான
ஊதியூதி யூதியூதி யொளிமயங்கி யுளறுவான
வீதிவீதி வீதிவீதி விடையெருப் புரக்குவோன
சாதிசாதி சாதிசாதி சாகரத்தைத்த கண்டிடான. 335

ஆண்மையாண்மை யாண்மையாண்மை ஆண்மை கூறு மசட்டரே, காண்மையானவாதிரூபங் காலகால காலமுப, பாண்மையாகி மோனமானபாசமாகிநின் றிடும, நாண்மையான நலைவாயில மங்குமிங்கு நங் குமே. 336

மிங்குவென்ற வட்சரத்தின மீட்டுவாகி கூவுடன
துங்கமாக்க சோமனோடு சோமனமாறி நின்றிடும
அங்கமா முனைச்சுழியி லாகுமேக வாகையால
கங்குலறுக கியானமுற்று காணுவாய சுடரொளி.

சுடரெழுமபும சூட்சமும சுழுமுனையின பீட்சமும
அடரெழுமபி யேகமாக வமாந்துநின்ற சூட்சமும
திடரதான சூட்சமும் திரியினவாலை சூட்சமும [யே
கடலெழுமபு சூட்சநதனைக்கண்டறிந்தோன ஞானி

ஞானிஞானி யென்றுரைத்த நாயகளகோடிகோடியே
வானிலாத மழைநானென்ற வாதிகோடி கோடியே
தானிலான சாகரத்தின தனமைகாணு மூடர்காள
மூனிலாமற கோடிகோடி முன்னறிந்த தெனபரே.

சூக்ஷுமான கொம்பிலே சுழிமுனைச சுடரிலே
வீசமான வீதிலே விபுலைதங்கும வாயிலே

கூச்சமான கொம்பிலே குடியிருந்த நேசரிலே
தீக்ஷையான தீவிலே சிறந்ததே சிவாயமே. 340

பொங்குகின்ற மோனமும் பொதிந்துநின்ற மோனமுந்
தங்குகின்ற மோனமுந் தயங்குகின்ற மோனமுங்
கங்கையான மோனமுங் கதித்துநின்ற மோனமுந்
திங்களான மோனமுஞ் சிவனிருந்த மோனமே.

மோனமான வீதியில் முனைச்சுழியில் வாலையில்
பானமான வீதியில் பசிந்தசெஞ் சுடரிலே
ஞானமான மூலையில் நாலைதங்கும் வாயலில்
ஓணமான செஞ்சுட ருதித்ததே சிவாயமே. 342

உதித்தெழுந்த வாலையு முசங்குகின்ற வாலையுங்
கதித்தெழுந்த வாலையுங் காலையான வாலையும்
மதித்தெழுந்த வாலையு மடைந்துநின்ற ஞானமுங்
கொதித்தெழுந்து கும்பலாகி ஹரூபுவ ஷீமானதே.

கூவுங்கீயு மோனமாகி கொள்கையான கொள்கை
மூவிலே யுதித்தெழுந்த முச்சுடர் விரிவிலே [யை
பூவிலே நறைகள்போற பொருந்திநின்ற பூரணம்
ஆவியாவி யாவியாவி யன்பருள்ள முற்றதே. 344

ஆண்மைகூறு மாந்தரோ அருக்கனேறும் வீதியைக்
காண்மையாகக் காண்பிரோ கசடறுக்க வல்லிரே
தூண்மையான வாசிகூடச் சோபனாகு மாகுமே
நாண்மையான வாயலில் நடித்துநின்ற நாதமே.

நாதமான வாயலில் நடித்துநின்ற சாயலில்
வேதமான வீதியில் விரிந்தமூச்ச சுடரிலே
சீதமான ஹீயிலே கிளர்ந்துநின்ற கூவிலே
பூதமான வாயலைப் புகலறிவ ஜோதியே. 346

ஆவியாவி யாவியாவி ஐந்துகொம்பி னூவிலே
மேவிமேவி மேவிமேவி மேதினியின் மானிடர்

வாஸிவாஸி வாஸிவாஸி வணட றக வறிநதிடார்
பாஸிபாஸி பாஸிபாஸி படியிலுறற மாநதரே. 347

ஷிததிலே முளைததசோதி ஷில்வளைஷின மததியில
உததிலே யொளிவதாகி மோனமான தீபமே
நததிலேர்தி ரசசிபோன்ற நாதனை யறிநதிடார
வததிலே கிடநதுழன்ற வாலையான சூட்சமே. 348

வாலையோடு காலையும வடிநதுபொஙகு மோனமே
பாலையோடு காலையான வாறறிநத யாநதரே
மூலையான கோணமின முளைததெழுநத முசசுடா
தாளையோடு பானகனறு தஙகிநினற மோனமே.

மோனமான வீதியில முடிகிநினற நாதமே
ஈனமினறி வேகமான வேகமெனன வேகமே
கானமான மூலையில கனிததிருநத வாலையில
ஞானமான செஞசுடா நடநததே சிவாயமே. 350

உசசிபததி வீதியி லொழிததிருநத சாதியிற
பசசியுறற சோமனும பாநதுநின றுலவவே
செசசியான தீபமே தியானமான மோனமே
கசசியான மோனமே கடநததே சிவாயமே. 351

அஞசிகொபபி னினறநாத மாலைபே லெழும்பியே
பிஞசிபேடு பூபலாநது பெறறியுறற சுகதமே
செஞசுட ருதிததபோது தேசிகன சுழனறுடன
பஞசபூத மானதே பாநதுநின்ற மோனமே. 352

சடுதியான கொபபிலே தததுவததின ஷீயிலே
அடுதியான ஆஷிலே யானிருநத ஹூஷிலே
இடுதியென்ற சோலையி லிருநதமுச சுடரிலே
நடுதியென்று நாதமோடி நனகுற வமைததே. 353

அமையுமான மோனமு மரனிருநத மோனமும
சமையும்பூத மோனமுந தரிததிருநத மோனமும்

இமையுங்கொண்டு வேகமுமிலங்கு நுமுச்சிம்மோனமும்
தமையறிந்த மாந்தரே சடத்தைப்புறற்று நோக்கிலார்.

பாசசலூர வழியிலே பரனிருந்த சுழியிலே
காயச்செம்பி னுனியிலே கனியிருந்த மலையிலே
வீச்சமான தேதடா விரிவுதங்கு மிங்குமே
மூச்சினோடு மூச்சைவாங்கு முட்டிநின்ற சோதியே

சோதிசோதி யென்றுநாடித் தோற்றபவர் சிலவரே
ஆதிஆதி யென்றுநாடு மாடவர் சிலவரே
வாதிவாதி யென்றுசொல்லும் வம்பரும் சிலவரே
நீதிநீதி நீதிநீதி நின்றிடு முழுச்சுடர் 356

சுடரதாகி யெழும்பியங்கு தூடமான காலமே
இடரதாய புவியும்விண்ணு மேகமா யமைக்குமுன
படரதாக நின்றவாதி பஞ்சபூத மாகியே
அடரதாக அண்டமெங்கு மாண்மையாக நின்றதே

நின்றிருந்த சோதியை நிலத்திலுற்ற மானிடர்
கண்டறிந்து கண்குளிர்ந்து காதலுற்று லாவுவோர்
கண்டமுற்ற மேனமுனையின் காட்சிதன்னைக்காணுவார்
நன்றியற்று நரலைபொங்கி நரகமு மகிழ்ந்திடும். 358

வயங்குமோனச் செஞ்சுடர் வடிந்தசோதி நாதமுங்
கயங்கள்போலக் கதறியே கருவூற்ற வெளியிலே
பயங்கொடினறிமீ னறியே படர்ந்துநின்ற பான்மையே
நயங்கள்கோ வென்றேநடுங்கி நங்கையானதீபமே.

தீபவுச்ச முனையிலே திவாகரத்தின் சுழியிலே
கோபமாறு உலையிலே கொதித்துநின்ற தீயிலே
தாபமான மூலையிற் றமைந்துநின்ற குக்ஷமுஞ்
சாபமான மோட்சமுந் தடித்துநின் றிலங்குமே 360

தேசிகன் சுழன்றதே திரிபுரையின் வாலையில்
வேசபோடு வாலையில் வியணிருந்த மூலையில்
நேசச்சந்தி ரோதய நிறைந்திருந்த வாரமில்
வீசிவீசி நின்றதே விரிந்துநின்ற மோனமே. 361

உட்சமல் போனமி லுயங்கிநின்ற நந்தியை
விக்கலோடு கீயுப ஈ விலவளையின் மதியில்
மூடபொதிந்த தென்னவே முடுகிநின்ற செஞ்சுடர்
கட்குளவகள் போலவுங் கடிந்துநின்ற காட்சியே.

உந்தியிற் சுழிவழியி லுச்சியுற்ற மதியிற்
சந்திர னொளிகிரணந் தாண்டிநின்ற செஞ்சுடர்
பந்தமாக விலவளையிற் பஞ்சபூத விஞ்ஞையால்
கிந்துபோற் கீயிலநின்று கீச்சுழச்சு வென்றதே.

கெச்சையென்ற மூச்சிஞேடு சிகாரமும் வகாரமும்
பச்சையாகி நின்றதே பரவெளியின் பான்மையே
இச்சையான ஹூஷியிலே யிருந்தெழுந்த ஹீயிலே.
உச்சியான கோணத்தி லுதித்ததே சிவாயமே.

ஆறுமூலைக் கோணத்தி லமைந்தவொன்ப தாத்திலே
நாறுபொன்று நங்கையான நாவியுந் தெரிந்திட
கூறுபென்று ஐவரங்கு கொண்டுநின்ற மோனமே
பாறுகொண்டு நின்றது பறந்ததே சிவாயமே. 365

பறந்ததே கறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
பிறந்ததே பிராணனன்றிப் பெண்ணுமாணுமல்லவே
துறந்ததோ சிறந்ததோ தூயதுங்கமானதோ
இறந்தபோதி லன்றிஈ இலங்கிடுஞ் சிவாயமே. 366

அருளிருந்த வெளியிலே அருக்கணின்ற விருளிலே
பொருளிருந்த சுழியிலே புரண்டெழுந்த வழியிலே
தெருளிருந்த கலையிலே இயங்கிநின்ற வலையிலே
குருவிருந்த வழியினின்று ஹூவுப ஹீனமானதே

ஆனதோ ரெழுததிலே யமைநதுநினற வாதியே
கானமோடு தாலமீதில கணடறிவ திலலையே
தானுநதானு மானதே சமைநதவாலை காலையில
வேணலோடு வாறுபோல விரிநததே சிவாயமே.368

ஆறுகொணட வாரியு மமைநதுநினற தெயவமுந
நாறுகொணட பாரியுந துலஙகிநினற தாபமும
வீறுகொணட மோனமும விளஙகுமுட கமலமும
மாறுகொணட வெளியிலே மடிநததே சிவாயமே 369

வாயலகணட கோணமில வயஙகுடலா வைகியே
சாயலகணடு சாரநதுந தலைமனறு நிறைநததுங
காயவணடு கணடதுங கருவூரஙகு செனறதும
பாயுமெனறு செனறதும பறநததே சிவாயமே. 370

பறநததே துறநதபோது பாசசலூர வழியிலே
பறநததே கவவுமுறற வாணாகையின மேவியே
பிறநததே யிறநதபோதிற பீடிடாமற கீயிலே
சிறநதுநினற மோனமே தெளிநததே சிவாயமே.371

வடிவுபறப வாசனத திருததிமூல வனலையே
மாருததி னலெழுபபி வாசலைநது நாலைபு
முடிவுமுததி ரைபபடுததி மூலவினை தணடினல
முளரியாக யஙகடநது மூலநாடி யூடுபோய. 372

அடிதுவககி முடியளவு மாறுமா நிலஙகடந்
தறபுறத்தில் வெளிகடந்த வாதியெஙகள சோதியை
யுடுபதிக்க ணமுதருநதி யுணமைஞான வுவகையுள்
உச்சிபட் டிறஙகுகின்ற யோகிநலல யோகியே 373

மநதிரஙக ளுணடுநீ மடஙகுகின்ற மானிடா
மநதிரஙக ளாவது மறததிலூற லனறுகாண
மநதிரஙக ளாவது மதிததெழுநத வாயுவை
மநதிரததை யுணடவாககு மரணமேது மிலலையே.

மநதிரஙகள கறறுநீா மயஙகுகினற மாநதரே
மநதிரஙகள கறறுநீா மரிததபோது சொலவிரோ
மநதிரங களுமமுளே மதிததநீறு முமமுளே
மநதிரங ளாவது மனததினைந தெழுததுமே. 375

உளளதோ பிறபபதோ வுயிரொடுஙகி நினறிடம
மெளளவநது கிட்டிநீா வினவவேணடு மெனகிறீா
உள்ளதும பிறபபதும மொததபோது நாதமாங
களளவாசலைததிறநது காணவேணடு மாநதரே 376

ஓரெழுததி லிஙகமா யோதுமட்ச ரததுளே
ஓரெழுததி யஙகுகினற வுணமையை யறிகிலீா
மூவெழுதது மூவராய் முளைததெழுநத சோதியை
நாவெழுதது நாவுளே நவினறதே சிவாயமே 377

முததிசிததி தொநதமா முயஙகுகினற மூததியை
மறறுதித்த வப்புனல்க ளாகுமததி மப்புலன
அத்தாநிததா காளகண்ட ரனபிளு லனுதினம
உசசரித துளததிலே யறிந்துணாநது கொண்மினே.

மூனறிரண்டு மைநதுமாயமுயனறெழுநத தேவராய
மூன்றிரண்டு மைநதராய முயனறதே யுலகெலாம
ஈனறதாயு மப்பனு மியஙகுகினற நாதமாய [யே
தோனறுமோரெழுததிலேடுசொலலவொனறுமிலலை

வெளியுருககி யஞசெழுதது விநதுநாத சததமுந
தளியுருககி நெஙகலநது சகலசிததி யானதும
வெளியிலு மவவிளையிலு மிருவரை யறிநதபின
வெளிகலநத சனமையால தெளிநததே சிவாயமே.

முபபுறததி லபபுறம முககணன விளையிலே
சிறபாதது ளுறபனஞ சிவாயமஞ செழுததுமாந
தறபரமுதிததுநினறு தானுமெஙகு மானபி
னிபபற மொடுஙகுமோடி யெஙகுமலிஙக மானதே.

ஆடிநின்ற சீவனோ ரஞ்சுபஞ்ச பூதமோ
கூடிநின்ற சோதியோ குலாவிநின்ற மூலமோ
நாடுகண்டு நின்றதோ நாவுகற்ற கல்வியோ
வீடுகண்டு விண்டிடின் வெட்டவெளியு மானதே.

உருத்தரித்த போதுசீவ னேகநின்ற வுண்மையுந்
திருத்தமுள்ள தொன்றிலுஞ் சிவாயமஞ்செழுத்துமா
மிருத்துநின் றுறுத்தடங்கி யேயபோகமானபின்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்து நாதனே. 383

கருத்தரித்த துதித்தபோது கமலபீட மானதுங்
கருத்தரித்த துதித்தபோது காரணங்க ளானதுங்
கருத்தரித்த துதித்தபோது காரணமிரண்டுகண்களாய்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்துநாதனே 384

ஆனவன்னி மூன்றுகோண மாறிரண்டு எட்டிலே
யானசீவ னஞ்செழுத்த தகாரமிட் டலர்ந்தது
மானசோதி யுண்மையு மஞ்சியான வுண்மையு
மானதான தானதா யவலமாய மறைந்திடும். 385

ஈன்றெழுந்த வெம்பிரான் றிருவரங்க வெளியிலே
நான்றபாம்பின் வாயினுல் நாலுதிக்கு மாயினுன்
மூன்றுமூன்று வளையமாய முப்புறங் கடந்தபின்
னீன்றெழுந்த அவ்வினைசை யெங்குமாகி நின்றதே.

எங்குமெங்கு மொன்றலோ வீரேழுலோக மொன்றலோ, அங்குமிங்குமொன்றலோ வனாதியானதொன்றலோ, தங்குதாபரங்களுந் தரித்துவாரமொன்றலோ,உங்களெங்கள் பங்கினிலுதித்ததே சிவாயமே.

அம்பரத்தி லாடுஞ்சோதி யானவன்னி மூலமா
மம்பரமுந் தம்பரமு மகோரமிட் டலர்ந்ததும
அம்பரக் குளியிலே யங்கமிட் டுருக்கிட
வம்பரத்தி லாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. 388

வாடிலாத பூமலாநது வண்டுரிசை நாவிலே
யோடிநின றுருவெடுத துகாரமா யலாநததும்
ஆடியாடி யஙகமு மகபபடக கடநதபின
கூடிநின றுலாவுமே குருவிருநத கோலமே. 389

விடடடி விரைதநதோ வேநநுககு நினறதோ
எடடிநினற சீவனுமீ பேழுலோகங கண்டதோ
தடடுருவ மாகநினற சதாசிவத தெளியதோ
வடடவீ டறிநதபேகள யானதேவ ராவரே. 390

வானவா நிறைநதசோதி மானிடக கருவிலே
வானதேவ ரததனைககுள வநதடைவா வானவா
வானகமு மணணகமும வடடவீ டறிநதபின
வானெலா நிறைநதுமனனு மாணிககஙக ளானதே.

பனனிரண்டு காலிநிறுததிப பஞசவான முறறிடின
மினனியே வெளிககுணினறு வேரிடத தமாநததுஞ
சென்னியாந தலததிலே சீவனின றியஙகிடும
பனனியுனனி யாயநதவா பரப்பிரம மானதே. 392

உச்சிகணடுகண்களகூடடியுண்மைகண்டதெவவிட
மச்சுமாளி கைககுளே மானிடங கலப்பிரேல
எச்சிலான வாசல்களு மேகபோக மாயவிடும
பச்சைமாலு மீசனும பாநததே சிவாயமே. 393

வாயிலிட்டு நலலுரிசை யட்சரத தொளியிலே
கோயிலிட்டு வாவியுமங் கொமபிலே யுலாநதது
மாயிலிட்ட காயமு மறுதியிட்ட சீவனும
வாயுவிட்ட வன்னியம் வளாநததே சிவாயமே. 394

அடசரததை யுசசரித தறுதியஙகி மூலமா
யட்சரததை யுநதிரநத கோரமிட டலாநதது
மட்சரததி லுடகா பகபபடக கடநதபின
அடசரததி லாதியோ டமாநததே சிவாயமே. 395

கோயிலுங் குளங்களுங் குளியினிற் குருக்களாய்
மாயிலு மடியிலு மனத்திலே மயங்குறீர்
ஆயனை யரனையு மறிந்துணர்ந்து கொள்விரேல்
தாயினுந் தகப்பனோடு தானமர்ந்த தொக்குமே. 396

கோயிலெங்கு மொன்றலோ குளங்கணீர்களொன்றலோ, தேயுவாயுவொன்றலோ சிவனுமங்கேயொன்றலோ, ஆயசீவ னெங்குமோ யமர்ந்துவார் தொன்றலோ, காயமீதறிந்தபேர்கள் காட்சியாவர் காணுமே.

காதுகண்கள் மூக்குவாய் கலந்துவார் தொன்றலோ
சோதியிட் டெடுத்ததுஞ் சுகங்களுஞ்சுமொன்றலோ
ஓதிவைத்த சாத்திர முதித்துவார் தொன்றலோ
நாதவீ டறிந்தபோக ஞாதராவர் காணுமே. 398

அவ்வுதித்த வட்சரத் துடக்கலந்த வட்சரம்
சவ்வுதித்த மந்திரஞ் சமைப்புவத் திருந்ததால்
மவ்வுதித்த மாயையால் மயங்குகின்றமாந்தர்காள்
உவ்வுதித்த தவ்வுமா யுருத்தரித்த வுண்மையே 399

அகாரமென்னு மக்கரத்தி லக்கரமெழுந்ததோ
அகாரமென்னு மக்கரத்தி லவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமு மகாரமு மொன்றிநின்று நின்றதோ
விகாரமற்ற ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

சத்தியாவ துன்னுடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளிதற்குமேல் பிதற்றுகின்ற தில்லையே
சத்தியைந்துகூடமொன்றுசொல்லிறந்ததோர்வெளி
சத்திசிவமு மாகிநின்று தன்மையாவ துண்மையே.

சுக்கிலத் துளையிலே சுரோணிதக் கருவுளே
முச்சதுர வாசலில் முளைத்தெழுந்த மோட்டினில்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமா
யுச்சரிக்கு மந்திரம் ஓம்நமசி வாயமே. 402

அக்கர மனாதியல்ல வாததும மனாதியல்ல
புககிருந்த பூதமும் புலனகளு மனாதியல்ல
தககமிகக நூல்களுஞ சாஸ்திர மனாதியல்ல
ஒககநின் றுடனகலநத வுண்மைகா ணனாதியே.

மேன்மையாகினினறதேது விடடுநினறு தொடட தேது, வுண்மையாக நீயுரைகக வேணுமெஙக ளுததமா, பெணமையாகி நினறதொனறுவிட்டுநினறதொட்டதை, 'புண்மையா யுரைககழகதி யுடகலந திருநததே. 404

அடககினா லடஙகுமோ வணடமஞ செழுததுளே
யுடககினா லெடுததகாய முண்மையென றுணாந்துநீ
சடககியாறு வேதமுந தரிககவோதி லாமையால
விடககுநாயு மாயவோதி வேறுவேறுபேசுமோ.405

உணமையான சககர முபாயமா'யிருநததுந
தனமையான காயமுந தரிததரூப மானதும்
வெணமையாகி நீறியே விளைநதுநினற தானது
முண்மையானஞானிகள விரிததுரைக்கவேண்டுமே.

எளளகததி லெண்ணெயபோலவெஙகுமாகியெமபி
னுளளகததி லேயிருகக வூசலாடு மூடாகாள [ரா
கொள்ளைபட்டவாலினைக குணககெடுக்க வலலிரேல
வள்ளலாகி நினறசோதி காணலாகுமெயம்மையே.

வேணுமெனற ஞானமும விரும்புகினற நூலிலே
தாணுவுணடங கெனகிறீர தரிககிலீர மறககிலீர
தாணுமொனறு மூலநாடி தனனுள்நாடி யுமமுளே
காணுமனறி வேறியாவுங கனாமயகக மொககுமே.

வழககிலே யுரைக்கிறீர மனததுளே தவிககிறீர
உழககிலாது நாழியான வாறுபோலு மூமைகாள்

எழக்குநாலு நாழியான வாறுபோல முமமுளே
வழககிலே யுரைககிறீர மனததுளீசன மனனுமே.

அறததிறங்க ளுககுநீ யணடமெண டிசைககுமநீ
திறததிறகக ளுககுநீ தேடுவாாகள் சிநதைநீ
யுறககுமநீ யுணாவுநீ யுடகலநத சோதிநீ
மறககொணுத நினகழல மறப்பினும் குடிகொளே.

ஆடுகின்ற வெமபிரானை யஙகுமிஙகு நினறுநீர்
தேடுகினற வீணாகாள தெளிவதொனறையோாகி
நாடிநாடி யுமமுளே நவினறுநோகக வலலிரேல்[வீர
கூடொணுத தறபரங குவிநதுகூட லாகுமே. 411

சுததியைநதுகூடமொனறுசொலலிறநததோாவெளி
சததியுஞ சிவமுமாகி நினறதனமை யோர்கிலீா
சததியா வதுமுடல தயஙகுசீவ னுட சிவம
பிததாக ளறிநதுகொள பிரானிருநத கோலமே. 412

அகாரமான தமபலம மனுதியான தமபலம
மகாரமான தமபலம முணமையான தமபலம
மகாரமான தமபலம வடிவமான தம்பலம
சிகாரமான தமபலம தெளிநததே சிவாயமே. 413

சககரம பறநததோடி சககரமேல பலகையாய
செககிலாடு மெணணெயபோல சிஙகுவாயு தேயுவு
மூககிலே யொளிகலநது யுகஙகளுங கலககமாய
புககிலே புகுநதபோது போனவாற தெஙஙனே.

வளாநதெழுநத கொஙகைதனனை மாயமென்
றெணணிநீ, ரருளகொளசீவ ராருடம புடமையாகத
தோாவீராகாள, விளஙகுஞான மேவியே மிககோா
சொல்லைக கேட்பிரேல், களககமறறு நெஞசுளே
கருததுவநது புககுமே. 415

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிகிலீர்
நாலுசாம மாகியே நவின்றஞான போதமா
யாலமுண்ட கண்டனும் மயனுமந்த மாலுமாய்ச்
சாலவுன்னி நெஞ்சுளே தரித்ததே சிவாயமே. 416

சுற்றமென்று சொல்வதுஞ் சுருதிமுடிவில் வைத்திடு
ரத்தநித்த மாடியே யமர்ந்திருந்த தெவ்விடம்
பரதிமுற்றி யன்பர்கள் பரந்திலாரென் றுபாழ்து
பித்தரே யிதைக்கருதி பேசலாவ தெங்ஙனே 417

எங்ஙனே விளக்கதுக் கேற்றவாறு நின்றதா
னெங்ஙனே யெழுந்தருளி யீசனேச னெம்பிரா
லெங்ஙனே யிருந்தருளு மாதியான தற்பரம்
சிங்கமண்மி யானைபோலத் திருமலங்க ளற்றதே.

அற்றவுள் ளகத்தையு மலக்கிடு மெழுகிடு
மெத்ததீப மிட்டிறப் பிறவாதபூசை யேத்தியே
நற்றவம் புரிந்துயேக நாதர்பாத நாடியே
கற்றிருப்ப தேசரிதை கண்டுகொள்ளு மும்முளே

பார்த்துநின்ற தம்பலம் பரமனாடு மம்பலங்
கூத்துகின்ற தம்பலங் கோரமான தம்பலம்
வார்த்தையான தம்பலம் வன்னியான தம்பலஞ்
சீற்றமான தம்பலந் தெளிந்ததே சிவாயமே. 420

சென்றுசென் றிடந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பலம்
அன்றுமின்று நின்றதோ ருறுதியான வம்பல [லம்
என்றுமென்று மிருப்பதோ ருறுதியான வம்பலம்
பொன்றியொன்றி நின்றதுள் ளொழிந்ததே சிவாயமே.

தந்தைதாய் தமருநீ சகலதே வதையுநீ
சிந்தைநீ தெளிவுநீ சித்திமுத்தி தானுநீ
விந்துநீ விளைவுநீ மேலதாய வேதம்நீ
எந்தைநீ யிறைவநீ யென்னையாண்ட வீசனே 422

எப்பிறப்பி லும்பிறந் திறந்தழிந்த வேழைகா
ளிப்பிறப்பி லும்பிறந்து என்னைநீறு பூசுறீர்

ரப்புடன் மலமறுத்து ஆசைநீக்க வல்லிரேல்
செப்புராத வேசையிற் றெளிந்துகாண லாகுமே.

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மரித்தபோது சொல்விரோ
மந்திரங்க ளுமமுளே மதிக்கநீரு முமமுளே
மந்திரங்க ளாவது மனத்திலைந் தெழுத்துமே. 424

எட்டுயோக மானது மியங்குகின்ற நாதமும்
மெட்டுவக்க ரத்துளே உகாரமு மகாரமும்
விட்டலந்த மந்திரம் வீணைவதண்டி னூடுபோ
யட்டவக்ஷ ரத்துளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. 425

பிரானபிரா னென்றுநீர் பிணத்துகின்ற மூடரே
பிரானைவிட்டு மெய்ப்பிரான பிரிந்தவாற தெங்ஙனே
பிரானுமாய பிரானுமாய பேருலகு தானுமாய்
பிரானிலே முளைத்தெழுந்த பித்தாகா னுமமுடல.

ஆதியில்லை யந்தமில்லை யானநாலு வேதமில்லை
சோதியில்லைசொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தூவெளி
நீதியில்லை நேசமில்லை நிச்சயப் படாததும்
ஆதிகண்டு கொண்டபின்ன னஞ்செழுத்து மில்லையே.

அம்மையப்ப னப்பநீ ரமர்ந்தபோ தறிகிலீ
ரம்மையப்ப ஞனநீ ராகியான பாசமே
னம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானபின்
னம்மையப்ப னில்லையன்றி யாருமில்லை யில்லையே.

நூறுகோடி மந்திரம் நூறுகோடி யாகமம்
நூறுகோடி நாளிருந்து டாடினாலு மென்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலேர் லெழுந்ததாம
சோறையோத வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். 429

முந்தவோ ரெழுத்துளே முளைத்தெழுந்த செஞ்சுட
ரந்தவோ ரெழுத்துளே பிறந்துகாய மானது
யந்தவோ ரெழுத்துளே யேகமாகி நின்றது
மந்தவோ ரெழுத்தையு மறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே 430

கூட்டமிட்டு நீங்களுங் கூடிவேத மோதுறீ
ரெட்டகத்து ளீசனு மிருப்பதென்ன வெழுத்துளே
நாட்டமிட்டு நாடிடு நாலுமூன்று தன்னுளே
யட்டகத்து ளாடிடும் பமையாணை யுண்மையே. 431

நாகணைக்கழுகணை யாமையா லெடுத்துரைத்த காரணம்
நாகணையுணர்ந் துளவளைத்து ஞானநாடி யூடுபோ
யேகணைநோக்க வட்சர மிரண்டெழுத்தையேத்திடிற்
பாரதப்பாரதத் திக்கெலாம் பரப்பிரம மானதே.

கொள்ளொணாது குவிக்கொணாது கோதறக்குலைக்
கொணாது, அள்ளொணாது வணுகொணாது வாதி
மூலமானதை, தெள்ளொணாது தெளியொணாது
சிறப்பதற் குவப்பன, விள்ளொணாது பொருளை
யான விளம்புமாற தெங்ஙனே 433

ஓசையுள்ள கல்லைநீ யுடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கிறீர்
பூசைக்கு வைத்தகல்லிலே பூவுநீருஞ் சாத்துறீ
ரீசனுக் குகந்தகல் லெந்தக்கல்லு சொல்லுமே 434

ஓடுவைத்துக் கட்டிநீ ருபாயமான மந்திரம்
கட்டுப்பட்ட போதிலுங் காத்தனங்கு வாழுமோ
எட்டுமெட்டு மெட்டுளே யியங்குகின்ற வாயுவை
வட்டமிட்ட யவ்விலே வைத்துணர்ந்து பாருமே.435

இந்தவூரி லில்லையென் றெங்குநாடி யோடுறீ
ரந்தவூ ரீசனு மமர்ந்துவாழ்வ தெங்ஙனே

யநதமான பொநதிலாரில மேவிநினற நாதனை
மநதமான சீயிலவழி லறிநதுணாநது கொளளுமே.

புககிருநத துயமமுளே பூரியிட்ட தோததிர
தொககுசட்சு சிஙகுவை யாககிரணனன சூழநதிடி
லககுமணி கொனறைசூடி யமபலதது ளாடுவார
மிககசோதி யனபுடன விளமபிட்டது பினனையே.

பினனெழுநத மாஙகிசததை பேதையர்கள பற்றியே
பினபுமாங கிஷததில போக மாயை பண்ணினால
துனபுறும வினைகள தான சூழநதிடும பினனொனறிலோ
அனபராயிருநதபேர்க ளாறுநீததல போலவே.

விட்டிருந்து துயமுளே விநதனமற றிருககிறீர [று
கட்டிவைததவாசலமூனறு காட்சியானவாசலொன்
கட்டிவைதத வாசலுங கதவுதான திறநதுபோயத
திட்டமான வீசனைத தெளியுமாங கிஷததுளே. 439

ஆறுமாறு மாறுமே யனாதியான வபபொருள
ஏகர்பாதம நாடிநாடி யததிநிறக வல்லிரேல
பாருசோ மொழியுனககு பாலனாகி வாழலாம
வாருடனே வனனியை மருவியே வநதிடோ. 440

உணமையான தொனறைதொனறையுறறுநோக் கியுமமுளே, வண்மையான வாசியுண்டு வாழததியே ததவலலிரேல்,தனமைபெறறிருககலாமதவமுமவநது நேரிடும், கனமதனம மாகுமீசா காட்சிதானும காணுமே. 441

பாலனாக வேணுமென்று பததிமுறறு மெனபதே
நாலுபாத முண்டதில நனனநதிரண்ண டுததததால்
மூலநாடி தனனிலவனனி மூட்டியநத நீருண
ஏலவார் குழலியூடே யீசபாத மெயதுமே. 442

எய்துநின்னை யன்பின் விறைஞ்சியேத்த வல்லிரே
லெய்துமுண்மை தன்னிலே யிறப்பிறப் பகற்றிடும்
மையிலங்கு கண்ணியங்கள் வாசிவானி லேற்றுமுன்
செய்தவல் வினைகளுஞ் சிதறுமத் திண்ணமே. 443

திண்ணமென்று சேதிசொன்ன செவ்வியோர்கள்
கேண்மினோ, யண்ணலன் புன்னபுருங்கியற்ந்துநோக்
கலாயிடும், மண்ணதிர விண்ணதிர வாசியை நடத்
திடல், நண்ணியெங்க ளீசனும் நமதுட லிருப்பனே.

இருப்பனெட்டெட் டெண்ணிலே பிறந்துவோர்தா
குவன், நெருப்புவாயு நீருமண்ணும் நீள்விசும்புமாகு
வன், கருப்புகுந்துகாலமே கலந்துசோதி நாதனைக்
குருப்புனலில்மூழ்கினோர் குறித்துணர்ந்துகொள்வரே.

கொள்ளுவார்கள்சிந்தையிற் குறிப்புணர்ந்த ஞா
னிகள், விள்ளுவார்கள் பக்குவத்தில்வேண்டிவேண்
டியேத்தினுள், உள்ளுமாயபுறம்புமா யுணர்வதற்கு
ணர்வுமாயத், தெள்ளிதாக நின்றசோதி செம்மை
யைத் தெளிந்திடே 446

தெளிந்தநற் சரியைதன்னிலே சென்று காலோகம்
பெறும், தெளிந்தநற்கிரியைபூசைசேர்வர் சாமீபமே,
தெளிந்தநல் யோகந்தன்னில் சேர்வர் சாரூபம்.
தெளிந்தஞானம் நான்கினும் சேர்வர் சாயுச்சியமே.

சேருவார்கள்ஞானமென்று செப்புவார்தெளிவிலோர்
சேருவார்கள்நாலுபாதச் செம்மையென்றதில்லையே
சேருவார்கள் சிவகதி திருவருளைப் பெற்றபோ
சேருமாறு கண்டுநாலுஞ் செய்தொழில் திட்டப்பே

திறம்விசகு நாலுபாதஞ் செம்மையுந் திறப்பட்டோர்
அறிவிலிகள் தேயநாடி யவத்திலே யலைவதே

குழியதனைக காட்டியுட குறிததுநோககவலலிரேல
வெறிகமழசசடையுடையோனமெயபபதமடைவிரே.

அடைவுளோரகள முகதியை யறிநதிடாத மூடரே
படையுடைய தததுவமும பாதகஙக ளலலவோ
மடைதிறககவாரியின மடையிலேறு மாறுபோல
உடலிலமூல நாடியை யுயரவேகதி யூனறிடே 150

ஊனறியேததி மணடல முறுவிமூனறு தாணடிறந
தானறுதநதி யேறிடி லமுதபுவந திறஙகிடும
தானறிதெனறு தொணடருககு நாதனுமவெளிபபடு
மானறிபு முயிரபரம பொருநதிவாழவ தாகவே 451

ஆகமூல நாடியி லனலெழுபபி யனபுடன
மோகமான மாயையில முயலவது மொழிநதிடில
தாகமேறு நாடியேக னேகமான வாறுபோ
லேகபாத மனபுட னிறைஞசிடு ரறிவரே. 452

அறிநதுநோககி யுமமுளே யயனதியான முமமுளே
யிருநதிரம லேகாபாதம பெறறிருபப துணமையே
யறிநதுமீள வைததிடா வகையுமான சேததிஞா
செறிநதுமேலை வாசலைத திறநதுபாரு முமமுளே

சேரியாக வுமமுளே தெளிநதுநோகக வலலிரேல்
சோதிவந துதிததிடுந துரியாதீத முறறிடு
மாதிசக் கரததினி லமாநதுதிதத மாடுவன
பேதியாது கண்டுகொள பிராணனைத திருததியே.

திருவுமாயசிவனுமாய தெளிநதுளோரகளசிநதையில
மருவிமேலே யெழுநதுவீசும வாசனைய தாகுவன
கருவிலே விழுநதெழுநத கன்மவாத னையெலாம
பருதிமுன னிருளதாம பறியுமஙகு பாருமே. 455

பாருமெநகை யீசனைவைதத பண்பிலே யிருநதுநீ
சேருமே நடுவறிநது செபமையான வடபொருள
வேரையுமு முடியையுமு விரைநதுதேடி மாலயன
பாரிடநது விணணிலே பறநதுஙகணட திலலையே

கணடிலா தயனமாலெனறு காடசியாகசொலகிறீா
மணடிலா ரறுடன மேவலா யிருககுமோ [மேல
தொணடுபடட மனபுடன சொழுதுநோகக வலலி
பணடுமுப புரமெரிதத பகதிவநது முரததுமே. 457

முறறுமே யவனெழுநது முனபினெனறுகாணகிலே
பறறிலாத தொனறுதன்னை பறறுநிறக வலலுமு [ன
கறறதாலே யீசாபாதங காணலா யிருககுமோ
பெறறபேரை யனபுடன பிரியமாகக கேளுமே.

கேட்டுநினற வுனனிலே கிடைததகா லததுளே
வாட்டமுளள தததுவ மயககமு மகறறிடும
வீட்டிலே வெளியதாகும விளஙகவநது நேரிடுங
கூடடிவனனி மாருதங குயததைவிட டெழுபபுமே.

எழுபபிமூல நாடியை யிதபபடுதத லாகுமே
மழுபபிலாத சபையைநீா வலிததுவாஙக வலலிரேல
கழுததியுஙகடநதுபோய் சொபபனததிலபபுற [னே.
பழுததியோ ரெழுததுளே யமைபபதுணமை யையம

அலலதிலலை யெனறுதா னுவியும பொருளுடல
நல்லவீசா தாளிணைககு நாதனுககு மீநதிலை
எனறுயெனனுள நேசமுமம வாசியை வருநதினல்
தொலலையாம விணைவிடெனறு தூரதூரமானதே.

ஆனதே பதியது மறறதே பசுபாசம
போனதே மலஙகளுமும புலனகளும விணைகளும
கானசநதி விட்டதீய்ற காறறுவந தடுததலோ
வூனகததில வாயுவனனி யொனறியே யுலாவுமே.

உலாவுமுவவு மவவுமா யுதிததடாநது நினறது
மூலாமையம புலனகளு மொருதலக திருநதிடும
விலாவுமஙகு நேசமாகி நினறமூாத முண்டுதாங
குலாவுமெஙக ளீசனைக குறிததுணாநது கும்பிடே.

கும்பிடுங கருததுளே குகனையுங கரனையும்
நமபியே யிடமவலம நமஸ்கரிதது நாடிட
வெம்பிரா னுமமையு மிருததியே நடுவணைத
தும்பிபோல வாசகந தொடாநதுசோமபி நீஙகுமே.

நீஙகுமைமம புலனகளும நிறைநதவல விணைகளும
ஆஙகாரமா மாசையு மருநதடாநத பாவமும
ஓஙகாரததி னுளளிருநத வொனபதொழிந தொனறிலத
தாஙகவீசா சொறபடி துணிநதிருகக கததமே. 465

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலாதுவேறிலை
நினைபபுமாயமறபபுமாய நினறமாயகைமாயகையே
யனைததுமா யகண்டமா யனாதிமுன னனாதியாய
நினைககுளநானெனககுளநீ நினைககுமாறதெஙஙனே

கருககலநத காலமே கணறுநினற காரணம
உருககலநத போதலோ வுனைநா னுணாநதது [லா
விரிககிலெனமறைககிலென விணைககிசைநதபோதெ
முருககலநது நினறபோது நீயுமநானு மொனறலோ

ஞானநூலகள தேடியே நவினறஞான யோகிகாள
ஞானமான சோதியை நாடியுள ளறிகிலீா
ஞானமாகி நினறதோா நாதனை யறிநதபின
ஞானமலல தில்லைவேறு நாமுரைதத துண்மையே.

கருததரிபப தறகுமுன காயமநினற தெவவிடம
உருததரிபப தறகுமுன னுயிரபபுநினற தெவவிடம
மருடபொருநதசிநதையில மயககமநினறதெவவிடம்
மிருபபுணாநத ஞானிகள விரிததுரைகக வேணுமே.

கருவினிற் கருவதா யெடுத்தவேழு தோற்றமு
மிருவினைப் பயத்தினால் பிறந்திறந் துழன்றிடும்
மறுவினைப் பிறவிமூன்று காலமும் வருத்தபின்
உருவினைப்பயனிதென்றுணர்ந்த ஞானிசொல்லுமே.

வாயிலெச்சில் போகவே நீர்குடித்துத் துப்புவீர்
வாயிருக்க எச்சில்போன வாறதென்ன தெவ்விடம்
வாயிலெச்சி லல்லவோ நீருரைத்த மந்திரம்
நாதனை யறிந்தபோது நாடுமெச்சி லேதுசொல். 471

தொட்டகத்தென்று நீர்விழித்த தொடங்குகின்ற ஆமாகாள், தொட்டிருந்த தெவ்விடஞ் சுத்தியான தெவ்விடம், தொட்டிருக்க வாறறிந்துசுத்திபண்ண வல்லிரேல், தொட்டுவிலாத சோதியைத் தொட்டிருந்துகாணலாகுமே. 472

மேதியோடு மாவுமே விரும்பியே யுணர்ந்திடில்
சாதிபேத மாயுருத் தரிக்குமாறு போலவே
வேதமோது வானுடன் புலைச்சிசென்று மேவிடில்
பேதமாய்ப் பிறக்கிலாத வாறதென்ன பேசுமே.

வகைக்குலங்கள்பேசியே வழக்குரைக்குமந்தர்காள்
தொகைக்குலங்களான சோணமொன்றடியேயுணர்ந்தபின்
மிகைத்தசுக்கிலமனறியேவேறுமொன்றுகண்டிலீர்

ஓதுமந்நாலுவேதமு முரைத்தசாத் திரங்களும்
பூதலத் துவங்களும் பொருந்துமா கமங்களும்
சாதிபேத வண்மையுந் தயங்குகின்ற நூல்களும்
மேதபேத மாகியே பிறந்துழன் றிருந்ததே. 475

உறங்கிலேன்விழிக்கிலேன் உணர்வுசென்றொடுங்கிலேன், திறம்பிலேன் திகைக்கிலேன் சிலதிசைக்களெட்டிலேன், புறப்புமுள்ளு மெங்குணும் பொதிந்

திருந்த தேகமாய், நிறைந்திருந்த ஞானிகள் நினைப்ப
தேது மில்லையே. 476

அங்கலிங்கம் பூண்டுநீர் கண்டபூசை செய்கிறீர்
அங்கலிங்கம் பூண்டுநீ யமர்ந்திருந்த மாரனே
எங்குமோடி யெங்குமெங்கும் மீடழிந்து மாய்குறீர்
செங்கல்செம்பு கல்லெல்லாம் சிறந்துபார்க்கு மூடரே

தீட்டம்தீட்ட மென்றுநீர் தினமுழுகு மூடரே
தீட்டமாகி யல்லவோ திரண்டகாய மானதும்
தீட்டகாய மும்முளே புகழுகின்ற பேயரே
தீட்டவந்து கொண்டலோ தெளிந்ததே சிவாயமே.

மூலநாடி தம்முளே முளைத்தெழுந்த வாயுவை
நாளுநாளு மும்முளே நடுவிருந்த வல்லிரேல்
பாலனுக்கு மும்முடல் பரந்துபோக லாய்விடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

உந்திமேலே நாலுமூன்று ஓம்நமசி வாயமாகு
சந்திசந்தி யென்றுநீர் சாற்றுகின்ற பேயரே
முந்தவந்து நாடிமேள மூலநாடி யூடுபோய்
அந்தசந்தி யற்றிடம் நிறைந்துணர்ந்து பாருமே 480

வன்னிமூன்று தீயினில் வாழுமெங்கள் நாதனும்
கன்னியாக ளிருந்தகால கொண்டதெவ்விடம்
சென்னிநாலு கையிரண்டு சிந்தையி லிரண்டொன்று
உன்னியுன்னி நம்முளே உயர்ந்துணர்ந்து பாருமே.

தொண்டுசெய்து நீங்களுஞ் சூழவோடி மாள்கிறீர்
உண்டுழன்று நம்முளே புற்றுணர்ந்து பார்க்கிலீர்
வண்டுலாவு சோலைசூழ வாழுமெங்கள் நாதனும்
பண்டுபோல நம்முளே பகுத்திருப்ப னீசனே. 482

அரியதோர நமசசிவாய மாதியநத மானதும
ஆறிரணடு நூறுகோடி யளவிடாத மநதிரம
தெரியநாலு வேதமாறு சாஸதிர புராணமுந
தேடுமாலு மயனுஞசேவ தேவதேவ தேவனே 483

பாமுனக கெனககுவேறு பயமுமிலலை பாரையா
காமுனககு நிததமுங குவிததிடக கடமையான
சிரமுருககி யமுதளிதத சீநலாவு நாதனே
பரமெனககு நீயளிததவணணமே புணணமே புணணரயே.

மூலவடட மீதிலே மூனறுநாலுவா தெழுநதநிலே
கோலவடட மூனறுமாய குளிரநதலாநது நினறதீ
ஞாலவட்ட மனறுளே நவினறஞானி மேலதா
மேலவடடமாகியே யிருநததே சிவாயமே. 485

எனனகததி லெனனைநாடி னஙகுமோடிநாடினே, னெனனகததி லெனனையனறி யேதுமொனறு கண டிலேன, மினனெழுமபிமினனகததின மினனொடுங குமவாறுபோ, லெனனகதது ளீசனொடியானுமலல திலலையே. 486

நாலுவேதமே தகினற ஞானமொன றறிவிரோ
நாலுசாம மாகிய நவினறஞான போதமாய
ஆலமுணட கணடனும பயனுமநத மாலுமாய
சாலவுனனி நெஞசிலே தரிததமீத சிவாயமே. 487

முசசதுர மூலமாகி மூனறதான பேதமா
யசசதுர முமமுளே யடஙகிவாச யோகமா
மெயசசதுர மெயயுளே விளஙகுஞான தீபமா
யுசசரிதத மநதிர மோமநமசி வாயமே. 488

மூன்றுமண்ட லததுதுளே முசசதுர மாயமாய
நாலுவாச லெண்விரலி வுடுததிதத மநதிரங

சோதியென்று மைந்துபா யகங்குளிர்ந்தலந்துநின்றநீ
போலுமேலு நாடினேன விழைந்ததே சிவாயமே.

இடங்களபண்ணி சுத்திசெய்தே யிட்டபீட மீதிலே
யடங்கநீரும பூசலசெய தருந்தவங்கள் பண்ணுவீர
ஒடுங்குகின்ற நாதரு நுதிக்குஞான மெவ்விட
மடங்குகின்ற தெவ்விட மறிந்துபூசை செய்யுமே.

புத்தகங் கட்டிசுமந்து பொய்களைப பிதற்றுவீர
செத்திடம பிறந்திட மெங்ஙனென் றறிகிலீர
அத்தனைய சித்தனை யறிந்துநோக்க வல்லிரே
லுத்தமத்து ளாயசோதி யுணருமபோக மாகுமே.

அருளிலே பிறந்துதித்த மாயைரூப மாகியே
யிருளிலேதயங்குகின்ற வேழைமாந்தர் கேண்மினோ
பொருளிலே தவமபுனைந்து பொருந்திநோக்க வலலிரேல
மருளதேது வன்னியின் மறைந்ததே சிவாயமே.

கருக்கலந்த காலமே கண்டிருந்த காரணா
வுருக்கலந்த சோதியைத் தெளிந்துயா னறிந்தபின
தருக்கலந்த சோதியைத் தெளிந்துயா னறிந்தபின
னிருக்கிலே னிறக்கிலே னிரண்டுமற றிருந்ததே.

வன்மசிந்தை யாபளவுந் தவமறியாத தன்மையாயக்
கன்மசிந்தை வெயிலுழன்று கருத்தழிந்த கசடரே
சென்மசென்மந் தேடியுந் தெளியொணாத செல்வனை
நன்மையாக வும்முள்ளே நயந்துகாண வேண்டுமே.

கள்ளவுள்ள பேயிருந்த கடந்தஞான மோதுவீர
கள்ளமுள்ள மறுத்தபோது கதியிதனறிக காணகிலீர
ருள்ளமே விளக்கிநித்த மொளியணுக வலலிரேற
றெள்ளிஞான மும்முளே சிறந்ததே சிவாயமே.495

காணவேண்டு மென்றுநீர் கடன்மலைக ளேறுவீர்
ஆணவந் தல்லவோ வறிவில்லாத மாந்தரே
வேணுமென்றவ் வீசபாத மெய்யுளே தரிப்பரேற்
றூணுவாக நின்றசீவன் றுன்சிவம தாகுமே 496

அணுவினோ டகன்றமா யளவிலாத சோதியைக்
குணமதாகவு முள்ளேகுறித்ததுநோக்கி முத்தியாம்
மிணமிணென்றுவிர லையெண்ணி நீளொருமயக்கமாய்
துணிவிலாத படியிறைற றொடர்ந்துபூசைசெய்குவீர்.

எச்சிலெச்சி லென்றுநீ ரிடர்திருக்கு மேழைகாள்
டுச்சிலெச்ச லல்லவோ தாய்காய மானதும்
வைத்தவெச்சி றேனலோ வண்டினெச்சில்பூவலோ
கைச்சுதாவில் வைத்துடன் கறந்தபாலு மெச்சிலே.

தீர்த்தலிங்க மூர்த்தியென்று தேடியோடுந் தீர்த்தரே
தீர்த்தலிங்க முள்ளிநின்ற சீவனைத் தெளியுமே
தீர்த்தலிங்க மும்முளே தெளிந்துகாண வல்லிரேற்
றீர்த்தலிங்கந் தானதாயச் சிறந்ததே சிவாயமே.

ஆடுகொண்டு கூடுசெய்த மாந்திருக்குமவ்வாறுபோற்
றேடுகின்ற செய்பினைத் திட்டபட்ட பாப்பியே
நாடுகின்ற தம்பிரானு நம்முளே யிருக்கவே
போடுதாபப்பூசையென்ற பூசையென்னபூசையே.

என்னையற்ப நேரமு மறக்கலாத நாதனே
ஏகனே யிறைவனே யிராசராச ராசனே
யுன்னையற்ப நேரமு மொருந்திருக்க லாகுமே
வுனதுநாட்ட மொன்றுநாவி லுதவிசெய்வீ ரீசனே.

எல்லையற்று நின்றசோதி யேகமா யெரிக்கவே
வல்லபூர ணப்பிரகாச யோகபோக மாகியே

நல்லவின்ப மோனசா கரத்திலே யழுந்தியே
நாடொணாத வமிர்தமுண்டு நானறிந்து நின்றநாள்.

ஆனவாற தாவிடு மகண்டமான சோதியை
யூனகாட்டி யும்முளே யுகந்துகாண வல்லிரேல்
ஊனகாய மாளலா முலகபார மாளலாம்
வானநாடு மாளலாம் வண்ணநாட ராணையே 503

நித்தலு மணிதுலக்கி நீடுமூலை புக்கிருந்து
கத்தியே கதறியே கண்கள்மூடி யென்பயன்
எத்தனைபே ரெண்ணினு மெட்டிரண்டு பத்தலோ
வத்தனுக்கி தேறுமோ வறிவிலாத மாந்தரே. 504

எட்டிரண்டுங் கூடியே யிலிங்கமான தேவனை
மட்டதாக வும்முளே மதித்துநோக்க வல்லிரேல்
கட்டமான பிறவியென்ற கருங்கடல் கடக்கலாம்
மிட்டமானவெளியினோடிசைந்திருப்பீர்காண்மினே.

உண்மையான மந்திர மொளியிலே யிருந்திடும்
தண்மையான மந்திரஞ் சமைந்தரூப மாகியே
வெண்மையான மந்திரம் விளைந்துநீற தானதே
யுண்மையான மந்திர மீதோன்றுமே சிவாயமே.

பன்னிரண்டு நாளிருந்து பஞ்சவன்ன மொத்திட
மின்னியவ் வெளிக்குணின்ற வேரெடுத்த மாந்தது
சென்னியான தலத்திலே சீவனின் றியங்கிடும்
பன்னிபுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரம மானவரே. 507

தச்சிவாயி லுச்சிமே லாயிரந் தளங்களாய்
முச்சுடரு மூவிரண்டு மூண்டெழுந்த தீச்சுடர்
வச்சிரம தாகியே வளர்ந்துநின்ற தெய்விடம்
இச்சுடரு மிந்திரியமு மேகமான தெங்ஙனே. 508

முததிசிததி தொநதமாய முயஙகுகினற மூாததியை
மறறுதிரத வைபபுலனக ளாகுமததி மபபுலன
அததனிதத காலகண்ட ரனபிற லனுதின
முசசரித துளததிலே வறிநதுணாநது கொண்மினே

அண்ணலா ரநாதியா யநாதிமு னநாதியாய
பெணணுமாணுமொன நலோ பிறபபதாகுமுனனலங
கணணிலாணிலசுககிலங கருததொடுஙகிநினறபின
மணணுளோருவிண்ணுளோருவநதவாறதெஙஙனே.

எததிசைககுமெவவுயிாககுமெஙகளபபனெமபிரான
முததியான விததுளே முளைததெழுநத செஞசுடா
சிததினிறறெளிநதபோது தேவாகோயிற சோநதன
னததனுடல் கணடபோ தடஙகியாட லுறறதே.511

வல்லவாச லொனபது மருநதடைதத வாசலுஞ
சொல்லும் வாசலோரைநதுஞசெலலவிமமிநினறதும
நல்லவா சலைததிறநது ஞானவாச லூடுபோ
யெலலைவாசல் கணடபி னினிபபிறபப தில்லையே.

ஆதியான தொனறுமே யனேகரூப மாயமாயப
பேதாபேத மாயெழுநது சாவசீவ னனபின
ஆதியோடு கூடிமீண் டெழுநதுசனம மானபின
சோதியான ஞானியாருஞ சுததமா யிருப்பரே.513

வணடுபூ மணஙகளோடு வநதிருநத தேவனெலாம
உண்டுளே யடங்குவண்ண மோதலிஙகமூலமாயக
கண்டுகணடு வேரிலே கருததொடுஙக வலலிரேற
பணடுகொணட வலவினை பறநதிடுஞ சிவாயமே

ஓரெழுதது லிஙகமாக வோதுமக கரததுளே
யோரெழுத தியஙகுகின்ற வுண்மையை யறிகிலீா

மூவெழுதது மூவராய முளைததெழுநத சோதியை
நாலெழுதது நாவுளே நவினறதே சிவாயமே. 515

ஆரா தார தாரமூந தொடாநதெழுநத தாரமூந
பாரபார மெனறுமே பரிநதிருநத பாவிகாள
நேரநேர நேரமு நினைநதிருகக வலலிரேல
ஆரா தார தாரமூந தொடாநதுகூட லாகுமே. 516

குண்டலஙகளபூணடுநீர குளஙகடோறுஞ சூழகிநீர்
மணடுகஙகள போலநீர மனதுதினமா சறுககிலீர்
மணடையேநத கையரை மனதிருநத வலலிரேற
பணடைமா லயனறொழுப பணிநதுவாழ லாகுமே.

கூடுகடடி முடடையிடடுக கொணடிருநதவாறுபோ
லாவிரணடு கனறையீனற வமபலதது ளாடுதே
மாடுகொணடுவெணணெயுணணு மானிடபபசுககளே
வீடுகணடு கொணடபின்பு வெட்டவெளி காணுமே.

உளளதோ பிறபபலோ வுயிரபபடஙகி நின்றிடும்
மெளளவநது கிட்டநீர வினவவேணடு மெனகிறீ
ருளளதும பிறப்பது மொததபோது நாதமாங
களளவாச லைததிறநது காணவேணடு மாநதரே 519

நடடகலலை தெயவமெனறு நாலுபுட்பஞ சாததியே
சுறறிவநதுமொணமொணெனறு சொலலுமநதிரமே
நடடகலலும பேசுமோ நாதனுளளிருககையில [தடா
சுடடசடடி சடடுவங கறிசசுவை யறியுமோ. 520

சிவவாககியர பாடல முறறிறறு.

உ

சிவமயம

திருச்சிற்றம்பலம

பட்டினத்துப் பிள்ளையாருடைய

சரித்திரச் சுருக்கம்

சோழநாடடிலுளள காவிரிபபூம படடினததில குபேரன திருவெணகாடனெனனும படடினததுப பிள்ளையாக அவதரிததுச சீரோ டிருநதனா. பினபு இவா விவாக முடிநததும புததிரனிலலாமல வருநதுகையில, பரமசிவன ஒரு குழநதை வடிவமாகத திருவிடைமருதூா உததியான வனததில விலவ மாததடியில் அருகிருநதனா. இதைக கணடு மிகுதியும வறியராயிருநத சிவசருமரும, அவா மனைவியாரும குழநதையை யெடுததுவநது புததிரனில்லாத படடினததுப பிளளைககுக கொடுததுநிரமபப பொன பெறறுச சென றனா. குழநதையாகிய பரமசிவன மருதபபிரான எனனும பெயா தரிககப் பெறறு வளாநது பதினாறுவயதாகையால பிதா விலலாத சமயததில தாயாரிடம வநது, 'காதறறவூசியும வாராது கடைவழிககே' எனனும வாககிய மெழுதிய ஒரு நறுககையும, ஒரு காதறற வூசியையும ஒரு பெட்டியில வைததுத தாளிடடு, அதை அநத அமமனிடங கொடுதது இதை என பிதா வந்தவுடன கொடுககககடவீர் என று சொலலி மறைநது போயினா. அநத அமமனும பிதாவாகிய படடினததுப பிள்ளை வநதவுடன கொடுகக, அவர் அப்பெடடியைத திறநது காதறற வூசியையும நறுககையுங கண்டு ஞானோதயமாகி இதுவரையிலும தமககுத

திருமகனாக விருந்தவர் பரமசிவனென்றுணர்ந்து, தமது செல்வப் பொருளைப் பலருக்கும் சூறை யிடும்படி தமது தலைமைக் காரியக்காரராகிய சேந்தனுக்குக் கட்டளையிட்டு, துறவுபூண்டு, அவ்வூரிற் பிச்சை எடுத்துண்டு வந்தனர். இதைக் கண்டு அவர் சுற்றத்தார் வருந்துகையில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும் நலமென்று வெறுத்து விஷங் கலந்த ஓட்டப்பம் ஒன்று சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டினத்தார், "தன்வினை தன்னைச் சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும்" என்று சொல்லி அவ்வப்பத்தைக் கொடுத்தவர் வீட்டிற் சொருகி அப் பட்டண முழுமையும் உயிர்க ளிறவாமல் எரித்துப், பின்பு, தமது தாயார் இறந்தமையால் அந்த அம்மனைச் சுடுகாட்டில் தமது ஞானசக்தியால் சில பாடல்களைப்பாடித் தகித்துத், திருவிடைமருதூரிற் சென்று அப்பால் திருவாரூரடைந்து அங்கு இறந்தவனைப் பிழைப்பித்துக் கொங்கு நாட்டின் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துளுவநாடு வந்து. பத்திரகிரி மகாராஜனுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து, திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று அங்குத் தமது தலைமைக் காரியக் காரராகிய சேந்தனைச் சிறையினின்று மீட்டுச் சிதம்பரம், திருக்காளத்தி முதலிய ஸ்தலங்களிற் சென்று சிவபிரானைப் பாடிப் பணிந்து திருவொற்றியூர் வந்து சிவலிங்கமாக உருமாறினர்.

சென்னையைச் சார்ந்த திருவொற்றியூர் கடற்கரையோரம் (இப்பொழுது அவ்விடத்தில் அவர் போல் ஓர் ஆலயஞ் சமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.)

சரித்திரச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொன்னம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
1 அலகைத்தேரி னலமரு காலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலை 2 யோம்பற்க
பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
3 அருந்தின மலமாம் 4 புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
உன்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
பிறந்தனை பிறந்தனை பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துனைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துனைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துனைப் பெற்றன

1 அலகைத்தேர் - கானல் 2 ஓம்பற்க - பாதுகாவற்க ஒழிக 3 அருந்தின - உண்ட உணவு 4 புனைந்தன - உடுத்த ஆடை

ஓம்பினை யனைத்து மனைத்துநினை யோம்பினை
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றென் றொழியா துற்றனை யன்றியும்
1 புற்புதக் குரம்பை துச்சி லொதுக்கிடல்
என்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கலவியும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பீளையு நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுற்றத் தொடங்கி வெளிப்பட நாற்றஞ்
2 சட்டக முடிவிற் சுட்டெடும் பாகும்
உடலுற வாழ்க்கையை யுள்ளுற்றுத் தேர்ந்து
3 கடிமலர் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒளிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் காட்டா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவற மருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென 4 நெக்கு நெக்குருகித்
திருச்சிற் றம்பலத் 5 தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொ னம்பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

1 புற்புதம் - நீர்க்குமிழி 2 சட்டகம்-உடல் 3-கடிமலர்-பரிமளத்தோடு மலர்கின்ற 4 நெக்கு நெக்கு - நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து 5 ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற.

இரண்டாவது
கோயிற்றிருவகவல்

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னுடங்கிக்
காதலுங் கருத்து மல்லா னிணைத்தாட்
பங்கயஞ் சூட்டப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ 1 டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் 2 பேழை யிருவினைப் 3 பெட்டகம்
வாதபித் தங்கோழை குடிபுகுஞ் சீறூர்
ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
பீற்றற் றுண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
4 அடலைப் பெரிய சுடலைத் 5 திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா நோய்க்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் 6 பஞ்சரம்
சோற்றுத் துருத்தி தூற்றும் 7 பத்தம்
காற்றிற் பறக்குங் கானப் 8 பட்டம்
விழிவழித் 9 தருமன் வெட்டுங் கட்டை
சதுர்முகப் 10 பாணன் றைக்குஞ் சட்டை
11 ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி கிண்டுங் கிழங்குஞ் சருமி
12 பவக்கொழுந் தேறுங் கவைக்கொழுங் கொம்பு

1 அலமரும்-சுழலுகின்ற 2 பேழை-பெட்டி 3 பெட்டகம்-பெட்டி 4 அடலை-சாம்பல் 5 திடர்-மேடு 6 பஞ்சரம்-கூடு. 7 பத்தம்-ஓர் பாத்திரம் 8 பட்டம்-காற்றாடி. 9 தருமன்-யமன். 10 பாணன்-தையற்காரன் 11 ஈமம்-சுடுகாடு. 12 பவம்-பிறவி.

மணமாய நடதகும வடிவின முடிவிற
பிணமாயக் கிடஙகும பிண்டம பிணமேல
ஊரிற இடகக வொடடா வுபாதி
1 காலெதிற குவிதத 2 பூளை காலைக
3 கதிரெதிா பட்ட கடுமபனிக கூடடம
4 அநதரத தியஙகு 5 மிநதிர சாபம
அதிரு மேகத துருவி னருநிழல
நீரிற குமிழி நீாமே லெழுதது
கணடுயில் கனவிற கணடகண காட்சி
அவனிறுமம பொலலா மாயக களஙகம
அமையு பமையும பிரானே யமையும
இமைய வலலி வாழியென றேதத
ஆனநதத தாண்டவங காட்டி
ஆணடுகொண் டருளகைநின னருளிறுக கழகே.

மூன்றவது
கோயிற்றிருவகவல்

பாறகடல் கடையப படுங 6 கடு வெண்ணையைத்
திரு 7 மிடற றடஙகிய சிவனே யடைககலம்
அடஙகலு மடஙகிடும நடுஙகொலைக காலனை
காலெடுத தடககிய கடவுளின் னடைக்கலம
உலகடங கலுமபடைத துடையவன றலைபடித
திடககை லடககிய விறைவனின னடைககலம
செயயபொன னமபலச செல்வநின னடைககலம்
ஐயநின னடைக்கல மடியநின னடைககலம்
மனவழி யலைததிடும கனவெனும வாழககையும்
8 விழுப்பொரு ளறியா வழககுறு மனனும
ஆணவ மலததுதித 9 தலைநததி 10 துளைநதிடு

1 கால-காறறு 2 பூளை-பூளைபபூ 2 கதிா-சூரியன. 4 அநதரம்-ஆகாயம 5 இநதிரசாபம-இநதிர தனுசு. 6 கடு-விஷம 8 மிடறு-கணடம விழுபபொருள் - மேலாகிய பொருள 9 அலைநது-அலைநது 10 உளைநது-வருநதி

1 நிணவைப் புழுவென நெளிந்திடு சிந்தையும்
2 படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறும் 3 அழுக்காறும் 4 இவறும் 5 பொச்சாப்பும்
கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
மிகலுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துணிவும் 6 பனிப்பும்
முக்குண மடையு மைம்பொறி 7 முயக்கமும்
8 இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரெனுங் 9 குருவிட் டோடுங் 10 குரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
கொழுந்தசை மேய்ந்து மொழுக்கு விழுங்குலைச்
செழும்பெழு வதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
மலவுடற் குடத்தைப் பலவுடற் புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடைக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குழியைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பீற்றற் கோணியைக்
கோபத் தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஐம்புலப் பறவை யடையும் பஞ்சரத்தைப்
புலராக் கவலை விளைமரப் 11 பொதும்பை
ஆசைக் கயற்றி லாடும் பம்பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய கசடக் காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
காமக் காற்றெடுத்த தலைப்பக்
கெடுவழிக் கரைசேர் கொடுமரக் கலத்தை

1 நிணம் - கொழுப்பு 2 படிறு - பொய் 3 அழுக்காறு - பொறாமை 4 இவறல் - உலோபகுணம். 5 பொச்சாப்பு - மறதி 6 பனிப்பு - நடுக்கம் 7 முயக்கம் - தழுவுகை 8 இடும்பை - துன்பம் 9 குருகு - பறவை. 10 குரம்பை - கூடு. 11 பொதும்பு - பொந்து

இருவினை விலஙகொடு மயஙகு 1 புறகலனை
2 நடுவனவந தனைமுநதிட நடுஙகிடும யாககையைப
பிணமெனப படுததியாஙகு புறபபடும பொழுதினின
அடிமலராக கமலததுக கபயநின னடைககலம
வெளியிடை யுருமிடி யிடிததென வெறிததெழுங
கடுநடை வெளவிடைக கடவுளின னடைககலம
இமையா நாடடத திறையே யடைககலம
அடியாரக கெளியா யடைககல மடைககலம
மறையவா தில்லை மன்றுணின் றாடிக
கருணைமொன டலையெறி கடலே யடைககலம
தேவரு முனிவருஞ் சென்றுநின றேததப
3 பாசிழைக கொடியொடு பரிநதருள் புரியும
எமபெரு மானி ன னிணையடிக கபயம
அமபலத தரசே யடைககல முனககே

ஞானகாவது
கச்சிததிருவகவல

திருமால 4 பயநத 5 திசைமுக னமைதது
வருமேற பிறவியு மானிடத துதிதது
மலைமகள் கோமான மலரடி யிறைஞசிக
குலவிய சிவபதங குறுகா 6 தவமே
காதலை மகிழநது காதல கொண்டாடும
மானிடரக கெல்லாம யானெடுத துரைபபேன
விழிவெளி மாசக டெளிவுறக கேணமின
முளளுங கலனு முயனறு நடககும
உளளங காலைப பஞசென வுரைததும
வெள்ளெனும பாலே மேவிய கணககால
துள்ளும வாரலெனச சொலலித துதிததும்

1 புறகலன - உயிர். 2 நடுவன - யமன. 3 பாசு - பசுமை, இழை, ஆபரணம. 4 பயநத - ஈன்ற. 5 திசைமுகன் - பிரமன. 6 அவன - வீண.

தசையு மெலுமபுந தககபுன 1 குறஙகை
இசையுங 2 கதலித தணடென 3 வியமபியும
நெடுமுட ருஙகி நினறிடு மிடையைத
4 துடி 5 பிடி யெனறு சொலலித துதிததும
மலமுஞ சலமும 6 வழுமபுந திரையும
அலையும வயிறறை யாலிலை யெனறும
சிலநதி போலக கிளைதது முனனெழுநது
திரணடு விமமிச சீபபாயந தேறி
7 உகிராற கீற வுலாநதுள ளுருகி
நகுவாரக கிடமாய 8 நானறு வறறும
முலையைப பாரதது 9 முளரிமொட டெனறும
டுலையுங காமக குருடாக குரைபபேன
நீடடவு முடககவு நெருமபொருள வாஙகவும
ஊடடவும பிசையவு முதவியங கியறறவும
அஙகையைப பாரதது 10 காநதளென றுரைததும
வோவையு மழுககு மேவிய கழுததைப
பாரினி லினிய 11 கமுகெனப பகாநதும
வெபபு முகததையு மேவிய வாயைத
12 துபபு முருககின றாயமல ரெனறும
அனனமுங கறியு மசைவிட டிருககும
முனனிய பலலை முததென மொழிநதும
நீருஞ சளியு நினறுநின றொழுகும
கூறிய மூககைக 13 குமிழெனக கூறியும
தணணீர பீளை தவிரா தொழுகும
கணணைப பாரததுக 14 கழுநீ ரெனறும
உள்ளங குறுமபி யொழுகுங காதை

1 குறஙகு-தொடை 2 கதலி - வாழை 3 இயமபி - சொலலி. 4 துடி - உடுக்கை 5 பிடி-கைப்பிடி 6 வழுமபு-கிணம். 7 உகிர-நகம. 8 நான்று-தொங்கி 9 முளரி மொட்டு - தாமரைமொககு. 10 காநதள் - காநதட்பூ. 11 கமுகு - பாககுமரம 12 துபபு-பவளம 13 குமிழ-குமிழம்பூ. 14 கழுநீர-குவளை

1 வள்ளைத் தாண்டின் வளமென வாழ்ந்தியும்
கையுமெண்ணெணயுங் கலவா தொழியில்
வெய்யவ தரும் பேணும் விளையத்
தக்கத்தலையோ டின்முளைத்தெழுந்த
சிக்கினமயிரைத் திரண 2 முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்சொல்லு நரகவாயில்
தோலுமிறை நச்சியுந் 3 துறைந்துச்சிப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளை கழனி
தூமைகடவழி தொளைபெருவாயில்
எண்சாணுடம்பு மிழியும்பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிக்காமு நாயதானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழி வாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் 4 சவலைப்பெருவழி
புண்ணித்தவென்று புடவையை மூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைச் செழும்புண்
மலமொண்டறியா மாந்தர் பதுமவழி
நோய்கொண் டொழியா நுண்ணியபோமவழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சேற்றுக்குழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலஞ்சொரிந்திழியும் வாயிற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியும் தண்ணீர்வாயில்
இதனைத்தீங்க ளினிதெனவேண்டா
பசிலையிடினும் பத்தாங்கிரங்கி
மெய்ச்சிச்சிவபத வீடருள் பவனை
முத்திநாதனை மூவாமுதல்வனை
அண்டரண்டமு மனைத்துள புவனமுங்

1 வள்ளை - வள்ளைக்கொடி 2 முகில் - மேகம்.
3 துறைந்து - நெருங்கி 4 சவலை - மெலிவு

கண்டவண் ணங்களைக் கச்சியிற் கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடி யிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுத லொழிந்தே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பமாலை.

---

1 அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிக மில்லந்
துறந்தா னவனிற் 2 சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற்
றிருந்தான் பெருமையை யென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்பனே

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டி யடி வைப்பரோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே 2

கைப்பிடி நாயகன் றூங்கையிலே யவன் கையையெடுத்
தப்புறந் தன்னி லசையாமன் முன்வைத் தயல் 3 வளவி
லொப்புடன் சென்று துயினீத் தப்பின்வந் தூங்குவளை
யெப்படி நானம்புவே னிறைவா கச்சி யேகம்பனே 3

நன்றறிப் பூட்டிய சூத்திரப் பாவைநன் னூற்பின்ற
றன்னாலு மாடிச் சலித்திடு மோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னு தியானுந் திரிவதல் லான்மற் றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங் காவதுண்டோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே 4

நல்லா ரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுளதோ வகமும் பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவா கச்சி யேகம்பனே. 5

---

1 அறம் - முப்பத்திரண்டு தருமம் அவை ஆதுலர்க்குச்சாலை முதலிய. 2 சதகோடி - நூறுகோடி. 3 வளவி - வீடு.

பொலலாதவனெறி நிலலாதவனைம புலனகடமை
வெலலாதவன கலவி கலலாதவனமெய யடியவாபாற
செலலாதவனுணமை சொலலாதவனின திருவடிககன
பிலலாதவன மணணி லேனபிறநதேன கசசி யேகமபனே. 6

பிறககுமபொழுது கொடுவநததிலலை பிறநதுமணமேல
லிறககுமபொழுது கொடுபோவதிலலை யிடைநடுவிற
குறிககுமிசசெலவஞ சிவனறநதவெனறு கொடுககறியா
திறககுங [1] குலாமருக கெனசொலலுவேன கசசியேகமபனே.

அனனவிசார மதுவே விசாரமது வொழிநதா
சொனனவிசாரந தொலையா விசாரநறறோகையரைப
பனனவிசாரம பலகாலவிசார மிபபாவி நெஞசுக
கெனனவிசாரம வைததா யிறைவாகசசி யேகமபனே 8

கலலாபபிழையுங கருதாபபிழையுங கசிநதுருகி
நிலலாபபிழையு நினையாபபிழையு நினனஞசெழுததைச
சொலலாபபிழையுந துதியாபபிழையுந தொழாபபிழையு
மெலலாபபிழையும பொறுததருளவாயகசசி யேகமபனே 9

மாயநடபோரையு மாயமலமெனு மாதரையும
வீயவிடடோடடி வெளியேபுறபபடடு மெயயருளாந
தாயுடனசெனறு பினறாதையைக கூடிபபினறாயைமறந
தேயுமதேநிடடை யெனறானே கசசி யேகமபனே 10

வரிககோலவேலவிழி யாரனுராக மயககிறசெனறு
சரிககோதுவேனெழுத தஞசுஞ சொலலேன றமியேனுடல
நரிககோகழுகு பருநதினுககோவெயய நாயதனககோ
வெரிககோவிரையெதுககோ விறைவாகசசி யேகமபனே 11

காதெனறுமூககெனறு கணணெனறுகாடடி யெனகணணெ
மாதெனறுசொலலி வருமாயைதனனை மறலிவிடட [திரே
தூதெனறெணணாம சுகமெனறுநாடுமித துறபுததியை
யேதெனறெடுததுரைபபே னிறைவாகசசி யேகமபனே.

ஊருஞசதமலல வுறறாரசதமலல உறறுபபெறற
பேருஞசதமலல பெணடீாசதமலல பிளளைகளுஞ

1 குலாமா - கீழ்மக்கள்.

சிருஞசதமலல செலவஞசதமலல தேசததிலே
யாருஞசதமலல நினறுளசதஙகசசி யேகமபனே 13

சிறுமவினையதது பெணணுருவாகித திரணடுருணடு
கூறுமுலைய மிளைசசியுமாகிக கொடுமையினால
பீறுமலமு முதிரமுஞசாயும பெருஙகுழிவிட
டேறுஙகரைகணடிலே னிறைவாகசசி யேகமபனே 14

பொருளுடையோரைச செயலிலுமவீரரைபபோாககளததுந
1 தெருளுடையோரை முகததிலுநதோநதுதெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத தவததிற குணததி லருளிலனபி
லிருளறுசொலலினுங காணததகுங கசசி யேகமபனே 15

பருததிபபொதியினைப போலேவயிறு பருககததங
டுறுததிககறுசுவை போடுகினறா றுறநதோாதமககு
வருததியமுதிட மாட்டாரவரை யிமமாநிலததி
லிருததிககொணடேனிருநதா யிறைவாகசசி யேகமபனே

பொலலாவிருளகற றுஙகதிாகூகையெனப புடகணணினுக
கலலாயிருநதிடு மாறெறககுமேயறி வோருளளததில
வலலாரறிவா ரறியாாதமககு மயககஙகணடா
யெலலாமவிழிமயககே யிறைவாகசசி யேகமபனே 17

வாதுககுசசணடைககுப போவாரவருவா ரழககுரைபபாா
தீதுககுதவியுஞ செயதிடுவாாதினந தேடியொனறு
மாதுககளிதது மயஙகிடுவாரவிதி மாளுமட்டு
மேதுககிவாபிறநதா ரிறைவாகசசி யேகமபனே 18

ஓயாமறபொயசொலவா ரநலோரைநிநதிபப ருறறுபெறற
தாயாரைவைவா 2 சதியாயிரஞசெயவா சாததிரஙக
ளாயாாபிறாககுப காரஞசெயயாாதமை யணடினாககொன
றீயாரிருநதெனனபோயெனன காணகசசி யேகமபனே 19

3 அபபெனறுமவெணமையதாயினு மாஙகநிலததியலபாயத
தபபினறியேகுண வேறறுமைதானபல சாதலினு

1 தெருள்-தெளிவு. 2 சதி-வஞசனை. 3 அபபு-நீா

செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவரிலு
மிப்படியேசிறப் பென்றனைப்பிரா னேகச்சி யேகம்பனே. 20

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயாரவற்றி னாராய்ப்பிறந்துமுன் 1 சம்பன் னராய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரை யேன்படைத்தாய்கச்சி யேகம்பனே 21

ஆற்றிற்கரைத்த புளியாக்கிடாமலென் னெஞ்சையெல்லாம்
போற்றித்திருவுள்ளம் பற்றுமையா புரமூன்றெரித்துக்
2 கூற்றைப்பணிகொளுந் தாளுடையாய்குன்ற வில்லுடை
யேற்றுக்கொடியுடை யா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே [யா

பெண்ணாகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால்வெருட்டி முலையான்மயக்கி 3 கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத் தள்ளியென் 4 போதப்பொருள்பறிக்க
எண்ணாதுனைமறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே 23

நாவாரவேண்டுமிதஞ் சொல்லுவாருன்னை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் மைந்தாரவரண்
போய்வாருமென்றுபின் நிலைக்கேகுட்டும் பூவையருக்[கோற்
கோவாதலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. 24

கல்லார் சிவகதை நல்லார்தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார்நினைவும் நினைவிற்செற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென்னபுகல்கச்சி யேகம்பனே 25

வானமுதத்தின் சுவையறியா தவர்வணங்களின்
ஞானமுதத்தின் சுவையென்னல்போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் றெளிவாயஞானஞ் சிறிதுமில்லாக்
கீனமுதச்சுவை நன்றல்லவோகச்சி யேகம்பனே. 26

1 சம்பன்னர்-தனவான்கள். 2 கூற்று-யமன். 3 கடிதடம்-நிதம்பம், அது இடைக்கீழும் தொடைக்கு மேலுமுள்ள பாகம். 4 போதம்-ஞானம்.

ஊறமை ... 1 யாபாசம் 2 கொட்டிலையுனபொதிந்த
பீறற ... சொரிந்திடுந்தோரவையைப் பேசரிய
காறறி ... சிலைப்பாண்டத்தைத்க காதலசெய்தே
யேறறுதிரி ... திடடே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே 27

சொல்லால ... ஞ சி தையால்வருந தோட்டஞ்செய்த
பொல்லா ... தீவினை பாரவையி பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாத ... கேட்டிடுந்தீங்குக ளாயவுமற
ெறல்லாடபிழைமடம் பொருந்தக்கொள்வாயகச்சி யேகம்பனே

3 முட்ட ... மலர்கள வெண்ணெய்யிறகூட்டி முக்குமினுக்கி
4 மெட்டிட்டு ... வொட்டிட்டுப பிததளையோலை விளக்கியிட்டு
பட்டப ... ளிமையக்கேசெய்யும பாவையாமே [ப
விட்டதைத்தீ விரப்பா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே 29

பிறந்துமண மீதில பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசி ... ததில் மேன்மையலாகிப்புன மாதருக்குட
பறந்துழன்றே ... மாறிடபொனனோடி யப்பாவையாகஇ
திறந்திடவோடனித்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே 30

பூதங்களறறுப பொறியற்றுச்சாரைப புலன்களற்றுப
பேதங்குணமற்றுப போராசைதானற்றுப பினமுன்னற்றுக
காதங்கரணங் கருமம ... றவா ... காட்சியிலே
யேதங்களைத்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே 31

நல்லாயெனக்கு மனுவொன் றுதந்தருள் ஞானமிலாப
பொல்லாவெனைக்கொன்று போடுமபொழுதியல பூசைசெய
சொல்லாததோயி னியமமபல்வகைத தோத்திரமு [ஞ
மெல்லாமுடிந்தபினபு கொல்லுகண்டாயகச்சி யேகம்பனே

சட்டகட்டத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தனைக்கொன்று
விட்டகட்டித்தக்கொண டிறுமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
பட்டகட்டத்தின றுழல வாரகட்டமைக்காம பற்றிநம
னிட்டகட்டிக்கும்பொழு தேதுசெயவாரகச்சி யேகம்பனே

1 ஆபாசம் - அலங்கோலம் 2 கொட்டில் - ஒதுக்கிடம்.
3 முட்டு - குறாய் 4 மெட்டு - காலாழி

நாறுமுடல நரிப்பொதிசசோறறினை நானதினமுஞ
சோறுஙகறியு நிரபபியபாணடததைத தோகையாதங
கூறுமலமு மிரததமுஞசோறுங குழியிலவிழா
தேருமபடியருள்வா யிறைவாகசசி யேகமபனே. 34

1 சொக்கிட்டாணமனைப புககுட்டிருடிய துட்டாவநது
திககு ற மனனனைக கேட்பதுபோ றசிவ நிநதைசெயது
மிககுககுருலிஙக சஙகமநிநதித து வீடிசசிககு [னே.
மெககுபபொருததவாக கெனசொலலுவே னகசசி யேகமப

விருநதாகவநதவா தஙகளுககனன மிககக்கொடுககப
பொருநதாா வளமபெறவாழவாா நினனுமதைதபோறறிநித
2 மருநதாமுலைபபஙக னெனனுந்தபபாதத ரமபுவியி [த
விருநதாவ தேதுகணடா யிறைவாகசசி யேகமபனே. 36

எலலாமறிநது படிததேயிருநதெமக குளளபடி
வலலானறிநதுள னெனறுணரா து மதிமயஙகிச
சொலலான மலைநதுறசூழ விதியி னபடி துககிததுபபி
னெலலாஞசிவனசெயலே எனபாாகாணகசசி யேகமபனே

பொனனைநினைநது வெகுவாகததேடுவா பூவையனனு
டனனைநினைநது வெகுவாயுருகுவாா தாரணியி
லுனனைநினைததிங குனைபபூசியாத வுலுததரெலலா
மெனனை யிருநதுகணடா யிறைவாகசசி யேகமபனே. 38

கடுஞசொலின வமபரையீனரைக 3 குணடரைககாமுக
ரைக, கொடும 4 பவமேசெய நிமூடரைதமமைக குவல
யதது, நெடுமபனைபோல வளாநதுநலலோாதநெறியறியா,
5 விடுமபரை யேனவகுததா யிறைவாகசசி யேகமபனே 39

கொனறேனனேக முயிரையெலாம பினபுகொனறு
கொனறு, தினறேனதனறியுந தீஙகுசெயதேனது தீரக

1 சொககு - கனனம, அலலது, சொககுபபொடி
2 அருநதாமுலை-உணணுமுலை. 3 குணடா-சோரபுததிரா
4 பவம-பாவம். 5 இடும்பா-செருககுடையோா

வெனறே, கினறேனின சனனிதிககேயதனுறகுறற நீபொ
றுப்பா, யெனறேயுனைநம்பிநே னிறைறவா கசசியேகமபனே

ஊரிருநதெனன நலலோரிருநதெனன னுபகாரமுள்ள
பேரிருநதெனபெறற தாயிருநதெனமடப பெணகொடியாள்
சீரிருநதெனன சிறபபிருகதெனனவித தேயததினி
லேயிருநதென னவலலா யிறைறவா கசசி யேகமபனே 41

விலலாலடிககச செருபபாலுதைகக வெகுணடொருவன
கலலாலெறியப் பிரமபாலடிககக களிவணடுகூாந
தலலா மொழிறிலலை யமபலவாணாகசோ ரனனைபிதா
விலலாததாலலலவோ விறைறவா கசசி யேகமபனே 42

விருத்தம்

அனனையெததனை யெததனை யனனையோ - வபபனெத
தனை யெததனை யபபனோ, பினனை யெததனை யெததனை
பெணடிரோ - பிளளை யெததனை யெததனை பிளளையோ,
முனனை யெததனை யெததனை சனமமோ-மூடனாயடியேனு
மருநதிலே, னினனமெததனை யெததனைசனமமோ - வென
செயவேன கசசியே கமபநாதனே. 1

திருததிலலை

1 காமபிணஙகுமபணைத தோளாகசும் பொனனுககுங காசினிககுந, தாமபிணஙகும பலவாசையுமவிடடுத தனித துசசெததுப, போமபிணநதனனைத திரளாககககூடிப புரணடினிமேற, சாமபிணங கததுதைதயோ வெனசெய வேன றிலலைச சஙகரனே 1

சோறிடுநாடு துணிதருஙகுபபை தொணடனபரைககண
டேறிடுஙகைக ளிறஙகிடுந தீவினை யெபபொழுது
நீறிடுமேனியா சிறறமபலவா நிருததஙகணடா
லூறிடுஙகணக ளுருகிடுநெஞசமெனனுளளமுமே 2

அழலுககுள்வெணணெயெனவேயுருகிப பொனனமபலததா
கிழலுககுனனறுதவ 2 முனறுமனிட்டோ மினனுா

1 காமபு - மூஙகில 2 உனறுதல - முயலுதல

குழலுஙகிசைநத வகைமாலைகொணடு குறறேவலசெயது
விழலுககுழுநதுலை யிடடிரைததேனென விதிவசமே 3

ஓடாம றபாழுக குழையாம 1 லோர முறைறபபவாபாற
கூடாமனலலவா கூடடமவிடாமல வெஙகோபநெஞசி
னூடாமனமை வழுவாம லினறைககு நாளைககெனறு
தேடாம றசெலவந தருவாயசிதமபர தேசிகனே 4

பாராமலே றபவாக கிலலையெனனுமற பழுதுசொலலி
வாராம றபாவஙகள் வநதணுகாமன மனமயாநது
போராம றசேவை பிரியாமலனபு பெருந்தவரைச
சேராம றசெலவந தருவாயசிதமபர தேசிகனே 5

கொலலாமற கொனறைதத தினனுமற 2 குததிரஙகோள்
கலலாமற 3 கைதவரோடிணஙகாமற கனவிலுமபொய
சொலலாமறசொறகளைக கேளாமறறேரைகயா மாயையிலே
செலலாமறசெலவந தருவாயசிதமபர தேசிகனே 6

முடிசாாநதமனனரு மறறுமுளளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாமபராயவெநது மணணுவதுஙகணடு பினனுமிநதப
படிசாாநதவாழவை நினைபபதலலாறபொனனி னமபலவ
ரடிசாாநதுநாமுயய வேணடுமெனறே யறிவாரிலலையே 7

காலையுபாதி மலஞசலமாமனறிக கடடுசசியிற
சாலவுபாதி பசிதாகமுற சஞசிதமா
மாலையுபாதி துயிலகாமமிவை மாறறிவிடடே
பாலமுகநதரு ளமபலவாவெனனை யாணடருளே 8

ஆயுமபுகழததிலலை யமபலவாண ரருகிறசெனறோ
பாயுமிடபமி கடிககுமரவமபின பறறிசசெனறோ
பேயுமகணமுமபொருநதலைபபூதமுமபினதொடரும
போயென செயவாயமனமே பிணககாடவா போமிடமே. 9

ஓடுமெடுத 4 ததளாடையுஞசுறறி யுலாவிமெலல
வீடுகடோறும பலிவாஙகியேவிதி யறறவாபோ

1 ஓரம - பக்ஷபாதம 2 சூததிரம்-வஞசனை. 3 கைதவா-வஞசா. 4 அதள - தோல

லாடுமருடகொணடிஙகமபலததே நிறகுமாணடிதனனைத
தேடுஙகணக ணெஞஞானறுகாண சிவகாம சவுநதரியே. 10

ஊட்டுவிப்பானு முறஙகுவிபபானுமிங கொனறோடொன்ன
மூட்டுவிபபானு முயஙகுவிபபானு முயனறவினை [றை
காட்டுவிப்பானு மிருவினைபபாரககயிறறினவழி
யாட்டுவிபபானு மொருவனுணடே தில்லை யமபலததே 11

அடியாரகளெளியவ ரமபலவாண ரடிபணிநதால
மடியாமறசெலவ வலமபெறலாமவைய மேழளநத
நெடியோனுமவேதனுங காணுநிதத நிமலனருட
குடிகாணுநாஙகளவாகாணுமெஙகள குலதெயவமே 12

தெயவசசிதமபர தேவாவுனசிததந திருமபிவிடடாற
பொயவைததசொப்பன மாமனை ஙாவாழவும் புவியுமெஙகே
மெயவைததசெலவமெஙகே மணடலீகாதமமேடையெஙகே
கைவைததநாடக சாலையெஙகேயிது கணமயககே 13

உடுபபானுமபாலன முணபானுமுயவிதசொருவா தமமைக
கெடுபபானுமேதெனறு கேள்விசெயவானுங கெதியடஙக
கொடுபபானுநதேகிபென்றே றபானு மேற்ககொடாமனின
தடுபபானுமீயலையோ தில்லையானநதத தாணடவனே [று

விததாரம்பேசினுஞ 1 சோஙகேறினுஙகமப மீதிருநது [பி
தததாவெனறோதிப 2 பவுரிகொணடாடினுந 3 தமமுனறம்
யொததாசைபேசினுமாவதுணடோ தில்லையுணணிறைநத
கததாவினசொறபடி யலலாதுவேறில்லை கனமஙகளே 15

பிறவாதிருகக வரமபெறலவேணடும பிறநதுவிடடா
லிறவாதிருகக மருநதுணடுகாணிது வெபபடியோ
அறமாரபுகழததில்லை யமபலவாண ரடிககமல
மறவாதிருமனமே யதுகாணன மருநதுனககே. 16

தவியாதிருநெஞசமே தில்லைமேவிய சஙகரனைப
புவியாரநதிருககின்ற 4 ஞானகரனைப புராநதகனை

1 சோஙகு-மரககலம. 2 பவுரி - ஓர் வகைககூததது. 3 தம்மூன-தமையன 4 ஞானகரன-ஞானததுககு பிறப்பிடமாயுள்ளவன.

அவியா விளக்கைப் பொன்னம்பலத் தாடியை யைந்தெழுந்
செவியா மணிசெவித் தாற்முத்தி சித்திக்குமே [தாற

நாலின் மறைப்பொருளு மம்பலவாணரை நம்பியவா
பாலி லொருதாஞ் சேவிக்கொணுந் திருப் பாதக்கருங்கல்
மேலி லெடுத்தவா கைவிலங்கைத் தைப்பார் மீண்டுமொரு
காலி னிறுத்துவா கிட்டியுந் தாம்வந்து கட்டுவரே 18

ஆற்றோடு மத்தமையணிந் தாடுமம்பல வாணர்தமைப்
போற்றுந் தவர்க்கடையாள முண்டேயிந்தப் பூதலத்திற்
சோற்றுவியற்றுச் சுகமற்றுச் சுற்றாத துணியுமற்றே
யேற்றுமலும் பிச்சை யிடையாமலேகற் றிருப்பார்களே 19

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதிபதியை
நித்தனை யம்மை சிவகாமசுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப் பொன்னம் பலத்தாடு மையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றவே. 20

திருச்செங்காடு.

நெருப்பான மேனியர் செங்காட்டிலாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார் திருவுள மெப்படியோ வின்ன மென்னையன்னை
1 கருப்பாசயக்குழிக்கே தள்ளுமோ கண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமே தருமோ தெரியாது சிவன்செயலே 1

திருவொற்றியூர்.

2 ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருகி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்றபோதொன்று வேண்டுவன்
செய்யுந் திருவொற்றி யூருடையீர் திருநீறுமிட்டுக் [யான்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவுங் கற்பியுமே. 1

சுடப்படுவா ரறியார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படுமா மதிற்றென்னொற்றியூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர் பொற்பதந் நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பது காண்மனமே விதியோட்டைக் கிழிப்பதுவே, 2

திருவிடைமருதூர்.

காட்டே திரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோட்டே யெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவிண்ணோர்

1 கருப்பாசயம்-கருப்பை. 2 ஐ - சிலேத்துமம்.

நாடேயிடைமறு தீசாககுமெயயனபா 1 நாரியாபால
வீடேயிருபபினு மெஞ்ஞானவீடடிஎப மேவுவரே 1

தாயுமபகைகொணட பெணடீாபெருமபகை தனனுடைச
2 சேயுமபகையுற வோருமபகையிச செகமுமபகை
யாயுமபொழுதி லருளுசெலவநீஙகிலிங காதலினுற
றேயுநெஞசேமருதீசா பொறடாதனு சுதநதிரமே 2

திருககழுககுன றம.

காடோசெடியோ கடறபுறமோ கனமேமிகுநத
நாடோ நகரோ நகாநடுவோ நலமேமிகுநத
வீடோபுறநதிணணையோ தமியேனுடல வீழுமிடம
நீடோயகழுககுனறி லீசாவுயாநதனை நிலைபதமே 3

திருககாளததி.

பததுமபுகுநது பிறநதுவளாநது படடாடைசுறறி
முததுமபவளமும பூணடோடியாடி முடிநதபினபு
செததுககிடககும பிணததருகேயினிச சாமபிணஙகள
கததுஙகணககெனனகாண கயிலாபுரிக காளததியே 1

பொனனாபிரயோசனம பொனபடைததாாககுணடு
பொனபடைததோா, றனனாபிரயோசனம பொனனுககு
கேதுணடத தனமையைபபோ, லுனனாறபிரயோசனம
வேணதெலலாமுண டுனைபபணிய, மெனனாறபிரயோசன
மேதுணடு காளததியீசுரனே 2

வாளாள 3 மகவரிநதாட்ட வலலேனலலன மாதுசொனன
4 சூளாலிளமை துறககவலலேனலலன றொணடுசெயது
நாளாறிறகணணிடந தபபவலலேனலல னினிச
சென்றாளாவதெபபடியோ திருககாளததி யபபனுககே 3

முபபோதுமனனம புசிககவுநதூஙகவு மோகததினுற
செபபோதிளமுலை யாருடன சேரவுஞ சீவனவிடு
மபபோதுகணகலஙகபபட வமைததா யையனே
யெபபோது காணவலலேனா திருககாளததி யீசுரனே 4

1 நாரியா - மாதாகள. 2 சேல - பிள்ளை. 3 மகவு - பிள்ளை. 4 சூள் - ஆணை

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கிளைத்து மின்னு
ரைக்கே யவலந் குழியருகே 1 யசும்பாரந் தொழுகும்
புரைக்கே யுழலுந் தமியேனை யாண்டருள் பொன்முதலிக்
கரைக்கே கல்லால நீழற் கீழமாந்தருள் காளத்தியே 5

காறுங் குருதிச் சலதாரை தோரப்புரை நாடொறுஞ் சீ
யூறு மலக்குழி காமத் துவார மொளித்திடும் புண்
ணேறுந் தசைப்பிளப் பந்தரங்கத்துள் சிற்றின்பம் விட்
டேறும் பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீசுரனே. 6

கைலாயம்.

கான்சாயும் வெள்ளிமலைக் கரசே நின் கழன்மபினே
னூன்சாயுஞ் சென்ம மொழித்திடுவாய் கருவூரனுங்காய
மான்சாய செங்கை மழுவலஞ்சாய வளைத்த கொன்றைத்
தேன்சாய நல்ல திருமேனிசாயத்த சிவக்கொழுந்தே. 1

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்து தின்று
பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிற் பற்று மின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூங்கத்திலே
யல்லும் பகலு மிருப்ப தென்றோ கயிலாயத்தனே. 2

2 சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந் தான்றற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிற்சிந்தனுப்பத்
தனந்தனியே யிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்தனே கயிலாயத்தனே. 3

கையார வேற்றுநின் றங்கனந்தின்று கரித்துணியைத்
தையா துடுத்துநின் சன்னதிக்கே வந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிந் துள்ளே ரோம விதிர் விதிர்ப்ப
வையாவென் றோல மிடுவதென்றோ கயிலாயத்தனே. 4

நீறாத மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த் துளெக்கெக்குச்
சேறாகக் கசிந்து கசிந்தே யுருகி நின் சீரடிக்கே

1 அசும்பு-கசிவு. 2 சினம்-கோபம்.

மாறுததியானமும் றனநதமேறகொணடு மாபிறகணணி
ராறுயபபெருகக கிடபபதெனறோ கயிலாயததனே 5

செல்வரைடபினசென்று சஙகடமபேசித தினநதினமும
பலவினைககாடடிப பரிதவியாமற பரானநதததி
னெல்லையிறபுககிட வேகாநதமாயெனக காமிடததே
யலலலறறொனறிருபபே னததனே கயிலாயததனே. 6

மநதிக 1 குருளையொத தேனிலநாயேன வழககறிநது
சிநதிககுஞசிநதையையா னெனசெயவேனெனனைத தீததகறறிப
புநதிபபரிவிற குருளையேநதிய 2 பூசையைபபோ
லெநதைககுரியவன காணததனே கயிலாயததனே. 7

வருநதேனபிறநது திறநதுமயககும புலனவழிபோயப
பொருநதேனரகிற புகுகினறிலேனபுகழ வாரிடததி
லிருநதேனினியவா கூடடமவிடேனிய லஞசெழுததா
மிருநதே மருநதுவ னினனருளாற கயிலாயததனே. 8

மதுரை

விடபபடுமோவிப பிரபஞசவாழககைகயை விடடுமனந
திடபபடுமோநின னருளினறியேதின மேயலையக
கடபபடுமோவ ளபா வாயிலிறசெனறு கணணீாததுமபிப
படபபடுமோசொகக நாதாசவுநதா பாணடியனே. 1

பொது

3 உடைகோவணமுண டுறஙகபபுறநதிணணை யுண
டுணவிங, கடைகாயிலையுண டருநததணணீருண டருந
துணைககே, 4 விடையேறுமீசா திருநாமமுணடிநதமேதினி
யில வடகோடுயாநதெனன தெனகோ டுசாயநதெனன
வானபிறைககே 1

வீடுநமககுத திருவாலஙகாடு விமலாதநத
வோடுநமககுணடு வறறாதபாததிர மோஙகுசெலவ

1 குருளை-குட்டி. 2 பூசை-பூனை 3 உடை-வஸதிரம.
4 விடை-இடபம.

நாடுநமககுணடு கேட்டதெலலாநதா நனெஞசமே
யீடுநமககுச சொலவேயொருவரு மிஙகிலலையே. 2

நாடிககொணடசசை நாடடமுறறுயிலலாதாடி, தேடிக
கொணடாடித தெளிநதாயிலல செகமாயைவநது, மூடிக
கொணடோமெனறுங காமாயுதஙகண மூணிநதவெனறும,
பீடிபபையோநெஞசமே யுனைபபோலிலலைப பிததாகளே. 3

கையொனறுசெயயவிழி யொனறுநாடக கருததொன
றெணணப, பொயயொனறுவஞசக நாவொனறுபேசப
புலாலகமழு, மெயயொனறுசாரச செவியொனறுகேட்க
விருமபுமியான, செயகினற பூசையெவவாறு கொளவாய
வினைதீரததவனே. 4

கணணுணடுகாணக கருததுணடுநோககக கசிநதுருகிப
பணணுணடுபாடச செவியுணடுகேட்கபபல் பசசிலையா
லெண்ணுணடுசாதத வெதிாஙிற்கவீச னிருககையிலே
மணணுண்டுபோகுதையோ கெடுவீாநத மானிடமே 5

சொலலிலுஞசொலலின் முடிவிலுமவேதச சுருதியிலு
மல்லிலுமாசற்ற வாகாயநதனனிலு மாயநதுவிட்டோ
ாிலலிலுமனபாினிடததிலுமீச ருககுமிடங
கலலிலுஞசெமபினுமோ விருபபாரெனஙகள கணணுதலே 6

வினைபபோகமேயொரு தேகஙகணடாய வினைதானொழிந
தினைபபோதளவுமில லாதுகணடாயசிவனபாதநினை [தாற
நினைபபோரைமேவு நினையாரைநீஙகிந நெறியினினறு
லுனைபபோலொருவருண டோமனமேயெனககுறறவரே

படடைககிழிததுப பருஞசிதனனைப பாிநதெடுததுக
முட்டசசுருட்டியென மொயகுழலாளகையின முனகொடுத
கட்டியிருநத கடமாயககாாிதன காமமெலலாம [துக
விடடுபபிாியவென்றோ விஙஙனேசிவன் மீண்டதுவே 8

சூதுறறகொஙகையு மாணாகலவிபுஞ் சூழ்பொருளும
போதற்றபூசலுங கென்செபலாஞ்செயத புண்ணியததாற

நீதறமனனவன் சிநதையினினறு தெளிவதற்கே
காதற்றவூசியைத் தநதுவிட்டாரென்றனா கைதனிலே. 9

வாதுற்றதிணபுய ரணணுமலையா மலாப்பததைய
போதுறறெறபபோதும புகலுமநெஞசே யிநதப்பூதலததிற
றீதுறறசெலவமென் தேடிபபுதைதத திரவியமென்
காதறறவூசியம வாராதுகாணுங கடைவழிககே. 10

வேததிலுட்பொருணமணணைசமஙகையை விட்டுவிடப
போதிததவனமொழி கேட்டிலையோசெயத புணணியததா
லாதிததனசநதிரன போலேவெளிசசம தாம்பொழுது
காதறறவூசியும வாராதுகாணுங கடைவழிககே 11

மனையாளுமககளும வாழவுநதனமுநதன வாயினமட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டேவழிக் கேதுதுணை
தினையாமளவெள ளளவாகிலுமுன்பு செயததவந
தனையாளவெனறும பரலோகஞசிததிகளுஞ் சததியமே. 12

1 அததமும்வாழ்வு மகததுமட்டேவிழி 2 யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைததலமேல்வைத தழுமைநதருஞ சுடுகாடுமட்டே
பறறிதொடரு மிருவினைப புணணிய பாவமுமே. 13

சேயுஙகுறுதிச செழுநீரவழுமபுஞ செறிநதெழுநது
பாயுமபுடைவையொன றிலலாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறுமபும புகுஙின்றயோனிக கிரவுபகன
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைகக மருநதிலலையே 14

சீதபபனிககுணடு சிகமெனககநதை திணமிரநது
சீ 3 துயக்கச்சோறு மனைதோறுமுணடு நினைவெழுநதால்
வீதிககுணல்ல விலைமாதருண்டிநத 4 மேதினியி
லேதுககுநீசலிததாய மனமேயெனறும் புணபடவே 15

ஆறுணடுதோயபுண டணிவீதியமபலந தானுமுணடு
நீறுணடுகநதை நெடுஙகோவணமுணடு நிததநிதத

1 அததம் - பொருள 2 அம்பு-நீர 3 துயததல் - உணணல். 4 மேதினி - உலகம

மாறுண்டுலாவி மயங்குநெஞ்சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டுதூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே. 16

உடுக்கக் 1 கவிக்கக்குளிர்நீர் சுற்றவெயி லொதுங்கிவந்தாற்
றடுக்கப்பழையவொரு வேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேநமக்குக் குறைவில்லையே. 17

மாடுண்டுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டெனுமடி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டுகந்தையுண் டுள்ளேயெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்டகண்டனடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே. 18

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்த னன்புகொண்டு
வோர்த்தார்க்குளித்துப் பசித்தார்புசித்து விழித்துயின்று
பார்த்தாருலகத்தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே. 19

ஒன்றென்றிருதெய்வமுண்டென் றிருவுயர்செல்வமெல்லா
மன்றென்றிரு பசித்தோர்முகம்பார் நல்லறமுநட்பு
நன்றென்றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென்றிருமனமே யுனக்கே யுபதேசமிதே 20

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தைவாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சுக்குபதேசமிதே. 21

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே. 22

திருவேடமாகித் தெருவிற்பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப்பிச்சை பகருமென்னன்னைப் பதம்பணிந்தேனே

1 கவித்தல் - மூடுதல்

கருவாகுமேதக கட்டளைமேவக கருதுமெனனை
உருவாக்கிக கொள்ளவலலோ விஙஙனேசிவனுறறதுவே. 23

விட்டேனுலகம விருமபேனிருவினை வீணருடன்
கிட்டேனவருரை கேட்டுமிரேனமெய கொடாததிலை [கு
தொட்டேனசுகக மறறுவிட்டேன றொலலைநானமறைக
மெட்டேனெனுமபா மென்னிடததேவநதிஙகெயதியதே 24

அட்டாஙகயோகமு மாதாரமாறு மவததைதயைநதும
விட்டேறிபபோன வெளிதனிலே வியபபொனறுகணடேன
வட்டாகிச்செயமதிப பாலூறலுணடு மகிழநதிருகக
வெட்டாதபேரினப மெனனைவிழுஙகியிருககினறதே 25

1 எரியெனககெனனும பருநதோவெனககென்னு மிநத
மணணுஞ, சரியெனககெனனும பருநதோவெனககெனுந
தானபுசிகக, நரியெனககெனனும புனறுவெனககெனனு
மிநநாறுடலைப, பிரியமுடனவளாததே னிதறகெனன
பேறெனககே. 26

அணணறனவீதி யாசிருபபாரு மணிபடையோா
நணணெருநாலொனப தாமவரேவலு நணணுமிவவூா
துணணெனபசிககி மடைபபள்ளியான சுகமுமெலலா
மெணணவிகால 2 மவமேலிடுததன மெணணரிதே. 27

எனபெறறதாயாரு மெனனைப்பிணமெனறிகழநதுவிடடாா
பொன்பெறறமாதரும்போமெனறுசொலலிபுலம்பிவிட்டாா
கொன்பெறறமைநதரும் பினவலபவநது குடமுடைததா
ருன்பற்றொழிய வொருபறறுமிலலை யுடையவனே 28

கறையறறபலலுங கரிததுணியாடையுங கள்ளமின்றிப
பொறியுறறநெஞசமும பொல்லாதவூனும புறநதிணணையுந
தறையிறகிடப்பு மிராநதுணணுமோடுஞ சகமறியக
குறைவறறசெல்வமென்றே கோலமா 3 மறை கூப்பிடுமே.

1 எரி-நெருபபு. 2 அவம-வீண. 3 பறை-வேதம.

எட்டுததிசையும் பதினறுகோணமு மெஙகுமொனருய
முட்டிததது மபி முளைததோஙகு சோதியைமுட்டொல்லாங
கட்டிசசுருட்டிததங கககததிலவைபபா கருததிலவையார
பட்டபபகலை யிரவெனறு கூறிடும பாதகரே 30

வாயநாறுமுழல மயிரசசிககுநாறிடு மையிடுஙகண
பீநாறுமஙகம பிணவெடிநாறும் பெருஙகுழிவாய
சீநாறுமயோனி யழுஞறுமிநதிரியச சேறுசிநதிப
பாயநாறுமஙகையாகோ விஙஙனமனம பறறியதே 31

உரைககைககுநலல திருவெழுததைநதுண டுரைபபடியே
செருககிததரிகக திருநீறுமுணடு தெருககுபபையிற
றரிககககரிததுணி யாடையுமுணடெநத சாதியிலு
மிரககததுணிநதுகொணடேனகுறைவேதுமெனககிலலையே.

ஏதப்பட்டாயினி மேறபடுமபாடடையி தெனறறிநது
போதபபட்டாயிலலை நலலோரிடஞசெனறு புலலறிவால
வாதைபபட்டாயமட மாஞாகலவி மயககததிலே
பேதபபட்டாயநெஞசமே யுனைபபோலிலலை பிததருமே. 33

சுரபபறறுவலவினை சுறறுமறறுத தொழிலகளறறு
காபபறறுமஙகையா கைகிணககறறு கவலையுறறு
வாபபறறுநாதனை வாயாரவாழததி மனமடஙகப
பாபபறறிருபபதனறோ பாமாபரமானநதமே. 34

பேயபோறறிரிநது பிணமபோறகிடநதிட்ட பிசசையெலலா
நாயபோலருநதி நரிபோலுழனறு நன மஙகையரைத [ம்
தாயபோறகருதித தமாபோலனைவாககுந தாழமைசொலலி
1 சேயபோலிருபபாகணடீ ருணமைஞானநதெளிநதவரே.

2 விடககேபருநதின் விருநதேககமணடல வீணணிட்ட
முட்டககேபுழுவந துறையிடமேநல முறறுமிலாச
சட்டககேகருவி தளாநதுவிட்டாறபெறற தாயுந்தொட்த
தொட்டககேயுனைசசுமநதே னினனினிமேது சுகமெனககே.

அழுதாறபயனெனன நொநதாறபயனென்ன 'வாவதிலலை
தொழுதாற்பயனெனன நினனையொருவா சுடவுரைதத

1 சேய-குழநதை 2 விடககு-மாமிசம்.

பழுதா றபயனென்ன னமையுகதீமையும 1 பஙகயததோ
னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதிரொன னேழைநெஞசே

செலவரைபபினசென றுபசாரமபேசித தினநதினமும
பலவினைகளாடடி பரிதவியாம ற பரமானநததி
னெலலையிறபுகுதல லேகாநதமா யெனககாமிடததே
யலலலறறெனறிருபபே னுலகில லருமபொருளே. 38

ஸ்ரீருமகோ ருபதேசஙகேளு முடமபடஙகப
போரீாசமனைக கழுவேறறுநீ றறைறப புறநதிணணையிற
சாரீரனநதலைச சுறறதைதநீஙகிச சஙகைககக
வேரீருமககவா தாமேதருவ ரிணையடியே. 39

நீறறைறபபுனைநதென்ன நீராடபபோயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறகக வகையறிநதாயிலலை மாமறைநூ
லேறறிககிடககு மெழுகோடிமநதிர மென்னகணடா
யாறறிறகிடநது துறையறியாம லலைகினறையே 40

ஓஙகாரமாயநின்ற வததுவிலே யொருவிததுவநது
பாஙகாயமுளைதத பயனறிநதாறபதி னாலுலகு
நீஙகாமநீஙகி நிறையாநிறைநது நிறையுருவா
யாஙகாரமானவாக கெடடாககனிவந தமாநதிடுமே 41

விதியாரபடைப்பு மரியா 2 ரளிபபும வியனகயிலைப
பதியார 3 தொடைப்புநம் பாலணுகாது வியனகயிலைக
கதியாககொணடு மறறெல்லாநதுயிலி ற கனவெனநீ
மதியாதிருமனமே யிதுகாணைன மருநதுனககே. 42

நாயககுணடுதொணடு நமககுணடுபிசசை நமனைவெலல
வாயககுணடுமநதிர பஞசாடசரமதி யாமலவரும
பேயககுணடுநீறு திகைபபுணடுநின்ற பிறப்பிணி
நோய்ககுண்டுதேசிகன றனனருளேககஙக ளேககுததறகே.

நேமஙகணிட்டைகள் வேதஙகளாகம நீதிநெறி
யோமஙகடாப்பணஞ் சநதிசெபமநதிர யோகநிலை
நாஙகள்சநதனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமஙகடோறு மிவாசெயயும்பூசைகள சர்ப்பனையே. 44

1 பஙகயத்தோன - பிரமன. 2 அளிபபு - ரக்ஷிபபு
3 தொடைப்பு - சஙகாரம்.

கானெத்தனைபுத்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப்படிகெட் டுழல்கின்றாயினி யேதுமில்லா
வானத்தினமீனுக்கு வன்றாண்டிலிட்ட வகையதுபோற்
போனதைமீள நினைக்கின்றனையென்ன புத்தியிதே. 45

1 அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கிற வித்தையிட்டுப்
புஞ்செய்க்களை பறித்தேன்வளர்த்தேன் சிவபோகத்தையே.

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாரு நானுமொன்பப்பகாவா ரந்தநேரத்திலே
நோயாருமவந்து குடிகொள்வரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாருநீயுமல்லாற் பின்னையேது நட்பாமுடலே. 47

ஆயும்பொழுது மலக்கால்கடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்கூட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடனமிடுங் கடமாமென்று பேசவதை
நீயுமறிந்திலையோ பொருட்டே நினைந்தனையே. 48

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத்தானல்ல பூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்ல நற்காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணுமவளாக்க வடியேன்படுந்துயரம் சற்றல்லவே. 49

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே. 50

எருமுட்டையிட்டு லுதிரந்திடு செல்லுக்கெவ்வாழ்வார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழல்கன்றுயந்ன துக்கமதாயப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலழும்பேதையிர் பேதுகிறீ
ரொருமுட்டுமவிட்டு மாணுமமென்றைறக்கு போதமினே. 51

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாநினமாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துள்ளே

1 அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாட்சரம்.

மெயயாயிருநதது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும
பொயயாய பழஙகதைதயாயக் கனவாயமெலலப்போனதுவே.

ஆயாயபலகலை யாயநதிடுநதாய வருநதவாபாற
பேயாகிலுமுணமை யைதெரிநதாயிலை பூதலததில
1 வேயாாநததோளியா காமவிகாரததில வீழநதழுநதிப
பேயாயவிழிககினறனே மனமேயெனனபிததனகே 53

அடியாருறவு மானபூசைநேசமு மனபுமனறிப
படிமீதிலவேறு பயனுளதோபங கயனவகுதத
குடியானசுமறமுந தாரமுமவாழவுங குயககலஙகள்
தடியாலடியுணட வாறெககுமெனறினஞ சாாநதிலரே 54

ஆஙகாரபபொககிஷங கோபககளஞசிய மாணவததா
னீஙகாவாணமனை பொயவைததகூடமவிண ணீடிவளா
தேஙகாாபெருமதிற காமவிலாசமித தேகஙகநதல
பாஙகாயுனைபபணிந தெப்படிஞானம் பலிபபதுவே. 55

ஒழியாப்பிறவி யெடுததேஙகி யேஙகியுழன்றநெஞ்சே
யழியாபபதவி 2 கவுடதஙகேட்டி யஞதியனை
மழுமானகாததினை மாலவிடையானை மனததிலுன்னி
விழிமாறபுனலசிநதி விமமியழுநனமை வேணடுமென்றே.

நாயககொருசூலு மதறகோாமருததுவ நாடடிலுணடோ
பேயககொருஞானம பிடிபடுமோபெருங காஞசிரஙகாய
யாககுவாரா தருநதுவாராது போலுடமபு
தீககிரையாவதலலா லேதககாமிதைதச செபபுமினே. 57

3 கசசிற்கிடககுங கனதனததிறகடைக கணாகளபட்டே
யிசசிததிருககின்ற வேழைநெஞசே 4 யிமவான 5 பயநத
பசசைபபசுஙகொடி யுணணுமுலைபபஙகா பாததிலே
தைசசுககிடமனமே யொருகாலுந தவறிலலையே. 58

---

1 வேய-மூஙகில் 2 அவுடதம்-மருந்து. 3 கசசு-முலைக கட்டு. (அதாவது ரவிககை) 4 இமவான்-மலைபரையன. 5 பயநத-பெறற.

1 மானாவிழியைக கடந்தேறிவந்தனன வாழகுருவிங
கோனாகியென்னைக குடியேற்றிககொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும 2 பேறிருந தாலுநற்பேறிது யென்றுகாண
ஆனாலுமிந்த வுடம்போடிருபப தருவருப்பே 59

சற்றாகிலுந்தன்னைத தானறியாயதனை யாயந்தவரை
யுற்றாகிலுமுறைநகபொருந்தாயுனக கானதில்லை
பற்றாயகுருவைப பணியாயபாதத்தையா பாலிற்செனறேன
பெற்றாயமடநெஞசமே யுனைபபோலில்லை பிததனுமே 60

உளியிட்டகல்லையு மொபபிட்டசாநதைய மூத்தையுற, புளியிட்ட செம்பையும போற்றுகிலேனுயா பொனனென்ன வே, யொளியிட்டதாளிரண டுள்ளேயிருததுவ துணமை யென்று, வெளியிட்டடைத்து வைததேனினிமே லொன றும வேண்டிலனே. 61

கல்லாலெறியுண்டுங காலாலுதையுண்டுங காளைகையில
வில்லாலடியுண்டு முன்னாலவிட முண்டு மேலளிததுப
பலலா றபரமெரி யேகமபவாணா பதாமபுயததின
சொலலா றசெவியினிற கேளாதிருநதெதன றொலவினையே.

ஒருநான்குசாதிககு மூவரைததேவாககு மும்பருககுந
திருநாளுநீாததமும வேறுளதோவத திசைமுகனால
வருநாளிலவநதிடு மநதககணனான வகுபபொழியக
குருநாதனனைககணடா பினனையேதுக 3 குவலயததே. 63

விருத்தம

பாரோநீரோ தீயோ 4 வளியோ படாவானோ
ஆரோநானென்றுனையுறுகின்றே னறிவிலலேன
பாரோநீரோ தீயோவொளியோ படாவானோ.
ஆரோநானென்றுயவுறுகின்ற வதுநீயே 64

1 மானா-மாதா 2 பேறு-பிரயோசனம 3 குவலயம உலகம் 4 வளி-காற்று.

நாப்பிளககப பொயயுரைதது நவனிதியநதேடி - நல மொனறுமறியாத நாரியரைககூடிப் 1 பூப்பிளககவருமேழை யபுறறீ சல்போலப் - புலபுலெனக கலகலெனப புதலவா களைப்பெறுவீா, காப்பதறகும வகையறியீா-கைவிடவுமாட் டீா கவட்டுததோல, மாததுளையிற காலுழைததுக கொண டீா, 2 ஆபபதனை யசைததுவிட்ட குரங்கதனைப்போல வகபபட்டீ கிடநதுழல வகபபட்டீரே. 65

மததளை தயிருணடானு மலாமிசையவனுநதேடிப
பிததனைகொணடபோதும் வெளிபபடாபிரானேயிஙகு
செயதளைககூறவாநத சோநதனைவோநதனிட்ட
கைத 3 தளைநீககியெனமுன காட்டுவெணகாட்டுளானே 66

தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை செய்கையிற் பாடியது

வெ ண் பா

ஐயிரணடு திஙகளா மஙகமெலா நொநதுபெறறுப
4 பையலெனற போதே பரிநதெடுததுச—செயயவிரு
கைபபுறததி லேநதிக கனகமுலை தநதாளை
யெப்பிறபபிற காணபே னினி 1

முநதித தவஙகிடநது முநநூறு நாட்சுமநதே
யநதிபக லாசசிவனை யாதரிததுத—தொநதி
சரியச சுமநதுபெறற தாயார் தமககோ
வெரியத தழணமூட்டு வேன. 3

வட்டிலிலுந தொட்டிலுமாாமேலுந தோண்மேலுங
கட்டிலிலும் வைததெனைக காதலிதது—முட்டச
சிறகிலிட்டுக காப்பாற்றிச சீராட்டுந தாயககோ
விறகிலிட்டுத தீமூட்டு வேன். 3

---

1 பூ-பூமி. 2 ஆபபு-முளை. 3 தளை-விலஙகு. 4 பையல-ஆண குழநதை.

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்துவளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
1 மெய்யிலே தீமூட்டு வேன். 4

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாம—லுருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வமே திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு 5

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமன்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு 6

விருத்தம்

முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்ட தீ யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்ட தீ மூள்கமூள்கவே 7

வெண்பா

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியே னையகோ—2 மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை 8

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய் 9

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள்—பாற்றெளிக்க

1 மெய் - உடம்பு. 2 மாகம் - ஆகாசம்

வெலலீரும வாருஙக ளேதென் றிரஙகாம
லெலலாரு சிவமயமே யாம. 10

வெளிப்பட்டபின பாடியது.

மெனறு விழுஙகி விடாயகழிகக நீாதேட
லெனறு விடியுமெனக கெனகோவே—நனறி
1 கருதாா பாழூனறுங கட்டழலாற செறற
மருதாவன சநநிதிக்கே வநது 11

சிறறம பலமுரு சிவனு மருகிருக்க
வெறறம பலநதேடி விட்டோமே—நிததம
பிறநதிடததைத தேடுதே பேதைமட னெஞசங
கறநதிடததை நாடுதே கண 12

தோடவிழும பூஙகோனைதத தோகையுனை யிபபோது
தேடினவா போயவிட்டாா தேறியிரு—நாடிநீ
யெனனை நினைததா லுடபயி லிதைபபேனு
னுனனை நினைததா லுனை 13

வாசற படிகடநது வாராத பிசசைககிங
காசைப படுவதிலலை யணணலே—யாசைதனைப
பட்டி றநத காலமெலலாம போதும பரமேட்டி
சுட்டி றநத ஞானததைச சொல 14

கணடங கரியதாங கணமூனறுடையதா
மணடததைப போல வழகியதாந—தொணட
ருடலுருகத தித்திககு மோஙகுபுக ழொறறிக
கடலருகே நிறகுங கரும்பு. 15

2 ஒடுவிழுநது சீபபாயு மொனபதுவாயப புணணுக
கிடுமருநதை யானறிநது கொணடேன—3 கடுவருநதும
தேவாதிதேவன றிருவொறறி யூாதெருவிற
போவா ரடியிற பொடி 16

1 கருதாா-பகைவா. 2 ஒடு-ஓாவகைககட்டி.
3 கடு-விஷம.

வாவியெல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்க ளெல்லாங் கணநாதர் — பூவுலகில்
வீதிசிவ லோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதுந் திருவொற்றி யூர் 17

1 நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவு
மிச்சையிலே தானங் கிருப்பதுவும் — பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்து திருவாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம் 18

இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன் — பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
மிளைத்தாலும் போகே னினி 19

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தார் — பட்டதுபட்
டெந்நேர முஞ்சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம் 20

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியிற்
பாவியென்று நாமம் படையாதே — மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலத் திரி 21

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றூரூர்க டோறு முழலுவீர் — நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்கா ணீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர் 22

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்க
ளெத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்ற — னித்த
மெனக்குக் களையாற்றா யேகம்பா கம்பா
வுனக்குத் திருவிளை யாட்டோ 23

1 நச்சு - விஷம்.

மணணூர தணலா ற வானும புகையா ற
வெணணறிய தாயு மிளெபபா றப—பணணுமயன
கையா றவு மடியேன காலா றவுங காணபா
ரையா திருவை யாறு 24

இபபிறபபை நமபி யிருபபைபோ நெஞசமே
வைபபிருகக வாயின மனையிருககச—சொபபனமபோல
விககிபப ற கிடடகக ணமெததபபஞ சிடடபபை ரக
ககிசசெத துககொடடக கணடு 25

மேலுமிருகக விருமபினையே வெளவிடைபோன
சீல மறிநதிலையே சிநதையே—காலகைககுக
கொடடையிடடு மெததையிடடு குததிமொததபபடடவுடல
கடடையிட்டுச சுட்டுவிடக கணடு. 26

ஒனபதுவாயத தோறபைக கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைதது நெஞசே யலைநதாயே—வன்கழுகக
டததிததத திச்சடடை தட்டிககட் டிபபிடடுக
கததிககுத திததினனக கணடு 27

இனனமபிறகக விசைவையோ நெஞசமே
மனனரிவ ரெனறிருநது வாழநதவரை—முனன
மெரிநதகடடைமீதி லிணை ரோ வணததை
யரிநதுருடடிப போடடது கணடு 28

முததறசங கமுததடடு மொயகுழலா ராசை
நடுசசஙக நலவிலஙகு பூடடுங—கடைசசஙக
மாமபோ ததூது மமமடடோ விமமட்டோ
நாமபூமி வாழநத காலம 29

பொயயை யொழியாய புலாலைவிடாய காளததி
யையரை யெணணு யறஞசெய்யாய—வெயய
சினமே யொழியாய திருவெழுத தைநதோதாய
மனமே யுனககெனன மாணபு. 30

1 எருவாயக கிருவிரனமே லேறுண டிருககுங
2 கருவாயககோ கணகலககப படடாய—திருவாரூரத
தேரோடும வீதியிலே செததுக கிடககினறாய
நீரோடுங 3 தாரைககா நீ 31

மாதாவுடல சலிததாள் வலவினையேன காலசலிததேன
4 வேதாவுங கைசலிதது விடடானே—நாதா
5 விருபபையூர வாழசிவனே யினனமோ ரனனை
கருபபையூர வாராமற கா, 32

6 அததிமுத லெறுமபீ றானவுயி ரததனைககு
சிததமகிழந தளிககுந தேசிகா—மெததப
பசிககுதையா பாவியேன பாழவயி றறைப பறறி
யிசிககுதையோ காரோண ரே 33

எததனைநாள கூடியெடுதத சரீர மிவை
யததனையு மணடினப தலலவோ—விததகனா
காலைப பிடிததுமெள்ள 7 கஙகுலபக லறறிடததே
மேலைக குடியிருபபோ மே 34

எசசிலெனறு சொலலி யிதமகிதம பேசாதீ
ரெசசி லிருககு மிடமறியீர்—ரெசசிறனை
வயததிருநது பாரததா லொருமை வெளிபபடுமபின
சிதத நிராமய மாமே 35

8 காலன வருமுனனே கண்பஞசடைமுனனே
பாலுண கடைவாய படுமுனனே—மேல்விழுநதே
யுற்றா ரழுமுன்னே யூரார சுடுமுனனே
குறறாலத தானையே கூறு. 36

1 எருவாய-குதம். 2 கருவாய-குய்யம் 3 தாரை-வழி. 4 வேதா-பிரமன 5 இருப்பையூர-ஓர திருபபதி. 6 அததி-யானை. 7 கஙகுல-இரவு 8 காலன-யமன

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடா பேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய் 37

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க்கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான் 38

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலு
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
1 தாதிமனம் நீர்க்குடத்தே தான் 39

மாலைப்பொழுதி 2 னறு மஞ்சளரைத் தேகுளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து—சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானா லென்செய்வாள் பின் 40

வான்றேடு மறையேயோ மறைதேடும் பொருளேயோ
வூன்றேடு முயிரேயோ வுயிர்தேடு முணர்வேயோ
தான்றேட நான்றேடச் சகமெலாந் தனைத்தேட
நான்றேடி நான்காண நானாரோ நானாரோ 41

பட்டினத்தார் வெண்பா முற்றுப்பெற்றது

---

1 தாதி - வேலைக்காரி 2 நறுமஞ்சள் - பரிமளமுள்ள மஞ்சள்.

உடற்கூற்றுவண்ணம்

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்தன
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த—
தந்தனதனதான தனதானனு

ஒருமடமாது வொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து—

பனியிலோர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்து
புகுந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்று
நிறைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே ¼

உயர்தருஞான குருவுபதேச முத்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

மயிரமுடிகோதி யறுபதநீல வணடமிரதணடொடை—
கொணடைபுனைநது மணிபொனிலஙகு பணிகளணிநது
மாகதரபோகதர கூடிவணஙக

மதனசொருப னிவனெனமோக மஙகையாகணடு
மருணடுதிரணடு வரிவிழிகொணடு சுழியவெறிநது
மாமயிலபோலவா போவதுகணடு—

மனதுபொறாம லவாபிறகோடி மஙகலசெஙகல
சநதிகழகொஙகை மருவமயஙகி யிதழமுதுணடு
தேடியமாமுதல சேரவழஙகி—

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருநததனஙகளும
வமபிலிழநது மதனசுகநத விதமிதெனறு
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிநது—

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வனபலவிழுநதிரு
கணகளிருணடு வயதுமுதிாநது நரைதிரைவநது
வாதவிரோத குரோதமடைநது—
செஙகை யினிலோா தடியுமாகியே

வருவதுபோல ஒருமுதுகூனு மநதியெனுமபடி
குநதிநடநது மதியுமிழநது செவிதிமிாவநது
வாயறியாமல விடாமனமொழிநது—

துயிலவருநேர மிருமலபொறாது தொணடையுநெஞசு
முலாநதுவறணடு துகிலுமிழநது சுணையுமழிநது
தோகையாபாலாகள் கோரணிகொணடு—

கலியுகமீதி லிவாமரியாதை கணடிடுமெனபவா
சஞசலமிஞச கலகலவெனறு மலசலம்வநது
காலவழிமேலவழி சாரநடந்து

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிநதையுநெஞசமு
லைநதுமருணடு திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதா வேதெனநொந்து—

மறையவன்வேதன் எழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியென கண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வு நிலாதினிநின்ற—

கடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு றங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலு சுவாசமுநின்று—
நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே [illegible]

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோலயம தூதர்கள்வந்து—

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்து
குனிந்தழநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

பழையவர்காணு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
னின்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

பலரையுமேவி முதியவர்தாமி ருந்தசவங்கழு
வஞ்சிலரொன்று பணித்துகிலுங்கல களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்
குனிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—

விறகிடைமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்து
முறிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே 1

உ

சிவமயம

திருவள்ளுவர் ஞானம்

காப்பு-விருத்தம்.

அண்டபிண்டம்நிறைநதுநின்ற வயனமாலபோறறி
யகணடபரிபூரணததி னருளைபபோறறி
மணடலஞசூழிரவிமதி சுடரைபபோறறி
மதுரதமிழோதுமகத தியனைபபோறறி
எணடிசையும்புகழுமெநதன குருவைபபோறறி
யிடைகலையினசுழிமுனையின கமலபபோறறி
குண்டலிக்குளமாநதுநின்ற சுகனைபபோறறி
குருமுனியினதாளிணை யெபபோதுமபோறறி.

அன்னையெனுஙகெொபபமதில வந்தமதிலேயிருநது
நன்னயமாயப்பததுதிங்கள் நானகததிலேயிருநதேன்

எனனெனன அதிசயஙகா ணிவவுலகிலேயமைதது
உனனிதமெலலாமமைததே நுணமையிதுகாணகிலரோ 1

அம்புவியிலேயுதிதது ஆயநதுபரிபாஷைதன்னை
வமபுலகததாரவசிய மாயகைபிடிததேபிரிநது
குமபிதனிலேயுழனறு குண்டலிதன்பொறகமலம
நம்பியிருநதேசிலநாள ரகசியததைககாண்கிலமே. 2

அண்டரண்டவான்புவியு மாகத்திலுட்பொருளும
கணடிதமாயான விளங்குங் காயமதிலேயறியும
வணடரெனைநீசனெனறு வாறுதனையேயொழிததே
விண்டரகசியநதனை விளககமதுகாண்கிலரே. 3

வையமதிலேயுதிககு மாணபாகளேயுஙகளுயிர்
பெயயெனறிருநதசைவி வெளிபபடுவதென்னவிதம்
அயயமிலலாவாழ்நதுலகி லாணமையாகபூண்டமதி
பொயயெனுமிவவாழகையதுபோகுஞசுடுகாடுளதே 4

வீடானமூலசசுழிநாதவீட்டில விளஙகுமவிநது
நீடாழிலோகநதழைததுப் பெருகினறிலகுந
தேடாதழிததபொருளான பொககிஷநதேடியென்ன
காடானநாடுசுடுகாடு சோவதுஙகணடிலரோ. 5

எழுவகைததோறறமும நாலவகையோனியிலெய்திடினும, பொழியசசுரோணிதம நாதவிநதுப பொருள போககததால, கழியககழியகடனுயிர தேய்பிறை கணடுமிருந, தழியுபபெருநதரை யென்னுளிருநது மணிததியமே 6

என்னுளிருநதெனன மூன்னுளனுபபடியிநதவுடல்
தனனுலழிவதுநசானறியா தெனதந்தைவிதி
உனனுலழிவதுமுடலுயிர்ககாய மொழிவதுங்காண்
டனனுளனுப்படி கண்டுமிருந் தறியாதவரோ. 7

யோனிகளுளாசையொழியாத நித்தியமுங்களுயிர[ல்
தேனிகளுளின பஞ்சகாதீதமோரவருளுஞ்சிறறினபத்தி
ஊனற்றுகாவமுடலறறுப்போம பொழுதெனறறியா
ஈனாக்குச்சொககளுஞ்சுடுகாடொழிய இனியிலலையே.

இநதவுடல்காய மிறந்துவிடுமிவவுலகில்
வநதவழிதானறியா வாழ்க்கையோ-இநதவுடல
அறபகளுழியதனி லாவமிருபபதெனும
கறபகததையாண்டிடுமோ காட்சி 9

ஞானமறிநதோாககு நமனிலலை நாளதோறும
பானமதையுணடு பசியாறல-ஞானமது
கண்டாலுடலுயிருங காயமவலுவாகுங
உணடாலமிாதரச முண. 10

சுழியறியாாககென்ன சுகமறியோாககென்னகுரு
வழியறியாாககென்னவெயதுமவாறுகாண்-சுழியறி
மூலமறிநதவவழியில முதகியடையார்க்குநயன [யா
கானவாககேமரணங காண். 11

வேதமறைஞான மெயயுணர்வதா ல
நாதனருளாலபதவி நாடுமோ-வேதமறை
நாலுபொருளுணணெது நறபொருளினவாறறிய
பாலுமது நெய்யெனவும பாா. 12

முதலிருந்தவூழ்வினையை முபபாழைசசுட்டுமனம
பதாமலுமதியாமல பாடுபட்டேன-முதலிருந்த
நல்வினையுந்தீவினையு நாடாமலும்பறநது
வல்வினையைப் போககிவிட்டேன் வாறு. 13

காயசததியாலெனது காமவினைபோககியபின
மாயசிததிமூலசுழி வாயககுமே-காயசிததி
மூலப்புளியதனால முதலதீட்சையாசசுதினி
காலமென்னரெணடாண்டில் காண். 14

கல்லுப்பினவாறு கருததறியாதுண்டுமனு
வலவினைக்குள்ளாகி மரணமானா-கலலுபபு
வெள்ளைக்கலலுபபு வெகுவிதமாயவநதாலும
உள்ளமதிலுண்டென்று உண. 15

ஒனறுமிநதுபபு எணசாணுடலிருகக
கணடுமறியாதெனன காரணமோ-எனறுமதி
வாரியமுறியதை வனனிவிட்டுக்காயச்சியபின
வீரியமாயானுணரு மெய். 16

உபபினகசடுதான ஊறலதுமாறினதால
முப்புசுனனமாவதறகு முனபோ-உப்பதனுல்
கறபாந்தஙகோடி காயமிதுவலுதது
செறபாயும்வாசியினுல தேகம. 17

அஞசுபஞசபூத மறிநதாவனுததியமபோல
அஞசுவசபபடுவ தாணடதனில-அஞசும
கணடறிவோா ஞானக காட்சிமதினிவவு
விணடறியலாமே விதி. 18

எணசாணுதேகக மெடுததாலெனனுணடையே
பெண்சாரலநீஙகிப பேரினபம-எனகாண்
தேகமொழியாமல சிததிபெறுஞானம்
யோகசிததிபூசைவிதி யுணமை, 19

திருவள்ளுவா ஞானம முற்றிற்று.

—

சிவமயம

திருவெண்காடரென்கிற

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

முதல்வன் முறையீடு

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலததுட்பட்டதுயா நாடநடக்குதடா. 1

அறியாமையாமலததா லறிவுமுதறகெட்டனடா
பிறியாவினைப்பயனை பிததுப்பிடிததனடா. 2

தனுவாதியநான்குந தானுயமயங்கினனடா
மனுவாதிசததி வலையலசப்பட்டனடா. 3

மாமாயையெனனும வனததிலலைகிறனடா
தாமாயுலகனைததுந தாதுகலங்கிறண்டா, 4

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

மணணாசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோடடதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசைபோகேனேயென்குதே. 5

மக்கள்சுறறததாசை மறகேகேனேயெனகுதே
திக்கரசாமாசையது தீரேனேயென்குதே 6

விந்தைக்கறக்குமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சிந்துக்கறக்குமாசையது சிதையேனே யென்குதே. 7

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சுந்தரத்திலாசை துறக்கேனேயென்குதே. 8

கட்டுவாகத்தாசை கழலேனேயென்குதே
செட்டுத்தனிலாசை சிதையேனே யென்குதே. 9

மாறறுஞ்சலவை மறக்கேனேயென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னுந் தூரேனேயென்குதே. 10

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

ஐந்துபுலனு மடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனேயென்குதே, 11

காமக்குரோதங் கடக்கேனேயென்குதே
நாமேயரசென்று நாடோறுமெண்ணுதே. 12

அச்சமாங்கார மடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமினனுமானங் கழலேனேயென்குதே. 13

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆக்குமுயராசை யழியேனேயென்குதே 14

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையிலேவேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திறமா யிருப்போமென்றெண்ணுதே. 15

அநித்தியத்தைநித்தியமென றுதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே.

நரகக்குழியுமின்னு நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பேனென்குதே. 17

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த னாவியுண்பேனென்குதே. 18

மாதருருக்கொண்டு மறலிவருஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகிரண்டா. 19

கந்தயினறறுங் கண்ணிவன்னாதா
எந்தவிதத்தி லேறிப்படருவண்டா 20

கண்ணிவன்னாதா-கண்ணிவன்னாதா

புல்லாகிப்பூடாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள்போதாதோ. 21

கிரியாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
கீரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள்போதாதோ. 22

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய்வீழ்ந்தநாள்போதாதோ.23

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
பலவுடலாய்ப்புரந்து பரித்தநாள்போதாதோ. 24

தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ.

நோயுண்டுவேபெலிந்து நொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள்போதாதோ. 26

ஊனவுடல்கூனக்குருடா யற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்புசிப்பில் விளைத்தநாள்போதாதோ. 27

பட்டகளையும் பரதவிப்பும்போதாதோ
கெட்டநாள்கெட்டேனென் றோதும்போதாதோ 28

இல்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பார மெடுத்தநாள்போதாதோ. 29

காமனகணணயாற கடைபபட்டலபோதாதோ
ஏமனகாததா லிடியுணடலபோதாதோ. 30
நானமுகனை பட்டோலை நறுககுணடலபோதாதோ
தேனறுளபகதானை மிதேககுணடலபோதாதோ.
உருததிரஞாசஙகாரத துறறநாளபோதாதோ
வருததமறிநதையிலை வாவெனறழைததயிலை. 32

கனனியனநாதா - கானனியனநாதா

பிறபபைததவிாததயிலை பினனுககொண்டையிலை
இறபபைததவிாததயிலையெனனெனறுகேட்டையிலை
பாசமெரிததயிலை பாதவிபபைததீாததையிலை
பூசியநீறறைறப புனையெனறளிததையிலை. 34
அடிமையென்றுசொனனயிலையாககுமணிதநதையிலை
விடுமுலைகைபபோககியுறறன வேடமளிததையிலை.
உனனிலழைததயிலை யொனறுககொண்டையிலை
நினனடியாாகூட்டததி னீயழைததுவைததயிலை. 36
ஓஙகுபரதது லொளிததவடியாாக்கடியான
சஙகோரடியா னெமககொனறுரைததயிலை. 37
நாமநதரிததையிலை நாவொழியநினைறபிலை
நேயமவருளிலெனைச சிந்திததழைததையிலை. 38
முததியளிததையிலை மோனஙகொடுததையிலை
சிததியளிததையிலை சீராட்டிக்கொண்டையிலை. 39
தவிர்ப்பைதவிாததையிலை தானாக்கிககொண்டையிலை
அவிப்பரியததீயாமென் னாசைததவிாததையிலை. 40
நின்றநிலைநிறுததி யயனைவைததையிலை
துனறுஙகரணமொடு தொககழியபபாாததையிலை.
கட்டவுலககாட்சிக கட்டொழியப்பாாததையிலை
கிட்டையிலேநில்லென்று நீநிறுததிக்கொண்டையிலை.

கல் லிவனநாதா-கன்னிவனநாதா

கடைக்கண்ணருள்தாடா கன்னிவனநாதா
கெடுச்சூலமொருக்கிக் கிட்டிவரப்பாரேடா. 43

சாதல் தவிரேனே கண்டுமகிழேனே
காதல் தவிரேனே சங்கடந்தானதீரேனே. 44

உனைத் துதியேனே ஊர்நாடிவாரேனே
பொன்னடியைப்பாரேனே பூரித்துநிலவேனே. 45

ஓங்காரப் பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனே
பாங்கான தண்டை பலமணியும்பாரேனே. 46

வீரச்செண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனே
சூராகண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனே.

இடையில்புலித்தோ லிருந்தநலம்பாரேனே
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றியினைப்பாரேனே. 48

ஆனையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனே
மானைப்பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனே. 49

மாண்டார்தலைபூண்ட மார்பழகைப்பாரேனே
ஆண்டார்நமக்கென் றறைந்துதிரிவேனே 50

கண்டங்கறுத்துநின்ற காரணத்தைப்பாரேனே
தொண்டர்க்குழைவிநின்ற தோற்றமதைப்பாரேனே.

அருள்பழுத்தமாமதியா மானனத்தைப்பாரேனே
திருநயனச் சடையொளிருஞ் செழுங்கொழுமைப
பாரேனே. 52

செங்குமிழின்றுண்டம்வளர் சிங்காரம்பாரேனே
அங்கனியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனே. 53

முல்லைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனே
அல்லார்புருவத் தகுழைதனைப்பாரேனே. 54

மகரங்கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனோ
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனோ. 55
கங்கையொடுதிங்கணிந்த காட்சிதனைப்பாரேனோ
பொங்கரவைதானசடையிற் பூண்டவிதம்பாரேனோ
சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனோ
எருக்கறுகுமத்தையணி யேகாந்தம்பாரேனோ. 57
கொக்கிறகுசூடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனோ
அக்கினியையேந்திநின்ற வானந்தம்பாரேனோ. 58
தூக்கியகாலுந் துடியிடையும்பாரேனோ
தாக்குமுயலகன்மேற் றாண்டவத்தைப்பாரேனோ.59
வீசுகரமும் விகசிதமும்பாரேனோ
ஆசையளிக்கு மபயகரம்பாரேனோ. 60
அரிபிரமர்போற்ற வம்பரசபையென்ப
பெரியம்மைபாகமவள் பேரழகைப்பாரேனோ. 61
சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரனாய்த் தயவுசெய்தல்பாரேனோ. 62

கன்னிவனநாதா-கன்னிவனநாதா

கெட்டநாள்கெட்டாலுங் கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாள்பட்டாலும் பதமெனக்குக்கிட்டாதோ.
நற்பருவமாக்குமந்த நாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவங்கழன்ற வேகாந்தங்கிட்டாதோ. 64
வாக்கிறந்துநின்ற மவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத் தற்சித்திகிட்டாதோ. 65
வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்த வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையுந்தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ.66
ஆனவடியாரக் கடிமைகொள்ளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை யுணர்த்துவித்தல்கிட்டாதோ. 67

என்னென்று சொல்லுவண்டா என்குருவே கேளடா
பின்னையெனக்கு நீயல்லாற் பிறிதில்லையே. 68

கன்னிவனநாதா-கன்னிவனநாதா

அன்னவிசாரமது வற்றவிடங் கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந் தொலைந்தவிடங் கிட்டாதோ. 69
உலகவிசாரம் ஒழிந்தவிடங் கிட்டாதோ
மலக்குழுவின் மின்னார் வசியாதுங் கிட்டாதோ. 70
ஒப்புவமைபற்றோ டொழிந்தவிடங் கிட்டாதோ
செப்புதற்கு மெட்டாத தெளிந்தவிடங் கிட்டாதோ.
வாக்குமனதீத வகோசரத் திறசெல்லவென்னைத்
தாக்குமருட்குருவே நின்றாளிணைக்கே யான்போற்றி.

பட்டினத்தார் முதல்வன் முறையீடு முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்

ஐங்கரனைத் தெண்டனிட்டே
னருளடைய வேண்டுமென்று
தங்காமல் வந்தொருவன்
றற்சொரூபங் காட்டியென்னை.

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான் குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய் வந்தாண்டி
ஆதாரமோராறு மைம்பத்தோரக்ஷரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான் றுரிசறவே.

மெத்தவிகாரம் விளைக்குமாய்ப் பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந் தலைகெட்டு வந்ததடி.

மனனோடுடனபிறநதா ரெலலாருமபட்டாரகள்
தனனந்தனியே தரிததிருககமாட்டேனடி.

எலலாருமபட்டகள னென்றுதொலையுமடி
சொலலியழுதா ற றயரமெனககாறுமடி

மணமுதலாமையபூத மாணடுவிழககணடேனடி
விணமுதலாமைமபொறிகள வெநதுவிழககணடேணடி

நீஙகாப் புலனகளைநது நீராகவெநததடி
சொகயாதியைவரையு மாணடுவிழககணடேண்டி.

மனககரணமததனையும வகைவகையேபட்டழிய
இனககரணததோடே யெரிநதுவிழககணடேண்டி.

ஆததுமததததுவஙகள அடுககழியவெநததடி
போறறுமவகையெபபடியோ போதமிழநதானே.

விததியாததததுவஙகள் வெநதுவிழககணடேண்டி
சுததவிததையையநதினையும சுட்டானறுசிசறவே.

மூனறுவகைககிளையு முப்பததறுவரையும்
கானறுவிழச்சுட்டுக காருவேபறுததாண்டி.

குருவாகிவநதானே குலமறுககவநதானே
உருவாகிவநதானே வுருவழிககவநதானே.

கேடுவருமெனறறியேன கெடுமதிகணடோறறுமல
பாடுவருமெனறறியேன டதியாண்டிருநதேண்டி.

எலலாருமபட்டகள மினனவிடமெனறறியேன
பொலலாஙகுதீககுமபொறியிலியைககணடேணடி.

உடகோட்டைககுளளிருநதாரொக்கமடிநதாரகள
அககோட்டைககுள்ளிருநதா ரறுபதுபோபட்டாரகள

ஒககமடிநததடி யூடுருவவெநததடி
கறகோட்டையெல்லாம கரிககோட்டையாச்சுதடி

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றரிசறவே
கண்ணேறுபட்டதடி கருவேரறுததாணடி.

ஓஙகாரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போசசுதடி
ஆங்காரஙகெட்டதடி யடியோடறுததாணடி.

தரையாங்குடிலைமுதல தட்டுருவவெநததடி
இரையுமனததிடுமபை யெலலாமறுததாண்டி.

முன்னைவினையெல்லா முழுதுமறுததாணடி
தன்னையறியவே தானொருததியானேனடி.

என்னையேநானறிய விருவினையுமீடழிதது
தன்னையறியத தலமெனககுசசொனனாணடி.

தன்னையறிநதேண்டி தனிக்குமரியானேணடி
தனனநதனியே தனியிருககுமபககுவமே.

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேனடி
காட்டுக்கெரிததநிலா கனவாசசேகண்டதெல்லாம.

நகையாரோகணடவாகளநாடடுககுப்பாட்டலவோ
பகையாரோகணடவாகளபாாததாருககேசசலவோ

இநநிலைமைகண்டாணடி யெஙகுமிருநதாணடி
கனனியழிததாண்டி கறைபககுலைததாண்டி

கற்புக்குலைததமையும கருவேரறுத்தமையும
பொறபுக்குலைததமையும போதமிழந்தமையும்.

என்னவினைவருமோ இனனமெனககெனறறியேன
சொன்னசொலலெல்லாம பலிததததடிசோரவறவே.

கஙகுலபகலறறிடததைக காட்டிககொடுததாணடி
பஙகமழிததாண்டி பாாததனைபபாாததிருநதேன.

சாதியிறகூட்டுவரோ சாததிரததிறகுள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி.

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணாமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறியாரோவம்புவியில்.

கொன்றவரைத்தின்றேனோ தின்றாரைக்கொன்றேனோ
எண்ணுதெல்லாமெண்ணு மிசைமறந்தேனோ.

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி.

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லாதுண்பார்களோ

கொண்டவர்கள் கொண்டதெல்லாங் கொள்ளார்தார் கொள்ளுவரோ, விண்டவர்கள் கண்டவரோ கண்டவர்கள் விண்டவரோ.

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருள்ளந்தோற்றியொடுங்குமதோ
ஓதவெளிதோ ஒருவருணரவெளிதோ
பேதமறவெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்.
வாக்குமனமுங் கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கரியவன்காணுண்ணரியநுண்ணியன்காண்
சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்தகனலொளிபோலின்றவன்காண்.
சுட்டிறந்தபாழ்தனிற் சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
எட்டிலெழுத்தோ எழுதினவன்கைப்பிழையோ.
சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதெனத் தடையவிழுங்கினண்டி.
பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைத்த கொள்கையறியேண்டி.
மஞ்சனமாட்டி மலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழேனே னின்றனிலைகாணேண்டி.

பாடிப்படிததிருநதும பன்மலாகள்சாததாமல
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேனடி.
மாணிககததுளளொளிபோல மருவியிருநதாணடி
பேணிததொழுமடியாாபேசாப்பெருமையனகாண.
அனறுமுதலினறளவு மறியாபபருவமதில
என்றுமபொதுவா யிருநதிராமயஙகாண்.
சிததவிகாரததாலே சினமயனைககாணுமல்
பததிகலஙகிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே.
புததியறியாமற பாழிறகவிழ்நதேண்டி
ஒததவிடைகித்திரையென றுததுமிருநதேணடி.
செததாரையொததேணடி சிநதைதெளிநதேணடி
மறறுருமில்லையடி மறுமாறறஙகாணேண்டி.
கல்வியலலகேள்வியலல கைகாட்டுஙகாரணஙகாண
எல்லையளவறறதடி யெங்குநிறைநததடி.
வாசாமகோசரததை மருவியிடஙகொணடாணடி
ஆசுசமிலலாண்டி யறிவுககறிவாணடி
பததுததிசைககு மடஙகாபபருவமடி
எததிசைககுமெஙகு மிடைவிடாதேகமடி
திததிககவூறுமடி சிததமுடையாாககுப்
பததிககடலூட் பதிநதபரஞசோதியடி.
உள்ளுணாவாய்நினறவா்த முணாவுககுணாவாணடி
எள்ளவுமுள்ளததிலே யேறிக்குறையாணடி.
தூருநதலையுமிலான றேறறமொடுககமிலான
ஆருமறியாம லகணடமாயநினறுணடி.
எததனையோவணடத திருநதவாகளெததனைபோ்
அததனைபேருணடாலும அணுவுஙகுறையாணடி.
வாககுமனமும வடிவுமிலாவானபொருள்காண்
போக்குவ்வரவுமிலான பொருவரியபூரணனகாண.

காட்சிக்கெளியானைக் காணக்கண்டாலுங்காணான் காண், மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு மாணிக்கத் துள்ளொளிகாண்.

வாழ்த்தியவனை வழிபட்டால்மன்னுயிர்காள்
தோற்றவரியானைகாண் சொல்லிறந்தசோதியனைக்காண்

ஐயமறுத்தவனை யாராயவாருண்டானால்
வையகத்தேவந்து மலர்ப்பாதம்வைத்திடுவான்.

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றானைக்காண்
கணுமுற்றஞானக் கரும்பினைத்தெளிவானைக்காண்.

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியா மிப்படியாய்ச், சொன்னாலுங் கேளானைக்காண் சோத்திரத்திறக்கொள்ளானைக்காண்.

ஆத்தாளுக்காத்தாளா மப்பனுக்குமப்பனுமாய
சோத்தார்க்குக்கோத்தநிலை கொண்டகுணக்கடலைக்காண்

இப்போபுகுந்தோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுந்தந்தாண்டி.

பற்றற்றார்பற்றுக்கப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி.

வெட்டவெளியிலெனை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்.

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டி சற்றுங்குறையாமல்.

பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக் காணேண்டி, மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும் பாழாய் விட்டதடி.

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேனடி
எண்ணியலப்புநானறிய னீதென்னமாயமடி.

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்.

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேனடி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேனடி.

என்னசொல்லப்போறே னிந்தவதிசயத்தைக்
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணா.

ஆர்த்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுமணக்குதடி.

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலிலமுழுகினண்டி.

இருப்புநிறை நீர்போல வெனைவிழுங்கிக் கொண்டாண்டி, அரும்புநிறை வாசனைபோ லன்றே யிருந்தாண்டி.

அக்கினிகற்பூரத்தை யாவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல
மக்கினப்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி.

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துரைக்காணேனடி
உடலுமுயிரும்போ லுடகலந்துநின்றாண்டி

பொன்னுமுரை மாற்றும்போற் பொருவரிய பூரணன்காண், பன்னுமனுபூதியடி மாணிக்கத்துள் ளொளிபோல.

கங்குக்கரையில்லாண்டி கரைகாணக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டி யேகமாயநின்றாண்டி.

தீவகம்போலென்னைச்சேர்ந்த பரசின்மயன்காண்
பாவகமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம்பரன்காண்,

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லான்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமாந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவனுக்குமெய்ப்பொருள்காண்

நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்.

நூலா லுணரவரிய நுண்மையினு நுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்.

உளக்கண்ணுக்கல்லா தூனக்கண்ணாலோருமக்கோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேவியிருந்தான்டி

கல்லுளிருந்த கனலொளிபோற் காரணமாய்
புலவியிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்

பொற்பூவும் வாசம்போற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு.

ஊமைக்குழாய்ப்புழுதத்தும்போல மருவிறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்கு.

பளிங்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சில்வெள்ளியென பார்க்கிட்டா தார்கிட்டுவரோ

எட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி.

பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்று னயனத்தழல்விழியான்.

அகங்கார்க்குட்பிறங்காச்சும் அளவில்லாவண்டமுதல்
செகங்கட்குங்காணுத திசைபத்துங்காக்குமடி.

பேசாப்பிரமமடி பேசிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்.

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்காண்
ஊசிமுனையூன்ற வில்லாவுருபொருள்காண்.

தேசமிறந்தவன்காண் சின்மயநோக்கில்லார்க்கு
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்.

ஆலவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும் பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்

வங்கிஷமெலாங்கடந்து மருவாமலாம்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்.

நாமநட்டமானதடி நஷ்டமில்லையடி [காண்
காமனைக்கண்ணாலெரிக்கக் கனல்விழித்தகாரணனை

கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாதமுத்தமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகாததேனமுதம்.

காணிப்பொன்னாணியுடன் கல்லுரையாற் றின்ன
தென்றே, ஆணிப்பொன் கூட்டி யடங்கவிட்டுக்கொண்
டாண்டி

அளவிறந்தவண்டசரா சரத்தினைப்பேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி

கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலம்பூத்தாற்போல
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகளைவைத்தாண்டி.

வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியுமறியாக்
காதற்றஞானமடி காணப்பார்க்கருத்துடையோன்.

பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டியடி நில்லென்றுசொன்னாண்டி.

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிமேல்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றாண்டி.

சின்மயநன்னோக்காற் சிற்சுரூபங்காட்டியென்னை
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி.

தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நஷ்டமில்லையடி

இன்றிருந்துநாளைக் கிறக்கிறபேர்போலேநாம்
என்றும்பரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி.

பார்க்கிலெளிதல்லவே பற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட லவனிதனில்வந்தாண்டி.

இத்தனைகாலமடி இறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அத்தனையுமில்லையடி இரும்பிலுறைநீரானேன்.

எககாலமபடடதடி இறநதுபிறநதெல்லாம
அககாலமெலலாம அழுநதினேனுணரகில.
காலஙகழிநததடி காமமெலலாமபோசசுதடி
நாலுவகைககருவு நாமநாடடமாசசுதடி.
முபபாழுககப்பால் முதறபாழமுழுமுதலாய [காண்
இபபோதுவநதானகாண் எனைவிழுஙகிகொணடான
பாலினகணெயயிருநதாற போலப்பரஞசோதி
ஆலிஙகனஞசெய தறவிழுஙகிக்கொணடாண்டி.
செததபடமானேண்டி தீயிருமபினீரானேன்
ஒததவிடநிததிரையென றோதுமுணாவறிநதேன்.
ஒபபுவமையுமற றேதவிதாயபொருள்
இபபூவினிறகுருவே என்னவநதொனருளவாழி.
ஒபபாரிசொலலிடினு முவமைபிழைததிடினும்
முபபாழுஙகறறுணர்நதோர முனனோர்பொறுதத
[ருளவார.

அருட்புலம்பல் முற்றிற்று.

படடினததுப் பிளளையார்

இறந்தகாலத் திரங்கல்

வாரததைததிறமிலலா மணிதருககுப்புனசொல்லாம்
சாததிரங்கள்சொல்லிச் சதுரிழநதுகெட்டேனே.
மெததமெததசசெல்வாக்கில் வேறுமருளடுத்துத்
ததிததலேகீழாய்த் தானடந்துகெட்டேனே.
வழககததலஙகளினு மண்பெண்பொனனுசையினும
பழக்கநதவிராமற பதியிழநதுகெட்டேனே.

ஆணிபொருநது மருமபூமியததனையுங
காணிநமதென்று கனயமபேசிககெடடேனே.

ஆசாரமில்லா வசடருடனகூடிய
பாசாஙகுபேசிப பதியிழநதுகெட்டேனே.

குருமாாககமில்லாக குருடருடனகூடிக
கருமாாககததுளளே கருததழிநதுகெடடேனே.

ஆலமருநது மரனபெருமையெணணுமல [னே.
பாலாபெணடாடியெயயெனறு பதியிழநதுகெடடே

பிணவாசமுறற பெருஙகாயமெயயெனறு
பணவாசையாலே பதியிழநதுகெடடேனே.

கணடபுலவா கனககவேதாணபுகழ
உண்டவுடமபெலலா முபபரிததுககெட்டேனே.

எணணிறநதசெனம மெடுததுச்சிவபூசை
பணணிபபிழையாமற பதியிழநதுகெடடேனே.

சிறறெறுமபுசறறுந தீணடபபெறுவுடமபை
உறறுருககவுஞசுடவு மொபபிததுமாணடேனே.

தனனுடபுதானே தனககுப்பகையாமெனன [னே
றெண்ணுமுணாவிலலாம லினபமென்றுமாணடே

தோலெலுமபு மாஙகிஷமுந தொலலனனத தால் வளரு, மேலெலுமபுஞசுததமெனறு வீருபபாய மாண்டேனே.

போக்குவரததும் பொருளவரத்துஙகாணுமல
வாககழிவுசொல்லி மனமறுகிககெட்டேனே.

இறந்தகாலத் திரங்கல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடுபுலம்பல்

மண்காட்டிப் பொன்காட்டி மாயவிருள் காட்டிச்
செங்காட்டி லாடுகின்ற தேசிகனைப் போற்றாமல்
கண்காட்டும் வேசியர்தங் கண்வலையிற் சிக்கிமிக
அங்காடி நாய்போ லலைந்தனையே நெஞ்சமே. 1

புட்பாசன வணையிற் பொற்பட்டு மெத்தையின்மேல்
ஒய்யாலணிந்தபணி யொட்டாணி நீங்காமல்
இப்பாயக் கிடத்தி யியமனுயிர் கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழுப் போற்ற முயங்கிலையே நெஞ்சமே. 2

முப்பாழும் பாழாய் முதற்பாழும் வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக் கப்பாலி னொன்றுமதைப் போற்றாமல்
இப்பாழாம் வாழ்வை யெமதி யேற்றவாக் கொண்டீயாமல்
துப்பாழாய் வந்தவினை சூழ்ந்தனையே நெஞ்சமே. 3

அன்னம் பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க் குதவிசெய்யுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப் போற்றாமல்
பொன்னுமனையு மெழிற் பூவையரும் வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ் சதமாக வெண்ணினையே நெஞ்சமே, 4

முற்றொருடா பிறசெய்த முறைமையால் வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட் பெற்றோமென் றெண்ணுதுபாழ் மனமே
அற்றவர்க்கு மீயாம லரன்பூசை யோராமல்
கற்றவர்க்கு மீயாமற் கண்மறைந்து விட்டனையே. 5

மாணிக்க முத்து வயிரப்பணி பூண்டு
ஆணிப்பொன் சிங்கா தனத்தி லிருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன் கட்டியே கைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன் கூடவாரக் காணகிலமே நெஞ்சமே. 6

கறபட்டுமோதிரநற கடுககனையுஞாணபூண்டு
திககெட்டும்போறற திசைககொருககதாராளுலும
பறகிட்டவேமனுயிர பநதாடும்வேளையிலே
கைகசட்டங்கூடவாக காணகிலமேநெஞசமே. 7

முன்னநீசெயததவ முபபாலுஞசேருமனறிப
பொனனுட பணிதிகளும பூவையுமஙகேவருமோ
தனனைசசதமாகச சறகுருவைபபோறருமல்
கணணறறவநதகனபோறகாட சியற்ருயநெஞசமே.

மையாவாபூணட பாமாதிருபபொறருளைத
துயயமலாபறிததுத தொழுதுவணஙகாமல்
கையிலணிவளையுங காலிலிடுமபாடகமும
பெயயெனறிருமாநது விட்டனையேநெஞசமே. 9

மாதுககொருபாகம வைததவாளைபொறருளைப
போதுககொருபோதும போறறிவருநதாமல்
வாதுககுததேடியிநத மணணிறபுதைததுவைததே
ஏதுககுப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞசமே. 10

அஞசருளைப்போறறி யைந்துபுலனைததுறக்க
நெஞசேயுனககு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன
வஞசகததைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல
செஞசரணததானைச சிநதைசெய்வாயநெஞசமே.11

அற்புதமாயிநதவுட லாவியடங்குமுனனே
சறகுருவைபோற்றித தவம்பெற்றுவாழாமல்
உறபத்திசெம்பொன உடமைபெருவாழவைநம்பிச்
சறபததினவாயிற றவளைபோலானேனே 12

உறருராரபெற்ருரா ருடன்பிறபபாரபிள்ளைகளார
மறருறிருநதாலென மாளும்போதுதவுவரோ
கறருவிழுநதவிளங கனறதுபோலேயுருகிச்
சிறுகிச்சிறறினபஞ சோநதனையேநெஞசமே. 13

வீடிருக்கத் தாயிருக்க வேண்டுமனை யாளிருக்கப்
பீடிருக்க வூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந் தாமிருக்க
மாடிருக்கக் கன்றிருக்க வைத்தபொரு ளிருக்கக்
கூடிருக்க நீபோன கோலமென்ன கோலமே 14

சந்தனமுங் குங்குமமுஞ் சாந்தும் பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப் பூசிமிகு வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர் சூடுகின்ற கன்னியருந் தாமிருக்க
எந்தவகை போனாயென் றெண்ணிலையே நெஞ்சமே.

காற்றுத் துருத்தி கடியவினைக் குள்ளான
ஊற்றைச் சடலத்தை யுண்டென் றிறுமாந்து
பாத்திரங்கி யன்னம் பசித்தோருக் கீயாமல்
ஆற்றுவெள்ளம் போல வளர்வினையே நெஞ்சமே. 16

நீர்க்குமிழி வாழ்வைநம்பி நிச்சயமென் றேயெண்ணிப்
பாக்களவா மன்னம் பசித்தோர்க் களியாமல்
போர்க்குளெமதூதர் பிடித்திழுக்கும் போது
ஆர்ப்படுவா ரென்றே யறிந்திலையே நெஞ்சமே. 17

சின்னஞ் சிறுநுதலாள் செய்தபல வினையால்
முன்னந் தமாயில் முளைத்திலந்தி விம்மி
வன்னந் தளப்ப மயங்கிவலைக் குள்ளாகி
அன்னம் பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலையே நெஞ்சமே. 18

ஓட்டைத் துருத்தியை யுடையும் புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ் சிவசித்த ருளைமிகப் போற்றிய
வீட்டைத் திறந்து வெளியை யொளியாலழைத்துக்
காட்டும் பொருளிதென்று கருதிலையே நெஞ்சமே. 19

ஊன்பொதிந்த காய முளைந்த புழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்த தல்லால்நீ சற்குருவைப் போற்றாமல்
கான்பரந்த வெள்ளங் கரைபுரளக் கண்டேகி
மீன்பறந்தாற் போலே விகாரமுற் றாய்நெஞ்சமே. 20

உடக்கையொருக்கி யுயிரையடைததுவைதத
சடககைச்சதமென்று சாரந்தங்கி நமாநதே
உடககைததகாததே யுயிரையெமனகொளகையிலே
யடககமாயவைததபொரு ளஙகுவரமாட டாதே. 21

திததிககுநதேனை தெவிட்டாததெளளமுதை
முததிககுவிததான முபபாழைபபோறறுமல
பறறிபபிடிததியமன பாசததாற கட்டுணணும
சுறறியிருககுமவினை சூழநதனையேநெஞசமே. 22

அஞசெழுததாயெடடெழுததா யைமபததோரட்
சரமாயப் பிஞசெழுததாயநினறபெருமானைப்போற
றுமல், வஞசகமாயுறறமுலை மாதாவலைககுள்ளாகி,
பஞசரிததுததேடிப் பாழிககிறைததோமே. 23

அககறுகுகொன்றைதும்பை யமபுலியுஞசூடுகினற
சொககாதிருததானைத தொழுதுவணஙகாமல [பாய
மககளபெண்டீர்சுறறமுடன வாழவைமிகநமபியன
எககாலமுமுணடென றெணணினையேநெஞசமே.24

ஆண்ட குருவி னருளைமிகபபோறறி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல [கி
பூண்டகுழனமாதுநலலார பொயமாயகைககுளளா
தூணடிலசபபட்டுத துடிகெணடையானேனே. 25

ஏணிபபழுவா மிருளையறுததாளமுறறுப
பேணிததொழுஙகயிலை பேறுபெறமாட்டாமல
காணவருமபொருளாயககணகலககப்பட்டடியேன
ஆணியறறமாபரமபோ லாகினனேநெஞசமே. 26

கோததுபபிரகாசங கொணடிருககியணடமெலலாம
காத்தப்படியே கயிலாயஞசேராமல்

வேறுருவபபடடடியேன வெளளமபோலுளளுருகி
ஏறறுஙகழுவி லிருநதபிணமானேனே 27

நிலைவிட்டுடலையுயிா நீஙகியகலுமுனனே
சிலைதொடடவேடனெசசிற றினறுனைசசோாமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மானபோறபாதவிதது
தலைகெட்டநூலதுபோற றடடழிநதாய்நெஞசமே.

முடிககுமயிாபபொலலா புழுககுரமபைமினறுாின
இடைககுநடைககுமிதங கொணடவாாதைதசொலலி
அடிககொணடதிலலைவனத தையனேநாயனையேன
விடககையிழநத மிருகமதுவானேனே. 29

பூவாணாபோறறும புகழ்மதுரைசசொககரது
சீாபாதபபோறறிச் சிவலோகஞசோாமல்
தாவாரநதோறுந தலைபுகுநதநாயபோல
ஆகாதநெஞசமே யலைநதுதிரிநதாயே. 30

பததெட்டாயிரைநதாயப பதினமூனறிரணடொனறுய
முததிடடுநினறதோ ரோவியததைபபோறறுமல்
செததிட்டுநினற திரிகணணிகளுளளாகி
விததிட்டாயநெஞசே விடவுமறியாயே. 31

அஞசுமுருவாகி யைமூனறுமெடடுமொனறுய
மிஞசியிருநத விளககொளியைபபோறறுமல
பஞசிலிடுவனனியைபபோறபறறிபபிடியாமல்
நஞசுணடகணடனையைபபோல நானலைநதுகெடடேனே.

ஊனமுடனே யுடையுமபுழுககூட்டை
மானமுடனேசுமநது மணணுலகில்மாளாமல
ஆனவொருபஞசவாக ளாண்டிருநததேசமவிட்டுப்
போனதுபோலேநாம போயபிழைததோமிலலையே.

ஊறைறயிறைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமலநாழி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தை விழிபுகின்றதெப்படியென
றுருத்தாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே. 34

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே 35

தந்திரத்தையுன்னித் தவத்தைமிகநிறுத்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணாமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

விலையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
சிலையாக்கைவேடனெச்சிற்றின்றருளைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்திலழுந்தி
புலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே. 37

நெஞ்சோடு புலம்பல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

பூரணமாலை

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணசக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே. 1

உந்திக்கமலத் துதித்துநின்றபிரமாவைச்
சந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன்பூரணமே 2

நாவிககமலநடு நெடுமாலகாணுமல
ஆவிகெட்டுயானு மறிவழிநதேனபூரணமே. 3

உருததிரனையிருதயததி லுண்மையுடனபாராமல்
கருததழிநதுநானுங கலங்கினேனபூரணமே. 4

விசுததிமகேசுரனை விழிதிறநதுபாராமல்
பசிததுருகிநெஞசம பதறினேனபூரணமே. 5

நெறறிவிழியுடைய நிரமலசதாசிவததைப
புததியுடனபாராமற பொறியழிநதேனபூரணமே. 6

நாதவிநதுதனனை நயமுடனேபாராமல
போதமயங்கிப பொறியழிநதேனபூரணமே. 7

உசசிவெளியை யுறுதியுடனபாராமல
அச்சமுடனு மறிவழிநதேன்பூரணமே, 8

மூககுமுனையை முழிததிருநதுபாராமல
ஆககைகெட்டுநானு மறிவழிநதேனபூரணமே. 9

இடைபிங்கலையி னியலபறியமாட்டாமல
தடையுடனேயானுந தயங்கினேனபூரணமே. 10

ஊணுககுணீனின றுலாவினதைககாணுமல
நானெனறிருநது நலமழிநதேனபூரணமே. 11

மெயயவாழவைநமபி விருமபிமிகவ [illegible]
பொயயவாழவைநமபிப புலமபினேனபூரணமே. 12

பெணடுபிளளைதநதைதாய பிறவியுடன [illegible]மிவை
உணடெனறுநமபி யுடலழிநதேனபூரணமே. 13

தணடிகைபலலாக்குடனே சால [illegible] களும
உணடெனறுநமபி யுணாவழிநதேனபூரணமே. 14

இநதவுடலுயிரை யெபபோ [illegible] தமாயப
பநதமுறறுநானும பதமழிநதேனபூரணமே. 15

மாதாபிரபஞச மயக்கததிலே விழுநது
போதமயங்கிப் பொறியழிநதேனபூரணமே. 16

சரியைகிரியாயோகந் தான்ஞானம் பாராமல்
பரிதிகண்ட மதியதுபோற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

மண்பெண்பொன் னாசை மயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டயாட்டதுபோற் கலங்கினேன் பூரணமே.

தனிமுதலைப் பாராது தனித்திருந்து வாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்து இங்கலைந்து நின்றேன் பூரணமே

ஈராறு தனைக்கலைக்கு ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்து பாராம லறிவழிந்தேன் பூரணமே. 20

வாசிதனைப் பார்த்து மகிழ்ந்துனைத்தான் போற்றாமல்
காசிவரை போய்த்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே.

கருவிகளொன் றாறாறிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற் பாராம லீடழிந்தேன் பூரணமே. 22

உடலுக்குள் நீநின் றுலாவினதைக் காணாமல்
கடபலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே 23

எத்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான் பாராம லுருவழிந்தேன் பூரணமே

எத்தனை தாய் தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனாய் யானும் பிறந்திருந்தேன் பூரணமே. 25

பெற்றெடுத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் யானு முன்றன், பொற்றுணைத்தான் தந்து புகலருள்வாய் பூரணமே. 26

உற்றாரழுதலுத்தா ருற்றமுறையார் சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள் தாயார் பிறந்தலுத்தேன் பூரணமே.

பிரமன்படைத்தலுத்தான் பிறந்திருந்து நானலுத்தேன், உரமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான் பூரணமே. 28

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஞ்செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டுநானும் புலம்பினேன் பூரணமே. 29

என்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலழிந்தேனபூரணமே. 30

கருவாயுருவாயக கலந்துலகெலாநீயாய
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே. 31

செமபொறகமலத திருவடியைப்போ றருமல
பமமைகெட்டவாடும் பசாசானேனபூரணமே. 32

எனககுளளேநீயிருகக வுனககுளளேநானிருக்க
மனக கவலைதீர வரமருள்வாயபூரணமே. 33

எழுவகைககோறறத திருநதுவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற பயனழிநதேனபூரணமே. 34

சாதிபேதஙகள தன்னையறியமாட்டாமல
வாதனையாலநின்று மயஙகினேனபூரணமே. 35

குணமொன்றாய்நீபடைதத குறியையறியாமல்யான்
மறபாண்டகதுள்ளிருநது மயஙகினேனபூரணமே.

அண்டபிணடமெல்லா மணுவுககணுவாயநீ
கொணடவடிவின குறிபபறியேனபூரணமே. 37

சகஸ்திரதளமேலிருககுஞ் சறகுருவைபபோறறும
லககதினுடவாணுவதகா லறிவழிநதேனபூரணமே.

ஐநதுபொறியை யடககிப்பூனைபபோறறுமல
நைநதுருகிநெஞ்ச நடுஙகினேனபூரணமே. 39

எனனைததிருககூததா லிபபடிநீயாட்டுவிததாய
உனனையறியா துடலழிநதேனபூரணமே. 40

நரமபுதசைதோலெலும்பு நாறறததுககுளளிருநது
வரமபறியமாட்டாமல மயஙகினேனபூரணமே. 41

சிலநதியிடைநூல்போற சீவசெநதுககுள்ளிருந்த
கலநதனைத்தானபாராமல கலஙகழிநதேனபூரணமே.

குருவாயப்பரமாகிக் குடிலைசத்திநாதவிந்தாய
அருவாயுருவான தறிகிலேன்பூரணமே. 43

ஒளியாய்க்கதிர மதியா யுள்ளருளாயக்கிளியாய
வெளியாகின்ற வியனறியேன்பூரணமே. 44

இடையாகிப்பிங்கலையாய் எழுந்தசுழுமுனையாய
உடலுயிராய்நீயிருந்த வுளவறியேன்பூரணமே. 45

மூலவித்தாயநின்று முளைத்துடலந்தோறுமிருந்து
காலனெனவழிக்குங் கணக்கறியேன்பூரணமே. 46

உள்ளும்புறம்புமா யுடலுக்குணீயிருந்த
தொள்ளளவுநானறியா திருந்தேனேபூரணமே. 47

தாயாகித்தந்தையாய தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம
நீயாகின்ற நிலையறியேன்பூரணமே. 48

விலங்குபுள்ளூர்வனவாசம விண்ணவர்நீர சாதி மனுக, குலங்களெழுவகையினின்ற குறிப்பறியேன் பூரணமே. 49

ஆணாகிப்பெண்ணா யலியாகிவேறுருவாய
மாணாகின்ற வகையறியேன்பூரணமே. 50

வாலையாயப்பாலகுமராய வளர்ந்துகிழந்தானதுபோ
பாலையாயநின்ற பயனறியேன்பூரணமே 51

பொய்யாயப்புவியாய் புகழ்வாரிதீயாகி
மெய்யாயநின்ற வியனறியேன்பூரணமே. 52

பூவாய்மலையாகிப பொன்னாகிமாற்றாகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேன்பூரணமே 53

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாயமூன்றுலகா
மிதமாகிநின்ற வியலறியேன்பூரணமே. 54

ஊனாயுடலுயிரா யுண்ணின்றகண்ணொளியாயத்
தேனுஞ்சுவையான திறமறியேன்பூரணமே. 55

வித்தாய் மரமாய் விளைந்த கனியாய்ப் பூவாய்
சித்தாகி நின்ற திறமறியேன் பூரணமே. 56

ஐவகையும் பெற்றுலக மண்டபகிரண்ட மெல்லாந்
தெய்வமென நின்ற திறமறியேன் பூரணமே. 57

மனமாயக் கனவாகி மாயைதனை யுள்ளிருந்து
நினைவாகி நின்ற நிலைபறியேன் பூரணமே. 58

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தானமுடிவில்லா னுருகிச்
சித்திரமாய் நின்ற திறமறியேன் பூரணமே. 59

பொறியாய்ப் புலனாகிப் பூதப்பேதப் பிரிவாய்
அறிவாகி நின்ற அளவறியேன் பூரணமே. 60

வானிறக் கிரமதியாய் வளர்ந்து பின் தேய்ந்து தேய்ந்து
போய், ஊனுடலுக் குள்ளிருந்த வுயிர்ப்பறியேன் பூர
ணமே. 61

பொய்யும் புலையுமிகப் பொருந்திவீண் பேசலன்றி
ஐயோ வுனையுணரக்க வறிகிலேன் பூரணமே. 62

நிரந்தரமாய் எங்கு நின்று விளையாடினதைப்
பரமதுவே யென்னப் பதமறியேன் பூரணமே. 63

கொல்லாமல் பிறப்பிப்பாய் கூடவிருந்தே கசக்கிப்பாய்
செல்வாய்பிராக்குட் செயலறியேன் பூரணமே. 64

வாரிதியாய் வையமெல்லா மன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய் நின்ற தலமறியேன் பூரணணமே. 65

வித்தாய் மரமாய் வெளியா யொளியாய் நீ
சத்தாயிருந்த தமறியேன் பூரணமே. 66

தத்துவத்தைப் பார்த்துமிகத் தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான் பாராம லுய்வாரோ பூரணமே. 67

ஒன்றுயிரா யுடலதோ றுநீயிருந்தும்
என்றுமறியாரக ளேழைகள்தாம் பூரணமே 68

நேற்றென்று நாளையென்று நினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்
மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன்பூரணமே [து

மனப்புத்திசித்தி மகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவந்தலமான நிலையறியேன்பூரணமே. 70

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசத்தபேதமதாய்க்
குருபேதமாய்வந்த குணமறியேன்பூரணமே. 71

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
மிட்சமயமுண்டென் றுரைத்தனையேபூரணமே. 72

முப்பத்திரண்டுருப்பாய முனைந்துபட்டத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேன்பூரணமே. 73

எண்ணத்தான்கற்றாலென் னெப்பொருளும்பெற்றாலெ
உன்னையறியாதா ருய்வரோபூரணமே, [ன்

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோபூரணமே

வானென்பா ரண்டபென்பார் வாய்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார்பூரணமே, 76

ஆதியென்பாரந்தமென்பா ரதற்குண்டுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார்பூரணமே, 77

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோகமெனுமோக்ஷ
மென்பார், பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார்
பூரணமே. 78

பரமென்பார்பானு வென்பார்பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன் வழியறியார்பூரணமே. 79

எத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபோக்கொன்றுன தறிகிலேன்பூரணமே. 80

ககாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
நவாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே. 81

மகததுவமாய்க்கர்ம மயககததுக்குள்ளிருநது
பகுததறியமாட்டாமற பயனழிநதேன்பூரணமே,82

உண்மைப்பொருளை யுகநதிருநதுபாராமற
பெணமயககததாலே பிறநதிருநதேன பூரணமே. 83

வாயாரவாழததி மகிழநதுனைததானபோறறுமல
காயமெடுததுக கலஙகினேனபூரணமே. 84

சநதிரனைமேகமது தான மறைததவாறதுபோற
பநதமுறயாலுமுனைய பாரககிலேனபூரணமே. 85

செநதாமரைததாளைத தினநதினமும்போறறுமல்
அநதரமாயநினறங கலைநதேனனே பூரணமே 86

நீரமேறகுமிழிபோல நிலையறறகாயமிதைத
தாரகமெனறெணணி நானறட்டழிநதேனபூரணமே.

நெஞசமுருகி நினைநதுனைததானபோறறிநெடு
வஞசததைபபோகக வகையறியேனபூரணமே. 88

எளளுககுளெண்ணெயபோ லெஙகுநிறைநதிருநத
துள்ளமறியா துருகினேனபூரணமே. 89

மாயாபபிரபஞச மயககததிலேவிழுநதே
ஓயாச்சனன மொழிததிலேனபூரணமே. 90

பூசையுடனபுவன போகமெனனுமபோககியததால்
ஆசையுறறேநானு மறிவழிநதேனபூரணமே. 91

படைததுமழிததிடுவாய பாரககிற பிரமாவெழுத
தைத, தொடைததுசசிரஞசீவியாயத துலஙகுவிப்
பாய பூரணமே. 92

மநதிரமாயசசாததிரமாய் மறைநானகாயநீயிருந்த
தநதிரததைநானறியத தகுமோதான்பூரணமே. 93

அல்லாப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ
சொலலாப்பகுதத தொடாபறியேனபூரணமே. 94

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண்டையும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன்பூரணமே. 95

பாலபுண்ணியமென்னும் பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன்பூரணமே.

சாந்தமென்றுங் கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்க
ளென்றும், பந்தமென்றும் புத்தியென்றும் படைத்த
தனையே பூரணமே. 97

பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையேபூரணமே. 98

ஒலிலடியாரிரங்கி யிகத்தில்வந்துன்றன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய்பூரணமே. 99

நானேநீநீயேநா னுமிரண்டுமொன்றால்
தேனின்ருசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீபூரணமே,100

முடியிலொருசூனியத்தை முடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருசூனியத்தி லலைந்தேனேபூரணமே. 101

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனேதினங்கற்றுத்
தாரணியிலஞானந் தழைப்பிப்பாய்பூரணமே. 102

பூரணமாலை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம

சட்டமுனி ஞானம்-4

பூசைசெய்யும் முறை.

காணபபாபூசைசெயய முறையைகேளு
கைமுறையாயசசுவடிவைதது பூசைசெயவார
பூணபபாசிவபோதான தீபமவைதது
புகழாகபூசைசெயவார பெண்ணைவைத்தும
நாளாப்பாசககரததை பூசைசெயவார
நமமுடையபூசையெனன மேருபோலே
ஓதபபாநாறபதது முக்கோணமவைதது
உததமனேபூசைசெயவார சிததாதானே. 1

தானென்றமேருவைததான பூசைசெய்வார
சாயமிட்டாலண்டரண்டந தீயாவேகுந

தேனென்றமேருவுக்குத தசதீட்சைவேணுஞ்
சிறுபிள்ளைபாமொருவா திண்டபயோகா
வானென்றமேருவைததான் பூசைசெய்தோர
வாயதிறந்துஉபதெசஞ் சொனனூராகிற
கோனென்றவாதசித்தி கெவுனசித்தி
கொள்ளையிட்டானவனசீஷன கூறினனே 2

கூறியதோரவாலையுட மூன்றெழுததைககேளு
குறியறிநதுபூசைசெயது பினபுகேளு
யாறியதோதிரிபுரையி னெட்டெழுததைக்கேளு
மைநதனேயிவளைநீ பூசைபண்ணு
தேறியதோரபுவனையுட யெழுத்தைககேளு
திறமாகபுவனையைநீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோராயாமளையிஞ ரெழுததைககேளு
யவளுடையபதம்போறறி பூசைபண்ணே. 3

பண்ணியபின்யாமளையி னைநதெழுததைககேளு
பண்பாகதீகைூயைநது முடிநதபினபு
வண்ணியதோரவாசியென்ற யோகததுககு
மைநதனேவைததுப பிராணயாமநதிரும
கன்னியதோரிததனையு மறிநதிருநதாற
காயசிததிசிககினங்க ளிலலையிலலை
உண்ணியதோருலகமென்ன சிததரென்ன
வுததமனேவிட்டகுறை யெடுகருஙகாணே. 4

சட்டமுனி ஞானம - 4 முற்றிறறு.

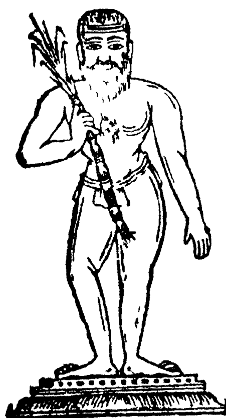
உ

சிவமயம

பட்டினத்துச் சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானம் - 100

வெண்பா

காப்பு.

நணபானநெஞ்சுகமே ஞானததாலநலலபுததி
வெண்பாவாய்நூறும் விளமபவே-பணபாக
ககனமறிபதமுருவக் ககனமுடகதிரவறுக
ககனகதிர் வேல்முருகனை காபபு

நெஞ்சுடனேதான்புலம்ப னீலனிறததசாளீன்ற
குஞசரததையாதரிததுக குமபிடடால-கஞ்சமுடன
காமமுதல்மும்மலததின கடடறுததுஞானமுடன்
பூமிதனில்வாழவாரெப் போதும. 1

எப்போதிறைவனெழுத்தைவிட்டுத் தப்புவோம்,
எப்போ யெழுத்தைரெண்டை யெய்துவோம்-யெப்
போதான், காமன்வலையறுப்போம் கதிரொளியைக்
கண்டுநெஞ்சே. ஏமன்வலை யறுப்ப தென்று. 2

என்றும்பயமறவே யீரெழுத்துஓரெழுத்தாய்
நின்றசிவலிங்கத்தை நெஞ்சேகேள்-உண்டுறங்கி[ண
தேசமெல்லாநின்றசைந்தீயெழுத்தேலிங்கங்கா
ஆசைவிந்தேநாவெழுத்தே ஆவுடையார். 3

ஆவுடையாளோடிருந்தேன் அருளானந்தம்பிறவே
கோவுடையார்நின்றதினங் கூடியே - பூவுடையாள்
கட்டழகியைத்தள்ளி கடந்துபெருவெளியில்
இஷ்டமுடன் நெஞ்சேயிரு. 4

இருவினைக்குள்ளாகாதேயென்னுடைமையெண்ணு
பெருகிசினங்கொண்டு பின்னத்தாதே-வருவுமலக [தே
கள்ளமெலாம்விட்டுக் கரைந்துகரைந்துருகி
உள்ளுணர்ந்துநெஞ்சேபா ரொன்றை. 5

ஒன்றுமறியாதே ஓடியலையாதே
கருவிபிறசென்றுமயங்கித் திரியாதே-நின்றநிலை
பிரியாதேநெடிய னெஞ்சேகொடிய
பலவினையுமாத்துள பொருள். 6

பொருளுடைமைநம்பாதே பொய்வாழ்வைநத்தாதே
யிருளுறவைநம்பியிருக்காதே-பொருளுறவு
கொண்டறிவினாலே குறித்துவெளியத்தனைக்
கண்டுபிடித்தேறுநெஞ்சே காதகை. 7

காத்துடனேசேர்ந்து கனலுருவைக்கண்டுவெளி
மாத்தினிப்பிறக்க வாராதே யேத்தபடி
ஓடியலையாதே ஓங்காரத்துளொளியை
நாடிப்போம்மனமே நாம். 8

நானென்னதென்னென் றுனினை ஞடியலையாதே
தானவனேயென்ற தரிககாயநீ-என்மனமே
வீணாவலகொள்ளாதே மேலாம்பழம்பொருளை
காணாவல்கொள்ளாய் கருத்து. 9

கருததுவேறாகாதே கண்டிடத்தில்ஓடாதே
விரிததுப்பலவேடம மேவாதே-பெருததொரு
சஞசலததைவிட்டு சலமறிந்துகாண்மனமே
அஞசெழுததாலொனப தடை 10

ஒனபதுவாயககூட்டை யுறுதியென றுநமபாதே
ஐமபுலனேயென றணுகாதே-இனபமுடன
சிறபாத்திலுள்ளே தெளிந்தபரமானநதத
துறபொருளேமெய்யென றுணா. 11

மெய்யுணாநதுபாராமல் விரிநதகனறுபோகாதே,
அயயனதிருவிளையாடடென றறிநெஞசே-செயய
தொரு, ஆணெழுததுப பெணணெழுதது மணுவாகி
நினறநடு, காணும பொருளுரைககுங கால். 12

கலலானநெஞசே கவலைககருததாங
பொலலாபபவககடலில போகாதே-யெல்லாம [தை
ஜெலககுமிழியென றுநினை செமபொனனினப புலத
கலககமறபாாதே கரை. 13

கரைதெரிய யினபக் காமககடல்மூழகாதே
வரையடஙகவாழ்வ நததிபோகாதே-உரைபிறநத
ஓசைவிநதுவைமனமே உறசபையாலறிநது
நேசமுளளபாககியததி னில. 14

பாககியததைககணடு பரிநதுமகிழாதே
தாககுமிடிவநதால சலியாதே-நோககுமே
ஒருவனறிருவிளையாட் டென்றுணருநெஞசே
கருததாலேநினறு கருது. 15

கருதாதே மங்கையர்கள் காமவலைக்கேங்கி
உருகாதே நெஞ்சே ஒருவன் - இருகாலை
காத்தயந்துசோர்த்துக் கனலைக்கண்காட்டித்தினகன்
போற்றிப்பார் ஒத்தனல்லபோன. 16

பொன்னாசைமண்ணாசை பூங்குழலாராசையென
சொன்னாசையென்றறிந்து சேராது - யென்னாளும
யீசனைத்தப்படி யிருக்குங்காணிமமூன்றும்
பாசமதுநெஞ்சே பரிந்து. 17

பரிந்துதிரியாதே பாரவினைக்குஅஞ்சாதே
அறிந்துருகிசிந்தித்தலையாதே - வருந்தி
நடந்துசித்திரஞடியிலே ஞதமறிநெஞ்சே
உடைந்திடுமுனனேயிருந்த உடல. 18

உடம்பழிந்தபின்மனமே ஒன்றுங்கிடையாதே
உடம்பழியுமுனகண் டுணராதே - உடமபிற
கருநிறத்தைசசேர்ந்து கருமலைச்சிறறறறும்
பருகுசித்திரக்கலைமதியும் பார. 19

பாலிக்குபதோலதனத்தை பாராதேமங்கையர்கள
காலிடுக்கைநத்திக் கறையாதே - கோலயெடுத்து
வீரமறலிவருமுன வினையறுக்கு
பாரவிழியினருளைப் பார. 20

பார்த்தவிடமெல்லாம பரமெனறிருமனமே
காற்றனலமண நீரவெளியாமகண்டதெல்லாம-மாத
ஐயபுலனுநிலலாது ஆசைகளுமநிலலாது |திரண்ட
செயபுடலுமநில்லா தினி. 21

இனியசுக மறவாதே - யினியசுகம
இனியசுகஐயபுலனென் றெண்ணாதேநெஞ்சே
கண்டதெலலாமெவவுலகு காணாதுஇவவுலகில்
நின்றதோ நில்லாததோ. 22

நிலவாமல்ஓடுகின்ற நெஞ்சேநிலையில்லா
மெலவாப்பகையா யிருக்குங்காண் - பொல்லாக்
கருக்குழியிலேபிறந்த கனமவினையால
திருககறுககவேணுமா தினம 23

தினந்தினைபபோதாகிலுந்தான தீதறநிலலாமல
யினபபிரிந்துமானம்போல யிருந்தா - தினந்தினமும
ஓங்காரத்துள்ளொளியை யுற்றுணாந்துநீமனமே
ஆங்காரம் அச்ச மற. 24

அச்சத்தால்ஐம்புலனும் ஆங்காரத்தாலமேயந்த
அச்சத்தானிச்சயமாய கொள்ளாதே-மெச்சத்தான்
அண்டமெல்லாமஊடுருவ ஆகாசமுங்கடந்து
நின்றநிலைதான் நிலை. 25

நிலையறிந்துநில்லாமல் நீபாவிநெஞ்சே
அலைமதிபோலேதினமு மாறுய் - கலையறிந்து
மாறனையுங்கூத்தனையும் மாரபுறத்தையமபுதைதத
வீரனையுந்தேடி விரும்பு. 26

விரும்பித்தனித்தனியே மெய்யுணராமதேமாயகை
யிரும்புண்டநீரபோலே வேதும் - கரும்புதனை
தின்றாலல்லோதெரியும் நெஞ்சேதினஐமபுலனை
வென்றாலலோ வெளிச்சமாம. 27

வெளிச்சமிலலாவீடே விளக்கேதினவீடே [மற
கழிச்சிறந்தநின்றதைத்தான் காரநெஞ்சே-வெளிச்ச
தொண்ணூறததாறுததுவமும ஒவ்வொன்றாய்த்தோ
யெண்ணிலிவைகாணு திருட்டு. [னறுங்காண்

இருட்டனைமாய்கையால் யெவ்வுலகுந்தாயை
பொருட்டனையேமூடும ஐம்புலனை - திருட்டுமன
வண்டருடன்கூடாதே வாழ்மனமேநாமிருவோர்
கண்டுகொள்வோமகாணு தகைத. 29

காணாததைக்கண்டதெல்லாங்காணாது
வீணாவல்கொண்டு அகமெலியாதே-நாணாதே
இந்திரியத்தோடு பிணங்காதபாவிநெஞ்சே
நெஞ்சொல்மறை அகத்தைத்தேடு. 30

தேடிநுழைந்து திருக்கரத்தைச்சென்றுவெளி
நாடினால்நெஞ்சே நலம்பெறலாம்-வாடியே
பொல்லாப்புவிகாண போகமதைநம்பாதே
எல்லாமவெளியில் மஞ்சளே. 31

மஞ்சனையகூந்தல மடவாரைக்கண்டுருகும
பஞ்சமலநெஞ்சே பகரக்கேள்-மஞ்சள்
மயங்காணுமிந்தவுடல் மாயவாழ்வெல்லாம
அயன்காணழித்த சூஸ்திரம. 32

சூஸ்திரத்தாலாடும சுழிமுனையைத்தானதிறந்து
பாரத்திருந்தால்வாராது பாவமெல்லாம்-சூஸ்திரத
பாராமலேயிருந்து பாவிமனமேயிறக்க [தை
வாராமலேயிருக்க வா. 33

வாசிதனைப்பிடித்து வண்கனலோடேசேர்த்து
சீசீயெனவே திரியாமல்-மாசி
இருளானதைச்சோத்து இருந்தாயேநெஞ்சே
பொருளானதைமறந்து போடு. 34

போட்டுவிக்குமபொல்லாபுழுச்சொரியுநாயவிட்டக்கே
கூட்டங்குலைந்து துதிநதிடுமுன-காட்டித்
தாழ்வாருயநெஞ்சே தராதரமாயெங்கும
முறவானதையுயிர்போம முன. 35

முன்னயனெழுதநும மூனறுவினைகண்டுழன்று
பின்னுமதெரியிலேயோ பேயமனமே-தன்னை
அறியாமலேயிருந்தால் அவனறிவாரேமனமே
குறியானபுத்தியெனறே கொள். 36

கொள்ளைககபபட்டுக குடிகேடரோடிருநது
கள்ளககருததால கருதாதே - மெள்ளமெள்ள
ஆயநதாயநதுபாராததுநீ ஆராருக்கப்பாலே
சேரநதாயநதுபார்தது தெளி. 37

தெளிநதுநீபட்டமுதம சேரநதால தெளியாத
தெளிந்தநீர்காட்டா தவைபோல் தெளிநதால
சகலபொருள்தோறறும தாழவுவாராறுமெனறும
பகலிரவிலலாத பதி. 38

பதிபசுபாசங்களையும பறறதிலேஊடுருவப்
பகிதனிலேதஙகிப பலமருநது-கதிபெறவே
வீணுமோநெஞ்சேகேள் வேதாநததுட்பொருளை
காணுமலாகுமோ கணககு. 39

கணககறியாமாயக கருவிகாணுகிப
பிணக்கறியாமற பேதைநெஞ்சே-இணக்கம்
மறிநதிணஙகவேணும மருளவெளியினுள்ளே
செறிநதுவிநதுநாததததைச சேரு. 40

சேராதேமாயகைதனை சேரநதுகருககுழியை
பாராதேநெஞசே பதையாதே-சீரான
சிததிரததைபபாரதது தினமனமேசிததிரததில்
சததிரததைககொள்ளா யுகநது. 41

உகநதுகநதுநெஞசமே ஓரெழுததினாலே
அகநதனையேசுததிபண்ணி யாயநது-முகநது
குடியாகலாமோ குலவுமலபான
பிடியானதுநீ வேண்டி. 42

வேண்டுநதிரவியமும மேனுயாநதுபள்ளியெல்லாம
ஆணடதிரைநாடு மமபலமும-மாண்டுபெழிய

காடுயாநதாரேமனமே கண்டாயோமாயநமன்
தேடரியயீசன செயல. 43

செயமகாநெஞ்சே திருட்டுமலக்கோட்டை
பயமறவேவெட்டிப பாபபி - நயமான [போய
வாசியிலைசுட்டொடுக்கி மதிமயககநகொண்டிருப
பேசிலேபபேசா மலே. 44

பேசாதஞானப் பெருமைக்கிடப்பதுதான
ஆசாபாசஙகளில்லா தாரககல்லோ - கூசாமல
தேசமெல்லாமோடித திரியுமுயேமனமே
ஆசாபாசஙகளுமறீ யாய. 45

பாசஙகளைநது பதியிலிருநதுகொண்டு
பேசரியகாலைப் பிடிததிருகக - நேசமுடன
நாமிருவருஙகூடி நாதாநதஞானததை
தாமொருவருமிருககத தஙகு. 46

தஙகுநெடுவளையல் சகலஙகளுஙகடநது
எங்குநான்முலை யிருககாயல - பஙகு
கருவாளையநெஞ்சே கரிக்கால னூதன
வருவானேயெனன வகை 47

எனனவகைசெய்வோம எமதூதாவநதாக்கால
பினனையென்னவொட்டானே பேயநெஞ்சே-சொனன
படியேகேள் தூதாகளும் பரிநதுவருமுன்னே
யடிதேடிககொண்டே யமர். 48

அமரும்மனப்புததி யாங்காரமோடுசிததம்
அமரும்பொழுது வேணோ - அமரும்
கோவென்றுரைததநமன் கொண்டுபோமபோதறிவு
வாவெனறால்நெஞ்சே வராது 49

வாராதுநெஞ்சே வடகம்வருமுனனே
வேருனைகைபபிடிதது மேலேறி - பாராமல
பொயயிலேநிலலாதே புததிகெடாதேயிருநதால
மெய்யிலேநினறு றவோ மெய. 50

மெயயாறுவீடுகளாய மேலாமபடைவீடாய
ஐயாறுமாதம பருபததாய - மெயயாக
கணடதெலலாமநான்காண காணுதலைததேடி
கண்டுருகிநெஞ்சே கனி. 51

கனியருநதமாட்டாமல காயருநதுருயமனமே
கனிருசிபோலாகுமோ காயதான் - இனியேதுகேள்
நானும்நீயு கனிகாலை நடுவிருநதேருசிகாண்
தேனுமபாலுமபோல் சிவன. 52

சிவதலஙகளைததேடி சீயெழுததையூடறுதது
சிவதலஙகளைத் தேடி சேராமல் - அபதபங்கள
பண்ணுதேநெஞ்சேகேள பாரவினைவநதாக்கால்
எண்ணுதே அஞ்சாதே யேங்கு. 53

ஏஙகாதேநெஞ்சேகேள எவவினைகள்வநதாலும
ஏஙகாதேசததும விளையாதே - தாஙகாமல்
கொண்டவனுமசெததவனும் கூட்டததானும்வநதா
னினறுகுறிததுணமையிதென் றெண். 54

எனனரியநெஞ்சே இனியபால்தனனை
அனனநதண்ணீரநீக்கி யுண்ணும் - தனமைபோல
துனபங்களைநது தூயவெளியூடுருவா
யின்பங்களைச் சேர்ந திரு. 55

சோந்திருவோரும்பாலும் தேனும்போலேகலந்து
வாய்நததிலேயுள்ளுரிசை யாகாமல் - போஙகாமல்
தததிமறககாலன வருவானேவநதாககால்
ஏததப்படுவானெஞ்சே யெவன. 56

எவனிருநதுநெஞசே யெடுப்பாருமுண்டோ
கவனமறநினறு கருநதுநல்லால-புவனமெல்லாம்
விதைதுயிரெல்லாங்கழுண்டுவிண்ணுடைநததேமனமே
மறறுடலையுணருதே மண். 57

மண்ணெழுநதும நீரெழுநதும வாயவெழுநதும்
தீயெழுநதும, விண்ணெழுநதுஙகூடி ஒருவீடாகி -
நிண்ணரிய, மாயமெலலாமுண்டாககி வைததான்
காண்நெஞசே, இககாயமெலலாமநானுல்கருது.58

கருவழிததால்விதனைசயில்லாகாரணமபோல்நெஞசே
கருவழிநததெலலாம சண்டதெல்லாம-கருதி
திரியாதேநெஞசே சிவனசெயலேயல்லால
மதியாரிலலாககால வநது. 59

வநதுசவும்நாதாநத வாதனைகண்டேவணங்கித
தநதிரமாயசசெனறு தரியாமல்-அநதாதநதில்
விட்டபட்டமபோலலைநது வெவவினையினால்மனமே
தடடுகெட்டுபபோகாதே காண். 60

தானநதவமுயறசி சாடாணமையோடுநெஞசே
வானமபிறநது வழிகூடி-ஞானமதில
நீயுமொருநிழலில் நினறஙகிளைபபாறி
தோயுமதிததானே துடஙகு. 61

துடஙகுமினையறுதத சுததமெல்லாங்கழிதது
அடஙகுமிடததில் அடங்காமல்-கிடந்து
பறநதெடுததகுஞசதுபோல் பதைக்குருயேமனமே
அறுஞசுரப்புமாமிதன னடியில். 62

மதனசரததாலமனமே வையகமெல்லாமயக்கி [லே
விதனததுறக்கமயங்குவதலலால்வேறில்லை-யதனு
சததுச்சுகததைநததி தானலையவேண்டாங்காண்
மெததச்சுகததை வெறுதது. 63

வெறுததுவெறுத்து கொண்டதுபோல் வீணிலே
நெஞ்சே. பொரிததமககிளுயபோல்போகாதே-குறி

தடுத்து, தேடியேவாசிதனை சேர்ந்துகலந்தபொருள்,
கூடிஞலாமா குணம். 64

குணங்கள்பலவிதமாய கொள்ளாதேநெஞ்சே
வணங்குங்குணமாக வந்து-இணங்கியே
மண்டலமெலாங்கடந்து மகாவீட்டைத்திறந்து
கண்டெடுத்துக்கொள்ளவோ கனம் 65

கனத்தனத்துமாதா கைகாதல்கொண்டாற்போல
வினையருப்பாக்கைக்குருக வேண்டாமோ-தினமன
சோதித்தானல்லாமல சுபகாரியமாக [மே
போதித்தாலகொள்விலேயோ புத்தி. 66

புத்திதரும் வித்தைதரும் பொல்லாப் பில்லாமல்
நெஞ்சே, சித்திமுத்திபேரின்பம் சேர்ந்திடலாம் -
நித்தநித்தம, தானந்தமானதொரு சற்குருவோடே
பழகி, ஆனந்தமுண்டிருக்க லாம். 67

காலவழிசென்று கருப்பக்குழிக்கிக்கீழ
மூலமுற்றநலவழியே மூழ்கின்றி - மாலே
இருட்டறுத்துப்போடாமல யென்பாவிநெஞ்சே
திருட்டுவித்தைசெய்கிறாய் சென்று. 68

சென்றுசிவனடியில சேர்ந்தபெரும்பாம்பு
ஒன்றுமிகவாசியைத்தான ஓட்டாமல்-நன்றாய
நிலையாக்கிலலாமல் நீயலேகிறாயமனமே
அலைவாயினிலத்துரும்பு மாய. 69

தாய்தந்தையெனபிள்ளை தானென்றிரங்கிநித்தம
காயப்பறிக்கிறாயே கனியிருக்க - தாய்தந்தை
எத்தனைபோபெற்றாரோ என்மனமேநாமுந்தான
எத்தனைபேரைபெற்றோம் இங்கு. 70

இஙகு அஙகுமாயமனமே யீடழியவேண்டாஙகாண்
அஙகமபொருளாய் அறிநதுகொண்டு-எஙகுமெஙகு
நாமேசிவமாக நாடினாலஞானமொழி [ம
தாமேஅருளைத தரும. 71

அருளில்லாதாரககு அருளறிவுதஙகுமோ
அருளறிவுசானல்லோ ஆனநதம - அருளறிவு
தேடுவதுஙகூடுவதும சிநதையானநதமுடன
ஆடுவதும தானறிவினால். 72

நாலெழுததுஆறு நடுவெழுததுயீரைநது
ஓடினால்மூன்றி னொருபதினாலாகுமோ - ஓதாய்நீ
ஓரெழுத்தைக்கண்டுறங்கிஉன்னோடுறஙகிநெஞ்சமே
ஓரெழுததிலேசென் றுறை. 73

உரைகளத்தினைப்போலே உள்ளமலங்களெலலாம்
அரைததுடைததுநெஞ்சே யருகியிலே - நிததி
புளியம்பழத்தோடு போலிருக்கவேணும்
உடலழியுங்காலங்க ளுக்கே. 74

காலஙகழிததிடுமுன் கடைவாயில்பாலுறுமுன
வேலங்கணைய விழிமடவார-யேல
குழியில்வைததுமாறடிதது கூபபிடுமுனமாயகை
கணையெடுததுப்போடுமுன் கண்ணால. 75

கண்ணாலே ஞானம் கருதாமல் நெஞ்சேநீ, எண்ணாத மாயகையெலாம யெண்ணுகிறாய, நன்னாய் கேள் பாககவேணுநதனையும பததினை மாததுததஙகம் ஆககாமல போகாதோ உனனால. 76

ஒண்ணாலேநெஞ்சமே ஊழ்வினைவநதாலும் [லே
எண்ணுமநீபாமபின்வாய தேரைபபோல்-முன்னா

அகபபடடுபபோகாதோ ஆனநதமெய்விளங்கு
நமபிததுணிககுமுறறும நமபு. 77

நமபினுன்றனனை நடுவணையிலேயிருநது
குமபிடாதாராகருங் குறையுண்டோ - நமபி
பளிஙகொலிபோல்நெஞசே பாநிடலாமோயெஙகு
மெழுகனலோடே சேருமே. 78

ஏமன வருமுன்னெஞசே யிருவினையுமேரெனறும
சாமாடுவதனனிலசாரநததிலேதஙக-மானமுடனே
காலனையும வெனறுசில காமனையுமவெனறுபின்பு
பாவிககலாம துராம பார. 79

பாரயனுமமாலும பரவவருருககிரனும்
காரணயவாரணததை தானகண்டு - சீராயபனமே
நக்கததிடைநடுவே நறகனகபொாபதியில்
சொறகனகததறபதியில தோனறுமே. 80

தோனறுமேயெல்லாச சுகமுறறதில்மனமே
தோனறுமேஆனநதச சுநதரியின - தோன்றுமே
அக்ஷரசசுருககினெடு அககரப்பெருககமுடன
உசசரிததுரைககிறதெனற உண்மை. 81

உணமையிதுகாண்பனமே ஒளியிருநதவீடதுகாண
உண்மைசிவனிருககும் ஊருகாண்-உண்மை [ள்
கருமைதங்கிஒளியெழுநது கனததநதியுன்பாதஙக
மருவுதஙகியிளியுகநத வாறு. 82

வருந்துப்பொழுதுகாண் மாயையாயநெஞசே
வருநதும்குண மாகவநது - வருநது
மிருவினைதுடககறுதது யெழுவகைபிறபபறுககும்
கருபலததிருககறுங காண். 83

காண்மனமேசத்திசிவம் ஒன்றானகாரணத்தை
காண்மனமேமாலயனும் காணரிதை-காண்மனமே
செம்பொன்னம்பலத் துளளோாசெழுஞ்சொல்லே
மன்றிலொன்றும் அம்பலத்தில்ஆடும்நடனம். [னறு

நடனமதுபாாமனமே நயனத்திடைநடுவே
நடனமதுநாணம் பதங்காலாம் - நடனம்
பதிமதிவித்தாயமனமே பலகெதிவித்தாயெனவே
அதிவிதசித்தாநத மாடும். 85

ஆடும்பதிமனமே அமபலத்தைச்சுட்டுநடனம்
ஆடும்பரமகுரு ஆனந்தமஆடுகினற
கூறறதனை கூறறிறறு சுததபிதத்னை தததசுததா
சித்தநித்திரைசசித்தசித்தி லுதத்துநில. 86

நில்லுநிலவுறமாய நேசமுடனேபதியில
நில்லுபிறவியுற நீநெஞ்சே - நில்லு
கனல்மதியுமதமமிடறும கதிரெழுததுங்கலைமதியும
புனலொடுசெஞ்சடைமுடியும் போறறி. 87

போறறிததினமனமே பொலலாககுலங்களவிட்டு
காததுக்கனலுங கருததுஒன்றாய் - பாததறிவால்
சுததமலபிதத்தையதது சுறறஒழிசுறறிலுதிதது
சுறறமறிததுததகிலே தங்கு. 88

தஙகுநீசெனறு சதாசிவத்திலேமனமே
மங்குககறுக குழிகள - வாதங்குல்
கருவுமவினலுங கதியுமகெதியும
விதியுமதிறநததான வெளி. 89

வெளியிலவெளியாகி விண்ணவனாயமனமே
வெளியிலொளியா யிருகக - வேளியிரவு

கரியுரித்துப்போர்த்தவனை கதிரமதியைச்சென்றனை
கருவறுத்துப்பார்த்தாலே காண். 90

காணுமனமேகரி காலனைவதைத்துக
காணுமுலகமெல்லாம் காணுருவாய் - தாணுவாய்
மனவிரகமானபுலி மன்றுளன்றுநடனமிடும்
னகரத்தின்செயலுற்ற பாதம். 91

பாதத்தானஞ்செழுத்தான பரமபதத்தானசிங்க
நாதத்தானென்றுநெஞ்சே நன்றுக-போதத்தான்
ஆரணந்தானென்னை நத்து அண்டமெல்லாம்சுட்டதிரு
நீறணிந்துகொண்டிருப்போம் நித்தம் 92

நித்தனுய்நிமலனுய நின்றுலகமொன்றுரைக்கும்
காத்தனுய அஞ்செழுத்தின காரணமாய - பெற்ற
குருவினிருபாதமுன்னது குளிருமனமுருகிநினை
தருபனதுபற்றனமே தான. 93

தானவனேஆனாடால சண்டாளன்இழுத்தடிப்பான
தானவனுமங்கேதரிகொட்டான - மாமலையார
கலங்குமகலவியிலே கருதஇத்தானகொடுப்பான்
முதல்நினைக்கும்படி தேருநெஞ்சே. 94

நெஞ்சேயுனக்கு நிலவரமாய்சொன்னதெல்லாம
நெஞ்சேபொன்சொலலெல்லாம் நிறுத்த - நெஞ்சே
கருத்திசைபிசைதள்ளி கருத்தென்றுசெப்பித
தாய, கருத்தக்கோசலத்தள்ளி கருத்தனை. 95

உள்ளிருந்துநெஞ்சே உலாவுஞ்சிவகுருவை
வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும் மேனியனை - உள்ளே
மனமுருகப்பார்த்தான் மலைசிலையாய்ச்சென்றனை
உனதறிவால்பார்த்து ஓது. 96

ஓதுநெஞ்சேகேள் ஓரெழுத்துமந்திரத்தில்
ஆதியாயெங்கும் அமர்ந்தானை - ஓதினால்
கடியகொடுமிடியகளும் கடியகொடுமணியகளும்
கடியவிட்டணுகாமல் காக்கும். 97

காக்குந்தினமே கடியப்பிறப்பறுத்து
காக்கும்பலபிணிநோய் காட்டாமல் - நோக்கும்
அன்றுமிதைபகல்வெளியில் வளருதமதனை
யுந்தியிலுணாந்ததில வாழ. 98

வாழுநெஞ்சே மயங்கித்திரியாதே
ஏழெழுத்துக்கப்பா லிருப்பானை - யேழை
வருத்தந்தீர்த்தனனபன மனசந்திலதங்கி
பரித்தரத்தினக்காரணத்தே பணி. 99

பணிந்துதுதிபனமே பலவுயிர்கட்கெல்லாம்
அணுவிலணுவாக யிருந்தானை - தணிவாய
பிறவாதிருக்கவும் பேரின்பவாழ்முதலை
திறமாகப்புநெஞ்சே செலுத்து. 100

பட்டினத்தார் ஞானம் - முற்றிறறு.

சிவமயம்

பட்டினத்தடிகளின் சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திர நுட்பம்

இல்லறத்தவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகிய துல்லிய மனத்துடைய பட்டினத்து சுவாமிகள் தன் வீடு நாடு முதலியவற்றைத் துறந்து சகல தேசமுந் திரிந்து ஐயம் ஏற்ப தில்லையென் றுறுதிகொண்டு பத்திரகிரி மகாராஜன் ஊர்ப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலய மடைந்து ஞான நிஷ்டை கூடியிருக்குஞ் சமயம் கள்வர் சிலர் கூட்டமிட்டு பத்திரகிரி யரசன் மனையிற் புகுந்து வெகு பொருள்களைக் கவர்ந்து போகுங்கால் வழியிலுள்ள கணபதிக் கொன்று பரிசளிக்க நினைத்து ஓர் இரத்தின ஆரத்தை போகும் அவசரத்தில் அணிந்து ஏகுங்கால் அவ்வாபரணம் கணபதிக்குப் பின்புறம் நிஷ்டை கூடியிருந்த பட்டினத்தடிகள் கண்டத்திலமைய உதயத்தில் அரண்மனைக் காவலர் கண்டு இவருங் கள்வரைச் சேர்ந்தவரென்று வற்புறுத்தி அரசன் முன்னிலை விடுக்க, அவர் வினாக்கட் கெல்லாம் சிவசிவவென றிறைஞ்சிய அடிகளைக் கண்ணுற்ற வரசன் சற்று மயங்கி அமைச்சன் மனப்படி ஆக்கினை தருகவென றிசைக்கக் கழுவேற்ற நியமித்தனர் பட்டினத்தடிகள் காவலரால் கழுமரத்தை யடைந்து சற்றும் சலிப்புறாது புன்னகைக் கொண்டு, "என்செயலா லாவ தியாதொன்று மில்லை யினித் தெய்வமே" என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடக் கழுமரம் கொழுந்து விட் டெரியக்கண்ட காவலர் அரசனுக் கறிவிக்க, திடுக் கிட்டு பாதசாரியா யோடிவந்து பட்டினத்தடிகள் பாதத்தில் விழ, மன்னன் மனப்பக்குவ மறிந்து கண்ணோக்கி திருவிடை மருதூருக்குச் செல்லென வாக்களித்து மீண்டும் கீழ்ஸ்தலங்கள் திரிந்து திருவிடை மருதூரை யடைந்து பல கோபுர வாயிலில் வீற்றிருக்க, பத்திரகிரியரசனும் சிவ ஸ்தலங்களுந் திரிந்து, திருவிடைமருதூரை யடைந்து குருவைக் கண்டு வணங்கி, அவர் சொற்படி மேலைக் கோபுர வாயிலிலிருந்து

பிசசை யோறுவாது குரு நிவேதனஞ செயது மீதி சேடததை யணடு யோகமெயதி யிருநதனா இவவாறிருகக பததிரகிரியாருடன ஒரு பெடடை நாயககுடடி வநது வாலைககுழைதது தன பசிநோயைக குறிபபிததுநிற்க, அதனை யறிநது தமது சேடபபிரசாத மளிகக் பசியாறி அவருடன கூடவே யிருகக இதைச சிவபெருமானறிநது படடினததாரிடஞ செனறு அதிக பசியுளளவாபோல அபி நயிதது படடினததடிகள யான போவணதாஙகுவதே பாரமா வுடையேன மேறகோபுரவாயில் லிருககினறான சமுசாரி அவனணடை யேகினால பசியாறுவாயெனன, இதைச செவி யுறறசன மேறகு கோபுரவாயில் லிருககின்ற பததிரகிரி யாரை யடுதது கீழதிசை வாயிலிருககும படடினததடிகள புகனறதை யுரைகக பததிரகிரியாா இவவோடும நாயக குட டியுமோ என்னைச சமுசாரியாககினதெனறு பாததிரததை யெடுததெறிய அபபாததிரம நாய சிரசினபேரிற படடு மரித தது உடனே (சிவபெருமான மறைநதருள) பினபு பததிர கிரியாா திருபபுலமபல முதலிய பல தமிழ கணணிகளு மியறறியும் சிவயோக மெயதியு மிருகக மரிதத நாய காசி ராஜன் மகளாயபபிறநது பககுவமடைநததை அரசனறிநது புரோகிதரை யழைதது என புததிரிககு தககு புருடனை நிய மிகக வேணடுமென அதைக கேளவியுற பெண திடுககிடடு பிதாவை நோககியானொருவனுக குரியவளலல திருவிடை மருதூரில மேலைசசோபுர வாயிலில வீறறிருககும எனறு குருநாதரிடம ஒபபுவிபபீரென அரசன அதிசயிதது உண மையை விசாரிததறிநது பததிரகிரியாா முன கொணடு வநதுவிட அவா நிஷடையிலிருநது விழிதது நோகக, அப பெண அடிநாய மீணடு நீ திருவடியை நாடி வநதது யாதெனக கூறி யாவு மறிநத ஞானிய ரெழுநது அப பெண ணின காரததைப பறறிசசெனறு குருவாகிய பட்டினததடிக ளிடம விடடு நும மிச சிடட முணட நாயககு மிபபிறவி நோய வாராமோவென படடினததடிகள "அவன செய லனறி, யாவதொனறிலலை" என திருவருளை நாடினாா. அப போது ஒரு பெருஞ சோதி தோனறி அதில அப பெண ணுடன பததிரகிரியாா மறையச சோதியும மறைநதது.

உ

சிவமயம்

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்

முத்திதரும்வேத மொழிப்பாம்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம் 1

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம் 2

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம் 3

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமலவிட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம் 4

ஓயாக்கவலையினா லுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம் 5

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம் 6

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவநுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம். 7

சேயாய்ச்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம் 8

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம் 9

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம். 10

பெண்ணினலாராசைப் பிரமையினைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம். 11

வெட்டுண்டபுண்போல விரிந்தவல்குற்பைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுமெக்காலம் 12

ஆறாதபுண்ணி லழுந்திக் கிடவாமல
சோறுஞ் சுமந்த ஊனைத் தேறுவதுமெக்காலம 13

தந்தைதாய் மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற் கண்டு திருந்தும்படியெக்காலம 14

மனையாளுங் கைச்சொன்னது வதைத்துண்டுழலாமல
தனையாளும் பொய்யெலனணிந்த தவமுடிப்பதெக்காலம 15

பாவிகளோடே கூடிக்கூட்டத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல
ஆவிக்குச் சூத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம 16

உள்ளிட்ட ஒளியுருப்படித் தக்கேசந்தாம
டளியட மடம பொருளானதெக்காலம 17

வேடிக்கையுள சொருக்கு மெய்யப்பட்டுப்பொய்யப்பட்டும
வாடிக்கை மெய்யவளா மறந்திருப்பதெக்காலம 18

பட்டுடைபொற்பணியும் பாவனையுந்தீவினையும
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம 19

ஆமைபருமாட்கண் டைந்தடக்குஞ்செய்தாற்போல
ஊமையருங்கொண்டொடுங்குவதுமெக்காலம். 20

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையுங
கண்டுவிள்க்குரு ருத்தொழிவதெக்காலம 21

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம 22

ஒழிந்த தருமத்தினை வைத்துள்ளேலும் வெள்ளேலும்பால
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம. 23

அற்பசுகமென்றே யறிவையறிவாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்ட கோளறுப்பதெக்காலம 24

கெர்ப்பம யானைப்படுகுழி.

கருப்படுத்தியென்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன
உருப்படுத்தியாள உடன்படுவதெக்காலம். 25

தூண்டுவிளக்கணையத்தொடர்ந்திருள்சூழ்ந்தாற்போல
தூண்டுபிழைத்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம் 26

மாரியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனமவாடாமல
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம் 27

எணணூறுகமிருநது மெயதாகவீடுபெற
வெணணீறுபூசி விளஙகுவதுமெககாலம். 28

அவவேடமபூணடிங கலைநதுதிரியாமற
சிவவேடமபூணடு சிறநதிருபபதெககாலம 29

அணடருககாகநஞசருந்தி அமபலததிலாடுசிவன
தொணடருககுததொணடனெனறு தொணடுசெயவதெககாலம

பனறிவடிவெடுததுப பாரிடநதுமாலகாணு
குனறிலவிளககொளியைக கூறுவதுமெககாலம 31

திததிககுநதெளளமுதை சிததாநதததுடபொருளை
முததிககுவிததை முதனிலையைபபதெககாலம 32

வேதாநதவேதமெலலாம விடடொழிநதேநிஷடையிலே
ஏகாநதமாக யிருபபதினியெககாலம 33

மறறிடததைததேடியென்றன வாழநாளைபபோககாமல
உறறிடததைததேடி யுறகுவதுமெககாலம. 34

இனறுளோர நாளை யிருபபதுவுமபொயயெனவே
மனறுளோரசொலலும வகையறிவதெககாலம. 35

கஞசாவபிணியுடன களளுணடேவாடாமற
பஞசாவமிரதம பருகுவதுமெககாலம 36

செஞசலததிறறிரணட ஜெனனமோக்ஷமபெறவே
சஞசலததைவிட்டுன சரணடைவதெககாலம் 37

கும்பிககிரைதேடிக கொடுபபாரிடநதோறும்
நமபித திரிகை விடுபபதினியெககாலம. 38

ஆடுகினற சூததிரநதான றறுமளவுமேதிரிநது
போகினறநாள்வருமுன போறறுவதுமெககாலம 39

நவசூததிரவீடடை நானெனறலையாமல
சிவசூததிரததைத தெரிநதெளிவதெககாலம் 40

மறநதுமலசலஙகள மாயபபுழுககூடடைவிட்டுக
காநதுனடியிணைக கலநதுநிறபதெககாலம 41

இமமைதனிறபாதகஞ யிருவினைககீடாயெடுதத
பொயயமைதனைப்போடடுன்னைப போறறிநிறபதெககாலம

உப்பிட்ட பாண்ட முடைந்து கருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்ட வேணியனுக் காட்படுவ தெக்காலம் 43

சேவைபரிந்து சிவரூபக் காட்சிகண்டு
பாவைதனைக் கழித்துப் பரமனைக் காண்பதெக்காலம் 44

காண்டத்தை வாங்கிக் கருமேகம் மீண்டதுபோல்
பாண்டத்தை நீக்கிப் பரமனை வைப்பதெக்காலம் 45

சோற்றுத் துருத்திதனைச் சுமந்தலைந்து வாடாமல்
ஊற்றைச் சடம்போட் டுனையடைவ தெக்காலம் 46

வல்லினை வெறுக்கை.

தொட்டகன்மச் சத்தமெனவே சுமந்தலைந்து வாடாமல்
உட்கனைச் சுழற்றி உனையறிவ தெக்காலம் 47

ஆசைவலைப் பாசத் தகப்பட்டு மாயாமல்
ஓசைமணி தீபத்தி லொன்றிநிற்ப தெக்காலம். 48

கூற்றரிய நால்வேதங் கூப்பிட்டுங் காணாத
பாரறியா ரகசியத்தைப் பார்த்திருப்ப தெக்காலம் 49

புல்லாய் விலங்காய்ப் புழுவாய் நாவடிப்பர்
எல்லாப் பிறப்பி னிருளகல்வ தெக்காலம் 50

தக்கும்வகைக் கோர்பொருளுஞ் சாராமலே நினைவில்
பக்குவம் வந்தன்னருளைப் பார்த்திருப்ப தெக்காலம். 51

பருவத்தலைவரொடும் புல்கியின்பங் கொள்வதற்குத்
தெரிவைப் பருவம் வந்து சிக்குவ தெக்காலம் 52

தெரிவையுற்றும் பக்குவத்தின் சீராட்ட மெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தே தினைத்துக் குமட்டுவ தெக்காலம் 53

வம்படிக்கு மாதருடன் வாழ்ந்தாலு மன்னம்புளி
யம்பழமோடுபோ லாவதினி யெக்காலம் 54

பற்றற்று நீரிற் படர்தாமரையிலைபோல்
சுற்றத்தை நீக்கிமனந் தூரநிற்ப தெக்காலம். 55

சல்லாப லீலையிலே தன்மனைவி செய்தசுகம்
சொல்லாரக் கண்டெனக்குச் சொல்வதினி யெக்காலம் 56

மருவவயற் பருடன் வருநோங்காணாமல்
உருவமனம் போலென்னுள்ள முருகுவ தெக்காலம் 57

தன்கணவனறனசுகததிற றனமனமவேறானதுபோல
எனகருததிலுனபதததை யேறறுவதுமெககாலம 58

கூடிபபிரிநதுவிடட கொமபனையைககாணாமல
தேடிததவிபபவனபோல சிநதைவைபபதெககாலம. 59

எவவணததினமோகம எபபடியுணடப்படிபோல
அவவணததியானம கருததுறவைபபதெசகாலம. 60

கணணலருவி கசிநதுமுததுபபோலுதிரச
சொனனபரமபொருளைத தொகுததறிவதெககாலம 61

ஆகமிகவுருக வனபுருகயெனபுருகப
போகவநுபூதி பொருநதுவதுமெககாலம 62

நீரிறகுமிழிபோ னிலையறறவாழவைவிடடுன
பேரிறகருணைவெள்ளம பெருககெடுபபதெககாலம 63

அனபையுருககி யறிவையதனமேறபுகடடித
துனபவலைபாசத தொடககறுபபதெககாலம். 64

கருவினவழியறறுக கருததைசசெலுததாமல
அருவிவிழிசொரிய அனபுவைபபதெககாலம 65

தெளியதெளியத தெளிநதசிவானநததேத
பொழியபபொழியமனம பூணடிருபபதெககாலம 66

ஆதாரமூலத தடியிறகணபதியைப
பாதாரவிநதம பணிநதிருபபதெககாலம 67

மணவிளாநதநகீறறில வணணாநதிருநதவேதாவைக
கணவளாததுபாரததுளளே கணடிருபபதெககாலம. 68

அபபுபபிறைநடுவே யமாநதிருநதவிட்டுணுவை
உபபுககுடுககையுள்ளே யுறறாநதறிவதெககாலம 69

மூனறுவளையமிடடு முளைததெழுநதகோணததில
தோன்றுமுருததிரனைத தொழுதுநிறபதெககாலம. 70

வாயுவறுகோணமதில வாழுமகேசுரனைத
தோயுமவகைகேடகத தொடஙகுவதுமெககாலம. 71

வடடவழிககுள்ளே மருவுஞசதாசிவததைக
கிடடவழிதேடக கிருபைசெயவதெககாலம. 72

உசசிககிடைநடுவே யோஙகுருபததை
நிசசயிததுககொணடிருநது நோவதினியெககாலம 73

பாராகிப்பாரமீதிற பஞசவாணநதாஞகி
வேறுகிநீமுளைதத விததறிவதெககாலம. 74

கடடறுககவொணணு கருவிகரணுதியெலலாஞ
சுடடறுததுநிட்டையிலே தூஙகுவதுமெககாலம். 75

களளஙகருததையெலலாங கடடோடேவாறுததிங
குள்ளககருததை யுணர்நதிருபபதெககாலம 76

அடடகாசஞசெலுததது மவததைசசடலததுடனே
பட்டபாடததனையும பகுததறிவதெககாலம 77

அறிவுககருவியுட னவததைபபடுமபாடடையெலலாம
பிரியமுடனிருததிப பெலபபடுவதெககாலம. 78

பூதம்பொறிகரணம போநதவிநதுநாதமுமாயப
பேதமுமபலவிதமும் பிரிததறிவதெககாலம். 79

தோன்றுசைமூனறுந தொடாநதுவநதுசுறறுமல
ஊனறுசைவேரையடி யூடறுபபதெககாலம 80

புனசனனமபோறறுமுனனே புரிவடடமபோடலினி
யெனசனனமீடேறு மெனறறிவதெககாலம 81

நட்டநடுவினினறு நறறிரோதாயியருள
கிட்டவழிகாட்டி கிருபைசெயவதெககாலம 82

நானேநானெனறிருநதேன நடுவினிறகடடழகி
தானேவெளிபபடுததித தருவதெனனபதெககாலம். 83

அடாநதமனககாடடை யஞசெழுததாமவாளாலே
தொடாநதுதொடாநதுவெடடி சுடுவதினியெககாலம 84

ஐநதுபொறிவழிபோ யலைநதுமிநதபபாழ்மனதை
வெநதுவிழபபாராதது விழிப்பதினியெககாலம. 85

இனமாணடுசோநதிருநதோ மெலலோருநதானமாணடு
சினமாணடுபோகவருள் சோநதிருபபதெககாலம். 86

அமையாமனததையமையு மானநதவீடுகணடங
கிமையாமனோககி யிருப்பதினியெககாலம். 87

கூணடுவிடுஞசீவன்மெள்ளக கொட்டாவிகொண்டாற்போல
மாணடுவிடுமுனனேஞன மாணடிருபபதெககாலம். 88

ஊனிறைநதகாய மூயிரிழநதுபோகுமுனனம
நானிறநதுபோகவினி நாள்வருவதெககாலம் 89

கெடடுவிடுமாநதா கொவிதஙகள்பேசிவநது
சுட்டுவிடுமுனனெனனைச சுடடிருபபதெககாலம். 90

தோலேணிவைததேறித தூரஙடநதெயககாமல
நூலேணிவைததேறி நோககுவதுமெககாலம 91

வாயோடுகணமூடி மயககமு றறுநிலலாமல
தாயோடுகணமூடித தமுவிநிறபதெககாலம 92

காசினியெலாநடநது காலோயநதுபோகாமல
வாசிதனிலேறி வருவதினியெககாலம 93

ஒலிபடருஙகுணடலியை யுனனியுணாவாலெழுப்பிச
சுழுமுனையினூனகிறநது தாணடுவதுமெககாலம. 94

இடைபிஙகலைநடுவே யியஙகுஞசுழுமுனையில
தடையறவேநினறு சலிததிருபபதெககாலம் 95

மூலநெருபபைவிடடு மூடடிநிலாமணடபததில்
பாலையிறககியுணடு பசியொழிவதெககாலம் 96

ஆகவெளிககுளளே யடஙகாபபுரவிசெலல
ஏகவெளியி லிருபபதினியெககாலம 97

பஞசரிததுப்பேசும பலகலைக்கெடடாபபொருளில்
சஞசரிததுவாழநது தவமபெருவதெககாலம 98

மலமுஞசலமுமறறு மாயையறறுமானமறறு
நலமுஙகுலமுமறறு நானிருபபதெககாலம் 99

ஓடாமலோடி யுலகைவலமவநதுசுற்றித
தேடாமலெனனிடமாய்த தெரிசிபபதெககாலம் 100

அஞஞானம்விட்டே யருஞஞானததொலலைதொடடு
மெஞஞானவீடுபெறறு வெளிபபடுவதெககாலம். 101

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெருளியெலாம்விட்டகன்று
சொல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம். 102

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம் 103

எண்ணாத்தூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம் 104

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானோடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம் 105

ஆறாதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம். 106

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமுற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம் 107

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம் 108

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைக்காட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுறுவதினியெக்காலம் 109

கண்ணினொளிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணினொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம் 110

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளியி னிறுத்துவதுமெக்காலம் 111

ஆறொன்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்து கண்டதுவும்
பாரொன்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம். 112

நினைக்குநினைவுதொறும் நினைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணின் முனைச்செழுப்புவதெக்காலம்.

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம் 114

ஓமென்றெழுந்து தெளிந்தநிறைவானபொருளை
நீயென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம் 115

வவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவவெழுத்தும்
எவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம். 116

எழுத்தெல்லாம் மாண்டிறந்தே யேகமாய் நின்றதிலே
அழுத்தமாய்ச் சிந்தைதனை வைத்தன்பு கொள்வதெக்காலம் 117

அருவாயுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம் 118

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாந்
தானென்றுநீயிருந்த தனையறிவதெக்காலம் 119

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பார்த்தபின்பு
தன்மயமாய்க்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம். 120

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம் 121

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைத்து
வெளியிட்டுச்சாத்திவைத்து வீடுறுவதெக்காலம். 122

காந்தம்வலித்திரும்பைக் காத்திழுத்துக்கொண்டதுபோல்
காயந்துப்பிடித்திழுத்துன் பத்தில்வைப்பதெக்காலம். 123

புத்தாயங்கொண்டு பிராணவத்தையூட்டறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம் 124

பழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்
ஒழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம். 125

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம் 126

சூதுங்களவுந் தொடர்வினையுஞ்சுட்டிட்டகாற்
றூதுந்திருத்தியைப்போட் டுனையடைவதெக்காலம். 127

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம். 128

கல்லாய்மரமாய்க் கயலாய்ப்பறவைகளாய்ப்
புல்லாய்ப்பிறந்தஜென்மம் போதுமென்பதெக்காலம். 129

தக்குமவகைக்கோர்பொருளுஞ் சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாயுன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம் 130

தூரோடிசைந்து சுழன்றுவருந்தத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம். 131

பாசநடுவேறிப பயந்தெழுநதசித்திரத்தை
வசநடுமூலத திருத்துவதுமெககாலம். 132

ஒளினபஙகாட்டு மூயாஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகணடு பெற்றிருப்பதெககாலம 133

காரணமாயவந்தென கருத்தினுரைத்ததெல்லாம
பூரணமாககணடு புகழ்ந்திருப்பதெககாலம 134

ஆயுஙகலைகளெல்லா மாராயந்துபாரததறபின்
நீயெனறுமில்லா நிசஙகாணபதெககாலம 135

குறியாககொணடு குலமளித்தநாயகனைப
பிரியாமறசேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெககாலம 136

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவாரபோல
பித்தடுத்துநின்னருளைப பெற்றிருப்பதெககாலம 137

சாவாமலசெத்திருந்து சறகுருவினபொன்னடிககீழ
வேகாமலவெந்திருக்க வேணடுவதுமெககாலம் 138

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுக்குஞ்சூத்திரனை
தன்னையறிந்து தவமபெறுவதெககாலம 139

உள்ளமறியா தொளித்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காணபதினியெககாலம 140

வாசித்துங்காணுமல வாயவிட்டும்போகாமல
பூசித்துந்தோன்று பொருளகாணபதெககாலம 141

பனனிரணடுகாறபுரவி பாயந்துசெல்லாதபாமல
பின்னிரணடுசஙகிலிககுட பிணிப்பதினியெககாலம 142

நாட்டுக்காலிரணடுமவிட்டு நடுவுககாலூடேபோய
ஆட்டுக்காலிப்பணடிலுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெககாலம 143

பாறபசுவைபபூட்டிப பதியிலவைத்துச்சீராட்டி
காறபசுவையோட்டியதிற கட்டிவைப்பதெககாலம. 144

பலவிட்டதேமனைதைப பாயவிட்டுப்பாராமல
நிலவரையினூடேபோய நேரபடுவதெககாலம 145

காமககடல்கடந்து கரையேறிபபோவதறகே
ஓமககனலவளாத்தி யுள்ளிருப்பதெககாலம 146

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலே கொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிக்காண்ப தெக்காலம் 147

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியே கடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்ப தெக்காலம் 148

பட்டமறுக்கக் காற்றிற் பறந்தாடும் சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவசித்தலெக்காலம் 149

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக் கப்பாலாய
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவது மெக்காலம் 150

ஒட்டாமலொட்டிநின்ற உடலுமுயிரும் பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பதிக்கிங் கேணிவைப்ப தெக்காலம் 151

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப் பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைந்திருப்ப தெக்காலம் 152

ஆசாரநேய வனுட்டானமும் மறந்து
பேசாமெஞ்ஞானநிலை பெற்றிருப்ப தெக்காலம் 153

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும் படைப்பே
அல்லாதுவேறில்லையென் றறிவதினி யெக்காலம் 154

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்ற வட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினி யெக்காலம் 155

சாத்திரத்தைச்சுட்டுச் சதுர்மறையைப் பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்ப தெக்காலம். 156

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமறந்து தூங்குவது மெக்காலம். 157

இயங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவ தெக்காலம் 158

ஊனாகியூனி லுயிராகியெவ்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தனையறிவ தெக்காலம் 159

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்துநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவ தெக்காலம் 160

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணா எல்லையற்றவான்பொரு
சொன்னதென்றுநானறிந்து சொல்வதினியெக்காலம் ளை

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொருளை நாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம் 162

என்னையிறக்கவெய்தே என்மதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்பதெக்காலம் 163

கடத்துகின்ற தோணிதனைக் கழைநள்குத்திவிட்டாற்போல்
நடத்துகின்ற சித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம் 164

நின்றநிலைபோகாமல் நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம் 165

பொன்னுமவெள்ளியும்பூண்டபொற் பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம் 166

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம் 167

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்ததெக்காலம் 168

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம் 169

பொன்னிற்பலவிதமாய பூஷணமுண்டானதுபோற்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னில் ஒடுங்குவதுமெக்காலம் 170

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம் 171

சூரியகாந்தியொளி சூழ்ந்துபஞ்சைச்சுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோன்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம் 172

இரும்பிற்கனலூட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம் 173

கருக்கொண்ட முட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம். 174

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம் 175

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம். 176

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக் கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிருள் அகன்றுநிற்பதெக்காலம் 177

மின்னெழுந்துமின்னொடுங்கி விண்ணிலுறைந்தாற்போல்
என்னுணினைந்தென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம். 178

கண்டபுனற் குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசொரூபமதைக் கூர்ந்தறிவதெக்காலம் 179

பூணுகின்ற பொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலை
காணுகின்றவென் கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம். 180

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக்க
வெம்பிணியின் மும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம் 181

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத் தானத்தினைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம் 182

ஊமைக்கனாக் கண்டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம் 183

சாகாச்சிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
போகாவுடலகன்று போவதென்பதெக்காலம் 184

சட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம். 185

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாத்ததைத்
திட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம் 186

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம் 187

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம் 188

ஈயென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம். 189

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம். 190

போக்குவரவும் புறம்புள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம் 191

நானென்று நீயென்று நாமிரண்டு மற்றொன்றும்
நீயென்றே சொன்னதைத் தனி னோ படுவதெக்காலம். 192

அறிவை யறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவுதனில்
பிறிவிட் டகலாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம். 193

நீடும் வரம்பெல்லாம் நிறைந்து சிந்தூரமதாய்
ஆடும் திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம் 194

தித்திபெறக் கூத்தாடுந் திருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனே கேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம். 195

நயனத்திட்ட வெளிபோல நண்ணும் பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம் 196

அருவுருவிலோடவே யாயிரக்கால் மண்டபத்தில்
திருவிளையாட்டைக் கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். 197

பீனாமல் வண்டுநக்கி விக்கின கொக்குப்போல
தேனுமட்டைக் கண்டு தெவிட்டி நிற்பதெக்காலம் 198

பொல்லாத காயமதைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாவின் பாலைக் கறப்பதினியெக்காலம் 199

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ் சதாசிவத்தைக்
கிட்டிவொத்தேடிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம் 200

பேரறிவிலே மனதைப் போகாமலே யிருத்தி
ஓரறிவிலென்னுணர்வு மூணறிநிற்பதெக்காலம் 201

அத்துவிதம்போலுமென்ற சுத்தமதத்திலுள்ளிருந்து
முத்திதருகின்ற முறையறிவதெக்காலம். 202

காணின்ற பாசமதில் ஞனிருந்து மாளாமல்
நீணின்ற கோலமதில் நிரவிநிற்பதெக்காலம். 203

எள்ளுங் கரும்பு மெழுமலரும் காயமும்போல்
உள்ளும் புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம். 204

அலைபட்டலைக்குத்த மிர்த்தத்தை யுண்டதுபோல
என்னைக்குத்த தலைவனை யினிக்காண்பதெக்காலம். 205

அந்தரத்தினீர் பூத்த தலர்ந்தெழுந்த தாமரைபோல்
சிந்தைதனிற் கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். 206

பிறப்புமிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம். 207

மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிடைத்தறிவை
என்னுமொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம். 208

ஆசைகொண்டமாத ரிடைக்கனவுநீக்கியுன்மேல்
ஓசைகொண்டுநானு மொடுங்குவதுமெக்காலம். 209

தன்னுயிரைக்கொண்டு தான்றிரிந்தவாறதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம். 210

சேற்றிற்கிளைநாட்டுந் திடமாமுடலையினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம். 211

என்வசமுங்கெட் டிங் கிருந்தவசமுமழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம். 212

தன்னைமறந்து தலத்துநிலைமறந்து
கன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம் 213

என்னையென்னிலேமறைந்தே யிருந்தபதியுமறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம். 214

தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்றுழபோட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம். 215

இணைபிரிந்தபோதலன்றி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருநூல் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்.

ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணமல்
தேட்டமற்றவானபொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம். 217

முன்னைவினையாலறிவு முற்றுமறப்பின்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம், 218

கள்ளுண்டவன்போற் களிதருமானந்தமதாற்
தள்ளுண்டுநின்றாடித் தடைப்படுவதெக்காலம். 219

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
எனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம் 220

நானவனாய்க்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனாய்நின்று சரணடைவதெக்காலம். 221

சானந்தமில்லாத தபோதத்தி னூடுருவி
ஆனந்தங் கண்டே யமர்ந்திருப்ப தெக்காலம் 222

உற்றவெளி தனிலே உற்றுப்பார்த் தந்தரத்தே
மற்றமற மாயனை மாள்வதினி யெக்காலம் 223

எட்டலாந் தம்பங்கயமு மிருகருணை நேத்திரமுந்
தோட்டணிந்த குண்டலமுந் தோன்றுவது மெக்காலம் 224

ஐயாறு மாறு மகன்றுவெறு வெளியில்
மையிருளில் நின்றமனம் மாள்வதினி யெக்காலம். 225

காட்டுமருண் ஞானக் கடலிலன்பு கப்பலிட்டு
மூட்டுங் கருணைக் கடலில் மூழ்குவது மெக்காலம் 226

நானாரோ நீயாரோ நன்றும் பரமானால்
தானாரோ வென்றுணர்ந்து தவமுடிப்ப தெக்காலம் 227

எவ்வெவர்கள் எப்படிகண் டெந்தப்படி நினைத்தார்
அவ்வவர்க் கப்படிநின் றுளென்ப தெக்காலம் 228

உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிதருமா னந்தமதை
நெற்றிக்கு நேர்கண்டு நிலைப்பதினி யெக்காலம். 229

விளங்குகின்ற தாரகையை வெய்யோன் மறைத்தாற்போல்
களங்கமற வுன்காட்சி கண்டறிவ தெக்காலம் 230

என்னையே நானறியே னிந்தவண்ணஞ் சொன்னதெல்லாம்
முன்னையோர் கைக்கொள்ள முன்பணிவ தெக்காலம். 231

ஐஞ்சுகரத் தானை யடியிணையைப் போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற் பொருந்தி நிலைபெறுவ தெக்காலம். 232

பத்திரகிரியார் புலம்பல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல்

கடவுள் வணக்கம்

தெளிந்துதெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
சீர்பாதங்கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே
ஆடுபாம்பேதெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
அடியிணைகண்டோமென் றாடுபாம்பே. 1

நீடுபதநமக்கென்றுஞ் சொந்தமென்றே
நித்தியமென்றேபெரு முத்தியென்றே
பாடுபடும்போதுமாதி பதிநினைந்தே
பன்னிப்பன்னிப்பரவிநின் றாடுபாம்பே 2

பொன்னினொளிபோலவெங்கும் பூரணமதாய்ப்
பூவின்மணம்போலத்தங்கும் பொற்புடையதாய்
மன்னும்பலவுயிர்களின் மன்னிபொருந்தும்
வள்ளலடிவணங்கிநின் றாடுபாம்பே. 3

எள்ளிலெண்ணெய்போலவுயி ரெங்குநிறைந்த
ஈசன்பதவாசமல ரெண்ணியெண்ணியே
உள்ளபடியன்புபத்தி யோங்கிநிற்கவே
ஒடுங்கியடங்கித்தெளிந் தாடுபாம்பே. 4

அண்டபிண்டந்தந்தவெங்க ளாதிதேவனை
அகலாமலேநினைந் தன்புடன்பணிந்
தெண்டிசையும்புகழ்ந்திட வேத்தியேத்தியே
ஏகமனமாகநாடி யாடுபாம்பே. 5

சோதிமயமான பரி சுத்தவஸ்துவைத்
தொழுதழுதலறற்றித் தொந்தோமெனவே
நீதிதவறுவழியி னின்றுநிலையாய்
நினைந்துநினைந்துருகி யாடுபாம்பே. 6

அருவாயுமுருவாயு மநாதியாயும்
அநந்தமாயுமொளியாயு மாகமமாயும்
திருவாயுங்குருவாயுஞ் சீவனுமாஞ்
செறிந்தவஸ்துவைப்போற்றி யாடுபாம்பே 7

சுட்டி காட்டவொண்ணாதபாழ் சூனியந்தன்னைச்
சூட்சமதியாலறிந்து தோஷமறவே
எட்டிப்பிடித்தோமென் றானந்தபாம்பை
எடுத்துவிரித்துநின் றாடுபாம்பே. 8

எவ்வுயிருமெவ்வுலகு மீன்றுட்புறம்பாய்
இருந்துவிளையாட் டெய்தியும்பின்னா
அவ்வுயிருமவ்வுலகு மாகியுநின்ற
ஆனந்தவெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே. 9

குரு வணக்கம்.

சாற்றுமுடல்பொருளாவி தத்தமாகவே
தானம்வாங்கிநின்றவெங்கள் சற்குருவினைப்
போற்றிமனம்வாக்குக்காய மூன்றும்பொருந்தப்
புகழ்ந்துபுகழ்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 10

பொய்ம்மதங்கள்போதனைசெய் பொய்க்குருக்களைப்
புத்திடுசாலலிநன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
மெய்ம்மதந்தானின்னதென்று மேவிளம்பும்
மெய்க்குருவின்பதம்போற்றி யாடாய்பாம்பே. 11

வேதப்பொருளின்னதென்று வேதங்கடந்த
மெய்ப்பொருளைக்கண்டுமன் மேவிவிளம்பிப்
போதப்பொருளின்னதென்றும் போதனைச்செய்யும்
பூரணசற்குருதாள்கண் டாடாய்பாம்பே. 12

உள்ளங்கையிற்கனிபோல உள்ளபொருளை
உண்மையுடன்காட்டவல்ல உண்மைக்குருவைக் [க்
கள்ளமனந்தன்னைத்தள்ளிக் கண்டுகொண்டன்பாய
களித்துக்களித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 13

அங்கையிற்கண்ணாடிபோல வாதிவஸ்துவை
அறிவிக்குமெங்களுயி ரானகுருவைச
சங்கையறச்சந்ததமுந் தாழ்ந்துபணிந்தே
தமனியப்படமெடுத் தாடாயபாமபே. 14

காயநிலையருகையைக் கண்டுகொண்டுபின்
கறபுநிலையுள்ளிறகொண் டேககாலமுமவாழும்
தூயநிலைகண்டபரி சுத்தக்குருவின்
துணையடிதொழுதுநின றாடாய்பாமபே. 15

கூடுவிட்டுககூடுபாயுங கொள்கையுடைய
குருவினவல்லபமெவா கூறவல்லவா
வீடுபெரும்வகையை மெனமேலுங்காட்டு
மெய்க்குருவைப்பணிந்துநின றாடாய்பாமபே. 16

அட்டதிக்குமணடவெளி யானவிடமும
அடக்கியகுளிகையோ டாடிவிரைவாய
வட்டமிட்டுவலப வரும வல்லகுருவின்
மலரடிதஞ்சமென் றாடாயபாமபே. 17

கறபகாலங்கடந்தாதி காதகாவோடுங
கடமழியாதுவாழுங காரணக்குரு
பொறபதமேதஞ்சமெனறு போறறுதலசெயது
பூரணசிந்தையோ டாயடாயபாம்பே. 18

வச்சிரத்திறகோர்பழுது வாயககுமாயினும
வல்லுடம்புக்கோர்குறை வாயததிடாது
மெயசகடமுள்ளவெங்கள வேதகுருவின
மெல்லடிதுதிததுநின் றாடாயபாம்பே. 19

பாம்பினது சிறப்பு

நாதாமுடிமேலிருக்கும் நாகப்பாம்பே
நச்சுப்பையைவைத்திருக்கும் நல்லபாம்பே
பாதலத்திற்குடிபுகும் பைகொள்பாம்பே
பாடிப்பாடிநின்றுவிளை யாடுபாம்பே. 20

வளைபுகும்போதேதலை வாங்கும்பாம்பே
மண்டலமிட்டுடல்வளை வண்ணப்பாம்பே
தளைக்கஞ்சிநின்றிடும் சத்தியப்பாம்பே
தலையெடுத்தேவிளை யாடுபாம்பே. 21

குற்றமற்றசிவனுக்குக் குண்டலமானாய்
கூறுந்திருமாலினுக்குக் குடையானாய்
கற்றைக்குழல்பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாமலுளங்களித் தாடுபாம்பே. 22

மண்டலத்தைத்தாங்குமிக வல்லமைகொண்டாய்
மாயனுக்குப்படுக்கைக்கு வண்ணப்பாயானாய்
கண்டபடைநடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
கண்ணேசெவியாகக்கொண்டா யாடுபாம்பே. 23

சந்திரனைச்சூரியனைத் தாவிதீண்டினாய்
சங்கரனுக்காபரணந் தானுமாகினாய்
மந்திரத்திற்கடங்கினாய் மண்டலமிட்டாய்
வளைந்துவளைந்துநின் றாடுபாம்பே. 24

சித்தர் வல்லபங் கூறல்

எட்டுநாகந்தன்னைக்கையா லெடுத்தாட்டுவோம்
இந்திரனுலகத்தை இங்கேகாட்டுவோம்
கட்டுக்கடங்காதபாம்பைக் கட்டிவிடுவோம்
கடுவிஷந்தன்னைக்கக்கி யாடுபாம்பே. 25

ஆதிசேடனாகினுமே மங்கையினாலே
ஆட்டிவிடுவோமெங்க ளாக்கினைக்குள்ளே
நீதியோடடங்கியே நின்றிடச்செய்வோம்
நின்றநிலைதவறாம லாடுபாம்பே. 26

தூணைச்சிறு துரும்பாகத் தோன்றிடச்செய்வோம்
துரும்பைப்பெருந் தூணாகத் தோற்றச்செய்குவோம்
ஆணைப்பெண்ணும்பெண்ணை யாணுமாகச்செய்குவோம்
ஆரவாரத்தெதிராயநின் றாடுபாம்பே. 27

எட்டுமலைகளைப்பந்தா யெடுத்தெறிகுவோம்
எழுகடலையுங்குடித்த தேப்பமிடுவோம்
மட்டுப்படாமணலையு மதித்திடுவோம்
மகாராஜன்முன்புநின் றாடுபாம்பே. 28

மண்டலமுற்றுங்கையால் மறைத்திடுவோம்
வானத்தையும் வில்லாக வளைத்திடுவோம்
தொண்டருக்குச்சூனியஞ் சொல்லிகாட்டுவோம்
தோன்றலுக்குமுன்புநின் றாடாய்பாம்பே. 29

மூண்டெறியுமங்கினிக்குள் மூழ்கிவருவோம்
முந்நீருள்ளிருப்பினு மூச்சடக்குவோம்
தாண்டிவருமவன்புலியைத் தாக்கிவிடுவோம்
தாரவேந்தன்முன்புநின் றாடுபாம்பே. 30

செப்பரியமூன்றுலகஞ் செம்பொனாக்குவோம்
செங்கதிரைத்தண்கதிராய்ச் செய்துவிடுவோம்
இப்பெரியவுலகத்தை இல்லாமற்செய்வோம்
எங்கள்வல்லபங்கண் டாடுபாம்பே. 31

வேதன்செய்தசிருஷ்டிகள்போல வேறுஞ்செய்குவோம்
வேதனையுமெங்கள்கீழ் மேவச்செய்குவோம்
நாதனுடன்சமமாக நாங்களும்வாழ்வோம்
நாங்கள்செய்யும்செய்கையிதென் றாடாய்பாம்பே.

அறுபத்துநாலுகலை யாவுமறிந்தோம்
அதற்குமேலொருகலை யானதறிந்தோம்
பற்பரற்றச்சத்துமில்லா பனமுடையோம்
பன்னனேயாசானென் றாடுபாம்பே. 33

சிறுபுலியானையாளி சிங்கமுதலாய்ச்
சிற்றடிகட்குற்றேவல் செய்யச்சொல்லுவோம்
வீறுபெருங்கடவுளை எங்களுடனே
விளையாடச்செய்வோமென் றாடுபாம்பே 34

சித்தர் சம்வாதம்

வாசுகியையொருபக்க மன்னநிறுத்தி
மகத்தானபதுமனை மறுபக்கமவைத்து
தேசுலவுதக்கனைத் தன்றிக்கிற்சேரு
செய்பதுமனைக்கொள சித்தனாரே. 35

ஆனந்தனையொருபக்க மாகநிறுத்தி
அதன்பக்கங்குளிகனை யண்டச்சேரு
கனங்கொண்டகார்க்கோடகனைக் காணக்காட்டுங்
கடுஞ்சங்கபாலகனைத்தா சித்தனாரே. 36

அட்டதிசைக்குஞ் சக்கரங்களாக்கீறி
அக்கோணநிலைகளி லக்கரஞ்சேரு
திட்டமுடன்மந்திரத்தைச் செபித்துநில்லு
சித்தந்தடுமாறாதே சித்தனாரே. 37

அட்டதிக்குஞ்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
அவ்வவற்றிற்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
எட்டுநாகமிருக்கின்ற விடத்தில்விட்டோம்
இனியென்னசெய்வதுசொல சித்தனாரே. 38

நடுவாகவாதிசேடன் றன்னைநாட்டு
நான்குதிக்குமந்திரித்த நீறுதாரு
கடுவிஷங்கக்கவே கட்செவிகளைக்
கையெடுத்தாடுங்கள் சித்தனாரே. 39

பொருளாசை விலக்கல்

நாடுநகர்வீடுமாடு நற்பொருளெல்லாம்
நடுவனழைக்கும்பொழுது நாடிவருமோ
கூடுபோனபின்பவற்றாற் கொள்பயனென்னே
கூத்தன்பதங்குறித்துநின் றாடாய்பாம்பே 40

யானைசேனைதேர்பரி யாவுமணியாய்
யமன்வரும்போ துதுணை யாமோவறியாய்
ஞானஞ்சற்றுமில்லாத நாய்கட்குப்புத்தி
நாடிவரும்படிநின் றாடுபாம்பே. 41

மாணிக்கமாமணிமுடி வாகுவலயம்
மார்பிற்றுலங்கும்பதக்கங்கண் மற்றுமணிகள்
ஆணிப்பொன்முத்தாரம்பொ னந்தக்கடகம்
அழிவானபொருளென் றாடாய்பாம்பே. 42

மாடகூடமாளிகைகள் வண்ணமண்டபம்
மதில்சூழ்ந்தவரண்மனை யற்றுமுள்ளவை
கூடவாராதென்றவந்தக் கொள்கையறிந்தோர்
குலவாமல்வெறுப்பாரென் றாடாய்பாம்பே. 43

மலைபோன்றசெம்பொற்குவை வைத்திருப்பவர்
மறலிவருங்கையில் வாரிச்செல்வாரோ
அலையாமலகத்தினை யத்தன்பால்வைத்தோர்
அழியாரென்றே துணிந்தாடாய்பாம்பே 44

பஞ்சணையும்பூவணையும் பாயலும்வெறும்
பாழ்சுடுகாட்டினிலே பயன்பெறுமோ
மஞ்சள்மணம்போய்ச்சுடு நாற்றமணங்கள்
வருமென்றுதெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 45

முக்கனியுஞ்சர்க்கரையு மோதகங்களும்
முதிர்சுவைப்பண்டங்களு முந்தியுண்டவர்
மிக்கவுயிர்போனபின்பு கண்ணைவிழுங்க
மெய்யாகக்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே 46

வண்ணப்பட்டுவாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்கவிகையாலவட்ட மற்றுஞ்சின்னமும்
திண்ணமுடன்மயூரஞ் செப்புங்காலத்திற்
சேரவரமாட்டாதென் றாடாய்பாம்பே. 47

மக்கள்பெண்டீர் சுற்றமரு மக்கண் மற்றவர்
மாளும்போது கூடவரா மாள்வதில்லையே
தக்கவுலகனைத்தையுந் தந்தகர்த்தனைத்
தாவித்தாவித்துதித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 48

கானலைமானீரெனவே கண்டுசெல்லல்போல்
காசினிவாழ்வினைமூடர் கண்டுகளிப்பார்
மேனிலைகண்டோர்கள்வீணாய் வீம்புபேசிடார்
மெய்யன்பதநாடுவாரென றாடாய்பாம்பே. 49

பெண்ணாசை விலக்கல்.

வெயில்கண்டமஞ்சள்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியேமேல்விழுந்து மேவுமாந்தர்
ஒயிலகண்டயிலவுகாத்த தோடுங்கிளிபோல
உடல்போனாலோடுவாரென றாடாய்பாம்பே. 50

சென்றுமுலைவண்டுவிழி கொண்ட தோகையைச்
சித்தப்பாலவிழுங்கியே சீயென்றெருக்கம்
குண்டுகட்டெருமையேறுங் கூற்றுப்பருந்தைக்
கொன்றுதின்றுவிட்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 51

வட்டமுலையென்றுமிக வர்ணித்தேலை
மகமேருவென்றுவமை வைத்துக்கூறுவார்
கெட்டநாற்றமுள்ளயோனிக் கேணியில்வீழ்ந்தோர்
கெடுவரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 52

மலஞ்சொரிகண்ணைவடி வாளுக்கொப்பாக
வருணித்துச்சொல்வாரமதி வன்மையில்லாதார்

குலமகண்டுபேசுகின்ற கூகைமாந்தர்கள்
கும்பிக்கேயிரையென் றாடாய்பாம்பே. 53

சிக்குநாறுங்கூந்தலைச் செழுமேகமாய்ச்
செப்புவார்கள்கொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதாய்
நெக்குநெக்குருகிப்பெண்ணை நெஞ்சினினைப்பார்
நிமலனைநினையாரென் றாடாய்பாம்பே. 54

நாறிவருமெச்சிறனை நல்லமுதென்றும்
கண்ணுஞ்சளிநாசிதனை நறுகுமிழென்றும்
கூறுவார்கள்புத்தியில்லாக் கூகைமாந்தர்
கோணிலையையறியாரென் றாடாய்பாம்பே. 55

பயிலென்றுங்குயிலென்று மாணிக்கமென்றும்
மானேயென்றுந்தேனேயென்றுமவானமுதென்றும்
ஒயிலானவனமதிற கொடுத்தவளென்றும்
ஓதாமற்கடிந்துவிட் டாடுபாம்பே. 56

மின்னற்கொடியென்றுஞ் சோதிவிளக்கென்று ம
மெல்லியென்றும்வல்லியென்றும் மேனகையென்று
கன்னற்கட்டியென்றுஞ்சீனி கற்கண்டென்றும [ம்
கழறுமற்கடிந்தேதாமென் றாடாய்பாம்பே- 57

பூவையென்றும் பாவையென்றும் பொன்னே யென்றும், பூந்திருவேயென்றுமென்றனன்ன பொக கிஷமென்றும, கோவையென்றுங் கோதையென்றுங் கோகிலமென்று, கூறுமற்றுறந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 58

பலக்குடமீதிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும
மல்குமபுழுக்கூட்டின்மேல் வண்ணத்தோலென்றும
சலக்குழிக்குள்ளேநாற்றஞ் சாந்தசேறென்றும
தானறிந்துதள்ளினேனென் றாடாய்பாம்பே. 59

சரீரத்தின் குணம்.

ஊத்தைக்குழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிரப்புனலிலே யுண்டைசேர்த்தே
வாய்த்தகுயவனார் பண்ணும்பாண்டம்
வரோட்டுக்குமாகாதென் றாடாய்பாம்பே. 60

இருவர்மண்சேர்த்திட வொருவர்பண்ண
ஈரைந்துமாதமாய் வைத்தசூளை
அருமையாயிருப்பினும் பந்தச்சூளை
அரைக்காசுக்காகாதென் றாடாய்பாம்பே. 61

பரியாசப்போலவே கடித்தபாம்பு
பலபேரறியவே மெத்தவீங்கிப்
பரியாரமொருமாது பார்த்தபோது
பையோடேகழன்றதென் றாடாய்பாம்பே. 62

சீயுமலமுஞ்செந் நீருநிணமுஞ்
சேர்ந்திடுநாற்றக் கூடமுடைந்தால்
நாயுநரியும் பேயுங்கழுகும்
நமதென்றேதின்னுமென் றாடாய்பாம்பே. 63

நீரிலெழுநீர்க்குமிழி நிலைகடல்போல்
நில்லாதுடல்நீங்கி விடுமநிச்சயமென்றே
பாரிற்பலவுயிர்களைப் படைத்தவன்றனைப்
பற்றவேபற்றித்தொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. 64

நாறுமீனைப்பலதர நல்லதண்ணீரால்
நாளுங்கழுவினுமத னாற்றம்போமோ
கூறுமுடலைப்பலநதி யாடிக்கொண்டால்
கொண்டமலநீங்காதென் றாடாய்பாம்பே. 65

காய்த்தமரமதுமிகக் கல்லடிபடும்
கன்மவினைகொண்டகாயம் கண்டனைபெறும்
வாய்த்ததவமுடையார் வாழ்பவரென்றே
வஸ்துத்திருவடிதொழு தாடாய்பாம்பே. 66

பேசரியநவவாயிற பீறறுருததி
பெருஙகாறறுள்புகுநதாற பேசசுண்டாச்சே
ஈசனிலையறியாருக கிநததுருததி
எரிபடண்ணிறகிரையென ருடாய்யபாமபே. 67

மாயபாவைபோலவொரு மண்ணுநசெயது
வளமானசீவனென னுஞ சூததிரமாடடித
திரைகருள்ளிருந்தசைப்போன நீரநதபொழுதே
தேகம்விழுமென்றுதெளிந தாடுபாமபே. 68

தசநாடி தசவாயு சததாது
சார்ந்தமரககபபலது ததிவிழுமே
இசைவானகப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
எனறுருமோட்டத்துணிந் தாடாய்பாமபே. 69

அகபபறறு நீககல்.

தாமரையிலையினிலே தண்ணீர்தஙகாத
தனமைபோலசசகததாசை தள்ளிவிட்டெங்கும்
தூமணியாவிளஙகிய சோதிபததைதத
தொழுதுதொழுதுதொழு தாடாய்பாம்பே. 70

களளங்கொலைகாமமாதி கண்டிததவெல்லாம்
கட்டறுததுவிட்டஞான கண்ணைததிறநது
தெளிதானவெட்டவெளி சிற்சொரூபததைதத
தேர்ந்துபாரத்துச்சிந்தைதெளிந் தாடாய்பாம்பே. 71

சொலலுமபுளியமபழததி னோடுபோலவே
சுறறததிருநதாலுபவா தொநதஙகளற்று
நில்லுமனதேபா நின்மலததிலே
நின்றுணைதான்வெறும்பாழென ருடாய்பாம்பே. 72

சேறறிற்றிரிபிள்ளைபூச்சி சேறறைநீக்கல்போல்
தேசததோடொததுவாழ்பவரச் செய்கைகண்டபின

சாற்றும்பரவெளிதனைச் சார்ந்தவழியே
தானடக்கவேணுமென் றாடாய்பாம்பே. 73

எண்ணெய்க்குந்தண்ணீர்க்குந் தொந்தமில்லாவாறு
எப்போதுமிப்புவியி லெய்தவேண்டும் [போல்
கண்ணுக்குக்கண்ணானவொளி கண்டுகொள்ளவே
கட்டறுத்துவாழ்ந்திடவென் றாடாய்பாம்பே. 74

கக்கிவிட்டசோறுகறி கந்தமூலங்கள்
கண்களிக்கச்சுத்தமான காட்சிபோலவே
இக்கிகொண்டசகத்தினைச் சீயென்றொறுத்துச்
சீர்பாதங்காணத்தெளிந் தாடாய்பாம்பே. 75

கோபமென்னுமதயானை கொண்டமலத்தை
கூர்கொள்புத்தியங்குசத்தாற் கொன்றுவிட்டோங்
தீபமென்னுஞ்சிற்சொரூபசெய்யபொருளைச் [காண
சேர்ந்துறவுகொண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 76

நித்தியமென்றுமலையி னின்றுகொண்டோம்யாம்
நினைத்தபடிமுடித்து நின்மலமானோம
சத்தியமாயெங்கள்கடந் தானழியாதே
சந்ததமும்வாழ்வோமென் றாடாய்பாம்பே. 77

மனமென்னுங்குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னுங்கடிவாளம வாயிற்பூட்டிச்
சினமென்னுஞ்சீனிமேற் சீராயேறித்
தெளிவிடஞ்சவாரிவிட் டாடாய்பாம்பே. 78

ஆசையென்னுஞ்செருப்பின்மே லடியைவைத்தே
ஆங்காரமுட்காட்டை யேறிமிதித்தே
காசையென்னுந்துற்குணத்திற் கனல்கொளுத்தித்
காலாகாலங்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 79

காகனெனுங்கொடிதான கடும்பகையைக்
கறபமெனுமவாளிறை கடநதுவிட்டோம்
தாலப்பிறப்பினைத தானகடநதோம்
தறபரஙகணடோமென றூடாயபாம்பே. 80

தேனில்விழுநதஈயைபபோலச சிநதைகுலைநது
திகையாமறசிறசொரூப தெரிசினைககண்டு
வானிறபரநதிடசசூத வானமதுதீர்நது
வாயிறபோட்டேகரின றூடாயபாமபே. 81

தூககியபாதஙகண்டேன சோதிகண்டேன
சுததவெளிககுளளேயொரு கூததனகண்டேன்
தார்ககியசிரசினமேல வைததபாதம
சறகுருவின்பாதமென றூடாயபாமபே. 82

ஆலபபொநதிலே வாழநதபாமபே
அரசடிபொநதிலே புகுநதுகொண்டாய்
வாலடிதன்னிலே பாாததுபபாாதது
வாஙகியேதூஙகினின றூடாயபாம்பே. 83

நாலுதெருவிலே நாலுமபம
நடுததெருவிலே பொனக பம
போலுமவிளஙகும்பொன கபபததிலுககே
பூமாலைசூட்டிநின றூட யபாமபே 84

ஆழிபெயாநதாலும்மரு மடேயலையும
அடியோடுபெயாநதாலு மனறிககால
ஊழிபெயாநதாலுமதி யுணமைபடிக்கே
உறுதிபெயருதுநின றூடாயபாமபே. 85

வாயுவினையிரையாக வாஙகியுண்டே
வருடிக்குநீரினை வாயுண்மடுததே
தேயுபிறைகுளிரகாயநது வெட்டவெளியில்
திகைப்பறச்சேர்ந்துநின றூடாயபாம்பே. 86

மாசில்கதிவனையிலே மண்டலமிட்டே
மதியானபெருமபட மடலவிரிததே
ஆசில்பராபரமான வாதிபததனை
அடுததடுததேதுதித தாடாயபாமபே. 87

காடுமலைநதிபதி காசி முதலாயக
காலகடுககவோடிபபல ன காணலாகுமோ
வீடுபெருமவழிநிலை மேவிககொள்ளவே
வேதாநததுரையினின றாடாயபாம்பே. 88

எள்ளளவுமன்ப தகிலிலலா தாமுததி
எயதுவதுதொல்லுலகி லில்லையெனவே
கள்ளப்புலன்கட்டறுததுக காலகாலனைக்
கண்டுதொழுதேகளித தாடாயபாம்பே. 89

சூரியனைக்கண்டபனி தூரவோடல்போல்
சொநதபநதஞ்சிததபரி சுததலத்தில்
ஆரியனைககண்டுதரி சிததேயனபுடன
அகலாமறபற்றிதொடாந தாடாயபாமபே. 90

காநதம்வலியிருமபுபோல மாசினமனதைக
காட்சியானவஸ்துவுடன கலககசசோததுச
சாநதமுடன்றேண்டியின தா பமபோலச்
சலியாமற்றெடாநதுநின றாடாயபாமபே. 91

உளியிட்டகறசிலையி லுண்டோவுணாச்சி
உலகத்தினமுடாகளுக குண்டோவுணாசசி
புளியிட்டசெமபிறகுறறம போமோவஞஞானம
போகாதுமுடர்க்கென றாடாய்பாம்பே. 92

திரளானபோரினூசி தேடனபோனமுததி
சிககாதுதேசாசார தேகாதமமால்
அருளானமூலகுரு வையாசெயலால்
ஆனநதங்கொண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 93

ஏட்டுச்சுரைக்காய்க்கறிக் கெய்திடாதுபோல்
எண்டிசைதிரிந்துங்கதி யெய்தலில்லையே
நாட்டுக்கொருகோயிற்கட்டி நாளும்பூசித்தே
நாதன்பாதங்காணார்களென் றாடாய்பாம்பே. 94

தன்னையறிந்தொழுகுவோர் தன்னைமறைப்பார்
தன்னையறியாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
பின்னையொருகடவுளைப் பேணநினையார்
பேரொளியைப்பேணுவா ரென்றாடாய்பாம்பே. 95

பாலிற்சுவைபோலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியைப்
பற்றும்பொன்பற்றவைத்த பான்மைபோலே
காலிற்சுழிமுனைநின்று கண்டுகொண்டு
களித்துக்களித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 96

தேகங்கெடுத்தேயோடும்வானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தங்கொண்டணமித தேசவாழ்வினை
ஓக்காரமென்றெண்ணி யோசையுடனீ
உள்ளந்தெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 97

சதுர்வேதமாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரம்புராணங்களை சாற்றுமாகமம்
விதவிதமானதான வேறுநூல்களும்
வீணான நூல்களென் றாடாய்பாம்பே. 98

சமயபேதம்பலவான சாதிபேதங்கள்
சமயத்தோர்க்கேயல்லாதுசற் சாதுக்களுக்கோ
சிவமயத்திலேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தாசித்தாந்தந்தோந் தாடுபாம்பே. 99

பூசைசெய்ததால்சுத்த போதம்வருமோ
பூமிவலஞ்செய்ததனாற் புண்ணியமுண்டோ
ஆசையற்றகாலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலாமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 100

மூலவேரறிந்துகொண்டால் மூன்றுலகமும்
முன்பாகவேகண்டுநித்திய முத்திசேரலாம்
சாலவேரறிந்ததாலே தானப்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய்யென்று தெளிந்தாடாய்பாம்பே.

சகத்திறுதியென்றிடாது தானனாதியாற
சமைத்ததென்றுரைப்பார்கள் சகத்தையறியார்
மகத்துவனிலைகற்ப வன்மையல்லாது
மற்றுமவன்மையில்லையென் றாடாய்பாம்பே. 102

ஆயிரத்தெட்டிதழ்வீட்டி லமர்ந்தசித்தன்
அண்டமெல்லாநிறைந்திடு மற்புதசித்தன
காயமில்லாதோங்கிவளர் காரணசித்தன்
கண்ணுளொளியானென் றாடாய்பாம்பே. 103

நாற்பத்துமுக்கோணநிலை நாப்பண்ணதாக
நாடுமக்கரச்சொரூப நாயகன்றனை
மேற்படுத்திக்கொண்டாலந்த மேலுலகெலா
மெல்லடிக்குத்தொண்டேயென றாடாய்பாம்பே. 104

கண்டவர்களொருக்காலும் விண்டிடார்கள
விண்டவர்களொருக்காலும் கண்டிடார்கள
கொண்டகோலமுள்ளவர்கள் கோனிலைகாணா
கூத்தாடிக்கூத்தாடி யாடுபாம்பே. 105

ஆறுகலைக்குச்சுககுள்ளே யாடுமொருவன
அயலவிடுபோகுமுன்னே யரணகோலிக்கொள
வேறுபட்டாலவனறனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னேவிட் டுக்கொண டாடுபாம்பே. 106

எண்ணரியபுண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென
ஏகனடிநெஞ்சமதி லெண்ணிவிடிலே
பண்ணரியதவப்பயன பத்தியில்லையேற
பாழ்படுமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 107

எவரெவர்க்குஞ் சொந்தமதா யெய்தும்பயனென்
எங்களாதிபதாம்புய மெண்ணுங்காலையில்
இவ்வுலகவாழ்வுதானு மின்றேவருமென
றெண்ணிக்காத்தனடி நினைந்தாடாய்பாம்பே. 108

மணக்கோலங்கொண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
மக்கண்மனைசுற்றத்தோடு மயங்கினின்றாய்
பிணக்கோலங்கண்டுபின்னுந் துறவாவிட்டால்
பிறப்புக்கேதுணையென் றாடாய்பாம்பே. 109

பிறப்பையுமிறப்பையு மறுத்துவிடயான்
பெருமருந்தொன்றுசொல்வேன்பெட்புடன்கேளாய்
திறப்புடன்மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும்
திறந்திடும்வகையறிந் தாடாய்பாம்பே 110

இறந்தவரைவ ரிஷ்டமானவர்
எய்துமவரிறந்தாரென் றெல்லார்க்குஞ்சொல்
மறந்தவரொருவரென்றே மண்ணிலுள்ளோர்
வகையறிந்திடவேநின் றாடாய்பாம்பே. 111

நான்கடிச் செய்யுள்

ஆகாரமுதலிலே பாம்பதாக
  ஆனந்தவயலிலே படம்விரித்தே
ஊகாரமுதலிலே யொத்தொடுங்கி
  ஓடிவகாரத்தி னுக்கைகீட்டிச
சீகாரங்கிடந்ததோர் மந்திரத்தைச்
  சித்தப்பிடாரனார் போதஞ்செய்ய
மாகாரப்பிறப்பையும் வேரறுத்து
  மாயபந்தங்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 112

தந்திரஞ்சொல்லுவார் தமையறியார்
  தனிமந்திரஞ்சொல்லுவார் பொருளறியார்
மந்திரஞ்செபிப்பார்கள் வட்டவீட்டினுள்
  மதிலினைச்சுற்றுவார் வாயில்காணார்

அந்தரனுசென்றுமே போயடுங்கி
அருளென்னுஞானத்தா னுண்டைசேர்த்தே
இந்தமருந்தினைத் தினமீராகில்
இனிப்பிறப்பில்லையென் றாடாய்பாம்பே. 113

களிமண்ணினாலொரு கப்பல்சேர்த்தே
கனமானபாய்மரங் காணநாட்டி
அளிபுலந்தன்னையே சுக்கானாக்கி
அறிவென்னு மாதாரச் சீனிதூக்கி
வெளியென்னும்வட்டத்தே யுள்ளடக்கி
வேதாந்தக்கடலிலே மெல்லவோட்டித்
தெளிவுறுஞானியா ரோட்டுங்கப்பல்
சீபாதனுசேர்ந்ததென் றாடாய்பாம்பே. 114

உள்ளத்துக்குள்ளே யுணரவேண்டும்
உள்ளும்புறமதையு மறியவேண்டும்
மெள்ளக்கனலை யெழுப்பவேண்டும்
வீதிப்புனலிலே செலுத்தவேண்டும்
கள்ளப்புனலைக் கடிந்துவிட்டுக்
கண்ணுக்குமூக்குக்குமேற் காணநின்று
தெள்ளுபரஞ்சோதி தனைத்தேடிச்
சீபாதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 115

ஓங்காரக்கம்பத்தி னுச்சிமேலே
உள்ளும்புறமதையு மறியவேண்டும்
ஆங்காரக்கம்பத்தை யறுத்துவிட்டே
ஆனந்தவெள்ளத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே
சாங்காலமில்லாமற் றாணுவுடனே
சட்டதிட்டமாகச்சேர்ந்து சாந்தமாகவே
தூங்காமற்றூங்கியே சுகமடைந்து
தொந்தோம்தொந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 116

விரகூடத்திலே பாம்படைப்போம்
வேதாந்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
கரணங்களைப்பிடுங்கி யிரைகொடுப்போம்
காலக்கட்டுவெளிதனை ருடறிப்போம்
துரகந்தனிலேறித் தொல்லுலகெங்கும்
சுற்றிவலம்வந்து நித்திய சூக்ஷங்கண்டும்
உரையற்றமந்திரஞ் சொல்லிமீட்போம்
ஒருநாளும்பெற்றோமென் றாடாய்பாம்பே. 117

காயக்கூடத்திலே நின்றபாம்பைக்
கருணைக்கடலிலே தியங்கவிட்டு
நேயச்சுழுமுனை நீருபாய்ச்சி
நித்யமானவஸ்துவை நிலைக்கநாடி
மாயப்பெருவெளி தன்னிலேறி
மாசற்றபொருளினை வாய்க்கத்தேடி
ஆயத்துறைகடந் தப்பாற்பாழினை
ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே 118

மூலத்தலத்திலே நின்றகருத்தை
முற்றுஞ்சுழுமுனை தன்னினூடே
மேலத்தலத்திலே விந்துவட்டம்
மேலைவழியிலே மேவிவாழும்
பாலத்திதாயக் கருணையினால
கரகஞான சொரூபமாகி
ஆலச்சயனத்துமா லுடனின்றே
ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 119

புலனைந்துவீதியில் வையாளியாயும்
புரவியெனுமனதை யொருமைப்படுத்தி
மலபந்தவுலகங் கடந்தாலே
மன்னுகுருபாதத்தி னிலைநாடித்

தலைமந்துபூலோகங் கடந்ததாலே
சந்திரமண்டலங் கடந்ததாகும
வலம்வந்துபூலோகக கடலைநீக்கி
ஆனந்தமாகிநின் றாடாயபாம்பே. 120

குருவெனனுமாசா னுருவெடுத்துக
குறியானஞானந துபபாககியாககி
அருளெனனுமருளே யுணடையாககி
ஆனந்தமாகவே யதைககடநதே
மருளெனனு மாதாம நெறிதொட்டு
வாஙகாமலெரிநதிட நெட்டையிட்டு
பருவலைககுளளே பட்டதெனறே
பறநனைபறநிநின றாடாயபாமபே 121

கன்னைக்குகையிலே கான்மறிப்போம்
கரு நானுலையிலே தீமூட்டுவோம்
சொனனாதலையிலே பொன்னுக்குவோம்
சுருதியருகலவி யொப்பஞசெயவோம்
மினனாகளபாசததை விட்டெரிப்போம்
மெய்ப்பொருட்குறிகண்டு விருப்படைவோம
பனனேதபனனேதே சுமமாவிரு
பராபரஞ்சோநதோமென றாடாய்பாம்பே. 122

சாதிபபிரிவிலே தீமூட்டுவோம
சநதவெளியினிற கோலநாட்டுவோம்
வீதிப்பிரிவினில விளையாட்டுவோம
வேண்டாமதனியி லுறவுசெயவோம்
சோதிதுலாவியே தூஙகிவிடுவோம்
சுகமானபெண்ணையே சுகித்திருப்போம்
ஆதிப்பிரமாக்க ளோந்துபேரும்
அறியார்களிதையென் றாடாய்பாம்பே. 123

நெட்டெழுத்ததனிலே நிலைபிடித்து
நீங்காவெழுத்திலே வாலைமுறுக்கி
விட்டவெழுத்திலே படமவிரித்து
விண்ணினவழியிலே மேவியாடிய
பட்டவெழுத்தையும பதிந்திருப்போம
பன்னிரண்டாமெழுத்தினிற பன்னிக்கூடி
திட்டமுடனெமக்கரு டேசிகனாதன
சீரபாதனுசேரந்தோமென றாடாய்பாமபே. 124

ஊசித்துளைக்குடத்தினிற பாமபடைப்போ
மூலகெலாஞசுற்றி யுலாவிவருவோம
மாசுள்ளபிறவியை மறந்திருப்போம்
மனமொத்தவேளையிலே விட்டாட்டுவோம
மாசுபபுலன்களை யிரைகொடுப்போம
மனதுற்றஉச்சியி லேறியாடுவோம்
பேசுமெழுத்தையும விழுங்கவிடுவோம
பிறப்பிறப்பறறேமென றாடாய்பாம்பே. 125

ஆணிக்குடத்திலே பாம்படைப்போய்
அக்கினிக்கோட்டையே லேறப்பாரப்போம
மாணிக்கத்தூணினமேல் விட்டாட்டுவோம்
மனம்வாக்குகாயத்தை யிரைகொடுப்போம
நாணிக்கயிற்றையு மறுத்திடுவோம்
நமனற்றநாதன்பத நாடியேகிறபோம்
ஏணிப்படிவழிகண் டேறவிடுவோம
யாருமிதையறியாரென் றாராய்பாம்பே. 126

வடக்குகிழக்குமாய நூலிழைப்போம்
மற்றுஞ்சுழலிலே பாவூட்டுவோம
நடக்கும்வழியிலே யுண்டைசேர்ப்போம்
நடவாவழியிலே புடவைநெய்வோம்

குடகருக்கரையிலே கோல்போடுவோம
கொயதலைகயெஙகுமே விறறுவிடுவோம்
அடககியேகததுளே வைக்கவும்வல்லோம
ஆதிபதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 127

சூததிரககுடததிலே பாயபடைப்போம
சுழுமுனைககுளளே சுகித்திருப்போம
பாததிரஙகொணடுமே பலியிரப்போம
பததெட்டுமூன்று படிகடந்தோம
ஊததைசசடலததினை புடமிடுவோம
உளவனெமககுநல லுறுதிசொலலப
பாாததுரையிதனமெய பலிககவெண்ணிப
பதனம்பதனமென றாடுபாமபே- 128

மவவக்குடததிலே பாமபடைப்போம
மணிவட்டவாசியை வாரியுணபோம
பக்குவககுடங்களைத தளளிவிடுவோம்
வககிரசொாப்பனந தாண்டிவிடுவோம்
மவ்வெளியிலே விட்டாடுவோம்
பஞ்சகருவியைப் பலிகொடுப்போம
சிவ்வுருவாகியே நின்றோமென்றே
சீபாதஙகண்டுதெளிந தாடுபாமபே. 129

பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல்

காப்பு.

கலித்துறை.

ஆதியந்தமில் லாதவனாதியைத்
தீதுறும்பவந் தீப்படுபஞ்சுபோல்
மோதுறும்பலி முப்பொறியோத்துறக்
காதலாக்கக் கருத்திற்கருதுவாம்.

தாண்டவராயக்கோன் கூறுதல்.

எல்லாவுலகமு மெல்லாவுயிர்களு
மெல்லாப்பொருள்களு மெண்ணரிய
வல்லாளனாதி பரமசிவனது
சொல்லலாகுமோ கோனாரே. 1

வாணியனபோல வயங்கும்பிரமமே
சூனியமென்றறிந் தேத்தாக்கால்
ஊனியலாவிக் கொருக்கியிலலையென
ரோர்ந்துகொள்ளுவீர் கோனாரே, 2

முத்திக்குவித்தான மூர்த்தியைத்தொழுது
முத்திக்குறுதிகள் செய்யாக்கால்
சித்தியும்பத்தியுஞ் சத்தியுமுத்தியுஞ்
சேரவாகுமோ கோனாரே. 3

தொல்லைப்பிறவியின் றொந்தமுற்றறவே
சோமபலற்றுத்தவஞ் செய்யாக்கால்
எல்லையில்கடவு ளெய்தும்பதமுனக்
கில்லையென்றெண்ணுவீர் கோனாரே. 4

ஆரணமூலததை பண்புடனேபர
மானநதகோலததை யனபுடனே
பூரணமாகவே சிநதிததுமெயஞ்ஞானப
போததைதசாாநதுகொள கோனாரே. 5

காலாகாலங கடநதிடுசோதியைக
கறபனைக்கடநத வறபுதநீதியை
நூலாறபெரிய சொன்னநுண்பொருளை
நோககததிறகாண்து கோனாரே. 6

சொல்லருஞ்சகல நிட்களமானதைச
சொல்லாற்சொல்லாமல் கோனாரே
அல்லுமபகலு மகததிலிருததிடி
லநதகனகிட்டுமோ கோனாரே 7

சூரியனவாள்பட்ட துய்யபனிகெடுந
தோறறம்போலவெவவினை தாள்படவே
நாரிடப்பாகனை னுணைஞசிறபோற்றியே
நறகதிசோநதிடு கோனாரே. 8

மும்மலநீக்கிட முப்பொறிக்கெடடாத
முபபாழகிடநத வப்பாழைச்
செம்பறியோட்டிய வேலையமையததுஞ
சிநதையில்வைப்பீரே கோனாரே 9

பஞசவ்தமாயச் சஞசலப்பறக்கப
பறறநின்றதைப் பறறியனபாய
நெஞசததிருததி யிரவுபகலுமே
நேசிததுகொள்ளுவீர் கோனாரே. 10

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

சீராசிவக்கொழுந்தைத தெள்ளமுதைச் செநதே
னைப், பாராதிவானபொருளைப்பஞசவுருவானவொன்
றைப், பேரானவிணணொளியைப் பேரின்ப வாரி
தியை, நேராகவெநநாளு நெஞசிருததிவாழ்வேனே.

கண்ணுண்மணியைக்கறபகத்தைக்காஞசனததைப்
பெணணுருவிப்பாதியினை பேசரியமுபபொருளை
விண்ணினமுதைவிளககொளியை வெஙகதிரைத
தணணியை யுள்ளிவவைவததுச் சாருபஞசாருவனே.

கணணி தரு.

மனமெனுமாடடங்கிற ருண்டவாகோனே-மூததி
வாய்த்ததென்றெண்ணேடா தாணடவககோனே.

சினமெனும்பாமபிறந்தாற ருண்டவககோனே-
யாவுஞ், சிததியெனறே நினையேடா ருண்டவக்
கோனே. 14

ஆசையெனும்பசுமாளிற் ருண்டவக்கோனே-இநத
அண்டமெலாஙகண்டறிவாய தாண்டவக்கோனே.

ஓசையுள்ளடஙகுமுனனாக தாணடவககோனே-மூலத
தோங்காரங்கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே. 16

மூலப்பதியதத தாண்டவககோனே-உளளே
முளைததவோபிடுஙகேடா தாண்டவக்கோனே. 17

சாலககளததியலபு தாண்டவககோனே-மலச
சாலெனறேதோநதறி தாணடவககோனே. 18

பறறேபிறப்புண்டாகுநதாண்டவககோனே-அதைப்
பறறுதறுததுவிடு தாண்டவககோனே. 19

சற்றேபிரமததிசை தாண்டவககோனே-உன்னுள்
சலியாமல்வைககவேண்டுங தாண்டவக்கோனே.20

அவிததுமுததுமுளையாதேதாணடவககோனே -பததி
அற்றவாகதியடைவாா தாண்டவககோனே. 21

செவிதனிற்கேளாதமறை மாண்டவககோனே-குரு
செப்பில்வெளியாமல்லவோ தாண்டவக்கோனே.22

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாடுமனைகளுமக்களுஞ் சுற்றமும் வானபொரு ளும், வீடுமனைகளும் வெண்பொன்னும் செம் பொன்னும் வெண்கலமும், காடுங்கரைகளுங் கல் லாப் பணியுங்கரிபரியுந், தேடும்பல வண்டமு நில்லா சிவகதி சேர்மினகளே.

நேரிசை வெண்பா.

போகம்போம்போக்கியம்போம்போசனம்போம் புனமைபோம், மோகம்போம் மூக்கம்போம் மோசம்போம் தாகம்போம், வேதமுத லாகமங்கண் மேலானதென்று பலகால், ஓதுபிரமத்துற்றக்கால.

தாண்டவராயக்கோன-தரு-

தாந்திமித்திமி தந்தக்கோனே.
தீந்திமித்திமி திந்தக்கோனே
ஆனந்தக்கோனே அருள்
ஆனந்தக்கோனே.

ஆயிரத்தெட்டு வண்டமுங்கண்டேன்
அந்தவட்டத்துள்ளே நின்றதுங்கண்டேன
மாயிருஞாலத்து நூற்றெட்டும்பார்த்தேன
மந்தமனத்துறுஞ் சந்தேகந்தீர்த்தேன. (தாந) 25

அந்தக்கரணமெனச் சொன்னாலாட்டையும
அஞ்ஞானமென்னு மடர்ந்தவனக்காட்டையும
சந்தத்தவமென்னும வாளினால்வெட்டினேன
சாவாதிருந்திடக் கோட்டையுங்கண்டேன (தாந்) 26

மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியென்னுமைந்தாட்டை
வீறுஞ்சுவையொளி யூறோசையாங்காட்டை
எய்யாமலோட்டினேன வாட்டினேனோட்டினேன்
ஏகவெளிக்குள்ளே யோகவெளிக்குள்ளே. (தாந)27

பற்றிரண்டுமறப் பண்புற்றேனன்புற்றேன (ன்
பாலையுமுடகொண்டேன் பேலையாங்கட்கொண்டே

சிற்றின்பநீக்கினேன் மற்றின்பநோக்கினேன்
சிற்பரஞ்சேர்ந்திட்டேன் தற்பரஞ்சார்ந்திட்டேன்.

அண்ணாக்கையூடே யடைத்தேயமுதுண்ணேனே
அந்தரத்தையப்பொழுதே யெண்ணினேன்
விண்ணுளுமொழியை மேவிப்பூசைபண்ணேனே
மெய்ஞ்ஞானமௌனமன்றிவேறே யொன்றைநண்ணேனே 29

மண்ணாதிபூதங்க ளைந்தையுங்கண்டேனே
மாயவிகாரங்கள் யாவையுமவிண்டேனே
விண்ணொளிமொழியை மெய்யினுட்கொண்டேனே
மேதினிவாழ்வினை மேலாகவேண்டேனே. (தாந்) 30

வாக்காதியைந்தையும் வாக்காய்த்தெரிந்தேனே
மாயைசம்பந்தங்க ளைந்தும்புரிந்தேனே
நோக்கரும்யோகங்க ளைந்தும்புரிந்தேனே
துவலுமற்றைந்தியோக நோக்கம்பரிந்தேனே (தாந்) 31

ஆறுதாரத் தெய்வங்களோடு
அவர்க்குமேலான வாதியத்தேடு
கூறுனவட்டவா னந்தத்திற்கூடு
கோசமைந்துங்கண்டு குன்றேறிக்கூத்தாடு.(தாந்)32

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.

ஆதிபகவானையே பசுவே
யன்பாகநினைப்பாயேல்
சோதிபரகதிதான் பசுவே
சொந்தமதாகாதோ. 33

எங்குநிறைப்பொருளைப் பசுவே
எண்ணிப்பணிவாயேல்
தங்கும்பரகதியில் பசுவே
சாந்தத்தஞ்சாருவையே. 34

அல்லும்பகலும்நிதம பசுவே
யாடியபதந்தேடில்
புலனுமோட்சநிலை பசுவே
பூரணங்காண்பாயே. 35

ஒன்றைப்பிடித்தோர்க்கே பசுவே
உண்மைவசப்படுமோ
நின்றநிலைதனிலே பசுவே
நேர்மையறிவாயே. 36

எல்லாமிருந்தாலும பசுவே
மீசுரரருளிலையே
இல்லாததனமையென்றே பசுவே
எணணிபபணிவாயே. 37

தேவனுதவியின்றிப் பசுவே
தோநதிடில்வேறொன்றில்லை
ஆவிக்குமாவியதாம பசுவே
யததனறிருவடியே. 38

தாயினுமனபனன்றோ பசுவே
நீஙகாதிருப்பானே
முததுககுவிததானோன் பசுவே
சததிக்குள்ளானவனறன். 39

நேயமுடையவாபால் பசுவே
மூலபபொருளானோனை
சத்திக்குறவானோன் பசுவே
தனனைததுதிப்பாயே. 40

ஐயனறிருப்பாதம பசுவே
யனபுறறுநீபணிந்தால்
வெய்யவினைகளெல்லாம் பசுவே
விட்டோடுங்கண்டாயே. 41

சநதிரசேகரனருன பசுவே
 தாழநதுபணிவாயேல்
இந்திரனருனமுதலோா பசுவே
 யேவலபுரிவாரோ. 42

கடபுலின காணவொண்ணுய் பசுவே
 காததனடியிணையை
உட்புலனகொணடேததிப பசுவே
 யுனனதமெயவாயே. 43

சுடடியங காணவொணணுப் பசுவே
 சூனியமானவஸ்தை
ஒட்டிபபிடிபபாயேல பசுவே
 யுனனைநிகாப்பவாயாா. 44

தன்மனந்தனனுலே பசுவே
 தானுவைசசாராதாா
வனமரமொயபபாகப பசுவே
 வையததுரைப்பாரே. 45

சொல்லென்று நறபொருளாம் பசுவே
 சோதியைபோற்ருக்கால்
இல்லெனறுமுதநிலே பசுவே
 மெயப்பொருளுஞ சொல்லுமே. 46

பலரொடு கிளத்தல்.

கண்ணுனமணியைக கருதியபேரொளியை
விண்ணின்மணியை விளக்கொளியைபபோறறீரே.

மனாவாக்காயமெனும் வாய்ததபொறிகெட்டாத
தினகானைநெஞசமதிற சேவிததுப்போறறீரே. 48

காலமூன்றுங்கடநத கதிரொளியையுளளததாற
சாலமினறிப்பற்றிச் சலிப்பறவேபோறறீரோ. 49

பாலிற்சுவைபோலும் பழத்தின்மதுப்போலும்
நூலிற்பொருள்போலு நுண்பொருளைப்போற்றீரே
மூவாமுதலை முக்கனியைச்சர்க்கரையைத்
தேவாபொருளைத் தெள்ளமுதைப்போற்றீரே. 51
தூயமறைப்பொருளைச் சுகவாரிதியமிர்தை
நேயமுடனுன்னி நிலைபெறவேபோற்றீரே. 52
சராசரத்தைத்தந்த தனியானமூலமென்னும்
பராபரத்தைப்போற்றிப் பவமறவேபோற்றீரே. 53
மண்ணாதிபூதமுதல் வகுத்ததொருவான்பொருளைக்
கண்ணாரக்காணக் கருத்திசைந்துபோற்றீரே. 54
பொய்ப்பொருளைவிட்டுப் புலமறியவொண்ணாத
மெய்ப்பொருளைநாளும் விருப்புற்றுப்போற்றீரே. 55
எள்ளிற்றைலம்போ லெங்குநிறைந்தபொருளை
உள்ளிற்றுதித்தே யுணர்வடைந்துபோற்றீரே. 56

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

பூமியொலலாமோர்குடைக்கீழ் பொருந்துவாசா ளுதற்கு, காமியம்வைத்தாலுனக்குக் கதியுள்தோ கன்மனமே. 57

பெண்ணாசைகொண்டு பேணித்திரிந்தாக்கால
விண்ணாசைவைக்க விதியிலையேகன்மனமே. 58
மேயும்பொறிகடமை மேலிடவொட்டாக்குவினை
தேயுமெனநேரலவழியிற் செல்லுநீகதன்மனமே. 59
பொன்னாசைகொண்டு பூமிமுற்றுந்திரிந்ததனாற
மன்னாசைநோக்கும் வாய்க்குமோகன்மனமே. 60

பொய்யானகல்விகற்றுப் பொருண்மயக்கங்கொள்ளாமல், மெய்யானஞானகலவி விரும்புவாய் கன்மனமே. 61

பேயககுரஙகுபோலப் பேருலகிலிசசை சவைதது
நாயநரிகள்போலலைநதா னனமையுணடோ சொனமனமே 62

இருமையையுமுததிநிஙகாநதத திபறறைநபோற பல
பொருளை, விருமபினதாலவைவிநிலேபோ விளமபுவாய
கனமனமே. 63

கறபனையாலலவோ கறபகாலஙகடததல
சொறபனையறறநிலை சூட்சஙகாண்கனமனமே. 64

தேகமிழுபபதறகுச செபஞசெயயதெனன றபஞசெய்
தெனன, யோகமடடுஞ செயதாலெனன யோசிபபாய்
கனமனமே. 65

சாகாதிருபபதறகுததான கறறருஙகலவியனறோ
வாகானமெயககலவி வகுததறிநீகனமனமே, 66

அறிவொடு கிளததல.

எலலாபபொருளகளையு மெணணெணபபடிபடைதத
வளளாளனறனை வகுததறிநீபுலலறிவே. 67

கடபுலனுககெவவளவுங காணுதிருநதெஙகும
உடபுலனுயகினறவொனறை யுயததறிநீபுலலறிவே.

விழிததிருககுமபோ மிளையிலேவிறைநத துறைககமுண
டாகும, செழிததிலஙகு மானமாவைத தோநதறிநீ
புலலறிவே. 69

மெயயிலொருமெய்யாகி மேலாகிககாலாகிப்
பொயயிலொருபொயயாதும புலமறிநீபுல்லறிவே.

ஆததுமததினகூறுன வவயவமேயுன னுடனே
கூததுபுரிகினற கோளறிவாயபுலலறிவே. 71

இருட்டறைககும நல்விளககா யிருககுமுனறன்
வலலமையை, அருட்டுறையி னிறுததிவிளக் காகுநீ
புல்லறிவே. 72

நல்லவழியிறசெனறு நபபதவியெயதாமல
கொறறவழியிறசெனறு குறுகுவதேனபுலலறிவே.

கைவிளககுககொணடு கடலிலவீழ்வாாபோல
மெயவிளககுன்னுளளிருகக வீழுவதேனபுல்லறிவே.

வாசிககுமேலான வானகதியுனனுளளிருகக
யோசிககுமேறகதிதா னுனககரிதோபுலலறிவே. 75

அனனையைபபோலெவவுயிரு மனபுடனோககாததவரு
மூனனவனைககண்டு முததியடைபுலலறிவே 76

சிததததொடு கிளததல.

அஞஞானமபோயிறறெனறு துமபீபற-பர
மானநதஙகண்டோமெனறு துமபீபற
மெயஞஞானமவாயததெனறு துமபீபற-மலை
மேலேறிககொண்டோமெனறு துமபீபற. 77

அல்லல்வினையிலலையெனறே துமபீபற நினற
ஆணவஙகளாறறேமெனறே துமபீபற
தொல்லைவினைநீஙகிறறெனறே-துமபீபற
பரஞசோதியைககணடோமெனத துமபீபற.

ஐமபொறியடஙகினவே துமபீபற-நிறை
அருவேபொருளெனத துமபீபற
கைபொருளகள்வாயததனவே-துமபீபற
தெயவீகஙகணடோமெனறே துமபீபற. 79

மூவாசைவிட்டோமெனறே துமபீபற-பர
முததிநிலைசிததியெனறே துமபீபற
தேவாசைவைத்தோமெனறு துமபீபற-இநத
செகததையொழிததோமெனறு தும்பீபற. 80

பாழவெளிநோககியே துமபீபற-மாயைப்
பறறறறோமெனறேநீ துமபீபற
வாழவிடமெனறெயதோந துமபீபற-நிறை
வள்ளலைசசாாநதோமே தும்பீபற, 81

எபபொருளுஙகனவெனறே தும்பீபற-உல
கெல்லாமழியுமெனறே துாபீபற
அபபிலெழுததுடலெனறே துமபீபற-எனறு
மழுவிலலாதாகியென்று துமபீபற. 82

குயிலொடு கிளததல

சரணஙகளொருநான்கு மடஙகினவே-கெட்டக
காமமுதலோராறு மொடுஙகினவே
சரணஙகளொருநானகுங கண்டனமென்றேநிறை
சநதோஷமாகவே கூவுகுயிலே. 83

உலகமோககாளமெனறோதுகுயிலே எஙக
ளுததமனைககாண்பதறிதென் றோதுகுயிலே
பலமதமபொயமமையென் றோதுகுயிலே-எழு
பாவமகனறிட்டோமென றோதுகுயிலே. 84

சாதனங்களசெயதவாகள சாகாகுயிலே-எலலாத
தததுவஙகடோநதவாகள வேகார்குயிலே
மாதவஙகள்போலும்பலன வாயாககுயிலே-மூல
மநதிரஙகடானமகிமை வாயககுஙகுயிலே. 85

எடடிரண்டறிநதோர்நதிட ரில்லைகுயிலே-மன
மேகாமணிறகிறகதி யெயதுஙகுயிலே
நட்டணையைச்சார்ந்தறிநது கொளளுஙகுயிலே
நாயகனைநினைவில்வைத தோதுகுயிலே. 86

மயிலொடு கிளததல.

ஆடுமயிலே நடமாடுமயிலே-எஙகள்
ஆதயணிசேடனெஙக ளாடுமயிலே
கூடுபோகுமுனனஙகதி கொளளுமயிலே-என்றுங
குறையாமனமோனநெறி கொளளுமயிலே.87

இல்லறமே யல்லவென் றாடுமயிலே-பத்தி
இல்லைக் கருமசித்தி யில்லைமயிலே
நல்லறமே துறவென் றெண்ணுமயிலே-சுத்த
நாதாந்த வெட்டவெளி நாடுமயிலே. 88

கற்றாணைபோனமனத்தைக் கட்டுமயிலே-வரும்
காலனைப் பந்தாட்டத்திலோட்டுமயிலே
பற்றாடுருவில் பாயுமயிலே-அகப்
பற்றுச் சுற்றறிலலாமற் பண்ணுமயிலே. 89

அன்னத்தொடு கிளத்தல்

சிறுத்தவளைச்சான கலங்கிற சிந்தூரத்தினின்முன்மறையும்
மறுவாசையஞான கலக்கின மதிமயங்குமடவனமே.

காற்றின்முன் னுமியுங் காட்சியைப்போனல்லறிவு
தூற்றிவிடி லஞ்ஞானந் தூரப்போமடவனமே. 91

அக்கினியாலே பஞ்சுப்பொதி யழிந்திட்டவாறேபோல
பக்குவநல்லறிவாலே பாவம்போமடவனமே. 92

குளவிபுழுவைக் கொணர்ந்து கூட்டிலுருப்படுத்தல்போல், உளமுடையவன்மனதை வசப்படுத்து மடவனமே. 93

அப்புடனேயுப்புசேர்ந் தளவுசரியானதுபோல
ஒப்புறவேபிரமமுட னொன்றிநில்லுமடவனமே. 94

காய்ந்தவிரும்புநிறங் காட்டுதல்போலாத்துமத்தை
வாய்ந்தவிரும்புநிறங் காட்டுவைநீமடவனமே. 95

புல்லாங்குழலூதல்

தொல்லைப்பிறவி தொலைக்காக் கருமத்தினை
இல்லையென்றூதுகுழல்-கோனே
இல்லையென்றூதுகுழல். 96

இந்திர போகங்க ளெய்தினுந்தொல்லையென
றந்தமாயூதுகுழல்-கோனே
அந்தமாயூதுகுழல். 97

போனநிலையினை முததியுண்டாமென்றே
காணமாயூதுகுழல-கோனே
காணமாயூதுகுழல. 98

நாய்போறபொறிகளை நானுவிதமவிட்டோடா
பேயரெனறூதுகுழல-கோனே
பேயரெனறூதுகுழல. 99

ஓடித்திரிவோர்க ளுணாவுகிட்டுமபடி
சாடியேயூதுகுழல-கோனே
சாடியேயூதுகுழல். 100

ஆட்டுக்கூட்டஙகளை யண்டும்புலிகளை
ஓட்டியேயூதுகுழல-கோனே
ஓட்டியேயூதுகுழல். 101

மட்டிககுணமுளள மாரீசநாயகளை
கட்டிவைததூதுகுழல்-கோனே
கட்டிவைததூதுகுழல. 102

கட்டாதநாயெலலாங காவலுககெப்போதும
கிட்டாதெனறூதுகுழல-கோனே
கிட்டாதெனறூதுகுழல. 103

பெட்டியிறபாமபெனப பேயமனதடஙக
ஒட்டியேயூதுகுழல-கோனே
ஒட்டியேயூதுகுழல. 104

எனதெனறுமயானெனறு மில்லாதிருககவே
தனதாகவூதுகுழல-கோனே
தனதாகவூதுகுழல். 105

அறறவிடமொனறே யறறதோடுறறதைக
கறறனெனறூதுகுழல-கோனே
கறறனெனறூதுகுழல. 106

பால் கறத்தல்

சாவாதிருந்திடப்பால் கற-சிறம்
தன்னிருளாந்திடும் பால்கற
வேவா திருந்திடபாலகற-மெறும்
வெட்டவெளிக்குள்ளே பாலகற. 107

தோயாதிருந்திடும்பால்கற-முன்
தொல்லைவினையறப் பால்கற
வாயாலுமிந்திடும் பால்கற-வெறும்
வயிறுறவுண்டிடப் பால்கற. 108

நாறுதிருந்திடும்பால்கற-நெடு
நாளுமிருந்திடப் பால்கற
மாறுதொழுகிடும்பால்கற-தலை
மண்டையில்வளரும் பாலகற 109

உலகம்வெறுத்திடும்பாலகற-மிகக
ஓககாளமாகிய பாலகற
கலசத்தினுள்விழுபாலகற-நிறை
கண்டத்தினுள்விழுப பாலகற. 110

எப்பமவிடாமலேபாலகற-வரும
எமனவிலகவே பால்கற
தீப்பொறியோயந்திடப்பால்கற-பர
சிவத்துடனசாரவே பால்கற. 111

அண்ணாவின்மேல்வரும்பால்கற-போ
அண்டத்திலூறிடும பாலகற
விண்ணாட்டிலில்லாதபால்கற-தொல்லை
வேதனைகெடவே பால்கற. 112

கிடைக கட்டுதல

இருவினையாமாடுகளை யேகவிடுகோனே-உண்
டெனுங்குமனமாடொன்றை வடககிவிடுகோனே. 113

சாற்றரியனைநாடிக்கரே தற்பரத்தைச்சார்வார்-நாளும
தவமவமாகக்கழிப்பவரே சனனமதிலவருவார். 114

அகங்காரமாடுகண் மூன்றகற்றிவிடுகோனே-நாளும்
அவத்தையெனுமாட்டைத் யடக்கிவிடுகோனே.115

ஒருபலத்தன்னனுமாட்டை யொதுக்கிக்கட்டு கோனே-உன, உடையுமிருமலந்தனையு மோட்டிக் கட்டுகோனே 116

மும்மலத்தினனுமாட்டை முறுக்கிக்கட்டுகோ னே-மிக, முக்காலநேர்மையெல்லா முன்பறிவாய கோனே. 117

இந்திரியத்திரையங்களை யிறுக்கிவிடுகோனே-என்றும
இல்லையென்றேமரணங்குழ லெடுத்தூதுகோனே.

உபாதியெனுமூன்றுடை யோட்டிவிடுகோனே- உனக, குள்ளிருக்குங் கள்ளமெல்லா மோடிப் போகுங்கோனே 119

முக்காயமாடுகளை முன்னங்கட்டுகோனே-இனி
பேசமில்லைநாசமில்லை முத்தியுண்டாங்கோனே.

கன்மபலமாடுகளைக் கட்டுக்கட்டுகோனே-மற்றக
கன்மத்திரயப்பசுவைக் கட்டியிறுக்கட்டுகோனே.121

காரணக்கோமூன்றனையுஞ் சாலப்பிணிப்பாயகோ னே-நல்ல, கைவசமாஞ்சாதனங்கள் கடைப்பிடிப் பாயகோனே. 122

வேறு - தரு

பிரமாநந்தத்திறபேரொளிகா ணுங்களகோனே- வாய, பேசாதிருந்து பெருநிட்டைசா ரங்கள் கோனே. 123

சிரமதிறகமலசசேவை தெரிநதெங்கள கோனே-
முததி, சிததிக்குந் தந்திரஞ சிததததறி யெஙகள்
கோனே. 124

விண்ணுடி வஸ்துவை மெய்யறிவிறகாணுங கோ
னே-எனறும, மெயயேமெயயிறகொண்டு மெயயறி
விறசெலலுங கோனே. 125

கணணுடியினுளளே கணபாததுக கொளளுங
கோனே-நானக, கண்ணறிககணணுடி காண
வொணணு தெஙகளகோனே 126

சூனியமானதைசசுடடுவா ரஙகுண்டுகோனே-
புததி, சூககுமமேயதைசசுட்டுமெனறெணணுஙகள
கோனே. 127

நிததியமானதுநோபடிலே நிலகோனே-எனறும
நிறகுமெனறேகண்டுநிசசயஙகாணெஙகளகோனே.

சததியுமபரமுந தனனுட்கலநததேகோனே-நிடடை
சாதிக்கிலிரண்டுநதனனுளளே காணலாங கோனே.

மூகைபோலிருநது போனதனைதசசாதியெங கோ
னே-பர, மூலநிலகணடு முடடுபபிறபபதுகோனே

இடைக்காட்டுச்சித்தர் பாடல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

அகப்பைசித்தர் பாடல்

நஞசுண்டவேணடாம அகப்பேய்
நாயகனருள்பெறவே
நெஞசமலையாதே அகப்பேய
நீயொனறும சொலலாதே. 1

பராபரமானதடி அகப்பேய்
பரவையாகவநததடி
தராதலமேழுபுவியும அகபபேய
தானேபடைததடி. 2

நாதவேதமடி அகப்பேய
நனனடஙகணடாயோ
பாதஞசததியமடி அகப்பேய
பரவிந்துநாதமடி. 3

விநதுநாதமடி அகப்பேய்
மெயயாகவநதடி
ஐநதுபெரும்பூதம் அகப்பேய்
அதனிடமானதடி 4

நாலுபாதமடி அகப்பேய்
நன்னெறி - ணடாயோ
மூலமான கலலால் அகப்பேய
முத்தியல்லவடி. 5

வாக்காதியைநதடியோ அகப்பேய்
வநதவகைகேள ய

ஓங்காரமானதடி அகபபேய
உண்மையதலலவடி. 6

சததாதியைநதடியோ அகபபேய
சாததிரமானதடி

முத்தையமாகுதடி அகபபேய
மெயயதுசொனனேனே. 7

வசனுதியைநதடியோ அகபபேய
வண்மையாயவநததடி

தெசநாடிபததோடி அகபபேய
திடனிதுகணடாயே. 8

காரணமானதெல்லாம் அகபபேய
கண்டதுசொனனேனே

மாரணங்கண்டாயே அகபபேய
வநதவிதஙகளெல்லாம. 9

ஆறுததததுவமும அகபபேய
ஆகமஞசொனனதடி

மாருதமண்டலமும் அகப்பேய
வநததுமூனறடியே. 10

பிருதிவிபொனனிறமே அகபபேய
பேதமையலலவடி

உருவதுநீரடியோ அகபபேய்
உள்ளதுவெளளையடி. 11

தேயசெமமையடி அகபபேய்
திடனதுகண்டாயே

வாயுநீலமடி அகப்பேய்
வானபொருளசொல்வேனே. 12

வானமஞசடியோ அகபபேய
வநததுநீகேளாய்

ஊனமதாகாதே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேனே. 13

ஆகாரமித்தனையும் அகப்பேய்
அங்கென்றெழுந்ததடி
ஊகாரங்கூடியடி அகப்பேய்
உருவாகிவந்ததடி. 14

மாகாரமாயையடி அகப்பேய்
மலமதுசொன்னேனே
சிகாரமூலமடி அகப்பேய்
சிந்தித்துக்கொள்வாயே. 15

வன்னபுவனமடி அகப்பேய்
மந்திர தந்திரமும்
இன்னமுஞ்சொல்வேனே அகப்பேய்
இம்மென்றுகேட்பாயே. 16

அந்திவரைவாடி அகப்பேய்
ஐம்பத்தோரட்சரமும்
மித்தையாய்க்கண்டாயே அகப்பேய்
மெய்யென்றுநம்பாதே. 17

தத்துவமானதடி அகப்பேய்
சகலமாய்வந்ததடி
புத்தியுஞ்சொன்னேனே அகப்பேய்
பூதவடிவல்லவோ. 18

இந்தவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
எம்மிறையல்லவடி
அந்தவிதம்வேறே அகப்பேய்
ஆராய்ந்துகாணாயோ. 19

பாவந்தீரவென்றால் அகப்பேய்
பாவிக்கலாகாதே

சாவதுமில்லையடி அகப்பேய
சற்குருபாதமடி. 20

எத்தனைசொன்னாலும அகப்பேய
என்மனந்தேறுதே
சித்தமசித்துமவிட்டு அகப்பேய
சோதித்துநீகாண்பாயே. 21

சயயமாறுமடி அகப்பேய
தன்னாலேவந்ததடி
அயையாநின்றனிடம அகப்பேய
ஆராயந்துசொல்வாயே. 22

ஆராறுமாகுமடி அகப்பேய
ஆகாதுசொன்னேனே
வேறேயுண்டானால அகப்பேய
பொய்யதுசொல்வாயே. 23

உன்னையறிந்தாககால அகப்பேய
ஒன்றையுஞ்சேராயோ
உன்னையறியுமவகை அகப்பேய
உள்ளதுசொலவேனே. 24

சரியையாகாதே அகப்பேய
சாலோகஙகண்டாயே
கிரியைசெயதாலும அகப்பேய
கிட்டுவதொன்றுமில்லை. 25

யோகமாகாதே அகப்பேய
உள்ளதுகண்டாக்கால்
தேகஞானமடி அகப்பேய
தேடாதுசொன்னேனே. 26

ஐந்துதலைநாகமடி அகப்பேய
ஆதாயங்கொஞ்சமடி

இந்தவிஷந் தீர்க்கும் அகப்பேய்
எம்மிறை கண்டாயே. 27

இறையவ னென்றதெல்லாம் அகப்பேய்
எந்த விதமாகும்
அறையவே நீ கேளாய் அகப்பேய்
ஆனந்த மானதடி 28

கண்டுகொண் டேனே அகப்பேய்
காதல் விண்டேனே
உண்டுகொண் டேனே அகப்பேய்
உள்ளது சொன்னாயே. 29

உள்ளது சொன்னாலும் அகப்பேய்
உன்னாலே காண்பாயே
கள்ளமுந் தீராதே அகப்பேய்
கண்டார்க்குக் காமமடி. 30

அறிந்து நின்றாலும் அகப்பேய்
அஞ்சார்கள் சொன்னேனே
புரிந்தவல் வினையும் அகப்பேய்
போகாதே யுன்னைவிட்டு. 31

ஈசன் பாசமடி அகப்பேய்
இவ்வண்ணங் கண்டதெல்லாம்
பாசம் பயின்றதடி அகப்பேய்
பார்த்ததுகண் டாயே. 32

சாத்திரஞ் சூத்திரமும் அகப்பேய்
சங்கற்பமா னதெல்லாம்
பார்த்திட லாகாதே அகப்பேய்
பாழ்பலங் கண்டாயே. 33

ஆறு கண்டாயோ அகப்பேய்
அந்த வினைதீர

தேறித்தெளிவதற்கே அகப்பேய்
சித்தமுமாட்டாயே. 34

எத்தனைகாலமுந்தான் அகப்பேய்
யோகமிருந்தாலென்ன
முத்தனுமாவாயோ அகப்பேய்
மோட்சமுமுண்டாமோ. 35

நாசமாவதற்கே அகப்பேய்
நாடாதே சொன்னேனே
பாசம்போனாலும் அகப்பேய்
பசுக்களும்போதாதோ. 36

நாணமேதுக்கடி அகப்பேய்
நல்வினை தீர்ந்தாக்கால்
காணவேணுமென்றால் அகப்பேய்
காணக்கிடையாதே. 37

சும்மாயிருந்துவிட்டால் அகப்பேய்
சூத்திரஞ்சொன்னேனே
சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே. 38

உன்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
ஊனுள் நுழைந்தாயே
என்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
இடத்திலேவந்தாயே. 39

வானமோடிவரில் அகப்பேய்
வந்தும்பிறப்பாயே
தேனையுண்ணாமல் அகப்பேய்
தெருவோடலைந்தாயே. 40

சைவமானதடி அகப்பேய்
தானாகநின்றதடி

சைவமில்லையாகில் அகப்பேய்
சலமவருங்கண்டாயே. 41

ஆசையறறவிடம் அகபபேய
ஆசாரங்கண்டாயே
ஈசனபாசமடி அகபபேய்
எங்ஙனஞசெனறாலும. 42

ஆணவமூலமடி அகபபேய
ஆகாரமாயவநததடி
கோணுமுகாரமடி அகபபேய
கூடபபிறநததுவே. 43

ஒனறுமில்லையடி அகப்பேய
உள்ளபடியாசசே
நனறிலலைதீதிலலையே அகபபேய
நாணமுமில்லையடி. 44

சுபமாயிருநதவிடம் அகபபேய
சுட்டதுசொனனேனே
எமமாயமீதறியேன் அகப்பேய்
எனனையுங்காணேனே. 45

கலைகளேதுககடி அகபபேய்
கண்டாாநகையாரோ
நிலைகளேதுககடி அகப்பேய
நீயார்சொல்வாயே. 46

இநதமமிாதமடி அகபபேய்
இரவிவிஷமோடி
இநதுவெள்ளைநாடி அகப்பேய
இரவிசிவபபாமே. 47

ஆணல்லபெண்ணல்லவே அகபபேய
அககினிகண்டாயே

தாணுவுமிபபடியே அகபபேய
சறகுருகண்டாயே. 48

என்னபடிததாலும அகப்பேய
எம்முறையாகாதே
சொனனதுகேட்டாயோ அகப்பேய
சுமமாயிருநதுவிடு. 49

காடுமலையுமடி அகப்பேய
கடுநதவமானுலென்
வீடுமவெளியாமோ அகபபேய
மெயயாகவேண்டாமோ. 50

பரததிலேசெனருலும அகபபேய
பாரிலேமீளுமடி
பரததுககடுததவிடம அகப்பேய
பாழுதுகண்டாயே. 51

பஞசமுகமேது அகப்பேய
பஞசுபடுததாலே
குஞசிதபாதமடி அகப்பேய
குருபாதங்கண்டாயே. 52

பஙகமில்லையடி அகப்பேய
பாதமிருநதவிடம்
கஙகையில்வநததெல்லாம அகபபேய
கண்டுதெளிவாயே. 53

தானறநினறவிடம அகப்பேய
சைவஙகண்டாயே
ஊனறநின்றவாகரு அகபபேய்
ஊனமொன்றில்லையடி. 54

சைவமாருககடி அகப்பேய்
தன்னையறிந்தவர்க்கே

சைவமானவிடம் அகப்பேய
சற்குருபாதமடி. 55

பிறவிதீரவென்றால அகப்பேய்
பேதகம்பண்ணுதே
துறவியானவர்கள் அகப்பேய
சும்மாயிருப்பார்கள். 56

ஆரலைந்தாலும் அகப்பேய்
நீயலையாதேயடி
ஊரலைந்தாலும் அகப்பேய
ஒன்றையும்நாடாதே. 57

தேனுறுபாயுதடி அகப்பேய
திருவடிகண்டவர்க்கே
ஊனுறுமில்லையடி அகப்பேய்
ஒன்றையு நாடாதே. 58

வெள்ளைகருப்பாமோ அகப்பேய
வெள்ளியுமசெம்பாமோ
உள்ளதுவண்டோடி அகப்பேய
உன்னுணைகண்டாயே. 59

அறிவுணமண்ணுமடி அகப்பேய
ஆதாரமிலலையடி
அறிவுபாசமடி அகப்பேய்
அருளதுகண்டாயே. 60

வாசியிலேறியடி அகப்பேய
வான்பொருள்தேடாயோ
வாசியிலேறினும் அகப்பேய்
வாராதுசொன்னேனே. 61

தூராதிதூரமடி அகப்பேய்
வாராதுசொன்னேனே

பாராமற்பாரடியோ அகப்பேய்
பாழ்வினைதீரவென்றால். 62

உண்டாக்கிக்கொண்டதல்ல அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேனே
கண்டார்கள்சொல்வாரோ அகப்பேய்
கற்பனையற்றதடி. 63

நாலுமறைகாணா அகப்பேய்
நாதனையார்காண்பார்
நாலுமறைமுடிவில் அகப்பேய்
நற்குருபாதமடி. 64

மூலமில்லையடி அகப்பேய்
முப்பொருளில்லையடி
மூலமுண்டானால் அகப்பேய்
முத்தியுண்டாமே. 65

இந்திரசாலமது அகப்பேய்
எண்பத்தொருபதமும்
மந்திரமப்படியே அகப்பேய்
வாயைத்திறவாதே. 66

பாழாகவேணுமென்றால் அகப்பேய்
பார்த்ததைநம்பாதே
கேளாமற்சொன்னேனே அகப்பேய்
கேள்வியுமில்லையடி. 67

சாதிபேதமில்லை அகப்பேய்
தானாகிநின்றவர்க்கு
ஓதியுணர்ந்தாலும் அகப்பேய்
ஒன்றுந்தானில்லையடி. 68

சூழவானமடி அகப்பேய்
சுற்றிமாங்காவில்

வேழமுண்டகனி அகப்பேய்
மெய்யதுகண்டாயே. 69

நானுமில்லையடி அகப்பேய்
நாதனுமில்லையடி
தானுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருமில்லையடி. 70

மந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
வாதனையல்லவடி
தந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சமயமழிந்ததடி 71

பூசைபாசமடி அகப்பேய்
போதமேகோஷ்டமடி
ஈசனமாயையடி அகப்பேய்
எல்லாமுமிப்படியே. 72

சொல்லலாகாதோ அகப்பேய்
சொன்னாலுமதோஷமடி
இல்லைஇல்லையடி அகப்பேய்
ஏகாந்தங்கண்டாயோ. 73

தத்துவதெய்வமடி அகப்பேய்
சதாசிவமானதடி
மற்றுமுள்ளதெய்வமெல்லாம் அகப்பேய்
மாயைவடிவாமே. 74

வார்த்தையல்லவடி அகப்பேய்
வாசாமகோசரத்து
ஏற்றதல்லவடி அகப்பேய்
என்னுடன்வந்ததல்ல. 75

சாத்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சலனங்கடந்ததடி

பாரதிடலாகாதே அகபபேய்
பாவனைக்கெட்டாதே 76

எனனபடிததாலென் அகப்பேய
எதுதான்செயதாலென்
சொனனவிதஙகளெல்லாம் அகபபேய
சுட்டதுகண்டாயே. 77

தனனையறியவேணும் அகபபேய
சாராமறசாரவேணும
பினனையறிவதெலலாம அகப்பேய
பேயறிவாகுமடி. 78

பிசசையெடுததாலும அகபபேய
பிறவிதொலையாதே
இசசையறறவிடம அகப்பேய
எமனிறைகண்டாயே. 79

கோலமாகாதே அகபபேய்
குதாககமுமாகாதே
சாலமாகாதே அகப்பேய
சஞசலமாகாதே. 80

ஒபபனையலலவடி அகபபேய
உனனுணைசொன்னேனே
அபபுடனுபபெனவே அகபபேய்
ஆராயநதிருப்பாயே. 81

மோடசமவேண்டார அகபபேய
முததியும்வேணடாரகள
தீடடைவேணடாரகள அகபபேய
சினமயமானவாகள். 82

பாலன்பிசாசமடி அகபபேய்
பாாத்தால்பிததனடி
காலமூனறுமல்ல அகப்பேய்
காரியமல்லவடி. 83

கண்டதுமில்லையடி அகப்பேய
கண்டவருண்டானல்
உண்டதுவேண்டடியோ அகபபேய
உன்னேணசொனனேனே. 84

அஞைசயுமுஞதே அகப்பேய்
ஆசையுமவேண்டாதே
நெஞசையுமவிட்டுவிட்டு அகபபேய
நிஷ்டையிறசாராதே. 85

நாதாநதவுண்மையிலே அகபபேய
நாடாதேசொன்னேனே
மீதானசூதானம அகப்பேய
மெயயென்றுநமபாதே. 86

ஒனறேடொனறுகூடில் அகபபேய
ஒனறுஙகெடுஙகாணே
நினறபரமசிவமும அகப்பேய்
நிலலாதுகண்டாயே. 87

தோனறுமவினைகளெல்லாம் அகபபேய்
சூனியஙகண்டாயே
தோனருமறறேனறிவிடும் அகபபேய்
சுததவெளிதனிலே. 88

பொயயெனறுசொல்லாதே அகபபேய்
போககுவருததுதானே
மெயயென்றுசொன்னககால் அகபபேய
வீடுபெறலாமே. 89

வேதமோதாதே அகப்பேய
மெயகண்டோமென்னதே
பாதநமபாதே அகபபேய்
பாவிததுப்பாராதே. 90

அகபபைசித்தர்பாடல்முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

*குதம்பைசித்தர் பாடல்

வெட்டவெளிதன்னை மெய்யென்றிருப்போர்க்கு
பட்டயமேதுக்கடி †குதம்பாய
பட்டயமேதுக்கடி 1

மெய்ப்பொருள்கண்டு விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கற்பங்களேதுக்கடி குதம்பாய
கற்பங்களேதுக்கடி 2

காணாமற்கண்டு கருத்தோடிருப்போர்க்கு
வீணாசையேதுக்கடி குதம்பாய
வீணாசையேதுக்கடி 3

வஞ்சகமற்று வாழிதனைக்கண்டோர்க்கு
சஞ்சலமேதுக்கடி குதம்பாய
சஞ்சலமேதுக்கடி 4

ஆதாரமான வடிமுடிகண்டோர்க்கு
வாதாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய
வாதாட்டமேதுக்கடி 5

நித்திரைகெட்டு நினைவோடிருப்போர்க்கு
முத்திரையேதுக்கடி குதம்பாய
முத்திரையேதுக்கடி 6

தந்திரமான தலந்தனினிற்போர்க்கு
மந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய
மந்திரமேதுக்கடி 7

* குதம்பை - ஆபரணம்

† குதம்பாய - ஆபரணத்தையுடையவள்

சததியமான தவததிலிருப்போாக்கு
உததியமேதுக்கடி குதம்பாய்
உததியமேதுககடி 8

நாட்டததைப்பறறி நடுவணைசோவோாககு
வாட டஙகளேதுக்கடி குதமபாய
வாட்டஙகளேதுக்கடி 9

முததமிழகறறு முயஙகுமெயஞஞானிககுச
சததஙகளேதுககடி குதமபாய
சததஙகளேதுககடி 10

உசசிககுமேறசென றுயாவெளிகணடோாக்கு
இசசிபபிஙகேதுககடி குதமபாய
இசசிபபிங்கேதுககடி 11

வேகாமலவெநது வெளியொளிகணடோாககு
மோகாநதமேதுககடி குதம்பாய
மோகாநதமேதுககடி 12

சாகாமறறுண்டி தனிவழிபோவாாக்கு
ஏகாநதமேதுககடி குதமபாய
ஏகாநதமேதுக்கடி 13

அநதரநதனனி லசைநதாடுமுததாககு
தந்திரமேதுககடி குதம்பாய
தநதிரமேதுககடி 14

ஆனநதம்பொஙகி யறிவோடிருபபோாககு
ஞானநதானேதுக்கடி குதமபாய
ஞானந்தானேதுக்கடி 15

சிததிரககூட்டததைதத தினந்தினங்காண்போர்க்குப்
பததிரமேதுக்கடி குதமபாய
பததிரமேதுககடி 16

மூககோணநதனனில் மூளைததமெயஞ்ஞானிககுச
சடகோணமேதுககடி குதமபாய
சட்கோணமேதுககடி 17

அட்டதிககெலலா மசைநதாடும்நாதாககு
நட்டணையேதுககடி குதமபாய
நட்டணையேதுக்கடி 18

முததிபெறறுள்ள முயஙகுமெயஞ்ஞானிககுப்
பததியமேதுககடி குதமபாய
பததியமேதுககடி 19

அலலலைநீககி யறிவோடிருப்பாககுப
பலலாககேதுக்கடி குதமபாய
பலலாககேதுககடி 20

அடடாஙகயோக மறிநதமெயஞ்ஞானிககு
மூட்டாஙகமேதுக்கடி குதமபாய
முடடாஙகமேதுககடி 21

வேகமடககி விளஙகுமெயஞ்ஞானிககு
யோகநதானேதுககடி குதமபாய
யோகநதானேதுககடி 22

மாததாணைவெனறு மலைமேலிருபபோககுப்
பூததானமேதுககடி குதம்பாய்
பூததானமேதுககடி 23

செததாரைப்போலத திரியுமெயஞ்ஞானிககுக
கைததாளமேதுககடி குதமபாய்
கைததாளமேதுககடி 24

கணடாரைநோககிக் கருததோடிப்போக்குக
கொண்டாட்டமேதுககடி குதமபாய்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி 25

காலனை வென்று கருத்தறிவாளர்க்குக்
கோலங்கள் ஏதுக்கடி குதம்பாய்
கோலங்கள் ஏதுக்கடி 26

வண்காயம் உண்டு மிளகுண்டு சுக்குண்டு
உண்காயம் ஏதுக்கடி குதம்பாய்
உண்காயம் ஏதுக்கடி 27

மாங்காய்ப்பாலுண்டு மலைமேலிருப்போர்க்குத்
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி குதம்பாய்
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி 28

பட்டணஞ் சுற்றிப் பகலே திரிவார்க்கு
முட்டாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாக்கேதுக்கடி 29

தாவாரம் இல்லை தனக்கொரு வீடில்லை
தேவாரம் ஏதுக்கடி குதம்பாய்
தேவாரம் ஏதுக்கடி 30

தன்னை அறிந்து தலைவனைச் சேர்ந்தோர்க்குப்
பின்னாசை ஏதுக்கடி குதம்பாய்
பின்னாசை ஏதுக்கடி 31

பத்தாவுந் தானும் பதியோடிருப்போர்க்கு
உத்தாரம் ஏதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தாரம் ஏதுக்கடி 32

குதம்பைச்சித்தர் பாடல் முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

கடுவெளிச்சித்தர் பாடல்

ஆனந்தக்களிப்பு

பாபஞ்செய்யாதிரு மனமே - நாளைக்
கோபஞ்செய்தே யமன்
கொண்டோடிப்போவான்
பாபஞ்செய்யாதிரு மனமே.

சாபங்கொடுத்திடலாமோ - விதி
தன்னைநம்மாலே தடுத்திடலாமோ
கோபங்கொடுத்திடலாமோ - இச்சை
கொள்ளக்கருத்தைக் கொடுத்திடலாமோ. பாப

சொல்லருஞ் சூதுபொய்மோசம் - செய்தால்
சுற்றத்தைமுற்றாய்த் துடைத்திடுநாசம்
நல்லபத்திவிசு வாசம் - எந்த
நாளுமனிதர்க்கு நன்மையாய்நேசம். பாப

நீர்மேற்குமிழியிக் காயம் - இது
நில்லாதுபோய்விடு நீயறிமாயம்
பார்மீதின்மெத்தவு நேயம் - சற்று
பற்றிருந்திடப் பண்ணுமுபாயம். பாப

நந்தவனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறுமாதமாய்க் குயவனைவேண்டி
கொண்டுவந்தானொரு தோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக்கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி. பாப

தூஷணமாகச சொல்லாதே-தேடுஞ
சொததுககளிலொரு தூசுநில்லாதே
எடடுணைமூனறும பொலலாதே-சிவத
திசைசவைததாலெம லோகமபொல்லாதே. பாப

நலலவழிதனை நாடு-எநத
நாளுமபரமனை நததியேதேடு
வல்லவர்கூட்டத்திற கூடு-அநத
வள்ளலைநெஞசினில வாழததிககொண்டாடு பாப

நல்லவர்தம்மைத தளளாதே-அறம
நாலெட்டிலொன்றை நாடித்தளளாதே
பொலலாஙகிலொனறுங கொள்ளாதே-கெட்ட
பொயமொழிக்கோளகள் பொருந்தவிள்ளாதேபாப

வேதவிதிபபடி நிலலு-நல்லோர
மேவுமவழியினை வேணடியேசெலலு
சாதகநிலைமையே சொலலு-பொல்லாச
சண்டாளக்கோபததைச சாதிததுககொல்லு. பாப

பிசசையெனறொன்றுங கொள்ளாதே-எழில்
பெணணாசைகொண்டு பெருககமாளாதே
இசசையதுனனை யாளாதே-சிவன
இசசைகொண்டவழி யேறிமீளாதே. பாப

மெயஞஞானப்பாதையி லேறு-சுதத
வேதாநதவெட்ட வெளியினைததேறு
அஞஞானமாககததைத தூறு-உனனை
அண்டினோர்க்கானநத மாமவழிகூறு. பாப

மெயக்குருசொறகடக காதே-நன்மை
மௌனமேலுஞசெயகை மிகவடககாதே

பொயககலையானடக காதே-நல்ல
புததியைப்பொயவழி தனினடககாதே. பாப

கூடவருவதொன் றில்லை-புழுக்
கூடெடுததிங்க னுலவுவதேதொல்லை
தேடருமோட்சமே தொல்லை-அதைத
தேடுமவழியைத தெளிவோருமில்லை. பாப

ஐநதுபோகுமுநதிடுங காடு-இநத
ஐவாககுமைவ ரடைநதிடுநாடு
முநதிவருநதிநீ தேடு-அநத
மூலமழிநதிட லாமுததிவீடு. பாப

உளளாகநாலவகைகக கோட்டை-பகை
ஒடபபிடிததிட்டா லாளலாஞட்டை
களளபபுலனெனனுங காட்டை-வெட்டிக்
கனலிட்டெரிததிடடாற காணலாம்வீட்டை பாப

கசசிககோடிலவினை போமோ-அநதக
கஙகையாடிலகதி தானுமுணடாமோ
பேசமுனகனமஙகள சாமோ-பல
பேதம்பிறப்பது போறறினுமே ாமோ. பாப

பொயயாகப்பாராட்டுங கோலம-எல்லாம
போகவேவாழ்ததிடுமி யாககுமபோஙகாலம
மெயயாகவேசுதத காலம-பாரில்
மேவப்புரிநதிடி லெனனனுகூலம். பாப

சநதேகமில்லாத தங்கம்-அதைச
சார்நதுகொணடாலுந தாழ்வில்லாபொஙகும்
அநதமிலலாதவோா துஙகம்-எஙகும
ஆனந்தமாக நிரம்பியடங்கம். பாப

பாரிலுயாநதது பகதி-அதைப
பறறினபோககுண்டு மேவருமுததி
சீரியவுயரட்ட சிததி-யாரககும
சிததிககுமேசிவன் செயலிஞல்பததி. பாப

அனபெனுநன்மலா தூவி-பர
மானநததேவ னடியிணைமேவி
இனபொடுமுனனுட லாவி-நாளும
ஈடேறறததேடாநீ இஙகுலாவி. பாப

ஆறறுப் வீடேறறங கணடு-அதுக
கானவழியை யறிநதுநீகொண்டு
சீறறமிலலாமலே தொணடு-ஆதி
சிவனுககுசசெயதிடிற சோநதிடுஙகொண்டு பாப

ஆனமாவால டு மாட்டந-தேகத
தானமாவறறபோதே யாமுடலவாட்டம
வானகதிமீதிலே நாட்டம-நாளும
வையிலுனககு வருமேகொண்டாட்டம். பாப

எட்டுமிரணடையும மோாநது-மறை
எலலாமுனககுளளே ஏகமாயதோநது
வெட்ட வெளியினைச சாாநது-ஆனநத
வெளளததினமூழகி மிகுகளிகூாநது. பாப

இநதவுலகமு முளளுஞ-சறறும
இசசைவையாமலே எநநாளுநதள்ளு
செநதேனவள்ளமதை மொள்ளு உன்றன்
சிநதைதிததிககத தெவிட்டவும்கொளளு. பாப

பொயவேதநதனைப பாராதே-அநதப
போதகாசொறபுததி போதவோராதே

மையிழியாரைச் சாராதே-துன
மார்க்கர்கள்கூட்டத்தின மகிழ்ந்துசேராதே. பாப

வைதோரைக கூடவையாதே-இநத
வையகமுமபொயயத தானுமபொயயாதே
வையவினைகள் செயயாதே-கல்லை
விணிலபறவைகண மீதிலெயயாதே. பாப

சிவமன்றிவேறே வேண்டாதே-யாரகுந
தீஙகானசண்டையைச சிறக்கத்தூண்டாதே
தவநிலைவிட்டுத தாண்டாதே-நல்ல
சனமாராககமில்லாத நூலைவேண்டாதே. பாப

பாமபினைபபறறி யாட்டாதே-உன்றன
பததினிமார்களைப பழிததுககாட்டாதே
வேமபினையுலகி லூட்டாதே-உனறன
விருப்புதனனைவிளஙக நாட்டாதே. பாப

போறறுஞசடஙகை நணணாதே உனனைப
புகழ்நதுபலரிற புகலவொணணாதே
சாறறுமுனவாழ்வை யெண்ணாதே-பிறா
தாழுமபடிககுநீ தாழ்வாகபபணணாதே. பாப

கஞசாபுகைபிடியாதே-வெறி
காட்டிமயஙகியே கட்குடியாதே
அஞசவுயிர மடியாதே-புததி
யறறவஞஞானததி னூல்படியாதே. பாப

பததியெனுமேனி நாட்டுத-தொநத
பநதமறறவிடம பாரததைநீட்டடி
சததியமென்றதை யீட்டடி-நாளுந
தனவசமாககிக கொளள சமயங்களோட்டடி. பாப

செப்பரும் பலவித மோகம்-எல்லாம்
சீயென்றொறுத்துத் திடங்கொள் விவேகம்
ஒப்பறும் அட்டாங்க யோகம்-நன்றாய்
ஓர்ந்தறிவாயவற் றுண்மை நற்சுபபோகம். பாப

எவ்வகையாகநான் னீதி-யுவை
எல்லாமறிந்தே யெடுத்தேநீ போதி
ஒவ்வாதென்றபல சாதி-யாவும்
ஒன்றென்றறிந்தே யுணர்ந்துறவோதி. பாப

கள்ளவேடம்புனை யாதே-பல
கங்கையிலேயுன் கடம்நனையாதே
கொள்ளைகொள்ள நினையாதே-நட்புக
கொண்டுபிரிந்துநீ கோண்முனையாதே. பாப

எங்குஞ்சுயப்பிரகாசம்-அன்பர்
இன்பவிருதயத் திருந்திடும்வாசன்
துங்கவடியவர் தாசன்-தன்னைத்
துதிக்கிற்பதவி யருளுவனீசன். பாப

கடுவெளிசித்தர் பாடல் முற்றிற்று

உ

ஓம பரபபிரமமணே நமஃ

சிவயோகசாரம்

சிறப்புப்பாயிரம

இஃது ஸ்ரீமான் சுலக்ஷணகவி

பராஙகுச நாவலரவர்களாலியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா

தேசார்பல்வளஞ செறிதருமணிக்
கீசானியததில விளஙகுமவேடடராய
புததூரதனுட புகழுடனவாழவோன
சததுருசயஙகொள் க்ஷததிரியககுலத
தோங்குமிராமசிங குததவியபுதலவன
பாஙகுடனகிருஷண பஜனபனனிரணடான
டறபொடுபுரிநதவவ வரிதருவருளாற
பொறபினைமிகுநத பூவலபவநகையில
உததரதேசத துறறபஞசாபெனும
அததினைபுரியி லருளாறகானப
பரமாசூருபரம பரையிலசசாநதிப
பூபாரதததப போாககருஙகுருபரன
தாஸபாபாஜி தாணடாமலரததாள
பூசிததவாதம போதனையாலும
ஞானநனியுறு நாரணதேசிகா
வானருளாலும வாசியோகததை
முறறுமுணாநது மூதறிவாளர்
கறறுணாநதுயயக கருதிமிககனபொடு

நறசிவயோக சாரமென்றிநநூல்
பொறபுடனியறறிப் புண்ணியமிதைகொண்
டசிடுமவிததே யளிததனன்சிலரும்
மெசசுமபூரண விவேகானநதனே.

பணணுருடடிககடுதத அஙகுசெடடிப்பாளையம
ம-௱-௱-ஸ்ரீ, பொ. சின்னசாமி ரெட்டியாரால
இயற்றிய
எணசீரககழிநெடிலடி ஆசிரிய விருததம்.

ஏரகொணட மறைநானகு மஙகமாறு
மினியபல நனனூலும யாவுமதோநதிப
பாரகொணட பலலோரககு முபதேசிததுப
பரிவுடனுண பிரமமததிற காடடபடடு
நாறகொண்ட வடியேனைக கருணைகூரநது
ஞானமருள பூரணானநதன சொனன
நீரகொண்ட சிவயோக சாரநதன்னை
நேசிபபார கனகவரை பூசிப்பாரே.

திருவணணாமலைக கீசானிய திசையில
கானிலாபபாடி திருமடததில சததுசிததானநத
சொரூபமாய எழுநதருளி விளஙகாநினற
நாராயண தேசிகா மாணுக்கரி லொருவரான
தாண்டவராய சுவாமிகளா லியறறிய
விருததம.

கலையானரேசக பூரகமுங குமப
கணணொளியுங கதிரமதியும விணணிறபாய
நிலையான சிவயோகச் சாரம்பூண்டு
நிட்டானு பூதியனு போகததுணடு

தலையான கனகவரை மீதிருநதுந
தானான பூரணனு மியறறுமிநநூ
லலையான கடல்கடகப் படவிலேற்று
மாரியராஞ் சீவமுததாக கமுதமாமே.

மேறபடி மடம திருககூட்டத தலைவரான
ஆறுஞசி தமிழப்புலமை நடாததிய
சாமிநாதப்பிள்ளை பவர்களாலியற்றிய
ஆசிரிய விருததம.

அருமறைக்கருததததி லாகிலகிரியாததமா
யததுவித சிததானநதமா
யறியொணாசசின்மயச சுபாவமபிரதிட்டையா
யபரோடக் காடகிநிலையாயத
தருநிறைநிறைநதநா ரணபிரமதருமநிலை
ததபதமளிதத ததனுற
தரணியிலுளளோர்தவித இடும்பைழதிறவிலாத
தருதிறவு கோலாமெனக்
குருமுறைகளினிதருஞ் சிவயோகசாரமரய்க
கூறுமிநநூ லுரைசெயக்
கொண்டபூரணதாசா விண்டததுவஞான
கொள்கையை விரிததுணர்நதே
மருவுறைசிதாகாச மயமாகிதெண்ணமுத
வானமுத முண்டசுக
வசமாகிமாருத மாதவததானநத
வாழுண்ட தாகுமிதுவே.

மேற்படி மடம் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
தத்துவயோக நடாத்தும ஜங்குணம
ஆ. வெங்கடசுப்பா செட்டியாரா லியற்றிய

எழுசீரக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தகம்.

மூலத்தினவழியே நிலைமையைக்கண்டு
முக்குணப் புலன்களையடக்கி
ஞாலத்தினயோகச் சாதனைமுடித்து
நற்பதமடைவதற் குணர்ந்தே
காலத்தினினைந்தே ரத்துவிதஞானக்
காட்சியை யியற்றிடுந்தாளுக
கோலத்தினயோகப் பூரணத்தாசா
கூறியசாரநூ லிதுவே.

மேற்படி மடம் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய
வள்ளிவாகை ஸ்ரீமான்
ஆறுமுகப்பிள்ளை யவர்களாலியற்றிய

வண்ணம்.

அரிமருக னுறையுமொரு சிறுகிரியி னருவிபுன
லதுபெருகி விளைவயற்கா ணிலம்வாழும்
அதிகனது நவிலவல்வா பிரமசொரூபமென
வருடறுநாரணக டனனீராகும்
கருதரியா சதுமறைகள் ரகசியம செப்பிசொல்மிக்
கவாகளவச மதிலுறுமிச் சிவயோகக
நதிதருகு சுருதிபிதை முதிய தவ நிலையிலுள
கருணைவடி வுடையபரி பூரணமேகம
தருமகுண பெரியவாக ளருமைபடு மவரரிய
தருபழைய கலைகளென மொழிவாயால்

சலசலென பெருகிபல சமயபோது மவுனபயிர்
தழையவெகு குமுறலொடு புவிமீது
அரியசிர வணாகளாக விருளிரவி பனியதென
வகலமினி யுடலெனனு மஞஞான
வதாமகுளத திமிததமிாத மழைபொழிநத திதைய
அனநதபவ தனியசறறு முலகோரே. [ருநதி

மேறபடியாா மாணுககரி லொருவராகிய

வள்ளிவாகை ஸ்ரீமான

அரஙகசாமிப பிளளையவாகளா லியற்றிய

விருததம

கருவாகி யுருவாகி கருததுமாகி
காரணநாரண பிரமாக கடிமையாகி
நிருவாண நிருவிகறப சாரமாகி
நிாமலநிஷகள நேம நிராமயததின
தருவாகி தழைததல விசாரணையுமாகி
சமபூரண தாசனிநறால சாநதமாாகக
மருவுவா ரனபருள மகிழ்நதுதேறி
வையகமுமுயயுமென வாழததுமிககோா.

மேறபடி மடததலைவா ஸ்ரீமான

இராமசாமிப பிளளையவாகளா லியறறிய

நேரிசை வெணபா

நாரண தேசிகன்ற னல்லருளபெற றேயிலகும
பூரண தாசன புகனறனனுல—ஆரணஞசொல
யோகசிவ சாரநிலை யுனனியுணா வாாகளென றுந
தேகசுக மெயதிடவே தோநது.

மேற்படி மடம் திருக்கூட்டத்திலொருவராகிய
சின்னதம்பி பத்தர் அவர்கள் இயற்றிய

விருத்தம்

மின்னொளிக்கு நிசிமையிலே மிருகவுரு
தெரியவந்த விளக்கம்போலத்
தன்னொளிக்கு ளாத்துமத்த துவமுணர்ந்து
சிவயோக சாராகக் கைப்
பொன்னனளிக்குந் தாட்டாந்தப் பூரணமுத்தர்
குருவருளால் புகன்றநூலு
முன்னளிக்குந் தேவாமிர்த முளைத்தெழுந்த
தண்மையென மொழிந்ததாமே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கர்
அங்குசெட்டிப் பாளையம் ஸ்ரீமான்
ச. நாராயண செட்டியாரா லியற்றிய
குருஸ்தவம் நேரிசை வெண்பா

பூமேருஞ் சான்றோர் புகழ்யோக நன்னிலையைத்
தாமேவி சிவயோக சாரமதாய்—பாரமேவும்
பூரணா னந்தனென்னும் புண்ணியன் புகன்றனனால்
நாரணன் பொற்றாளை நயந்து.

அவையடக்கம்

கனகவரை என்னும் புருவதத்திடை நடன ஒலி கேட்டானந்திக்கும் எந்தைமார்களே தங்கள் பாத பங்கயங்கட் கனந்த வந்தனம். அறிவிற் சிறியேன்

குருமுகமாய ஹிந்துஸ்தானியா லுணாநத இராஜ யோகமாரககததை பல நூலகளிலுள்ள அரும் பொருளொடு சிவயோகசாரமென வரைதலுற றேன. நீரைப பிரிதது க்ஷீரததைககொள்ளு மன னததைபபோல குறறந தவிாதது குணததைக கொளளக கோருகிறேன.

இதுவுமது

சநத விருததம

எதமுறறபேதையே னியமபுமிநதயோக நூல
பேதமுறறபோதமுறறோ பேசுவாாகளாகையால
வேதனைபபட்டுழலுவாாிம மெயயுணாாபபொயயரிப்
பூதலததிலுளள தீது புதமையன்றுபலவீாகாள

முகவுரை

நீாவள முதலியவைகளால சிறபபுறறோஙகும உததர தேசஙகளில (பஞசாப) எனனும பாஞசால தேசததி லவதரிதத்வாாய, ஜீவேசுவர பேதாபேத முணாநது நிதயா னுபவம செயயும பரம யோகீநதிர ராய ஸ்ரீ ஜனகாயஸ் பூகரான உதாசி பாபநானக குரு பரமபரையினா அனேக வருட காலமாக அனு பவிதது வரும இராஜயோக காமததை அசசஙகததி லொருவரும ஞான சிரேஷ்டரும தயாகுண பரிபூா ணருமான குருசரண தாஸகாபாஜீ அவ களால இந துஸ்தானி பாஷையி லுபதேசிககபபெறறு ஸ்ரீமத நாராயண தேசிகா நியமனததினல் இநத தக்ஷிண தேசததிலுளள சகல வருணாசசிரமிகளு முயயும பொருட்டு தமிழில மொழிபெயாதது உபநிஷததுக் களிலும் யோகவாசிட்டம, பதஞசலம, அடயோகம

முதலியவைகளிலுள்ள அரும்பொருள்களைச் சேர்த்து சிவயோக சாரமென்ற பெயரமைத்து வெளியிடலாயிற்று.

இந் நூலைச் சாங்கோபாங்கமாக வுணரும் புண்ணியோத்த திருஷ்டர்கள், அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் அஷ்டமா சித்திகளை அடைவரென்பது திண்ணம்.

குரு வணக்கம்

ஆரணசாத்திரமனைத்து முணர்ந்துசீட
ரவித்தையெலா மகற்றியருள் புரியுமஞ்ஞான
பூரணராலெழுந்தெளிவேயுறக் குபதேசித்துப
பூரணானந்தனென்ன நாமந்தந்த
தேசிகராமென்குருநாதன்றன்
நளினமலரடியிணையைச் சிரமேற்கொண்டு
தாரணியிற்சிவயோக சாரமென்னுந்
தகைபெறுமிந் நூலடியேன் சாற்றலுற்றேன்.

ஸ்ரீ

ஓம் பரப்பிரம்மணே நமঃ

சிவ யோக சாரம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா.

துவராடை யுளளோருந தூயுடையா ருயயவான்
சிவயோகச சாரமெனச் செபப—நவையிலபுகழ
கொணடபர ன வநதுகரத தோநின னடிகட்குத
தண்டனிட்டே னருளைததா.

நூனமுகம்.

ஆசிரியர் நூல.

இநத ராஜயோகததை அபபியசிககும ஆசிரியன தெளிநத ஆதமஞானியாய அடுததவாகளை ஆதரிதது போதிககத தககவரா யிருகக வேணடியது. அதாவது சிவமுததிரையாகிய மௌனநிலை ாதெனறும' அதை கைவலயப படுததுவதறகுரிய ஆசனமுதலிய விதிகள இவை யெனறும, சாமபவிமுதலிய மகா முததிரை யினனவை யெனறும, குண்டலி சகதி ஈதெனறும, அதை விழிபபுககு மாாககம் ஈதென்றும், இதுவே சிவராஜயோக யெனறும, இநத யோகம செயயததககவா பெறததகக நாதாநதம இதுவெனறும், அஃது வாசமுறறால ஓா மயக்கந தோனறுமெனறுப, அது நீஙகுமவரையில் நினறால அருள தரிசனம உதயமா மென்றும், அவவனுபவம் கிடைககில காண்பாஞுதிகள இறககுமெனறும், அங

னம மனம அசையாதிருக்குமென்றும், அப்போது அந்த நாதாந்தத்தில பஞ்சாக்ஷர முதலியவைகள் தோன்று தொடுங்கு மென்றும, இத்தன்மைப்பட்ட சுவானுபவ சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்ந்த ஆதம ஞானசாரியராய இருக்கவேண்டும.

மாணுக்கரின் நிலை.

உத்தம ஜென்மமாயும, வித்தைக் குடையவனு யும, சாந்தம சற்குண முடையவனும, பற்றில்லா தவனும, காம சங்கற்பம இல்லாதவனும, கோப த்தை வென்றவனும, சத்தி தருமத்தை விரும்பின வனும, குரு பணிவிடையிற பிரியமுள்ளவனும, பிதா மாதாக்களை உபசரிப்பவனும, தனது கிரு கத்திலிருப்பவனும, நலலொழுக்க முடையவனும், சற்சீடனென்னும பக்குவமுடையவனு முள்ள மாணுக்கனே இவ்விராஜயோகத்துக்கு அதிகாரி யென்று சொல்லப்படும்.

இத்தன்மையைப்பட்ட சற்சீடன சாக்ஷாத்கா ரத்தையுணர்ந்தஞானசாரியரைக் கண்டடுத்து அவர் திருவடிகளில பணிந்து அவர் மனங களிகூறும்படி நடந்து உடலபொருளாவிமூன்றும அச்சற்குருவின் திருவடியில் தத்தஞ்செய்து அவரால அநுக்கிரகிக் கும திருவடி தீக்ஷையும பிராணயாமத்துக்குரியமூல மந்திரத்தில முதல் வாக்கியத்தையும இந்த யோகத் தின விதிகளையும உபதேசிக்கப்பெற்று குருவின் சன்னிதியிலிருந்து சத்குருவால சொல்லாமற்சொல லும முதல வாக்கியத்தை உண்ணுமல் உன்னியோக சாதனை செய்து வருங்காலையில சுவானுபவத்தின் கண அடையாநின்ற சமசயங்களனைத்தும தீரும்ப -

அவ வாசிரியரிடததில விண்ணபபம அடிககடி. செயதுகொண்டு அநத சஙகறபப நிசசயமபடி கேட்டுக்கொளள வேண்டுவதாம.

பிராணவாயுவின நிலை.

நூல.

அதாவது மாணுக்கன் ஆரமபததில கவனிகக வேண்டிய விதிகள் யாதெனில்: சூரியன் சநதிரன அககினி யெனனுமமூனறு நாடிகளின நடைகளென னபபடும.

மூனறு கலையின சுவாசததிணு லுண்டாகும சப ததைதக கண்டறிய வேணடும.

அசசப்ததததுககு அஜபாவெனறு பெயராம.

அநத சபததனைதக கணடுபிடிககச சில விதிகள கூறபபட்டிருககின்றன.

அவையாவன வாயுகளில மூனறு: இடைகலை பிஙகலை, சுழிமுனை. இடைகலை எனபது: இடதுநாசி யிலும, பிஙகலை எனபது வலது நாசியிலும, சுழு முனை என்பது இரணடு நாசியிலும வரபபோகவு மிருககிற சுவாசம. இதறகு அஜபா எனறு பெய ராம. இடைகலை எனபது சநதிரனும, பிஙகலை என பது சூரியனும, சுழிமுனை எனபது அககினியு மெனபபடும.

அனறியும, இடைகலையாவது சுககிலபட்ச மாகிற அமாவாசையின பிரதமை முதல மூனறு நாளைககு காலையில் தொடர்சசியாய வரவேணடும.

சதுாததிமுதல் மூனறுநாளைககு பிஙகலை நடகக வேண்டும்.

இதேமாதிரியாக சுக்கிலபட்ச முழுமையும மூனறு நாளைக்கு இடைகலையும, மூன்று நாளைககு பிஙகலையுமாக நடக்கவேண்டும்.

இவவணணமாக சுககிலபடசததில் சநதிரகலை வராவிடில அவனுககு தேகம அசவுக்கியப்பட்டு கலை மேலிடுமென றறிக. அதைச சரிபபடுதத வேணடிய விஷயததைப்பறறி பினவரும வாககியத திற கணாஙக.

கிருஷ்ணபக்ஷம அதாவது பௌாணமிபிரதமை முதல மூன்று நாட்களும பிஙகலை நடககவேணடும.

பின மூனறு நாளைககு இடைகலை நடகக வேண்டும.

இததன்மை இரணடு கலைகளும மும்மூனறு நாளைக கொருமுறை மாறிமாறி நடககவேணடும.

இதை மாணுக்கன குறியபாக தினம் தினம கவனிககவேண்டும.

சுழுமுனை கூடுவது கஷடமானதால அதை சாககிரதையாய அபபியசிததும பழகல வேணடும.

மாணுககனுககு முககிய வேலை இடைகலையும பிஙகலையும திதிககித தவறி நடநதால் அதை மாறற வேணடிய விஷயததைபபறறி குருமூலமாயக் கேட்டுக கொளள வேணடியது.

இடைகலையின பலனவது.

இடைகலை நடககுங காலததில் தாகம,ஜலவிருததி, தீரமானம செயய வேலை செய்ய நகை செயய

அஃதணிந்துகொள்ள, அன்னிய தேசத்தி லிருந்து யாத்திரை போக, வீடு, சத்திரம், கோவில்கட்ட, தானஞ்செய்ய, சாமான சேகரஞ்செய்ய, கிணறு, குளம் வெட்ட, கலியாணஞ்செய்ய, வஸ்திரம் கட்ட, வைத்திய சாஸ்திர அப்பியாசம், மருந்து, கற்பங்கள் முதலியவை செய்ய, சிநேகிதரைக் காண, வியாபாரஞ் செய்ய, தானியம் இருப்புசெய்ய, வீட்டிற்குக் குடிபோக, விதை விதைக்க, சமாதானஞ் செய்ய, அன்னியபாஷை அப்பியாசஞ்செய்ய, உபதேசஞ் செய்ய, பலனைப்பற்றி யாத்திரை போக, யானை, குதிரை, ஏறு, வேட்டைக்குப்போக, உலகத்துக்கு அனுகூலமான வேலைசெய்ய, எஜமானுக, ஆடல் பாடல் கற்க, ஒரு புதிய ஊருக்குப்போக, பந்துக்களைக் காணலுமாகிய நடவடிக்கைகள் செய்தால் பயன்படும்.

இடைகலையானது சரிவர நடந்தால் தேக சௌக்கியமாயிருக்கும். இதில் ஆகாசத்தின் அபசமிருக்குமானால், முன் சொன்ன நடவடிக்கைகள் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. இரவாக இருந்தாலும், பலமாக இருந்தாலும், மேற் சொன்ன வேலைகள் இடைகலையில் நடத்தவேண்டு மென்பதாம்

பிங்கலையில் நடக்கும் பயனாவது, வலது நாசியில் உண்டாகிற பிங்கலை வாயு அதாவது சூரிய நாடி காலத்தில், கஷ்டமானவேலை எதுவும் அப்பியசிக்க, எவ்வித கொடூரமான செய்கை செய்ய, போஜனம் செய்ய, மலம் கழிக்க, போகஞ்செய்ய, கடல் யாத்திரைபோக, சண்டை செய்ய, படை எடுக்க, கஷ்ட

பான சாஸ்திரம் கறக, குதிரை முதலாகிய நாற ால் ஜீவனகளை வாஙக, விறக, மட்டமான மலை ஏற, குதிரை, மல யுததம முதலாகிய பழககம செயய, ஆறு, குளம, கடல் முதலாகிய இடஙகளில நியய, உலோகஙகளைக குறிதத சாஸ்திரஙகளைப படிகக, பாடம எழுத, பணம வாஙக, கொடு க, எஜமானத துவமான வேலைபாாகக, அரசனைககாண, ரணவைத தியததிறகு மருநது செயய, கடினமான ஆகாரம ஜீரணிகக இவை முதலாகிய செயகைகள பிஙகலை வாயு காலததிற செயய வேணடு மெனபதாம.

சுழிமுனைகலையின பலனவது

சுழிமுனைநாடி இரணடு நாசியிலும வருஞ சுவா சம அதன நடவடிககை காலததிலதான அறியலாம.

ஒரு க்ஷணததில இடது நாசியிலும் ஒரு க்ஷணத தில வலது நாசியிலும வரப்பட்ட வாயுவானது இரணடு நாசியிலும வருமபோது சுழி முனையாம.

அநத சுழிமுனை நடககும காலததில் உலக நட வடிககைகளை நிறுததிவிடவேணடியது, தவறி நடக கும பக்ஷததில அபஜெயமாம.

எண்ணததுககு விரோதமாய் நடககும இநத வாயுவின காலததில் ஆதமததியானம பூசைசெயய வைததுக கொளளலாம.

இநத வாயு நடககுங காலததில் தான சுவாச பந்தனம் செயயககூடும.

இநத சுவாசம கட்டுவதினுல் மனதிறகும தேகததிறகும இனபததைக கொடுக்கப்படுகினறது.

நாடிகளினிலை

முதல் ஆதாரமாகிய மூன்று நாடிகளைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லுவோம்.

அதாவது மனிதர்களுக்குச் சாதாரணமாக எழுபத்தீராயிரம் நாடி நரம்புகள் இருக்கின்றன.

அவைகளில் முக்கியமானவை இருபத்திநாலு. இந்த இருபத்திநாலு எப்போதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை குண்டலி சத்தி என்று ஆதிநாதர் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர்.

இது மத்தியஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. பத்து நாடிகள் மேலாகவும் பத்து நாடிகள் கீழாகவும் இரண்டுநாடி ஓர் பக்கத்திலும் இரண்டுநாடி மற்றோர் பக்கத்திலும் இருக்கின்றன.

இந்தக் குண்டலி சத்தியானது, பாம்பைப் போல சுற்றிக்கொண்டு சுவாதிஷ்டானத்திற்கு மேலாகவும், மணிபூரகத்திற்குக் கீழாகவு மிருக்கின்றது.

இந்த இருபத்து நான்கு நாடிகளில் பத்து நாடிகளை முக்கியமாக ஏற்படுத்திருக்கின்றனர்.

இந்தப் பத்து நாடிகளில், முன் சொல்லிய மூன்று நாடிகளை முக்கியமா யெடுத்திருக்கின்றபடியால் அதில் இடகலையானது தேகத்தின் இடது பாகத்திலும், பிங்கலையானது தேகத்தின் வலது பாகத்திலும் சுழிமுனையானது தேகத்தின் மத்தியிலு மிருக்கின்றன.

இக்குண்டலி சத்தியைப்பற்றி விவரமாக பின் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது

ஆசன விதிகள்

அதாவது பத்திரம், வீரம், பதுமம், கோமுகம், குக்குடம் ஆகிய ஐந்தும் ஞானசாதனத்துக் குரிய ஆசனமாகும்.

இதில் பத்மாசனமாவது இரண்டு தொடைகளில் இரண்டு பாதங்களையும் செவ்வையாக வைத்துட்காருதல்.

இது சகல பாபங்களையும் நாசம் செய்வதாகும்.

மான்தோல் புலித்தோல் வெண்துகில் சித்திராசனம் தர்ப்பை இவைகளின் மேலிருந்தனுபவிக்கலாம்.

இடை வயிறு கண்டம் தலை சமமாயுள்ள ஸ்தம்பத்தைப்போல நிமிர்ந்திருக்கவேண்டும்.

அன்றியும் வடமுகம் நோக்கி தக்ஷிணாமூர்த்தமாயெழுந்தருளியிருக்கும் ஆத்மஞான குருவின் சன்னதிக்கு நேராய் உட்கார வேண்டியது.

இதை சுவஸ்திகா ஆசனமென்பார். கிருகஸ்தருக்கு பத்மாசனமென்றும், சன்னியாசிகளுக்கு சித்தாசனமென்றும் ஹடயோக தீபிகையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரேசக பூரண லக்ஷணம்

பிராணவாயுவின் அசைவு எதுவோ அதுவே சித்தத்தின் அசைவென்றும், மேலான புத்திமான்கள் பிராணனது சலனத்தை ஜெயித்தலில் முயற்சிக்கிறார்கள். ஆகையால் ராஜஸ தாமஸ குணங்களைநீக்கி

சாத்விக குணத்தோடு பிராணாயாமம் செய்யவேண்டும். பிராணாயாமம் வெளிவாயுவை உட்கொள்ளுவது பூரகமாம். அவ்வாயுவை நிறுத்துதல் கும்பகமாம். கும்பித்த வாயுவை வெளிப்படுத்துதல் இரேசகமெனப்படும். இதுவே பிராணாயாமம் அங்கமாகிய இரேசக பூரக லக்ஷணம்.

சூரியநாடியாகிய பிங்கலையால் பிராணனை இழுத்து மெள்ள மெள்ள வயிறறை நிறப்ப விதிப்படி பக்தபூர்வமாகிய கும்பகம் செய்து மறுபடியும் சந்திரநாடியாகிய இடைகலையால் இரேசிக்க வேண்டும்.

சந்திர நாடியாலாவது சூரியநாடியாலாவது எந்த நாடியால் பூரிக்கிறோமோ அதினாலேயே ரேசித்து நிரோதித்தலால் ரோகவிருத்தி முதலியவை உண்டாகும். அதுவன்றியில் கும்பித்து எதனால் பூரகம் செய்யப்பட்டதோ அதற்கு எதிரான நாடியால் மெள்ள மெள்ள இரேசிக்க வேண்டும். வேகமாய் இரேசித்தால் பலக்குறைவு உண்டாகும். எதினால் இரேசிகம் செய்யப்பட்டதோ அதினாலேயே பூரகம் செய்யலாம். இடைகலையால் பிராணனை பூரித்து கும்பிக்கப்பட்ட பிராணனை மற்ற பிங்கலையால் இரேசிக்க வேண்டும். பிங்கலையால் வாயுவைப் பூரித்துக் கும்பித்த வாயுவை இடைகலையால் இரேசிக்கவேண்டும். இவ்வண்ணம் சந்திரனால் பூரித்து கும்பித்து சூரியனால் இரேசிக்கவேண்டும். சூரியனால் பூரித்துக் கும்பித்து சந்திரனால் இரேசிக்க வேண்டும். இவ்விதம் சூரிய சந்திர நாடிகளின் அபிப்பிராயங்களைத் தினமும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். இதனால் நாடிகள் மூன்றும் மாசற்றதுபோல சுத்தமாகின்றன.

அஜபாவினிலை.

அதாவது — இந்த யோகத்துக்குரிய ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் பத்மாசனமிட்டு உட்கார்ந்து உடனே அஷ்டகந்தத்தூபம் போடவேண்டியது. இந்தயோகத்திற்காக ஏற்படுத்திய அறையானது மிக்க நலமாக இருக்க வேண்டும். தான் தனிமையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இதில் சொல்லிய நான்கு காலங்களில் எந்த காலமாவது வைத்துக்கொண்டு அப்பியாசப் படுத்த வேண்டும்.

இடைகலையானது எப்போதும் வலது நாசியிலும் ¾-அம்சமாய் எனவேயிருக்கும், ஹம்சமென்பது ஆத்மாவின் பெயராகும். முதல் வெளியே வருகிற சுவாசத்தின் சத்தமாகிய ஹம் என்பதையும், உள்ளே போகிற சுவாசத்தின் சத்தாகிய ஸம் என்பதையும் கண்டறிய வேண்டும். இந்த ஹம்சம் என்கிற சப்தத்தைக் கண்டறிந்தவன் இந்த அப்பியாசத்தில் முதல்படி தெரிந்தவன். இம்மார்க்கன் எப்போதும் உலக ஆசையும் துன்பமாகிய கட்டையும் நிவர்த்திக்கவேண்டியது. ஒரே காலத்தில் நீக்கக்கூடாது.

ஏனெனில் [illegible] வந்ஷ[illegible]வமையில் மனக் கலக்கமும் பலவித கவலையும் நேரிடுமாகையால் நாளுக்குநாள் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக நீக்கவேண்டியது. மார்க்கன் கூடிய அளவு ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும்.

இந்த மாதிரியாகத் தன்னுடைய சுவாசத்தைக் குறித்து அதிலுண்டாகும் ஹம்-ஸம்-என்ற சப்தத்தைக் கண்டறியவேண்டும். இப்படி அப்பியசித்து மூன்று நாடிகளின் குணத்தையும் ஹம்-ஸம்-என்ற

சபததையும கண்டறிநதவுடன தததுவததை அறியவேண்டியது.

மூனறு நாடிகளை கணடறியாமல் பஞச தததுவததை ஆரமபிககககூடாது. இநத யோகம அபபியசிதது ஜீரண சகதியை யுணாநது தேகததைப பலப்படுததவேணடும. அதாவது அரிசி, கோதுமை, பசசைபபயறு, துவரை, உளுநது, கமபு, கேழவரகு, நெய, பால, தயிா, மோா முதலியவை உபயோகிகக வேணடும. இநத யோகி அரைவயிறு அனனமும காலவயிறு ஜலமும சாபபிடவேணடும. ஏனெனில உளளொயு மறற ஒரு பாகததில சஞசரிகக வேணடுமெனறுணாக.

புளிபபு, இனிபபு, உவாப்பு, காரப்பு, முதலியவைகள் அதிகமாகசேரககககூடாது இததனமையபட்ட யோகி சனனியாசியாக வேணடியதிலலை. எல்லா கிருகஸதரும செலவாகளும ஏழைகளும ஜாதிபேதம நிறம விததியாசம பாரககவேணடியதில்லை. எவர்கள திரிகரண சுததமாக இநதயோகததைச செயவாாகளோ அவாகளுககுச சிததிககும எனபது நிசசயம.

ஒருவன பதினெடடுவயதில இநதயோகம அபபியசிததாலுல ஐமபதாவது வயதில் அநத கேசரி முததிரையை அடைவான. இத தனமையான யோகியின பாமிசஙகளை கணடிபபாய நீககியிருபபதன றி ராஜஸ தாமஸகுணஙகளறறு தததுவததைக கொணடு சுறுசுறுபபாக அபபியசிதது அதி தீவிர பககுவமாய வாழ்வன.

இரணடாவது வாககியம.

பஞசதததுவ நிலை.

இரண்டாம வாககியமானசூக்ஷமபஞசாக்ஷரததியானததில ஆகாரமாகிய பஞச ததநுவஙகளை குரு சாமபிரதாயததில் அறிய வேணடியது. அநத பஞச ததநுவஙகளின குறிபபுகளின விவரணமுங் கூறபபடும அதாவது முன்சொனன மூனறுநாடிகளின குணஙகளையும சுதநதமாக அறிநது கொண்டு ஒனறை ஒனறில மாறறி குண்டலியை அடையாமல ததநுவஙகளை அபபியசிககலாகாது.

முதலிற சொலலியிருககிற நாடிகளை தன கை வசபபடுததிககொளளாமல யோகிகள ததநுவஙகளை கருதது ஆயபிககககூடாது, போஜனம, மலம கழிததல, பொககுசெயதல இவை மூனறுஞ சூரிய நாடியில செயயவேணடியவை. தாகம ஜலமிநதி இவைகளை இடைகலையில செயயவேணடும

பிருதிவி-அபபு-தேயு-வாயு-ஆகாயம எனனும ஐநது ததநுவஙகளும மூனறுநாடிகளில ஒவவொரு நிமிஷததிறகு ஒரு முறை மாறிககொணடே வருகினறன. இநத ததநுவஙகளை கண்டறிவதறகு அடியில வருமாறு கூறுவாம.

அதாவது இநத மூனறு வாயுககளை அபயசிதது இருககிறாரகளோ அவாகள் தான இந்த யோகததிற குரியவாகள். இநத உலகம பஞசபூதத்தில சிருஷடிககபபட் டிருககின்றது. இது கண்டு கொளவதறகு ஆயுள விரததிககும். அபபோபபட்டவர்கள பூசை முதலாகிய உபசாரஙகள செயயப் பெறறு மேலாவாாகள

இந்த ஐந்து தத்துவங்களும் சத்தியலோகம் பூலோகம், மிருத்தியுலோகம் முதலாகிய இடங்களில் வியாபித்திருக்கின்றன

அவைகளன்றி அன்னியமாக ஒரு வஸ்துவும் ஏற்படாது.

இப்பஞ்ச தத்துவத்தைக் கண்டறிவதற்குவிபரம் சொல்லுவார். 1-வது காலையில் தத்துவங்களின் நடை 2-வது சுபாவத்தினால் தத்துவங்களை அறிதல். 3-வது சுவாசத்தில் தத்துவத்தின் அடையாளம். 4-வது தத்துவங்கள் நிறம். 5-வது தத்துவங்களின் சுவை. 6-வது சுவாசத்தின் அளவு 7 வது தத்துவங்களின் அசை. 8-வது தத்துவங்களின் பலன்.

ஆகிய எட்டுவிதங்களினால் கண்டறியவேண்டும்.

மானுக்கள் எந்த வாயுவில் எந்தத் தத்துவம் நடக்கிறதோ அதனைக்கண்டறியவேண்டும் மேலும் முக்கியமாகவே கவனிக்கவேண்டும் பஞ்சேந்திரியங்களை சன்முகி முத்திரையால்மூடிக்கொண்டு தினந் தினம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அப்பியாசிக்கவேண்டும். அதிகமாக அப்பியாசித்தால் அசௌக்கியம் நேரிடும். குருவெவ்வளவு பிரமாணஞ் சொல்லுவாரோ அவ்வளவுதான் நடக்கவேண்டுமென்பதாம்.

இந்த சன்முகி முத்திரையை மூடிக்கொண்டு அப்பியாசிக்குங் காலத்தில் மஞ்சள்நிறம்தோன்றினால் பிருதிவி என்றும், வெண்ணிறம் தோன்றினால் அப்பு வென்றும், சிவப்பு நிறம் தோன்றினால் தேயுவென்றும், பச்சை நிறம் தோன்றினால் வாயுவென்றும், கருப்பு நிறம் தோன்றினால் ஆகாயமென்றும் சொல்லப்படும்.

2-ம கருதது, கணணாடியை தனக்கு முனனால் வைததுககொணடு அதினபேரில சுவாசததை விட்டால் அது நாறசதுரமாக இருநதால பிருதிவி யென றும், அரையுருண்டை வடிவமாக இருநதால அபபு வென்றும, முககோணமாக இருநதால தேயுவென றும, அறுகோண உருணடை வடிவமாகவிருநதால வாயுவென்றும, சிறுபுளளிகள மாத்திரி யிருநதால ஆகாயமென்று மறியவேணடும

3-ம கருதது, சுவாசம விடுமபோது நேராகப போனால் பிரிதிவி, கீழாகபபோனால அபபு, மேலாகப போனால தேயு, ஒழுஙகீனமாகபபோனால வாயு, அஃது அடஙகிபபோனால ஆகாயமென்றறியவேண டும.

4-மகருதது, பிருதிவி-மஞசள, அப்பு-வெணமை, அககினி-சிவப்பு, வாயு-பசசை, ஆகாயம-கருபபு இவைகளை கணடறிய வேணடும.

உணாநம விபரம.

அதாவது ஒவவொரு வாணமுளள குணடுகள ஐநதை தனககுபபினனால வைததுககொணடு பதமாசனததில [illegible] குணணததைககூட்டி நிஷடையி லிருநதுகொணடு பஞச தததுவததில எதையாகிலும ஒன்றைநினைதது பினனால இருககிற குணடுகளிலஒன்றை எடுபபானாகில தானஎணணிய நிறமபோலிருநதால் இதை அறிநதவன ஆகிறான இவவணணமே ஒவவொரு குணடையும எடுபபானாகில் முறறு முணாநதவனாகிறான.

5-ம்கருததது, திததிபபு பிருதிவி, துவாபபு-அபபு புளிபபு-தேயு, வாயவுக்கு-ஆகாயததிறகும காரப பாகும.

6-ம கருததது, சுவாசம 12-அங்குலம் நீணடால பிருதிவி, 16-அஙகுலம நீண்டால அபபு 4-அங்குலம நீண்டால்ல தேயு. 8-அஙகுல நீண்டால-வாயு. மூககினுளளாகவே இருநதால ஆகாயம.

7-ம கருததது, அசையாதவேளை பிருதிவி. அசைவும வேளை அபபு. கஷடமான வேளை தேயு. துஷட வேளை வாயு. பூசைவேளை ஆகாயம.

8-ம கருததது, பிருதிவி தததுவததில ஆரமபிககும வேலை கண்டிப்பாக இலாபததில முடியும. ஜல தததுவததில அசையுமபடியான வேலைகளை செயயத தக்கது. ஏனெனறால, ஏதாவது ஒரு முடிவான வேலையை ஆரமபிததால் சீககிரததில முடிநதுவிடும்.

அககினி, வாயு, ஆகாயம இநதமூனறு தததுவததில எநத வேலை ஆரமபிததபோதிலும அபஜெயமாக முடியும. ஆகையால, மானுககன இதுகளை எநத காலததில் உபயோகபபடுதத வேணடுமோ அநத காலததில தததுவததை அறிநது உபயோகபபடுதத வேண்டியது, இநத தததுவததில் புததியை சரியாக செலுதத வேண்டும.

ஏனெனில், வியாதி முதலாகிய ஹிமசைகளவராவொட்டாமலும பலவித குணமில்லாமலும நீரோகததை ஒரே குணமாக இருநது பாரககவேண்டும.

பிராணாயாம நிர்ணயம்.

முன் சொன்ன பிராணாயாமத்தில் பிரமாணத்தை யுணர்த்துதல். அதாவது அருணோதய முதல் மூன்று நாழிகை வரையிலும் மத்தியானத்திலும் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னும் பின்னுமாக முகூர்த்த மும் அர்த்தராத்திரியிலும் பிரதிதினம் நான்குமுறை செய்யவேண்டும். காலம் மூன்றுக்கு 80-பிராணாயா மம் வரையிலும் நன்றாய் அப்பியசிக்க வேண்டும்.

முகூர்த்தமென்பது இரண்டுநாழிகையளவுள்ள தாம். நான்குமுறை செய்தால் தினந்தோறும் 30-பிராணாயாமமாகின்றது.

ஒரு புருஷன் அப்பியசிக்க வேண்டுமானால் காலை யில் 60-ம், மத்தியானத்தில் 40-ம், சாயங்காலத்தின் அர்த்தராத்திரியில் 20-ம், ஆக மெள்ள மெள்ள பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டியது.

அது கைவல்யப்பிரதீபோக்து முதலில் வேர்வை யும், இரண்டாவது நடுக்கமும் மூன்றாவது தவளை கத்தும், அப்பியாசத்தால் பத்மாசனத்தி லிருக்கை யில் பூமியினின்று ஆகாயத்திற் பதாலும் உண்டாகும் என்று குருநாதரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கிரகஸ்தாசிரமிகளுக்கு உபயோகம் இப் பிராணா யாமம் கிரகஸ்தனுக்கு பசிக்தியின் பொருட்டும், யோகிகளுக்கு யோகசித்தியின் பொருட்டுமாம். கிர கஸ்தன் சங்கத்தைவிட்டு ஏகாந்தத்திலிருந்து அப்பியா சம் செய்ய வேண்டும் அதன்பின் வகாரத்தின் பொருட்டு வெளியே சங்கத்தின் பிரிய முடையவன்

போல வியவகரிக்கவேண்டும் கருமத்தா லுண்டான யாவும் கருமத்தின்படி யிருக்கிறது. நிமித்த காரண மாக இவற்றைச் செய்வதில் ஒருக்காலும் தோஷ மில்லை.

நல்ல விவேகி இந்த யோகத்தை அநுசரிப்பா னாயின் அவன் அவசியம் சித்தியடைவான். இதற்கு சமசயமில்லை. இவன் புண்ணிய பாவங்களினின்று விடுபட்டு தேகாபிமானத்தை நீக்கி கி[illegible] தத்திலிருந்தே முத்தியை அடைவான். இந்த யோகியானவன் லோக சங்கிரகம் லோக பரிபாலனமாகிய தனது காரியத்தில் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தும் அப் புண்ணிய பாவங்களினின்று பற்றப்படான். கிடைத்த தில் சந்தோஷமும், உள்ளே கொஞ்சம் பற்றில்லாத வனும், காலவரம்பு, இடவரம்பு, நடைவரம்பு என்னும் சகல வரம்புகளுமுள்ளவனும் யோகசாத னத்தில் பொருந்திருப்பான். யோகக் கிரிகைக ளோடுகூடிய கிரகஸ்தனுக்கு ஈஸ்வர வாச்ய மாகிய பிரணவத்தின் சபத்தால் சித்தியுண்டாகும் ஆனால் செவ்வையாக அப்பியாசிக்க வேண்டும்

உதாரணம்—கிரகஸ்தன் புத்திர தாரங்க ளால் நிரம்பியவனாய் வீட்டில் இருந்துகொண்டு அரப்பற்றில்லாமல் யோகமார்க்கத்தில் தன்னிடத் தில் சித்தியின் அடையாளங்களைக் கண்ட பிறகு எனது அஞ்ஞாயை சாதித்து கிரீடிப்பன் என்று சிவசங்கிதையின் வாக்கியத்திலும் கிரகஸ்தனுக்கு சித்தி உண்டாகுமென்று சாதிக்கின்றது.

மாத்திரையாவது

ஆரம்பத்தில் ஒரு மனிதன் ஜாக்கிரத்தில் விடும் சுவாசம் வெளிப்பட்டு உள்ளே பாய்கிற தெவ்வளவோ அவ்வளவு பிராணாயாமத்தின் மாத்திரைகளாகும். அனுபவத்தின் பின் ஒரு புருஷன் நித்திரை செய்யும்போது சுவாசம் எவ்வளவு காலம் போய் திரும்புகிறதோ அவ்வளவு காலம் பிராணாயாமத்தின் மாத்திரைகளெனப்படும்.

மாணாக்கன் அப்பியாச காலத்தில் உண்பது பால் நெய் முதலியவற்றோடுகூடிய போஜனம் சிலாக்கியம். அப்பியாசம் திடமான காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நியமம் வேண்டுவதில்லை என்றும், பிராணாயாமம் ரேசக பூரக கும்பக மாத்திரைகளென்றும், பிராணனென்பது தன் தேகத்தில் ஜீவித்திருக்கும் வாயுவென்றும், ஆகமம் என்பதும் அந்த வாயுவை தடுப்பதென்றும், நாரதீயத்திலும் சௌரவ புராணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரேசக பூரக கும்பபேதத்தால் மூன்று விதமாயும் மூன்றுவாணமாயும் இருப்பதால் பிரணவமே பிராணாயாமமெனப்படும். பத்மாஸனத்தி லிருக்கும் புருஷன் நாசி நுனியில் சந்திரபிம்பப் பிரகாசங்களாய் விரிந்த அகார மூர்த்தியானது இரக்தாங்கமுடையது அன்னவாகினி தண்டங்கரத்திலும் உடைய வாலையுமாகி காயத்திரி யாகின்றது. உகார மூர்த்தியானது வெண்ணிற அங்கமுடையது, கருடவாகினி ஏவ்வாணமுடையது, சக்கரத்தை கரத்திலுடையது ஆன சாவித்திரியாகின்றது. மகாரமூர்த்தியானது கருமையான அங்கமுடையது, இடபவா

கினி வயது சென்றதுபசூலந்தரித்ததுமாகிய சரஸ்வதியாகின்றது. அகாராதி மூன்றிற்கும் காரணமாப ரஞ்சோதியாகிய ஏகாக்ஷர பிரணவமாகிறதென்று தியானிக்க வேண்டும்.

இடையினால் வெளிவாயுவை மாத்திரையளவு பூசித்து அகாரத்தை சிந்தித்து பூரித்த வாயுவை 64 மாத்திரையளவு கும்பித்து உகாரத்தைத்தியானித்து கும்பித்ததை பிங்கலையால் 32-மாத்திரையளவு ரேசித்து மகாரமூர்த்தியை தியானிக்கவேண்டும்.

அன்றியும், பூரகம் பன்னிரண்டு ஓங்காரமாகவும், கும்பகம் பதினாறு ஓங்காரமாகவும், இரேசகம் பத்து ஓங்காரமாகவும் செய்யவேண்டும். இது பிராணாயாம அப்பியாசமெனப்படும் பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரன் பூரக கும்பக ரேசகங்களுக்கு அதி தேவதைகளென்று சொல்லப்படும்.

முன் சொல்லிய குண்டலி சத்தியைச் சொல்லுகிறோம். அதாவது நித்திரை செய்யும் குண்டலியானது குருப்பிரசாத மூன்றும் வாக்கியத்தால் எப்போது விழிக்கின்றதோ அப்போது சகல பதுமங்களும் ஆறுசக்கரங்களும் பிரமகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி, உருத்திரகிரந்தி என்னும் மூன்று கிரந்திகளும் பேதத்தை அடைகின்றன

அப்போது சூரியப்பதவி யென்னுஞ் சுழுமுனையிற் பிராணவாயு இராஜ மார்க்கமாக அனுசரிக்கப் படுகின்றது.

சுகமாக போக்கு சமபவித்தால் சித்தம் நிராலம்ப நிர்விஷயமாகின்றது, சித்தம் நிராலம்பமாகுங் காலனை வஞ்சிக்கக்கூடும்.

சுழுமுனையென்றும், சூன்னிய பதவியென்றும, பிரமமானமாவென்றும், மகமேருவென்றும், பெருவழியென்றும, மயானமென்றும, சாமபவி மததிய பாகமென்றும சொல்வதால் இநத குணடலி பேதத திலேயே ஷட்சக்கரபேத முதலியவை உண்டாக கின்றமையால் முழு முயறசியோடு பிரஹமானமாத தின சசசிதாநநத லக்ஷண பிரமமததை யடைதற குபாயமாகிய சுழுமுனையில வாயிலை முகததால மூடிககொண்டு நிததிரை செயயும ஈஸ்வரியாகிய குண்டலியை விழிப்பிகக மகா முததிரை முதலிய வறறை செவவையாய அனுசரிகக வேண்டும.

இநத குணடலி சததியானது சநதததின மேல பாகததில யோகிகளுககு மோக்ஷததின பொருட டும மூடாகளுககு பநதததின பொருட்டுமாகத தூஙகுகின்றது. சகலயோக தநதிரஙகளுக்கும குண்டலிசததி ஆதிககமாய இருபபதால அக குண டலி சததியை எவன அறிகிறானோ அவன யோக விதவான என்றும யோகிகள் தூஙகும குண்டலி யை விழிககச் செயகிறவாகளென்றும அட யோக தீபிகையில சொல்லியிருககின்றது.

குண்டலி ஸ்தானநிலை

மூலாதாரததில் பொருநதும உட்பாகமாகிய அக்குணடலியை சூரியனால் பூரிககவேண்டும. குதத திறகு இரண்டங்குலம மேலும, லிங்கததிறகு இரண் டஙகுலங் கீழுமாகிய தேகததின மததியான சரீர நடுவாகச சொலலப்பட்டிருக்கின்றது.

கந்தஸ்தானம மனிதாகளுக்குத தேக மததிய மூலாதாரததி லின்றும ஒனபதஙகுலததினமேல

நான்கு அங்குல அகலமும் நீளமும் உள்ளதாய் முட்டை போன்ற வடிவுள்ளதாய் துவக்கு தோல் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குதத்திற்கு இரண்டங்குலமேல் தேகமத்தில் பாகம் ஒரு அங்குலமிருந்து ஒன்பதங்குலம் கந்தஸ்தானமாம்.

ஆக பன்னிரண்டு அங்குலப் பிரமாணம் அதாவது ஒருஜான் ஒருபத்தீராயிரம் நாடிகளின் பலத்தைச் சோதிக்க வேண்டுமாயின் அதற்குச்சத்திலனமாகிய குண்டலி அப்பியாசமின்றிவேறு சுத்திசெய்யும் உபாயமில்லை.

இந்த மத்திய நாடியாகிய சுழுமுனையானது யோகிகளுக்கு திடப்பியாசம் சுவஸ்திக பங்கயாசனங்களாலும் பிராணாயாமத்தாலும் மகா முத்திரை முதலிய முத்திரைகளால் சௌக்கிய முண்டாகின்றது. ஆகிலும் சமாதியினால் அன்னியவிர்த்திநிரோதிக்கலாகாது. ஏகாக்கிர தன்மையால் மனத்தை தாரணை செய்து அப்பியசித்து மனத்தை நிலைக்கும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஏனென்றால் இராஜயோகமன்றி பரம புருஷார்த்தபலம் சித்தியாமையால் வாயுவின் கும்பக முத்திரை விதானமாகி சஞ்சலவிதிகளோடும் மனத்தோடு அப்யாசிக்க வேண்டும். புத்திமான்கள் வாயுவின் விதிக்கு அன்னியமாய விஷயத்தில் மனோ விர்த்தியை செலுத்தலாகாது. எவர்கள் யோகிகளின்குரு பரம்பரையாகிய சாம்பிரதாயத்தால் வந்த சாம்பிரதாகிய மாகிய மகாமுத்திரை முதலியவற்றின் உப

தேசத்தைத் தருகின்றாரோ அவரே ஸ்ரீ குரு; சகல குருக்களுக்கும் சிரேஷ்டமானவர்; அவரே பிரபு; அவரே சாக்ஷாத் பிரத்தியக்ஷ ஈஸ்வரனென்றும் சொல்லப்படும்.

அன்றியும் அக்கினிமண்டலம் நாபியின் கீழ் பாகத்தி லிருக்கின்றது. அது தேகத்தின் மத்தியில் பொன்னிற முள்ளதாய் மனிதர்களுக்கு முக்கோண மாயும் இருக்கின்றது, அக் குண்டலியை எழுப்பும் விதமானது.

சூரிய உதயகாலத்திலும் அஸ்தமான காலத்தி லும் தினந்தோறும் இரண்டு முகூர்த்தம் பேதிக்க வேண்டும். சூரியனால் பூரித்து சந்திரனால் இரேசிக்கிறதால் அபானனும் அக்கினியை அடைந்து உஷ்ண சொரூபத்தால் பிராணனை அடைகின்றது.

அக்கினியின் உஷ்ணத்தால் செவ்வையாக தபிக்கப்படுகின்றதால் தூங்குகின்ற குண்டலிசத்தி நன்றாய் விழிப்புடையதாகின்றது. தண்டத்தால் அடிபட்ட சர்ப்பத்தைப்போல நிஸ்வாசத்தைச் செய்து நிமிர்ச்சி அடைகின்றது.

அதன்பின் பிலத்திற் பிரவேசித்த பாம்பைப் போல சுழுமுனையினுள் பிரவேசிக்கின்றது.

ஒரு புருஷன் சலனம் செய்து மூலஸ்தானத்தி லிருந்து குண்டலியை மேலே கொண்டு வருவானா யின் அவன் மேல் சென்று அமிர்தத்தை வடையான இந்த குண்டலி சத்தியை வாலைப் பிடித்து எழுப்பி னால் நித்திரையைவிட்டு மேலே எழுப்பு கின்றது. இதைக் குருமுகமாக அறியவேண்டும்.

அமிர்தநிலையாவன.

சிகையின் மத்தியிலப்ரமாதமா பொருந்தியிருப்பதால் மேருவைப்போல உயர்ந்திருக்கும் சுழுமுனையினது மேருவின் மேலபாகத்தின் மத்தியில சோம ஜலம ஒழுகிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத்துவாரமான சந்திரமண்டலத்தினின்று சரீரத்திற்கு சாரம் ஒழுகுகின்றது.

ஒழுகும் சந்திர அமிர்தத்தின் சுவை கார்ப்பு, உவர்ப்பு இவற்றிற்கு சமானமாக வுள்ளதாயும், தேன்-நெய்-பால என்பதைப்போலும் ரசமுடையதானால் அப்போது அவனுக்கு காமசித்தி ஆகின்றது. அந்த சந்த்ராமிர்த மென்னும் சத்தை எவன் பானம் பண்ணுகிறானோ அந்த யோகி வியாதியில்லாதவனாய் தாமரைத் தண்டுபோல் மிருதுவான சரீரமுடையவனாய் வெகுகாலம் ஜீவித்திருப்பான்.

இனி சுவாசாங்குலப் பிரமாணநிலை.

இந்த மனுஷ்ய ஜென்மத்துக்கு சாதாரணமாய சுவாசம உள்ளேபோகிறது பத்தங்குலம் வெளியில் பன்னிரண்டங்குலம்போகும்; இதுவல்லாமல் நடக்கும்போது 24-அங்குலமும் ஓடும்போது 42-அங்குலமும், போகஞ் செய்யும்போதும் தூங்கும்போதும் 50-60-அங்குலமும் போகும். சாப்பிடும்போதும் வாந்தியாகும்போதும் 18-அங்குலம் ஓடுகிறது. சாதாரணமாய 12-அங்குலம ஓடுகிறது ஆகையால இந்த சுவாசத்தை யோக அப்பியாசிகள கவனிக்க வேண்டியது. இவ்வளவு நீளமாகப்போகிற சுவாசத்தை தன்னால் கூடிய அளவு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் குறைக்க வேண்டியது.

அது என்னென்றால் இந்த மனுஷ ஜன்மத்திற்கு கலைகளாகிய சுவாசம் 12-அங்குலம் ஓடி 4-அங்குலம் கழித்து 8-அங்குலந்தான் நின்ற இடத்தில் நேரங்கும். இப்படிக்கு சாதாரணமாக 4-அங்குலங் கழிந்ததனால் 120-வயதாகின்றது. இதை பொருஞ்சங்கிக ஞசமாக சுவாசத்தை பந்தனம் பண்ணுவதினால் நீண்ட ஆயுளை உடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

சாதாரணமாய மனிதர்களுக்கு உண்டாகிய சுயபுத்திபோதாது. ஆகையால் அனுபோகமுடைய யோகிகளின் புத்தியை கேட்டுக்கொண்டு நடக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் துன்பம் நேரிடும். இந்த மூன்று வாயுக்களையும் பஞ்ச தத்துவங்களையும் சுவாசத்தையும் குணிக்க அறிந்துகொண்டால் வரப்போகிறதை சொல்லலாம் தைரியத்தினால் சுருசுருப்பாய மாணக்கன் இந்த ராஜயோகத்தை அப்பியாசிப்பானாகில் இரண்டு மூன்று வருஷத்தில் அறியப்படுகிறான்.

மரணநிலை அறிதல்

இடைகலை அல்லது பிங்கலையில் ஒரு ராத்திரி முழுவதும் இடைவிடாமல் நடந்தால் அப்போப்பட்ட மனிதன் மூன்று வருஷத்தில் மரணமடைவான். இதேமாதிரியாக பிங்கலையில் மாறுதலில்லாமல் இரண்டுராத்திரி இரண்டுபகல் இடைவிடாமல் நடக்கும் மனிதனுக்கு மரணம் இரண்டு வருஷத்தில் நேரிடும். இடைவிடாமல் ஒருநாசியில் சுவாசம் மூன்றுநாளைக்கு நடக்கிற மனிதனுக்கு ஒருவருஷத்தில் மரணம் நேரிடும். இராத்திரிமுழுதும் இடைவிடாமல் பகல்முழுதும் பிங்கலையும் இடைவிடாமல

நடக்கும் மனிதனுக்கு மரணம் ஆறு மாதத்திலேற்படும்; பிங்கலை தொடர்ச்சியாக இடைவிடாமல் ஓர் யாமம் நடக்கும் மனிதனுக்குப் பதினைந்து தினத்தில் மரணம் நேரிடும் இடைகலையானது இதேமாதிரியாக ஒரு மாதம் நடந்தால் இந்த விதிப்பிரகாரம் முடியும்.

புருவத்தைப் பார்த்தால் தெரியாதவர்களுக்கு ஒன்பது நாளிலும், காது கேளாதவர்களுக்கு ஏழு நாளிலும், நக்ஷத்திரம் தெரியாதவர்களுக்கு ஐந்து நாளிலும், மூக்குநுனி தெரியாதவர்களுக்கு மூன்று நாளிலும், இரண்டு கண்களையும் கையால் அழுக்கினால் தண்ணீர் வராதவர்களுக்கு பத்துநாளிலும் மரணம் நேரிடும் என்று குரு வாக்கியம்.

யோகிகளுக்கு மேற்கூறிய அடையாளங்கள் நேரிட்டால் உடனே வாயுவை சோதித்து அதைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ளுந் தன்மை அவர்கட்குண்டு.

யோகிகளுக்கு மரணம் நேரிடுவது கஷ்டம். யோகிகள் அப்பியாசத்தால் வாயுக்களையும் தத்துவங்களையும் உணர்ந்து முத்திரைக்குப்பின் தொடருவார்கள்.

பிறகு கேசரி முத்திரை எவ்வளவுகாலம் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு காலம் ஜீவித்திருப்பார்கள். இந்த யோகிகள் மூன்று வாயுக்களையும் தத்துவங்களையும் அதிகமாக கவனித்து ஸ்திரப்படுத்தவேண்டும்.

சாதாரணமாய மனிதர்களுக்கு இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறு சுவாசம் நடக்கும் பக்ஷத்தில் 120-வருஷம் ஜீவித்திருக்கலாம்.

இபபோது மனிதாகள அறுபதகோராயிரதது அறுநூறு சுவாசததுககுமேல் விடுகிருாகள. எபபடி யெனில, ஓடுவதிஞலும் நடபபதிஞலும தூஙகுவதி ஞலும் போகம செய்வதிஞலும, சுவாசம அதிகரிப் பதிஞலும இநத நூறறிருபது வயதுககு குறைவு நேரிடுகினறது.

சாதாரணமாய் மனிதா விடும சுவாசம எவவ ளவு குறையுமோ அவவளவு வயது ஏறிவரும். இட ரென்று சுவாசததைக கட்டககூடாது.

அதிக விரைவாகவும ஓடககூடாது, ஜாஸ்தி சாப்பிடக கூடாது, வேகமாய நடககககூடாது, அதிக போகமும செயயககூடாது.

இநத விதிகளில் ஒனறும தவறக கூடாது தவறி நடப்பார்களே யாஞல் அதிக கஷ்ட நஷ்ட மடைவாாகள்.

நானகாவது வாக்கியம

சாமபவியின் முததிரை.

உளளாதாரமுதல் பிரமாநதிரம் வரையிலுள்ள சககரங்களுள் தனஞற் கொள்ளப்பட்ட சக்கரததில லக்ஷியமும தேகததிறகு வெளிப் பிரதேசததில் மூடு தலும திறததலும இல்லாத திருஷ்டி பாாவையுமாக விருததல் எதுவோ அப்படிப்பட்டது சாம்பவி முத திரையாம.

இதை இருக்குமுதலிய வேதங்களிலும சாங் கிய பதஞ்சலி முதலிய சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

சாம்பவிக்கு வெளிதிருஷ்டியும் கேசரிக்கு உள் திருஷ்டியும், சாம்பவிக்கு இருதயபாவனையும் கேசரிக்கும் ஸ்தான பேதமுண்டு. சித்தம் லயானந்தமானால் பேதமில்லையென்பது கருத்து

ஸ்ரீ சாம்பவி முத்திரையால் ஸ்திரமனதுடையவனாய நாசி நுனிபாகத்தில வைக்கப்பட்ட திருஷ்டியை யுடையவனாய நிஷ்பந்தத் தன்மையாலும் தேகேந்திரிய மனதுகளின் நிறசலனத் தன்மை யாலும், சந்திர சூரியாகளை லயமாக்குகிறவனாய பிராண சஞ்சாரத்தை ஸதம்பிக்கிறவன் எவனோ அவனே அதுவிதுவென்று சொல்லக்கூடாத பதமாகிய ஆதம சொரூபத்தில நிலைத்தவனாகிறான்

கேசரி முத்திரை

இடது வலது நாடிகளுள்ள வாயு எந்த மத்திய தேகத்தில செல்லுகிறதோ அத்தேகத்தில கேசரி முத்திரை ஸ்திரமுடையதாகின்றது. இதிற சமுசயமில்லை சூன்னியத்தில பிராணன் ஸ்திரமாகுதலே வாயுவை விழுங்குதலெனப்படும்.

சூரியசந்திராகளென்னும் இடைகலை பிங்கலைகளின மத்தியில் நிராலம்பமாகிய உள் ஆகாயத்தி லிருக்கும் ஆகாயங்களின சமுதாயத்தில் செவ்வையாய பொருந்தி இருப்பது எதுவோ அம்முத்திரையே கேசரி என்னப்படும்.

இதின அப்பியாசமாவன முன்னமே சுழு முனையைப் பிராணனால் பூரிக்க வேண்டும்.

அப்போது நிச்சயிக்கப்பட்ட கேசரி முத்திரை உண்டாகிறது.

புருவாத்தியில் சிவமெனனும் சுகவடிவாகிய பரமாத்மாவின் ஸ்தானமாம்.

சிவத்தில் ஒடுங்கவேண்டியது எவன மனதை நிராலம்பமாக்கி ஒன்றையும சிந்தியாதிருக்கின்ருனே அவனே கேசரி முத்திரை யுணருகிருன். பிரமகாரவிர்த்தியை பாவையாக்கியததால் விடுகிருனே அவன உள்ளும வெளியும இருக்கும் ஆகாயத்தில கடத்தைபபோல நிறகினருன, இது நிசசயம.

தேகத்தி னுள்ளும வெளியிலுமுள்ள வாயுவை தனக்குள் கேசரியில எபபடி லயமாக்குகிருனே அபபடியே தேகத்திலிருக்கும வாயுவை லயமாக்குகிருன.

இதில சமுசயமில்லே அன்றியும பிராணனது ஸதானத்தில் சித்ததேதாடு ஸ்திரத்தன்மை அடைகிருன்.

வேறே ஒன்றையும சிந்தியான அப்போது சொரூபத்தில் நிலேத்தலாகிய ஜீவன முத்தனுவது திண்ணம்.

அஜபகாயத்திரியினிலே

பூரகரேசகமசெயயுங்கால (ஹமஸம ஸோஹம) என்று நேராகவும தலேகீழாகவும பிரகாசிக்கின்றன.

அஜபை மந்திரத்திஞல் (தத்துவமசி) எனனும் மகா வாக்கியத்தில சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஜீவப பிரம அயிக்கியம் அடிக்கடி சிந்திக்கப்படுகிறது.

இந்த-ஸோ-என்னும் அஜபகாயத்திரியை ஈஸ்வர நாமத்தைப்போல ஜெபித்தால் சித்த சுத்திக்கு ஹேதுவாம். வெகுகாலம் வரையில ஜபம் செய்யின் விருத்தி அநந்தாமுகப்படும்.

அப்போது சுவாசம் வெளிப்படுங்கால சாகரமாகிறதை ஸோவென்னும் சுவாசத்தை உட்கொள்ளுங்கால் அகாரத்தை ஹம் என்றே தியானிக்க வேண்டும். இந்த அகாரம் மறுபடியும் உள்செல்லுகின்றபடியால ஹம்ஸம் ஹம்ஸம் என்றே மஹா மந்திரத்தை ஜீவன் எப்போதும் ஜெபிக்கிறான். குரு வாக்கியத்தினுல் இம்மந்திரத்தின ஜெபம் சுழிமுனையில விபரீதமா யுண்டாகிறது.

அது ஸோஹம் ஸோஹம் என்றடையப்படு, கின்றது; சாகரம் கேசரி எனப்படுகின்றது.

தவம்பதமென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது அகாரம் பரமேசுவரனுகிறான்.

தற்பதமென்று நிச்சயிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

சாகரத்தை தியானிக்கும் ஆன்மா நிச்சயமாய அகாரமே ஆகின்றான என்று யோகபீஜம் யோக சூடாமணி உபநிஷத்து யோகதத்துவ உபநிஷத்து முதலியவற்றால காண்க.

இது அஜபைகாயத்திரியாம். இதை முக்கியமாக பிரவாத்தியுடையவன எவனே அவனதிகாரி யாவன், அது சோபாதிக தியானமாம்

இவற்றினின்றும் சகாரம், அகாரமென்னும மெய்யெழுத்துக்களை அடக்கி எஞ்சி நிற்கும ஓம்

எனனும் அக்ஷரத்தை தியானித்தால் நிருபாதிக மாம். ஓம, ஸோ ஹம என்னும் இவ்விரண்டு சப்தங் களும பிரதிபேதகாதமாவோடு பின்னமாகிய பிரம்ம மெனனும ஒரே அர்த்தமுடையன. சுத்தமாய இருத்தலால் நிருபாதிசாயினும் ஓம் எனனும அக்ஷ ரத்தில் சகார அகாரமெனனும உபாதிகளைச சேர்த் தலால ஸோஹம் எனனும சப்தமுண்டாகிறது.

ஆகையால் சோபாதிக மெனப்படுகின்றது. விசாரசாகரம் பதார்த்த மஞ்சூக்ஷா முதலிய நூல் களிலும் விஸ்தாரமாகச சொல்லப்பட்டிருக்கின றது.

நாதானு சந்தானம

இந்த நாதானு சந்தானம முதல முதல அப்பி யாசிக்கும மனுஷ்யன சுரராஜகுமாரவைரி ரந்தரத் தில் தனது கைவிரலக ளிரண்டினுல் நிரோதித்து உளளே பரவும சமுத்திரம்போன்ற திரமான நாதத்தை சீக்கிரமாக மனிதன கேட்கிருன அத னுல அவனுககு செவவையா யெழும்பிய நாதமும் வாயுவுஞ சுத்தமாய ஜெயிக்கப்பட்டவைக ளாகின றனவோ அந்த மகா குணேத்திய முளளவனுககு அணிமாதி குணங்களும அளவிறந்த புண்ணியமும் உண்டாகிறதென்று சொல்லப்பட் டிருக்கின றது.

சுரராஜன் இந்திரன், அவன குமாரன ஆாசுக்ஷ னன அவன வைரி காணன அந்த காண ரந்தரத் தில எனபது பொருளாம். அநுகமெனனும நாத வெளியிலுண்டாகும சுரோத்திரத்வககாதி இந்திரி யங்களுக்கு விஷமாகிய தொனி சூழகின்றது. இந்த

நாத அப்பியாசி ஒருபட்சததில சகலசித்த சஞசலங களையும் ஜெயித்து நிஜானந்த முடையவனுகிருன்.

முதலில் அப்பியாசிககுஙகால் நானுவிதமாகிய சமுததிரமபோலும் பேரி முதலிய வாததியமபோ லும நாதம கேழககப்படுகினறது. பின நாதானு சநதானம நிவாததியாகுஙகால சூட்சும சூட்சமாக கேழ்க்கபபடும. ஆதியில வாயு பிரமாநதிரததிற செல்லுஙகாலதது, சமுததிரம, சககரம, மேகம, பேரிகை, கனகதப்பட்டை எனபவறருல் உண்டா கும சப்ததததைபபோனற நாதமும அப்படியே பிரம மநதிரததில வாயு ஸதிரப்பட்டபின, மததளம, சஙகு, கண்டாமணி, காகளம்எனபவறருலஉணடா கும சபதததைபபோனற நாதமும அநதததில பிரா ணன பிரமமநதிரததில மிகவும ஸ்திரமானபின கிண் கிணி, வேணு, வீணை, தநதிரி, வண்டு எனபனவற் றின சப்தஙகளைபபோனற நாதஙகளும, இன்னும் நானுவிதமான நாதஙகள தேகததின் மததியில் உள ளனவாக கேடகபபடும. மேகம, பேரி முதலிய வறருலுணடாகிய பெரும சபதஙகள் கேழ்ககப்படி னும அவறறுள சூடசுமததிலும: சூட்சுமமாகிய நாததததையே சிநதிக்க வேணடும. சூட்சுமமாகிய நாதம் நெடுநேர மிருப்பதால, சிததம நெடுநேரம ஸ்திரமுடையதாய நிலைககும.

கனமாகியநாததததைவிட்டு சூட்சுமததிலும அல் லது சூட்சுமததை விட்டு கனநாதததிலுமாக இரம் பிப்பதா யிருககினும்கனசூட்சுமமெனறுமஇரண்டி லொருநாதததைக கொள்ளுதல தளளுதல் கூடாது. ஏனெனில, அபபடிககொளளுதலும, இராஜதகுண

இயலபாதலால அவிவித ராஜத குணததை வர வொட்டாமல் சுதத சாதவிகககுண செயகையான சூட்சும நாததில மனதைதச செலுதத வேணடும்.

அஃதேனெனில, நாதஙகளில ரமிககும மனமோ சமாதியை யடையும எனபது கருதது அதாவது மலாநத புஷ்பரசததை குடிககும வணடு கநதததை விருமபாததுபோல சூட்சும நாததில சிததம நிலக்க வேண்டியது. சபதாதி விஷயமாகிய உததியானததில சஞசரிககும மனமெனனும மதயானை யடககுதலில இநத அனாகத தொனியாகியது கூரிய அஙகுசமபோனற வலியுடையதெனறுசொலலபபட்டிருககினறது.

வாசியையடககி யடையும பலன

இநத யோக அப்யாசிகள சூரியசநதிரகலையில பிராணவாயு செலலுஙகால பிருதிவி, அபபு, தேயு, வாயுவெனனும நானகு தததுவஙகள வநது விலகு . அபபோது அபபிராணவாயு ஆகாய தததுவததில் அடையும. அசசமயம சுவாசம குறைநதுவரும. அககாலதது சுவாச பநதனம செயயககூடும

அப்போது ஓர அஙகுலம குறைநதால இவவுலகத திசையில நினறு சுவாதீனபபடுவான. இரணடஙகுலம குறைநதால மனம ஆனநதிககபபட்டு ஞான செலவமுணடாகும. 3-அஙகுலம குறைந்தால விவேகியாவான. 4-அஙகுல குறைநதால தூரதேசததில நடககும நடவடிககைகளை சொலலபபடுவான. 6-அஙகுலம் குறைநதால் ஆகாசததிலுளள சகலமும கணடுணாவான. 7-அஙகுலம குறைநதால்

சரீரம் காயசித்தி பெறுவான. 8-அங்குலங் குறைந்தால அணிமாதி சித்திகளையடைவான. 9-அங்குலம் குறைந்தால நவகண்டங்களில சஞ்சரிப்பான. 10-அங்குலம குறைந்தால் ஒரு தேகத்தைவிட்டு மற்றொரு தேகத்தில பிரவேசிப்பான. 11-அங்குலம குறைந்தால தனது ஆதமாவைக்கண்டுவசனிப்பான. 12-அங்குலம அடங்கும சுவாசமானது உதித்த விடத்திலேயே சுழன்றுகொண் டிருக்கிறபடியால் அந்த பரமயோகி நெடுங்காலம அன்னபானாதிகளை நீக்கி அவாவற்றிருப்பான. சமாதியி லுட்கார்ந்து மாணாக்கன இடைகலையைபிங்கலையிலும,பிங்கலையை இடைகலையிலும மாற்ற கற்றுககொண்டபின பகல முழுவதும இடைகலையும, இரவில அதை அடைத்து விட்டு பிங்கலையில் நடத்தப்படுவான.

இதற்காக பழம பருத்தி கொஞ்சம் சுத்தம பண்ணி வைத்துககொணடு இடைகலை நடத்த வேணடியிருந்தால இடது நாசியிலும, அடைத்து விடவேணடும இப்படி சரிவர நடந்தால் மனிதர்கள் நூற்றிருபது வயது ஜீவித்திருககலாம.

மற்ற சங்கதிகள் சிந்திக்கும் பக்ஷத்தில் யோகிகளுககே வயதே கிடையாது.

எந்த விதிகள எப்படியிருந்தாலும இந்த விதிகள் யாவற்றும்கிரகஸ்தாகளுககாகவேஏறபட்டிருக கிறது.

இதை அப்பியாசிகள எப்போதும இவவிதிப் பிரகாரம நடத்துவாாகள் அபபோது தேக செளககியமும் நீணட ஆயுளும மன ஒடுககமும சித்தசாரதியும் உடையவாகளாய இருபபாாகள்.

மனோலய நிலை.

பிராணவாயு சுழுமுனையாகிய மத்திய நாடியிற் செல்லுங்கால் அந்தக் கரணம் சூன்னிய தேச கால வஸ்து பரிச்சேத மில்லாத பிரமத்தில் பிரவேசிக்கின்றது. அப்போது சித்த நிரோதமுள்ள யோக வித்தானவன் பிராணத்தோடு சகல கருமங்களையும் நிர்மூல மாக்குகிறான், எதுவரையில் பிராணனும் இந்திரியங்களும் ஜீவித்திருக்கின்றனவோ அதுவரையில் மனதில் ஞானம் எப்படி உண்டாகும். பிராணன் மனம் என்னும் இவ்விரண்டையும் எவனலயமாக்குகிறானோ அப் புருஷன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்.

பிராண மனோலயங்க ளில்லாதவன் எவ்விதத்திலும் மோக்ஷ மடையான், நல்ல ஸ்தானத்தி லிருந்து கொண்டு சுழுமுனை யென்னும் மத்திய நாடியைநன்றாய்ப் பேதிக்குந்தன்மையை குருமுகமாய் அறிந்து பிராண வாயுவை மத்தியிற் செலுத்துவதாகிய பிரமரந்திரத்தில் நிரோதித்தல் வேண்டும் இப்படி அப்பியாசித்தால் பிராணனது அசைவிற்கு க்ஷயம் வரும். அப்போது மனம் மிகவுஞ் சாந்தியை யடைகின்றது. அக்காலம் நிர்வாண மிஞ்சுகிறது.

சூரியனும் சந்திரனும் இராப்பகல்வடிவமாகிய காலத்தைப் புசிப்பதா யிருக்கிறார்கள். இதை ரகசியமாயச் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டரைகடிகைசூரியனோடுங்கால்பகலென்றும் சந்திரனோடுங்கால இரவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்போது சுழுமுனை மார்க்கத்தால் வாயு பிரமரந்திரத்தில் ஒடுங்குகின்றதோ அப்

போது இராப்பகல் வடிவமாகிய காலமில்லாமை யால் அசசுழுமுனை காலத்தைப் புசிப்பதாய் இருக்கின்றது.

எந்தயோகியால் பிராணவாயுவைக் கட்டப்படுகின்றதோ அந்த யோகியால் மனம் கட்டப்படுகின்றது. எவனால் மனம் கட்டப்படுகின்றதோ அவனால் பிராணனும் கட்டப்படும்.

மனம் பிராணன் என்னும் இரண்டில் ஒன்றைக் கட்டினால் மற்றொன்றும் கட்டப்படும். ஆதலால் மனம் நீங்காத வரையில் வாசனை நசியாது வாசனை நசியாத வரையில் சித்தம் நசியாது. சித்தம் நசியாத வரையில் தத்துவஞானம் உண்டாகாது.

இவற்றில் மனம் பிராணனென்னும் இரண்டிலுள் ஒன்று நசித்தால் மற்றொன்றும்நாசமாம். ஒன்றின் பிரவிர்த்தியால் மற்றொன்றும் பிரவிர்த்தியாகின்றது. இவ்விரண்டும் லயமானால் மோட்சத்தின் சித்தி உண்டாகும்.

மனம் ஸ்திரப்பட்டால் பிராணன் ஸ்திரமாகும். சுரோத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்கு மனம் நாதனாகிறான். மனதிற்கு பிராணன் நாதனாகிறான். பிராணனுக்கு மனோலயம் நாதனாகிறான். அம்மனோலயம் நாதத்தை ஆதரிக்கின்றது

அதாவது மனம் நாதத்தில் ஒடுங்குகின்றது. சுவாசநிசுவாசங்கள் நஷ்டமாகிறதும் சத்தாதி விஷயக் கிரகணம் நஷ்டமாகிறதும் சேஷ்டைகள் நீங்குகிறதும், விகாரங்களில்லாததும் மனோலயமேயாம், மனோலயம் இதுவரையில் ஆகவில்லையோ அதுவரையில் இந்திரிய விஷயங்கள் ஜெயமாகாது, இந்திரிய விஷயங்கள் ஜெயமாகாத வரையில் என்னென்பது எப்படி நீங்கும், என்னென்பது நீங்காதவரையில் யானென்னும் அகந்தை எப்படி நீங்கும், யானென்னும் அகந்தை நீங்காத வரையில் மனச் சுத்தம் எப

படி ஆகும், மனசுசுத்தமாகாதவரையில் அபரோக்ஷ ஞானமெப்படி உதயமாகும், அபரோக்ஷஞானம் உதயமாகாதவரையில் பிரமசைதன்னியசமாதியின் கண் எப்படி புலப்படும், பிரம சைதன்னிய சமாதியின்கண் புலப்படாதவரையில் திடஞானம் எப்படி உதயமாகும், திடஞானம் பெற்ற மகான் களுக்கும் துவிதமேது பேதமேது மாயைமேது பந்தமேது ஜென்மமேது அப்போது அந்தயோகி ஜென்ம ரகிதனாகின்றான்.

ஆகையால் இந்த யோகத்தை அனுஷ்டிக்கும் பக்குவமுடைய முமுக்ஷுக்கள் முக்கியமாய் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் வாசியோகத்தை யன்றி மற்ற ஹடயோகம், கௌடயோகம், அக்கா யோகமுதலிய யோகங்களால் சாட்சாத்காரத்தை அடையாமென்றுணரவேண்டும் அஃதெப்படி யெனில் ஒருவன் கௌசனையால் விசாலமான விண்ணை ஏறுவதுபோலாகும். இந்த வாசியோக மெனில் அப்படியன்று. கண்மூடி விண்மறையு மென்பதாம். ஆகையினால் இந்தயோகத்தை அனுஷ் டித்தவர்கள், இந்நூலை வாசித்தவர்கள், வாசிக்கக் கேட்டவர்கள் மனம் இவ்வாசியை நாடுவதால் சித்தம் நிலைத்து ஞான உதயமாய் அணிமாதி சகல ஐஸ்வரியங்களும் அடைந்து ஜீவன் முக்தர்களாய் நிரதிசயானந்தத்தில் சதா காலமும் நிலைத்து வாழ் வார்களென்பது குருவாக்கியம்.

வாழி விருத்தம்.

வாழ்க நாரண தேசிகர் வானருள்
வாழ்க மன்னவர் மாணாக்கர் யாவரும்
வாழ்க விந்நூல் படிப்பவர் கேட்பவர்
வாழ்க விந்தச் சிவயோக சாரமே.

சிவயோக சாரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம

அகஸ்தியர் ஞானம்.!!

சததியமே பரமே யொனறேதெயவம
சகலவுயிா ஜீவனுககு மதுதா னெசசு
புததியிலை ரநதவாகள புணணியோாகள
பூதலததிறகோடியிலே யொருவனுண்டு
பததியினைமனமடஙகி நிலையிநிறபாா
பாழிலேமனதைவிடாா பரமஞானி
சுததியேயவைவிலலைச சூகஷநெசூகஷம
சுழியிலே நிலையறிநதால மோகஷநதானே. 1

மோகஷமதுபெறுவதறகு ஆகஷநெசொனனேன
மோகமுடனபொயகளவு கொலைசெயயாதே
காசசலுடனகோபததைத தளளிபபோடு
காசினியிறபுணணியததைக கருதிககொளளு
பாயசசலதிபாயாதே பாழபோகாதே
பலவேதசாஸதிரமும பாருபாரு
வசசவாபிழைககச செயதமாககம
எனமககாளெணணியெணணி நனறுயப்பாரே. 2

பாரபபாநாலவேத நாலுமபாரு
பறறுசைவைபபதறகோ பிணையோகோடி
வீரப்பா ஒனறொனறாக கொனறைமாரி
வீணிலேயவாபிழைககச செயதமாககம
தோபபாதெருததெருவே புலமபுவாாகள
தெயவநிலைஒருவருமே காணாாகாணா

ஆரபபா நிலையிலநிறகப போருரையா
ஆசசரியஙகோடியிலே யொருவன்தானே. 3

யிருவனெனறேதெயவததை வணஙகவேணும்
உததமனுயபூமிதனி லிருககவேணும
லிருவமதிறசேறுபயிர செயயவேணும
பாழிலேமனதைவிடார பரமஞானி
திரிவாரகடிருடரபபா ஞானிகோடி
தேசததிறகளளரபபா கோடாகோடி
வருவார்களபபனே யனேகஙகோடி
வாாததையினுலசெபபுவார திருடாதானே. 4

நானெனறதானேதா னெனறேதெயவம
தகபபனுநதாயுமஙகே புணருமபோது
நானெனறுகருபபிடிததுக கொணடுவநத
நாதனைநீளநநாளும வணஙகிநில்லு
கோனெனறதிருடனுககுந தெரியுமபபா
கோடானகோடியிலே யொருவனுண்டு
ஏனெனறமனததாலே யறியவேணும
எனமககாநிலைநிறக மோக்ஷநதானே. 5

மோக்ஷமதுபெறுவதறகு சூக்ஷஙகேளு
முனசெய்தபோகருடன குறியைக்கேளு
எசசலதுருககளது குறஙகளகேளு
எலலாருஙகூடழிநத தெஙகேகேளு
பேசசலதுமாயகையபபா வொனறுமில்லை
பிதறறுவாரவரவரு நிலையுஙகாணு
கூசசலதுபானையநதான போகுமபோது
கூடடோடேபோசசுதபபா மூசசுதானே. 6

மூசசொடுஙகிபபோனவிடப ஆருஙகாணார்
மோக்ஷததினநா காதி னிருபபுஙகாணார
வாசசென்றேவநதவழி யேறறஙகாணார
வழிமாறிநிறகுமணி வழியுஙகாணார
வீசசப்பாவெட்டவெளி நனருயபபாரு
வேதஙகளசாஸ்திரங்கள வெளியாயபபோசசு
ஆசசபபாகருவுதனி லமைததாறபோலாம
அவனுககேதெரியுமலலா லறிவாயபபாரே. 7

பாரபபாவுலகுதனிற பிறவிகோடி
படைபபுகளோபலவிதமாயக கோடாகோடி
வீரபபாவண்டததிற பிறவிகோடி
வெளியிலேயாடுதபபா வுறறுப்பாரு
ஆ ப்பாவணுவெளியு ளுளளேநீதான
ஆசசரியமபுழுககூடு வலலமோதப்பா
கூரபபாபிணடததிற பிணடமாகும
குணவியவானுககாற சததியமாமே. 8

சததியமேவேணுமடா மனிதனால்
சணடாளஞ்செயயாதே தவறிடாதே
நிததியகாமமவிடாதே நேமமவிடடு
நிஷ்டையுடனசமாதிவிடடு நிலைபேராதே
புததிகெட்டுதிரியாதே பொயசொல்லாதே
புண்ணியததைமறவாதே பூசலகொண்டு
சததியதோசள்ளிட்டுத தாக்கியாதே
காமியென்றுநடவாதே கதிரொளிதான்முறறே.9

அகஸ்தியா ஞானம - 9 முற்றிற்று.

இரண்டாம் பாகம்

முகவுரை

தவனெறியின்மிக்கபதி னெண்பராலே
        தானருளிச்செய்தபல சாததிரததில
சிவனவனேயாகவெனை சீவகோடி
        சிவமெனவேசிறபபிதத சிவனூலயாவும
அவமனததாறசிநதுண்டு வகலாவணண
        மறிந்தவுரையேதிரடடிக கோவையாககி
புவனமதுவெளிதனிலே ஞானபாதை
        புரிநதுயயபோதிககப புறநதவாறே 1

போதசிவசுநதரமா முனிவராலே
        போதிததசிவானநத போதயோடு
ஆதிகணபதிதாச ரருளுமநெஞ்சு
        அரியவிளககமொடுஞானக குமமிதானும
நீககுருமுனிவனுககு நெடியவேலோன
        நிகழததியமுபபனிரணடாம ஞானசசெயயுள
சோதிமயமாஙகாயக் கபபலேலம
        சொறபெரியவால்மீக சூததிரமாமே. 2

ஆகமததினகட்டருததே அருளைததேககும்
        அகததியஞாசோடசமு மருளின்மிகக
யோகமறைடபேறுபெறறோறே யொளியோடுறற
        வுயாராமலிஙகவளள லுரைததகீதம்
தேகஞானககூறறதின வஞசியேததும
        திகழஞானசரபநாமா வளியனமட்டே
எகமுறவேதிரட்டு மிரணடாஙகாணட
        மிதுவாகுமறறயநூற கெதிகொளவீரே. 3

இதில் அடங்கியிருக்கும் புத்தகங்கள்

அகஸ்தியர் உயர்ஞானம்-1
௸ தனிஞானம்-1
௸ தனிஞானம்-2
௸ ஞானம்-16
௸ ஞானம்-9
௸ ஞானம்-6
ஞானசர நூல் சாஸ்திரம்
சிவானந்தபோதம்
விஜானந்தபோதம்
நெஞ்சறிவிளக்கம்
அழுகணிசித்தர் பாடல்

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி
இராமதேவர் பூஜாவிதி
வாலைக்கும்மி
கருவூரார் பூஜாவிதி
உரோமரிஷி ஞானம்
திருமூலர் ஞானம்
ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி
ஞானக்கும்மி
சுப்பிரமணியர் ஞானம்
வால்மீக சூத்திரஞானம்
சிவநாமாவளித்திரட்டு

உ

சிவமயம்

ஞானக்கோவை

(இரண்டாம் பாகம்)

காப்பு - விருத்தம்

மனமதுசெம்மையானால் மந்திரஞ் செபிக்கவேண் டாம், மனமதுசெம்மையானால் வாயுவையுயர்த்த வேண்டாம், மனமதுசெம்மையானால் வாசியைநிறுத்தவேண்டாம், மனமது செம்மையானால் மந்திரஞ் செம்மையாமே.

அகஸ்திய முனிவர்

உயர் ஞானம் ஒன்று.

உண்ணும்போதுயிரெழுத்தை யுயரவாங்கி
உறங்குகின்றபோதெல்லா மதுவேயாகும்
பெண்ணின்பா லிந்திரியம் விடும்போதெல்லாம்
பேணிவலமமேல் நோக்கி அவத்திலிலு
திண்ணுங்காயிலையருந்து மதுவேயாகும்
தினந்தோறு மிப்படியே செலுத்தவல்லார்
மண்ணூழிகாலமட்டும் வாழ்வார்பாரு
மறலிகையிலகப்படவு மாட்டார்தானே. 1

அகஸ்திய முனிவர்

தனி ஞானம் ஒன்று.

உண்ணுணாவுச்சிவெளி தாண்டிநின்று
உமையவளுங் கணபதியு மூர்த்தியாகி
விண்ணொளியாய் மயம்பரமாம் ஓம்-உ-வவும்
விதித்தபாரொருவருக்கு மெட்டாதப்பா

பண்ணனவுன னுயிர் தான் சிவமதாசசு
பாறகடலிலபளளிகொண்டோனவிண்டுவாச
கண்ணனகணபதியை கண்ணில்கண்டால் [சு
கலநதுருகியாடுமடா ஞானமுறறே. 1

வேறு தனி ஞானம்-2

விந்துநிலேதனேயறிநது விந்தைகண்டால்
விதமானநாதமது குருவாயப்போகும
அந்தமுள்ளநாதமது குருவாயபபோனல
ஆதியநதமான குருவாயப்போனல்
சந்தேகமில்லேயடா புலததியனேஐயா
சகலகலேஞானமெலலா மிதுக்கொவவாது
மூந்நாளிலிருவருமே கூடிசசோநத
மூலமதையறியாட்டால மூலமபாரே. 1

மூலமதைறிநதாககால போகமாசசு
முறைமையுடனகணடாககால வாதமாசசு
ஜாலமுடனகணடவாமுன வாசமாயநிறபார
சாஸதிரதகைசுட்டெறிநதா லவனேசிததன
சீலமுளளபுலததியனே பிரமமயோகி
செப்புமொழிதவருமல உபமைககண்டால்
ஞானமுளளயெநதிரமாஞ் சோதிதனனே
நாடடினல்சகலசிததும நலகும்முறறே. 2

அகஸ்தியா ஞானம முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

அகஸ்திய மஹாமுனிவர் அருளிச்செய்த

ஞானம் - 6

பூரணமே தெய்வமென் றுரைத்தாரையா
பூரணத்தை யின்னதென்று புகலவேண்டும்
காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்கேளு
கலையானபதினாறும் பூரணமேயாகும்
மாரணமா மூலகத்தில் மதிமயங்கி
மதிகெட்டுப் பூரணத்தை யிகழ்ந்தாரையா
வாரணத்தை மனமவைத்து பூரணத்தைக் காத்தால்
வாசியென்ற சிவயோக வாழ்க்கையாச்சே. 1

ஆச்சப்பா விநகமுறை பதினெண்பேரும்
அயன்மா லுமாரேறுந் தேவரெல்லாம்
மூச்சப்பா தெய்வமென் றறியச்சொன்னார்
முனிவோர்க ளறிவியோக ளிப்படியே சொன்
பேச்சப்பா பேசாமல் நூலைப்பார்த்து [னார்
போனபூரணத்தை நிலைவாய்க்காரு
வாச்சப்பா பூரணத்தைத் தகதரோர்கள்
வாசிநடுமையத்துள் வாழ்வார்தாமே. 2

தானென்ற பெரியோர்க ளுலகத்துள்ளே
தாயானபூரணத்தை யறிந்தபின்பு
தேனென்ற வமுதமதைப் பானஞ்செய்து
தெவிட்டாத மவுனசிவ யோகஞ்செய்தார்
ஊனென்ற வுடலைநம்பி யிருந்தபோக்கு
ஒருநானகுவேதமென்றும் நூலாரென்றும்
நானென்றும் நீயென்றும் பலஜாதியென்றும்
நாட்டினாருலகத்தோர் பிழைக்கத்தானே. 3

உததாரநதானிபபடியே புராணஙகாட்டி
லோகததிலபாரதபபோல கதையுணடாககி
காததாவைததானெனறு தோணவொடடாமல
கபடநாடகமாக மேதஞசோதது
இததாகவழியாக சேர்நதோரகளெலலாஞ
சதியுடனே வெருசாககூர பொருளபோறபாடி
பததாகசைவாசகு யவாபபிளையா செயது
பாடிஞாசாஸதிரஙகதைப பாடிஞேர. 4

பாடினதோரவகையேது செபபலககேளு
பாரதபுராணமெனற சோதியபபா
நீடியதோராவணனதான் பிறககவெனறும
நிலையானதசாதனைக வெலலவெனறும
நீடியதோராசனெனறும முனிவரெனறும
அருள்பெறறவாகளெனறும மனிதரெனறும
ஆடியதோராககரெனறுந தேவரெனறும
பாடிஞாநாளதோறும வகையாயததானே. 5

கழிநதிடுவாரபாவததா லெனறுசொலலும
கடடியநாலவேத மாறுசாஸதிரமு
மழிநதிடவேசொனனதலலால வேறொனறுமிலலை
யதாமமெனறுநதாமமெனறு மிரணடுணடாகி
வொழிநதிடுவாரெனறுசொலலிபிறபபுணடெனறும்
உததமஞயபபிறபபெனறு முலகததோாகள
தெளிநதிடுவோாகுருககளெனறுஞ சீஷரெனறுஞ்
சீவனததுககுநகையலலோ செளிநதுகாணே. 6

அகஸ்தியர் ஞானம் - 6 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

அகஸ்தியர் ஞானம் - 16

பாரப்பா சீவனது விட்டுப் போகும்போது
பாழ்த்த பிணமாய்க் கிடக்குமென்பார் உயிர்போச்
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் ளாருமில்லை [சென்பார்
ஆகாய சிவத்துடனே சேருமென்பார்
காரப்பா தீயுடனே தீசேருமென்பார்
கருவறியா மானிடர்கள் கூட்டமப்பா
சீரப்பா காமிகள்தா னொன்றாய்ச்சேர்ந்து
தீயவழி தன்னைத் தேடி போவார்தாமே 1

மாடுதானானாலு மொருபோக்குண்டு
மனிதனுக்கு அவ்வளவுந் தெரியாதப்பா
நாடுமெத்த நகரமென்பார் சொர்க்கமென்பார்
நலவினையோ தீவினையோ யெண்ணமாட்டார்
ஆடுகின்றதேவதைக ளப்பாகேளு
அரியதந்தையினருகே சேரு மென்றுந்தோணா
சாடுமெத்த பெண்களைத்தான் குறிப்பாயெண்ணி
களமான தீயிலவிழ்ந்து தியங்கினாரே 2

தயங்காமற் பிழைப்பதற்கு யிந்தஞானம்
சாரவாகப் பாராட்டி ஞானமேவேறே
மயங்குதற்குஞானம்ப்பா முன்னோர்கூடி
மாட்டினார் கதைகாவிய புராணமென்னும்
இயலானரசந்தனிலே யிப்புகுந்தாற்போலும்
இசைந்திட்டார் சாஸ்திரங்க ளாரென்றேதான்
வரையான பயன்பெறவே வியாசர்தானு
மாட்டினார் சிவஞானத்தை வுத்திரவினாலே. 3

பிழைபடததறகுநூலபலவுஞ சொலலாவிட்டால்
பூரணததைதயறியாம லிறபபாரெனறும
உழைபபததறகுநூலகட்டிப போட்டாவிட்டால்
உலகததிறபுததிகெட்டே யலைவாரெனறும
தழைபபததற சாதியெனறு விநதுவென்றும
தநதை நத யபிளளையெனறு பரியெனறும
உழைப்பதறகுசெ னனதலலாற கெதிவேறில்லை
யுததப னயறிநதோர்களை பாடினோ 4

பாடிஞரிபபடியே கதைசொலலாவிட்டால
பரிபாஷையறிவொரத ஞலமூடா
சாடுவார்சிலபேர்கள பலநூலபாரதது
தனைமறநதுபடுகுழியில் விழுவார்சாவார
வாடுவார்நாமென்று ஞானமெனறும
வையகததிற றசெபவைகயெயவமெனறும
நாடுவார்பூரணததை யறியார்மூடா
நாயபோலேகுலைததலலோ வொழிவார்தானே.

காணுமலலைநதோர்கள கோடாகோடி
காரணததைதயறிநதோர்கள கோடாகோடி
வீணைகப்புலம்பினதா லறியபபோமோ
வாயஞானமபேசுவது மேதுககாகும
கோணுமறசுழிமுனையில மனதைவைதது
குருபாதமிருநானகில் நாலைசசோதது
நாணுமலொருநினைவாயக காககும்போது
நாலுமெட்டுமொனறுகும நாட்டியூதே. 6

ஊதியதோருதறிநதா லவனேசிததன
உததமனேபதிஞுறும் பதியேயாகும
வாதிகளேயிருநானகும் பதினைபாதம
வகைநானகுமுயிராகும் மாரககங்கண்டு

சோதிபரிபூரணமு மிதுமூனறுநதான
தாஙகாமறறாஙகியஙகே காககுமபோது
ஆதியெனறபராபரையு மானுமௌனருய
அணஞுககினவடடததுள ளாகுமபாரே. 7

பாரப்பாவுதயததி லெழுநதிருநது
பதருமறசுழிமுனையில மனதைதவைதது
காரபபாபரிதிமதி ரண்டுமாரி
கருவானசுழுமுனையி லுதிககுமபோது
தேரபபாவுணஞுககு னினறுகொணடு
தியஙகாமறசுழிமுனைககுள ளடஙகுமபாரு
சீரபபாபதினறில எடடுநானகும
சிதருமல்மூனறுமௌனருயசசோநதுபோமோ

ஒனருனபூரணமே யிதுவேயாசசு
உதிததகலைதானெனறு மிதுவேயாசசு
நனருகதெளிநதவாககு ஞானஞசிததி
நாடடமறசொனனதிலெல் ஞானமாமோ
பனருனவாதிகுரு சொனனஞானம
பரபபிலேவிடுககாதே பாவமாகும்
திணடாடுமனததோரககுக காணப்போகா
தெளிநதவாககுததெரிவிதக வுகமைதானே. 9

உகமையினனஞசொல்லுகிறேன வுலகததுள்ளே
யுவமையுளளபரிகாசம நனிபேசாதே
பகைமைபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்பேசாதே
பாப்பிலேதிரியாதே மலையேருதே
நகையதேசினஙகாதே யுறஙகிடாதே
நழுகாதேசுழிமுனையை விட்டுப் பினவாஙகாதே
ஐகமுழுதும்பரிபூரண மறிநதுவெனறு
தெளிநதுபினபுலகததோ டொததுவாழே. 10

பாழாமனுலகமட்டுப் பலவேடமபூண்டு
வயிறுபிழைக்கப்பாயஞானம பேசிப்பேசி
தாழ்வானகுடிதோறு மிப்பானமட்டை
தன்னையறியாச்சனாள்ளார் முழுமட்டப்பா
பாழாகப்பாவிகட்டன செய்ற்கேளாதே
பதறுதேவயிர்பிழைக்க மயங்கிடாதே
கேளாதேபேசசெல்லாங் கேட்டுக்கேட்டுக
கலங்காத்தயுட லுயிரென் றுமைதிட்டாயே. 11

உடலுயிரும் பூரணமு மூன்றுமொன்று
வுலகத்திறசிறிதுஜன்ம வெவ்வேறெனப்பார
உடலுயிரும்பூரணமு மேதெனறுககால்
உத்தமனேபதினறு மொருநானகுமெட்டு
உடலுயிரும்பூரணமு பயனமாலீசன்
உலகத்தோரறியாமல மயங்கிப்போனார
உடலுயிரும்பூரணமு மடிமுடியுமாசசு
உதித்தகலைநிலையறிந்து பதியிலநிலலே. 12

பதியின்னவிடமென்ற குருவைச்சொல்லும்
பரப்பிலேவிள்ளாதே தலையண்டாகும்
விதியெனனவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணுனவிண்ணுக்கு ளண்ணுக்கப்பா
மதிரவியுபூரணமுங் கண்வாயமூக்கு
மகத்தானசெவியொடு பரிசமெட்டும்
பதவியடஞ்சுழுமுனையென றதறகுப்போம
பகருவாசசொறகமென்றும் கைலாசமென்றே

கைலாசமவைத்துந தெய்வலோகம
காசிகன்னியாகுமரியென னுஞ்சேதுவெனறும
மயிலாடுமேகமென று நாகமெனறும
மாயகையெனறும மின்னலென்றுமவுனமெனறுந

துயிலான வாடையென்றுஞ் சூக்ஷமென்றும்
சொல்லற்றவிடமென்று மொடுக்கமென்றும்
சுயிலானபாதமென்று மடிமுடியென்றும்
தாயானவஸ்துவென்றும் பத்தினியின்பேரே. 14

போசொன்னே னாசொன்னே னிடமுஞ் சொன்னேன்
பின்கலையுமுன்கலையு மொடுக்கஞ் சொன்னேன்
பாருலகிற்பலநூலின் மார்க்கஞ் சொன்னேன்
பலபோகநடக்கின்ற தொழிலுஞ்சொன்னேன்
சீருலகி லின்னதென்று தொட்டுச் சொன்னேன்
சித்தான சித்தெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
நேர்சொன்னேன் வழிசொன்னேன் நிலையுஞ்சொன்
னேன், மின்னுடமையின்னதென்று பிரித்துச்
[சொன்னேன் 15

பிரித்துரைத்தேன் சூத்திரமீரெட்டுக்குள்ளே
பித்தர்களேநன்றாகத் தெரிந்துபார்க்கில்
விரித்துரைத்த நூலினது மார்க்கஞ் சொன்னேன்
விள்ளாதே தயிந்நூ லிருக்குதென்று
கருத்துடனேயறிந்துகொண்டு கலைமாறாதே
காரியத்தைநினைவாலே கருத்திற்கொள்ளு
கருதிசொன்னசேதியெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
சூத்திரம்போல்பதினாறு தொகுத்தேன்முற்றே.

அகஸ்தியர் ஞானம் - 16 முற்றிற்று.

——

உ

சிவமயம்

அழுகணிசித்தர் பாடல்

மூலப்பதியடியோ மூவிரண்டுவீட்டிலே
கோலப்பதியடியோ குதர்க்கத்தெருநடுவே
சாலப்பதிதனிலே தணலாய்வளர்ந்தகம்பம்
உந்தன்மேல்பதிதனிலே என்கண்ணம்மா
விளையாட்டைப்பாரேனோ 1

எண்சாணுடம்படியோ ஏழிரண்டுவாயிலடி
பஞ்சாயக்காரரைவர் பட்டணமுந்தானிரண்டு
அஞ்சாமற்பேசுகிறாய் ஆக்கினைக்குத்தான்புகுந்து
நெஞ்சாரமில்லாமல் என்கண்ணம்மா
நிலைகடந்து வாடுறேண்டி 2

முத்துமுகப்படியோ முச்சந்திவீதியிலே
பத்துவிதழ்பாய்ப்பிப் பஞ்சணையின்மேலிருந்தி
அத்தையடக்கிநிலை யாருமில்லாவேளையிலே
குத்துவிளக்கேற்றி என்கண்ணம்மா
கோலமிட்டுப்பாரேனோ 3

சம்பா அரிசியடி சாதஞ்சமைத்திருக்க
உண்பாயநீயென்றுசொல்லி உழக்குழக்குநெய்வார்த்
முத்துப்போலன்னமிட்டு முப்பழமுஞ்சர்க்கரையுந் [து
தித்திக்குந்தேனமிர்தம் என்கண்ணம்மா
தின்றுகளைப்பாரேனோ 4

பைம்பொற்சிலம்பணிந்து பாடகக்காலமேல் தூக்கி
செம்பொற்கலையுடுத்தி சேல்விழிக்குமையெழுதி
அம்பொற்பணிபூண் டறுகோணவீதியிலே

கர்ப்பத்தினமேலிருந்து என்கண்ணம்மா
கணகுளிரப்பாரேனோ 5

எட்டாப்புரவியடி யீராறுகாலடியோ
விட்டாலும பாரமடி வீதியிலேதான்மரித்துக
கட்டகயிறெடுத்துக காலைநாலுஞசோததிருக்கி
அட்டாளதேசமெல்லாம் எனகண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ 6

கொல்லனுலைபோற கொதிக்குதடியெனவயிறு
நிலலென்றுசொன்னால நிலைநிறுததககூடுதிலலை
நிலலெனறுசொலலியல்லோ நிலைநிறுததவல்லாரகரு
கொல்லென்றுவநதநமன எனகண்ணமமா
குடியோடிபபோகாறோ 7

ஊததைசசடலமடி உனகணணேஉபபிருநதபாண்ட [மடி
மாறறிபபிறகக மருநதெனககுகிட்டுதிலலை
மாறறிபபிறகக மருநதெனக்குகிட்டுமெனறால்
ஊததைசசடலமவிட்டு என்கண்ணம்மா
உனபாதஞசேரேனோ 8

வாழைபபழநதின்றால வாயநோகுமென்றுசொல்லித
தாழைப்பழந்தின்று சாவெனக்குவந்ததடி
தாழைப்பழத்தைவிட்டுச் சாகாமறசாகவல்லோ
வாழைபபழந்தின்றால் என்கண்ணமமா
பாழாய்முடியாதோ 9

பையூரிலேயிருந்து பாழூரிலேபிறந்து
மெய்யூரில்போவதற்கு வேதாநதவீடறியேன
மெய்யூரிலபோவதற்கு வேதாநதவீடறிந்தால்
பையூருமமெய்யூரும் என்கணணமமா
பாழாய்முடியாதோ 10

மாமன்மகளடியோ மச்சினியோநானறியேன்
காமன் கணையெனக்குக் கனலாகவேகுத்துதடி
மாமன்மகளாகி மச்சினியுமானாலென்
காமன் கணைகளெல்லாம் என்கண்ணம்மா
கண்விழிக்கவேகாதோ 11

அந்தரத்தைவில்லாக்கி ஐந்தெழுத்தையம்பாக்கி
மந்திரத்தேரேறியல்லோ மானவேட்டையாடுதற்குச்
சந்திரசூரியருந் தான்போந்தகாவனத்தே
வந்துவிளையாடியல்லோ என்கண்ணம்மா
மனமிழந்து பார்ப்பதேனோ 12

காட்டானைமேலேறிக் கடைத்தெருவேபோகையிலே
நாட்டார்நகையறிந்து நகைபுரியப்பார்ப்பதன்றோ
நாட்டார்நகையறிந்து நகைபுரியப்பார்த்தாலும்
காட்டானைமேலேறி என்கண்ணம்மா
கண்குளிரக் காண்பேனோ 13

உச்சிக்குங்கீழடியோ ஊசிமுனைவாசலுக்குள்
மச்சுக்குளமேலேறி வானுதிறந்தானெடுத்து
கச்சைவடம்புரியக் கயலூர்பாதையிலே
வச்சுப்பறந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
வகைமோசமானேனடி 14

முக்காலநூல்பொருத்து மூவிரண்டாயதானதாக்கி
நாக்காலவனைப்பரப்பி நாற்சதுரவீடுகட்டி
நாக்காலவனைப்பரப்பி நாற்சதுரவீட்டினுள்ளே
முக்காலைக்காணாமல் என்கண்ணம்மா
முழுதுந்தவிக்கிறேண்டி 15

காமப்பால் தூவக் கருத்தெனக்குவந்ததடி
காசவலிதொலைக்கப் பாசவலையொட்டுதில்லை
காசவலிதொலைக்கக் காசவலிநிற்குமென்றால்

காமமலாமூன்றும் என்கண்ணம்மா
கண்ணெதிரே நில்லாதே 16

தங்காயந்தோன்றாமல் சாணகலக்கொல்லைகட்டி
வெங்காயநாட்டுவிட்டு வெகுநாளாய்க்காத்திருந்தே
ன், வெங்காயந்தின்னாமல் மேற்றோலைத்தின்றலவோ
தங்காயந்தோன்றாமல் என்கண்ணம்மா
சாகிறண்டி சாகாமல் 17

பற்றற்றநீரதிலே பாசிபடாந்ததுபோல
உற்றுற்றுப்பார்த்தாலும் உன்மயக்கந்தீரவில்லை
உற்றுற்றுப்பார்த்தலலோ உன்மயக்கந்தீர்ந்தாக்கால்
பற்றற்றநீராகும் என்கண்ணம்மா
பாசியதுவேராமே 18

உற்றாருமற்றோரும் தொண்ணூற்றறியாரதிலே
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஒன்றன்றேயானிருந்தேன
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஊரைவிட்டுப்போகையிலே
சுற்றாருமில்லாமல் என்கண்ணம்மா
துணையிழந்து நின்றதென்ன 19

கண்ணுக்குமூக்கடியோ காதோரமத்திபத்தில்
உண்ணாக்குமேலேறி உன்புதுமைமெத்தவுண்டு
உண்ணாக்குமேலேறி உன்புதுமைகண்டவர்க்கு
கண்ணுக்குமூக்கடியோ என்கண்ணம்மா
காரணங்களமெத்தவுண்டே 20

சாயச்சரக்கெடுத்தே சாதிலிங்கந்தானசோத்து
மாயப்பொடிகலந்து வாலுழுவைநெய்யூற்றி
பொட்டென்றுபொட்டுமிட்டால்புருவத்திடைநடுவே
இட்டமருந்தாலே என்கண்ணம்மா
இவ்வேஷமானேண்டி 21

பாதாளமூலியடி பாஷாணந்தான்சேர்த்து
வேதாளங்கூட்டியல்லோ வெண்சாரை நெய்யூற்றி
செந்தூரமையடியோ ஜெகமெல்லாந்தானமிரட்டி
தந்தப்பருந்தாலே என்கண்ணம்மா
தணலாகவேகுதடி 22

கள்ளப்பயமெனக்குக் காலத்தூக்கவொட்டாமற்
பிள்ளையழுதுநின்றால் பெற்றவர்க்குப்பாரமடி
பிள்ளையழுகாமல் பெற்றமனம் நோகாமல்
கள்ளப்பயமெனக்கு என்கண்ணம்மா
கடுகளவுகாணுதே 23

பட்டணத்தையாளுகின்ற பஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்
விட்டுப்பிரியாமல் வீரியங்கள்தான்பேசி
விட்டுப்பிரிந்தவர்க்கே வேறுபடுங்காலம்
பட்டணமுந்தான்பரிபோய என்கண்ணம்மா
படைமன்னர் மாண்டதென்ன 24

ஆகாப்புலையனடி யஞ்ஞானந்தான்பேசி
சாகாத்தலையறியேன் தானறிவுதானறியேன்
வேகாதகாலறியேன் விதிமோசமானனடி
நோகாமல்நொந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
நொடியிலெழுகானனடி 25

தாயைச்சதமென்றே தந்தையரையொப்பென்றே
மாயக்கலவிவந்து மதிமயக்கமானனடி
மாயக்கலவிவிட்டு மதிமயக்கந்தீர்ந்தாக்கால்
தாயுஞ்சதமாமே என்கண்ணம்மா
தந்தையருமொப்பாமே 26

அஞ்சாதகள்ளனடி ஆருமற்றபாவியடி
நெஞ்சாரப்பொய்சொல்லும் நேயமில்லாநிஷ்டூரன்
கஞ்சாவெறியனடி கைசேதமாகுமுன்னே

அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ 27

உன்னைமறந்தல்லோ உளுத்தமரமானேனே
தன்னைமறந்தார்க்குத் தாயுந்தந்தையில்லையடி
தன்னைமறக்காமற் றயாருமுண்டானால்
என்னைமறக்காமல் என்கண்ணம்மா
ஒத்திருந்துவாழேனோ 28

காயப்பதிதனிலே கந்தமூலம்வாங்கி
மாயப்பணிபூண்டு வாழுஞ்சுகங்கெடுத்து
ஆயத்துறைதனிலே ஆராய்ந்துபார்க்குமுன்னே
மாயச்சுருளோலை என்கண்ணம்மா
மடிமேல்விழுந்ததென்ன 29

சித்திரத்தைக்குத்தியல்லோ சிலையையெழுதிவைத்து
உத்திரத்தைக்காட்டாமல் ஊரம்பலமானேனே
உத்திரத்தைக்காட்டியல்லோ ஊரம்பலமானால்
சித்திரமும்வேறாமோ என்கண்ணம்மா
சிலையுங்கொலைபாதே 30

புல்லரிடத்திற்போய் பொருடனக்குக்கையேந்தி
பல்லிளித்துக்காட்டிப் பறக்கவிழிக்கிறண்டி
பல்லிளித்துக்காட்டாமல் பறக்கவிழிக்காமல்
புல்லரிடம்போகாமல் என்கண்ணம்மா
பொருளெனக்குத்தாராயோ 31

வெட்டுண்ட சக்கரத்தால் வேணதனமளித்துக்
குட்டுண்டுநின்றேனடி கோடிமனுமுன்னாலே
குட்டுண்டுநில்லாமற் கோடிமனுமுன்னாக
வெட்டுண்டபிணிநீக்கி என்கண்ணம்மா
விழித்துவெளிகாட்டாயோ. 32

அழுகணிசித்தர் பாடல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி - 12

கேளபபாஓப ஸ்ரீ கஙகெனறுநதான
கெடியாகமூலததில கூறபிததாககால
வாளபபாபழநதேஙகா யவலவடைகளதோசை
வளமாகவிககினறுபபுஷபபரிமளஙகளசாறறி
நாளபபாபனதடஙகித தோததிரஞசெயது
நலமானவிககினரைப பூசிததாககால
ஆளபபாயாசீரவாத மீவாரையா
அப்பனேவிககினரைப பூசைசெயயே. 1

செயயபபாவிககினாதன பூசைசொனனேன்
ஜெயமானஷண்முகன பூசைகேளு
வையயப்பா சங வங மங சரவணபவாவெனறு
வளமாகஅஙகததில் பூசைபணணு
வையபபாபுஷபபரிமளஙகளகொணடு
மைநதனேதூபநை வேததியஙகாட்டி
கையபபாகனகசபை யதிலேபூசி
கணமணியேஷணமுகததை வரஙகளகேளே. 2

காணபபாஆகார பூஜைசொனனேன
கண்மணியேசிவபூஜை சொலலககேளு
வாணபபாநமசிவய சிவ ஆமெனறு
வளமாகபூரணததி லிருநதுகொணடு
ஆணப்பா தூபதீப நைவேததியததோடு
அபபனேசதாசிவததை தோததிரஞசெயநீ
மாணப்பாநீகேடட தெலலாமீவா
மைநதனேசிவததினிட மகிமைதானே. 3

தானானசிவத்தினிட பூஜைசொன்னேன்
வன்மையுள்ளசத்தியுட பூஜைகேளு
வானானயிமமொன்றுங் கும்பகத்தில்
வட்டிவளமாகவொரு மனதாய்நின்று
ஆனகந்தம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து
அப்பனேபாலபழங்கள் வஸ்துவைத்து
மானதேவியைத்தான் தோத்தரித்து
மைந்தனே சாஷ்டாங்கஞ் சரணம்பண்ணே. 4

பண்ணப்பாயென்னவம்மா வென்றுகேளு
பலவிதமாய்நீதொடுத்த தெல்லாமெய்யாம்
அன்னப்பாயென்றுமவள் சொன்னறைபோலும்
அப்பனேயட்சரத்தில் பலிக்கும்பாரு
வன்னப்பாசத்தியுட பூஜைசொன்னேன்
வளமானசிவத்தினுட பூஜைசொன்னேன்
கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூஜை சொல்லக்கேளு
கண்மணியே மங் நங் சிங்கென் றேத்தே. 5

எத்தப்பாபுஷ்பபரி மளங்கள்சாத்தி
என்மகனேகந்தம்பகஸ் தூரிசாத்தி
தாதப்பாசங்கீதத் துடனேபூசி
வளமானவிஷ்ணுவுக்குப் பூசிபூசி
போற்றப்பாமனதடங்கிப் பத்தியாகப்
போற்றவேவிஷ்ணுமவர் கேட்டதெல்லாம்
ஆற்றப்பாவிஷ்ணுவின் பூஜைசொன்னேன்
அரகராகெஜமுகவன் பூஜைகேளே. 6

ரேசகப் பூஜை.

பாரப்பாரேசகத்தின் பூஜைகேளு
பண்பானரேசகத்தின் ஆமென்றேத்தி

ஆரபபாநைவேததியங குமபகஞசெயது
அபபனேரேசகததில யனைதநாட்டு
பாரபபாபனயதுதான ரேசகமேயாசசு
வளமான ரேசகநதான வசியமாசசு
நாரபபாரேசகததின பூசைசொனனேனை
நலமானபூரகததின பூசைகேளே. 7

பூரக பூசை.

கேளபபாயணிபூர கததில்மைநதா
கெடியாகயிபமெனறு குமபிததேதது
வாளபபாவகையாக நினறுகொணடு
வளமானபூரகததிற ருேததிரபணணி
வாளபபாவேணடிய வரஙகளசேரு
வளமானவிஷ்ணுவர மீவாராபாரு
ஆளப்பாபூரகததின பூசைசொனனேன
அபபனேகுமபகததின பூசையாமே. 8

குமபக பூசை.

ஆமபபாகும்பகததில் உமமெனறுநாடி
அபபனேயுனமனதை குமபகததிலவைதது
வாயபபாபூசைநை வேததியஞசெயது
வளமானகுமபகததை மனதாலவேணடி
காமப்பாகுமபகததை வரங்கள்கேளு
கண்மணியேவேண்டும்வர மீவாரையா
காமப்பாசூரியன்றன் பூசைகேளு
நலமாக கிங சிங் கெனறுசொல்லே. 9

சூரியன பூசை

சொலலபபாசூரியனிற குமபகமேசெயது
சொறபெரியபூசை நைவேததியஞசெயது

அல்லப்பா சஷ்டாங்க சரணஞ்செய்து
அப்பனே கோத்திரஞ்செய் ரூபகத்தை
மல்லப்பா அஷ்டசௌ பாக்கியமீவார்
அகத்தியனாருனக்கும் பக்கத்தில் வரங்களீவார்
வல்லப்பா சூரியனாருன் பூசைசொன்னேன்
வளமான சந்திரன்றன் பூசைகேளே. 10

சந்திரன் பூசை.

கேளப்பா யங்கங் கென்று சுபமி
கெடியாகப் பால்பழங்கள் பாயாசம் வைத்து
ஆளப்பா தூபதீபம் நைவேத்தியஞ்செய்து
அப்பனே சந்திரனைத் தோத்தரித்து
வாளப்பா சோடசமாய்ச் சந்திரனில்லன்று
வளமான சந்திரனை வரங்கள்கேளு
நாளப்பா வேணவர மீவாரையா
நலமான சந்திரன்றன் மகிமையாரே. 11

சனி பூசை.

பாரப்பா சனிபூசை சொல்லக்கேளு
பண்பான வங்கென்றுஞ் சங்கென்றுந்தான்
நாரப்பா மேருவிலே குந்திக்கொண்டு
நலமாகத் தோத்தரித்துப் பூசைசெய்நீ
வாரப்பா தூபநைவேத்தியத்தோடு
வளமாகத் தோத்தரித்துப் பானஞ்செய்து
ஆரப்பா வேணவரங் கேட்டுக்கொண்டு
அப்பனே யட்சணத்தி லீவார்காணே 12

நந்தீஸ்வரா பூஜாவிதி - 12 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

இராமதேவர் பூஜாவிதி-10

ஆதியென்ற மணிவிளக்கை யறியவேணும்
அகண்டபரிபூரணத்தைக் காணவேணுஞ்
சோதியென்றதுய்யவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன்மணியிருந்ததளந்தன்னை
நீதியென்றபராஞ்சோதி ஆயிபாதம்
நீற்குணத்தினின்றநிலை யாருங்காணார்
வேதியென்றவேதாந்தத் துளமேநின்று
விளங்குவதும் பூசையிது வீணபோகாதே. 1

போகமலநின்றதோ ரையாநீதான்
பூரணத்தினைகலை ஞாநதும்பெற்று
ஆகாயலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியின்றுவாசி வாறுகுள்ளே
வாகாமல்வாலையுட மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தையுரைக்கவேணும்
சாகாமலசாகுமடா யிந்தமூலஞ்
சதிவட்டமநடுகோண முக்கோணமாமே. 2

முக்கோணமூலசுழி தற்கோணமாகி
முதலானமூலமணி வாலைதன்னில்
நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகாக்க
நாயகியாள்பராஞ்சோதி நாட்டமுற்று
தீக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயந்
தெரிந்திடவேயுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தாரகோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
தனியிருந்துபார்த்தவனே சித்தனாமே. 3

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானசோதி
சீர்வரும்ஐயுங்கிலியும் சவ்வுமாகி
முத்தானவட்சமுரு செபிக்கச்சித்தி
முற்றிடுமேயெதிரியென்ற பேய்கட்குந்தான
வித்தானவித்தையடா முட்டாடும்பாரு
விரிவானமுக்கக்கருவு மூன்றுங்கேளு
சத்தான அதனகருவும் சிலைதனிலவைத்து
சதுரானவிதுவிபர மறியக்கேளே. 4

கேளப்பாபலிகொடுத்து பூசைசெய்து
கிருபைபுள்ளவுருவேற்றி திடமாக
வாளப்பாசுடுகாட்டின சாமபலதனனில
வளமாகபுதைத்துவிடு நடுசாமமபாரதது
ஆளப்பா அடியற்று மரணமாகி
ஆண்டிருந்ததவசுநிலை தானகுலைந்து
காணப்பாகணமணியே வீழுவானபாவி
கதைதெரியசசொலலுகிறே னினனமபாரே. 5

இன்னமின்னங்கணமுனசோ தினையுமாகு
மீட்டேறவேணுமெனறு லிதனிறசூட்சம
அன்னமின்னாவயிரகட்டை தேவதாரம
அறிவுடையமுனிசீவி சிஙகளததையோதி
வன்னமின்னாபோசெரலவி நசியெனறுதானும
வலுவானநூறறெட டு வுருவுமபோடு
சன்னமினனுமரததடியி லிருநதுகொணடு
சதிராகஆணிகொண டடிததிடாயே. 6

அடிததமுனைபிடுஙகியேவைத திறுக்கிப்போடு
ஆனநதவுருககுலைந்து பட்டுபபோகும்
தொடுததமுதலநாளை கணடுதானும
தொகைமுடிநதுவாசசுதடா விநதப்போகது

விடுததபினபுவிஷமேறி கருவிப்போகும
விரிததுரைததேனபூட்டி துவே வீண்போகாது
தடுததுவிடுநகாததி லடிததுப்பாரு
தட்டழிநதுஉயிரமுதலாயச சேதமாமே. 7

ஆமபபா அடிதரிதத சிஙகளததிலாலை
அதிசயஙகாணககணடவாககுவடைககம்போகு
வீமபயாவெளிதிறநது சொனனேனபாரு [ம
விளையாடடுயிலலையடா யிநதபபோககு
சோமபபாசுததியுடன தலையுரமூழகி
சுருககெனவேகியாளிப்போ யாததாளமூலம்
தாமபபாசததியமே சொலலுவேனபாரு
தவருதராமனுட வாககியநதானே. 8

தானெனறமூலமுடன சிததிபண்ணு
தனதான நூறறெடடுக குளளேசிததி
ஆனெனற அணடாபதி யெடடுமாடும
அதுபததுநாலமூலி யெலலாமாடும
கோனெனறகோடிசிதது க்ஷணததிலாடுங
குணமாகவேவதிநாடசெயயநனறு
வானெனறவஷடமியிற செயயநனறு
வளாபிறையிறசெயதவனே யோகியாமே. 9

யோகிகளாவதறகு உனககுசசொனனேனன
ஓகோகோமுனனுரைதத மூலததாலே
யோகிகளாயேகாநத வலலியாடகு
யேடடிலேயெழுதினதாய யெலலாமாசசு
தாகிகளாதாயுடைய கிருபையாலே
தவபாககுமவபாககு சுபமுணடாகும
யோகிகளாயமூலசுழி பூஜாவிதிபததாலே
முததிபெறசிததிநிலை பததுமுறறே 10

இராமதேவா பூஜாவிதி - 10 முற்றிற்று

―――

சிவமயம

கொஙகண நாயனா அருளிசசெயத

வா லைக் கு ம் மி

விநாயகா துதி.

பினமுடுகு-வெணபா.

கலவிநிறைவாலைபபெண காதலியெனறோதுகினற
செலவியினமேறகுமமிதனைச செபபுதறகே-நலவிசய
நாதனினசொலவேதநஞசுபோதனமிஞசிமானகஞச
பாதமவஞசநெஞசினில வைப்பாம.

கு ம மி.

சததிசடாதரி வாலைபபெணணுமநத
வுததமிமேறகுமமி பாடடுரைகக
விததைகததுவய வொறறைககொமபாமவாலை
சிததிவிநாயகன காபபாமே. 1

சரஸவதி துதி.

சிததாபோறறிய வாலைபபெண்ணுமந்த
சததியினமேறகுமமி பாட்டுரைகக
தததமிதசோமென வாடுஞசரஸ்வதி
பததினிபொறபாதங காப்பாமே. 2

எஙகுமநிறைநதவள வாலைபபெணணுமாலின
தஙகையினமேறகுமமி பாடிததறகுக
கஙகையணிசிவ சமபுவாஞசறகுரு
பஙகயபபொறபாதங காபபாமே. 3

சுபபிரமணியா துதி

ஞானபபெணணுமருள சோதிபபெணணுமதி
வாலைபபெண்மேறகுமமி பாடுதறகு

மானைப்பெண்ணாகிய வள்ளிக்கிசைந்திடும்
பாலமுருகேசனுங் காப்பாமே. 4

விஷ்ணு துதி.

ஆணடிப்பெண்ணுமாச் பாணடிப்பெண்ணுடவாலை
அம்பிகைமேற்கும்மிப் பாடுதற்கு
காண்டீபனின்பணி பூண்டவனைவைகுந்தம்
ஆண்டவன்பொற்பதங் காப்பாமே. 5

நந்தீசர் துதி

அந்தரிசுந்தரி வாலைப்பெண்ணுமந்த
அம்பிகைமேற்கும்மி பாடுதற்குச்
சிந்தையிலமுந்திரல் விந்தையாய்வந்திடும்
நந்தீசர்பொற்பதங் காப்பாமே. 6

நூல்.

தில்லையிலமுல்லை வெல்லையுள்ளாடிய
வல்லவள்வாலைப்பெண் மீதினிலே
சல்லாபக்கும்மித் தமிழ்ப்பாடவரும்
தொல்வினைப்போகும் வாலைப்பெண்ணே. 7

மாதாபிதாகூட இல்லாமலேவெளி
மண்ணும் விண்ணுமுண்டு பண்ணவென்று
பேதைப்பெண்ணுமுதல் வாலைப்பெண்ணென்று
புகுந்தாளிந்தப் புவியடக்கம். 8

வேதமும்பூதமுண்டானதும்வெளி
ஞானசாஸ்திர மானதும்
நாதமுங்கீதமுண் டானதும்விழி
நான்சொல்லக்கேளடி வாலைப்பெண்ணே 9

முந்தச்செகங்களுண் டானதுமுதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதும்

விந்தையாயவாலையுண் டானதுவுமஞ்ஞான
விளக்கம்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 10

அரிக்குமுந்தின தவ்வெழுத்தாம்பின்னும்
அரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தரிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம். 11

ஆதியிலைந்தெழுத்த தானாள்வாலைப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேரானாள்
சாதியிலூமை யெழுத்திவள்தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானானாள். 12

ஊமையெழுத்தே யுடலாச்சுமற்றும்
ஓமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டுவிளை
யாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. 13

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
யுகமுடிந்ததும மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம். 14

சாத்திரம்பார்த்தாலுந் தானுமென்னவேதந்
தானும்பார்த்திருந் தாலுமென்ன
சூத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆளவேணுமஞ்சு
சொல்லையறிந்தல்லவோ காணவேணும். 15

காணாதுகிட்டாது எட்டாது அஞ்சில
காரியமில்லையென் றேநினைத்தால்
காணாதுங்காணலா லஞ்செழுத்தாலதில்
காரியமுண்டு கியானஞ்செய்தால். 16

ஆயனுமைந்து மெழுத்துக்குள்ளேயறி
வாயனுமைந்து மெழுத்துக்குள்ளே
வாயனுமைந்து மெழுத்துக்குள்ளேயிந்த
வாலையுமைந்து மெழுத்துக்குள்ளே. 17

அஞ்செழுத்தானது மெட்டெழுத்தாம்பின்னு
மைம்பத்தோரட்சரந் தாஞ்சசு
நெஞ்செழுத்தாலே நினையாமலந்த
நிசந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 18

ஏயக்குதேயக்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுத்தை
நோக்கிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே 19

சிதம்பரசக்கரந் தானறிவாரிந்தச
சீமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றுலத்தற்குள்
ரெயவத்தையல்லா லறியவேணும் 20

மனத்துறுதியு மில்லாவிடில்வழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வாள்
மனத்துறுதியும் வைக்கவேணும்பின்னும்
வாலைகிருபையுண் டாகவேணும். 21

இனிவெளியினிற் சொல்லாதேயெழில்
தீமட்டுதிந்த வரிவிழிக்கே
கனிமொழிச்சியே வாருங்கடிகொஞ்சங்
கருவைச்சொல்லுவேன் கேளுங்கடி. 22

ஊத்தைச்சடலமென் றெண்ணாதேயிந்த
உப்பிட்டபாண்டமென் றெண்ணாதே
பார்த்தபேருக்கு ஊத்தையில்லையிதைப்
பார்த்துக்கோவுந்த னுடலுக்குள்ளே. 23

உச்சிக்குநேரேயுண் ணாவுக்குமேல்நிதம்
வைத்தவிளக்கு எரியுதடி

அசசுள்விளக்கு வாலையடியவி
யாமமெரியுது வாலைபெணணே. 24

எரியுதுஅறு வீட்டிலேயதி
லெண்ணெயில்லையிராதந தண்ணியிலே
தெரியுதுபோக வழியுமில்லையாதை
சிக்குதுசிக்குது வாலைப்பெண்ணே. 25

சிலமபொலியெனனக கேடகுமடிமெதத
சிககுளளபாதை துடுககமடி
வலப்புரிசசஙக மூதுமடிமேலே
வாசியைப்பாரடி வாலைபெணணே. 26

வாசிப்பழக்க மறியவேணுமறறு
மணடலவீடுகள கடடவேணும
நாசிவழிககொண்டு யோகமுமவாசியும
நாடடததைபபாரடி வாலைபெணணே 27

முசசுடரான விளககுளளேமூல
மணடலவாசி வழககததிலே
மசசுடராசி யநதசசுடாவாலை
இவளவிடவேறிலலை வாலைபெணணே. 28

கூடாமலவாலை யிருககிறதுமபரி
சுததசிவனுககுள ளானநிலை
வீடாமலவாசிப பழககததைபபாருநாம
மேலவீடுகாணலாம வாலைபெணணே. 29

மேலவீடுகணடவள பாணியடிவிணணில
விளககிலநினறவள வாணியடி
தாயவீடுகணடவள ஞானியடியரி
தாணடிககொணடவள படடாணியடி. 30

அத்தியிலேகாம பத்தியிலேமனம்
புத்தியிலேநடு மத்தியிலே
நெற்றிசதாசிவ மம்ம ஞாச்சானனேனுந்தன்
நிலைமையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 31

அழுத்திலேசொல்லஞ் செழுத்திலேநானும்
வழுத்தினேனை ஞானப் பழத்திலே
கழுத்திலேமயேள் வாளுமுண்டு
கண்டுபாரடி வாலைப்பெண்ணே. 32

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே வஞ்சியரோகிதம்
கொஞ்சிவிளையாடும் வஞ்சியரே
நெஞ்சிலேருத்திரன் சூழிருப்பான்
நேருடனுமடி வாலைப்பெண்ணே. 33

தொந்தியிலேநடுப் பந்தியிலேதிடச்
சிந்தையிலேமுந்தி யுந்தனுடன்
உந்தியில்விஷ்ணுவுந் தானிருப்பாரிதை
உண்மையாய்ப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 34

ஆலத்திலேயிந்த ஞாலத்திலேவருங்
காலத்திலேயனு கூலத்திலே
மூலத்திலேபிரமனுந் தானிருந்துவாசி
முடிக்கிறான்பிண்டம் பிடிக்கிறான். 35

தேருண்டு அஞ்சூறு ஆணியுண்டு அதில்
தேவருமுண்டு சங்கீதமுண்டு
ஆருண்டுபாரடி வாலைத்தெய்வமதில்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 36

ஒன்பதுவாசல் கோட்டையுண்டு அதில்
உள்ளேநிலைக்கா ரஞ்சுபேராம்
அன்புடனேபரி காரர்களாறுபேர்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 37

இந்தவிதத்திலே தேகத்திலேதெய்வம்
இருக்கையில்புத்திக் கறிகையினால்

சநதோஷவாலையைப பாராமல்மனிதா
சாகிறதேதடி வாலைபபெணணே. 38

நகாரதிஷடிபபு ஆனதினால்யிரு
வானவகார நயாாசசி
உகாரமுசசி சிரசாசசுயிதை
உறறுபபாரடி வாலைபபெணணே. 39

வகாரமானது ஓசையாசசு அநத
மகாரமானது கெறபமாசசு
சிகாரமானது மாயகையாசசு இதைதத
தெளிநதுபாரடி வாலைபபெணணே. 40

ஓமெனறவடசரந தாமுணடதறகு
ஊமையெழுதது மிருககுதடி
நாமிநதெழுததை யறிநதுகொணடோமினி
பாடிபபாரடி வாலைபபெண்ணே. 41

கடடாதகாளையைக கடடவேணுமாசை
வெடடவேணுமவாசி யெட்டவேணும
எடடாதகொமபை வளைககவேணுமகாய
மெனனைககிருககுமோ வாலைபபெண்ணே. 42

இருநதமாககமாயத தானிருநதுவாசி
எறகாமலேதா னடக்கவேணுந
திரிநதுவோடி யலைநதுவெநதேக
மிறநதுபோச்சுதே வாலைபபெணணே. 43

பூததமலராலே பிஞசுமுண்டு அதில்
பூவில்லாபிஞசு மனேகமுணடு
மூததமகளாலே வாழவுமுணடுமறற
மூனறுபேராலே யறிவுமுணடு. 44

கறபுள்ளமாதா குலபவாழுகநிறை
கறையையழிததவ ரேவாழுக
சிறபரனைப்போறறிக் குமமியடிகுரு
தறபரனைபபோறறிக் குமமியடி. 45

அஞசிலேரண டழிநததிலலையஞ்
சாறிலேயுநா லொழிநததில்லை
பிஞசிலேபூவிலே துஞசுவது அது
பேணிபபோடலாம வாலைபபெண்ணே. 46

கையிலலாககுட்டையன கட்டிககிட்டானிரு
காலிலலாநெடடையன் முட்டிககிட்டான்
ஈயிலலாதேனெடுத துணடுவிடடானது
இனிககுதில்லையே வாலைபபெண்ணே. 47

மேலூருககோடடைக காதரவாயநன்றுய
விளங்குநகன்னனூா பாதையிலே
காலூருவம்பலம விடடதிலைலது
கடுநடையடி வாலைபபெண்ணே. 48

தொண்டையுளமுககோணக் கோட்டையிலேயிதில்
தொங்கிககொடிமரம நாடடையிலே
சணடைசெயதுவநது ஓடிபபோனனகோடடை
வெநதுதணலாசசு வாலைப்பெணணே. 49

ஆசைதனைககு ளகபபட்டதுமவீடு
அப்பவேவந்து அழிநதிட்டதும
பாசவலைவநதும் மூடியதுமவாலை
பாததைப்போறறடி வாலைப்பெண்ணே. 50

அன்னமிருககுது மண்ட பததில்விளை
யாடிததிரிநது ஆணபுலியும
இன்னமிருககுது தஞசுகிளியதை
எட்டிப்பிடிககுது மூனறுகிளி. 51

தோப்பிலேமாஙகுயில் கூபபிடுதேபுது
மாபபிளளைவநது சாபபிட வும

ஏயககுதிப்படி மஞ்சாருநதை
இருநதுமுழிககுது பாருஙகடி. 52

மீனுமிருககுது தூரணியிலிதை
மேயநதுதிரியுங கலசாமல்
தேனுமிருககுது போரையிலேயுண்ணத
திகட்டுதிலலையே வாலைபபெணணே. 53

காகமிருக்குது கொமபிலேதானகத
சாவலிருக்குது தெம்பிலேதான
பாக்கவெகுதூர மில்லையிதுஞானம்
பாரததாலதெரியுமே வாலைபபெண்ணே. 54

கும்பிககுளததிலே யபபலமாமநதக
குளககருவூரில் சேறுமெதத
தெம்பிமிடைகாட்டுப் பாதைகளாயவநது
சோநதாராயநதுபார் வாலைபபெணணே. 55

பண்டுமேபாழக கிணறறுககுளளேரண்டு
கெண்டையிருநது பகடடுதடி
கண்டிருநதுமநதக் காககாயுமஞசு
கழுகுகொனறது பாருஙகடி. 56

ஆறறிலேயஞசு முதலையடியரும
புறறிலேரண்டு காடியடி
கூறறனுமூன்று குருடனடிபாசங்
கொண்டுபிடிக்கிறான் வாலைபபெண்ணே. 57

முட்டையிடுகுதொருபறவை
மோசம்பண்ணுதொருபறவை
வடடமிடடாரூா கனனியிலரண்டு
மானின்றுதவிககுது வாலைப்பெண்ணே, 58

அட்டமாவினவட்டம போட்டவிலேரெண்டு
அமபுவிறிறகுது சோமேலே
இட்டமாயவநது அடிககுதில்லைதேகம
செநதணலானதே வாலைபபெணணே. 59

மூசகோணவட்டக் கிணறறுககுள்ளேமூல
மணடலவாசிப பழககததிலே
அககோணவட்டச சககரததிலவாலை
யமாநதிருக்கிருள வாலைபபெணணே. 60

இரணடுகாலாலொரு கோபுரமாமநெடு
நாளாயிருககுது அழிநதுபோகும
கணடபோதுகோ புரமிருககுமவாலை
காணவுமொட டானிலைகொடடாள, 61

அஞசுபூததததை யுண்டுபணணிககூட்டி
ஆதாரததை புணடுபண்ணி
கொஞசபபெணணுசை யுணடுபண்ணிவாலை
கூடடுருனகாலனை மாட்டுகிருள். 62

காலனைககாலா லுதைததவளாமவாலை
ஆலகாலவிஷ முணடவளாம
மாளாசசெகததைப் படைததவளாமிநத
மானுடனகோட்டை யிடிததவளாம. 63

மாதாவாயவநது அமுதநதநதாளமனை
யாட்டியாயவநது சுகஙகொடுததாள
ஆதரவாகிய தஙகையாளுளநமக
காககொழுநதியு மாமியாளுள. 64

சிரிததுமெல்லாப புரமெரிததாள்வாலை
செங்காட்டுசசெட்டியை தானுதைததாள்
ஒருததியாகவே சூராதனைவெனருள்
ஒறறையாயககஞசனைக கொனறுவிட்டாள. 65

இபபடியல்லோ விவள்தொழிலாமிநத
ஈனுமலடி கொடுஞசூலி

மைபபடுஙகனனியா கேளுங்கடி
உபசுவாலை திரிசூலி. 66

கததிபெரிதோ யுமைபெரிதோவிவள்
கணணுபெரிதோ விவளபெரிதோ
சததிபெரிதோ சிவமபெரிதோநீதான
சறறேசொல்லடி வாலைபபெணணே. 67

அனனமபெரிதல்லால் தண்ணீரபெரிதிலலை
அப்படிவாலை பெரிதானால
பொனனுபெரிதல்லால் வெள்ளிபெரிதிலலை
பொயயாதுசொலலுகிறேன கேளுஙகடி. 68

மாமிசமானா லெழுமபுமுண்டுசதை
வாஙகியோடு கழனறுவிடும
ஆமிசபபடி சததியெனறேவிளை
யாடிககுமமி யடியுஙகடி. 69

பணடுமுளைபப தரிசியேயானாலும
விண்டுமிபோனால் விளையாதெனறு
கண்டுகொண்டுமுன னவவைசொனனாளது
வுண்டோவில்லையோ வாலைப்பெண்ணே. 70

மண்ணுமில்லாமலே விண்ணுமில்லைகொஞசம
வாசமில்லாமலே பூவுமிலலை
பெணணுமில்லாமலே யாணுமிலலையது
பேணிப்பாரடி வாலைப்பெணணே. 71

நநதவனததிலே சோதியுண்டுநிலங்
காததபேருககு நெலலுமுணடு
விநதையாயவாலையைப பூசிககமுன்னாள்
விட்டகுறைவேணும வாலைப்பெணணே. 72

வாலையைபபூசிக்கச் சிததராளுவாலைக்
கொததாசையாய்ச்சிவ காததராளு
வேலையைபபாாததல்லோ கூலிவைததாாிநத
விதந்தெரியுமோ வாலைபபெண்ணே. 73

வாலைக்குமேலான தெய்வமில்லைமானங
காபபதுசேலைககு மேலுமிலலை
பாலுக்குமேலான பாககியமிலலைவாலைக்
குமமிககுமேலான பாடலிலலை. 74

நாட்டததைக்கண்டா லரியலாகுமநத
நாலாறுவாசல கடககலாகும
பூட்டைககதவைத திறககலாகுமிது
பொயயல்லமெயயடி வாலைப்பெண்ணே, 75

ஆணுபெண் ணுங்கூடி யானதிறபிள்ளை
ஆச்சுதென்றேநீரும பேசுகிறீா
பெணணுமாணுங்கூடி யானதலலோபேத
மறறேருவிததாசசு வாலைபபெணணே. 76

இனறைக்கிருப்பதும பொய்யல்லவே
யெனவாழ்ககையெனபதும பொயயலலவே-வீடு
அனறைககெழுததின படிமுடியும வாலை
ஆததாளைப்போறறடி வாலைபபெணணே. 77

வீணசைகொண்டு திரியாதேயிது
மெயயலலபொயவாழ்வு பொயககூடு
காணுதவாலையைக கணடுகொணடா லகாடசி
காணலாகாய மாளலாமே. 78

பெணடாட்டியாவதும பொயயல்லவோபெறற
பிள்ளைகளாவதும பொயயலலவோ

கொண்டாட்டமான தகப்பனபொய்யேமுலை
கொடுததகாயும நிசமாமோ. 79

தாயுமபெண்டாட்டியுந தானசரியேதனயம
தாமேயிருவருந தாஙகொடுததாா
காயும்பழமுஞ் சரியாமோாவுநதன
கருததைப்பாாததுககொள் வாலைப்பெணணே. 80

பெண்டாட்டிமநதை மட்டுவருவாள்பெறற
பிள்ளைமசானக கரையுமட்டும
தெண்டாட்டுததர்மம நடுவிலேவநது
சோநதுபரகதி தானகொடுககும. 81

பாக்கியமுமமகள் யோககியமுமாாச
யோககியமுமவநத தானுககால
சீககிரந்தருமஞ செயயவேண்டுங்கொளுசந
திருபபணிகள் முடிககவேணடும். 82

திருப்பணிகளை முடிததோருஞசெததுச
சாகாதபேரி லொருவரென்றும்
அருட்பொலிநதிடும வேதததிலேயவவை
அறிநதுசொனனுளே வாலைப்பெண்ணே. 83

மெததைதனிலே படுததிருநதுநாமும
மெலலியருடன சிறககுமபோது
யுததகாலனவந்து தாபபிடிதத லநாமும
செததசவமடி வாலைபபெண்ணே. 84

ஏழைபஞுதிக ளிலலையெனருலவாக்
கிருநதாலனனங கொடுககவேண்டும
நாளையெனறுசொலல லாகாதேயென்று
நானமறைவேத முழஙகுதடி. 85

பஞ்சைப்பணுதியை யடிககாதேயநத
பாவநதொலைய முடியாதே
தஞ்சமெனறேரைக கெடுககாதேயாாகளும்
வஞசனைசெயய நினையாதே. 86

கண்டதுங்கேட்டதுஞ சொல்லாதேகண்ணில
காணுதவுததிரம விளளாதே
பெண்டாட்டிககுறறது சொலலாதேபெறற
பிளளைககிளப்பஙகள கொடுக்காதே 87

சிவனடியாரை வேதியரைசசில
புலவாஞான பெரியோரை
மவுனமாகவும வையாதேயவா
மனதுநோகவும செயயாதே. 88

வழிககழிவுகள் சொலலாதேகறபு
மஙகையாமேலமனம வையாதே
பழககவாசியைப பாாததுககொண்டுவாலை
பாததைபபோறறடி வாலைப்பெண்ணே. 89

கூடியபொயகளைச சொல்லாதேபொல்லா
கொலைகளவுசெயய லாகாதே
ஆடியபாபபை யடியாதேயிது
அறிவுதானடி வாலைப்பபண்ணே. 90

காரியனுகிலும வீரியம்பேசவும
காணுதெனறவவை சொன்னுளே
பாரினில்வமபுகள செய்யாதேபுளியம்
பழம்போலுதிாநது விழுந்தானே. 91

ராசாககள்பகை செயயாதேநடுக்
காட்டுப்புலிமுனனே நிலலாதே

தேசாந்திரங்களுஞ் செல்லாதேயாயகைத
தேவடியாள்தனம பண்ணுதே. 92

தனவீடிருக்க அயல்வீடுபோகாதே
தாயார்தகப்பனை வையாதே
உனவீட்டுக்குள்ளே பூதமிருக்கைகயில்
ஓடிதகிரியுறுய வாலைபெண்ணே. 93

சாதிபேதஞ் சொலலுகிறீர்தெயவம்
தானொன்றுருவுடன பேதமுணடோ
ஓதியபாலதி லொனறுகிய தில
உறபததிசெயதயிா மோரராசசு. 94

பாலோடுமுண்டு பூனையுமுணடு
மேலாகக்காணவுங காணபதிலலை
மேலாந்தவாசையைத தளளிவிட்டுமனதில்
வேணடிபபூசையைச செயதிடுஙகள. 95

கோழிககாறுகா லெனறுசொனனேனகிழக
கூளிககுழுனறுகா லெனறுசொனனேன
கூளிககிரண்டெழுததெனறு சொன்னேனமுழுப்
பானைக்குவாயிலலை யெனறுசொனனேன். 96

ஆட்டுக்கிரணடுகா லெனறுசொனனேனம
மானைக்குப்பானைக்கு நிறதுமேலகூல்
மாட்டுககுககாலிலலை யெனறுசொன்னேன்கதை
வகையைசசொலலடி வாலைப்பெண்ணே. 97

கோயிலுமாடும பறிததவனுஙகளறி
கூற்றுமேகற் றிருநதவனும்
வாயிலலாக்குதிரை கணடவனுமாட்டு
வகைதெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 98

இததனைசாததிர தானபடிததோாசெததா
ரென்றுலகத தோாகளசிரிபபாா
செததுப்போயகூடக கலககவேணடுமவன்
தேவாகளுடனே சேரவேணடும. 99

உறறதுசொனனு லறறதுபொருநதும
உண்டோவுலகத தவவைசொனனுள
அறறதுபொருநதும மறறதுசொனனுல்
அவனேகுருவடி வாலைபபெண்ணே. 100

பூரணநிறகும நிலையறியானவெகு
பொயசொலவானகோடி மநதிரஞசொல்வான
காரணகுரு பவனுபலலிவன
காரியகுரு பொருள்பறிபபான். 101

எலலாமறிநதவ ரெனறுசொலலியிநத
பூமியிலமுழு ஞானியெனறு
உலலாசமாக வயிாபிழைகக்விவா
ஒடிததிரியுரு வாலைபபெணணே 102

ஆதிவாலைபெரி தானுலுமவள
அககாளபெரிதோ சிவனபெரிதோ
நாதிவாலைபெரி தானுலுமிவள
நாயகனல்ல சிவனபெரிது. 103

ஆயுசுகொடுப்பாள நீரிழிவுமுதல
சண்டதுமறற வியாதியெலலாம
பசாசுபறபதிடும பிலலிஷிஞலடி
பததினிவாலைபபெண் பேரைசசொனனுல 104

நிததிரைதன்னிலும வீறறிருபபாளநத
நேரததிலும்வாலை முன்னிருப்பாள்

சத்துருவந்தாலும் தள்ளிவைப்பாள்வாலை
யுற்றகாலனையுந் தாளுதைப்பாள் 105

பல்லாயிரங்கோடி யண்டமுதல்பதி
நான்குபுவன மூர்த்திமுதல்
எல்லாந்தானாய்ப் படைத்தவளாம்வாலை
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல நின்றவளாம். 106

தேசம்புகழ்ந்திடும் வாலைக்கும்மித்தமிழ்
செய்யவெனக்குப தேசஞ்செய்தால்
நேசவானவீரப் பெருமாள்குருசாமி
நீள்பதம்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி. 107

ஆறுபடைப்புகள் வீடுகடைசூத்திர
வஞ்செழுத்துக்கும் வகையறிந்து
கூறுமுயர்வல வேந்திரன்துரைவள்ளல்
கொற்றவன்வாழக் கொண்டாடுங்கடி. 108

ஆடுங்கள்பெண்டுக ளெல்லோருமந்த
அன்பான்கொங்கணர் சொன்னதமிழ்
பாடுங்கள்சித்தர்க ளெல்லோரும்வாலைப்
பாதத்தைப்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி. 109

சித்தர்கள்வாழி சிவன்வாழிமுனி
தேவர்கள்வாழி ரிஷிவாழி
பத்தர்கள்வாழி பதம்வாழிகுரு
பரதிவாலைப்பெண் வாழியவே. 110

வாலைக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

உரோமரிஷி ஞானம்

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காப்பு
 முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலவட்டமானபரப் பிரமங்காப்பு
 வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிநின்ற அமுர்தப்பாலைக்
 கண்டுபசியாறிமனக் கவடுநீக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
 நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாயன்றானே. 1

கண்ணாடிசிலமூடித் தனுப்பினாலே
 கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனார்
விண்ணாடிப்பாராத குற்றங்குற்றம்
 வெறுமண்ணையப்போச்சுதவன் வித்தையெல்லாம்
ஒண்ணானமவுனமென்ற யோகம்விட்டால்
 ஒருபோதுஞ்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணாதனஞ்சைதனை விட்டுவந்தால்
 பேரின்பமுத்திவழி பேசுவேனே. 2

பேசுவேனிடகலையே சந்திரகாந்தம்
 பின்கலைதானாதித்த னாடியாச்சு
நேசமதாம்நடுவிருக்கச் சுடாதானீங்கி
 நீங்காமலொன்றானா லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
 காணாதபோகமென்ன காமதேகஞ்
சோதனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
 சுழிமுனையில்குப்பித்துச் சொக்குவீரே 3

வாககியந்தாபன்னிரண்டி னுளளேரேசி
வனனினினறவிடமல்லோ சூரியனவாழககை
யேங்கியிநதரென்றிடமு மறிநதோனயோகி
உறறபரமடிகானே பதினொருநத
தாஙகிினறகாலடிதான பனனிரணடு
சாரவானபதினறில மௌளவாஙகி
யேஙகினதைபனனிரண்டில நிறுததியூது
மூழநதபுரியடட டஙகிததுபபாரே. 4

பாரையாகுதிரைமடடம பாயசசலபோசசு
பாபபிலேவிடுககாதே சதநதனனை
நோயயாரெண்டுகழி னடுவேவைதது
நிறைநதசதாசிவனுரைத தியானமபண்ணு
கூரையாஅஙகுலநதா னுலுஞசெனறல்
குறிககுளளதானடககிக கொணடுதையா
ஆரையாஉனககீடு சொலலப்போறேன
அருமையுளளவெனமகன றழைககலாமே. 5

அழைபபதுநலலபிளளை யாளுலநனறு
ஆகாதசீடாகளை சோததாலதோஷம
பிழைபபதறகுவழிசொனனல பாககமாடடான
பெண்டாடடிமனஙகுளிரப பேசுமாடு
உழைபபதற்குச்செனன மெடுததேனேயல்லால
உதவிதனககெவவளவு முண்டோவில்லை
பிழைபபவனபேசசையடிக கடிதானுகு
மேதுக்குசசொல்லுகிறே மினிமேலதானே. 6

மேலென்னவிருக்கையிலும் நடககும்போதும
வேறுரையாலசாரஙகள விடாமலேறறு
காலென்னவெட்டெனன வெல்லாமொனறு
நலமான அஷ்டாஙக பவவியாசிததுக்

காலெனனபிராணயம முன்னேசெயயில
    கணககாகப்பூரகபாங கும்பமேநாலு
கோலெனனரேசகநதா னென்றுமூன்று
    குறையாமறசரபீசங கூடடிததீரே. 7

கூடடியேபழகினபின் ச பீசததில
    குறையாமறசாதிததால பிரமாநதிரங
காடடிவிககுமலலால விழிககுறியினாலே
    கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு
மூடடிவிககுமாதார மாறுநதானே
    மூலவட்டகணபதிநான முகததோராயனை
தாட்டிகமணிபூரகங கையனவடடங
    தணலானருததிரனுங தணலுமாமே. 8

தணலாகுமவிசுததியறு கோணவடடஞ
    சாதிசிவறுராவ டமலலே குருபீடநதான
மனையானபதியினிலே குறிததுபாரக்க
    மதியமுதலகரிகொணடு தாஙகுநதாஙகும
கனமேலறிககொணடிருநதா லெலலாமுண்டு
    காறறைறவெளிவிடடாககால வருமதீதான
புனலூறுமவழிபாதை யிநதயோகம
    பொலலாததுரோகிககுப பொயயாமனறே 9

செலுததுவததுவணனு கதி லண்ணாக்கையா
    சென்றேறிப்பிட றிவழித தியானநதோனும
வலுததததடாநாலுமுனக கமுதமாசசு
    பவனமெனறநிருவிகறப வாழ்க்கையாசசு
சொலிததிருககும பனனிரண்டிலிருததியூது
    சோடசமாமசநதிரகலே தேயநதுபோசசு
பலிததுதடாயோகசிததி ஞானசிததி
    பருவமாயநாடிவைததுபபழககமபணணே. 10

மூடாமலசிறிதுயென முகபபாடமபண்ணி
முழுதுமவனவநததுபோல் பிரசஙகிதது
வீடேடதுஉடலேது யோகமேது
வீண்பேசசாசொலலியலலேம ணடுபோனார
காடேறிமலையேறி நதிகளாடிக
காயகிழஙகுசருகுதினறு க தீயால
சூடேறிமாணடவாகள கோடாகோடி
சொரூபமுததிபெறறவாகளசுருககமாசசே,11

சுரூபமுததிககடையாள மேதெனறுககால
சுடாபோலேகாணுமடா தூலதேகம
அருபமுததகவிடமலலோ பிரமஞான
மபாபடசமெனறுசொலலுஞ சிரவணநதான்
பருபததததை அசைபபனெனச சிறறெறுமபின
பழககததைபோலாசசுநத யோகம விடடால
வெறுஙகடததிலீபபுகுநத வாறுபோலே
வேதாநதமறியாத மிலேசசாதானே. 12

ஓமெனறகெடடபுகதி மாணுககாளே
உலகததிலமானிடாககு ஆணடுநூறு
ஆமெனறுஇருபததோ ராயிரதது
அறுநூறசுவாசமலலோ ஒருநாளைககுப
போமெனறுபோனதினால நாளகுறைநது
போசசுதுபோக விடடால போகிறதிலலை
தாமெனறுநினைககையிலே தெயவமொனறு
தானிநதனமையலலோ விதிகளதானே.13

உரோமரிஷி ஞானம முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருமூல நாயனார் ஞானம்

காப்பு - விருத்தம்.

அடியாகியண்டரணடத தபபாலாகி
ஆகாரமெனுமெழுததததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலநதனனில
முபபொருளுநதானுகி முதலுமாகிப
படியாகிமுப்பாருறறும் பகருமப்பாற
படிகநதபாஞசோதி பதியுமாகி
அடியாகுமூலமாதே அகாரமாகி
அவனவளாமநினறநிலை யணுவதாமே. 1

அணுவாகியவனவளா யலலமாகி
அடிநடுவுமுடிவாகி யகணடமாகி
பொதுவாகிப்பலவுயிர்க ளனைததுகெல்லாம
புகலிடமாயெபபொருட்கு மூலமாகி
பதுவாகிவணடாகிச சுவையுமாகி
பலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணு
அவராகுஅகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெலலாநதாஙகிநினற மமபாமூலமே 2

மூலமென்னும்மாதார வடடநதானே
முசசுடருமுக்கோண மூனறுநாடி
சீலமென்னுஞ்சிவலிங்க நாதததீர்த்தந்
திருவடியுநதிருமேனி நடனமாகும
கோலமுடனணடமெலலாந தாஙகிக்கொணடு
கொழுநதுவிட்டகமபமதாய மேலேனுகி
ஆலமுண்டரண்டமெலலாந தானுய்நின்ற
ஆகாரமுதல்வவெழுததை அறிநதுபாரே. 3

அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகும
அறிவுடையவுகாரமே சிற்பரமதாகும
பிறந்ததுவுமுலகமெலாஞ் சமையந்தானும
வேதமென்னுங்கருவிவகை யெல்லாமாகும
அறிந்ததுவுமகாரமெனும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே. 4

நோக்கமுடன்மூலமெனும் பாதந்தன்னை
நடுபொருளாஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந
தீர்க்கமுடனுகார வகையுந்தானடுத்த
திருநாயனமநாசியின்றறி நடுவேபார்த்துப
போக்கறிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லார்
புரிசடையோனதனனுடைய புதல்வராவர
ஆக்கமுடனருட்சுடரோ ரற குருவைத்தானே
அனுதினமுமநோக்கிநிற்பர் ராஜனுமே 5

ஆசானுமீசானு மௌனமேயாகு
மவனவருளுமௌனருகும அதுதானுகும
பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும
பேரொளியின் வடிவாகும் பேருமாகும
நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும
நிலையானவோங்காரப் பீடமாகும
யீசானையாசானைக் காணும்போகத்
தின்பமுடன்கயிலாச மெய்தலாமே. 6

எய்தரியபரசிவத்தின் மூலந்தன்னி
லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகி
மெய்ப்பொருளாஞ் சோதியென மேவிநிற்கும்
இவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநோமறற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே. 7

காண்பதுதானபேரொளியின காட்சியாகும
காணரியபொருளாகுங காடடும்போது
ஆணபெண்ணுய அலியாகியடியுமாகி
அப்பாலககப்பாலா யமாநதசோதி
வீணபயிலுமவேதமெலலாந தேடிக்காணு
வெறுமபாழதாகியே மேவிநினறா
சேணபயிலுமசெகசோதி மூலநதனனை
தேடறியபாதமொனறே தெளிநதுநோககே 8

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிறபரமுநதறபரமுந தானேயாகி
அளிவரியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமாநதுநினறு
மொருவரியமுதலாகி மூலமாகி
முசசுடருநதானாகி முடிநதசோதி
சுழியினிலேமுனையாகிக கோபமாகிச
சொலலரியவெழுததெனறேதொகுததுபாரீர

தொகுப்பதுதானமநதிரங்கள கலைநூலகள
சொல்லரியதததுவங்கள தனனையெலலாம
வகுததுடனேயிதையெல்லாங கண்டுநீங்கி
வாகானவுடலுயிரை வரையாறகண்டு
பகுபபுடனேசேராமற பாநதனனைப
பரகதிக்குவழியெனவே பறறிககொண்டு
விகாப்பமிலலாமூலமதில நினறசோதி
மேலானபாதமெனறே மேவிநில்லே 10

மேவியதோசறகுருவின பாதநதனனை
மெயஞ்ஞானமெனறதனை மேவிககொண்டு
ஆவியுடலகாயமெலலா மறிநதுபாரதது
அததனாவடிவமெனறே அறிந்துகொண்டு

பாவினையுளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவுகறற்றதே கருத்தைவைத்து
சிவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்தானே
திருமூலர்பாதமென்றே நீடாயக்காணே. 11

திருமூலநாயனர் ஞானம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

கருவூரார் பூஜாவிதி

தெளிவுதனில்தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
கூணத்திலேசிவமயஞ் சேர்த்தானும்
வழியதனில்நல்லவழி ஞானங்கூடும்
மகத்தானவேதாந்தஞ் சித்திகாட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முறுதிசொல்வா
ருறபனத்திலுறபனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனிலவெளியாகி நாதத்துள்ளே
விளங்கினறவாலைப்பெண் ணுதிகாப்பாமே. 1

நூல்.

ஆதியந்தமவாலையவ ளிருந்தவீடு
ஆச்சரியமமெத்தமெத்த வதுதான்பாரும்
சோதியந்தநடுவீடு பீடமாகிச [தாள
சொகுசுபெறவீற்றிருந்த தாளத்துரைப்பெண்ணுத

விதியநத ஆறுதெரு வமாநதவிதி
விளையாடிநின றதிரு மாளிகணடாய
பாதிமதிமுடிசூடியே யிருநதசாமி
பத்துவயதாகுமிநதி வாமிதானே. 1

வாமியிவள மாமமவைததுப பூசைபணண
மதியுனககுவேணடுமடா வதிகமாக
காமியிவள்வெகுசாமி சிவகாமிரூபி
காணரிதுசிறுபிள்ளை கனனிகனனி
ஆமிவளையறிநதவாகண சிததாசிததா
அறிநதாலுமனதடககு மறியவேணும
நாமிவளைபபூசைபணண நினைததவாறு
நாடடிவேலசொலலவென்றுலநகைபபாகாணே

காணபபாவிவளுடைய கறபுமெதத
கணடவாககுபபெணணரசு நானேயெனபாள
ஊனபபாவமிர்தமவ ளூடடிவைபபா
ளுளவிட்டுககுளளிருநது மேலேயேற
பூணபபா மனமுறைநது வாவெனபாள
புததிரனேயெனமகனே யெனறுசொலலி
வேணபபாவேணதெலலாந தருவேனெனபாள
வேதாநதசூட்சமெலலாம் விளககுநதானே. 3

தானென்றவாலையிவள ரூபஙகாணச்
சமாததுணடோவாணபிளளை தானுமுண்டோ
பானெனறவாமததுக குள்ளேயபபா
பராபரையாள்பலகோடி விதமுமாடி
தேனெனறமொழிசசியிவள் சிததர்ககெலலாஞ
சிறுபிள்ளைபததுவய துள்ளதேவி
ஊனென்றயுடலுககுள நடுவுமாகி
யுததமியாள்வீற்றிருநத வுண்மைதானே. 4

உண்மையிவள்நாணமில்லா திருந்தவீடு
ஊருககுளநடுவீடு உறறுபாரு
செம்மையாயகண்டவாக ளுண்டோவப்பா
ஜெகஜாலவித்தையிவ ளாடுமவித்தை
உண்மையடாபஞசவான மாகிநினற
உலகதனிலலைநதவாகள் கோடாகோடி
நினமயமாயககணடவாகள சொலவாரப்பா
நேசமுடனெனககுரைதத நிசஙகண்டேனே. 5

கண்டதொருபூரணததின மகிமைகேளு
காலமேலுநதலைகீழும நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவாகளுங கணடுபோறற
ஆதவனுமமபுவிபு மதிலேநினறு
தொண்டுபணணுமவாகளில நாலுபோகள
சுகமபெறலாமெனறுசொன்ன வாசலநாலு
கொணடவாகளகணடுவநத தொணணூறறுறு
கொளகையெனககாததிருநத தறியைப்பாரே.

பாாததவாகளசெயதொழிலு மனதுவேறாயப்
பலநூலைபபடிததுபபடு குழியிலவீழ்வாா
ஏறறபடிமனமபோனற புததிபோச்சு
ஏழுமதிபோகாதே யெனதாயபாதம
போறறுதறகுஐவரையு மனதிலொன்றாயப
புததிசிததமோநிலையில் நிறுததிவாசம
பூததமலரெடுதது இருப பாதமபோறற
பொறியைநதுகருவிகர ணுதிபோமே. 7

போசசுதடாமனமாய கைவீறுபோச்சு
பொறியைநதுகருவிகர ணுதிபோச்சு
ஏசசுதடாவெனறுமன மிறககலாச்சு
எனககொருவரிணையிலலை யெனறபேச்சு

வாச்சுதடா மனமடங்க வங்கென்றோ சொல
வாய்பேசா மவுனத்தை யதிலேசோகக்க
காசசுதடா பூததமலா கருததையூணு
கனியாகுமக்கினியைக கண்டுகொள்ளே. 8

கொள்ளுதறகுயினனமொரு குறிப்பைககேளு
கோடியிடிமினமுழங்குங கண்ணைமூடு
விள்ளுதறகுமனமடங்காப பூதங்காணும
விளளாதேயுளளபடி சிங்கென்றோசொல
விள்ளளவுமேயுபாயமதால நடுவேவநிலனு
வேகமெலலாமொடுங்குமடா சுததமபோசசு
களளரைபபோலமயங்காதே மவுனததூணு
கணணையுதிறககாதே கருதிப்பாரே. 9

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
பாஙகானகாலேது வெளியுமாகும
நாரேதுபூவேது வாசமேது
நலலபுடபநதானேது பூசையேது
ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
ஓங்காரகோவதிசயநதா னெனனசொலவேன
ஆரேதுகுளபேது கோயிலேது
ஆதிவஸ்தையறிவினலறியலாமே. 10

ஆமெனவு மூமெனவு மிரண்டுங்கூட்டி
யபபடியேஓமெனற மூனறுமொன்றாய
நாமெனவுநதாமெனவு மொன்றேயாகும
நலலவாகளறிவாாகள காமிகாளா
வாமமவைததுபூஜைபணண விநதமாககம
வநதவாககுசசததிசிறு பிளளைவாலை
சோமநதியமிர்தமுணண வாவாவெனபாள
சுகமுணககுமபரமசுக மருள்செயவாளே. 11

செயகுவாயபூசைசெயது செயயுமபோது
செயகுறிகளதவறுமல நடககவேணும
உயகுவாயபெணணரவம கடியாவணணம
ஊமையெனறநடுததீயை யதிகஙகொணடால
பைகுவாயரவுவிஷம புசிககுமபோது
பஙகமுணககிலலையடா அஙகமீதில
ஐகுவாயுளளடககிப பேசசைவிடடு
அழைததிடவேயஞசுமதுகொஞசுஙகாணே.12

காணுதகாட்சியெலலாங கணணிற்காணுங
கலஙகாதேமெயமயஙக மெததவாகும்
பூணுதபணிபூண்டு சிறுபெணணுகப
போதமெனுமபொருளபறிககவருவாள்கண்டா [ய்
வாணுளைமடககியிவள் ரூபஙகொண்டு
மயங்காதேமவுனததில நில்லுநில்லு
கோணுதமுககோணக குறியைப்பாரு
கூசாதேகண்கூசுங கூசுஙகாணே, 13

கூச்சமறறுபபாரககையிலே யிருளபோலஆழநதுங
கொள்ளிகொணடுகொளுததியதை வெளிச்சம்
வாயசமாததுபேசாதே மவுனததாணு [போடு
வாவாவெனறேநீயும வருநதிககூவு
சூட்சமதுவிருநதவிடஞ சொலலலாமோ
சொலலுதறகுவாயவிட்டுச சொலலலாமோ
பாராயசமாததுபபாராதே தாயைபபோறறு
சறகுருபோலுறபனதனைதத தாயசொல்வாளே.

சொலவதறகுயிவளையலலால சுகமவேறுணடோ
சூடசமெலலாமிவளைவிடச் சூட்சமுணடோ
நலலவாக்குநடுவலவிளை யாடும்வல்லி
நாதவிநதுஓஙகார நிலையுஙகாட்டி

வல்லவராகவுமவல்லவளும நானேயெனபாள
வரமவராகவேணடெலலாம வழஙகுமளுபி
புலலருககுவாயமுதம புலலேயாகும
புததிகெட்டலோபிகடகுப புகலொண்ணுதே.

புகலுவாரவேதமெலலாம வநததென்று
பொயயபேசிசாஸ்திரஙகள் மிகவுஙகறறு
அகலுவார்பெணணை விட்டோமென்று
அறிவுகெடடுளோரேதாறுஞ சுறறிச்சுறறி
சகலமுமேவநதவர்போல வேடம்பூண்டு
சடைமுடியுஙகாஷாயந தனனைச்சாறறி
இகலுமனமடஙகாமல் நினைவுவேறய
எணணமெலலாமபெணணை பூசைதானே.

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டஙகூடி
புததிகெடடுககைமமுறையின போககைவிட்டு
*பாசையதுமிகபபேசிப் பாட்டுமபாடிப
படிப்பாரகளமநதிரததின பயனைககாணு
ஆசைபெண்ணை மயககததாலே
யஙகிருநதயாமததைப பஙகுபோட்டுப
பேசையிலேயனமவேறய நினைப்பானபாவி
புரட்டுருட்டாயநினைவுதபபிப பேசுவானே. 17

பேசசென்றலவாயச்சமாததாயப பேசிபேசி
பின்னுமுனனுமபாராமல மதமேமீறி
நீச்சென்றும்நிலைபெனறு மேதுஙகாணு
நிரமூடரேனேகவித ஜாலங்கறறு
ஆச்சென்றுரதனுலே வருவதேது
ஆத்தாளை பூசிததோ னவளேசிததன
மூச்சென்னசெயயுமடா நரகிறறளும
மோசமதுபோகாவே முககாலபாரே 18

* பாசை - பாஷையெனக் கொள்க.

முக்காலுமபொருந்துமென்று சொன்னபோதே
மோட்சமில்லைசூட்சமது பொழிந்துகூடும
தக்காமறபோனபே ரனேகமுண்டு
சமாததறுநதாலவனயாமி யவனேசிததன்
எக்காலுமநட நதிருநீ காலுமுனனி
இருநதடஙகியுள்ளிருநது வெளியிறபோன
அக்காலைக்காணும லலைநதேயோடி [ளே.
அழிநதுகெட்டுபபோனவாக ளறிநதுகொள்

அறிநதகுறியடையாளங காணவேணு
மக்குறியிறசொககிமனந தேறவேணும
மறிநதவனபோலடஙகிமன மிறககவேணும
மலைகயதுவழிபாதை யறியவேணும
மறைநதவரைநிறைநதவரே நீதானகாண
மயககததைககணடுணை மதிககவேணும
நிறைநதமதிகுறைநதவகை யறியவேணும
நிசசயததையறிவாாககு முகதிதானே, 20

முததிதருமெனறுமனம் புததியறறு
மோசமதுபோகாதே பாசஙகையில
சிததமதில்சந்திரனை நீநதிகொண்டு
செநதீயிலுனனீயை நடுவிலவாஙகி
சததியுடனஆதியநத மனதிலவைதது
சொல்லாதமநதிரததின் தீயைமூட்டி
நிததியமலாசசனைசெய பாதமபோறறி
நீயுமதிமதியுமதி லதிகமாமே. 21

மதிபெருகுஙகதிபெருகும் வாதம்வாதம
வருநதாதேயநதமுறை யாகாதபபா
நிதிபெருகுமிவளகுறியே வாதமாகும
நிாமூடரறியாமல வகாரமபேசி

நதிகள்தனையறியாமல் சலத்தில்மூழ்கி
　　நானோநானென்றுவாய் மதங்கள்பேசி
உரியபொருளுள்ளதெல்லாம் சுட்டுதிட்டு
　　உட்பொருளைப்பாராமலழிந்திட்டாரே. 22

இட்டகுறிநாசவிந்து ரூபங்காண
　　இயலறியாசண்டாளர் சுட்டுமாயவார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் தானேயெய்தும்
　　விதியில்லாக்கெத்தனைதான் வருந்தினாலும்
பட்டுமனைவாய்த்தல்லால வேறொன்றில்லை
　　பக்தியில்லாக்குரைத்துமனம் பாழ்போக்கா
திட்டமாயப்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
　　சீர்பெற்றார்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே. 23

எட்டிரண்டுமொன்றுமது வாலையென்பார்
　　இதுதானேபரிதிபதி சுழிமுனையென்பார்
ஒட்டிமுறிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
　　உதித்தெழுந்தமூன்றெழுத்தை யறியாரையே
கொட்டுமொருதேளுருவாய நிறத்தும்பாரு
　　கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும
சுட்டசுடுகாடுமது வெளியுமாகும
　　சொல்லுதற்குவாயவிளங்காச் சூட்சந்தானே 24

சூட்சமிவள்வாசமது நிலைத்தவீடு
　　சொல்லுதற்குயெங்குமாய நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளக்கு மிந்தவீடு
　　சித்தாந்தசித்தரவர் தேடுவீடு
ஓசைமணிபூரமதி லுதிக்கும்வீடு
　　ஓகோகோவதிசயங்க ளுள்ளவீடு
ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
　　அவனவருங்கூடிவிளை யாடும்வீடே. 25

வீடுமதுதலைவாச லறுமேலவாசல்
வெளியானசுழிக்கதவு அடைக்குமவாசல்
தேடுகிற அமரருமே வணங்கும்வாசல
திறமானபன்னிருவா காக்குமவ சல
ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல
அரகராசிவசிவா வாசிவாசல
கூறுகிறமுகக்கோணப பரங்களாகிக
குறுமதிபெருமதி கூமுணறே. 26

ஒனறுகியிரண்டாகி விளைவுமாகி
உததமியாளுட்கருததை யறியப்போமோ
தினறுதவிடங்கொடுதது தின்னசசொனனுள்
செததசவமபோலிருநது செபபிசசொனனுள்
பண்ணுதபணக்கோடிப பண்ணிவைததாள
பாாததிருநதுகழுததறுக்கப் பாாத்தாள்பாவி
எண்ணுதுமெண்ணிமனம ஏங்கினும்
எனககபயமேதெனவே யெழுநதிட்டானே. 27

எழுநதிட்டதிவளபாாததுத தொடாநதுகூடி
என்னையுமேயிழுததுமடி பிடிததுககொண்டு
கொழுநதுவிட்டுவளாநதெரியு மனலைமூட்டிக
குடிகேடிசத துருவுப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனேமுந்தியினி யநதவூரி
லரகராதுணையெனக்கு யாருமில்லை
எழுநதிட்டாரெல்லோரு மோடிப்போனா
என்னசெயவேன்தனிததிருநது ஏங்கினேனே.

ஏங்கினேனயீடழிந்தேன வீடுமறநதேன்
என்னைத்தானகண்டவர்கள் சீசீயெனன
தூஙகினேனகாலறிநது மடக்கமாட்டேன
துணையெனககுயாருமில்லை சூழ்ச்சியாக

வாயகினேனகாலறிநது படககவேண்டும
வகையாய் வெனககொருசதி யுறுதிச்சொனனாள்
தேஙகினேன் முனனுமவள பினனுமாகத
திடமெனககுசசொனனதிநத தெளிவுதானே.

தெளிவதறகுகூடசமிஞ தெளிவாயப்பாரு
சிவனிருநதுவிளையாடுந தெரிவைபபாரு
பொருவதறகிந நூலைவிட வேறொனறில்லை
முனனாதியநதமொடு நடுவுஞசொன்னேம
சுழியதறகுளசுழியிருநத சூட்சமசொனனேம
சொல்லாதமவுனமுதற கருவுஞசொனனேம
ஒளிபிறக்குமுறுதியிநத வுறுதிசொன்னேம
உறபனமாயப்பாாததவாகள சிததாதானே.30

கருவூரார் பூஜாவிதி முற்றிற்று

உ

சிவமயம

சஙகரனா திருவுளமகிழநது

உமாமயேஸ்வரிக்கு அருளிச்செயத

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம்

மூலமும - உரையும

காபபு.

நேரிசை வெண்பா

வாழததுவாமுளளம வருவிபபாநெஞசமுனபிற
சூழததுவாமென்மேற றுதிசெயவாந-தாழதத
பரநூலைமுறறுமறப பாவிததருள்கூட்டுஞ
சர நூலையோதமுனனேனை ருள்.

நாமகள துதி.

உமைமாதுககீச னுரைததசரநூலில
அமையயாப்பொருளு மமையு-மெமையாளும
புவிமடநதைபூமடநதை போதமெயஞஞானக
கவிமடநதையிககலைககோர ாபபு.

அவையடககம.

செயயமனநதுணிநது சீரமுனனோர்சொசசரநூ
லையமறவோத வருளபுரியைங-கையரெனறன
முனனிறபாரெனறுமொழிநதேனபோறகறறுணாந
மனனிபபாரெனறு மறு. [தோர

இநநூற பயன.

ஆசிரிய விருததம

சநதிரபானிலககணமுங கோளுநாளுா
தயஙகியபக்கங்கரண மியோகவாரம்

வந்துசொலலுஞசோதிடததை யறியாதாாகண
யனநினைவாயறியுமவகை யுளதோவெனன
விநதவுடலுயிாநிலையை யறியாதாாக
கியாமறியவியமபுவதை யாதோவெனனிற
பைநதொடியேயானசொலுஞ * சரநூறறனைப
பரிநதுநீபாரெனறு பரமனசொலவான.

(இ-ள.) சநதிரன-சூரியன-கோள-நாள-பட
சம-கரணம-யோகம-வாரம இவைமுதலாகசசொல
லபபடட சோதிட விலககணததையறியாதவாகள,
தததம மன நினைவிலே யறிநதுகொளளுமமாாக
கம உளளதோ, உணடாயின அருளிசசெயய
வேண்டுமெனறு உமையவள கேடக, சஙகரனா
சொலலுகிறா. அழகியவளையலகள பூணடகைகளை
யுடைய பெணணே! யானசொலலுஞ சரநூலாகிய
விநதச சாஸ்திரததைப பரிவுடன பாாப்பாயாக!
பாாககில் நனறுணாவை யெனறு சொலலுகிறா. 1

சொலலருநெடுஙகயிறறின வருணமான
சூரததிறறுவககெனுமா சீாமநதனனி
னலலாருமூககஞ்ஙு கயிறுகோதது
நலநதீஙகாயவருகினற நஞசுடகொண்டு
பொல்லாதகாலபபாம புணடுமிழநது
பூதலததிறபிறநதிருநது போவரேனு
மெல்லாருமியானுசொலலுஞ் சரநூணறனை
யிகழாதாாசுரமூஙக ரிகழவோரதாமே.

(இ-ள.) சொல்லபபட்ட நாறபுரிகூடிய நீணட
கயிறறைபபோல பரமபரையாய விாததியாகி வரா

* சரம எனபது - காறறு, மனம, சீவன, சுவாசம
மூசசு, பிராணன, ஆவி, உயிா உயிாபபு இவை முதலாகச
சொலலப்பட்டவைதான என றறிக.

நின்ற பிரம-க்ஷத்திரிய-வைசிய - சூத்திராதி வருண சிரமம் பெற்ற இந்த மானிட தேகத்தில் இச் சரம் நாசியின் வழியாய்நின்று எருதுக்கு ஒரு மூக்கணாங் கயிறிருந்து ஆட்டுவிப்பதுபோல நன்மை தீமை யென்னும் நஞ்சினை யூட்டுவிக்கும். அப்படிப்பட்ட நஞ்சினை யூட்டிக்கொண்டு கொடிய காலனென்னும் பாம்பானது உண்ணவு முமிழவுந் தாழ்ப்பட்டு இரு வினைக்கும் இசைந்தவராய்ப் பிறந்து மிறந்து போவார்கள். ஆயினும், நான் சொல்லிவருஞ் சர நூலை யிகழாமல் குருமுகாந்தரத்தில் அறிந்து, அனு பவித்து அந்நெறியி னிற்பவர்கள் யாவரேனு மொருங்கே தேவராவார்கள். அப்படியறிய மாட் டாதவர்கள் ஊமைகளுக்குச் சரியாவார்கள், எ-று.

சரம்பார்க்க ஆசனவிதி கூறுகின்றார்.

மூங்கிற்பாய்மிடிகல்லு நோய்மண்டுக்க
முறுபலகைநன்மையிலை முடைந்தபுல்லு
நீங்கிவிடுங்கீர்த்திதழை மனநடுக்க
நிகரில்லைத்தோல்ஞான நிறைபுலித்தோ
லோங்கியசெல்வம்வீடு முன்குசைப்பு
லொளிர்தூசுநன்மையுயர் படந்தானென்று
தூங்கியதுக்கம்போக்கு நன்மையாக்க
துலங்கியவாதனத்திருந்து தொகைசொல்வர்.

(இ-ள்.) மூங்கிற்றடுக்கு ஆசனம்-வறுமை, கல் வியாதி, மண்-ஆதனமில்லாமல் வெறுமண்ணில் (உட் கார்ந்துகொண்டால் ஆகாது), உடைந்த அல்லது அறுபட்ட பலகை மணை நன்மையில்லை. கோரைப் பாயல்கள்முதலிய புற்பாய்கள் கீர்த்தி நாசம், பச் சிலை, தழை-மனநடுக்கம், மான்றோல்-ஞானம், புலித்

தோல்-செல்வம, தாப்பாசனம-மோக்ஷம, வெள்ளை வஸ்திரம-தீமையில்லை, சித்திராசனம் அல்லது இரப பளம நன்மை. இவைகளில நனமையாக விளங்கும் படியான ஆசனத்திலிருந்து (சாம்பாாககவேணடும) மறறுஞ சொல்லுகிறேன கேள் மயிலபோலும் அழ சிய பெண்ணே! எ-று 3

சரமபாாகககு மாாககம கூறுகினறுா

சொல்லியவாஓங்களபல வவறறுணனறிற
றுயயபஙகயாதனமா யிருநதுதோன்று
மலலலறுததேகமன மாககியொடடி
யானபநதபிராணயாமஙகள்பணணி
மெலலையினுநதியினகீழா மெழுததைபபறறி
எழுபததிராயிரநா டியிலீரைநது
நலலனவாயதினமூனறு நாடியோடு
நலநதருமபோவமெழுததை நவிலபபாரே.

(இ - ள.) முன கூறபபடட வாதனஙகள் பல வுண்டு. அவைகளின தீஙகில்லாத ஒரு ஆதனததிற பதுமாதன மெனனப்பட்ட அஙகமாயிருநது (பாாக குமபோது) மனதுககு மிகவும நினைவிலை அலலல வரும. அபபடி வரும அலலலகளை நீககி வேறு நினை வில்லாமல ஒரேமனமாககி ஒட்டியாணபநதமெனறு சொல்லும பிராணயாமஞசெய்து அதனமேற பாாக கில எல்லையிலலாத திருவருளுககிடமாகியஉநதியின கீழிருக்கும எழுததைததொடங்கி எழுபததிராயிரம் நாடிகள் இநதத தேகததி லுண்டானமைதெரியும. அநநாடிகளுள பதது நாடிகள நல்லனவாம. அப் பதது நாடிகளுள் மூனறு நாடிகள் நல்லன. அம மூன்றின் வழியாய்த தான சரம எளிதிற காண வோடும. இவையறியபபெரிதாகிய நனகினையளிகது

யவவெழுததைப பார. மான்போலுங் கண்களை யுடைய பெண்ணே! எ - று.

அனறியும இதன் விவரததிறகு மறறும் வரு வனவறறுள் 35-வது கவியைப் பாக்க. 4

நவவிழியாயிதய கமலநதனனி
நனறுகவசவையுயிர நடககுமபோது
செவவையுடன்மீளுமபோ திருபததோரா
யிரததறுநூற றசெபிக்குநாளாகு
மவவியமூலாதாரஞ சுவாதிட்டான
மணிபூரகமநாகதம விசுததியாகஞை
பவவமறயானுசொலலுமு சரநூறனனைப்
பார்பபவரேபராபரததின பயனபாரபபாரே.

(இ - ள) மான போலும விழிகளை யுடைய பெணணே! இருதய கமலததின வழி யூடுருவிக் கொண்டு யாது ஒருதீஙகிலலாயவ அசுவையுயிரென் னபபட்ட இசசரம நாசியின வழியாயப போகும போது (4-அஙகுலஙகள போக) மறறவை செவவை யாயத திருமபி வருமபோது (கணிததுப பாககில்) இருபததோராயிரத தறுநூறுநமம நடககும. அது 60-நாழிகை சேரநத ஒரு நாளாகும. அபபடிககெல் லாம் மூலாதாரம சுவாதிடடானம, மணிபூரம், அனாகதம, விசுததி, ஆகஞை என்றுசொலலபபட்ட பரநிலையின பரிசுதான (அஙகிருநது உண்டாயின வெனுங கருதது) இதனைக காணும வழியாதெனில், யானுசொல்லுஞ சரநூலை மயககமறப பார்ப்பது தான. அபபடிப பாரபபவா பரமாகவும அபார மாகவும விளஙகுகின்ற ஒரு வஸதுவினாலுணடாகும் பிரயோசனததை யறிநது கொளவார, எ - று. 5

சநதிரா-சூரியா-சுழுமுனை இலககணமும்
மறறும யாததிரை பலனும
கூறுகினறூா.

பாககிலிடையிடமதுவே திஙகளாகும
பகலவனாமபினகலையே வலமதாகும
மேறகவுரைசுழுமுனைதா னடுவாமஙகி
யிடையானசநதிரனே யமுதமாகுந
தீாககமுடனபொருளவிளைககுங கரியவணணந
திராசியாமவனே செபபுஙகாலை
வேறறடஙகண்மடமாதே விருமபிககேளாய
விரிவாகவினையனைததும விளஙகசசொலவாம.

(இ - ள.) ஆராயநது பாாககில இடகலையென பதுவே யிடதுபககம நாசியில வருஞ சுவாசம, அதுவே சநதிரகலை யெனனப்படும. பினகலையென பதுவே வலது பககம நாசியிலவருஞ சுவாசம; சூரியகலை யெனனபபடும. யாவருககும ஒககசொல லுங காலததில் சுழுமுனை யெனபது நடுவாகும, அக கினி யெனனபபடும. பினனும அநதசசநதிரனை சொலலுமிடததில அமுதம தீாககமாக ளபபொருள் களையும உணடாககுவன. நிறங கருதத தனராசி யில் திராசி, வேல்போலுங கணணினையுடைய பெணணே! மறறு முணடாகிய பலனனைததும பரிஷ்காரமாகச சொலல அதனை நீ விருபபமுறறுக கேட்பாயாக, எ - று.

அதனறியும அச் சுழுமுனை இரணடுநாசியிலும் பரவியோடும; அதறகுப பூரணமெனறும் பெயா. 6

இதுவுமது.

சொல்லுங்காறகதிரவனுஞ் சுகவியாபி
சுததநிறம்வெண்மைசர ராசியாகுங்

கொலலுமேலாக கருமஙகள்கொடியவனனி
கூறுங்கா னிறஞசிவப்பா முபயராசி
நலலவிடை தெரிநதுணாகிற றிஙகளபெண்ணுமை
நலமபயில்பின் கலைகதிரோன புருஷனுகுஞ
சொலலுமிகு பதினகாத வழிககபபாலாந
திசைககிடமாயச செவவலறா சேரககேளே.

(இ-ள.) சூரியனுடைய குணங குறிகளைச சொல்லுமிடததில அநதச சூரியன உலகததிலவியாபதமுறறவன; பரிசுததமான வெண்மை நிறததையுடையவன ராசியில சராசரி, சுழுமுனையெனவும் அககினியை சொலலவெனறால் சகல கருமஙகளையுமழிககும, பொலலாது, நிறம அககினிச சிவபபுராசியில மேறசொலலிய இரணடு ராசியுங கூடியது. இனனமும நனறாயத தெரிநதுபாரககில இடைகலையெனறு சொலலபபடட சநதிரன பெணபால பிஙகலை யெனறு சொலலப்படட அநதசசூரியன ஆண்பால. (சுழிமுனை யெனபபடட அநத உபயராசியானது அஃறிணைப்பால அலலது அலியாகும) அனறியும, இருபதினகாத வழிககுமேறபட்ட தூலவான தேசததுககுப போகுமபோது சநதிரகலையோடும போது புறபபடடுச சூரியகலை யோடுமபோது அத தேசததில போயச சேரவேண்டியது இனனமுஞ சொலலுகிறேன கேள, எ - று. 7

சநதிர னிலககணம-அதிலும அசசநதிரன
நடககுமபோது இனனவை செயயலா
மெனறு கூறுகிறா.

கேட்கிலிடநதூதாடை யணிபொனபூணற
கிளக்குணமடிமைகொளற கீழநீாகணடால

வாழககைகமனையெடுததல தடி புகுதல்விறறன
மனனவரைக்காணலுடமை மருவலசாநதி
வேடகைதெயவப்பதிட்டைசுரம வெறுபபுதீரததல்
விதைதைபெறறனமபுதைததன மிகவுமீத
முடகமலாமுகததாய நரகநதீரதத
னனறேயாமிவைவெயலலா நயநதுபாரே.

(இ-ள்.) சநதிரகலை இடதுநாசியி னடககும பொழுது எநதெநத காரியஙகள செயயலாமெனறு வினவிககேடகில, அநத இடகலையில் ஒருவரைத தூதனுபபுதல, தூதுதானே போகுதல, புதிய வஸ்திரந தரிததல, ஆபரணஙகள் பூணடு கொளளல, விவாகஞ் செயது கொளளுதல் (தாலிகட்டல்) ஒருவனை யடிமையாகப் பெறறுக்கொளளல, கிணறு முதலிய குளம ஏரி வெட்டுதல, வாழுமபடியான வீடுமனை வாஙகுதல, ஒரு வீட்டிறகுக குடிபோகுதல், ஒரு வஸ்துவை விறகுதல, நூதனமாய அரசரைக்காணல், தனககு ஒரு படி மேறபட்டவரானுலுஞ சரிதான உணமையாகிய வஸ்துவைச் சாரதல் சாநதி கழிததல, இஷ்ட தெயவ பிரதிஷடை செயதல், சுரநதீரததல, வெறுப்புத தீரததல், (ஒருவனைச் சமாதானஞ செயதல) கலவி கேட்டுககொள்ளுதல் தனந தானிய முதலிய ஆஸ்தி சேரதது வைததல், தியாகங்கொடுததல. பாப விமோசனஞ் செயதல், இவையெலலாம நனமையாகும. மறற காரியஙகள் மததிய மென்றறிக. அனறு மலாநத தாமரைப் பூப்போலு முகததினையுடைய பெண்ணே! எ-று.

இன்னமு மிதிற்செயலறிய வெனருல் 47-ங கவியையும், 48-ம் கவியையும் பாரகக. 8

சூரியனிலக்கணம- அதிலும சூரியன் நடக
கும்போது இன்னவை செய்யலா
மென்று கூறுகின்றுா

பாககிலவலதுபதேசம் விதகைசேவை
படையோட்டல் பயிரசெட்டுககளவுசூது
போககவொணுவழககுரை ததல் கரியரிதேருாதல
யிறஙகுமெழுதகிருதலசங கீதமபாடல
வாாததைபகைபஙகளகோள பசாசுதீர்ததன
மநதிரஞ்சாதிததனமருந துணலுறஙகற
கோாததபுனலாடல் கொல்லிடஙகடாததல்
கொடுமபிணிததம்பனயோகஙகுறிககுஙகாலே.

(இ - ள.) வலது நாசியில சரமோடுமபோது எவை செயயததக்கவையென்று விசாரிததுப பாாக குமபோது, குரு வுபதேசம்பெறல, தாமொருவருக் குபதேசம் பணணல், விததைபாராயணஞ்செயதல, விததை ஒருவருககோதல, ஒருவனை வணஙகல, எதிரியின படை துரததல், பயிா விளைததல, வியா பாரஞ்செயதல, திருடல, சூதாடல, ஒருவனுடன தீாத்தறகரிதாகிய வழககுபபேசல, யானை-குதிரை- தோ இவைகளிலேறி சவாரி போதல, விளஙகிவரும படியான எழுதமெழுதல, சஙகீதம பாடல, பேசத தொடஙகல, பகைமை யுண்டாககல, ஒருவனைப பஙகமபணணல, கோள சொலலுதல, பசாசுவோட் டுதல், மநதிர நிட்டை சாதிததல, மருநது சாபபிடு தல், போஜனம புசிததல, நிததிரை செயதல், ஸநா னஞ் செயதல, கொல்லுதற கேதுவாகிய விஷயங களை நிவாததி செயதல, கொடிய வியாதியைத தீாத தல, தமபன யோகசாதனஞ் செயதல இவைகளை யெல்லாங குறிததனுபவிததுப பாாககில நன்மை யாகும, எ - று.

பற்றச சூரிய சந்திரா இருவருக்குர விபரம் 46-ங கவியையும், 48-ங கவியையும பாாகக. 9

சுழுமுனை பூரண சூரியபலன் கூறுகினறா.

காலிரணடுமொததக காறசமாதிநனறுங
கருதியதொனறுகாது காணுமெனிறகாணு
சீலமிருநதயவுடையாய நனமையில்லை
தீயானவாஙகருமஞ் சேரககூடுஞ
சாலநிறைபூரணததில வழுககுவாது
தாககமபோாஙகமனனா தமமைக்காண்டன
மூலமறுஞசூரியததி னிறுததிவெலவா
முயலவமெதலலாஙகயலவிழியால முயலலாமே

(இ - ள.) சுழுமுனையாயிரணடுசரமும ஒததோடு கையில் எனனவை செயயலாமெனறால, சமாதி யோகஞ செயதல, (கருவிகரணஙகளோயச சுமமா விருககுதல்) நனமை, நினைதத காரியம ஒனறேனு மாகாது; அபபோது ஒருவன வநது இபபொரு ளகபபடுமா வெனறால அது அகபபடாது; சீலம் பொருநதிய தவமுடைய பெணணே! இநதச சுழு முனை நடககுமபோது நன்மையே கிடையாது. கெடட காரியஙகளெல்லாம பலிககும, இது இங ஙனம நிறக, (சரப) மூஙகில் எநதப புழையில் ஓடு கினறதோ அநதப பககம பூரணமெனறும, சரம ஓடாத பககம சூனியமெனறும் பெயா. இபபடி யான குறைவில்லாத பூரணபக்கததில நின்று வழக் குப பேசுகிறவாகளை, தாககம பண்ணுகிறவாகளை சண்டை பண்ணுகிறவாகளை ஒரு பொய்ககாளும் அரசனை அல்லது தமககு மேற்பட்டவனை இவ்வாறு கூறபபட்டவாகளை இதனால் காணலாமெனறு ஒரு சாட்சியம இல்லாதபடி சரமோடாத பக்கமாகிய

சூனிய பக்கத்தில் நிறுத்தினால் பூரணபக்கத்தி லிருக்கிறவன் வெல்லான். அல்லாமலும் ஒருவன், இப்படிப்பட்டவர்களைத் தனக்குச் சரமோடாத சூனிய பக்கத்தில் நிறுத்தினால் அவன் பேசசே மேலாய் வெல்வன். எவ்வெவற்றை எவ்வெவ்வாறு நாட்டமுற றறியவேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே யறியலாம். சேல்மீனைப்போலும் கண்களையுடைய பெண்ணே! எ-று. 10

யாத்திரை பிரயாணம் போகும்போது சரம
இசைவு பிசகாயிருந்தால் அதற்கு
உபசாந்தம் கூறுகின்றார்.

முயலுங்கரமறபூரணத்தி விடத்திலிரண்டடியோ
முன்வலமெனமூன்றடி போமொழியுமயாத்தி
கயலடருங்கண்மடவாய கருமமதுமுற்றுங் [ரைக்கு
கருதுவடக்குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி
லியலுமொருபகையுண்டா மீளமாட்டா
ரிசைந்தவலந்தெற்குமேற் கேகவென்னிற
புயலடருமபுனலபுகுந்து மரணமாவார் [ணே.
புணர்முலைக்கசசிறுமிடையாய போற்றிக்கா

(இ-ள்.) பின் 19-ங்கவியில் சொல்லியபடிமேற றிசையும், தென்றிசையும சந்திரன்றிசை, வடக்கும கிழக்கும சூரியன்றிசை இது இங்ஙனம் நிற்க, சொல்லப்பட்ட யாத்திரை போக நாடியவன்சந்திர னில் சந்திரன திசையே போகவேண்டியது. சூரிய னில் சூரியன திசையே போகவேண்டியது. அல்லா மலும முன் ஏழாங் கவியிற்சொல்லியபடி இருபதின காதவழிக கப்புறமான தலங்களுக்கும சந்திரனில் புறப்பட்டுச் சூரியனிலஊர்ப்போயச சேரவேணடி யது. அப்படி சேரத தருணபேதமாய்ச்சரமுமிசைவு பிசகாய மாறியோடினால அதற்கு(உபசாந்தம் யாதெ

னில) சூரியகலையிற் போகவேண்டிய திக்கின் யாத்தி ரைக்குச சநதிரகலையா யிருநதால், அநதச சநதிரன சுவாசததை யேற உளளே யிழுதது பூரணமாகி இநதக காலையே இரண்டுதர முனனிட்டு வைதது பினபு, சதாவாய நடநது வழியில் கொஞசதூரம நிறகாமல் போகவேணடியது. (இது சாநதி) சநதி ரன பலன கெட்டுபபோகும; தீமையில்லைசநதிரகலை யிற போகவேணடிய திசையின யாததிரைக்குச சூரியகலையா யிருநதால் சூரியன சுவாசததை ஏற வுளளே யிழுகது அக்காலையே மூனறடிமுனனிட்டு வைததுப் பினபு சுதாவாய நடநது வருகையில் கொஞசதூரம நிறகாமல போகவேணடியது. (இது அதறகுச சாநதி) சூரியன பலன கெட்டுபபோகும தீமையில்லை. சேல்போலுஙகண்களையுடைய பெண் ணே! போகிற காரியமஜெயமாகும இபபடியலலா மல வடககுத திசையும, கிழககுத திசையும (யாத திரை) சநதிரன நடககுமபோது போனலை, போகிற விடததில ஒருவனுக்கொருவன விரோதபபட்டுப் போவான, திருமபமாட்டான. மேறகுத திசையும தெறகுத திசையும சூரியகலை பாயுமபோது யாத திரை போனலை ஜலததினலை அல்லது மழையினலை இறநது போவாாகள. கசசினலிறுகி நெருஙகிய தனஙகளையும் இபபோதுதானமறுபபோவதுபோற ரேன்றுகின்ற இடையினையுமுடைய பெணணே! விசுவாசிததுப பார, எ-று. 11

ஒருவனுககு நனமை தீமை சொல்லு மாாககம கூறுகினறூ.

காணவொருகருமததைக குறிததுவநதோன
கருதியமுன்னுமிடமு மேலுமிநது

ம்பணுவலமுஙகீழும பின்னுமவெயயோன
பேசியசொல்லெழுததிரட்டை சோமனுகு
மாணுமெழுததோறறையோா கதிரோனுகு
மதிககுமவனபூரணததில விநதுகேட்கிற
பூணவுரைததனைவெல்ல நன்றேயாகு
பொல்லாதுசூனியததிற புகலுவோாககே,

(இ-ள்.) நாம விழைபுங காரியம நன்றோதீதோ. கண்டறிவோமெனறு வநதவன முன 10-ங கவியிற சொலலியபடி சூரியகலைநடக்குமபோது, அவன அப் பூரண பககமாகவே யிருநதானுகில அவன பொருந் தச சொனன காரியஙகளெல்லாம அவனுககுசசித திககும. அபபடி யிலலாமல வலது பககததில நினறு லும, சரம பாாககிறவன மேலிருகக வநதவன் கீழிருநது கேடடாலும, நோ நேரே பினனிருநது கேட்டாலும, அச சூரியகலைககுடைய பலிதமே சொலக. சநதிரகலை நடககுமபோது அவன அப் பூரண பக்கமாகவே யிருநது வினவிலுைகில் அவன் சொனன காரியஙக ளெலலாம அவனுககுப் பலிக கும. அப்படி யில்லாமல இடது பககததில் நினறு லும, நோ நேரே முனனே நினறுலும, மேலிடத திருநதாலும, அச சநதிரகலைக்குடைய குணமே சொலக. இது தவிர சரம் ஓடாத சூனிய பககததில நினறுகேட்பானுகில அவன கேட்ட காரியம பொல் லாதாகும, பலிககமாட்டா தெனன. அல்லாமலும் அவன் முதல வாய்திறநது சொனன வாாததையில் எழுததை எணணிப பார்தது ஒறறைப பங்காகில் சூரியனுடைய குணஞ சொலக. மேல கீழ எனறது மெத்தை வீட்டையும, கிணறு முதலிய பளளககுழி

களைக குறிததெதன் றறிக. இபபடியாக 5-6-வகை யிற சொலலி யிருககினறதே இவை யெலலாம ஏக காலததி லொததிருககவேணடு மெனபதிலலை. ஏதா வது ஒனறைப பார்ததுச சொலலலா மெனபது சரு தது. மறறும வருவனவறறுற காண்க. இனனமும விரிததுச சொல்லுமளவில சநதிரனுடைய திசையும பககமும அது பூரணமானாலுஞ சரிதான கிஞசிதது மததிபம சூரியனுடைய திசையும பககமும அது சூனியமானாலுஞ் சரிதான திரணமாயினும நனமை யுணடோ யலலது வியாததமாகாது. இதறகுபபிரமா ணம 6-ங கவியிலும் 7-ங கவியிலும சநதிரனைத தி பாசி யெனனுஞ செபபி யிருபபதனை யறிக. இக கவி களில உரி-பணபு அலலது அடை மொழிகளைச சேரா விடாமல பதவுரையாயச சொலலி வருவோ மெனறாலா விரிவுரைககு இசைவு படடு வருவதேது. ஆயினும, அவ விரிவுகளை மாததிரம சோததுக கொணடு வருவோமெனறால் ஒரு ஸ்திரீயானவள தன புருஷனுககு அமளியிற சமபோக காலததில கால் கை படுதல முதலியகறபுவமைதவறுதலகூடா தென்று அஙகு மவைகளை இருககக காணபிககப புகுவாள. புகுநதால அச் சதிபதிகள கொணட கருதது ஒருமிதத அதத தமையினறு நிறைவேறுமோ வெறுதுபோல இஙகும விகாரமிலலாமல உரை புணா வுற மாடடாது. ஆதலால சமயவுசிதமாய நோ படுததவும கிராகரிககவு மாயிறறு. 12

இதுவுமது

அதினும முன 10-ங கவியிற சொல்லிய பூரண
சூனியஙகளின விகறபம கூறுகினறார.

கேடொனறேனபறிகொடுததே னஞசுதினறேன
கிடையினுமசாவவனறேகிளாநோயகொணடோன
பாடொனறுமிலலைசூ னியததேயாகிற
பலிததுவிடுபூரணததிற் பகாந்தவெல்லாம்

ஆடுமபையரவென்ன வலகுலாளே
யடுதெொருவன வநதிசைசோமனுகி
நீடுஞசொலலிரவியாய நிறகுமாகில
நினைததமொழியாகாது நினறுபாரே.

(இ - ள.) ஒருவன வநது தானின்னகனல்கெட்டுப போனே னெனறாலும, நானினனதைப பறிகொடுததே னென்றாலும், விடஙகடிததது அலலது விடமுணடே னெனறாலும், இதோ படுககையிறறுனே பிராணன போகினறது எனறாலும், அலலது இவைமுதலாகசசொலலபபட்ட அபாயககுணகுறிகள எவையாயினுஞ சரிதான சரம ஓடாத சூனியபககமாய வநது நினறுனுகில ஒரு வருததமிலலை நிவாததியாகிப போகுமெனக. அபபடி யலலாமல, சரம ஓடுகிற பககமாகிய பூரண பககததில வநது நினறுசொலலுவாளுகில, வநதவன எபபடிஎபபடிச் சொனனனே அபபடியபபடியே லபிததுப போகும. பறிபோன பொருள வராது, நஞசு மீளாது, படுககையினின்றெழுநதிருந்தான்-ஆனாலும் சூனியததில் எவனுவது வநதெதையாவது சொனனுனுகில, அது ஒரு காலததில அபததமான வாாததைக ளானுலுமாகும. பூரணததிற சொன்ன சொல உண்மையாயிருககும். இதல்லாமலும ஆடும பையரவெனன வல்குலையுடைய பெணணே வநதவனுடைய திசையும 12-ங கவியிற சொலலியபடி எழுததையும, எண்ணிப பாாககில அவன திசை சநதிரன கூறுகவும், முதற சொனன சொல சூரியன கூறுகவுமிருந்தால் மேற சொல்லிய காரியஙகளுள கிஞசிதது மததியமாயினும முழு மோசமலல. இனனமுஞசொலலுகிறேன கேள், எ-று.

கருப்பக்குறி கூறுகின்றார்.

கெட்டவனுருயிர தன்னி லேறிநிற்ற
கிளாகையிருளவை பிடிததுநிற்ற
லாட்டமறவருவதலே யிடததிறபெண்ணும்
வலமாகனின்றுறைறததல மைநதனுகு
மீட்டமிலசூனியததுரைககிற லலியேயாகு
மிருஞசுமிலேமேலுரைககிற கேடேயாகு
நாட்டுமொழிசூனியம புரணததேயாகி
நடுககமுடனமகவுயிர்ககக கிடைககுமனறே.

(இ-ள்.) ஒருவன காபபததைககுறிததுக கேட்குங காலததில வநதவன ஒரு சீவன்பேரி லேறிக கொண்டிருநதானனாலும, உயிருள்ள யாதொனறை கைப்பிடிததுக கொண டிருநதானனாலும், ஒரு சீவனை த தொட்டு நினறுனனாலும, அவன நினற பககம வலமாகில, அதிலும பூரணமானறறுன ஆணபிளளை பிறககுமெனக. இடமாகிற பூரணமானறுன பெணணெனக. அபபடிப பூரண பககமிலலாமல சூனிய பசசமாயிருநது எதனைத தொட்டு நினறுலும, சமபாயம நினறுலும, வலமாகில் ஆணதான இடமாகில் பெணதான ஆணையப பிறககிற பிளளை சாகும. அபபோது சரமபாரககிறவனுககு சுழுமுனையாயிருநதால பிளளை ஆணுறவின தலலாபலும, பெணணுறவின தலலாமலும அலியாகுமெனக. இபபடியாக வநதவன முனவலததில நினறு அவன வநத காரியததை சொலலிககொணட பின இடததிலவநது நிறகில தாய வயிறறிலிருககிற பிளளை வருததபபட்டு பின பிறககுமெனக, எ-று. அனறே அசை. 14

காபபககுறியும, போர வெலலும
குறியும கூறுகினறார.

கிடக்கினறமைநதனுககு சூனியததிறகேடாங
கெடாதிருவாபோருவது சூனியததிலோது

வடுக்கின றமொழியின்முதற சொன்ஞேறேற்பயன்
மருவியபூரணததின்பின்பு சொன்ஞேறேறபய
நடக்கின்றசுழுமுனையில் வேட்டலாகள்போநத [ன்
ணட்பாகுமவலயததிஙகநடப்போன்வெல்வன்
இடததியஙகிலேநதடிபோ எதிாததோனவெல்வ
னிருஞசுழிநிறகிலிட ரிலலேபாரே.

(இ - ள்.) இப்படி முன் கவியில் சூனியததிற் கேட்ட பிளளை மரிகருமெனருலும், போ வழககு வாரதைக குறிதது ஒருவன வநது இன்னவன் இன் னவன எவன் வெலவானெனருல், வநதவன் சூனிய பக்ஷததிலிருநது சொனஞைகில, முன சொல்லப் படட பெயரையுடையவன தோறபன. பூரண மாகில் பினபு சொலலப்பட்ட பெயரையுடையவன தோறபன, அப்போது சரம பாாக்கிறவனுககுச் சுழுமுனை நடநதால அவவிருவரு மொருமிததுப் போவாாகள். இதலலாமலும, சண்டை வாது வழககு நோகிறவனுககு அபபோது சூரியகலையா யிருநதால வெலவன. சநதிரகலையா யிருக்கிறவன் தோறபன. சுழிமுனையாகில ஒருமிததுப் போவார் கள். அப்படி சநதிரகலை நடககபெறறவன முன் 11-ங கவியிற சொலலியபடி சரததை வுளளிழுததுப் பூரணமாககி அசசரம நடககிறகாலேயே முனனிட்டு ஐநதடி போயப பினபு நோ நடநதால், வெல்வன, எ - று 15

சரததின் ஸ்பரிசம கூறுகின்ரூா

பாாககுஙகாலிடமெனினும வலமெனினுமொககும்
பஞ்சபூததததியககம பகருஙகாலே
சாறறியதண்டுடன்சேரிற பிருதிவியாந
தப்பாமலப்பினுககுத தாழலோடு

மேற்றிசையைநோக்கியெழு மங்கிவாயு
மெய்யுணர்ந்தோர்புறத்தோடுமேனமைகுன்று
நீர்த்துரையார்நாற்றிசையுஞ் சிதறியோட
கனவானென்றுரைத்திடுநீ நிலத்துளோர்க்கே.

(இ-ள்.) இடை பிங்கலை சுழுமுனை யென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்று கலைகளையும் அவற்றின் பயனக ளனுபவத்தையும் பரீக்ஷித்துப் பார்க்குங் காலத்தில் ஓதத்துவரும். அந்தந்த நாடிகளுக்குள் பஞ்சபூதியங்கள் நடப்பதுண்டு. அவற்றைத் தோதரித் தனுபவிப்பதே அரியதாகும். யாதெனில் மூக்கிலிருந்து வருகிற சரம் அம் மூக்குத் தண்டைச் சார்ந்துவந்தால் பிருதிவின் கூறென்றறிக. கீழ்நோக்கியோடில் அப்புவின் கூறென்றறிக. மேலாகப் பார்த்தால் தேயுவின் கூறென்றறிக. அத் தண்டிற்கு நேராகிய மற்றொரு புறத்தைச்சார்ந்து வீசினால் வாயுவின் கூறென்றறிக. இப்படி நான்கு பக்கங்களுள்ள ஒருபக்க மல்லாமல் அந் நான்கு பக்கமும் கலந்து நடந்தால் அது ஆகாயத்தின் கூறென்றறிந்து உலகத்துள்ளவர்களுக்குச் சொல்லென்றவாறு இப் பஞ்சபூதியம் இடத்திற்கும் வலத்திற்கும் ஒன்றுதான், எ-று 16

சரத்தின் வடிவமும், நிறமும், அச் சரத்தின் ரசக்கியமும் கூறுகின்றார்

நிலம்பொன்மையிரதநெடுங் கோணநான்கா
நீளப்பனிரு விரலா நீர்தானவெண்மை
இலகுபிறைவடிவுகண்டார் துவாத்திருக்கு
மட்டீரண்டுவிரலோடு மெரிதான்செம்மை
நலங்கொண்டமுக்கோண மழறச்சிமேலாய
நாவிரண்டுவிரலோடு நளிர்காநீலத

துலங்குபுலியறுகோண மொருபக்கத்தில
றுயயநாலவிரலோடு சொலலுஙகாலை.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதிய சரம நடபபதை இனன மெய்ப்படிக்ககண்டு தெளியலாமெனில, பிருதிவி சரம் பொனமை, அப்புசசரம வெண்மை, தேயுசசரம் செமமை. வாயுசசரம கருமையாயிருக்கும். (அப் போது கண்டததில் எவவித உணாசசியாகுமெனில) பிருதிவிக்குகணடாந தித்திக்கும, அபபுவிறகு துவாக கும, தேயுவுக்கு உவாக்கும அலலது அழுறசியா யிருக்கும. வாயுவுக்கு புளிக்கும (எபபடி வாயிருக்கு மெனில்) பிருதிவி எண்கோணம, அபபு எடடுநாள பிறைபோ லிருக்கும், தேயுமுககோணம, வாயு அறு கோணம அனறியும், அவை ஓடுகினற நீடசியைச சொல்லுங்கால பிரிதிவி பனனிரணடஙகுலம, அபபு, 16-அங்குலம, தேயு 8-அங்குலம, வாயு 4-அங்குல மெனறறிக. இதல்லாமலும் இககவியில் இரதமெனறு தனியே போடடபடியினலை, முதல இரசமாகவே வைததுக கொளளலாயிறறு. உலகததவருககுச சொல்லுங் காலததில் இபபேதங்களை அவர்களறிவது அரியதெனறு ஒரு பூதியததிறகு நானகு குறி செ^லலியிருககிறுா. ஒனறிலலா விட்டாலும மற ருெனறிலாவது தெரிய வேணடியது, எ-று. 17

இதுவும அதுவுடன அபபூதிய நடககையில
செயகருமஙகளின குணகுணம
கூறுகினருர்.

சொல்லியவானவடிவதுதான வட்டமாகுந
துயயதொருவிரஞசி யெலலாஞசுறறு
மொலலைநிறமபடிகஙகை பிரதமவாயு
மோடிவருமபூதஙகட குளதோசொல்க

மல்லகிலநோக்கு பயனுஞ்சென்ம
மததிபமாம்பாரகாலும வானுநநீதாம
பல்வளையாய்சாமபகறபோம் தனனைபபோறறி
பாசிலையெனறேநியிட்டுப பணிநதுபாரே.

(இ-ள்.) ஆகாய பூநியம நடககுமபோது நிறம் படிகம, ரசமககணடஙகசககும,வடிவு-வட்டம-நீட்சி, ஓரஙகுலம இபபடியாக பூபதியஙகளின குணகுணங் களைச் சொல்லவெனில் பிரதிவுககும, அபபுவுககும- உததமம, தேயு, மததியம, வாயுவும் ஆகாசமும நீதாம வளையல்களைத தரிதத கரததையுடைய பெண் ணே! சரமபாரததுக்குறிசொல்லுகிறவனுககுததாம பூல பூதலானவைகளகொடுததுஉபசாரிகள செயது பின கேள். இஙஙனம் நிறக, முன7-8-ங கவியிற சொல்லியபடிசூரிய சநதிரகலையிலசெயயவேண்டிய கருமஙகளும் இககவியை-அனுசரிக்க வேண்டிய 48-49-ங கவியைப் பாரககவேண்டியது. அதிலும சரமபாரக்கிறவன தாமபூலந தரிததுக கொள்ளுகை யில் வினவிக கேடகிறவனுககுஞ சொல்லுகிறவனுக கும் நன்கு ஒருவன பேரைககுறிதது வினவில அவ னு குரியவைகளைக கூறுகினறுர, எ-று. 18

பாரக்குமுதுகுநீர காலதாகும்
பைநதழலபாரவனஙகைப் படாவான்சென்னி
போரமலவினபோ துதிததபூதம
பேர்படைததவிடஙகளிலே பிழையிலலாம
வேராகும்பூரணமாம பககநதனனி
வேறிவெட்டுங்கோலபடுத விசைநதெல்லாம்
கூராழிமான்வந்து விலக்கினும்
குறையாமலகப்படுங்காண் குறிக்குங்காலே

(இ-ள்.) முன் 15-ங் கவியில சொல்லியபடி இருவரைச சுட்டிககாட்டாமலும, சூனியபக்கததி லிராமலும பூரணபககமாகவிருநது சண்டைக்குப் போகிறவன எனனுவானெனனில், ஆயுதஙகளினுல காயமபட்டுவருவானெனறு சொலல, அதிலும அப் போது பிருதிவி நடநதால முதுகில் படுமெனக. அபபுவாகில காலில, தேயு-மாரபு, வாயு-கை, ஆகாய மாகில தலையில படுமெனசசொலக. விஷ்ணுதேவன வநது விலககினுலுந தபபிததுககொணடுவரமாட்டா னெனக, எ-று. 19

இநதவிதப் பூதிசததுக்கிநதவித ஆயுதமெடுததுப
போருககவெனவும, அதறகிவவிடததினிறக
வெனவுங கூறுகினறனா.

காலைமூலைதொடங்கியழுன் மூலையேறக
கயிறெனவேகீறிமதி கதிரோனுகி
கோலமேறகுநதெறகுமாய நிலமாககக்கொளக
கொழுஙகதிரோனகிழககுவடககாகக்கொள்க
சேலபோலுநெடுஙகண்ணுய பவிககுஙகததி
சோநதசலமவானமுறகுச சிலைநாலுககு
மேறறணடாமவாலுககா யுதஙகலலேநதி
விததநிறததிறபொருதல வெறறியாமே.

(இ-ள்) மேறகூறியபடி சமாசெயயவேணடிய வாயுமூலை தொடஙகி அககினிமூலை யளவாக ஒரு கயிறு யிடிததாறபோற சரியாய பாவனைசெயது அதின் மேறகையுந தெறகையுஞ சநதிரனகூறுகவும வடககையுங கிழககையுஞ சூரியன கூறுகவுங் கொணடு போா செயகிறவனுககு அபபோது சூரிய கலை இயஙகில் தான அச் சூரியன றிசையிறறுனே னினறு மதிரியைச சநதிரன றிசையில நிறுததிச் சமா செயயவேணடியது. அப்படி சசெயகையிலசந திரனுனுலுஞ சரி; சூரியனுனுலுஞ சரி, எடுததெறியு

மாயுதங்கள் எவையெனில் சேல்மீன்போலும் நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே! பிருதிவியாகில கததி அப்புவாகில்-வாள், தேயுவாகில்-வில், வாயுவாகில் தண்டு, ஆகாயமாகில்-கல. இபபடியாக அநதவநத பூதியங்களுககு அநதவநத ஆயுதஙகளே நதிவிதிப் படி அநதவநத நிலததினினறு சண்டைசெயதால் வெறறியடைவான, எ-று. 20

நோய்ககுறி கூறுகின்றார்.

ஆகியநோயபுருடருசகாய புருடாவலங்கேட்கி
லாறுமெனறமாதருககு மாதரிடங்கேட்கிற
சோகமிலிமமுறைறதபபிற பொலலாதெனக
தொலையாதுநாடசெனறு மீளுமெனக
தோகைநிலநாட்செனிநீா கடுகுமீளுரு
சுடுதழுணைமூனறுதப்பிற றுஞ்சப்பண்ணு
மேகிடுங்காலிறணடின மிகுநதாறகொலலு
மெழிலவானமனறுதப்பி விறககும்பினனே.

(இ-ள்.) புருடனகொண்ட பிணிககாக புருடனேவநது சரம பாாககிறவனைக கணடு இனனோய் லகுவாகுமாவென வினவிலும அநநோயதாவிளையாம். சரம பாாககிறவனுககு வலது பககததில நின்று கேட்கிலும நிவாததியாகும ஐயமில்லை ஸ்திரீ கொண்ட நலிககாக ஸ்திரீயே வநது வினவினாலுங குணமாகும. வநதவன் அவனுககு இடதுபககததில் நின்று கேட்சில் மீளும, சமுசியமில்லை (முன் பதின் மூன்றுங் கவியிற சொல்லியபடிசூனியபககமாகவே யிருந்தாலுமுததமம) இப்படியலலாமல் ஆணுக்குப் பெண் வநதாலும, பெண்ணுககு ஆண வநதாலும் அவவியாதி தீரவது துறலபம. அனறியும் ஒருவன் வலது பககததினின்று குறி கேட்டுககொண்டே

இடது பக்கத்தில் வந்து நின்றாலும், ஒருத்தி இடப் பக்கத்தினின்று குறி கேட்டுக்கொண்டே வலது பக் கத்தில் வந்து நின்றாலும், நோய் போகக் கடினம், ஆயினும், மெல்லென நாட்சென்று சொஸ்தப்படும்; அப்படியப்படியே சரியாய் வந்து கேட்கில் அவன் நோய் நீங்குமெனக. அதிலும்மெப்போது தீருமெனில் அந்நேரம் பூதியம் பிருதிவியாகில் கொஞ்சநாட் செல்லுமெனக. அப்புவாகில் விரைவிலெனக. அக்னி யாகில் மூன்று நாட்களில் விமோசனமெனக. மிருத் தாற கொல்லும் வானமாகில் அன்றைக்கே நோய் பிரிந்துகாணும் மிஞ்சில் மறுநாள் மறிக்குமெனக, எ-று. 21

[இதின் முன் கவியிற சொல்லிய வியப்பும் அதன்மேற கவிகளில செப்பிய பூதியங்களின குண மும, முன 9-ங கவியிற கூறியபடி சரம பார்க்கிற வன் ஓரிடத்துக்குப போகவேண்டியது இதகருண மென்றுங கூறுகினறனா.]

இறக்கமுப்பயந்தனக்கைகந்து நாளிலேகினக்காற
சாவிலலை யிதுவுணமையே
பிறக்குமொருபூததகி லைந்துபூதம
பிரிந்தோடுமதுவுடன பேசககேட்டுச
சிறப்புடையபயனறிவ தெல்லா நூலின
செயலதனுறறேவாகளுந தெரியமாட்டா
நிறக்குமதிககிருந்தழைததால் வந்துகேட்டா
னீள்வெயிலாசசெலசொலக நினைததுக்கேளே

(இ-ள.) இதறகுமுன கவியிறகூறிய பூதியங் களி னியறகையாகிய குணங்களுக் குரியவைசொல் லக்கூடாது. அதறகுமுன 10-ங கவியிற சொல்லிய

படி சுழுமுனை நடக்கில் ஆகுமெனபது ஆகாது ஆகாதெனபது ஆகுமபோல இபபோதும ஒருவன் நோயைக குறித்துக கேட்குமபோது சுழுமுனை நடந்தால், அந்நோயாளி ஐந்து தினங்களுள மரிககும். அபபடி மரிககாமல தபபினல அவனுககினி யொரு விபதது வருமளவுஞ் சாகான. இது மெய்மை. அனறியும், முன 14-ங கவியில சொல்லியவண்ணம ஒருபககமோடுகிற சரததில ஐந்துவகைபபட்ட பூதியங்களுண்டு. அபபூதியம ஒவவொனறிறகுள ஐந்து பிரிந்து நடபபனவுணடு. அவை எவையெனில், பிருதிவிறகு விருதிவிலபபு. பிருதிவிறறேயு, பிருதிவில வாயு, பிருதிவில ஆகாயம். இபபடி இவவைந்தும கலந்தேயோடும. இதனையும மறறு நூறபலன யாவையும குருமுகாந்தரததி லறிந்துகொளளுவதல லால, தேவாகளேயானுலும தனியே சுருதியைக கொணடு வருவதனறிச சுவானுபவததால இநநூலை கொண்டே அறிவது கூடாது. அலலாமலும சரம பாாககிறவனை ஒருவன வந்தழைததால அவன் சூரியகலை யியங்குமபோதே போகவேண்டியது. பேசுகிறதானலும சூரியனியங்குமபோதே சொலல வேணடியது. மறறபடி கூடாது. மிஞசி நடககில மததிப மெனறறிக. இன்னமுஞ சொலலுகிறேன் மனதுறறு கேள, எ-று. 22

முன 16-ங கவியிற சொலலிய பூதியசரங்களி னியலபு கூறுகினறுா

கேளிதனைநிலததிறகு நீரிறகுங்குணமாங
கெறபெனிலாணுகுங் கிளாநதொருவனவினைவி
ஞளினமிகுலாபங்கள சாந்திபோககு
நனயநனறுகுபங்கித னிலங்கமலவெல்லும
வாளமரிறபொலலாது கெறபங்கேடாம
வாயுவெனிறபெணணுகு மறபோாதோாககு

நீளவிசுமபிறவிதனை யோகநதானு
நீடுமிகவெறபமெனி லவியாயவீயும்.

(இ-ள.) பெண்ணே! கருததுறறுக கேடபாயாக முன 16-ங் கவியிற சொலலிய பூதிய சரங்களி னியல்பு கூறுமிடததில பிருதிவும அப்பும் நனமை களையே தருவன. இதனபின 33-ங கவியிற சொல் லியபடி ஐநது நாழிகைககு மிஞசி நடககையில இவ் விரண்டு பூதியஙகள அதிகமாக நடநதால லாப முண்டு வேண்டில 18-ங கவியையும பார்ககில் ஈதிஙஙனம நிறக, முன் 14-ஙகவியிற சொல்லியபடி, ஒரு பிராணியைக் கைபபறறு மலும, அதனபேரி லுணாநதுநில்லாமலுந தனியேவநது சூனியததினில லாமலும பூரணததில நினறு கெறபககுறிகேட்டால அபபோது சரம பிருதியாவது அப்புவாவது கடந தால் ஆணபிள்ளை பிறககுமெனக. 6-வது கவியிற சொலலியபடி சாநதி பண்ணுதல், போககுக கழித தால செயயவேண்டியது அஙஙனம சொலலிய கலை யில் இவவிரணடு பூதியஙகளிலேதாவது நடககும போது செயதால பலிககும் இதனறித தேயபூதியும நடக்கையில போராஙகமபுரியும வெலலும. அப் போரில வாளெடுததால மததிபமாம, அப்போது கெறபததைக கேட்டால அது அழிநதுபோகும. வாயு நடக்கையிற கெறபம பெண்ணுமெனக, மற் போர தோல்வி யடையும. ஆகாயமாகில விறசமா ஜெயிககும இப் போிலககணஞசெபபிய 20-ங கவி யையும, 18-ஙகவியையும, 10-ங கவியையும பாரகக வும, 9-ங கவியிற சொலலிய யோகம புரிய நனமை. ஆகாயசசரம நடககையில கெறபஙகேட்டால் அவி யாயப பிறககும பிறநது மிறக்கும எனக, எ-று. 23

திதி வாரம் நடததிய காலசரபன முன 5-ங் கவியிலும் 35-ங கவியிலும் சொகுலியபடி பிராத

காலத்திற சரம பாாககவேண்டிய கிரமததிலும் விசேஷமாய் பாாககவேணடியது இது வெனறுங கூறுகினறுா.

வியாதபிரதமைமுதல் விளஙகுமபககம
விரவிவருமூப்பதிறு முமமூனறுக
மாயா துமருளுசோம னிடமதாக
வருகினறவருககனுக்கும வலமதாகச
சாரா துபுதனவெள்ளி திஙகண்மூனறுந
தப்பா துசநதிரனுஞ் சாறறுஙகாலை
.தேயாதுகதிர்செவ்வாய சனிவியாழனு
செஙகதிரோன் றினமெனறுதேறுநீயே.

(இ-ள்) முன 4-ங கவியிலும, பின 35-ங கவியிலுஞ சொல்லியபடி பிராதகாலததில சரம பார்கக வேண்டிய கிரமததிலும விசேடமாய பாரககவேணடியதெதுவெனில், பொழுதுவிடிய 5-நாழிகையிருக்கையில் எழுநது மேல 4-ங கவியிற சொலலி சரம் பாாககுமபோது வளாபிறை பிரதமைககும், துவிதிகைககும, திரிதிகைக்கும சநதிரகலை யுதிதது நடகக வேண்டியது. இபபடி இமமுன நானகுபனனிரண்டு போக, தேய்பிறையில் பிரதமைககுந துவிதிகைககுந் திரிதிகைககுஞ சூரியகலை யுதிதது நடககவேண்டியது. பொழுது விடிய 5-நாழிகை யிருக்கையிலுதிதத சரம, மறற வைநது நாழிகையுங கலஙகாதோடவேண்டாம திதியோக வாரஙகளி லெவை நிகழவேண்டுமெனில,ஞாயிறுககும,செவவாயககும சனிககும, வியாழததிறகும சூரியகலை யுதிததோட வேண்டியது. திஙகளுககும புதனுக்கும் வெளளிக்குஞ சநதிர னுதிததோடவேண்டியது. இப்படி

யுதிககுஞ சரம எநதப் பூதியதநி லுதிக்கவேணடிய தெனில, பின 45-ங கவியைப் பாாககவேணடியது. இதில் பூதியஙகள் அதிகமாயக குதிதநோடிலபயன் கள என்னவையாமெனில், முன 23-ங கவியிற றெரியும. அனறியும, விவரம 33 ங கவியிற் காண்க, எ-று. 24

இதனுள நக்ஷததிரஙகளுககு நடககவேண்டிய காலசரமும, இதன மேறகவியிற கூறியவாரஙகளுக குரியனவாகிய காலசரஙகள சரிவரில் இடரிலலை பிழைககில இனனவின்ன நிகழுமெனறுங கூறுகின றூா.

தேறிடுநீயொனபதுநான பூரமாதி
சிறநதரோகணிசதய முததிரட்டாதி
கூறிடுஞ்செஙகதிரோனு ளாககொள்க
கூறுனளடையமதிக கெனறுகொள்க
வீறிடுஞசெஙகதிாபிழைககி றேயகாரிககு [சாவாய
மிடிததிடுமண்டலஞசெயவிகக்கும வெமபொாச
பாறிடுபொனபிழைககினமனனா கோடாமபுததி
பதிககபதிபன்கெடுமிநது கிளைஞாபோககே.

(இ-ள) பெண்ணே! திதிவாரமெனறு இரணடு வேறுபாடாயக் கூறினுமெனறு தியஙகவேண்டிய தில்லை, விவரம மேறகவிகளிறறுனே சொலலிஇருப் பதனைக காண்க. இவவிரணடினுள கீழ்வரும நக்ஷத திர பலனுகிய முன்றினுளளும ஏதேது கஷடமோ அதிலும ஏதேத இஷ்டமோ தெரிநது அதினும விககந தாககம நோககிப் பாாப்பதெனறு காணக. கண்டு தேறியிரு. அந நக்ஷததிரஙகளுககுநடகக வேண்டிய காலசரமாம. ஏதெனில,பூரம-உததிரம்-

அஸ்தம்-சித்திரை - ஸ்வாதி - விசாகம் - அனுஷம-கேட்டை-மூலம்-உரோகனி-சதயம் உத்திரட்டாதி இப் பன்னிரண்டிலுஞ. சூரியன் நடககவேண்டு மெனக கொள்க. மறற பதினைந்திலும் சநதிரனடக்க வேண்டும, அல்லாமலும், மேறகவியிற கூறியவாரங் களுக சூரியனவாகிய கால சரஙகளில் ஞாயிறு தப்பில் - வியாதி, சனி-வறுமை, செவ்வாய-சண்டை, சாவு, வியாழம-தன மனனனுககுக் கேடாம், புதன-அவ ஹூரதிகாரிக்குக்கேடு, திஙகள-சுறறததாருககுக கேடு வரும. (தன மனனனெனபதும அவஹூரென்ப தும சரம பாாப்பவனுக சூரியனவாம) வெளளியின கவியிற காணக. சனி-கருமையுடனதான் காண்க. சனி-வறுமையுடன தன் கையிலிருப்பது. போகும. பொன பிழைககில மன்னா கேடாமெனபதில் தன தாவிறகு வருததம வரில தனககு எபபடிப்பொருள் வரும வராது. பதிககதிபன கெடுமெனபதில மனி தனால பறிகொடுககப் படடானென வரும, எ - று.

இதன மேறகவியிற கூருத வெளளி பிழைககில
நிகழுவன விவையெனவும, மறறதன மேற
கூறிய திதி பிழைக்கில நிகழுவன
விவை யெனவுங கூறுகின்றுா,

போக்கரியபுகாபிழைககி லூாவிட்டேகல்
பொருநதியதோாவெயநதோதல்யுணாநதோாசாத
லாக்கமதிலிடராமுற பககநதன்னி
லருஙகலகமிரண்டாகி லாததநாச
மூர்ககமுடனமூனறதிற் போககுண்டாகு
முரைததநான்கிறகிளோுாக குறுநோயுண்டாந்
தேக்கியவைந்திறறேச மலேயுமாறிற
செகததரசாகெடுமேழிற சேருநோவே.

(இ-ள்) வெள்ளிதயபிலதான வசிகதுப்பதியை விட்டு ஒழிநது போதல்லகவேணுா, அவவெலலையை விட்டு மறறோ ரெல்லையைப் போய மிதிபபதாக வேணுமா வரவரும் தேகக நலிவருமா தன மனகருச சாவுவரும(சாவெனபதிலசணடை,பிணகக, நோய, முதலிய வருததமாதலையும சதிபதிகளுககுப் பொருத தம போதலையுங காணக) நூலாசிரியாபுணாநதோா சாதலெனறுப சாமுடிவரைககும வருதசபவருமென றுந துணிநது கூறினமையால நனமையதேவருக அட்டமாசததி மட்டும பெருத பொறற கருததுக கணடு இதன மேறகவியில கூறியதுகாணக மறறத னிற சொலலியபடி ஊருககுமமனனவனுககு அதி காரிககுமா வருதாலும வருமா. இதனறியிறவளா பிறை காலததில பிரதமை தபபில யாதோனுமிடா வருவது துவிதியை - கலசம, திரிதியை - பொருட் சேதம, சதுாததி-போகருணடாம, (சகலவிகநஷடததுககுங காணக) பஞசமி-பநதுககளுககு வியாதி, சஷடி-அத தேசததாருககும, அரசனுககும வருததம, சபதமி-கலி, அரசனுககுந தேசததாருககுமையுணடு தனக கிலலையென றெமாநதிருததறகூடாவாருநதனனுலே யவாகளுககு வருததம வநதெதனறு அவதாருக பொசசாபபினலாவது தான வருததபபட வரு மெனற விவரம மேறகவியிலே செயபியிருப்பதனை ச காணக, எ-று. 26

திதி பிழைககில நிகழுவன இவை யெனறும்
சநதிர சூரிய ரியலபுங கூறுகினறா.

கோவுடனே சாவுமா பெட்டாகினமறறை
நுவலாதபககமுமிம முறையே கொள்க
தாவிலவெங கதியதனின மதியமுணடாகு
சநதிரனுளவெநதிருந தபபாணடா
மோவரியவிவாகளையே யுணருமபோதி
லுறபிசரங குருமுகததா லுணாநதுகொளக

தேவாபிரானுரைததருள யுமையாள்கேட்டச்
செவியிதனமுறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே.

(இ-ள்.) அஷ்டமி பிழைக்கில் நோவுஞ சாவும் வரும் வளாபிறை இஙஙனமிருககத தேயபிறைககு மிமமுறையே கொளவது.இதல்லாமலும் சூரியனுக் குள் சநதிரனும சநதிரனுககுள் சூரியனு மொன றுக்குளொனறு கரநது தோனறுவது முண்டாம். உமையவளே தன சுயவலலமையினல் தெரிநது கொள்ள வலலவ ளலலவளாகிப பினசஙகர னருளி னல தெரிநது கொள்ளததகக சிறப்பினதாகில இந் நூலை யாரதான தபமாற ருமே தெரிநது கொள்வா கொளளமாட்டாாகள. ஆதலாற குருவருளினற றெளிக, ஏ-று. 27

மேறகவிகளிற கூறிய சரம பிழைககில் இடா
வரும; வநதாலும, அதறகு உபசாந
தம கூறுகினறாா.

தெளிகதிாசேயமூனறடியாந தெறகுமநதன
செயபொனமூனறடிரேறகுந திஙகளவெளளி
இளகியநாலடிவடககுப் புநதிமூனபோ
லிரடடையளுககிழககுாவி யெழுதன்முனனே
வளமுடனேபூரணபக கததிறசெனறு
வந்திருநதுநமைநினைதது வழுததல்செய்தே
உளமகிழநதுபோகிலெலலாப பலிக்குநதுனப
முணடாகாவிவையனைதது முணாநதுதேறே.

(இ-ள.)பெண்ணே! மேறகவியிற சொல்லியபடி காலசரஞ சரிப்படடு வருமோ வாரதோ.ஊழ்வினைப் படிக்கல்லவோ நடககும.அதைநமமுடையவசமாக்க

இலேசா னனத தளாவுறறிருகக வேண்டியதில்லை. சரம பாாக்கிறவன முன கவிகளிற சொலலியபடி பிராதகாலததில அருணோதயததிறகு முனனெழுநது ஞாயிறு-செவவாயக கிழமைகளுககுத தெனபுற மாய மூனறடிமண் 11-ங கவியிற சொல்லியபடி சரததை பூரணமாககி யககாலையே முனனிடுக் கொண்டு போகவும, சனி-வியாழனகளுககு மூன் றடி மேறகேபோகவும, திஙகள்-வெளளிககு நாலடி வடககேபோகவும, புதனுககு இரணடடி கிழககே போகவும. இபபடியாகப போயவநது ஒரு திவவிய மான ஆசனததிலிருநது எனனை நினைததுத துதி செயது பினனெழுநது எஙகே சென்றாலும அலலது எஙகேயிருநதாலும முற கவிகளிற கூறிய துனபங் கள யாதேனு மடராது, எ-று 28

இதனமேற கவிகளிற கூறிய ஒரு வாரததிறகுச் சரநதப்பில் இனனவையாமெனவும, ஏழு நாட்களுஞ் சரிவரில் இனனவையாமெனவும கூறுகின்றார.

தேறுநீயிவையெலாஞ் செவவிதாக
செஙகதிரோனறன்னுளிற றிஙகளோடி
மாறிவருங்கதிரவனுஞ் சோமநாளின
மறிநதொடிவருஙசிழுமை யேழுமாறிற
கூறுபடவுடனுயிாவிட் டேகுமெனக
குணமாகுமிககிழமை கோணுதோடிற
சீறிவருஙகாலனையும ஜெயிபபாமறறச்
சிததயோகததுநிலை சிததியாமே.

(இ - ள.) இவையெலலாந தோநதறி சூரியன் நடககவேணடிய நாளிற சநதிரனடநது, சநதிர னடககவேண்டியநாளிற சூரியநடநது இபபடியாக மாறுபடடு ஒருவார முழுவதும நடநதால மரிததுப்

போவன அப்படியல்லாமல கிழமை ஏழுந தவருமல மேறகண்ட நாழிகையுங சோணைமல் திககுநோககிச செல்வதுடன பிராணயாமமு மாருமல நிகழநது வருமாகில இயமனடரான பிராணனுக கழிவில்லை சீவன் முததனுய வாழநதிருபபன. அஷ்டமாசிததி யும அவனுககுச சிததிககும, எ-று. 29

குறி சொல மாரக்கம கூறுகினறூா

சிததமுடனிரேசகததில வநதுகேட்டாற
செப்பியவபபொருளகளெலலாந தீதேயாகும
உத்தமமாபூரகததில வநதுகேடடால
உரைததபொருளததனையும முணமையாகு
மெததியகுமபததுரைககி னனறேயாகும
வேண்டாரைரேசகததில விளியப்பாகக
வைததமலமவாயுநீர் கழிபோதெனனின
மாறறலாதாஙகெடுவரிது மாறிலாதே.

(இ - ள) சரம பாரககிறவன ரேசகஞ செய போதில வநது கேடடால கேடட காரியஞ் சிததி யாத பூரக திதிலெனனில நனமை. அவன சொலலு கிறது முணமையாயிருககும குமபஞசெய காலததி லாகில நறகாரியம அது சிததிககும. மலம்-சலம்-வாயு-கழியுமபோதாகில பகைவர் கெட்டுபபோவார கள். இனனம் இதறகு விபரம ஒரு முகாநதிரததிற றெரிநதுகொள்ள வேணடியது. அலலாமற றெரி யாது, எ - று. 30

சனி வியாழன பகல கூறுகின்றூா

மாறிவளாபககஙகுறைபும பக்கமதி
நாடிகதிநாடி வளாபொனனேடிற
பேறுமிகவுண்டாகும பிராணநிறகும
பினபுரைத்தகாரியஙக ளெல்லாமேழாங

கூறுகின்றசனிநாளிற பகலிரவிற
குலவுசரமவலமிடதநிற கோணுதோடி
ஞாறுமலாப்பெருநதிநமேவ சொன்னோமிநத
ஞாலமெஙகுமபுகழபெறவே நடககுமெனறே.

(இ-ள) வளாபிறை வியாழததிறகுச சநதிர னுந தேயப்பிறை வியாழததிறகுச சூரியனுந தபபா மல நடநதுகொணடே வநதால சிறநதபே றுணடா கும. ஜீவன முகததையுந தளாவினறி வாழவன. இதல்லாமல சனிககிழமைககு இரவிலும பகலிலும் சநதிர சூரிய சரஙகள மாறுபாடிலலாமல நடகக வேணடியது நடநதால இவவுலகமெஙகும மெசசத தகக கீாததி வநதுறும மறறும முன் காலசரஞ் சொலலிய கவியை நோககவேண்டியது, எ-று. 31

குறிசொலலும மார்ககம கூறுகினறுா.

நடபபுடையவொருவனெஙகேயெனறொருவன கேட் [கில்
ஞனிலததிலகததிருபபு னனீாமுறறம
அடக்குமுழுவாகிலுளளுா வாயுவேறறு
ரப்பலமெனமலேமேற றுயிலலாகும்
விடப்பொனுனபுவிககுநிலை நீாககிழுண்டான்
வெவவழறகுவருகினறுன வெயிலகாலுக்கு
மடறகுழாயூர்வநதான வானமாகில
வருவனெருநாழிகையில் மாறிலானே.

(இ-ள்.) ஒருவன்வநது இன்னுனெஙகே யிருக் கிறுனெனில அபபோது சரம பிருதுவாகிய வீட் டுககுள் ளிருக்கிறுள்; அப்புவாகில முறறததிலிருக கிறுன்; தேயுவாகில அககிராமத தெலலைககுள் தானே யிருக்கிறுன, வாயுவாகில் எலலைக கபபுறப் படடான்; ஆகாயமாகில் மலையேறுகிறுன்; அல்லது

தூங்குகிறான் என்று சொல்லவேண்டியது. இதைவிட புறப்பட்டுச் சென்று போனவனைக் குறித்துக் கேட்டபோது பூதங்களில் முதலாகில் அவ்வூரில் தானே நிலையாயிருக்கின்றான், இரண்டாகில், திரும்பி வருகிறான், மூன்றாகில் திரும்பினவன் நில்லாமல் நடந்து வருகிறான், நான்காகில் அவனிருக்கு மூருக்குள் வந்தான், ஐந்தாகில் ஒரு நாழிகைக்குள் வந்து வீடு சேர்வானென்று சொல்லவேண்டியது எ-று. 32

இச்சரம் பண்ணத்துடன் லயப்பட்டால் இன்னவையாமெனக் கூறுகின்றார்.

மாறிவருவாயு ரேசகமடைந்தன்னின்
மயக்கவுமிரேசிதந்திறக்க வந்துதானிறக்கும்
கூறுசமயங்கூற்றாற் பயமுமில்லை
குறித்திருப்பெண்ணென்றரை நாழிகையாகக்கொள்
தேறுபுனற்செந்நேரகால வன்னிக்கொன்று [க
சீவனமுக்கால் வானமரை சிறந்தநாடி
பாருமைந்து நாழிகைக்குங் கவிறகுணற்ப
பழுதுபடும்படம் பிலிந்து பறிப்பாரே.

(இ-ள்). இடத்துப்பக்கத்திலும், வலத்து பக்கத்திலும் ஒன்றைவிட்டொன்றை மாறிமாறி நடக்கும் இச்சரமானது தேகத்தினூடே லயப்பட்டுப் போகுமேயானால் பிராணனுக்க கழிவில்லை. அப்படி லயப்பட்டு நிற்கில் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களுக்கும் வேலையில்லை அசைவற்றிருப்பனவாகும். பின்பு மற்றெச் சமயத்தாலும் பயமில்லை. யமனாலும் பயமில்லை முன் சொன்னபடி இடது பக்கமும் வலது பக்கமும் மாறியோடுஞ் சரம் ஒவ்வொரு பக்கத்தி லன்னேரந் தரித்து நடக்குமெனில் ஐந்து நாழிகையாகும். அதிலும் பூதியங்களின் கூறுக்கு எவ்வாறு பகுப்பதெனில், மண்ணில் $1\frac{1}{2}$-நாழிகையும், நீரில் 1-ம், நெருப்பில் 1-ம், காற்றில் $\frac{1}{2}$-ம், வெளியில் $\frac{3}{4}$-ம் ஆக நிறைந்தோடும். இப்படியாகிய

பூதியங்கள் கூறுகொண்ட ஐந்து கடிகைகளும் ஒவ்வொரு பக்கத்திறகுச சரியாய்ச சிதையா தோட வேணடியது. இதைவிட குறைநதாலும, வளாநதாலும் தேக நலியாம. சாம லயப்படும் வழிதேட வேண்டியது. தேடில் முனகணட பயனுண்டா மில்லையேல் நாலடியொனறுககு ஐநது நாழிகையும பூதியங்களினளவே சிதறுமல நடபபிககவேணடும, அதுவினறெனில தேக நலியே வரும, எ - று. 33

தததமது வாழநாட் பிரமாண மறியுமபடி
அயனசஙகறபங கூறுகினறூா.

பறறிஞருசொனனபடி மயான துனுட
பாலொருபோதுண்டுபரி சுததஞகி
மறறைநாளுததரமா மயானநதனனின
மாறியிடநதனிலோடும வலநதெறகாகும
பெறறதொருநானகைகதா னைநது நூறும
பெறறுங கடிகைதனிறகுறையிற பிராணனிலை
மறறெருயாநாழிகைகோ ரணடுதாழு
முறையேநானசொனன குணககுண்மைதானே.

(இ - ள.) சாம பாாககிறவனுககுச சென்ற நாடகளபோக மறறும நினற நாட்களளவவளவோ ெனனுங கருததுககொணடு பாாததுத தெளியுமாறு யாதெனில அயன சரமாம அதனைப பாரபப தெவவாறெனில தை மாத முதறறேதியில தெக்ஷிணு யனகாலம, இவ வயன காலததிறகு முனனுளபக்கில ஒருபொழு தனனமுணடு தததுவஙகளைப பரி சுததமாககித தேக மெலிவதனலை மனதுககும மறற வாயுவாதி கரணஙகளுககும வருமிடையூறினை நிருவி தைமாத முதறறேதியில பொழுது விடிய

ஐந்துநாழிகை யிருக்கையில் பார்க்கும்போது சரம வாரம்-திதி-நட்சத்திரங்களைத் தள்ளி இடதுபக்கத்தி லிருந்து முன் கவிகளிற் சொல்லியபடி ஐந்து நாழிகைகளுஞ் சிதறுமல் ஓடுவதனைப் பார்க்கவேண் டியது. இதுபோக ஆடிமாத முதற்றேதியில் இதே பிரகாரமாய்ப் பார்க்க வேண்டியது. அப்போதுசரம வலது பக்கத்திலோடும் அப்படி யோடிய சரம் முற் கூறிய வண்ணம் ஐந்து நாழிகைகளுஞ் சிதறும லோடினுல் சரம் பார்க்கிறவன் தான் செய்யும் பிரா ணுயாம வுதவியில் அன்றுதொட்டுவரும் நூறு வருஷ காலம் வாழ்ந்திருப்பான். இதுவின்றிக் குறைந் தால் அவ்வைந்து நாழிகையை நூற்றெருமா ஐந் தாக நூருகிக் குறைந்த நாழிகை ஒருமாவோ இரண்டுமாவோ அல்லது தன்மேற் ருகைப்பட்ட வையோ அதற்கு ஒவ்வொரு வருஷத்தைக் கூட்டிப் பார்த்து குறைந்த ஒவ்வொருமா நாழிகையின்பேரில் கணக்காக்கிக் கொள்ளவேண்டியது. முழுவதுமே தப்பிச் சரம் இடத்திற்கு வலமாகவும் வலத்திற்கு இடமாகவும் ஓடிய அவனுக்குட் க்ஷீணகாலமென் றறிக, எ - று 34

போசனவிதி கூறுகின்றர்.

உண்பவனுக்கப்புவிட பதிக்குவெய்ய
வுயாத்தனைகைத்தனமு லுண்கமுன்னே
பண்மயில்செங்கதிரெயபால் புளித்தல்கன்னல்
பாகுடனெதுவாத்தனைமு லுண்டுபாக்க
ணண்பனமவயிற்றிற்குச் சோறுபாதி
தண்ணீர்காலகாற்றுக்கா லாகநலகிக்
கண்பயினுடிகள்சுத்தி பண்ணினதுபங்
காட்டிமகூருட்டியிருள கழியுங்காதே.

(இ-ள்.) முனகஷியிற சொலலியபடி சரமபாாக கிறவன சூரியகலையியஙகி வருகிறமடடும போஜன மிலலாமறமறறவனுககாககாாககவேணடியதிலலை சநதிரனடகருமபோதுஞ சாப்பிடலாம. எபபடி யெனில உஷ்ணமான பணடஙகளும, உப்பு, கசப்பு, காரலாகிய பண்டஙகளை வைததுக்கொணடு தாக பானததை நிறுததி யுணணவேண்டியது. சொல்லிய படியே சூரியனடககில நெய-பால-புளிததல்-திததித தல்-துவாததலாகிய பண்டஙகளுடனே சாப்பிட லாம தாகபானமுமப்போதே செய்யலாம. சநதிர னுககு அப்போது கூடாதாயினுமபினபுசூரியனடக கில சாபபிடவேண்டியது, இதுமாறினுலும் ஆததி ரததினுலும அவாவினுலுஞ சூரியனுககாக காததிரா மல அடுததடுததுசசநதிரனிறருனே தினறுகொண்டு வநதாலும நலியாம. இபபடியாகச சாப்பிடுகிறதா யினும அவவுணவு வயிறறுக்குப் பாதிதானுகும, மிஞ சிலாகாது. மறறபாதிககுசசலஙகளாகவுமகொளள வேண்டியது கொணடு தசநாடிகளையும பிராணயாம முனனிலையில் சுததிசெயது ஏகாககரசிததனுய்ச் சரம பாாககவேண்டியது, எ-று. 35

சரததை யேறவொட்டாமலும், குறையவொட டாமலுந் தன வசபபடுததிககொளளு மாாககங கூறுகினருர.

கால்கொணடுகணககறிவாாக கியாதுநதப்பா
கருதரியவெல்லாமுடியுங் காண்போாககெல்லா
மேறகொண்டபுவியுடனே யப்புவனனி
மிளஙகியகால்வானமுடன் வினவுவாாக்குப்

பாலகொண்டமொழியாளே பவனங்கட்டிப்
　　பறறியவாருதாரம் பரிசுபாரா தகுச்
சாலகினறமுதஞடி தனனுங்னற
　　தபனனமதிசெநதழலாந தண்மைபாரே.

(இ-ள.) பாலபோலுமினிய சொலலையுடைய பெணணே! சரமபாாககிறவனுககு அனுபவமிநூற சொல்லியபடி வருமோ மறறவிதிபபடி பிறழாது. போஜனமுறைமையும, வநதொாததுககொளளுமோ, மிகினுங குறையினும் நோய்செயயுமே. எளிதில்சரிப் படவராதெனில் தானெபபடி நனகடைவன வினவு வாாகளுக கெவவாருமநனறெனவுந தீதெனவு மெழு றிந் தெடுததோதுவனென று ஐயமுற வேணடிய திலலை. சரமபாாப்பான பரமபாாபபா னெனபது போல சரத்தைதக கணககினபடியறிநது பாாககிறவ னுககு எநத காரியமானுலுா தபபிபபோகாது. அவ னைக கணடபோகளுககும நினைதத ;காரியமெலலாம் முடியும. அதெபபடியெனனில பிருதிவி - அபபு - தேயு-வாயு-ஆகாயமாகிய பஞசபூதியஙகளின கூறு கூடிய வாயுவினைப் பாழுபோகாமல மனமறிவுடனே கட்டி ஆராஙகாததிலுளள பரிசினையறிநது தசஞடி களுககும, முகஞடியாகிய பிராணநாடியினினறுமற றஙகிருந துதிதமேதாடுஞ சநதிரன சூரியன அககினி யெனனு மிமமூனறினுடைய குணஙகளையும பாாத தால கைககனிபோல இலேசிற றெரியவருமா, எ-று.

சரமபாரக்கிறவனுககு நனமை தீமை மரணகால மறியுமபடி சாயாபுருஷ தெரிசனங கூறுகினருா.

பாரிலொததநிலததகல்வான கலஙகமறறுற
　　பததடிககுளேநதடியாம பருவநதனனிற
சீரிமெயநிழல்கழுதது,கைகால்சென்னி　　[ற
　　சிமிட்டிபபாாததிமையாமறறிகழுவானபாாககி

கூருருவம்பொனகண்டாற செலவமவெள்ளை
குறவிலுயிரமெய்மையுயி ரிலக்குஙகுறறம்
காருருநோயா.நபிறை கைகாலகுனறிற
கஙகுறையினமுப்பிறையிற காட்டுஞசாவே

(இ - ள்.) பூமியிலே மேடுபள்ளமிலலாத இடத்தில ஆகாயததில் மேகமறைவிலலாமல் வெயயில் காயுமபோது தனனிழல ஐநதடிநீளமுதல பததடிக குட்பட்ட தருணததில் தான அநநிழல் முகமாய் நின்று கைகளிரண்டையுந தொஙகவிட்டு கணகளி னிமையால அநநிழலகளை கழுதது, கைகள, காலகள் இவவுறுப்புகளி லொனறைப பாரதது அப்படியே இமையாமல ஆகாயததைப பாரததாலஙகே அவ னுருவம தோனறும. அவனுருவம பொனனிறமா யிருநதா லவனுககுச செல்வமவரும, வெணமை யெனில் பிராணபயமிலலை, ஆயுள வளரும,செமமை யாகில ஆயுளதேயும, அதறகொரு குறைவுவரும, கருமையேல நலி, இதைவிட அவவுருவில கைகளா வது கால்களாவது தோனருமலிருநதால ஆறுமாதங களுள் மரணம், இதுவனறித தலையேகாணுமல கவநதமாயத தோனறில் மூனறுமாதததில மரணம. இல்லாமலுஞ சநதிரனிலு மிபபடியே பாரபபது முணடு. இதனை சாயா புருஷதெரிசனததை விடா மல பனனிரண்டு வருஷம் பாரததுககொண்டு வந தால் தன் முனனிறகு மநநிழல் தன்னுடன் பேசும். பேசில், அதன முகாநதரமாய அஷ்டமா சித்தியை யும பெறலாகும பெருவதனறிப பினனுஞ் சிலநாட் களில அநநிழல் ஓராளுருவமாகித தனனுடனே திரி யும் படுததால் தானும படுககும, எழுநதாலுடனே எழும்பும், இவனுககுவரு நன்மை தீமைகளை முனன தாக வுணாததும், இனனமுமிப்படிப்பட்ட அனேக

அறபுதஙகள விளைககுமெனறு பெரியோா சொலலு வாாகள, எ - று. 37

மரணவிலககணமு மிலலுருவின
பயன கூறுகினறூா.

காட்டியகானிழறறனககு முனதனனுகக
கடிபுனலவாயகொணடகலவானகளஙகமறறுல்
பூட்டியநீாதுகளபிறகக வுமிழநதாலவானிற
பொருநதியவிலலைநதுருவாயபொலுநதுதோனறு
மீட்டியவிலலுறுவுளதே லாணடுவாழவ
இதுமுறியிலவவாணடி லிறநதுபோவான்
கோடடியவிலலுருமுறிய வணஙகுதோனறிற
கொணடுபோமபிழையாறிற குறிததுககூறே.

(இ - ள.) வானிற களஙகமிலலாமல சூரிய னெரிகையில மரநிழல வீட்டுத தாழவார நிழல இபபடிப்பட்ட யாதொரு நிழல தனககுமுனனிருக கச சரம பாாககிறவன பினனினறு வாயநிறைய சலஙகொண்டு அநத நிழலருகில் துகள் பறநது அணுப்போல பறகக ஒரேதரமாய உமிழநது அத் துகளைப பா ககால் அதிலிநதிர தனுசு அமைநது வானங்களுடனே தோனறும.தோனறில பாாககிற வனுககு அனறுமுதல் ஒரு வருஷமடடுககுளு சாவிலலை இலலையே லதுவருமு. வருவதிலும அவ வுரு நிறமாறி அஙஙனே ஒரு பெண்ணுருத தோன றில் ஆறுமாதஙகளி லிறப்பான, எ - று. 38

சநதிரசூரியரைப் பாாககு மிலககணங்
கூறுகினறூர்.

குறிகொண்ட திறுமதியங குறைமதியநதன்னிற
குலவியதோாசெப்பகலில் கோநெயயைவிட்டு

டெறிகின்றாந்திககதிரையம பகறகதிரைபபாாததா9
வியலவெண்மைசெமமைமபொனமைபசுமைகறுப
னெறிசொணடவுயிாவாழ கெடநோயசா |பெனனி
நிறைநிறைறயேயறியிதனிற தெறதுமறது
மறிகினறவடககுடனே கிழககுநதுறைநதா
ளாணநிதிகளாறுமூனறொனறு நாடபதநழிவே.

(இ - ள) ஒரு செபபகலில பசுவின நெயயை யுருக்கிவிடடு அதில பூரணசசநதிரனையலலது அமா வாசையினபோது சூரியனைப பாாததால அதிற றோனறுகிற சநதிரன அலலது சூரியன வெண்மை செமமையெனில வாழவுண்டாம, பொனமையாகில கேடு, பசுமையானால நோய, கருமையாயா சாவு வரும. அதிலும பபடிச சாகிறவனுக்குக காலம எபபோதெனில, தெனபுறவடடநதுறைநதால ஆறு மாதம, வடபுறம மூனறுமாதம, கீழபுறம ஒரு மாதம, நடுவே தொளளையிருநதால பததுநாள நிறைமதியம பொழுதே, குறைமதியம அமாவாசை யெனறறிக, எ - று 39

சரீரபமுழுது முதலான மரண விலககணங கூறுகினறார.

அழுநதிடுங்கைககொனறி கனனநத பி
லடாதுடிபபுநிலைாான்ற சிங்களாறு
மொழிநததிங்கணமூனறுநாள மதிலாவி
முடிநதுவிடுமிகுவொளிய செவியி லோசை
யொழுநதிடுநாளேழுகணணி லொழிசாலைநதா
முயாநதயணமூனறிரணடி லுளவெருளுல
கழிததிடுநல்லுயிரெனறு கருதியீசன
கழலிணையைபபோறறில வினைகழிநதுபோமே.

(இ - ள) கை, கால், நெற்றி, கனனம் இவை அடாநது துடிததால் மரணகாலம வநதென்றறிக. அதிலும கை துடிககில் ஒரு வருஷம, கால் ஆறு மாதம, நெற்றி மூனறுமாதம், கனனம் பததுநாள என்று கொள்ளவேணடியது. இதுவொழிய காது கேளாவிட்டால் ஏழுநாளில மரணம, கண் பாாவை மழுஙகினால ஐநதுநாள, மூககில கநதம போனால மூன்றுநாள, வாய குழறிப் பேசசழிநதால இரண்டு நாள். இதை யறிநது கடவுளுடைய பாதஙகளை நினைதது போறறி செயதால வினை யெனபதிராது. அஙஙனே கலநதுபோதலுமாகும, எ - று. 40

உசுவாச நிசுவாசஙகளின பயனுங கூறுகினறூா.

போமவாயுசிவமுளளே புகுதறசததி
போகிலவிட படுகிலமுசம புகனறவெலலாம
ஆமவாயுபுகிாபோ நி லலலவாகு
மடஙகிலவிடஙகொடுபபோ நிலகலுமபபால
தேமேவுசததியுணை டொருமறைமீசன
செவியிறபோவாாவருவாா சமீனமாகில்
ஓமேவுமுயிாபோகி னேயாமறற
துடபுகினேயாகாவெய யுரைததோாநாமே.

(இ-ள்.) உசுவாசம-நிசுவாசம அலலது ரேசக பூரக காலபலனைச சொலலுமிடததில உடலைவிட்டுப போகிற வாயுவே சிவம, உடபுகுவது சததி சரம வெளிபபட்டு போவதெல்லாம விட முணபதறகுச் சரி, சரம உடபட்டுபபோவதெலலாம அமுதமுணப தறகுச சரி, சரம உளளே போகுமபோது ஒருவன சொனனது அலலது நினைதத காரியம ஆகும. வெளி கொளளுகையில ஆகாது. அநத வாயு குமபகததடங் கில் உணடவிடங கெடுமெனசசரி அடஙகியநடுநாடி

வருமாகில் பாவமென்பதில்லை. அதனறியில் ஒருவன வந்து குறி கேட்கையில் அவன முதற சொன்ன சொலலின எழுததை எண்ணிப்பாராககில் ஒற்றை யாகில சிவனகூறென்றும, இரட்டையாகில சததி கூறென்றும் கொள்ளவேண்டியது. சரம வெளியே போகும்போது ஒருவன வந்துஇன்னுனபோவானே வெனில, போவான வரான உட்புகையில் வருவான் சரம போகும்போது வருவானே வென்றும, புகும் போது போவானேவெனறும, மாறுபட்டு வினவில சரிபபடாது போகும்போது பாவானே அலலது வாரான புகும்போது வருவானே யலலது போகான சரம போகும்போது நோய தீருமோ வெனனில் தீராது புகும்போது தீருமென்க, எ-று. 41

குறி சொலலவும போரபுரியவு மாககங கூறுகினறா.

உரைதமொருவனிறைவிறபோய் குறைவிலுறதீதா
உரியிலபுறததுமைதது நிறைபுலததுறமததிபமா
நிறைததுநிறையககததின றிடிநனமையதாம் [ம
நிறைமதியநதனிலேகி நோநதிடுமபோாகளந்து
சுதைததசெழுஙகததிறவெட்டவலலவனே தோறப
வாகானசநதிரனே வெல்லமாட்டேன [ன்
விரிததகதிரினிலேகி வெஙகதிரிலவெடட
மேனியிலுயவடுபபடாம வெலவானருனே.

(இ-ள.) குறி கேடகவநத வொருவன, ரண காரியததைச சொலலிக்கொணடே முனனா பூர ணததில் வநதாலும பினனா சூனியததில வநது விடுவானகில, அககாரியம தீராது. முனபு சூனி யததில நினறு பினபு பூரணததில வருவானெனில் மததிபம. இவவிரணடு முமபாடு மிலலாமல வநத வன கதழாமல பூரண பககததிறருனே யிருநது தான வநத காரியததைச சொலலி முடிதது விடுவா னெனில, அககருமம நனகினதாம எனறறிக.

போாககுறிமையச சொலலுமிடசது சநதிரகலே யியங
குமபோது செனறுசூரியனியஙகுமபோது களதத
னேறி எதி எபபடிப படடவஞஞானும தோறபன.
இப்படி யலலாமல சநதிரனியஙகுமபோது புறபபட்
டுச சநதிரனிறகுமேன போர கலககில தோறபன.
இது நிறக, சூரியனிறகுமேன போரில வெலவதினு
லும தனபேமொரு படைபடடாமல வெனறு வரு
வான எ-று. 42

போர வெலலுமாககங கூறுகினறூா.

வெலவனமரிருவாபே ரெழுததிலையெண்ணின
மிகுநதவெழுததுடைய அ-இ-உ-எ-ஒ வெனனு
நலலவெழுததுடனே ஆ-ா-ஊ-ஏ-ஓ-கூடடி
நலலதிகஉபாலனகுமர னரசனேவிருததன
சொலலுமவாபேரினமுத லெழுததிலுயிரெழுததை
துலஙகியவததானததிற றுகளறவேகூடடில
எலலேழுதறறுனததி லெழுததுமைழயோனவெல்வ
னிவரையுமுவராரகாமிரட்டையெழுகதேனே

(இ-ள்.) அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஐ-ஒ- இவை முதலானது பாலன கூறெனவும, இரண்டாவது குமாரன கூறெனவும, மூனறுவது அரசன் கூறெனவும, மறறவிரண்டும விருததன கூறெனவுமகொளள வேண்டியது. இதில சண்டைககாரனுடைய பேரில முதலெழுததைப் பாாககுமபோது ஆ-வொலியே லாவுடனேயும, ந-வெ லியே லீயுடனேயும, ஒ-வொலியே லோவுடனேயுங கூட்டிககொணடு அவாகளை இவவெழுததுககளினபடி பாலன-குமரன-அரசன-விருததனுககி பாலன குமரனையும அரசன வெல்வானெனவும, விருததன மறறவாகளால படு

வானெனவுஞ் சொலல வேணடியது. அதிலும எ-ஏ-ஓ-ஔ-விருத்தனா கூறு. இவவிரண்டு எழுத்துக களைக கொண்டு அவன அவர்களாற படுவான, எ-று. 43

கருப்பக குறியின் முறை கூறுகின்றார்.

இரட்டையாமுபயத்திற கேட்டபிளளை
இனியபூரணத்திலாணசூனியத்திறபெணணு
மருககுழலாளிடத்துயிலை விடியறகால
மிணணவலத்துயிர்த்தால வாங்கநடபாந
தீககுநிலாபுத்தனோவெய்யோன பபுமந்தன
சுத்திரனாழிவியாழனுஞசெய தனகாலவெள்ளி
நெருக்கியவர பானபூததங கிழமைபிந்த
நெறிநிறகினமானிடங நிகழுந்தானே.

(இ-ள) முனசொனன கருப்பக குறிகளு மிலலாமல விதுவுமொனறனக காணக. யாதெனில, உபய சரங்கள நடக்கும்போது கேட்கபபெறற பிளளை இரட்டைப்பேறனலாம எப்படிக்காயிருக கினும பூரணபக்கம ஆண சூனியபக்கம பெண. ஆனாலும், மேறசுவிகளிற சொலலிய பயனறு நோது மெனக் கொளக. இது திறம, வைகறைப்பொழு தில மனைவிக்குச சரம இடது பக்கத்தில நடந்து பெண்ணுக்கு வலத்தில நடந்தால் அதை அம மகினன அவ வலசசரத்திறறனே வாங்கி உட் கொள்ளும் அப்பியாசஞ் செய்துகொண்டு வருவா னெனில், மனைவி இவன வயமாவாள பிறன முக நோக்குங் கருத்து விழையாள். அப்படி வாங்குவது பன்னிரணடுதரம வாங்கி யுட்கொளள வென்றுஞ் சொலலுவார்கள். அலலாமலும் வார சங்கள் எநதெந்தப் பூதியங்களி லுதிக்க வேண்டு

யெனில, புரன-பிருதிவியில், ஞாயிறு-அப்பில், சனி புத திங்களுப-தேயுவில்,வியாழனும செவ்வாய்-வாயு வில், வெள்ளி-ஆகாயத்தி லுதிக்க வேண்டியது. உதிக்கில் அவ்வாறு சரியாய நடநது அதனால்வருமு நனமைகளை மிகு பலனை விளைக்கும், எ-று. 44

இனனசற்ற மூலமினனனதெனறுங் கூறுகினறார்.

திகழ்விக்குமூலதீ வாயுசிவை
நெறிதா ருகனலவிரனறு நினைக்குங்காலை
புகழுடனேட்டுத்ததிற குளவேசொல்வ
பொருளில்சாரகிவெயயோனவிதுவெண்டிங்க
மகிழுகொள்திரரசியா முபயராசி
மறங்கிளருஞ்சுழிமுனையாய் வாரநதோறு
பகுதலட்டாதயாப்பலிக்கு நிலைமைதனனைப
பங்கயவாயினத்திருந்து பரிந்துபாரே.

(இ-ள்) பிருதிவிக்குமூலம அ-வா-ஏ-சிவன-க-ஆ-சாத இப்படி நிலைநிலையே ஒன்றுககொன்று ஆதாரமாய வநதும, அவை அலைவிளங்க விங்ஙனம விபாயமாய் சசோலைவிலலைய யிலும், இதனையுஞ் சர ராசி யெனபபட்ட சூரியனையும், திராசியாகிய சந திரனையும், உபயராசியாகிய சுழிமுனையையும மறற வற்றின பயனமுதலிய கூறுபாட்டையும பகமயாத னத்திலிருநது பரிவுறறு சிவயோகஞ்செயதாலல லது நனகுதெளிதலரிது. உயிரபாழபோகாது. சீவன முத்தனவதறகு அது பாரகயும இலலையல அவன மோகமுயெனறறிக, எ-று. 45

மூனறு நாடிகளின முறைமை கூறுகினறார்.

பாரிதனைக்கதிரா திசசுதன வழ்வுகேடு
பணணட நிலையிமூனறு பரிந்துகேட்கில்

மோடருஞ்செல்வமவரும வெய்யோனாகில்
வெண்மதியநூகேடாகும விரைநதுவாயு
நீரமிகுசுழுமுனைதா னாகில்முன்பிற
சிறுகாலுமபெருகாது தேவராலேனோ
போராருகிலவருமெனினு மதில்வாரார
பொஙகியசெஙகதிரவருவார புகனறேனாமே.

(இ - ள.) நானசொன்ன இச்சரநூலைபரிவுடன பாரப்பாயாக. சூரியன சநதிரன சுழிமுனை யென னும இம மூனறு நாடிகளுளளும வாழவு-கேடு-நிலைமையெனகிற மூனறு கரும நிதான பலனகளைக கேடகுமிடத்திலசூரியனாகிலநனமையையும, மிகுநத செலவததையு மடைவாரகள சநதிரனால கேடு முதலிய கணணியக குறைவாகும. சுழிமுனையாகில முனவுளளபடி ஏறுமல குறையாமல நிறைவாகும. அனறியும தேவாதி தேவாகளாலே வசீகரிககபபட டவனாகினும, ஜெயாஜெயததின முனனிலையில் வருபோவெனறு உறுதியாகச சொலலினுஞ சநதி ரனே யதிகபபடில வருவாரெனறு காணக, எ - று.

இதுவுமது உபசாநதங கூறுகின்றார்.

நாமுரைதததொகையளவுஞ சூரியனோடாம
நணபதியபேலவாயு நடககுமாகிற
ருமிளைததாலகிளையிளைததால பொருகேடாதல
சாகுவருணடாதலிவை தபபாதாகும
போமிடததினமதிபாகின மருநதைப்போகக்ப்
பொருநதுமடியிரடடி தகுப போகநனறுந
தேமருவுகதிராகி லுயிருளவாஙகித
திகழுமவலககாலொறறிற செயகநனறே.

(இ - ள்.) முன சொனனபடி சநதிரனே யகிக மாய நடநதால நமககுக கேடு வருவதலலாமலும, பநதுககளுக்கு மதுவேவ ருப சததுருககள தோனறி வருவது தபபாது சநதிரனிறபோக வேண்டியகாரியமல்லாதகாரியாததமாயபபோகும போது சநதிரனடநதால சரதகை நீள வெளிவிட்டு அப் பககககாலேயே இரணடு மூனறடி முநது வைதது கொணடுபோக வேணடியது. சூரியனிறபோக வேணடியகாரியமலலாதகாரியாததமாயபபோகும போது சூரியனநடநதால அசசரதகையேற வுளளே வாஙகி அவவலதுகாலேமுனனிட்டுககொணடுபோக வேணடியது. அபபடிபபோகில போகுங காரியம நனறு, எ - று. 47

சநதிரகலையில நடககும பூதிசயஙகளைக் கூறுகினறார.

சொலலுமதிதனி லேறி சஞ்சரிததிடவாயு
சிவாலயஙகணடுமதிறசெய காவிலலஙகட்ட
நலலமுடிசூட்டிலகுடி புகுதலபோககும
நயநதுமரமவைததனனறு நளிரநீதனனி
தொலலைநறுமவாவிகுளஞ சோலைவைகக
வழுருரைககமணமுளதே னுவககலாகு
நலலழலிறதீபபிணியாங காறறிலானை
நறபரிதேரொட்டககங ஞவாயோட்டே.

(இ - ள) சநதிரகலையில பிருதிவி நடநதால சிவாலயம-மதில்- வீடுகட்டல-குடிபுகுதல்-போககு- சாநதி கழிததல-மரம வைததல இவை நனறும. அபபுவாகில குளமுதலிய வெடுததல்-சோலை வைதல்.நிலததை உழுதல-விரைசகுதல-விவாகஞ செய தால் நன்றும. தேயுவாகில பிணிதீாததலாம. வாயுவாகில் குதிரை முதலிய தோ-யப்பல ஓட்டலாம், எ - று 48

இதுவுமது.

கூட்டியவானத்திற்செப்பிக்க விற்போர்செய்ய
வுள்ளனனெனக்கலைக்குமெழாகச் சுமீதேசெல்க
நாட்டிய திசைவிறக்கிரோ னறிக்கிலந்த
நாடிகளிற்பூரணசரோ நன்றேயாகு
மீட்டுதிசைபிடித்தவைகள் செயல்களாண்பெண்
ணியக்கிட்டனுஞ் சூனியம்பூரணமெழுத்தும்
வாட்டமறமதித்தெண்ணி நிருமித்தற்கு
பல்லவனேசரம்பார்க்க வல்லனென்றே

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் மந்திரஞ் செப்பிக்க விற்போர் செய்ய நன்று. இது சூரிய கலைக்கு மோக்கும். இது நிறக்கச் சந்திரன் திசையானாலும் அல்லது சந்திரனே யானாலும், சூரியனே யானாலும் வந்தவன் பூரண பட்சத்தினின்றால் அவன் வந்த காரியம் நன்று. இதுபோல் திசை, ஆண், பெண், சூனியம், பூரணம், எழுத்து இவை முதலாயச் சொல்லப்பட்ட இச்சர நூலினால் நுட்பப் பொருள்களைக்கண்டு இது இன்னதென்றும் அது இன்னதென்றும் நிருபிக்கவல்லவன் சரம் பார்க்க வல்லவன், அல்லாதவ னல்லாதவனென்றறிக, எ-று. 49

சரம்பார்ப்போரியல்பு.

நன்றுநன்மறைவல்லோர் குலமுமுள்ளன
முறைத்தச்சர நூலின் மடைத்தபாம
லென்றுநம்பாப்பவர் பூமிதேவ
ரிசைந்தமானிடப்பிறப்பி னின்பங்கொள்வார்
குன்றுதமாப்பறவை யெருப்புதாரும்
கொடுமருந்தினளவறிந்து கொண்டுவாழ்ந்து
பொன்றுதெய்வீகம் பொருந்துவார்கள்
புகுவார்முன்பிறப்பிற புகலாதாரே.

(இ-ள்.) நல்ல பிராமண குலத்தவராய்ப் பிறந்தாலுமென்னும், அல்லது இழிந்த குலத்தவராய்ப் பிறந்துமென்னும், இச்சர நூலுணர்ந்து இதனிடை தப்பாமல் பார்ப்பவரே பிராமணராவார். சராசரங்களினுடைய தன்மைகளை யறிந்தவராகஇப் பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாவராலும் பூசிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து பரம்பொருளிற் சாயுச்சிய மடைவார். பார்க்கமாட்டாதவர் இறந்த குலத்தினராய்ப் பின்புறப் பிறந்துகொண் டிருப்பார்கள், எ-று. 50

பின்பிறக்கினுஞ்சற்குரு முகத்தா
பொருந்தியமிச்சர நூலைப் புகலக்கேட்டு
நன்குணர்ந்துநெறிநடப்போன் யாவரேனு
நாகவனென்றிரண்டில்லை நல்லர் கேட்கின்
மின்பிறக்குஞ்செந்தழலை யடுத்தவெல்லா
மிக்கழலவடிவான விதமேபோலத்
தன்பிறப்பிலினிப்பிறவான் வசமேசாகான
சடைபேறுமணிந்தச்சந் திரனொப்பானே.

(இ-ள்.) இழிந்த குலத்திற் பிறந்தவனானாலுங் குரு முகாந்தரமா யிச்சர நூலைச் சொல்லக்கேட்டு இதனை யுணர்ந்து இவ்வழி நடப்பவன் யாவனானாலும் அவன் யானேயாவன் வேற்றுமையில்லை. நெருப்புத் தன்னை யடைந்தவற்றையுந் தன்னுருவாக்கிக் கொள்ளு மியல்புபோல அவன் யானேயாவானவ் வாயப் பிரிந்திறவான் இன்னப வசேஷமாய்ச் சொல்லுகையிற் சடபாரத்தில் நாமணிந்திருக்கின்ற சந்திரன் போன்ற என் முடிமேல் வீற்றிருப்பான், எ-று. 51

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்

சிவானந்தபோதம்

காப்பு.

வெண்பா

சிவானந்தபோதகமாய்ச் சித்திமுத்திதந்து
பவானந்தமானவனைப் பாழாம்-நவானந்த
ஈசனேதானாகு மெனவடிவுத்தாளிணையைப்
பாசமுமின்றொருவார் பார். 1

தியாகராசருள்போதனு சிவசுந்தரன்சொல்
தயாபரியென்றுய் வடிவுந் தானும்-செயாவெனவே
பொய்யாவினையகலும் பொற்குருவாஞ்சண்முகனும்
அய்யாவுமென்னுள்ளே யாம். 2

முத்திபெறுமன்னஞ்ச மூர்க்கருடனேவணங்கி
சித்தந்தத்தும்பிச் சிதருமன-முத்தமனும்
பட்டினத்தார்சாக்ஷிப் பகுத்தறிதலிந்தநூலைத்
தொட்டவர்க்குமுண்டாஞ் சுகம். 3

பண்ணியறுத்தாலாகப் பரபோகங்கொண்டு
துணிவுறுத்தநெஞ்சுக்குச் சொல்லின்-அணியாய
பட்டபென்னும்நெஞ்சம் பகருசிவானந்தத்
திடமுறுவார்தானே சிவம். 4

சிங்காதனமுடைய செவ்வடியார்கள்
தங்காற்சிரமேற் றரித்திட்டேன்-பொன்கால்
ஏற்றிப்புகுந்தன்பா லிந்நூலென்புனக்கியால்
சாற்றத்துணிந்தேன் சரண். 5

நூற் பயன்.

விருத்தம்.

அறிவதனை மனங்கேட்கச்சிவானந்தபோதத்தை
யறியநன்றாய, நெற்றியுடைய மூத்தார்களதன திருவடி
யிற் பணியவருள் நிலைக்கக்காட்டிக, குறியுடனே
யனுபவித்து வழியடைந்து கதிபெறவே கூறவென்
றும், பிரிவறவே வாழ்ந்தசிவப் பேரானந்தம் பெரு
கப் பேசுமிந்நூல். 6

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி

நிறைந்த பரிபூரணமாய் நிற்குணமாய் நிர்மல
மாய நித்தனுக்கித, துறந்தமனத் துடையோர்தந்
துரியனுமா யதீதனுமாயச் சோதியாகிக், கறந்த
மூலப் பாலாகிப் பாலினுள்ள ருசிகாட்டுங் காதத்னை
கிச், சிறந்தகுரு மாணிக்க சுவாமிகளை யெமமுளத்
திற் றொழுதல்செயவாம். 7

சமயாசாரியர் மூவர் துதி

இசைக்குருவிப்பரந்தானேயெழுந்தருளிவேண
டியதோர் தினபந்தந்து, இசைக்குள்வா யெதிர்த்த
வரை மதித்திடார் சிவமய மேலாய்ச்செய்து,
இசைக்குள்ளோர் புகழுந்தேத்தச் சிவாலயத்திற்
றேவாரஞ்சிறக்கவோதிப,பசைக்கருதியருள்பெருகு
மூவரிணை மலரடியிற் பணிசினறேனே. 8

பசவண்ணா அல்லமாப் பிரபு துதி-

பத்திநிலைத்தவறுமற கிருபையுமே வழுவாமற
பாயுன்மீதே, யுத்திசிவகணேசருக்குப்போதமுற்றிப்
பூசைசெய்து துகந்துஞானத, தத்துவமே யுணாந்து
சிவந்தானுகும் பசவண்ணா சாக்ஷாதகார,முத்திதரு
மல்லமாப் பிரமீசரிருவாதான் முடிகொள்வாமே. 9

மருத்துமலை தேசிகர் துதி.

மனுமுமறை சாத்திரங்களாகமங்கள் விரித்த நிற பலத்திறசென்றே, யுன்னுகின்றமனத்தாலே பிறப்பிறப்பாம் நோய்பலவற முற்றிடாமல், பொன்னுடைய வம்பலவற கழற்பணியச் சிந்தையறறுப் பூஜைசெய்ய' வென்னனைத் தேனாறேன ஈனதாண்ட மருத்துமலைத்தேசிகனருே ளிறைஞ்சுவோமே. 10

நூல்.

அறிவுக்கும் மனத்துக்கும் வாக்குவாதம்.

அறிவு கூறுதல.

ஆனநெஞ்சமே யிமைப்பொழுதாகிலு மலை வருத்திருந்தாயோ போனநாளிலே நடந்ததுநிருந் ததும புதுமைகளறியாயோ. ஈனமாகிய கவலையை நீக்கி யைம்பொறியினி லிணங்காமல. தானமொத்து நான்சொன்ன மொழிகேட்டுநீ சரியென்று பகிழ் வாயே. 1

மனம் கேட்குதல.

(அவதாரிகை) ஏதேது விபரீதமாக இருக்கிறது இமைப்பொழுதாகிலும பிரியாமலிருந்த நீ யிப்போ தென்னை அவியாயமாகக் குறித்து சொற்படி கேட்கச் சொன்னதுப சந்தோஷமாயிறறு; ஆகிலும் உதவியான காரியமாக விருப்பிற கேட்கவேண்டுந் தானே, ஆகலாற சொல்லவென்று மனம் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

முத்துப்பெருமழகான நெஞ்சகமே பணிப்புறுத் தன மொழியக்கேணீ, சத்துசித்தானந்த பாரபரமே கெதியென்றுஞ் சார்ந்திடாமல, முத்தாகளு மோதி

பாககள்-அறிவு சொலலுவது வசனம-மனது சொல்வது

வைத்தநூலதனை யாராய்ந்து முனைந்திடாமற், பத்தி நிலைநில்லாமற் சிந்தனையு மோயாமற் பாரப்ப தென்னே. 2

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆ! இனி யாதோ பாதகத்தைச் சார வில்லை யெனவும், நூலினுட்பொருளை யறிந்து முனை கொள்ளவில்லை யெனவும், பத்திநிலையி னிற்கவில்லை யெனவும், சிந்தனைகள் அறுக்கவில்லை யெனவும், சொல்லுகின்றனவற்றை எக்காலத்திலுமியானறியா தவனாகயிருக்கின்றேன். இஃதந்தரங்கப்பாஷையாக விருக்கின்றது. மாடு, மக்கள், பெண்டீர், சுற்றம், வாழ்வு முதலியனவே பொருளென்றுன்னியிருந்த வெனக்கிப்போது திடீரென்று நான்கு வகையில் சிந்திக்கச் சொன்னீர் ஸ்பஷ்டமாகப் புலப்படுமாறு புகலவேன்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

மாடுமக்களுஞ் சுற்றமும்பெண்டிரு மாளிகை யுடன் வாழ்வும், நாடுராச்சியமாண்டிடும் புகழ்ச்சியு நம்மதென்றே தேகத்தி, நாடுசென்று நீயெனதுடல யானெனவுழன்றலுத்திடுநெஞ்சே, வீடுவிட்டுயிரேகி டும்போதினில் வினைவழிநுழைந்தாயே. 3

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) தேகத்தினுள்ளே புகுந்து மாடு, மக்கள், சுற்றம், பெண்டீர், உயர்வாழ்வு, தேசாதிபத்தியப் புகழ்ச்சி முதலியவை சதமென்றும் தேகம்நான் எனது என்று பாராட்டியுழலுகிறாயென்றும், முடிவு காலத்தில் வினைவழியிலே உயிரை நுழைக்கிறாயென்

றுளு சொலலுகிறுய. நீ இதுகாறுங்கூட இருந்தாயா இல்லையா இதுகாறும யாதும் புகலாதிருந்தவா றென்னை இப்போது இஙஙனஞ சொலலுதற்குக் காரண மென்னை என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறு கின்றது.

அறிவு கூறுதல.

கேணீநெஞ சமேயுனனிட வயிறிலே கிடநதுலைந் தனமினனுள், வீணிலைபல செனனமும மெடுத்த தின மெலிநதிடுமபோது, ஊணிலெனனை யானறி யாமலே யுததமாநோககததாா, காணுமிப்படி மானிடதேகமுங கணடதுமறிவாயே. 4

மனங கேட்குதல்.

(அ-கை.) அனேகங தீரகததிற பிறநதுபிறந திருககினறதாகவுஞசொனனீா, அவறறுளிமமானிட தேகமருமையாக பெரியோா கிருபாநோககததாற கிடைததகாகவுஞ சொனனீா, அது தெரியுமபடிக குச சொலலுமென மனஙகேட்க அறிவு கூறு கின்றது.

வே று.

நாலுவகையோனியிலு மெழுவகையின் ரேற றகது நளினமாக, மேலுகநத பாடநதா ளெனடுப்பேவ யருமையாய மெயயஞுகி, பாலுமேனமனமுடைத தாய புணணியமேமிகுநது பவஙகிழாயததளளி, நூலுணாவ ருமை நெஞசே யிநவிளைபி லொரு வினையை நொறுககிததா 5

மனங கேட்குதல.

(அ-கை) ஆனலம னிட தேக மெடுபபதருமை யென்று சொனனீா, அதிலுமமெயயஞுக சளள மறறு பாவமபோககி புணணியமிகுநது நூலுணாவ

தருமையென்றுங் காட்டுகிறீர். அப்படியானால் மானிடதேகத்திலேதானோ பலவிதமாயருமையாகிய தேகமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறு கின்றது

அறிவு கூறுதல்.

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குமுண்டு கல் லுண்டு மரமுமுண்டு, மனிதரிலும் நீரவாழுஞ் சாதி யுண்டு அநேககுல மனிதருண்டு, மனிதரினில மனித ருண்டு வானவரு மனிதராய வருவதுண்டு, மனித ரிலே பிறப்பறுக்க வந்ததே யருமையெனவகுத்தார் முனனோர். 6

(அ-கை,) ஆனால் தேகமெடுப்பது எவவிதம்? வினையென்பது ஒனறோ இரண்டோ? இதில் சகாய வினையெது? வினைவழியாய் தேகமெடுக்கிறது யாரா லேயென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

எழுவகையின் றோற்றமாயக் கடந்தோறும பல விதமா யினபமுற்றே, பழுதறவே தேகம்வருமபேய மனமே நீசெயத பண்பிலே, உருதருமிக்காலத்து மொழியாம விருவினையா னுகந்துநிற்கும், கழிதரு மிவ வினைவினையிலொருவினையை நோக்குவது கடி னந்தானே. 7

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் எனனாலே வினையுண்டாகிற தென்றும வினையினாலே தேகமெடுக்கிற தென்றும சொன்னீர். வினைவழியாய்ப பலயோனிதோறும எப்படிப்புகுந்து ஜெனன மரணமுணடாகிறதென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

மனவாக்குகாயந்தான மருவுஞ்செய்கை
மலாமணம்போலுருஜன்மததின்மயக்கததாலே
இனமாகருமபிறவியினி லிழுததுக்கொணடே
எததனையோஜனமதது லிறககச்செயயும்
தனவாககாயபபிரமமாவுஞ் சிருஷடிசெயய
தான்ருனே வளாநதிநதக தரணிமீநத
இனமாகருவெமபாசந தனனிறசிககி
இறநதாகளபிறநதாாக ளினனமநெஞசே. 8

மனங கேடகுசல.

(அ-கை.) ஆனல பிறநதாலு மிறநதாலும வேதாகம சாததிர சொறபடி நடநதால, தேவேந்திர பதவி பிரமபபட்டமுதலான மடையலாமென்று சொல்லுகிறாகளே, அது சுசமலலவோவென்று மனஙகேடக அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

முநத ஜனமமாம புணணிய மிகுநதிடின முக கிய முண்டாகும, பிறநத ஜனமமாம பாவமே மிகுந் திடில் பெரியகோா துயராகும், அநத ரெணடையு மறுததிடி லொளிதரு மரன்கழற றுணையாகும. பநத மானதோர் புராணம வேதஙகள் படைததை யறி வாயே.

மனங கேட்குதல.

(அ-கை) ஆனல் மும்மூர்ததிகள் பட்டமா யிருநதாலும், தேவேந்திர புகழ்ச்சி பெறறாலும், பினனும் பூலோகததிலே பிறப்பதுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வாழுமாலய ஞானசித்தி னிந்திரன் வானவராணு மும். சூழுமாயுமும் பிறையந் தனனிலுஞ சுகமுடன வாழ்ந்த தலா, தாழுமான தொலலுலகில வந்துறு வாகவ னிரேயாயுமுழந்தேற்ற, வீழும நெஞசமே யான சாந்திடி வெளிச்சுழி விழுந்தாயே. 10

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் வேதாகம புராண சாஸ்திரங்கள் உண்டாக்கி வைத்தார் அவற்றாலே என்ன பிரயோஜனம் என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

நல ஜனங்களுக்கு செய்தப பாவத்தினில நழுகிடா நிவணணையே, இப்படிதானே யீசனுதவாவிற செயபவர புண்ணியமென்றே, வழுவட்டதர நல்வியாசனுஞ்செய்தனாவழுங்கிடுமசனுல, பரவழியை யிருமுத்தாக விருவினைப பறறறுப பார்த்தாரே

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஒருவர் செய்கிற பாவ புண்ணிய மொருவருக்கு உண்டென்கிறது.

அறிவு கூறுதல்.

ஒருவர்செய்தபாவபுண் ணியமொருவர்க்
குண்டென்றுசொல்லுகின்ற வூமைநெஞ்சே
தருக்குபவர வருயிர்க்குத் துணையார்சொலவாய
தந்தைதாயபெண்டுபிள்ளை துணையுமாமோ

வருகுமநதவியாதிகளும வினைதானல்லோ
மககள்பெண்டிந்தநந்ததாய வாஙகிககொண்டு
திருகுமவாபினனொருவாக கீநததுண்டா
திருஷ்டாநதஙகண்டுநீ தெளிநதிடாயே. 12

மனங கேட்குதல.

(அ-கை.) அபபடியானால புராணஙகளிலே ஒருவர் செயத பாவபுணணியம மறறொருவருககு உணடென்று பொயசொலலவேண்டிய தெனனவென்று மனஙகேடக அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல.

பாசபநதமானதொரு மூடர்ககிநதப
பறறுதலைவையாவிட்டால் நமபமாட்டார
ஆசைகொண்டுசெயயாாகள விகாதஞ்செயவாா
அதனாலேபொருததம்வைததுச் சொனனதல
நேசமிதுபோலவே பகைததாாபாரு [லால்
நீககினாலவேறுகெதி நிலததோாககுண்டோ
மோசமிதுநமபாதே நெஞ்சேகேளு
முனைநதவாககுசசெயதபலன முடியுநதானே.

மனங கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால ஒருவாககொருவா நனமை தினமைக கூட்டுற விலலையே. அபபடி யிருகக ஒரு குடுமபததில பநது ஜனஙகளில தாஙகள ஒனறுக கொன்று பிறவறறிற கிடஙகொடாமல உள்ளுக குள்ளே அநேக விகறபததோடு மனம பேதித்து வாழ்கிறாாகளே எநதப பறறுதலைககொண்டு ஒன்று போ யிருககிறாாகளென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல்.

பெண்ணாலும்பொன்னாலும் பூமியாலும்
பெருக்கவேயிசைகொண்டொன்றுக்கொன்று
தின்றாகளுறவாடிச செத்தாரல்லாற
சேர்ந்துமனமொன்றாகிச சிறந்திட்டாரோ
கண்ணாலேபாரத்துநீ சுகங்கண்டாயே
கவலைக்கேயாளாகி மருந்திழந்தும்
புண்ணாகிப்பிறப்பிற புகுந்திட்டாயநீ
பூமலாததாடுணையென்று புகழுவாய்நெஞசே.

மனங் கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனால் வினைவழியே யுயிர்த தேகத்தைவிட்டு இனிமேற தேகமெடுக்கிறது எந்த தேகமோ அதைத தெரியும்படியும் இததேகத்தை விடும்போது யாதொரு குறிகளுண்டோவென்றும் மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

வெண்பா.

தேகந்தனிறபொறியுஞ சீராமபுலனகரணம்
ஆகாதுறக்கும்போ தநேரம—போகமது
எவ்விடததுச்சென்றதோ யேறகுங்கடவடிமை
அவ்விடத்தை நன்கு யறி.

(அ-கை.) ஆனல் வினைப்பயனுமறிந்தேன் இநத அருமையாகிய மானிட தேகம வந்தது மறிநதேன வேதாகமபுராண சாததிரங்களது கட்டுபபாடு மறிந தேன. பிறப்பிறப்பெனகிற விவரமுமறிநதேன் வினை வழியே தேக மெடுககிறதென்னும விவரததையும்

னாலே வினையுண்டாகிறதென்பதையு மறிந்தேன் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை-தீமை-உதவியில்லையென்பது மறிந்தேன் ஒரு குடும்பத்திலே பல ஜனங்களொன்றுபோற் கூடி வாழ்கிற பந்தத்தையு மறிந்தேன். எல்லா முள்ளபடி ஓதத்துக்கொண்டேன். அரசனது திருவடி நிழலையடைகிறதே சுகமென்றதைகொண்டேன். இத்தனை நாளாக வென்னை நம்பியிருந்த குடும்பத்தாரெல்லாம் இளமைகளாக விருக்கிறபடியினாலே அவர்களை விட்டு விட்டால் வேறு கெதியின்றி அவர்கள் வருந்துவாராதலா லவர்கள் பக்குவகால பரியந்த மிருந்து காக்கவேண்டுமென்று பரிதாபப்படுகின்றமையா லதற்கொரு வயணஞ் சொல்லுகவென்று மனங்கேட்க, அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்.

அவரெல்லாமிருக்கவிப்போ துன்னையேம
னழைத்துவிடிலியாது செய்வாயழுகுநெஞ்சே
யிவர்களுக்குப்பிழைக்கும்வகைத் திரும்பிவந்தே
யேதுவாய்முடிப்பதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு
தவறிநீகட்டம்விட்டுப் போகும்போது
தான்கூட்டமாண்டாரோ பிழைப்பில்லாமல்
அவரவர்க்குச்சிவன்றுணையென்றெண்ணிடாம
லையத்தாலிப்படியே யலைவுற்றாயே. 16

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனாலறியலானேன், இனிமேற்பாச பந்தத்தில் வீழ்வேனோ திருவடியை யடையாமல் இருப்பேனோ ஆனால் இன்னுங் கொஞ்சகாலம் பொறுத்துதான திருவடியையடைவதற் கேதுபண்ணிக்கொள்ளக் கூடாதோ இப்போதுதானோ துணி

ந்துகொள்ள வேணுமோவென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

காயமனவாக்குத்தான் தளர்ந்தபோது
கருத்தறிந்துவுறுதியற்றுப் பாசமீறி
நேயபந்தமாயகையிற் பற்றிக்கொண்டால்
நெற்றிக்கண்படைத்தவர்தா னிலைப்பிப்பாரே
மாயமானயிந்தக்காயந்தானும்
வல்லமையோவெத்தனைநாள் வாழுமோசொல்
காயமதுநிலையல்ல வென்றுமுன்னோர்
கண்ணொளியமுந்தருணனே கதியுற்றாரே. 17

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியானால்சாலவுமச்சங்கொண்டேன், இனி திருவடி யடைவதற்குப்போன்ற வழி சொல்லென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல் வெண்பா.

முந்திப்பரிபூரணமாய முத்தியடைந்தவர்கள்
சிந்தைமகிழ்ந்தோதுஞ் சிவநூலை-யுந்தியுந்தி
பார்த்தறிநீ நன்றாய பகுத்துப்பார்த்து நெஞ்சே
சேர்த்தறிநீ யென்வசத்திற் சொல். 18

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியே சொல்லுகிற சில நூல்களைப் பார்த்தேன், திருவள்ளுவநாயனார் முப்பால் வைத்துக் குறள்சொன்னதிலே "துறந்தார்க்குந் துறவாதவருக்கு மிறந்தாருக்கு மில்வாழ்வானென்பான் றுணை" என்று சொற்றன ரஃதென்ன காரணத்தினாலென மனம் வினவ அவற்றிற் கறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

விருத்தம்.

யாவரிருக்கு நிலையதனை யவாக்கே யதனினினை யருரமூவர்முதலாம, ரிஷியோாகக முழுககததை மந் தோர் காமியர்க்குந, தேவாகளுந திறமுதலாய் சிறக கக காட்டு கண்ணொளிபோல், நாவிலிருநதே அஞ சனமாய் நவினற மொழியென ஞயகமே. 19

மனந கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனால முததிநிலையை மாததிரம தனிமையிற பேசுகின்ற நூறதான எவவிதமாகச சொல்லுமென்று மனம கேட்க, அறிவு கூறுகின றது.

அறிவு கூறுதல்.

வெண்பா.

தேகமெடுததகதுவுஞ சிநதையுடைததுதும
போகசமுசாரததிற புககதுவுந—தாகமது
கொண்டுதவிாததுவுங கூறுஙகனவெனவே
கண்டுசொல்லும நூலதனைக காண். 20

மனஙகேடகுதல்.

(அ - கை.) ஆனால அநத நாலும பாாததேன. அதிலுள்ள பொருளைச சஙகையற இபபடியிருககும என்று தெரிநதுகொண்டாற போதுமோவென்று அதிக வினயததுடன மனங கேட்க. அறிவு கூறு கின்றது.

அறிவு கூறுதல.

விருததம்

அறிவுக்கேசாட்சிகொண்டு நூலைபேசி
அங்கததைதானழிநது அகததைநோககு
குறிவைததபடியிருநது மெயயைப்பொயயாக் [ண்டு
குறறமென்றேபொயயைத்தான் பொய்யாக்க

நெறியுறாது இருவினையும் நீக்கிப்போட்டு
நேசமுடனீசன் பாதம் வைத்துப்
பிறிவறாது ஒன்றாகி வாழலாகும்
பேதித்துப்போகாதே பேணிக்கூடே.

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அந்தப்படித் தானே யனுபவிக்கிறதாப் பிறரொருவருடைய சகாயமும் வேண்டி யிருக்குமா வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு

புகாசமயமாகின்ற பலசமயந்தன்னிலே புகுந்திடாமல், அகச்சமயமாகின சிவசமயத் திசைக்கே யகப்பட்டாயல நீ மிகப்பெரிதாம் புத்தியை நீ படைத்திருந்தும் பெரியோரைப் பேவிடாமல், தகப்படவே பிறவியென்ற நோய்களுள் சிக்கித்தான் தளர்வதேனோ.

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாரவும் வேண்டுமோ வென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

பெரியோரைச் சாராம லவர்களுக்கே யன்பு செய்து பேசிடாமல், துரியமாதீதத்தில் சிவபூசை செய்யாமல் சுற்றிச்சுற்றி, அரியயனுங்காணாத பரமசிவமென்பதையு மறந்திடாமல், சரியென்று வினைப் பயனுங் கொண்டதுவே கோலமாய்ச் சாதித்தாயே

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் தெளிந்த பெரியோர்களுக்கு ஜகத்திலே பிரயோஜனமில்லையே யெவ்விடத்திலிருப்பார்களோ அவர்களைக் கண்டு தரிசிக்கலாமோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்
வேறு.

தெளிந்த துறவியிகந்தனிலே தேகபரிராந்த துவப்படிக்கு, பொழிந்ததேகாணந்த தனுபோகப்புவ னந்திழிந்து மெய்செயலும், ஒழிந்துசிந்தை தெளிவுறவே ஒன்றே சிவமென்றிருப்பாராக, விழுந்தபேருமவரைக்கொண் டேறுவார்க ளிகந்தோரே. 24

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் இகத்தில் சஞ்சரிக்கிறதினாலே பெரியோர்களுக்கு இடறு வாராதோவென்றுமனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

கருவிய கன்றிவ்வுலகத்தைக் கனவென்றிருக்கக் கருத்ததனுள், குருநவைக்கண்டொப்புவமையற் றுள்ளும் புறம்புமொன்றாகிக், குருவைப்பணிந்துபூரணத்தில் குலாவுமடியார் ஜகந்தனிலே, மருவப் பொருந்தி வாழ்ந்தாலும் நாசமற்றிருப்பார் வல்லவரே. 25

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் விபரீதமிருந்து வந்ததானால் அதை நீக்கிக்கொள்ள வல்லமையுண்டோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்.

முந்தவிருந்தவஞ்ஞான மூடமான சந்திசையும், பந்தமறவே துணிந்து பராபரனைத் தின்முங்கைக் கொண்டு, சிந்தை தெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென றெண்ணுந் துணிவதனாலே, தொந்தமறுந்ததுச் சிவானந்தச் சோதியதுவாய்ச் சுகிப்பாரே. 26

(அ-கை) அப்போப்பட்ட பெரியோர்கள் எந்தச் சாதியா யிருந்தாலும் தொண்டுபடலாகுமோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சாதிபேதந் தன்னைக் குறித்துத் தயங்கிமயங்கித் தளராதே சாதியாவ தெவரறிவார் சருவவுடலு மொன்றுச்சே, சாதியாவ ரெவரென்னில் தன்னை யறிந்து சிவமான, சாதிபெரிய சாதியென்று சாற்று மறைகள் சத்தியமே. 27

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்களைச் சாதிபிரித்துச் சொல்லுகிறதினாலே குற்றமுண்டோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஞானம்பதியா விழிகுலத்தோர் நாடிப்பிரித்தே சாதிதன்னை, யீனசாதி யாரென்றே யிகழுந்தார் முத்தர் பத்தரையும், ஆன்பெரியோர் தங்களையு மவரிலொன்றாய்க் குறித்துக்கொண், டீனமுரைத்தே யருநரகில் விழுந்துபோனா ரிகத்தோரே. 28

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை) இப்போப்பட்ட பெரியோர்கள் ஜகத்தோரிகழத்தக்கதாகத் திரிவானேன், ஜகத்தோ ரிகழுவானேன், இதனாலே யாருக்குத் துன்பம், யாருக்கு இன்பமென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு

பெரியோரைப்பித்தரென வுலகத்தோர்கள்
பெயரென்ன விகழவதென்ன பிரிந்துக்கேளு

கிரிவார்களிச்சைப்படி ஜகத்தோர்பார்த்து
தீவினையுமநல்வினையும் திரட்டிக்கொள்வார்
சரிவரச்சென்றிருவினையு மொழித்துப்போட்டு
சச்சிதானந்தமென்றே பதத்திற்சார்ந்து
துரியதீதப்பொருளைப் பெற்றுமந்தச்
சுயஞ்சோதியாகியே சுகமுற்றாரே. 29

மனம் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் பெரியோர்களிருவினையும் ஜகத்தோருக்கு ஒப்புவித்துச் சுகமபெற்றார்களே அவர்களையிகழ்ந்த வுலகத்தார் என்ன லாபம் பெற்றார்களென்று மனம் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

பெரியோரையிகழ்ந்தவர்கள் பெற்றலாபம்
பேசக்கேள்நெஞ்சகமே பெருமையாக
பரியேறிப்போனவற்றுன் றீயிலவீழ்ந்து
பதைத்துப்போயடிவயிற்றில நெருப்பைக்கூட்டி
நரிவாயில்பொருளப்பறிக்கு மீனபமபோல
நகைத்திகழ்ந்தேளிவாயி னரகமபுக்கு
விரிவானவெழுநரகில விழுந்திளைத்து
மெலிந்திடுவானென்றுமறை விசுந்தானே. 30

மனம் கேட்குதல்

(அ-கை) ஆனால் பெரியோர்கள் மகத்துவமிப்படியென்று மறியலானேன், அப்படிப்பட்ட மகாத்துமாக்களை தெரிசனம் கண்டுகொள்ளுகிறதற்கு மார்க்க முண்டோவென்று மனம்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

குற்றமேதுங்குறியாமலகுணமுமம பலவாயவிரியாமல, ஓதத்துபொறிகள் புலனைந்துமுறவாய நீபு

முகத்திதனை, பத்துமபதனமாகததான படசமிகவும் வைததுரைததாற, சிதசமகனச சிவக்குரு சிவா நநத போதமிதே. 31

மனம் கேடகுதல.

(அ-கை) ஆனல எவாகளிடததிலும சாஸ திரததின கேளவி கேடடுத தெரியும்படிச செய்து கொளளுகிறதுதானே, அவாகள ஆககினைககு உட படுத தொணடுபணணை வேணடுமோவென்று மனம் கேடக, அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல.

வேறு.

ஐயமினறியுடலபொருளு மாவிமூனறு
மாண்டவனேயுனனதென றளிததுபபினனுந்
துயயகுருநாதனுககே யடிமையாகிச
சொனனபடிசேட்பதறகே தொண்டனுகி
மெயயடனெனறேயவாமனமுங களிககுமடடும
வேணடினதோசேரதனைககு மிததகிடால
செயயதிருபபாடியிற காததிருநதா
செவியதனிலுபதேசம செயவாாதாமே 32

மனம் கேடகுதல.

(அ-கை.) ஆனல வெகு பிரயாசையாயிருககும போல இருககிறதே சாஸதிரக கேள்வி மாததிரம கேட்டுககொணடு யுகதியினலே அனுபவிததது முக்தி யடையககூடாதோ குரு சமுகததில தொணடு பட்டுத தான முததியடைய வேணடுமோ வெனறு மனம் கேட்க, அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

இருவினையுஞ்சமமுடை நந்தே யெழுந்துவந்த
வென்குருவாமாணிக்க வீசனாக்கும்
குருவடிவாயம்பலவ ருபதேசித்த
குறிப்பைத்தானறியாயோ குருட்டுநெஞ்சே
மருவுமிந்தவுடலுக்கு ளுடலைக்காட்டி
வாக்குக்குவாக்களி மனமுமொத்து
திருவடியிலடையக்குரு முகூர்த்தமல்லாற
சிவானந்தபோதமுந் தெளிந்திடாதே. 33

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) அப்படியானால் ஞானாசாரியரிடத்தில் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ சாத்திரமும் பார்க்க வேண்டுமோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு

சேறுபோலத்தளத்தளென வலைபூமிக்குள்
திடமானகம்பத்தை நாட்டினுக்கால
மாறுகொண்டுவிழுந்திடுமென றதனைச்சுற்றி
மணற்கல்லைக்கொட்டித்து முறைக்குமாபோல்
கூறுகின்றசாத்திரத்தின சாட்சிதந்து
குலைந்திடாத்திடமுற்றுக குறித்துநின்று
வீறுகொண்டுநெஞ்சேநீ யனுபவத்தால்
மெய்ஞ்ஞானவீட்டதனில் விளங்குவாயே. 34

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் சாத்திரம் தெரியாதபேர்கள் சற்குருவினிட முபதேசம்பெற்று சாதித்து அனுபவ மடைந்த பேர்கள் பெற்ற காட்சி நூலிலுள்ளபொரு

ளுக்கு ஒத்துக்கொள்ளுமோவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

உறுதிகொண்டபிள்ளையென்று லாசானவைத்த
உபதேசங்கேட்டுள்ளி லுறுதிகொண்டே
இருதயத்திலநாட்டினது நழுவிடாம
லெப்போதுமதுருபத்தி தவறிடாமல
மறுகவலைசாராம லானறப்பெற்றால
வழுங்குநூலபேசுகின்ற வன்மைகொச்சும
கிருனபதருமமுத்தியே யடையலாகும
கிட்டனவாகக்கேதுகுறை கேடிலநெஞ்சே 35

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் ஞானானுபோகம் ஒருவர் பெற்றிருந்தால் பெற்றவர்கள் அந்த வனுபோகத்தைச் சொல்லென்றும் காட்டென்றும் சொன்னாலவர்களுக்குஒத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லக்கூடுமோ அப்படி இப்படியென்றுங் காட்டலாமோ ஆகிலும் மெய்ப்பொருளின்ட பிரகாசத்தைப் பேசினால் மன பொருந்துவார்களோவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

ஒருவர்தினமொருவர்சொரிந்த துற்றபோது
மற்றவர்க்கோசொரிந்தவர்க்கோ வுற்றுப்பாரு
மருவுமந்தச்சொப்பனத்திற கண்டகாட்சி
மகிழ்ந்தவர்க்கோகேட்டவர்க்கோமதித்துப்பா
உருசியுடன்றுசுவைகொண் டுண்டவர்க்கோ [ரு
உகமையுடன்கண்டவர்க்கோ வூன்றிப்பாரு
தெரிசனமுங்கண்டுசிந்தை யற்றபேர்க்கு
சிவஞானமவரவர்க்கே தெளியுந்தானே. 36

மனம் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் மெய்ப்பொருளினுடைய பிரகாசம் அவர்கள் கண்டு களிக்கப்பட்டது தானென்று மனம் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

நீதானே யறிந்தல்லோ நிலைக்கவேண்டும்
நிட்டைசொல்லுகின்ற நெறியிற்சென்றால்
போதாதுபோதாது பொந்துக்குள்ளே
புலியிருக்குதென்னப் புகுந்துபார்த்தால்
வேதாளமென்றதொரு மயக்கந்தீரும்
மெய்யடியார்மனங்களிக்க மேவிவாழ்வார்
வாதாடிமுத்தர்களை விட்டிடாதே
மனமேநீயுள்ளபடி வணங்குவாயே. 37

மனம் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் தனித்தனியே சுகமடைவதாயிருக்க, பெரியோர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் கூடிக்கொண்டு ஆனந்தமிகுந் துறவாடுகிறார்களே அஃதெவ்வித காரணம் பற்றியென மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

மறப்பானமூன்றுடலு மிழந்தமுத்தர்
மனவெளியாம் பெருவெளியில் மருவலாலே
துறப்பானவாகாச மௌனருந்தனனில்
சூரியனற்றன்பிரகாசத் தோற்றம்போல
சிறப்பாகத்தேகத்தி லிழந்தமுத்தர்
திருஷ்டியினறக்கலந்தொன்றாய்த் தியானிப்பார்
மறைப்பானதில்லைநெஞ்சே கண்மணிக்குள் [ளொ
வன்னியொளிமருவுந்த வண்மைபாரே. 38

மனங் கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனால் சாத்திரங்களிலே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே யவற்றுள் முன் சொல்லிய முத்தொழிலுஞ் செய்து முடிந்தபின்னரன்றோ ஞானமறியவேண்டியது. அப்போதன்றோ ஞானசாரியார் கிருபாகடாக்ஷம் வேண்டியதென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

சரியைமுதன்முத்தொழிலுஞ் செய்கின்றோர்கள்
சாயுச்சியமுத்திரையைப் பணியவேண்டும்
உருசியுடன்முதலித்துப் பாதபூசை
உண்மையுடனுபசாரஞ் செய்யவேண்டும்
பரிசைகொண்டுசோதித்து நிந்தைசொல்லி
பகைத்துவிடினைகைத்திடுவார் பலனொப்பாழாம்
விரிவுகொண்டுமயங்காதே யுற்றுப்பாரு
வீணருடன்கேள்விவிட்டு மெய்ம்மையைப்பாரே.

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனாலவ்வளவு பக்கத்துவ மிருக்கிற படியினாலே அம் முத்தொழிலினது லாபமுஞ் சுளுவினாலே முடித்துக்கொள்ளலாகாதோவென மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்.

சாயுச்சியமுத்திரையை யெடுத்துக்காத்துச்
சங்கையறுத்திருவுளத்துப்பாங்குக்கொத்தால்
நீயுச்சியனாகவென்று கிருபைநோக்கில்
நேரானமுத்தொழிலி னிலாபநேர்ந்து

மாசிச்சிவமாகவே யப்பலத்தான்
மலரடிக்கேயன்பாகச் செல்வாய்நெஞ்சே
பாசிச்சிவமாகவே பெற்றோருண்டு
பாரபரத்தையடைந்தினி பணிபதாமே. 40

மனங்கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனுவித்தத்தைய யனுபவத்தை இல்லறத்தினின்று பெற்றுள்ளரெவரேனு முண்டு கொல்லோ, அன்றேல் துறவறம்பூண்டு சந்நியாசியாய பற்பல விரத வைராக்கியமும் சர்வசங்க நிவர்த்தியுஞ்செய்து, ஜெனசஞ்சாரத்தை விட்டகன்று, ஆரணிய சஞ்சாரமுற்று வருபவர்களின் ஞானமென்னு மறிவு பிரகாசமாகி ஸ்பஷ்டப்பட்டுளரோ வென்றும், இவர்களிலுந்தன் மனதுட்குடிகொண்ட வஞ்ஞானாந்தகாரத்தை யோட்டும் வன்மையிலராகி மூடராதலு முண்டோவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சன்னியாசியானதிலு மூடருண்டு
சமுசாரஞ்செய்வதிலு ஞானியுண்டு
முன்னுவேயெதுவாம் பிராரத்துவங்கள்
மூட்டிவிட்டுஞானிக்கு முறைதப்பாது
பின்னுலேயிருவினையுந் தொடரச்செய்து
பெற்றிடுவாராசன்றன் கிருபைகொண்டு
பின்னுபின்னங்களா லென்றெண்ணுதே
பெருஞ்சோதிமுத்திரையைப் பேணிக்கூடே.

மனங் கேட்குதல்.

(அ - கை) ஆனல் இல்லறத்திலே யிருந்தும் ஞானம் பெற்றுக்கொள்ளலா மென்கிறது சுலுவாக விருக்கிறதே உலகத்திலுள்ள பலரும் ஞானசாரிய

ரிடத் தனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு முத்தியை யடைவ தருமையாயிருக்கிறதே அதின்னென்ன பிரயாசையென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

யாவர்களும்பெரியோரை யடுத்துக்காத்து
அவரடிக்கேபணிந்துமிக வன்புசெய்து
ஆவலுடனபன்னிரண்டு வருடங்காத்து
மப்போதுபக்குவத்தை யச்சோதித்துத்
தேவர்முதன்மூவர்களுந் தேடிக்காணாத
திருவடியுமுடிநடுவுந் தெரிசிக்கத்தா
னுவந்துனுபதேசஞ் செய்வாரநெஞ்சே
நன்றியறிவால்வெகுபூசை நவின்றதாமே. 42

மனங் கேட்குதல்.

(அ - கை.) ஆனால் புண்ணியமிருந்து, சிவசாரபத்தி நேயம் சிவார்ச்சனை வெகுகாலஞ்செய்து, பின்னே நல்லறிவு பிரகாசித்திருக்கும் போதுக்கு பெரியோர்கள் தரிசனங் கிட்டும் அப்போப்பட்டவன் ஆசான் திருவுளத்துப் பாங்குகொத்து நடந்து பரகதியடைவாரென்று சொன்னது மறியலானேன். ஆகிலும், பெரியோர்களை யடுத்து அவர் திருவுளத்துக்குப் பாங்குபோல நடந்து தீக்ஷையும் பெற்றுக்கொண்டு சாத்திரத்திலுள்ள பூட்டை அனுபோகத்துக்கும் ஒப்பும்படி தெரியவுங் கேள்விப்பட்டுக்கொண்டு ஆசாரியரைக் கவனியாமல் மதங்கொண்டு ஆசாரியர் திருவடிகூட்ட மகிழ்ச்சியில்லாமலும், பூரணதீக்ஷையாகாமலும், கட்டிப்போகிறதுண்டோவென்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

அடியாருக்குததொண்டாவ தருமைநெஞசே
யவரவாகருவிட்டகுறை யடுததகாலம
பிடியாமலிருப்பாரோ தொடடுககொளவார
பேதமைகளாலுலகப் பிணக்குவநது
குடியாகுமதனாலே நழுகிபபோவார
குறறமறசசறகுருவைக குறிககச்சொல்லும
விடியாதகாலததி லிருளேயாகும
விடிநதபினபுகணணுககு வெளிசசமாமே. 43

மனங கேட்குதல.

(அ-கை.) நீர உலக விபரீதம வருகிறதாகவும, அதனாலே ஆசானைவிட்டு நழுவுமபோது ஆசானைக குறறமாகக குறிததுககொண்டு போகிறதாகவுஞ சொனனீா அறியலானேன. ஆகிலு மிவவளவிலே நழுகினாலும, இனனொரு தேசம புண்ணியமிருநத மானிடமா யெடுதது, சறகுருவிலே விட்டகுறைமுடியுமபடி ஞானசாததிரியார கிருபையடைநது. முததி யடைவாாகளோ வெனறு மனங கேடக, அறிவு கூறுகினறது

அறிவு கூறுதல.

இவவளவுநதொட்டேகும போதுமீண்டும
இகபோகவிபரீதம வநதாலுநதான
அவவளவுநதானகுருவின றிருவுளததுக
கனபுதவருமலே யகனறுணுகிற
றெவவளவாயவிட்டகுறை தாகளும்சோககுந
தேசிகனைக்குறறமெனனில தெளிந்துமேலாம
நவவளவாயிழிநதுவிடும பினனுமநத
ஞானகுருததுரோகமுறறு நரகெய்வாரே. 44

மனங கேடகுதல.

(அ-கை) ஆனால ஞானாசாரியரிடததி லொத தாபபோல் இருநது தெரிநதுகொண்டு ஞானகுருத துரோகிதானே தான தெரிநதவனபோலே பேசுகி றானே உலகததாரகளுஞ சிறிது போகள அதைக் கேட்டு மயஙகி ஒததது வணஙகுகிறாரகளே அவர்க ளுககு மிவாகளுககும என்ன லாபங கிடைககு மென்று மனங கேடக, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல.

புலிததோலைபபசுவுரிததுப் போர்ததுககொண்டு
புலியென்றபுலியாமோ வின்னஙகேளு
பலிபபாகபெணபோலே புருடனவேடம
பகட்டினலவனுருவம பாவையாமோ
சலிப்பானநரகததில வீழுமாண்பா
சறகுருவினிடததிற கறறுககொணடு
நலிபபாகபபுலிபபாயு மியலபுபோலே
நானிலததோரவணஙகினதா லீனபாசசே. 45

மனங கேடகுதல.

(அ-கை) ஆனால அவனறானுங குருததுரோகி யானபடியினாலே எவவளவு தெளிவாய பேசினாலும, முததி விலககென்னபது சரியே. அவன நிசசயவா னென்று நேசிககிறவாகடகு என்ன இலாபமென்று மனங கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது,

அறிவு கூறுதல.

மரப்பாவினமுலையதனிறபா லுண்ணலாமோ
மலடிககுசசுதனுடைய மகிழ்சசிபுணடோ
தூரததரியாததண்ணீ பபாம பதனதலையிற
துலஙகுமணியிரததினமுநதோன்றுமோசொல்

பாதத்தினிடத்திலேயதனைக் குருமுன்பாகப்
பதியாதலுடனையே பணிந்ததாலே
வியாத்தமேயல்லாம லுதவிசெய்ய
மெய்ஞ்ஞானமுண்டாமே விளம்புநெஞ்சே. 46

மனம் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் அறியலானேன ஸ்திரீ கட்கு ஞானம் வாரதென்றும், புருடாகளுமாத்திரம் ஞானமுண்டெனல் எதனாலே? அஃது விளங்குமாறு சொல்கவென்று மனங் கேட்க, அறிவுகூறுகின்றது,

அறிவு கூறுதல்,

அஞ்சுகின்றபெண்ணென்று மாணென்றுந்த
னஞ்சுபஞ்சபூதத்திற பிறந்ததுண்டோ
நெஞ்சிலுள்ளவஞ்சகங்கள் வேறுமுண்டோ
நிறமவேறோகுணமவேறோ நேசமவேறோ
மிஞ்சுகின்றவுயிரதானும் பெண்ணென்றுண்டோ
மெய்கண்டநூலதிலே பிறந்ததுண்டோ
சஞ்சலத்தாற்சொறகேட்டு மயங்கிடாதே
சங்கையறமுன்னூலைச் சாரந்துபாரே. 47

மனம் கேட்குதல.

(அ-கை.) ஆனால் பேதமை யென்பது மாதாக கணிகல மென்றும ஔவையார கூறியதென்கொ லென்று மனம வினவ, அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல்,

ஆணுககுமபெண்ணுக்கு மவவொனறேயாம்
ஆனாலுமபேதைகுணம பெண்ணுககுணடு
வீணுககுயெடுததஜென்ம மனந்தங்கோடி
விவேகமுததியடைந்தவாக ளதிலுமுண்டு

ஊனுக்குத்தேடியுண்டு வுறங்கிச்செத்த
வுலுத்தருண்டுபுருஷரிலே மனந்தங்கோடி
தானுக்குயேக்சரா சரந்தாநெஞ்சே
சற்குருவுக்கப்படியே சார்ந்துபாரே. 48

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனல் அதுவு மறியலானேன நான் கேட்கப்பட்ட சங்கைக்குச் சரியெனனுமபடி சமாதானங் கொடுத்து நனருக ஒருமையாய தெளிவுடனே யார் சொல்லப்போகிருர்கள். இனிமேல நடக்கவேணடிய தென்னவெனறு குதூகலங் கொணடு மனங் கேடக, அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல.

இன்னமின்னபபிறவிதனிற பிறந்தனனரு
வினிமேலுமபிறவாம லிருக்கைநனரு
வுனனுகினறநினைவேது கருத்தங்கேது
வோதுகினறவாக்கேது செவிதானேது
பணணுகினறகலையேது பண்தானெங்கே
பாடுகினறசத்தந்தான தொனித்தத்தங்கே
முனனிலையைஞானகுரு மொழிந்ததேது
முத்திநெறியாயமனதே மூணந்துபாரே. 49

மனங் கேடகுதல.

(அ-கை.) ஆனல் எவவிதத்திலேயும பாக்கு மளவில இந்தக் குடுமபசசேறறில உழைத்துக் கொள்ளுகிறதும, அதற கொத்தாசையாய உலகத்தோர் சொலலை விசுவாசமாய ஒத்துககொள்கிறதும, துக்கமேயொழிய வுளளபடி குடுமபத்தார் என மேல் பிரியமா யிருக்கிறதே யிலலை. எப்படியெனில்,

நான சிலநாள் சமபாதனையில்லாமலும், தேகசௌக கிய மிலலாமலும, ரோகஸ்தனாக விருககும்போது சாவததிரபோகளுமம என்மேல மனது சலிபபுறறிருந் தது கண்டேன், ஏவல பணிவிடையில வெறுபபான துங கணடேன, சாலவும் பிரகனை தப்பியிருககும் போது பெணடு பிள்ளைகளை எதிரவிடடார ஆஸ்தி யைக் கேட்கச சொனனதுங கணடேன அயரவாக ளழுப போது ஒபபனை சொலலி அழுகிற வயணமுங கணடேன. எலலாப பொருளை யிசசித திருபப தென்று மறியலானேன, எனககு உரிமையானபோ ஒருவரையுங காணேன, அலலது சிலதுநாளுழைதது மககண முதலாகிய போ சம்பாதிகக சாமாததியம் வருநதனிலும உழைகதுப போட்டு அதனபினசுமமா யிருபபோமென்றாலும எனனிசசைபபடி நடககவு மாட்டாது, அதுவு மறியலானேன, ஆகையால சத துருவாகிய இநதப் பேயககூட்டங்களை விட்டு காயந தளராமுன சிவனதிருவடியடைவதறகு நீ சொனன படி சததியமாய நடபபேனென்று மனஞ சொல்ல அறிவு கூறுகின்றது

பணியறுதல முற்றிற்று.

அறிவு கூறுதல

வேறு.

பொன்னிநெஞ்சமே சொறபடி கேடகவும் பொருநதியநன்றாக, இன்னமினனமும பேதமை கொளளவையோ யிலலறந தனனைவிட்டு, தனனைத தான் அறியாமலுஞசிவனடிசார்வது மிழநதாககால்,

பின்னம யினனமா யிரண்டுங செடடானெனறே
பேதமை கொள்வாயோ. 50

மனங கேடகுதல.

(அ-கை.) இதனால நான தெளிந்த விதததிலே பேதமை யெனப திருககுமிடமுங காணேன, சாவ பணியு மறுதது விடடேன ஆனால் தெளிவாய்க் கேடபதறகுத தெரியுமபடி செயயு முதவி வேண்டு மென்று மனங கேடக, அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல.

சுததநெஞசமே சறகுருமலரடி தொழுவகை
கேட்பாயேல்,பததனுசியே மானுபிமானமும பறறற
விட்டேநீ, குறறமேதுமற றெவவிடங காண்கினுங்
கூறுதற களிபபுறறு, பறறுமாகியே திருவடிகெதி
யெனப் பணபுடன பணிவாயே. 51

மனங கேடகுதல.

(அ-கை) ஆனல் மானுபிமானம விடடு குருவை யெவவிடங காணகினும மனோவாககுக காயம் ஒதது அனபு களிகூாநது எணசண் தேகததை இருகையாககி நனமலரால் அவா திரு வடிககுச சாததி தீாககத தெணடம பணணச் சொனனீா அதறகுச் சநதேகமில்லை. இவவளவு மிழுநதுநான இதறகு அஞசுவேனோ? அபபடியே செயவேன. ஆனால அதிகமாக உலகததாா இகழத தககதாக குரு மிகுநத அசஙகிய ரூபமாக விருந தால் நான பணபுகளிலே நிநதிபபாாகளே அல லது அவவாறிருககினும் அப்படித தான செயதால முறைமையோவென்று மனஙகேடக, அறிவு கூறு கினறது.

அறிவு கூறுதல்

குவலயத்தோர்சொல்கின்ற கேள்வியாலே
கூசுகின்றநெஞ்சகமே கூறக்கேளு
அவலமாய்கடலுக்கு ளாழுமாண்பா
அபிமானம்வந்துனனை யண்டியதனாலே
சவலையாம்நழுகிடுவாய முத்திமார்க்கந்
தான்கிடைப்பதருமையதைச் சார்ந்தேநீதான்
சிவனடியையடைவதற்கு சற்குருத்தாள
திருவுளத்துக்கொத்தவழி சொல்லுவாயே. 52

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) ஆனால் சற்குருவின் திருவடியில் சரணஞ் செய்வதற்கு மார்க்கமுண்டோ வென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

ஓம்நமசிவாயவென்ற வக்ஷரத்தை
உச்சிக்கண்புருவமவாய மூக்குநாசி
தாமதங்களில்லாமல முக்காலுந்தன
சற்குருவின்திருவடியில் தானழுத்தி
க்ஷேமமாயிப்படியுஞ் செய்வதுந்தான்
நேரானசரணத்தின தீக்ஷையாகும
ஆம்பின்னேயென்றெண்ணி யிருந்திடாதே
ஐயனுள்ளங்களித்திடவே யாசைவைப்பாய்.

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) ஆனால மரணதீக்ஷையு மறிந்தேன், செய்யவுந் துணிந்தேன. கருத்தில செய்யும்படி குறித்தால் போதாதோ? காயத்தினாலு மிகுதியாய்

வணஙகிககொளள வேணுமோ வெனறு மனங கேட்க, அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல்

காயமானவாககிஞ லடைநதகனமங
காயமானவாககிஞற கடககவேணும
காயமானவாககிஞ லொனறொளிததால்
நடபெடுககவேதுவாங கணடுபாரு
நேயமுளளவமபுலனுற சூழநததுனபம
நீக்குதறகுமுறையிதுதா னிலைததுபபாரநீ
மாயவிததையாமெனறு நழுகிடாதே
வஞசகததைநீவிட்டு வணஙகுவாயே 54

மனங கேட்குதல

(அ-கை) ஆனுல அப்படியே செயகிறேன. இனனஞ சறகுரு திருவுளததுககுப் பாஙகாய நடககு மாாககஙகள சொலலுகவெனறு மனங கேடக, அறிவு கூறுகினறது.

அறிவு கூறுதல

வஞசனைபொயசூது கபடஙகணீகக
மானவபிமானமுதற பெருமைநீக்கி
யஞசுகினறகோபமாங காரநீஙகி
*ஆசையதைபபாதியடி யோடேநீக்கி
துஞசவேசோதிததுப பாாததாலுநதான
துணிவாகிததிருவடியே கெதியென்றெண்ணி
தஞசமெனறேயயனு நிழலபோறகாதது
சரணததினேவல்செய்து தழைததிடாயே. 55

மனங் கேட்குதல.

(அ-கை,) அபபடியே தொண்டு செய்கிறதற கும ஆளானேன். எததொழிலு மில்லாமல் சாவ

ஆசையுமிழந்து நிரந்தரமா யிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தொண்டுபட்டிருந்தால், வயிற்றுப்பசிக்கு அன்னம் வேண்டியிருக்குமேயதற்கென்ன வழியென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

இச்சையுடனெத்தனைநாள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தா லுடலே சொல்வார், நச்சைவருமிதனாலே தெளிவுற்றமனதென்று நல்லோர் சொல்வார், கச்சடியை விட்டுவிட்டு முப்பொருளை யோர்பொருளாயத்தனித்துப்பார், பிச்சையென்ன விசாரமென்ற தலைமேலே சுமந்துவரப் பெருமானுண்டே. 56

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) அப்படியிருக்கச் சிவசொரூபத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற பேர்கள், ஆகாரத்துக்காகப் பல விதங்களான தொழில் செய்கிறதும், சித்துகள் வித்தைகள் செய்கிறதும், பொய் சொல்லுகிறதும், சிவசின்ன வேடத்தைக் கபடமாகத் தரித்துக்கொள்ளுகிறதும் என்ன? என்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

ஆனைமுதலெறும்புகடைக்கமுதளித்துக் காக்கு மொருவனே யல்லவோ, சேனைவிதமாகவிந்த மானிடர்கள் செய்வதெல்லாஞ் செகத்தின்மாயை, ஊனை முதல் சுமந்தவரா ருண்டபின்பு களித்தவரார் உற்றுப்பார்க்கில், தேனையுண்டு ருசிகண்ட திருடனைத் தான் கண்டவாக்குத் தெரியுந்தானே. 57

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனா லறியலானேனை, பெரியோர்க ளிடத்தில் பக்தி வைராக்கியத்துடனே நிமிட நேர மாகிலும் பிரியாமல் சரணமடைய தியானஞ் செய்துகொண் டிருக்கிறவர்களுக்கு எந்த பதவி கிட்டும் என்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

ஆசான்கிருபை மிகுந்ததனா லந்தவுடற்போய மறுவுடலில்ல, கூசாதிருந்துந் தன்னண்டை குறை வொன்றில்லா நிறைவாகத், தேசுரநேசர்சூழ்ந்திருக் கத் திருவோலக்கஞ் சேவிக்க, ஈசாவென்றே மறை போற்ற வெய்தும் பரமபதம் நெஞ்சே. 59

மனங் கேட்குதல்.

(அ-கை.) ஆனால் நிழல்போற் பிரியாமல் சர ணத்தேவனுஞ் சலியாமலும் செய்கிறேன், ஐயோ வெத்தனை பிறவியோ எடுத்து வந்து நொந்திருக்கிற நான் இன்னுமோ பிறவி பிறப்பேனோ, முழுதும் பிறவாமலிருக்கிற மார்க்கமுண்டோ அதைச் சொல் லுகவென்று மனங்கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

உடல்பொருளுமாவியுஞ் சற்குருநாதற்கே
வுண்மையுடனுதக்கத்தால் தாரைவார்த்து
கடமாடுமிம் மூன்று மெனதென்றெண்ணி
நாயகனுஞ்சீவனையே யடிமையாக்கு

திடவாகருத்தவருமல் நினைத்துநெஞ்சே
 தேகந்தாறொழியளவு முத்திசெய்தால்
படமாடுமரவத்தை யணிந்தவீசன்
 பதம்பெறுவாயுள்ளபடி பகர்ந்திட்டேனே. 59

மனங் கேட்குதல

(அ-கை.) ஆனால நலலதாயிற்று இதுவரைக்கும் நானே உடல, பொருள, ஆவி மூன்றுக்கு முடையவ னென்று நீர சொன்னபடி கேட்டு சருவசங்கையு மிழந்து நிருவிகாரியாய என்ன கெதியென்று கேட்கு மளவிலே சீவன் உண்டென்றும சீவனுக்கு உடல் பொருளாவி தொந்தமெனறும அதைக குருவுக்குத தத்தஞ்செய்து சீவனை அடிமையாக்கி ஆசான் சொற்படி நடந்து சீவசனுகிறதாயச் சொன்னீர, மகா சந்தோஷமாயிற்று. அப்படியே சீடன் முத்தி யடைகிறதானால நானித்தனைப் பிரயாசை பட வேண்டியதென்ன? நான நீ யார? இவ்வளவு நான சந்தேகமற்றுத தெளிவுகொண்ட லாப மென்ன வாகப போகிறதெனறு மனங் கேட்க, அறிவு கூறு கின்றது.

அறிவு கூறுதல

சிவனேநீயாகு மறிவுநீயாஞ்
 சீவனருனேநீயாகும் பரமுநீயாம
தாவுகின்றசெயலுடனே மனதென்றுனனை
 சாற்றியதோராநாமமாஞ சாவசஙகை
மேவவேமொழிகிறது முன்தாலநெஞ்சே
 மெலலமெல்லசசொற்படியே மேவினக்கால்
நாவுதனிறபிரிக்கின்ற பேதமற்று
 நாம்சிவமாயவாழலாம நாடிப்பாரே. 60

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) ஆனால் அறியலானேன். இனி உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் குருவுக்குத் தத்தம்பண்ணச் சொன்னீர். இந்த மூன்றையுந் தெரியப்படுத்து மென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

உடலென்றால் சடாதார உடலேயாகும்
உயிரானபிராணனே யாவியாகும்
இடமாகவிரண்டையுந்தா னென்றென்றுற்ற
ஜீவனேசிற்றம்பலம் பொருளதாகும்
அடவாவிமூன்றுங் கொடுத்துத்தன்னை
அடிமையெனச்சத்தியமா யிருந்தால்நெஞ்சே
இடமானகதிபெறவே யுபதேசிப்பார்
இப்படியேகுருபத்தி லிஷ்டம்வையே. 61

மனங் கேட்குதல்

(அ-கை.) அப்படியே செய்யலுற்றேன். இனித் தீக்ஷையென்பதும், நூலென்பதும், குருசொல் லென்பதும், சாதகமென்பதும், முத்திவீடு என்பதும் தெரியச் சொல்லுகவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

தீக்ஷையது நூலாகும் நூல்விளக்காம்
திறமானசற்குருசொல் லுபாயமாகும்
தாங்குகின்றசாதகந்தா னேணியாகும்
சபையென்றவெளிதானே வீடதாகும்
மார்க்கமென்றறிந்துநெஞ்சே முன்னோர்கூட
வாழ்த்தவருமிப்படியே மருவிப்பாரு
நோக்கையிலேயிதிலொன்றி நழுவிற்றானால்
நொந்துநொந்துபிறவியினி னுழைக்கும்பாரோ

(அ-கை) எல்லாம் உள்ளபடியென் றறிந்து கொண்டேன். இனிமேல் சற்குருவினுடைய திருவுளம் மகிழ்ந்து நான் கடைத்தேறும் பொருட்டாய உபதேசஞ் செய்யும்படி சொல்லுகவென்று மனங் கேட்க, அறிவு கூறுகிறது.

அறிவு கூறுதல்.

அப்படியேசெய்விப்போ யழகுநெஞ்சே
யாசானறிருவடிக்கே யனபதாக
எப்படியாகிலுமுனக்கு மாயைகிட்டி
இதம்போலம்ஜெனனமதிற கிடங்கொடாதே
செப்படிபோல்வந்ததொரு ஜெனனநீங்கி
சிவானந்தபோதகமாயத் தெளிவாய்நீயும்
மைப்படியுங்கண்ணிபங்கன் குருவாயவந்து
வாதனையைத்தீர்த்திடுவார் வணங்குவாயே. 63

பொது கவனிப்பு

(அ-கை.) இதுவரையிலுஞ் சிவனைப் பின்னிட்டு மனத்தை முன்னிட்டு, சற்குருவைபின்னிட்டு, அறிவுமுன்னிட்டுக்கொண்டு மனத்தினுடைய பணியறுத்து சற்குருகடாக்ஷம்பெற்றுக்கொள்ளும்வகை கூறினது. இனி மனத்தைப் பின்னிட்டுசீவனை முன்னிட்டு சீவனுக்குள் மனமொடுங்கி முத்தியடையத்தக்கதாக அறிவைப் பின்னிட்டு சற்குருவை முன்னிட்டு அறிவை சீவனுக்குப் போதித்து நீ நானென்று இரண்டில்லாத பரிபூரணமாய ஆக்கும் பொருட்டு சீவனுக்குக் குரு சிவானந்தம் போதிக்கு மார்க்கம் கூறுகின்றது.

சீவன் சொல்லுதல்.

ஆதியேயந்தமே யருமையான
வருட்கடலேயையனே யகண்டமுற்ற

சோதியேசொரூபமே சுகத்தைக்காட்டும்
சுத்தனேசித்தனே சுயம்பிரபொங்கும்
பாதியேபரமனே மாரிணமீதே
பரமபோகச்சுந்தரமா யெழுந்துவந்த
நீதியேயெனனுடைய பிறகுநீக்கும
நிச்சயமேதிருவடிக்குச் சரணென்றேனே. 64

ஜீவன் சொல்லுதல்.

பாக்கியங்களபெறவேண்டி குருவடிக்கு
பதறியேவந்தவொரு பாரிலுளளோா
வாக்கிலுலமனத்தாலுஞ் சாதகத்தின
வருத்தத்தாறசித்தின பேராராரையா
நோக்கினதிறறவருமற பிடித்துமுத்தி
லுண்ணறிவாறபூரணத்தை யடைந்ததாரோ
தாக்கியதோரமைந்தர்களை யறியசசொலலும
தயாபரனேகுருமூாததி சொலவாயநாதா. 65

குரு சொலலுதல

எத்தனையோமைந்தர்களைப் பெறறேனபபா
வெடுத்துரைபபேன மதலையேயினபதாக
பத்திவைராக்கியமு நழுகிடாமல
பாரிலுளளோாதங்களுக்குச சொநதமாக
முத்திபெறுமனக்கண் ணும பிரகாசித்து
மூதறிவால்தத்துவத்தை முழுதுமான
சததுசித்தானநதமூலமாயப பூரணத்தைச
சாநதிட்டானகுழநதையென்ற தங்கநதானே.

ஆமென்றவநதவாக ளின்னமுண்டு
அவரவர்க்குததீக்ஷைவைததோமனபதாக
ஓமென்றமுததிநெறிக்கொவவுவாரே
ஒதுங்கியேபதுஙகியேயோடுவாரோ

நாமென றவகங்கொணடு நழுவிப்போரூா
நாதனையே தூஷித்து நலமபெறுமல்
போமென்றேதள்ளவில்லை யவாகளதானே
பொலலாங்கைக்குறித்தல்லோ போயவிட்டாரே.

குரு சொலலுதல.

தீக்ஷைமுறையாகவே சரணஞசெயத
செலவனேஞானமெனற தீரமபெறறு
பாககியமாயமெயபபொருளைக கொளளவேணடிப்
பாரினிலேவெகுபோகள பதைதது வநதாா
பாககியததாறசிதறினா சிலதுபோகள
பாழானததாறசிதறினா சிலதுபோகள
தாசகியதோாசாதககதில தாளாமறறுன
தவறுணடேபோயினா சஙகையுறறே. 68

சஙகையதுவிடடாயபோல றெணடுபடடு
சாதிரததினூடுகளைத தெரிநதுகொண்டு
மஙகளமாய தீக்ஷதனைப பெறறுநனறாய
வையகததினசுழலினிலே பாஙகிசசெனறு
பஙகயமாயபிரானத தொழிலைசெயது
பதுஙகினா குருமுகசசுதக காசாமறறுன
திஙகளணிசடையாாகன பாதஞசேர
தீவினையிலமெலிநதிடடாா சிலதுபோகள. 69

அப்படியேநீகழுகித தடததைவிட்டே
யமபலததிறகேகாமற காலனபாசந
தபபவகையறியாமற பிறவிதனனிற
சாருவையோாநிலைகொணடு சாதிபபாயோ
ஒப்பவேயிகிறபொருளை மாவிழுனறு
முகததால்தாரைவிட்டு வுனைநானென்று

செப்பவுநதானுவிழுநதே யடிமையாகிச
சிநதையுறறுசசிவமாகி வாழுகநீயே. 70

நிலைககவெனறுவநதவரில தறிப்போன
நெஞசரைசசொலலககேள் நினைவாயநீயு
முலைகருதிகளைப்பிடிததுப பாலுணணுமல
மூடததாலநானென்று மகநதையுறறு
கலைகருதிநிலலாமல சாதிககாமல
கறறபொருளபோதுமெனறபெருமைகொணடு
கொலைகளவாயவஞசகததை விடாமறறுனே
குலைநதிடானவைததியலிஙகனகுருபரன்றனே.

ஜீவன சொலலுதல

அபபனேமைநதாகளதன றிததைககேடடு
அறிநதிட்டேனமுததிபெறறோககடியனறனே
செபபமாஞசரணஙகள கோடிசெயதேன
சிதறினவாபாலமனமுஞ சொலலவொட்டேன
கொபபனவெயெனையாள யிஙகுவநத
கொறறவனேயுனைபோலத துலகஙகாணேன
இபபடியேயடிமைகொணடு காககவேண்டி
யிரங்கியேயருளபுரிவா யெநதனகோவே. 72

அறிவாளஞகியே பணியறுததது
அசசஙகளெலலாநதா னறுததுபபோடடு
குறியாளஞகவே துணிநதுவநத
கொடுமபாவியெனையாளக கூசசமெனனே
தறியாளஞகினற வுலகததேதான
சஙகையறுவநதாலுநதான தாளமாடடேன்
முறியானவந்தகுரு நாதாவுநதன
முகிழுமலாததானகதினைமுனைநதிட்டேனே.

குரு சொலலுதல.

நிலமதனைசசலததினறு சுததிசெயது
நிராமயமாஙகணபதியை நாடடிவைதது
பலமுடையசோதிமலா சாததிமிககப
பரிவானபுகைதீபங காடடிபபினனுந
தலமுடையவொளியதனை நிவேதனஞசெய
சரணஞசெயயெனமகனே யுபதேசிப்போம்
பிலமுடனேயிடமவலமாயச சுறறிவநது
பெருவிரலைபபறறிககொள பேரினபததே. 74

அனபுடனேயுடலபொருளு மாவிமூனறும
அறுதியாயளிததுவிட்டு நீதானையா
தென்புடனேயடிமையெனச சததியஞசெய
சிதருமலநிலலபபா தீகைஷவைப்போம
பினபுநதனசெவிதானே யோனியாக
பேசுமெநதனுவுதா னிலிஙகமாசசு
இன்பமுடனனுபோகத திழுககவெனறே
இருசெவியிலுபதேச மேறறுவோமே. 75

ஜீவன சொலலுதல.

அபபடியேபஞசசிததி பூசைசெயதேன
அழுகாகசசரணஙகள பிரகாசஞசெயதேன
செப்பினதோாபெருவிரலைப பறறிககொணடேன
தேகமுடனபொருளாவி தததநதநதேன
ஒபபுவதுவாயானுமே யடிமையானேன
யுகமுழுகததடைவரினு மசைநிறபேன
தறபரனேதீகைஷசெயயுங கருணைவைதது
சறகுருவேதிருவடியிற சரணனறேனே. 76

குரு சொலலுதல.

ஞானமெனபதில நாலவகையுணடதை நாமுரைதது இடககேளாய, தானமுறறனர் சரியையுங கிரியை யுஞசாருமே சிவயோக, மோனமுறற மெயஞ் ஞானமே நான்கதா முடிவதைப பெறுவாயே, யினன

மறற வெனமைநதனே யுனனிடவினபமே துரைப்
பாயே 77

ஜீவன சொலலுதல்.

தேசிகாவிநத நால்வகையென்றதைத தெரியவு
முறைததிட்டால, மோசமாயினப முறறிருபபது
தனைமொழிநதிடு மெனககேட்டேன, ஆசையறறதா
யிருநதிடி லுழைததிட வதிசயங கொள்வேனுன,
நேசமுறறதில பததியே யுரைததிடில நிலைததிடுமை
யாவே. 78

குரு சொல்லுதல.

அஙககசுததியுமாலயநதொழுவதுஞசரியையென
றறைறவாாகள, மஙகளததுட னட்டமாசிததியும
வறையுஞ் சககரபூசை, பொஙகமானதுகிரியையாம
வாயுவையிரணடிடா திழுததிட்டு, தஙகிகினறதோா
யோகமென்றிதனையே சாறறிடுமறைதானே. 79

ஞானமேவெனக கேட்டிடினததுவ நானென
வுணாநதிநத, ஊனைநானென வுரைததையகனறு
பின்னொழிவறத தனைககண்டு, மானம வெடகமுந
துககமுஙகவலையும வஞசனைதானபோககி, வீன
மறறுநான் சிவமெனததுணிநதது மிழநதது முடி
வாமே. 80

ஜீவன கேட்கக குரு சொல்லுதல.

இநதநாளினி லினபமுறறிருககையி லிசசடம
விழுநதிட்டால, தொநதமானதோா பலனென
தெரிநதிடச சொலலுவாய குருமூாததி, சொநதமாக
வேகேள மகனேதன சுகமதையறிவிபபோம. தநத
னங்களாய விடாமலேகேட்பது சரியையெனமகிழ்ந்
தேனே. 81

சரியையெனபது குறைவறசசெயதுமே தன்
கடமவிழுநதிட்டால், கிரியைசெய்யவே யெடுத்திடுங்

கடமது கிரியையுமுடிந்தேகில, உரிசையாகிய யோக மேசெயயவுமுடலெடுத்துழைககுங்காண,பரிகொள் யோகமு முறறவுமுடிந்துடற பாரினிலுமாமே. 82

ஞானமேபெற வெடுத்திடுமவவுடல நழுகிடா துழைத்திடா, லீனமாகிய செனனமுமபோககிடு மீசனேதாளுகி,வானமுறறதோர சசிதானநதமாய வாககுரைககெட்டாத, மோனமுறறுதா னெஙகு மாயநிறைநதது முததியெனறுணாவாயே. 83

ஜீவன சொலலுதல

அபபனேயெனை யடிமையாயக கொண்டவோ ரழகுளளகுருமூாததி, தபபவேயெடுத்து வேறெனக் கிலலைநின ருளதுமகதியெனறே, ஒபபவேஞானமு முணாநதிடி லுகநது லூனறிககொண, டிரபபவரே பரவீடறிலேகுவ னீசனேயருளவாயே. 84

குரு சொலலுதல

வேறு

தததுவமேயுடல தானெனுமானது தனனையறிந திடுநீ, சிததுவாய பிராணனிரானதில திரண்ட தைககண்டிடுநீ, சறறுமோகாளுக கனனியானதை கணடுகளித்திடுநீ, முறறுசிவாநததததை போதக மானது முததியுமிததானே. 85

வேறு

அறிவுபோதகமென்ற நூலைப்பாரு
அதறகுமுனனேவுடலறியும விளககமபாரு
பிறிவினறிபேவினறி மறைப்புமின்றிய
பேரின்பவமுதமழை பெயதநூல்தான
வெறிகொணடவநூலை யிசைநதுபாரு
நிலைககவேயபபடியே தீக்ஷைவைப்போம

பாறிலிட்டுசபைபுகுவாய புககோயிலலே
பெருமபொருளை கைககொணடு பிழைததுககொள்ளே.

ஜீவன சொலலுதல

அப்படியேபோதிதத முததிபெறறேன
அரியயனுங்காணாத வடிவுங்கணடேன
தபபியேயிளைககாமற பிழைததுககொணடேன
சஞசலததையிழநதுநான சுகததைதபெறறேன
ஒபபுவமைசொலலவொணு வரையுங்காணேன
உனைபபோலேதெளிவைரககுங குருவுங்காணேன
செபபவேநாவிழநதேன பரமாநநதத
தீவிலேசேரநதிடடேன வாழநதிடடேனே. 87

ஞானியெனறபெயரகளையே கணடுகொளள
நலலதொருகணபெறறேன பேசவெனறு
லீனமறசசொறபெறறேன சிரவணததால
ஏகாநதபாககியன பெயரலானேன
மானமறறவடியாருட ஞசைகொணடேன
மருவுமுடலகுருவுககே வணங்கிபபெறறேன
தானமுறறேனசிவானநதத தனிலநினறேன
சசசிதானநதமெனறே தாழததிடடேனே. 88

வாழவுமுததறசமபததை மதிததிடாமல
மலைமேலேயேறினதோர பறவையானேன
தாழவுகளாயுலகோர சொல நிநதையெலலாம
சகாயமெனறேயெணணிசசநதோஷமானேன்
வீழ்தருனரகிலுள்ள மாணபாககெலலா
வீழாமலேயனிதா மேலுமானேன
ஏழுலகுமமேலேழுப நானேயானேன
ஏகாநததீவினிலே யிறங்கினேனே. 89

குரு சொலலுதல

மைந்தனேயுனைபபோல வோடிமெளள
வாதனையேதீரநதுமதி மயங்கிடாமல்

பந்தமறுத்தேபின்பு குருவைத்தேடி
பரமாகிவாழ்ந்தவர்க ளுண்டோவப்பா
சிந்தையற்றபெரியோரை வணங்கிக்கொள்ளு
சிவஞானிதன னுடனே நேசஞ்செய்யத்தே
எந்தனைபெற்றவனே யப்பாவாவா
வெடுத்ததனைத்தேயம் பரத்திலிருப்போமயாமே.

ஜீவன் சொல்லுதல்

வெண்பா.

மறந்தேனோவார்த்தை மகிழ்ஞானமோதத்
துறந்தேனினித் தெரியச்சொல்வாய்-சிறந்திலங்கு
பத்திசெய்வோருக்குப் பலனைத்தைக்கொடுக்கும்
சுத்திருக்கென்ன குணம் 91

குரு சொல்லுதல்

விருத்தம்.

எண்ணிலாத தவங்க ளியாகங்களசெயினு மீஸ்வர விஷ்ணுவாலயங்கள, பண்ணுலாக்கவிதை பாடினுமநேகர் பாரினிலவருபலனேது, கண்ணுலாவிய நற்சுருதி மெய்ப்பொருளைக்கண் டடியாருக, குணணலாமென வழுதளித்தவனடை பலனுரைக்கவு முடியாதே. 92

வேதாகமசாஸ்திர புராணங்கள் விரிந்த நூலறிந் திடாவிந்து, நாதமேயுருவா மதவிதானந்தஞானமே பெற்றிட வேண்டின, ஓதவல்லவா சத்துச சித்தானந்தமுள்ள நலலடியோர்க்கும், பாதபூசைகளடங்கலுஞ்செய்தவர் பலனுரைக்கடங்காதே. 93

கலித்துறை

அன்னமளிப்பாரைக் கலைப்பாருமிந்தவவனிமிசை
இன்னலவாக்குப்பிரிவார் நினைப்பாரிகழ்ந்திடுவார்
மன்னவராயிருந்தே மரிப்பாரையுமறலியினி
என்னென்னவேதனைசெய்தான முடிவிலியம்பரிதே.

சிவனருளபெறறுயாமேலோா தமககுஞசிவனைபுனனி
தவஞசெயுமனபாககுஞ சிவவேடமபூணடதனனியறகு
மூவநதேபணிபுரி வாாமேலுலக ருணமைமததாய
அவஞசெய்தவரை யிகழவோரடைவ ரருநரகே. 95

பெரியோாககுத தொணடு செயவாரைத தடுத
திடும பேதையரும, பரியாநடுநிலை சாநதவாககலலல
சமைபபவரும, சரிவானதீடசை கொணடாரை
மறிககும பாதகரும, எரிவாயநரகத தெணணிற
றுயரி லிருபபரெனறும. 96

வெணபா

இநநூலைபபாாபபோா எடுததோாபடிப்போா
நனனூலெனமனதி னுடுவோா-தொனறூற
படியேறிததாண்டிப் பவசாகரததைக
கடவுளாககுமுனனிறபா காண. 97

சநதேகமாதிகளைச் சாராமலேயகறறிப
பநதபாசஙகளைப் பாழாககும-இநத நூல்
எநநாளுமழியா வேகாநதவீடதனைச
சொநதமாககுமெனவே சொல். 98

கலி விருததம

ஆரணங்கிரிவாழி யமபிகைதாளவாழி
பெருமானபதமவாழி பின்னைசரணமவாழி
பரமேட்டியடிவாழி பாரதிபதமவாழி
கரிகுகனகழல்வாழி கநதனதிருவடிவாழியே. 99

கொசசகம

வான்வாழிவானையளி மாதருமவாழி
கோனவாழிகுருவாழி குவலயததோாவாழி
ஆனவாழியமராமுத லிருடிசிததர்வாழி
நானநீயெனதறற நாதாககளவாழி. 100

சிவானந்தபோதம் முற்றிற்று.

மூன்றும் பாகம்

உ

நிஜானந்த போதம்

குருஸ்துதி—வெண்பா.

சிததவிசுமபெலசததநதே சலருஞசாசவத
வததுமயஞசெயதவன ருனவநதுிதது-நிதத
நிருமலப்பேருரு நிஜானநதபோத
மருமமிசைசபேறுண மகிழ்நது.

மஹானகள் வணககம - வெணபா.

மனததுரு சஙகறப மயமாயா கலாக
மனைதது மகண்டா காரமான-தனைததவிர
வெளனியமெனறுமெனக கணடாரவாகடாடுகணஞ
செனனிகொடு சீவிபபன சீா.

சிததாகள வணககம.

சீராாநததுணர் மலிரிதளிகன பணபாடடவிதிகழு
கினற பொதிகைமுனிவா. திவவியகுணமோகா நநதீ
சாபுணணுககீசாசில கருவூரெஙகும, பேரானநத
சுநதரானநதா திருமூலா மிகுபெருமை சேரகொங்
கணமுநியிடைககாடர்களாகியோா, டினனமுயாமுதத
ருயா முததாநவநாதாபுவி யிவர்மரபிலுறற புனிதா,
சாராாநதசுநதரககாவுளடியாாமலரடிககணணனடி
யாரிவாகடவ, கனமிகுநதிடுவசைபாத மலரெனறன்
கருதி லஞசலிசெயகுவாம.

இராயவேலூா அமுதசிததா வணககம.

செயய வேலூ ரமுதசிததரே நாயடியே
னுயய வொருதொரு நீரோதினல-வையகததிலே
பொயயனைததுமபாழாகி புணணியததுககாதரவாய்
மெயயனைததும மேலாகு மே.

பெரஞா பரமம ஸ்ரீ ஷம்பததிரி
அசசுததாச ரவர்களால இயறறப்பட்டது.

விருததம.

உருவருவின்மையாகி யொளிபொருட்டனமையா
திருவருணனமையாகித திகழுநிஜாநநதபோதங [கித
கருவருததஙகடநது கனமுலகுயயசொறருன
குருவருணசலனறன குறியுள்ளகுணககுன்மாதோ.

இராயவேலூர் முனிசிபல் ஆபீசு
இரத்தின முதலியாரவர்கள் இயற்றிய
அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

உலகுளோர் சர நூலுண்மையெலா முணர்ந்ததன் மேனிஜானந்தபோதந்தனை, நலம்பெறவேயடைவ ரெனச்சித்தர் சொன்னநன்னூலையாராய்ந்து நயப்பி னோடு, திலதமணி முகம்போலத் தெளிவாயாக்குந் தெரிந்திடவே வெளியிட்டான் திருத்தமாகப் பல கலைகளுணர்ந்த பண்டிதனுயர்ந்தப் பாரிலருணாசலப் பேர் படைத்தானன்றே.

உருவாயன்ன மயமாதி பஞ்சகோசமொன்றென் றுயநீங்கியதை யுணர்வறிவுதானாய, இருவாதனைக ணீத்தெப்போதும், பொருவிலா நிரதிசயானந்த மேவும் புண்ணியர்களெச்சமயசாதிகளிலேனும், திரு பாதிசுப்பிரமவாருதியின் மூழ்குநிலைமையரே பிரம குல நிகழ்த்திடவும் தகுமால்.

நல்லோர் பிறர் குற்றம் நாடார் நலந்தெளிந்து கல்லார் பிறர் குற்றம் காண்பரோ? ஆதலினாலே இந் நூல்களை நோக்குநர் அன்பர்கள் இதிலடங்கிய நன்னிலை யுண்மையினை அனுபவம் பெற்று அஷ்ட மூர்த்தமாயும் சத்துசித்தானந்தமாய் விளங்கும் பெரும்பொருளின் திருவருள் விலாசமுற்று மார்க் கண்டர் மதியின் கலைசோடசமும் குறைவிலா நிலை பெற்று எண்ணும் 16-வயது பெற்றதுபோல சிரஞ் சீவியாக விருப்பரென்று கடவுளைப் பிரார்த்திக் கிறேன். கற்றதினாற்றொல்லை வினைகட்டறுமோ நல்ல குலம் பெற்றதினால் போமோ பிறவிநோய் போகாத சாதிபேதம் சமயபேதம் பொருள்பேத மெனக்குதர்க்க மொழிகளைப் பாராட்டுவதை நீக்கி முன்னோர்கள் நின்றநிலை ஈதென்றுணரும் சித்தசுத்தி பெற்ற மானிடப்பிறவிகளே பிறவியென யாவரா லும் புகழப்படுவர்.

உ

சிவமயம

பரிபூரணா கிருபை

நிஜானந்த போதம்

அறிவான படமநாலு வாலோவென்று
அப்பனே யைநதுதலை விரிததுவாடும
குறிபபான நாவதுவும கூழைகூழை
குறிததுப்பார கைவசமா யாகுமபாரே.

பூதலததில பலவிதமாய பேசலான
பெருமையினையொருவழியி லிருநது ராகக
மானிலததிலறிவுடைய பிளளாயகேளு
மகததான மேருகிரி சிகரநதனனில
கீதலததும பாதலதது மெஙகுமான
பெருமபொருளாய் யருமபொருளாய பிரகாசிககும்
சீதமுரு மதியெனவும ரவிசுடருமமாகி
பொறகொடிபோல காநதியுருமபொருளுமாமே. 1

மெயயானபொருளென்ன சோதிசோதி
மேவிநினற தலமென்ன வனனிவனனி
மெயயானதலமென்ன யபபுவப்பு
மேகாநதவெளியென்ன வாயுவாயு
மெயயான தெயவமெனன வணடமணடம்
மேவிநினற யிடமென்ன மண்ணு மண்ணு
மெயயான தெயவமென்ன பஞசாகராள்
மேவுசடா க்ஷரமுடிவி லமாநதமூலா. 2

உரைததிடவே வோஙகார மொனறேகோணம்
வோஙகுமதில சுழியொனறு நடுயிலகம்
வரைததிடவே யிகாரவடடந தனிலேவாசி
வளமாக தீரநதபின்பு சுவாசமுணடாம

கரைத்திடவே யிடகலைபின கலையுமாகி
மனததபரி வளையமபோல சுழனறுபொங்கி
அரைத்திடவே சுழுமுனையால ரேசகபூரகமாகி
யமாநதுநினறு சுவாசமது கும்பகததில்
யுரைத்திடவே யொனறுகமொன றுதவியாகி
யுகங்கோடி காலமதா யுருதியாச்சே. 3

உருதியெனறரேசகமும வனனிவனனி
யுண்மையெனற பூரகமும வபபுவப்பு
கருதியெனன ரேசகததால் கும்பிததாககால
கிடுகிடென்றுசுழனறுமது யிகாரமபுககும
வருதியாயிநதவகை மகாசூட்சநதான
வளமாக சகலமுநதா னிதிலடஙகிபோச்சு
வருகாமல் மாயகைவிடட மாணபருகது
மகாசிததந தொழிலெல்லா மவாககீடாமே, 4

வாஙகவேநவக்கிரகம தன்னுலமைநதா
வளமான யனுககிரகம தனனைககாணு
தாஙகவே யனுககிரகம விநதுவிநது
தனதான நவககிரகம் நாதமநாதம்
பாஙகவே முடியாதான யனுககிரகமாகும
பரமான கெறபமது நவககிரகநதான
மாஙகவே வனுககிரகம பகலதானுசசம
மைநதனே நவககிரகப பகல்தானுசசம. 5

உசசமெனற வளாபிறைககி யிவவிதமாயமைநதா
வுதகமெனற தேயபிறைககி நவககிரகமுச்சம
உச்சமெனற தேயபிறைககி யனுககிரகம்பணணு
யுதகாதி நவககிரகம ஆணுயாணு
உசசமெனறவளாபிறைககி யனுககிரகம்யாணு
யுண்மையெனறநவககிரகம பெணணுபெணணு
உசசமெனற யனுக்கிரகம் நவககிரகம்கூடு [னே.
முணமையெலலாமறைநொடியி லுரைததிட்டே

ஈளையென்றநோய்வந்தால் நாளைப்பார்த்து
இரக்கிவிடவுபாயத்தை யினிமேலகேளு
சாளையென்றகிழமையொடு நட்சத்திர
திதிமூன்றும யெண்ணிப்பார்த்து
வேளையென்றுமிவனபேரை வட்டகதிட்டு
விதித்தபிணிநாட்கட்சி யாக்கிக்கொண்டு
சாளையுமேவாறுமே லுருவேசேவி
தணிந்துவிடுமின்னமுது சைகைகேளே. 7

செய்கையென்னயவனபடுத்த நாளசெய்வாயே
தானுனதிங்களைமுன தாக்கிசேவி
மாயகையென்னசெவவாயை கடைசியாயவை
மையறறவாரங்களுமபபடியேசேவி
எய்கையென்ன புதியிவி காரிவெள்ளி
எதுகுருபுநகிசெவவா யென்றுசேவி
வாய்கையவனபிணிதணிபு மேழாநாளில
வாங்குமடாயதுநிறக வேறேகேளே. 8

வேறெனனபரணிகந வருமுனமின்னே
விளம்பட்டாமுனமொழியி லுபாயமபோல
கூறெனனகாரத்திகையை முனனேகூறி
குதிரையினபோபிறந்த ரோகணிதொட்டெண்ணு
மாறென்னபரணிதனனை தொடங்கிடாதே
மனையடுபபுகடையாக தரவேதாககு
பேரனனமுதொனப துககுமிந்த
பிரயோகபசேவிததிடவே பிணிகளபோமே. 9

பிணிபோமேதிதிக்குமிந்தப படியாமபபா
பிரயோகமநதிரத்தை யினிமேலகேளு
அணியணியாயவாரமநாள நட்சத்திரங்க
ளடுக்கடுக்காநீயோகி யவனநோநாமம்
தணியநசிநசியென கணக்கா லுள்ளய
சாததிரமேயுருவோதி விபூதிபோடு

பணியெனனைகொணட பதினைநதுயககம்
பததிரணடேழுககுமநடசததிரமாமே. 10

ஆமப்பாநாளுககு யுருவெனனபபா
வப்படியேகிரகபலன அதுககுமாகும
போமப்பா திசைபலனு மபபடியேயாகும
பொலலாதநாளபோசசு கோளுமபோசசு
ஆமப்பாலககணததின யதியாளுடம
நடபாட சியுசசமுழு நவககிரகாதி
ஏமப்பாசாபமது பிடியாதபபா
எடுபடுமேவியாதிமுத லெலலாநதானே. 11

எல்லாருமறியவொரு மருநதுகேளு
எநதெநதநோயாளி தனககுமசெயய
வல்லாணமையவனபடுதத தலததினமண்ணை
மருநதுடனேமுனசோதது மாபபுகூடடி
கொல்லாதேயெபனையிநத மண்ணைவாரி
கூடடவைததியனே குருவாசசபபா
பொலலாதபோகருககு யிமமாரககததை
புகலாதபூராய குருவெனறெணணே. 12

எண்ணியேகைபாரககும போதுநீயு
மிரககவாளுககால பிணிதொணடோனை
நணணியேயவனறலையிற நடுவேதீயை
நாட்டியதிலாறிடடு நாசிமூசசால
நுணணியேமூசசடககி யுருஞசிபபோடு
உனககுவருமவாசசலிககு யுபாயமகேளு
தண்ணியிலேசுரநிநசி யெனறமூழகி
தானபானஞசெயதுநீ தீரததுககொளளே. 13

தீர்ததமதுவாடிநீ நவககிரகாதி
செபபசெயதுமுப்பது நாழிகைககுளளே
வோததுவிடும்முனதேக காநதல்போகும்
விபூதியிலேசதுரமிட்டு பிறையும்போடு

பார்த்திருக்கும்போதல்லோ தானும்நல்ல
பண்டிதமாருபாயமது பார்மேல்செய்வார்
கோத்திரத்திலுனக்குவெகு புண்ணியமுண்டா
யுலகருக்குமிதுவயணங் கொண்டுசெய்யே. 14

கொண்டுவாநிதமுமிந்த படிதண்ணீரில்
குறியிட்டுமுச்சிரங்கை கங்கைநீரை
உண்டுவாபூமதிபுங் கையிறக்கீறி
யூட்டினமேயுனக்குவர மாட்டாதப்பா
யுண்டுவாரவரவரை நினேங்கியாதே
முகூர்த்தமிட்டயேழுநாள ஸதிரீயைச்சேரு
பண்டுபார்பெரியோரை யடுத்துக்காரு
பரிகாரிபரியாகி யாவாயதானே. 15

பிரமன விண்டு ருத்திரா மகேசா சதாசிவமான பஞ்ச மூர்த்திகள மூலாதார கணபதியோடு ஆறு ஆதாரங்களிருப்பதாக மறை கூறபடுகின்றன. மண், சலம், அக்கினி, காற்று, ஆகாயமும சாவ நால்வகை யோனி வடிவ ஜீவர்களுக்கும ஆதாரமா யிருப்பது அனைவருக்கும நாசியில உஸவாஸ நிஸ்வாசமா யுலவிவரும யிடகலை பிங்கலையாக சுழுமுனை ஆதாரத்தில் மாறி நடந்து வரும் சத்திசிவ சந்திர சூரியரெனும சுவாசமாவ வாசியானதுநாள வொன் றிற்கு 2,11000,600 சுவாசம நடந்து வருகின்றது. அப்படி நடந்து வருவது மனமாகவும் வாசியாகவு மிருப்பதில் நாள் வொன்றிற்கு 21-வட்டமாயும சந் திர பாகத்திலும சூரியபாகத்திலும் ஐம்பூத பிரிவாய் பிரிந்து காட்டுகின்றன. இப்படி காலையில் நடக்கும் ஐம்பூதம் அந்தக கரண வியாபாரத்தால அறிவை தோற்றுவிக்கால ஆயுளையும க்ஷீணப்படுக்தி, நரை திரை மூப்பை எளிதிலுறபவமசெய்து விடுகின்றன.

சததியெனறவடிவேது வொளியாயநிறகும
சாதகமாயசிவமேத வொளியாயநிறகும்
வெததியெனறவொளிவெளியு வொனறிததானுல்
வேதாநதசிததாநத மிரணடுமொனருய
முததியெனறவடிவாக தோறறுமபாரு
மூதணடரூபமெ னுமகேசரியுமாகுாம [ம்
வெததியெனறவிநதையெலலாம வொளியாயபோகு
வேதமெனறமுடிவதனை புகனறிட்டேனே. 16

ரூபமெனருலரூபமலல பசசையலல
உததமனேமஞசளலல வெளளையலல
ரூபமென்ருலகசிப்பல்ல புகைமேகபலல
யூணிப்பார்மனதுதனி லினனதெனறு
ரூபமெனருல்கசிபபல்ல புகைமேகமலல
வோகோசிவரூபம நனருயதோணும்
ரூபமெனருலவிளககொளியின பிரகாசமபோம
லுணமையிலதயநநதவனே தலைவனுமே. 17

பாரடஙகளுளளதும பரநதவானமுளளது
வோரிடமுமனறியே வொனறினறதொனறலோ
ஆரிடமொனறியே பகததுளுமபுறததுளும
சீரிடஙகண்டவா சிவனதெரிநதஞானியே 18

பாரபபாபிராணனெனுமபிராணவாயவு
பதியுடனதானியஙகும வகையைககேளு
நேரபபாநடனரவி சுழியிறமுனறி
நினறுசுததிநொடியிலே சிமமெனவேயிரங்கி
சாரடாவோமெனவெ மூலாதாரம
சாாநதிருநதுநாபியிலே ஆவெனருேடடி
காரடாசாவெனவே கதிரமதியில்செனறு
கபாலததைசுததிநடு நாசிகாணே. 19

பிராண வாயவானது தசவாயவாக தசவித
தொழிலை நடததி முடிவில பிராணவாயவாக நிறகும்

மன அசைவால் பிராணாதி வாயுகளுதிப்பு மன அசைவிலாதிருந்தால் வாயுகளுக்கு தொழிலில்லை. மனமாகிய வாசியே மனம். மனமானது சலம், கனல், வாயு இம்மூன்றும் கூடியது.

தானான மூலமுத லாறுவீடும்
சாக்கிரத்தின கோட்டையிலே சாற்றுநிற்கும்
கூறான பஞ்சகர்த்தா விருக்குமிடமொன்று

இவ்வனுபவங்களை மேலோர் கூறியிருப்பதும்.

"ஒன்பது வாயி லொருமந்திரத்தா
லைம்புலன் கதவை யடைப்பதுங்காட்டி
கருவிகளொடுக்குங் கருத்தினையறிவித்
தலமொருநான்குந் தந்தெனக்கருளி
இடைபிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து
கடையிற் சுழுமுனை கபாலமுங்காட்டி
குண்டலியதனிற் கூடியவசபை
விண்டெழுமந்திரம் வெளிப்படவுரைத்து
மூலாதாரத்தின் மூண்டெழுகனலை
காலாலெழுப்பும் கருத்தறிவிக்க."

ஒளவையார் கணபதியைப் பிரார்த்தித்திருப்பதால் சென்னமெடுத்த ஒவ்வொருவரும் மேல்கண்ட அனுபவத்தை சுருதிகுருவால் சுவானுபவம்பெற்று வாழ்வதே நற்பயனாகும்.

வகையானவாசியது மனமுங்கண்ணு
  மயங்காதேசிவாயமென்று புலம்பிடாதே
பகையாதே அட்சரங்க ளென்பதொன்றும்
  பரிபாஷையாயுரைத்த நாமபேதம்
திகையாதேநாமமென்று பஞ்சாங்களென்றும்
  செபியாதேயறிவுகெட்ட மானிடரைப்போல
நகையாதேமானிடரை பலசாதியென்று
  நம்பாதேநல்விழியின் காலைப்பார்

திருமூலத்தேவர்முதல் மனிதரோடு
  சிறியயோகம்பெற்றிருந்த மார்க்கந்தனை
பிரியமுடனேனைத்தொழுது கேட்கப்பிள்ளாய்
  பிங்கலையுமிடகலையும் மாறும்போது
அழிவானசுழிமுனையில் மனதைவைத்து
  வசையாமலொருமனதாய் காக்கும்போது
குறியானசிவயோகம் சித்தியாச்சு
  கோடிசென்மம் சித்தரைப்போல் வாழலாமே.

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய், முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்குஞ் சோதியை மூடரெல்லாம், கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்தில் வைப்பார் கருத்தில்வையார், பட்டப்பகலையிரவென்று கூறிடும் பாதகரே.

ரேசகம், வன்னி, பூரகம், அப்பு, பிராணவாயு, அம்சம்வாசி, தசநாடிகள், இருதயத்தினசைவு, அறிவு நேத்திரக்கருமணி வொளி, நாசி மூலமாய வெளி கழிவது விடம் பொருந்திய சூரியகலை ஆகாய சந்திர கிரணங்கள் முன்னிலையில் அமுதம் உள் புகுந்து சந்திரகலையென்றும் உள்செல்லும் சுவாசந்தோறும் அமுதம் உள்சென்று உதிரத்தில் கலந்து உதிர சுத்தியும் செய்து, சீவனுக்கு ஆதாரமா யிருக்கின்றன. இவ் வமுதபலத்தால் தபசிகள் தேகத்தை போஷித்து நெடுங்கால மிருப்பதாக மதியமுதம் உட்கொள்ளும்படி செப்பியிருக்கின்றனர். கைலாய மென்னும் சுழுமுனை வீட்டில் ஓங்காரித்துக் கொண்டு தலையெழுத்தாக யிருப்பது உணர்வு அவை அசைவற நிற்கில் சிவமாம். அசைவுறில் சீவனும் மூச்சாகவும் பேச்சாகவும் சப்திப்பது சக்தி. இவையே பேசுமெழுத்து பேசாவெழுத்தென புகல்வது பேசுமெழுத்து மனம் பேசாவெழுத்து வாசி சாகாக்கால் வேகாத்தலை போகாப்புணர் பென

மறை கூறும் வாசியாகிய வாயுவையும், ஆகாய வெளியையும், ஆவியாகிய வன்னியையும், எச்சமய மகான்களும் அடையவேண்டியிருக்கிறது.

காலென்பது பிருதிவி, தலையென்பது ஆகாயம். மத்தி அப்பு, உடல் வாயு, உயிர் அக்கினி, அறிவு மயமாய் நின்றன.

தானாகிதானமுடிந்த சூட்சந்தன்னை
தரணிதனிலறியாமல் தானதானென்று
ஊனாகிநின்றதிரு வுடலைகாணென
உடலில்நின்றவட்சரத்தி னுறுதிகாணென
ஆணாகிநின்றதிரு வாசிகாணென
அமர்ந்துநின்ற வாசிதிரு நயனங்காணென
வானாகிநின்றவடி முடியுங்காணென
மதிகெட்டுவிதியழிந்து மாளுவாரே.

ஆகாய ரவியினிடத்து உஷ்ணகிரணம் மழைகிரணம் பனிக்கிரண முண்டாக்கியதுபோல அறிவினிடத்தில் இடகலை பின்கலை சுழிமுனை யென்னும் மூன்று கிரண முண்டாயின.

மணிமந்திர ஔஷத பரிகாரமாகிய மூன்றில் சாரமாகிய வாசியின் லக்ஷ்யம் தெரிந்து, அவ்வனுபவத்திலிருந்து பிணியாளன் வியாதியை நேத்திரத்தால் கண்டு, வாசியினால் ஆக்கிருஷணம் செய்வதே மணிமந்திர பரிகாரமாகும் ஔஷதாதிகளால் வியாதியை நிவர்த்திப்பதாக விருந்தாலும் வைத்தியனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சர அப்பியாசம் வேண்டியிருப்பதால் அதற்குரிய அனுபவிகளை யடைந்து ரேசக பூரக கும்பக மின்னவையென் றுணர்ந்து அடைந்தால் நன்மார்க்க நிலையாகும்.

சரியை கிரியை யோக ஞானமாவன. மன்னுயிரும் தன்னுயிர்போ லெண்ணுவது சரியை மனுநீதி குருமொழியும் தப்பாதிருப்பது கிரியை, ஒண்ணுமே

யலையுமன மொடுங்குவது யோகம், எப்போதும தற். பரமாய் நின்றதுவே ஞானம.

நானகு பதமாவன'—கடவுள் சிருஷடித்த உல கில் வசிபபதே சாலோப பதம், கடவுளை யெதிரிட்டு போற்றி வாழ்தலே சாமீப பதம, குரோதாதி குணங்களை நீக்கி சதவகுணமாக யிருப்பதே சாரூப பதம், துவிதபாவனை நீக்கி ஆதம விசாரணை செயது கடவுளோ டொன்றப் கூடி அது தானய தானது வாய நிற்றலே சாயுசசிய பதமாகும.

அஷடகாமமாவன —பிராணயாமததால வாசி யை வசபபடுததி கடவுள திருவருள்மீது மோகிதது நிததிரையை நீககி கணபாரவை பகிரங்கபபடுததா மல ஐமபொறிகளை விதவேஷிதது நானெனுமம அகங காரததைப பேதிதது பூரணததில் மனதை ஐககியஞ் செயது சஞசிதவினைகளை மாரணம் செய்வதாகும.

அஷ்டாங்க யோகமாவன —காமமாகிய இச் சையை தோனறாமல செயது தக்க ஆதனததிருந்து நாமரூபததை நாடும மனதை யிருதயாமபாததி லிருததி புறவிடயங்களை நீககி விகாபபமிலலாமல தததொரூபததை நாடி வெளி ஒலிதானே தானய வெதது நிருவிகாபப மாகுதலாம.

அணிமாதி சிததியின விவரம —அணிமா, சூக்ஷமகாரண மகா காரண சரீரமெனபதில மகா காரண சரீரமாய யணுவிலசைவாக நுழைவதும, மஹிமாவிஸ்வரூபமாய தோனறல அரிமா அதிகபளு வாக யிருததல, லஹிமா தககையைபோல லேசாக காட்டல், பிராபதி ரவி மதியோரை வசப்படுததல், பிரகாமியம் பிறாகாயததில நுழைநது நினைததவ

ரிடம் அக்கணமே தோன்றல், ஈசத்துவம் பஞ்சகிர்த்திய தொழிலை நடத்தல், வசித்வம் அண்ட முதலிய அனைவரையும் தன் வசமாக இருக்கச்செய்தல்.

தேகமைந்தின் விவரம்—இருள் தேகம்-மருள் தேகம்-சுத்த தேகம்-பிரணவ தேகம்-ஞான தேகம். இருள் தேகமாவன—ஸ்தூல தேகத்தில் அபானத்தில் மலகுற்றம், நாவில் நாடிகுற்றம், கண்டத்தில் கபகுற்றம், மேல் மூலத்தில் திரைகுற்றம், மனதில் ஆணவமலம் பொருந்தி நானெனும் அக்கியான குற்றம் மருள் தேகமாவன—மாயா சம்பந்தமாய் தனக்கு வருவது தெரியாமல் அகங்காரங் கொள்வது. சுத்த தேகமாவன—கருவிகரணாதிகளிறந்து அறிவு அருள் வடிவமாய பார்வைக்கு தேகம் தோற்றும், பிரணவ தேகமாவன—தேகம் தோற்றுகைக்கு புலப்படாது நிழல் சாயையும் கிடையாது. ஞானதேகமாவன—கண்ணுக்குத் தோற்றாது அறிவிற்குப் புலப்படும்.

திருக்குத் திருக்ஷியமாவன—நாமரூப பிரபஞ்சம் யிந்திரியங்களுக்கு விஷயம், இந்திரிய கரணங்களுக்கு விஷயம் கரணங்கள் சீவனுக்கு விஷயம் சீவன் ஜீவசாட்சிக்கு விஷயம் சாட்சி விவேக ஞானத்திற்கு விஷயம் விவேகஞானம் பரிபூரண சைதன்யமெனும் அறிவொன்றுக்கும் விஷயமாகாது. இந்த சொரூபநிலையே தானென்ன றுணர்ந்து அதுவாய விளங்குவர் ஞானிகள்.

ஞானிகள் தேகசித்தியாவதற்குத் தசதீட்சை விவரம்—முதல் தீட்சையில் ரோமத்துவாரங்கள் வழியாக கெட்ட நீர்கள் வியர்வையாகக் கசியும், 2-வது முத்தோஷமாகிய வாதத்தை சிலேத்ம தோஷம் நீங்கும், 3-வது பழய கெட்ட உதிரங்கள் கசியும், 4-வது சாப்பம் தோலுரிப்பதுபோல சரீரத்தில் தோலுரியும், 5-வது சட்டை கழன்று தேகம் சிவந்த நிறமாய் பஞ்சமூர்த்திகள் கோரியதை தருவர், 6-வது சட்டை

கழன்று சுழிமுனைவாசல் திறந்து தூரதிருஷ்டி தெரியும். 7-வது சட்டை வெளுப்பாய் கழன்று தேகம் தீபம்போல் பிரகாசிக்கும். 8-வது சட்டத்தை உயர் தூக்கும் லகிறியுமாகும் கூடுவிட்டு கூடுபாயும். 9-வது தேகம் சூரியப் பிரகாசமாய் அஷ்டமாசித்தியும் கைலாய தேகமாய் தேவர்கள் ஏவல்புரிவர் 0-வது தேகம் தீபம்போல் பிரகாசித்து தேகத்தை வெட்ட கத்தியோடும் சொரூபசித்தியும் அண்டத்தில் மௌனம் நரை திரை மூப்பு பிணி மரணம் கிடையாது.

தபசிகளுக்கு ஆகாரம் வாசி வாசி என்பது பிராணவாயுவு இதைக்கொண்டு சகல சித்திகளையும் பெற்றனர். சுடரான சுழிமுனையில் சந்திரன் சேரில் பஞ்ச பூதமும் அறிவும் ஒடுங்கும். இரவில் சேரில் ஐம்புலனும் அறிவும் பெருகும். இரவிமதி ஒன்றாகக் கூடி சுழியிடப் வொடுங்கில் அறிவும் தசவாயுவும் ஒடுங்கும். வாசி நடுநிலையினும் மூலத்திலும், நாபியிலும், கண்டத்திலும், சுழிவிடமும் சதா நிறப்வார் தான் மெய்ஞ்ஞானிகள்.

சாகாகாலையும், வேகாதலையும், மணியாடும் கோணத்தையும் ஆசான முனைனிலையில் தெரிந்து மும்மூலமாகிய உந்தி மார்பு நெற்றிக்கண்ணிடமிருப்பார். அமாவாசை அன்னந்தண்ணீர் இறங்குமிடம். பாநுவம் அன்னரசம் பிரிக்குமிடம். நாதமென்பது தீமனம், விந்தென்பதுவாசி. தீயானது வாசிமீதேறி விளையாடும். சாகாகால் வாசிவாயுவு, வேகாதலை ஆகாசவெளி போசபுனர் ஆவியான வன்னி ஆக மூன்றும் கூடியது நாதமென்றும் பசந்தமண்ணும் தண்ணீரான இரண்டும் விந்துவாக விளங்கும்.

மூன்றெழுத்து
பதி, பசு, பாசம்
அறிவு-வாசி, சோதி
ஸ்தூலம் சரீரம்
சூக்ஷமம்-ஆவி
காரணம்-பரம்
பதி-பரம்
பசு-வாசி
பாசம்-காயா
சத்தி-தீ
சிவம்-வாசி
பூரணம்-சலம்
ஆடி-சந்திரன்
நடு-நாடி
முடி சூரியன்
ரேசகம்-சூரியன்
பூரகம்-சந்திரன்
கும்பகம்-சுழிமுனை
வாமபால்-ரவி
ஞானபால்-பதி
சோமபால்-அக்கினி
சீவாத்மா-மூலத்தசி
பரமாத்மா-வெளி
பேசுமெழுத்து-
மனம்
பேசாவெழுத்து-
வாசி
அக்தி-சூரியன்
சந்தி-சந்திரன்
உசி-சுழிமுனை

விட்டயிடம்-ஆகாய
வெளி
தொட்டயிடம்-வா
மூல அனல்-வாசி [சி
வாசி-பிராணன்
பிராணன்-தீபம்
தீபம்-யோகமாகும்
மதம்-3
சாதி மதம்
பொருள் மதம்
கலவி மதம்
குலம்-சங்கிலம்
சட்டை உரிப்ப 96
தத்துவம்-69
புளியாள்-திரை
உபபால்-நரை
துவாரம்-9
சீவத்துவாரம்
விகாரத்துவாரம்
அகாரத்துவாரம்
விசேஷஜாதி துவா
ஆசிரமத்துவாரம் [ரம்
நாமத்துவாரம்
சமஸ்காரத்துவாரம்
வேஷத்துவாரம்
கிரியைபாதி துவா
மும்மணி [ரம்
ரவி-சொரூப மணி
மதி-கமலனி [கினி
சுடர்-அட்டமாசித்

பூமி-சத்தி
ஆகாயம்-சிவம்
சத்தி-உடல்
சிவம் உயிர்
தீபம்-அறிவு
வாசி-மூல அனல்
பிராணம் தீபம்
நத்தி-நேத்திரம் [ம
மனோன்மணி-மன
புருவமுனை-சொர்
க்கவீடு சாந்தம்
பாலெட்கி-துவாத
ஆதாரம் சதரம்
அத்துவைத ஆத்மா
அந்தய ராத்தைத்த
திபாணிசக அக
க்கீசாரனா
ரவிமதி-சுடர் மூன்
றும் ஒன்றாகால்
வக்கிநக்ஷண
ஒன்னபலும்
சந்திரனை நோக்க
வெட்ட வெளி
போலகாணும்
அந்தசிவபதமாகும்.
ரவியைப் பார்க்க
இருதயத்திலாவி
பிராணமாதா
ஏம அக்னி சத்தி
யாகியுமாகும்

ஸ்தூல தேகத்தை போஷிக்க ஆகாரம் கொடுப்பதுபோல் சூக்ஷம தேகமாகிய ஆவியாகிய வாசிக்கு ஆகாயம் சந்திர கிரணங்களின் அமுதத்தைக் கொடாததால் மூல அனலுக்கு ஆவிகுன்றுந்து ஆயுள் க்ஷீணப்படுகின்றன.

குலம் என்பதும் ஜாதி என்பதும் முடிவாகப் பார்க்கில் மானிடப் பிறவிகளில் ஆண் பெண்ணாக விளங்குவதில் கொலை - களவு - கள் - காமம் - பொய் ஆகிய ஐந்து பாதகத்தொழிலை நிக்கிரகித்து சத்வ குணத்தோடு பரமெனும் பொருளையாதோ காரணம் விவரமறிந்து தானே சூசனையென ஆத்ம விசாரணைசெய்து முடிவை நாடி நிற்பவரே மேலாம் குலமெனப்படும். காமாதிகளைக் கைக்கொண்டு நன்றுதீதென தெரிந்து நடவாமல் புலால் மதுபானங்களையுண்டு ஊன் உரக்க மேன்மை பெரும்போகமென வாழ்நாட்களை மிருகாதிகளின் பாவமாயிருந்து நடிப்பவரே கீழ்குலமெனப்படும். மனதை ஒருமை செய்யாமல் காவி காப்பிர தண்டு கமண்டல விபூதி பூசினும், துவாதசநாமம் தேகத்தில் சாற்றினும், சதா ஆலயம் புகினும் ஐந்துகால சப்தசந்தியாவந்தனம் புரியினும் யாதொரு பயனுமிராது. தனக்குத்தானே வஞ்சகனாவனென,

வெண்சுடலை யானை வளாக்குழன்றே போ[illegible]
பண்ணென்ற துப்பி வளைப்போங்கை யாமு
[illegible] நாதங்க டாமவ பத்தும்
பணிந்தவாக கலந்து பாரக - வொண்ணாதே.

மானிட சரீரத்தில் தசவித நாதங்களும் பகிர்முகநோக்கல்லாமல் அந்தர்முகநோக்குடையவர்க்கு விளங்கும் சத்தம் ஓசை எனப்படும். அவையே நாதமாகும். நாதம் ஆகாயத்திலுற்பவம் சத்தம் பிறந்த இடத்தில் சகலகலையும் முதிக்கும் நாதவிந்துகளை என்புகல்வது நாதமானது பெண்பாலிடமென்றும் விந்தென்பது புருடனிடமிருப்பதென்றும் கூறுவது சகசமாயிருந்தாலும் ஆணிடத்திலும் பெண்ணிடத்திலும் நாதவிந்திருப்பது உண்மையாக விருக்கும். இதை அனுபவத்தில் நிச்சயிக்கப்படும். குளவியானது சிடமாகிய புழுவை எடுத்துக்கொண்டு போய் மண்கூட்டி லடைத்துச் சிறிய வழிவிட்டு அவ்விடம்

குளவியானது தனது வால் முள்ளினால் பலதரமும் புழுவைக் குத்தி. ரீங்காரமான பிரணவ நாதத்தை குளவியானது வெளியிக்க, குளவி குத்திய துன்பத்தைச் சகியாத மகா துன்பத்துடன் நாதவொலியை கேட்டிருந்தபுழுவானது அந்த வடிவம் நீங்கி குளவி வடிவம் பெற்றது. அதுபோல மானிடதேகமுடையவரும் தனக்கு எதிரிட்டிருக்கும் மரண பாதைக்கு மிகப் பயந்து சதா ஆகாய அப்புசமான பிரணவநாதம் இன்னதென்று ஆசிரியரிடம் கேட்டு மனதை அதில் லயப்படுத்தி யிருக்கச் சூக்ஷம சரீரம் சித்தியாகும்.

என்றுசெயலா லெய்துமிவ் விதியு மல்ல
தன்றுசெயலா லுண்டோ தந்தைவிதி-யென்றுசெயலோ
முன்னுள் ளமைந்த மொழிதவறு தன்னுள்
யின்னுள் ளமைப்பது மில.

என்வும் தந்தை விதியல்லவோ அடண்ணே இந்த விதிகளெல்லாம் என்வும்,

பாதங்களபோமென்றீர் பாவமென்ன
பரமான வென்குருவே யருளிச்செய்வீர்
சூத்கமாம நாதத்துள் விந்துபூரத்த
சுகம்போல யிருந்துதடா யதுவேபாவம்
பேதையரை பெண்டுவைத்து மைதுனமேசெய்து
பிறந்தாயே யவறறுட செனமித்தேதான
மாதாவே யென்தாயே கொடும்பாவிநீதான்
மகமாகபுறப்பட்டால ஞானமாமோ.

ஆதாரமாகிய ஆகாயம் அம்ஸத்தில் ஒருகோடி ஒன்பதுலட்சம் அறுபதாயிர கணமாக 50-நாள் 414-நாழிகை ஆயிரத்தறுநூறு கோடி கணக்காய் புருடனிடம் சுக்கிலத்தில்,

மேவியசீவன வடிவது சொல்லிடில
கோவின மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவியகூறது வாயிலமாயிறு
வாவியின்கூறு நூறுயிரதொனறே.

யணுவி லணுவினை யாதிப்பிரானை
வணுவி லணுவினை யாயிரங்கூறிட்
டணுவி லணுவை யணுகவல்லார்கட்
கணுவி லணுவை யணுகலு மாமே.

அணுவுள் ளவனு மவனுள் ளணுவுங்
கணுவற நின்ற கலப்ப துணரா
ரிணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித்
தணிவற நின்ற சராசரந் தானே.

புருடன் சுக்கிலத்தில் அணுவுக்கணுவாய் முன் கண்ட நாளளவாக கீடவடிவாக் கொப்பமிருந்து மோகங்கொண்டு ஸ்திரீயை நினைத்துப் புணர்ந்து ஸ்திரீ சுரோணிதத்தில் சுக்கிலத்திலிருந்து கீடம் சம்பந்தமாகும் முறையான ஆண்பெண்ணும் மவுன முற்றல் மோசமில்லை கருவங்கே தரிக்கும்பாரு இரு மனமும் வொருமைமனதுடனிருக்கவேண்டும். அவ்வகை யுத்தம புணர்ச்சியில் ஸ்திரீயின் மனமானது புருடன் வடிவுமீது நோக்கம் இருக்கவேண்டும். வேறு ரூபத்தின்மீது மனம் வைக்கலாகாது. ஒன்றதான இருவரும் கூடியேயுற்றவுள்ளமகணவன்றன் மேலுற்ற நன்றதான கணவன்றன் னுருவமாய். நாடும் காதலியே தவநாட்டில் நின்ற தாயுருவே வடிவாயுறு நேசமாதலன்போலிருந்தால் வழியன்றியே யவளை முன்னவன் பின்னவனுக்கு மைந்தன் கூறுபெறு நீனமலர் இவ்வண்ணமாக வடிவம் பொருந்தும். புருடன்கலை சூரியனாக இருந்தால் கரு ஆண் வடிவமும், சந்திரகலையாக யிருந்தால் பெண் வடிவமாகவும், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு பூதியமா யிருக்கில் அவையவைகளுக்குரிய கணக்கின்படி ஆயுளமைவதாக யிருக்கிறது. அப்படி யமைந்த கருவானது 280-நாள் அல்லது 300-நாள் பெண் வயிற்றில் வளர்ந்து வெளிகண்டது அவ்வகை ஜெனமித்த சிசு முழுமித பருவமடையும். அதை ஏழு பிறவி என்றும் புகல்வர். அவையாவன:—புருடன் ஸ்திரீயை

நினைந்து மோகங் கொண்டது-1, சம்பந்தமுற்று, சுரோணிதத்தில் சம்பந்தமானவை-2, கருப்பையில் வளர்ந்தவை-3, வெளிதோன்றி குழந்தை பருவம்-4, வாலிபருவம்-5. எவ்வன காமாதிகளா லிவ்வரு பருவம்-6, நரைத் திரை மூப்பு பிணி மரண பருவம்-7 இந்த ஏழு பருவங்களிலும் வடிவ மும் குண மும் நடக்கையும் பேதங்களாகவே யிருக்கும்.

புருடன் ஸ்திரீ இருவரும் மோக வுறவு விவரம்.

கேளப்பா மனமான வாயுவுகூடி கெடியான சித்த மாகாயம் பொங்கி, வேளப்பா வாங்கார சிகார மிஞ்சி மேவுதற்கு பெண்மேலே மோகமாகும், நாளப்பா ஐந்திறக்கும்பலமேதென்று நலம் பெறவே சொல்லுகின்றேன் நன்றாயக்கேளு. தாளப்ப மன தோடே வியானன்கூடி தனியான நாதத்தி லபா னன்றானே.

தானென்ற விந்துவினிற சமானன்கூடுந் தனி யான சித்தத்தில வியானன் கூடும், தானென்ற ஆங் காரம்கொசசிப்போடு கலந்துநிறகும் வுதானனப்பா கண்டுகொள்ளு, வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மன துங்கூடி மேவியவன் கலந்துவந்து விழுக்குபோது, மானென்ற மௌனப்ப வசமேயாவன் மருவுகின்ற பெண்ணுக்கும் யமமுறைதான் காணே.

ஒன்றான விந்துவிலே விட்டகுறைவந்து வரு தரிக்கும் அவ்வுருவே யவனவளுமாவார் என்று தனது நல்வினை தீவினையளவாக பெண் காப்பத்தில் தானே பிறவி எடுத்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்று அனுபவிகள் கூறிய மகா வாக்கியம்.

பிராணவாயு பித்தம் அக்கினி ஜலத்தில், அபான வாயு வாதம் மலத்தில், சமானவாயு அய்யம் சுழி விந்தில்.

தீயும் காற்றும் மலத்தினசார, வாதவாய்வும், அக்கினியும் காற்றும் ஆகாயத்தில் சாரபித்தமும், சகலமும் காற்றுச் சுழியில் சார சிலேற்பனமும்.

வஃனி மூலவிடம ஐந்து-நாசிநுனை, சகஸ்திரம், பிடரி, ... மூலம

முத்தியின விவரம - குதஸ்தானம தீயொனறு, ருத்ரஸ்தானம தீயொனறு, புருவமையம சதாசிவ ஸ்தானம தீயொனறு.

சந்திர சூரிய அககினியிடமானது —மூலததில் அககினி, மாரபில சூரியன, முடியில சந்திரன

உடம்பிடம-சூரியகலை சந்திரகலை நடககும சுவாசம பிடரிவழி சென்று வரும, சந்திரகலை நடககும போது 312 பாகமாகிய மூளையில சென்று வரும மந்திரங்கள பதிமூககாலென்பது, மந்திரம சூரியன கால பதி சந்திரன மூககால அங்குஷ்ட பிரமாண மெனனும அசததீசா ஒரு அஙகுலமுள்ள நேததிரஸ்தானமிருநது ஆயிரததெட்டு கிரணஙகள பொருந்தி பகிர்முக நோககாக யாவும பாரததும தான சாவ சாக்ஷியாக விளஙகும.

ஸ்தூலபஞ்சீகரணம

பிரிதிவில பிரிதிவு-அஸ்தி
பிரிதிவில-அபபு-மாமிசம
பிரிதிவில தேயுவு-சாமம
பிரிதிவில வாயுவு-நரமபு
பிரிதிவில ஆகாயம-ரோமம
அபபினிலபபு-மூததிரம
அபபினில பிரிதிவு-உமிநீர
அபபினில தேயு வியாவை
அபபினில வாயுவு-உதிரம
அபபினில ஆகாயம-சுகலம
தேயுவினில தேயுவு-பசி
தேயுவினில பிரிதிவு-தாகம
தேயுவினி லபபு-நிததிரை
தேயுவினில வாயுவு-ஆலிசம
தேயுவினில ஆகாயம-சஙகம
ஆகாயமும வாயுமும-கணடம
ஆகாயமும தேயுமும-மாரபும
ஆகாயமும அபபும-நாசிபிததம
ஆகாயமும பிரிதிவும-இருதயமகஙகாரம
வாயுவும பிரிதிவுகூடில - இருதயம பிராணம
வாயுவும அபபும- குதம அபானன வாயுவும தேயுவும—கணடம உதானன
வாயுவும வாயுவும-சாவ சரீரி வியானன
வாயுவும ஆகாயமும-நாபிச மானன
தேயுவும ஆகாயமும-செவி
தேயுவும வாயுவும-சரீரம
தேயுவும தேயுவு-நேததிரம

வாயவினில வாயவு-வோடல	தேயவம அபபம-சிஙகுவை
வாயவினில பிரிதிவு-நடததல	தேயவம பிரிதீவும-நாசி
வாயவினில அபபு-இருததல	அபபும ஆகாயமும-சததம
வாயவினில தேயவு-தததல	அபபும தேயவும-பரிசம
வாயவினில ஆகாயம-கிடததல	அபபும தேயவும-பாாவை
ஆகாயததில ஆகாயம-மேகம	அபபும அபபம-ரசம
ஆகாயததில பிரிதிவு-ஆசை	அபபும பிரிதீவம கெநதம
ஆகாயததில அபபு-நேசம	பிரிதீவம ஆகாயமும-வாககு
ஆகாயததில தேயவு-பயம	பிரிதீவம வாயவும-பாதம
ஆகாயததில வாயவு-வெடகம	பிரிதீவும தேயுவும-பாணி
சூக்ஷ்மபஞ்சீகரணம்	பிரிதீவம பிரிதீவும-குதம
ஆகாயமுமாகாயமும-சோததிரமறிவு	பிரிதீவம அபபும-குயயம

ஐவகை-உறபவம-பிருதிவினிடம் சராயுகமான விததுகளாம புல-பூடு-கொடி - செடி-மரம முதலியவைகள.

அபபு பூதம உறபீஜம் பைசிடமாக மானிடம் பசு ஆடு மிருகாதிகள.

தேயு பூதம-சுவேதம, வியாவை, வெப்பததால ஈ, பேனு, கிடம, கமபளிபபூசசி, புழுகு

வாயவுபூதம-அண்டசம, முட்டையில கோழி, வாதது, பல்லி, ஓணான, சறபம, கோட்டான, கெருடன.

மநதிரபீசம-ஆகாயம, மஹான்களால் சிருஷ்டிககப்படும.

இதில் ஓரறிவுடையது-புல, மரம், செடி, பரிசமறியவும.

ஈரறிவு-சிப்பி, சஙகு, பரிசரசமாகவும.

மூவறிவு-கரையான, எறுமபு, பரிசரசகெந்தம

நாலறிவு-தும்பி, வண்டு, பரிசரசகெநதரூபம்.

ஐயறிவு-பறவை, மிருகஙகள, சததபரிசரூபரச கெநதமறியும.

ஆறிவுடைய மானிடம ஞானமாகிய அறிவும் பொருந்தியவாகள.

ஆணவமாய் மாய்கை காமியம மும்மலமும் நீங்கி ஆதமா அருளோடுகூடிய ஞானமாகும.

ஒரு பாதையுமினறி தானாக யிருபபது பிரமம், பிரமம மாயையாகிய அவிததையிற பிரதிபலிதத போது சீவன, சீவன அவிததையிற கூடியபோது சுழுததி, சுழுததி அநதககரணததில கூடில சொற பனம, சொறபனம ஐநது இநதிரியததில் கூடியசாக கிரமம, சாககிரமம 96-தததுவஙகளும விவகாரம.

ஆசசபபாதேகமெனற வாதாரததில் விநதை யெனறயஞ்சையமேசொலலகேளுமூசசப்பாலலா டததிற சாககிரநதானெனறு மூலையான கண்டத தில சொறபனநதானெனறு, நீசசப்பாமாரபினகீழ் சுழுததியொனறு, நிசமான வுநதியிலே துரிய மொனறு, வீசசபபாவிநதினமேல துரியாதீதம விளஙகி நின்ற யவிததைதனுசும் கண்டுகொள்ளே.

விரசுகொண்டு ஆடுகிற சககரததை வினையும் கொணடுபாராமல் வீணையபோன, பிரசைகளே கண்டதினு லேதுண்டயயா பிலமான மூலமதில் மனதைவைதது, யுரவானவாசியினல் மைந்தா மைநதா யூடாடுமசககரததை யுனனியாடட, திர மாமசீவாகதி கொண்டாடும தீரககமுடன் கேசரியி லிருநதுபாரே.

கலையானசீவகலை தீபமபோலே கண்டுதடா யெண்ணெய்திரி மாணடபோது, கலையானசீவகலை யெங்கேபோசசுகனலொளிவினபூரணாதானெங்கே போசசு, கலையானகதலிகுலை சாயுமபோது சாரண மாயமுன்போலே பின்புண்டாமே, கலையானசீவ கலை பக்கததேதான கணவெடிதத கதையாச்சு சீவன் காணே.

தானாகிதானமுடிந்த சூட்சந்தனனை தரணிதனி லறியாமல தானகானெனறு, யூனாகினறதொரு முடலைகாணான யுடலிலிருக்கிற யடசாத்தி லுறுதி காணான ஆனாகினறதிருவடிமுடியுங்காணான மதி கெட்டு விதியழிந்து மாளுவானே.

மாளுவதுரெணடுவிபரம மைந்தாகேளு மகத தானசீவகளை மாறுமபோது, ஆளுவதுபூரணமாய யறிவோடயயா வடஙகுவது பராபரததேயமைப்பே யாகும, சூளுவதுநோயுடனே பாசம சூழ்நகால சுளுவான மதிமயஙகி யலைவானபாரு, காலினிலையறி யாமல அலைநதுகெட்டு கானலிலும நீரினிலும கரைநதுபோமே.

ஆகையால அநதககரண வியாபாரஙகள நீககி அநதாமுகநோககாய பேசசுககும் மூச்சுககும்மததி, பணணுககுமகாதிறகுமமததி, கஙகுலபகலாகுமிடத திறகுமததி, ரவிமதிககு மததி, அறிவிறகும மனதிற கும நடுநிலையில நினறவாககே மெயயபோத முதய மாகும.

நினைவைநீககி நோககியிடி னிமலசொரூபந தோனறிடும, நினைவைமேவி நோககியிடி னிலையி லுபசந தோனறிவிடும, நினைவிலுலக மறிநததுவும நீஙகிசசொரூப மறிநததுவும, நினைவிறைககிறரு னிலலை நிகழுமாயா போகமதில.

தனனைமறைதத பநதமதை தளளிநீஙகிறருண விளஙகும, தனனைமறநததே பநதந தனனையறிந ததே முததி, தனனைவிட வோபொருளிலலைத தானே பிரமமாயையும பின, தனனைவிடவேருய விளஙகாதானேயாகி விளஙகிவிடும.

க்ஷணசிருஷ்டி பிரளயமதினசிருஷ்டிபிரளயமா கின்ற நினைததலும, மறததலும நிததிரையில் தன் னையே மறததலாகினறபடி, மரணகாலம எதிரிட்டி ருபபது இனனநாள் எனறு தெரிந்து அதறகுள

அடையவேண்டிய பயனையடையாதநமதுயிகபோக சுகமும நடைகளையுமனவிகாரமும யாது பயன.

ஐமபுலனை வெனறவன வீரமேவீரம, கடவுள் ஒனறெனத தெளிநதபேரறிவே அறிவு. பிறர ஏமா றுண்பதே ஊணதான. சாகாமல் கறபதே கலவி. ஆகலால, ஆதிசிருஷடி காலமுதல யோனி யாசை கொணடு யோனிமூலமாகவே இசசை கொண்டபடி செனமிதது வருகிறோம. அவவகை யோனிவழியாக அளவிறநத செனமஙகள எடுததும, இபபோது ஈகி ஞய, பிறநதுவிட்டேன இனி பிறவாதிருகக வரநதர வேண்டுமென பட்டினதது சுவாமிகள கேட்டபடி, இனி பிறவி பெருவண்ணம பெறவேணடு மலலவா. தேகம நரை திரை மூபபு சாககாடு பெறறு தேகம நசிப்பது சிததப தேகததிலிருநத சதது எககாலமும நசிபபதிலலை என றனைவரும புகலவது பழமொழி யாக இருநதாலும அனுபவததில சிததாநதமாக வேண்டும.

இபபுவி அததிபபழம்போல் பேரணடம, அதற குள ளமைநத விததுகளபோல சிததணடஙகள. மேறகணட பேரணடம ஆயிரதெதட்டு கூடியது ஒரு புவனம, இவ்வகைகொணட புவனம 2,214 கூடியது ஒரு சாகரம, சாகரம ஏழு கூடியது ஒரு பதம, இபபடி 814 கூடியது பிரபஞசமென மேலோர கூறினர.

தரணி சலம (கனல காறறததவான முரணிய பானுருவந திஙகளஙகி முரணிய தாரகை முனனிய ஒனபான் பிரணவமாகும) பெருநெறி தானே. சிவம சததிநாத விநது சதாசிவம் திகழுமீசன், உவநதருள் ருததிரன மாலயன மொனறிரெனறும, பவநதரும் அருவம நாலின உருவம நலல உபாயமொனறாய் நவநதரு பேதமாக நாதனே நடிபபனெனபர. பிரி திவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், உகாரநாத ரவி மகாரவிநது, சநதிரன, ஓஙகார மகமமேரு சுழிமுனை

ஆக அஷ்டமூாததியாயும விளஙகுபவாகள கடவு ளென்ன வேதம கூறும.

ஆசசுதே அறிவொனறின விசாரணையே அனைததையுமே பாாததிருநது வகண்டநதனனில, கோசசுதே குருவாகு தததுவஙகளாகி கொடிய தீவினையு நலவினையுமாகி, போசசுதேபெண்ணுணையப் பிரபஞசமாகி புழுறிய நிறகுணமாய நிமலமுமாகி தீசசுதே சிவமாகி சிவனுகி செழுஞசுடரின கதி ரொளியாய சிறநதவாறே

மட்டுததிசையும பதினைறுகோணமு மெஙகு மொனறுய, முட்டிததததுமபி முளைததோஙகும சோதியை மூடரெலலாம, கட்டிசசுருட்டிககககததில் வைப்பார கருததிலவைவயார், பட்டப்பகலை யிர வென்று சொலலுவ பாதகரே.

மேலோர முனகுறிதத வாக்கியஙகளவணமை யென விளஙகுவதேயாம

ஐயமின்றி மெய்யுவுரு தியை னிதததாலது வாம வுருவை தயானிததா லட்ட மூர்ததியுமாய, பொயயா வினைகளையும தவிரததுத துணையிருநதிடல பூரண மாய சிவனெனறிரு பொருநது மகிழவாயின, மைய லுறு மனமவிடடியாத தானேசயுறமேறயதுவாய பூண செனனமும விளைநதவாறிறதென்றே யுணாநது, மெய்யறிவே தானுக பாவிததாலதுவாய விளஙகு வார யாவருமசெனியாவீட்டையு மெய்துவரே

புண்ணா வெயதிய கணணுப பயனினறே, மெய யுணா விலலாதவாககு

வாரசாம்—ஞாயிறு செவவாய சனி வலநாசி யில சூரியகலையாகவும, வெள்ளி திஙகள புதன இட நாசியில சநதிரகலையாகவும, பூாவபக்ஷ குருவாரம சநதிரகலையும, அமாபக்ஷம குருவாரமசூரியகலையாக வும, காலை 4-மணிககு நடககவேணடியது அவவிதம் நடநதால தனது காரியஙகளனைதததும சிததியாகும. அவவகைநடவாமல பேதமாய, சூரியனடககவேண

டிய தினம் சந்திரனும், சந்திரன் நடக்கவேண்டிய தினம் சூரியனுமாக நடந்தால் அடியிற்கண்ட பலனைக நடக்கும். ஞாயிறு சந்திரன் சனி யிருமல், திங்கள் சூரியன் ஜலதோஷம், சுற்றத்தார்க்குக் கேடு, செவ்வாய் சந்திரன் சுரம், சண்டை, சாவு. புதன் சூரியன் நீரேற்றம் தலைசுற்றல் தீங்கு, வளர்பிறை வியாழம் சந்திரன் தேகநோவு, வெள்ளி சூரியன் கண் காது நோய், வெளியூர் பிரயாணம், சனி சந்திரன் சீதள சன்னியாகும்.

சந்திர சூரிய கிரகங்களினும் ஐம்பூதம் நடப்பதுண்டு. பிரிதிவி நிறம் பொன்மை தித்திப்பு, அப்பு வெண்மை துவர்ப்பு, தேயு செம்மை உவர்ப்பு, வாயு கருமை புளிப்பு, ஆகாயம் படிகம் வசம்பு, பூர்வபக்ஷத்தில் குரு பிரிதிவி, சுக்கிரன் அப்பு, குரு தேயு, புதன் வாயு, சனி ஆகாய பூதியமாகக் கொள்க.

ஞாயிறு ஆந்தையாகிய அப்பும், திங்கள் செவ்வாய் வியாழம் காகமாகிய தேயுவும், புதன் வல்லூறாகிய பிரிதிவியும், வெள்ளி கோழியாகிய வாயுவும், சனி மயிலாகிய ஆகாயம் பூதியமாக நடக்க மிக உத்தமம்.

பூதியங்கள் பிருதிவி அப்பு நடந்தால் சத்வ குணமாயும், தேயு ராசதமாகிய கோபமாங்காரம் ஸ்திரீயிச்சை, வாயுவானது அலைவுறும், ஆகாயம் பரயிச்சையை நாடும். காலை படுக்கையி லிருந்து மூந்திருக்கும்போதே சுவாசத்தை உள்ளிழுத்துக் கொண்டு எழுந்திருக்க வேண்டும். ஆகவேண்டிய காரியங்களுக்குப் போகும்போது ரவியில் பிரிதிவி அப்பு நடக்கச்சென்றால் த[illegible]த்தில் பலன் கிடைக்கும். படுக்கும்போது இடதுகை கீழ்வைத்து வலது கை மேலாக வைத்து கால் நீட்டி படுக்க வேண்டியது. அவ்வகை படுக்கும்போது மனதை பலவாறு சிந்தையில் செல்லவிடாமல் சுவாசமீது செலுத்தி

யிருக்கவேண்டியது. அவ்வகை அப்பியாசஞ்செய்து வருகையில் சொப்பனாதி அவஸ்தைகள் நீங்கி அந்தரமுக விவகாரங்கள் விளங்கும். இவ்வகை நடப்பதுமன்றி வயிற்றில் ஆகாரமில்லாம லிருக்கும்போது பசி அதிகமாயிருப்பதென்று சொல்வது அப்போது மேற்கூறியபடி படுத்திருந்து பார்க்க பசியெழும்பியவிடம் நன்றாகத்தோன்றும், அமாவாசை தினகாலை ரவியை ராகுவும், பருவத்தின சந்திரனை கேதுவும் மறைப்பதுபோல நமது ரவிமதியை ராகு கேது சாயை மறைப்பதால், மனதிற்கு இருளாகிய மாயை மூடப்பட்டது. சந்திரன் மனதிடமும் சூரியன் நேத்திரத்திலு மிருப்பதால ரவியிடம் மதியை செலுத்த மதிக்கு கிரணங்கள் குறைவுபடாமல் அறிவு உதயமாகும்.

ஆகாயமும் வாயுவும் கலந்திருந்து மண்ணும் சலமும் கலந்திருக்கிறது. அக்கினி மத்தியமாய் நின்றன மாமிச உதிரசலம், ஒன்றாயிருக்கிறது சாலாகிய வாயுவு ஆகாய வெளியில சம்பந்தமாக யிருக்கிறது அக்கினிபோது நிலையாய நின்றன

தானென்ற சித்தர் முதல முனிரிஷிகள் தன்மயமேதாகச் தவமே செய்து, ஊனென்ற வுடல வெறுத்த பசியடக்கி வுதித்தக்கலை வாசியென்ற தாரகத்தை தக்கொண்டு, வானென்ற ஆகாச வெளியில சென்று, வந்த துவும் சோதிசோதியெங்கும் சிவமயமான சோதிதானே.

சோதியென்ற சோதியிலே சோதியானார் சூழ்ந்துதடா யண்டமதிலன்றுயப்பாரு, வோதியதோர் தந்திரகலை சோதியெல்லாம் யொளிவிளக்காய்நின்று மடா யங்கேபாரு, நீதியுடன பார்க்கையிலே யண்டந்தனனில நிறைந்துநின்ற நட்சத்திர சோதியெல்லாம், ஆதியென்ற நாதாக்கள் காந்திகாந்தி யண்டமதில சூழ்ந்துதடா யங்கேபாரே.

ஸ்தூலதேகம் சத்தி, சந்திரனென்னும் இதில் உயிர்ப்பாகிய உயிர் சூரியர் சிவமாகும், பிருதிவி குரு நாசியிடமாக வாசனையறிதலும், அப்பு சுக்கிரர் நாவிடம் சுவையறிதலும், தேயவு அங்காரகர் நேத்திரமிடம் ரூபமறிதலும், வாயவு புதன் சரீரத்தில் பரிசமறிதலும், ஆகாயம் சனி செவியினிடம் ஆகாயசப்தமறிதலுமாம். இராகு கேது சாயையென்றும் குதம் குய்யம் இத்தானமிட மிருப்பதென புகலும்.

கடினமென்று தள்ளாதே வாசியோகம் கண் மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு, துடிமிகுந்த சுழிமுனையினூடே கரு சூரியனும் சந்திரனும் வொன்றாய்ப்போகும், குடியிருப்பு சாக்கிரத்தின் கோட்டையாச்சு கோடானகோடியுகம் வாழலாச்சு, நொடி நிமைக்கு நேரமல்லோ பிரமன் வாழ்க்கை நுண்ணிலையைப் பார்த்தறிந்து நுடங்குவாயே.

சாக்கிரப்பிரமுக விவகாரங்களினின்று நித்திரை சொப்பனத்தில் அநேக விஷயங்களைக் கண்டதாயும், செய்ததாயும், சென்றதாயும், நடத்தியதாயும் அனேகமாய்க் காணுகின்றோம், அவைகள் நித்திரை நீங்கிய பிறகு யாதொரு பயனையும் அடையாதவைகளாகின்றோம். அவைகளன்றி ஒரு ஸ்திரீயைக்கூடி சம்போகம் செய்ததாகக் காணுகின்றோம். அப்படிக் கண்டு நித்திரை நீங்கிய பிறகு ஸ்கலிதமான விந்தைப் பிரத்தியட்சமாகக் காணுகின்றோம்.

இந்த புத்திமான்கள் அறிவு முன்னிலையில் யூகமாய யோசிக்க விந்தினை செயலும், பெருமையும் சதா ஆனந்த பரவசராக விளங்குபவர். வேத சம்மதமாக இருக்கும், மாயோளவசத்தே சென்று வரவேண்டிலோயா விருப்பகத்துள் வளர்பக்கத்துளேயாமெண்ணுளின்மேற்பணி மூன்றிரண்டாயாவபரத்துளாதி நாளாறும்மேஆறைந்துபன்னொன்றுமன்றிச் சகமாக கமவேறன்புவேண்டுவோர் பூவரிறபின்னந்தோட்டு மிருபத் தொருநாளிடத் தோங்குமாறின் மிகுத

தோஙகுமககாலஞ செயயவே, செயயுமளவிறறிழி நான் முகூாததமே, மெயயுஙகலை காலமிருநது பருதி காளையுமிடததோடின்ன காமநூலன்றி, செயகவல டைநதீாநதுவிடுக்கவே, கலக்குநாள முனனுடனனி மிடககாதனலததக்கவேணடிலநநாரியுதரக, கலததின மததததைத தணிககததைபபிகதை, விலககுவன செயது மேவணிலீரே, விழுநததலிஙகம விரிநதது யோனி, யொழிநதமுதலைநது மீரைநதோரட்டேறிப், பொழிநதுபுன பூகமபோறறுஙகாண, மொழிநதநுத லாசிரியுளளே யொளிததே மாதரிததே செலுததினு மவவிநது காதலினலவிடா யோகங கலநதவாமாத ருயிராசைக் கைககொண்டேவாடுவா, காதலா போன றஙகன் காதலாஞ சாறறிலே.

மூலாககினி, பசிதீபாககினி, கோபாக்கினி, ஸ்ரீ தாபாககினி, யோகஞானககினி இவறறுளஆதியு மநதமும தவிர மறற மூனறு அககினி உறபவமாய தோனறலை யாவருமசரீரததில கணடிருககிறோம.

உரமடிமே தினியுநதிலபபாம விரவியதனமுலை மேவிய கீழுஙகிகரு முலைமீமிசை கைககீழிககாணும விரவியஙகநதா மேலவெளியாமே, சதசுசதக னமு மனககருததைதத தறிகினற விட முமறிகலா மெயத தறிகினற விடமறிவாளாகது, வதகனிருப்பிட மவ விடநதானே, அஙகமதிகூட வாகுமதியொளி, யஙகி சிவததினிற கூடவததாரகைக தஙகியதுளவ சகலமு மாமே. பததுமிரணடு பசுலோனுயாகலை பதகினை டாறுமுயா கலைய னமகி, யெததநலலஙகிய தெட டெடடுயாகலை, யகததிரனினறமைம யாயநதுகொள வீரே.

மேலாமபததததையளிககும பூரண அககினியைய நாம கேவல விடயஙகளிற செலவிடடுவாழநாட்களை கேவலப்படுததுகினறோம. அவவகை செயகினும, அதினலனேக வியாதி யனுபவிகக நேரிடுகினறது. உண்ணுமபோ துயிரெழுததா லுயிரைவாஙகி யுறங

கின்றபோதெல்லா மதுபோலாகும், யெண்ணிப்பா ரிந்திரியம விடும்போதபபா பேணியுயிர மேல்வாங் கென்று மேலோர செபபியதைத் நாம என அனு பவததில கொண்டுவரக கூடாது.

விந்து அதிகமாய செலவழிப்பதில் பிணி, மூப்பு, சாககாடு எளிதிலடையககூடும், ஆகாரததில பிரிநத அன்னரசமானது உதிரமாய 1-வது நாள சுககில மாகினறதை விரயமசெய்யாமல மாததில இரண்டு தரம ஸ்திரீ பூர்வகாலததில் பயனபடுததும கினம சையோகிபபதில அவவிதம தரிககும கரு சிசுவா னது ஆயுள விருத்தியும், தேகதிடமும், பிணியிலலா மலும இருககும்.

உநதியிலிருககும உதான வாயவால் காமம மண்டஸ்தான குழியிடமிருநது சமான வாய்வா னது கமலபிரை சொலிககுள ஸ்தானமடையுமாகில் கபாலசூலை, யிடி, அசதி, வயிறறிரைசசல, பேதி, நாவுலரல முதலிய வியாதி புருடருககும, ஸ்திரீககு வயிறறுநோய, தேகவெபபு, சூதகவாயவு முதலியது நேரும.

ஓமெனறமூலககண பதியேகாப்பு வுணமையுடன் நடுவணைவிலுககநதுநினறு, ஆமெனற யமுாதகலையுள கொணடேதா னடஙகவநத மனோணமணியின கிரு பையாலே, ஊமெனறவுணமைதனை மவுனமாக வுரு பெறறுக கருபெறறு யுருகிபெறறு, தாமெனற மதி தனையே ரவியிலதாகக சசசிதா னநதமெனற ஆதி காப்பாம.

கருவமென்ற சுழிமுனையிலே மைநதாகேளு போதமெனற அருளஞான செநதீபததி, திருவிருநத மாளிகையில தீபஙகாணும செஙகமலக கணணாலே நனறுயபபாரு, குருவிருநத யிருகயமா முககோணத தில குவிநதுமனக கணணாலே தனனைப்பாாததால, கருவிருநத பதியதுதான மைநதாமைநதா கணகாண தோணுமடா கருவைப்பாரே.

விணணைப்பார தன்னைப்பார மணணைப்பாரு மேனமைபெரு குருவருளைமேவிப்பாரு, பெணணைப் பாாததலையாதே பெண்தானதேகம் பிரியமுடன தேகமதை பேணிப்பாாததால, கண்ணபபா தூலகு மடா அநதககணணுல காணலாகு சிததுவெகு கண ணில் காணும, மணணபபாவெனறசட்ந தனனைப் பேணு மாநதருககு எனனவரும மணதானபமே.

பிரண்டுமனபநிலையாதே பிதகருணடு பிராண நிலையறியாத மூடருணடு, முரணடானே முறடு கட்டி வலையாருணடு மோகமெனற மாயமையிலே திரிவாருண்டு,இரணட்கோளு முனிநுனியை யறியா ருண்டு செகததிலிபபடியதிகளு செபபபோமோ, அருண்டகண்ணு மிருண்டகணணு மறியாபாவி அடககமெனற காவியததை யறிநதுபாரே.

தன்னிலையைதானறியா மூடாகாணும சாதத்ரததின் பயனறியாசணடிமாடு, கணணறிநதுருண ஞொளியை கருதிப்பாாகக கருததுடனே வாசிநிலை காலககாணா, யெண்ணிறநதவட்சாததி னியல்பு காணா யெட்டிரணடு மறியாமற யேகமெனபார், விணணிறைநத யேகபராபாநதானமைநதா பெயளு ஞானமானதிரு விளககுததானே.

மஹானகள வாககியம அனுபவததை பெரு மல வாயமதமாய பேசினவாகள பெருங்குட்லும் சிறுகுட்லும விணடு மஹா துனபமடைவா. மஹான களை தரிசிககவேண்டி அநதாமுகமாய் அடியிற் கண்டபடி தியானிகக அவாகள பிரததியக்ஷமாய திருவருள் பாலிப்பாா.

செயததமிழ தனையறிநது பதினெண்பேரை செம்மையுடன காண்பதறகு மூலங்கேளு, சைதன் னியமானதொரு தனனைப்போறறி சதாகாலம ஐயும் சிங்ராங் அங்சிங்கெனறு, மெயதவருபூரணமா யுருவே செயதால்,வேதாநதசிததரைததான வசமாயககாண்

பாய் உயதமுட னவாகளைததான வசமாயக்கண் டால் வுததமனே சகலசிததுக குதவியாமே.

புரியஷ்டமாவன —சடம-பிரமன் கூறு, உதிரம-மாலின கூறு. இதில் சூக்ஷமமாவன —சுகரதீ சீவன், வகரகாறறு மயேசன, யகர ஆகாய சதாசிவம, விநதும நாதம, சததி, சிவன விருட்டு, பரை ஆக-8. இதனமீது வெளிபாழ், ஒளிபாழ், வெளியொளிபாழ் இவைகள நடநது உளமனையாளிடமெனறும அவவிடமிருப்பவா சிவலோக மெனறு மறை கூறும. இவவனுபவமபெறுவது தகக ஆசான கிடைததது அவாது காசைபோலவ ருடனிருநது சதா அவரால பெறற திருவருள நோககததில நெடுங்கால மிருப்பவாகளுககு அபமையும பத மாகும. ஆகிலும அனைததிறகு மனமே முன்னிலை காரணமாக யிருககிறது. மனது அலைவுறுதிருகக வேணடும மனமானது எபபோதும ஒனறை நாடியே நிறகும. அசைவறறு நிறகும சுபாவம கிடையாது நனமாாககததிலேனும துனமாாககததிலேனும செல்லும மனதாக யிருககிறது. மனததளைவை நிறுததுவதே நல்லோா கடமை.

ஔவையார் குறள

தருமமபொருள காமம வீடெனுநான்கு
முருவததா லாயபயன
யீசனெனக்கருதி யெல்லாவுயிாகளையும
நேசததால்நீ நினைததுககொள்
மெய்பபாலறியாத மூடர்தம்நெஞசததி
னப்பாலனிறகுஞ்சிவம
உடம்பினாற்பெறற பயனாவதெல்லாம்
திடமபட வீசனேதேடு
தன்னையறிவு மறிவுதனைபபெறில்
பினனைப் பிறப்பில்லைவீடு

எண்ணிறைந்தயோனி பலவாயப்பரிந்தெங்கும்
உண்ணிறைந்து நிறகுஞ்சிவம
விண்ணிறைந்துநின்ற சுடாபோலசீவா
தண்ணிறைந்து நிறகுஞ்சிவம
நினைபபுமறபபு மிலலாதவாநெஞ்சந
தனைபபிரியாது சிவம்
நரமபெனுநாடி யிடையிலுககெலலாம
உரமபெனுநாடி யொனறுணடு
உநதிமுதலாகி யோஙகாரததட்பொருளா
நினறது நாடிநலே
உநதியினுளளே யொருஙகசுடாபாயச்சில்
அநதியழ லுருவமாம
நாபியகததே நலனுறநோக்கிடில்
சாவதுமிலலை யுடமபு
ஆவிபாழ்போகா தடககியிருநதபின்
ஒவியமாகு முடமபு
மயிர்க்காலவழியெல்லாம் மாய்கின்றவாயு
உயிாப்பினறி யுள்ளேபதி
மூலததிறறோன்றி முடிவிலிருநான்காகி
கால்வெளியிற பன்னிரண்டாஙகாண்
வாசலீரைநது மயஙகிவாயுவை
ஈசன்றன வாசலிலேறறு
சததியாஞசந்திரனைச் செங்கதிரோனுடுருவில்
முததிககு மூலமது
வாயுவழக்கமறிநது செறிநதடங்கில்
ஆயுட்பெருகக முண்டாம
அசையையறிநதுள்ளே யழுவெழுநோககில்
இசையாது மண்ணிறபிறப்பு
சைனுள்ளேயுதிககினற தொனறுண்டு
வாசமலாநாறறம் போலவநது

துரியங்கடந்த சுடரொளியைக்கண்டால்
மரணம்பிறப்பு மில்லைவீடு
அடைத்திட்டவாசலின் மேல்மனம்வைத்து
படைத்தவன் றன்னையேபார்
எருஞ்சுடருச்சியின்மேல் மனம்வைக்கத்
தொழிலென் றிலாதசுடர்
கண்ணகத்தேநின்று களிதருமேகாறுக்கால்
உண்ணகத்தே நின்றவொளி
உரைசெய்மோனை உரைசெய்பவருக்கு
நரைதிரை யில்லைநமன்
பேசுமெழுத்துடன் பேசாவெழுத்தறில்
ஆசான் பரநந்தியாம்
நின்றவெழுத்துடன் நில்லாவெழுத்தினை
பொன்றுவிக்கி லொன்றேயுள
வாக்குமனமு மிறந்தபொருள்காணில்
ஆக்கைக்க சழிவில்லையாம்
கூடகமான குழியெழுத்தை தானறியில்
வீடாகுமாய விரைந்து
பிறந்திடமாவீடம் பேருதிருப்பின்
இறந்திடம் மன்னியிடம்
வலத்தில்சனிக்கே யிராப்பகல்வாயு
செலுத்தபோது செயல
மயிர்முனையிற்பாதி மனத்தறிவுண்டேல்
அயிர்ப்புண்டங் காதினிலே
உறக்கமுணர்வு பசிகெடப்பட்டால்
பிறக்கவும் வேண்டாம்பிறப்பு
நினைப்புமறப்பு நெடும்பசியுமற்றால்
அனைத்துலகும் வீட்டாமது
மறவாநினையா மவுனத்திருக்கில்
பிறவாரிறவார் பின்னை

அண்டத்திலுமிந்த வாவென்றறிந்திடு
பிண்டத்திலு மதுவேபேசு
சூரியன வன்னியோன
றிடிறீசாமனும
மதியொடுவன்னியொன் ருகவேவந்தால்
கதிரவனுமென்று காண
கதிரவனுள மதுபுகில்
அமாவாசை
மதிகூடகதிரவன் வந்தஙகொடுஙகிடில்
உதிக்குமாம பூரணிசொல்

ஓசையில் சததம்,முட்டையி லுயிரபபு, விததில் சததாகியமுளை, பூவில்வாசம, பழததிலசுவை, இரும் புண்ட நீரை பிரிததுககாட்ட இலலாமை போலுமா நிறைநதனா. எள்ளிலெண்ணெய, பாலிலநெய,கரும் பிற சாககரை தேயவில் அககினி, சொல முடிவில பொருள் தோனறுதலபோல அகநோககுடையவா காண்பா நால்வகை தோறறததில மானிடமென் னும் வடிவஙகொணடு மேறகணட அனுபவஙகளை அடையாமல உலகம மெசச சரீரமது பலவேடங களைத தரிதது நான யோகி, சோகி, பரதேசி, தமபி ரான, சாமி, தபசி, தாசன, பகதன யென்று வீண காலஙகளைப் போககுவதினுல அருமையான பிறவி வீணுக பிரிதிவியில லயமாயவிடும. தானதானயென பது யாது? அதை சூழநத கருவி காணுதிகள எவ் வாறுிததது எவவாறெடுஙகுமெனசிததாநதமுறறு நிறபதே எமமத சாரபினரும பெறும நிலையாகும.

திருவருள போகததை யளிதது செனனமரண துயரததை நீககி துரியாதீத நிலையிலிருநதும குருவி றகு உடல்பொருளாவியெனுமஉடல சரீரததையும, ஆவி உயிர்ப்பையும பொருள அறிவையும தததம செயத மாணுககரில மநதன, மநதரதரன, தீவரன, அதிதீவிர பகுகுவததிரயங்கள் நானகு விதமா யிருக்

கிறது. அதிலும் பிரமசாரி, கிரகஸ்தன, சந்நியாசி, வானபிரஸ்தன. அதிவாஞ்சிரமம பெற்றவாக ளாகவு மிருக்கின்றனா.

இருக்கு, எசுா, சாம, அதாவணமாகிய நானகு வேதத்திலிருக்கும ஞான கண்டத்துள தைத்திரிய உப நிஷத்தில பிரக்கியான பிரமமெனும குருவாக்கி யம அறிவே பிரமம. எசுாவேத அயித்திரிய உப நிஷத்தில அகம பிரமா அஸமி. சீடன வாக்கியம நானே பிரமம. சாமவேதஞ் ஞானகண்டத்துள சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில. தத, தவம, அஸியெனும வாக்கியம நீயாயை, அதாவணவேதிஞான கண்டத்துள மாண்டோக்கிய உபநிஷத்திலெனனுடைய ஆத மாவே பிரமமாய் விளங்குகின்றது. இவவனுபவம் குரு கடாக்ஷத்தால சுவானுபவமாக வேணடும.

பஞசாக்ஷரம் —நகரம அருட்சததி தேகத்தைத் தரும. பிராதவத்தை யனுபவிப்பது மகரம ஆணவ மலம யசுத்தமாயை; சிகரம சிவம, வகரம அருள, சகரம சீவன. ஆதலால மகா அசுத்தமாயை நீங்கில அருடசததி செயகையான நகரசெயகை யொடுங்கும பிறகு யகர சீவன வகர அருளால சிவததை யடையுமெனவும, நகரமாகிய ஸ்ரீயை நஞசென வெறுததது, மகரமாகிய மயலெலாம வேரறுக்களைது வகரமாகியவனத்தினலிருந திளைப்பாறி சிகரமாகிய சிவகதி யடைந்தனன. சீவனெனறு அனுபவிகள் வாக்கியம். ஆகையால நகரமகரததை நீக்கி மறற மூனறு அட்சரஙகளை இருதலைமாணிக்க மாக தியானிக்கினறனா இவை ஆகம விதிப்படி கூறியதாக விருக்கினறன.

பிரணவ பஞசாக்ஷர விவரம

கணபதி நாசி சுவாச மூனனிலையில் 4-வித பேதஙகளை யறியும. அபபேதஙக ளறிவது இடை கலை பினகலையும் சுழி முனையில கூடில் நீஙகும. ஓங காரசித்தி பிரமன, நாவு பிரதிவில 6 வித சுவைக

ளறியும் அறிவது நீங்கில் நகாரம் சித்தி. நேத்திரம் சலம் அப்பு 10-வித பேதங்களாகிய பஞ்சவர்ணம் உயரம் குள்ளம் சிறுத்தல் பெருத்தலாமென வறிவது நீங்கில் மகார சித்தியாகும். காமப —தீ தேயவு இவை முன்னிலையில் சூடு குளிர்ச்சி மிருது கடினமென வறியும். பருசபேதம் 12- அறிவது நீங்கில் சிகார சித்தியாகும்.

செவி வாயு ஆகாயம் அப்பசம்.—16-வித அக்ஷர பேதங்களை யறிவது நீங்கில் வகாரம் சித்தியாகும்.

புருவமத்தி ஆகாயம் — அவ்விடம் விருப்பு வெறுப்பு மற்றும் இரண்டு தன்மை நீங்கில் யகாரமன்ற சித்தியாகும். இவ்வகை சத்த பரிச ரூப ரச கெந்தங்களறியும் மனம் அசைவற அம்பலமாகிய உச்சிக்குழியில் சங்கல்பமில்லாததாகிய அறிவுசுயம் பிரகாசமாய் விளங்குமென தப்பதினார் செப்பியிருக்கின்றனர். இதை 51-அட்சரமென்று புகல்வர்.

ஆகருஷணை தம்பனம், நகாரம் மோகனம், மகாரம் பேதனமாரணம், சிகாரம் வித்வேஷணம், உச்சாடனம், வகார, வசியம் யகாரமாகும்.

நகாரம் ஆண் என்றும், அதற்கு மூன்றாவது சிகாரம் பெண்ணென்றும், ஆண் எழுத்தைச் சுற்றி பெண்ணெழுத்துச் சுற்றியிருக்க, அவ்வகையான ஒவ்வொரெழுத்திற்கும் மூன்றாவது எழுத்துப் பெண்ணெழுத்தாக சக்கரங்களி லடைகின்றன "பன்னிரண்டுகாலான புரவியப்பாரங்கான மூலவெளிதன்னி லகிற்கும், நன்னயமாய்வாசிதனிலேறிக்கொண்டு நாட்டியந்த நடுவீடு தன்னில் நின்று, முன்னின்ற முப்பாழுக் கப்பாலே யார் முகப்புணர்ந்து முச்சந்தி வந்துகூடும், சின்னஞ்சிறு வாசல்கடந்தப்பாற் சென்றுற சித்பரமும் காரணமும் சித்தியாமே"

பிரணவமென்னும் ஓங்காரத்தில் அகாரம் சோதி பிந்து வுதித்து இதில் நகர மகரம் முதித்து, உகார வொலியால் நாத முதித்து இதில் சிகர வகர முதித்து மகரத்தில் யகர ஆன்மா தோன்றியதெனவும்.

நகாரம் திரை, மகாரம் மால், சிகாரம் பதி, வகாரம் திரை, யகாரம் ஜீவாக்ஷரமாய் விளங்கும் யோகாக்ஷரம், திரயாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷரம், சடாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரமாக சிந்திப்பதெல்லாம் பகிர்முக நோக்குடையதா யிருக்கிறது. அக்ஷரமானது அச்சரமாம் என கூறுவதில் சரம பாரபபோன பரம பாராகக்கூடும்

அகாரமான நேத்திரத்தில் மனோன்மணியென்னும் மனமானது அறிவு சதாசிவமா யிலங்கும் அறிவென்பது, அகாரம் சூரியகலையாகவும், உகாரம் சந்திரகலையாகவும், மகாரம் சுழி முனையாகவு மிருக்கின்றன. இம் மூன்றுங் கூடியது அறிவு. இவ்வகை யுடையவர்கள் அறிவுடையவர். சிங்கார யிடை பிங்கலை சங்காரவழி போகாமல பொங்க நிறுத்தி எங்கள் குருராயன பாதம போற்றும்படி முதது தாண்டவ சுவாமிகள செப்பினார இச்சா பிராரத்வம அனிச்சா பிராரதவம பரயிச்சா பிராரத்வமாக அனுபவித்து வருவதில, இவனது செயலால் யாதொரு விவரங்களையும் நடத்தாமல யாவும் கடவுள செயலாக முடிய வேணடுமென நிச்சய முடையவரானால் அவர் அடிமை திரமாக ஆட்கொள்ளக கூடும்,

எதிரிட்டிருக்கும் மரணத்தறுக்கள கொடுமையான காலனுக்குவலானியாகிய 444-வியாதிக்கும், மரணத்திற்கும் மிகப்பயந்தவர்கள் உன்னதமானது அதி தீவிரமாய நன்முயற்சியி லிருப்பார்கள புவியினகண மானிடங்கள அடியிறகண்ட பேதங்கள ஒருவரென்க் கூற யாவரால முடியும்.

ஆதமா

வேதாந்திகள —ஜெகபதி மாத்திரமே, ஆதமா வென றுரைப்பார.

கூடஸ்தன'—பிரமம விடயங்களைத தெரிந்து அவைகளில மறைந்த பிறகு அவை கனனருப மென்று அறிவதே ஆதமா விஷயசிதாகாச ஜீவன.

பாசுபத கபாலிகா விரதா:-நித்திய வியாபக சைதன்னியமே ஆதமா.

சாஙகியபாதஞ்சலிகா - அசஙகசின்மாததிரமே ஆதமா. நியாயவே சேடிரா'-கனம்போல் மகதபரி ணமஞய பாஷாணமபோல சடரூபஞஞுமமனது சமபோகததில் சிதது சம்யுக்தஞ யிருப்பது ஆதமா.

சைனன -தேகாதி விலக்ஷணஞய, தேகபரிண மிதஞல, பரிணமித மததியில சராஙகோச விகாச தாமமே ஆதமா.

கவுளயாமளசாதவீகா ஆனநதமாகநிற்றலே ஆதமா. லௌகீகன -தேஃபுததிர களதாாதி ரூபமே ஆதமா. உலகவாசிகள -துாலசரீரமே ஆதமா,

சாரவாகன -தேகம நீஙகியபோது பாாதகேன கேடடேனெனறு சொலலுவது நீஙகுவதால் பஞ சேநதிரியமே ஆதமா.

சாரவாக யேகதேகன -பிராண வாயவு போன பினபு இநதிரிய மிலலாமையால பிராணவாயவே ஆதமா.

உபாசகன் -மனதில்லாதபொழுது பிராண வாய்வு நீஙகலால மனதே ஆதமா.

சணிகவாதி -புததியில்லாதபோது மனஞ் சலிக் கிறபடியால் புததியே ஆதமா.

பௌததன்'-சுழுததியில அநதககரண முதல் சகல இநதிரியஙகளுமலயமடைகினறமையால்சூன னியமே ஆதமா.

பாட்டசாரியன் -சுழுததியில் சூனியமென்று அறிநது சாககிரததில வநது சொலவதால சதசேத ஆதமா.

அநதராளன ஆகமஸ்தன்'-சூக்ஷமநாடி மூல மாய சஞ்சரிப்பதால அணுவே ஆதமா.

டிகம்பரன்'-பதாதி கேசமுதல் அறிவு வியா பிததிருப்பதால் அணுவே ஆதமா.

தார்க்கீகன் பிரபாகரன் - ஆத்மா கண்டமா யிருந்தால் ஆத்மா நசித்துவிடு மாதலால், ஆத்மம் பரிபூரணமென்றும், சடமென்றும் புகல்வர்

பாட்டன் ஆத்மா சுழுத்தியில் சடமாயும், சாக்கிரத்தில் அருவாயு மிருப்பதால் ஆத்மா சடசித்தெனப் புகலவர்.

சாங்கியன் - பரிபூரணத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணம் கூடாதாகையால், ஆத்மா அறிவாயும் பரிபூரணனாயு மிருக்கும். சுழுத்தியில் காணப்படும் சடம் அந்தந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுக துக்கத்தைக் கொடுப்பதால், ஆத்மா சுபாவம்.

யோகி - பிரகிருதி எனனும் சுபாவத்திற்குநடத்துவோ னில்லாவிடில் சேஷ்டியா தாகையாலும், ஆக்கினை செய்து காப்பாற்றுகிறவனில்லையாகில் சீவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷமில்லாமையால் ஈஸ்வரன் சீவர்களுக்கு அன்னியமா யிருக்கிறார்.

பதஞ்சலி மதத்தோர் - பிராணிகள் மனதில் அந்தரியாமியாக ஆத்மா.

தார்க்கீகன் - அந்தக் கரணமில்லாவிட்டாலசங்கலபமில்லை ஆனபடியால் அந்தக்கரண மொற்றுமைப்பட்டபோது இரண்ணியகாப்பனைக இருப்பதே ஆத்மா.

விஸ்வரூபன் - தூலத்தைவிட்டு சூக்ஷமமிருக்காதாகையால் கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபமெடுத்து எங்கும் காலையாட்டியபடியால் விராட்டுவஸ்ரூபமே ஆத்மா.

மதாபிமானிகள் கூறுவதிலுண்மையின்னதென்றுணர்பவர் ஞானிகள்.

உலகி லிவ்வகை பேதங்களாகப் புகல்வர்

மோக்ஷம்.

வேதாந்திகள் - ஆணவம் மாயை காமியம் இம்மும்மலங்களும் நீங்கி ஆத்மா அருளோடு கூடி நிற்பதே முத்தி. பிரமாத்ம ஐக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதி சம்சாரபந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷம்.

பதஞசலிகா - யோக அபபியாச பலததால் மனோலயததால அஞஞான மழிநததே.

சாஙகியன் - பிரகிருதி புருஷ விவேகததால அவிததைதை நாசமானதே.

சஙகிருதவாதி, பாலிகாயாவாதி பசநாணம கெட்டு சீவகாணமாகிறதே, காதருவமான சமசார பாவததைத விட்டு ஞபதிமாததிரமாயிருபபது.

பாாககரியன பேததாதி - ஆதமா கெடுகிற தெனறு ஆணவமலம கெடுகிறதே

மாயாவாதி - சரீர தொநதனைபபட்டு நிறகிற சீவாதமாவிறகு விவேகஞான முண்டாகிறதே.

பிரபாகரன-அமணனை எஙகுமறிநத காமியகனம கெடுகிறதெனறும, முககுணஙகள கெடுகிற தெனறும.

புததன-உருவம தேவனை குறிபபு பாவனை விஞ ஞானம கெடுகிறதே.

சமவாதி - சுததமாயா சரீரமழியாதாகையால நிததியமா யிருப்பதே.

பாஷாணவாதி - ஆதமா கேவலததில கிட ககும தனமையைபபோல முததியிலுமொனறு மறியாம லிருபபதே.

சாரவீகன, சாாவாகலௌகீகா - ஆனநதபிரா ப்தி யெனறும, மரணமே மோக்ஷமென்றும்.

பூாவமீமாஙகிசிகள, உலகாயதா-சுவாககாதி லோக பிராபதி எனறும மகளீரிடத துணடான போகமெனறும,

சைனா, கௌலயாமுமாளா-ஆகாசமததியதது ஞததிரோதாகாமனா, ஆகாசமஞதிசிநதி பிாததி.

ௌததன-சுககுககாதிகள றமயக்கபபடாம லிருககுமா சுததபுத்தி சநததியே.

பஞசராததிரிகள-வாசுதேவாததுமகப பிரகிரு தியில சொரூப ஆனியிலலாம லடஙகுவது.

வெளகீகா - இகதகில புததிராதிகளுடன கூடி வியாதி துககமிலலாமல சுகததிலிருப்பது.

நியாயவைசேடிகா-ஆதமஞசரீரேநதிராதி 241 துகக ஆதயநதநாசததால பாஷாணமபோலிருபபது.

பாசுபதா - பிரவகேஸவததால, ஈஸவததுவம அனனியருககுக கொடுதது ஆதமா ஞபகிமாததிர மிருபபது.

மாநதிரச மிமாஞ்சா சிததாநதிகள

ஆதமா சடததுவாதீத சிவசமானததுமாவதே முததி எனப புகலவா.

மதிலககனுய கணமாதி மூவரும நட்பாககலந திருககில் நரை திரை நீஙகி நெடுநாளிருநது மோட்சம குரு கோபுரமசமபெறறு கேநதிரததில நிறக வெள்ளி திரிகோணததில பாவதாமசம பெறறுநிறக, கடகலககனமானலை உகாநதவரை யிருப்பன. கடகலககனமாக மதிகுரு யிருகக நேததிரததில வெள்ளி புதனிருகக, மறறவா 3-6-11-ல் யிருகக ஆயுளிவவள வளவென முடியவிலலை குரு சனி ஒருபாகைக்குட கூடி பாககியததிலிருகக மறற பிடமாகிலும இபபடியிருக்க நறகோளபாாகக பானு உதயததில பிறநதவன முனியீஸவரனும பாககியததில புதன குரு ராகு கூடி சனியஙகிசததையே விடாதிருநது தனது அஙகிசமேற பதியுததிலிருகக யுகாநதகால மிருபபன. ராகு குசன சனி சர அஙகிசததை மேவி குரு வெளளி ஸ்திர அஙகிசததிருகக மறறவா உபய அஙகிசததிலிருககுப. ஆயுள 1000-லககனம உபய ராசியாய பயததோன் கேநதர உச்சம மூலதிரிகோணததிருகக சனி அடடமாதிகூடில 1000-ஆயுளுளள சனுபதிககு 6-8-மிடததில பாபகிரகமநிறக, ஒனபதாமிடததிபதியும சுபானும 9-மிட மிலலாயருககில பாதேசியாய திரிவன. வாககாதியும குருவும கூடியிருநதால சாஸ்திரவிசாரணையும், மநதிரஉப

தேசம் செயயும் திரமுமாகும். அங்காரகா சனி சூரி யன குஜனுல்வரும் லககனததிலிருகக திரிகோண கேநதிரங்களில் சுபரில்லாதிருந்தாலும் சநயாசி யாவர். குரு சநதிரன சூரியன இவரிலொருவா லக கினததிருகக, அல்லது 10-மிடமிருக்கினும சனி 2-லிருககினும சநயாசியாவா சுககிரன பகை நீச சம பெறறு அவருககு, 5-9-ல பாபா நினறு லகக னததை சுபகிரகம நோககாதிருநதால் முததிபெறு வா. 5-ம இடததிபன லககனததிறகு 6-ல இருகக அவா ராகுவாகில ஆகாய கமனமும, சநதிரனாகில காநதருவசிததி, புதனாகில அமிழத பிரயோகசிததி, குரு சுககிரன சனியாகில பொன வெளளி ரசவாத சிததியாகும. ராகு கேது 2-ம இடமிருககில கலவி யுளளவன செவவாய ஆட்சி உட்ச கேநதிரஙகளி லிருககில பெருநதவசி சிவமனோகரஞானி, துலாத தோாககு வாசிதேவிடயோகம, மநதிரம, குளிகை, வாதம, காயசிததியுமாகும. கனனி, மீனம, மததிம சிததி, மேடம-தனுசு-தயை போதசிததிகள பெறு வா. செனனகாலமானாலும, போகம் பூசை செய் தாலும மாதம சிஙகம சிலேகோல்மீனம ரிஷபம கட கம சுரு, வாரம குருமதி புகர்புநதி, லககனம மீனம் வில் துலாம் கனனி, திதி பஞசமி சஷ்டி சபதமி தசமி திரிதிகை சதுாததி யோகம அமுதயோகமா யிருககில் உததமம. ஞானி சிததனாகுவா-செனன நாள உததிரம அஸ்தம சிததிரை சுவாதி மூலம உத திராடம அஸ்வனி பரணி உததிரட்டாதி காயசிததி யோகசிததியாகும.

காபபம உண்ணை தனது லககனததிறகு சாரத தில கிரகஙகள சுககிரன 5-ல் குரு, 9-ல குஜன, 2-ல் புதன, 11-ல் சூரியன 7-ல சநதிரனிருகக வேணடும. காபபமெனபது மூபபுவெனறும அவவை விபூதிசுழி எனறு பகிா முகததில தாதுமூல சிவமாயுளளவை யில எபபொருளாக அமைநதிருககும மூபபை குரு

வால தெளிநது அவை கொளளுதறகு மூநதி லோக குருவாகிய அடககாநத செநதூாதலைத அக்த தியா செநதூா 300-ல கூறியபடி கொளளவேண டும. சநதிரகலையில பிரிதிவபூதம நடககுமபோது சிவாலயம, வீடுகட்டல, குடிபுகுதல, மரம வைத தல, சாநதி கழிததல. அபடு-குளமெடுததல, சோலை வைததல், விவாகம செயதல, உழவு விதை விதைத தல, தேகபிணி தீாததல வாயு-குதிரை தோ கபபல ஏறுதல. ஆகாயா-மநதிர சாதிததல், பூதிய பிரிவு தெரியாவிடில இட நாசிபக்கம கலை சநதிரனைகயால அப்படி நடககுமபோது வஸதிர ஆபரணம பூணல, தாதனுப்பல, அடிமைமகொளவது, விவாகஞசெயதல, கிணறுவெட்டல, குடிபுகுதல, அரசரைக காணல, சாநதி தெயவபிரதிஷடை செயதல, சுரம தீாததல, சமாதானம செயதல, தனம வைததல், வலநாசி சூரிய கலையில-உபதேசம பெறல, வணஙகல, யுததமம, வியாபாரம, சூது விழுககுரைததல, சவாரிசெயதல, சஙகீதமபாடல, நிததிரைசெயதல், பிசாசுவோட் டல, போசனமசெயதல, ஔடதம புசிததல, ஸநா னம செயதல உததமம சததியாய சிவமாய தானே டவமாடும வாசியாகும சரீரததின துடிபயன — அடாநது கைதுடிககில ஒருவருடம, கால 6-மாதம, நெறறி 3-மாதம, கணணம நாள 10, காது கேளா விடில் நாள்-7. பாாவை தெரியாவிடில் நாள-5, வாசனை தெரியாவிடில நாள்-3, நாவு குளரில 2-ல் மரணமெனக கொளக. வாயில சலம வைதது நிழலி லிருநது ரவியில உமிழ அனல் இநதிர தனுசு பஞச வானமாக தோன்றுமாகில ஒருவருடம வரையில் மரணமிலலை, முறிநதிருக்கில அநத ஆண்டில் மர ணம, நிறம மாறி பெணணுரு தோனறில 6-மாதத தில மரணமாவாா. அமாவாசை ரவியிலாகிலும பருவ சநதிரனிலாகிலும உருககிய நெயயை கிணணததி லிட்டு பூமியில வைதது முன கண்ட ரவிமதியி லொனறைப்பாாகக வெண்மை நிறமாக காணில்

பிராணபயமில்லை. செம்மை-வாழ்வு, பொன்மை-கேடு பசுமை-நோய், கருமை-சாவு தென்புறம் வட்டம் குறைந்து காணில் ஒரு வருடம், மேற்புறம் குறைந்தால் 6-மாதம், வடபுறம் குறைந்தால் 3-மாதம் நடுவே தொளையாக யிருக்கில் 10-நாளில் மரணமாம் விசேட பலனை சரநூலில் பார்க்க.

வேதம்-4, உபவேதம்-4 அங்கம்-6, உபநிஷத்து-23, ஸமிருதி-19, சிவபுராணம்-10 விஷ்ணுபுராணம்-4, பிரமபுராணம்-2, சூரியபுராணம்-1, அக்கினிபுராணம்-1, உபபுராணம்-18 இதிகாச ராமாயண பாரத பாகவத வசிஷ்ட பகவத்கீதை பிரபந்த தேவார ஞானநூல்சித்தர் வாக்கியங்கள் இன்னம் அனேகமாயுள்ள கிரந்தங்களும் குரான், பைபில் முதலியனவும் கடவுளொன்றென்றே தெளிந்து விகற்பமற்று அகண்டாகார பொருளில் லயமுறும்பொருட்டே யன்றி வேறில்லை நீர் நுழையாவிடம் நெய் செல்லும், நெய் செல்லாவிடம் புகைசெல்லும், புகை செல்லாவிடம் மனம் செல்லும், மனம்செல்லாவிடம் அறிவுசெல்லக் கூடும். ரவிநிழல் அல்லது மதிபிரகாசத்தில் தனது நிழல்பூமியில் தனதுஉருவ அளவாகயிருக்கும்போது அந்த நிழலை தனது நேத்திரம் இமையாமல் பார்த்து களங்கமிலா ஆகாயத்தைப்பார்க்கில் தனதுஉருவம் பெரிதாகத் தோற்றும். அவ்வ பொன்னிறமாகில் செல்வம், வெண்மை ஆயுள்வளரும், செம்மை ஆயுள் குறையும், கருமை நலி அவ்வுருவில் கைகால் தோன்றுதாகில் 6-மாதத்தில் மரணம். தலைதோன்றுமலிருந்தால் 3-மாதத்தில் மரணம். இந்த சாயை வடிவமானது தனதுமனமும், நேத்திரமும் ஒற்றுமையாய் தோற்றமாயிற்று. சாயை மறையாதோ தனதுடம்பு தன வெளிக்குள்ளே கயவத்தினிடை யோடாதோ வென்று கூறியபடி கண்ணும் கருத்தும் ஒற்றுமை செய்த அகநோக்குடையவர்கள் யிருந்தபடி சராசரங்களின் இயல்பையும் மூன்றுகால், வாத்தமான

மும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். சாயை தீப்பிரகாச மிருப்பது தெரிந்த விஷயம், அது யாதென்று கவனிப்பதில்லை. அது எங்கும் நிறைந்ததை யென்றும் தெரியாமையால் சிலருக்கு சங்கைத்தரும், ஒருவீட்டில் நல்லவராகக்கூடி அவ்வீட்டிலொருபொருளையாகிலும், ஒருகட்டிடத்தையாகிலும் நாலவரும் நினைந்து கொண்டு தாம் நினைந்த சங்கதி யறியாத ஒருவன நேத்திரத்தை துணியாலமூடி அவன்தோளமீதில் நினைந்த நாலவர் கையும்வைத்து அவன் இட்டப்படிபோகும்படி சொன்னால், அவ்விடம்விட்டுநாலவர் குறித்த விடபேபோய நிற்கின்றான், குறித்ததை தன கையால தொடுகிறான், இதனறியும ஒருவனை நமதுசுவாசம் உள்செல்லும்போது நினைந்தால அதே சமயம் அவன நம்மை நினைக்கிறான். எதிரிலிருக்கும் ஒருவனுக்கு நடக்கும் கலையும அதிறபூதியமும் நாம்தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால். நமது கலையைபபார்த்தால அப்போது கலையும பூதியமும் நின்று எதிரிக்கு நடக்கும் கலையும பூதியமும நடந்துதெரிவித்து உடனே முன நமக்கு நடந்ததுபோல நடக்கும். கடவுள எங்கும வியாபகராயிருப்பது இன்னுமனேக திருஷ்டாந்திரங்க ளிருக்கின்றன, அநேக சமயவாதிகள் பேதாபேதங்களாய எங்கள் சாமி உயர்ந்தவர் உங்கள சாமி தாழ்ந்தவர் என்று தாக்கிப்பது சரியல்ல, பார்க்குமிடத்து பூமி, ஆகாயம, சந்திர, சூரியர், இடி, மின்னல், மேக மிவைகளும மத்தியில்உலாவும வாயுவும யாவருக்கும் பொதுவாகயிருக்க நூல்விசாரணையும், நல்லோர் பழக்கமும அவர்களால் பெற்று அடையவேண்டிய பயனையுமடைய சக்தி யில்லாதவர் கூறும வீண வாதமாக இருக்கின்றன. எம மதசாரபில உதித்தவராகிலும் எதிரிட்டிருக்கும் மரண பயத்திறகஞ்சி பயந்து திகில அடைந்து உலகில் சத்து யின்னதென்றுணர்ந்து சதா ஏதைநாடிநிறக வேண்டுமோ அதிலநின்று முடிவுபெறுவதேமானிடமாகும சிவன விஷ்ணு அல்லர் பரபரன அவர்

கள் சாரின்படி கடவுள் நாமம் அனேகமாய்ப் புகன்
றாலும் அப்படிப் புகலும் வஸ்து யாது? அதை இன்ன
தென்றுணர்ந்தால் எம்மதசாரிருந்தாலும் கடவுள்
ஒன்றென் றறிந்த பேரறிவாளரென யாவராலும்
புகழப்படுவர். மாயையின் கூறாகிய அசத்து, சடம்,
துக்கம், அநித்தியம், கண்ட மிவைகளை நீக்கி,சிவத்
தின் கூறாகிய சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம்,
பூரணமாகிய இவ்வைந்தின் தாத்பரியங்களையுணர்ந்த
வர் இந்நூற்குரியவராவர். "சாதிகுலம்பிறப்பிறப்பு
பந்தமுத்தி யருவுருவத் தன்மை நாம மேதுமின்றி
யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவறநின் றியங்
கச்செய்யுஞ் சோதியை மாத்தூவெளியைமனத்தவிழ
நிறைவான துரிய வாழ்வைத், தீதில் பரமாம்பொரு
ளைத்திருவருளை நினைவாகச்சிந்தைசெய்வாம்" சரியை
கிரியை யோக ஞானமாகிய நான்கு பக்குவர்களும்
மோக்ஷமாகிய முத்தி யடையவேண்டும் என்ற கருத்
து அதிலும் சரியை கிரியை யுடையவ னிப்பிறவியி
லாகிலு மல்லது மறுபிறவி மானிடமாகத் தோன்றி
அதிக இகபோக சுகங்களை யடையவேணுமென்
றவல் பூண்டவர்களாகவுமிருக்கின்றனர். எவரெவர்
உண்மையாக எந்தவித பாவனையும் கோரிக்கையுமாக
யிருந்துவருகிறார்களோ அவையே ஆதயாதேகத்தை
விட்டு நீங்கும்போது அந்த எண்ண முத்திக்கு
மென்று அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஆகம நூல்
கூறுகின்றன. யோகவான ஞானி இவர்கள் முடிவு
பெறும்போது 96-தத்துவங்களும் ஒன்றிலொன்று
ஐக்கியமாய் முடிவு. அவைகளுக்கு ஆதாரமாயும்
அணுவுக்கணுவா யிருந்த ஆன்மாதேகத்தை விட்டு
மகா காயத்தில் லயமானதும் அல்லது அகதேகத்
தில் தானே ஐக்கியமாவது நமது சிற்றறிவிற்கு
விளங்காது: அல்லது வினைக்கீடாய வேறுபிறவியெடுப்
பதற்கு எவ்வகையாக ஒரு புருடன் சுக்கிலத்தில்,

அணுகினவன ஆதமா சிவனென்பதுபோய சமபந்த முறறதும, உணமை யிவவாறெனை அறிநதால மாத திரம நரகமோக்ஷம உண்மை எனறும, அனேக பிற விக ளெடுதது அதின புண்ணிய பலததால மானிடம் பெறுவதும, கைலாய வைகுநத பாமபத மிடமும, எமலோக நரகமிடமும காலதூதரும எனறுகவிளங குமம. ஆகையால காலதாமதம செயது உலகவியா பார பெருநதிரையி லாழாமல மனதை ஒருவாறாக நிறுததி, நூல விசாரணையும, சாதுககள சஙகமும பெறறு, நிரதிசயானநத பேரானநத சுகம பெற நனை னிலே பெருஙகால மேறகண்ட சஙகைகள நிவாததி யாகும. சுககிலம் ஸ்ரோணித சமபநதகாலம அமை நதபடி ஜெனனமெடுததும மரணமாகும வரையில அனுபவிககவேணடியதிருகக நாம மததியில எனன முயறசி செயதாலும யாதும பயனபடாது எனறு சிலர் புகலவா. அவவகை கருதுவது நமது அக்கி யானம அனுபவிககவேண்டியதை அனுபவிககவேண டிய தானலும கடவுள சிநதை சதா உடையவாக ளாகில பாயிசசர் பாாததவமாக சகல சுபஙகளையும கடவுளளிதது ரக்ஷிபபவா வலதுகையை முகதது நாசிககு நேராக நிறுததி இரணடு கணணினலும ஊனறி துடிககுமிடததில இமைஆடாமலபாாககை கிறியது துறுமபு கெனமாகததோறறும. அபபடித தோனறுமாகில 6-மாதவரை மரணமிலலை அலலது கைபிரணமாகவே தோறறுமாகில சீககிரம மரண மெனறறிக. முன கணட பாாவையாக பாாதது கை சிறுச க தோறறி பிமபு யிருளாகத தோறறும அவையும நீககி தீபபிரகாசமாக வெளிசச முணடா கும. அபபடித தோனறியபிறகு அபபடி செயயும அபபியாசிகள அநதபபிரகாசததில அனேக அறபுதங களைக காணுவது முணடு. அநத சாதகமாக சில காலஞ் செயயவாகளுககு விளஙகும. நிழலுளள த ழுவாரததில வெளியாகயிருககுமிட ம உடகாாநது கொணடு, முகமபாாககுமகணணாடியை வலதுகையி

லெடுத்து, தனது முகத்தில வலது நேத்திர கருமணி யில விளங்கும வடிவை கண்ணிமையாடாமலும மனது வேறுவழி செலலாமலும பாாததிருநத கண்ணிலிருநது ஜலம வடியும. அதறகும இமை யால் பாாகக இருளாகத தோனறும; அநதயிருளை அசைவற பாாததிருக்க வெளி தோனறும. அதை வெளியினிடத்திலும அனேக அறபுதங்களை அனு பவிகள் காணுவா. உலகில அஞசனமெனறு கருப்பு நிறமுள்ள மையைகையிலபொட்டுபபோலவைதது, தீப முனனிலையில கண்ணிமை யாடாமல மையைப பாாதது, அதில அநேக தேவதைகளை கணடதாயும, தாஙகள கோரிய பிடம பொருள இவைகளதெரிநத தாகவும சொலல நாம கேட்டு யிருககிறோம சதத பரிச ரூப ரச கெநதமாகிய ஐநதும கூடியது அஞச னம இதை பாாககுமிடதது, "கண்ணு ரமுதமுமாய விளககொளியாய நினறானை எனறு கூறிய வாககி யம உண்மையாக விளஙகுகினறன. மஹானகள உரைதத லகூஷியஙகளை பரிபாக பககுவபபடிக்குச சாதிதது, அவைகளினால முடிவுபெறும பயனை தேகம பிணமெனறு புகலாமுன அனுபவ முதிாநது நிசசயானநத நிாவிகலபமாய் ஜீவமுகதனாக மனம வாககு காயததால மஹானகளை போறறுவதேநமது கருததாகும.

உலகில நாலவகை யோனி, அவை பை, முட்டை, வியாவை, வெபபமவிததுகளால் வுறபவம. அதில் 84-லகூஷ பேதமாவன:-தேவா-14, மானிடம-9, மிருகஙகள-10, ஊாவன சாப்பவகை-11, நீா வாழும பிறவிகள்-10, தாவரம்-20, பாதாள ராகூஷச யோனி-10, ஆக 84-லகூஷ பேதமெனக கூறும.

பூதம-5 பிரிதிவி, அப்பு, தேயவு, வாயவு, ஆகாயம் பொறி-5, தோததிரம்.

தொழில-5. தேவ, தானம், விசாககம, ஆனநதம் பயம்.

கோசம-5. அன்னமயம, பிராணமயம், மனோமயம, விஞ்ஞான மயம, ஆனந்த மயம்.
ஞயம-4. தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிருணம்.
புலன-5. சத்தம, பரிசம, ரூபம, ரசம், கெந்தம.
கரணம-4. மனம, புத்தி, சித்தம், அங்காரம்.
குணம-3. இராசதம, தாமதம, சாத்வீகம.
மலம-3. ஆணவம், மாயை, காமியம.
கன்ம யிந்திரியம்-5. வாக்கு, பாதம, பாணி, பாயுரு, உபத்தப, லோபமோகம, மதமாச்சரியம, இடும்பை வேகப.
நாடி-10 இடகலை; பிங்கலை, சுழிமுனை, சிங்குவை, புருடன, காந்தாரி, அசனி, அலம்புவி, சங்குனி, அமரசயம, பக்குவாசயம, மலசயம, சகலசயம, சுக்கில சயம.
ஆதாரம-6. மூலாதாரம சுவாதிட்டானம, மணிபூரகம, அனாகதம, விசுத்தி, ஆக்கினை.
மண்டலம-3. அக்கினி மண்டலம். ஆதித்த மண்டலம, சந்திர மண்டலம.
அவித்தை-5. சாக்கிரம, சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம, அதிதுரியம்.
தோஷம-3. வாதம, பித்தம், சிலேஷ்மம.
ஏஷணை-3- அத்த ஏஷணை, புத்திர ஏஷணை, லோக ஏஷணை.
இராகம-8. காமக்குரோகம, குறை.
வாயுகள-10. பிராணன, அபானன, வியானன், உதானன, சமானன, நாகன, கூர்மன, கிருதரன, தத்தன், தனஞ்செயன்.
வினை-2. நலவினை, தீவினை, அறிவு-1.

கைலாயவாக்க வேடம, 6-முகமுள்ள 16-ருத்திராக்ஷ ஜபமாலை, மணிவிரல், 36-கொண்ட யோக தண்டு பரிசெம்பு 11.16-மஞசாடியுள்ள குண்ட

லம் 84-அங்குலமுள்ள யோகவெட்டி, 4-அங்குல முள்ள கபிரமனம், புலியாசனம, ரசலிங்க கடகம, உப்புமணி. திருமூலவாக்கவேடம், சடை பிரமபு 5-பட்டை உப்பு கெதைபடிகமணியோகவெட்டிபடிக லிஙகம், காதில் செமபருட் புததகம, ருதராகூம, பாதக குறடு, புலிததோல ஆசனஙகள், மானரேல ஞானம, புலிததோல செல்வம், தாப்பாசனம மோட்சம, சிததிரககமபளம் நன்மை, வஸ்திரம தீமை நீங கல, உடலுககுள் நீர நினறுலாவுதனை காணுமல கடகமலே தோறுங திரிநது காலலுததேன பூரணமே, நானே நீ நீயேனு மிரண்டுமொனருனல தேனில் ருசியதுபோற றெ டடாயநீ பூரணமே, கணகாணி யிலலெனறு களளம பல செயவாகரணகாணியிலலை யிடமிலலை காணுஙகால, கணகாணியா கலநதெஙகு நினருனை கண்காணீ கணடாாகள வொழிநதாரே, இவவநுபவம பெறுவா மெஞஞானிகள.

மநதிரமெனனும மனததிர தியானததால பிணி முதலியவை நீஙக வாயில லபியாமல மனததால தியானிபபது சிததாகள வாககியப சகலவியாதியும நீஙக மஞசளால கணபதியை வைதது அருகு புட்பம சாததி, தாமபூலம, தேஙகாய, பழம, தூபதீபம செயது, நேததிர பாாவையை புருவ மையமவைதது இடது கையில விபூதியை பாபபி அதில பிரணவ மெழுதி அமசிஙகிலி மனறு தியானம் ஆயிரததெட்டு செயது விபூதியை நோயாளியை உட் கொளளும படி கொடுததுவா நோய தீரும. பிசாசும போகும. கொபபநோய தீாநது கொபபமாக தேனும மூலைப் பாலும கூட்டி ஓம சிறி சிகவெனறு 16-தரம தியா னிதது ஸ்ரீகளுககு உடகொளளச செயயவும் பிரசவ காலநோயககு வெண்ணையை டங் டம் என்று தியா னிதது வயிறறில்பூசபிரசவமாகும சிலநதிகட்டிகள் உடையவும, வீககமவாடவும, வெணணையைஉமவங் தம ஓம றீங நசி மசி என்றுனும, அலலது உம வங்

தம் என்று தியானித்து தடவி விபூதி உள்ளுக்கு கொடுக்கவும். கண் புகைச்சல் மாலைக்கண்ணு சூடு, குத்தல், சதைப்படலம் தீர ஒரு பாத்திரத்தில் சலத்தை விட்டு அதை கையில் வைத்துக்கொண்டு லா லூ லீ என்று தியானித்து அந்த சலத்தினால் கண்ணை கழுவி வரச்செய்யவும். விஷமிறங்கசலத்தை ஓம்-கிலி-நசி நசி என்று 108-தியானித்து சலத்தை உள்ளுக்குகொடுக்கவும். சகலபாபமுமநிவாத்தியாக ஓம்-றங்-றீங் ய ந ம சி வ சகல பாபநிவாரணீயாமி.

ஓங்கார கம்பமென்பது உணர்வெழுத்தாக சப்திப்பது தேவையாகும். இருண்டவன் கண்ணுக்கு மருண்டது பேயென புகல்வதுபோல அக்கியானத்தால் பேய், பிசாசு, காட்டேரி, சாமுண்டி, தூக்கி, காளி, முனி, அநுமார், வீரபத்திரன் இன்னமனேக நாமங்களுடையதுக ளிருப்பதாயும், அதை மந்திரங்களால் உருவேத்தி வசியம் செய்துகொண்டு அதினால் இக அஷ்ட காமங்களை நடத்துவதாக மந்திரவாதிகள் சொல்வதைநாம்கேட்டிருக்கிறோம். அவை முடிவாக பார்க்குமிடத்து அவரவர் கற்ற நூலளவும் விசாரணையும் எவ்வளவு மனத்திடம் நிச்சயப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் பாவப்படி கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவராதலால் கோரியவண்ணம் தோற்றனும் பலனு மளிக்கக் கூடியே விளங்குகின்ற பாவமும் தோற்றமுமழிவு வருமெனவும் நிறைந்த பரிபூரணம் முடிவென்று வேதமும் அனுபவிகளும்கூறும்சிரதையாட்டி சரீர மசைத்து நடக்கையாலும் மல்லாந்தும் மார்மீது கைவைத்தும் பிரண்டு பிரண்டும் இரு கரத்தை துடைக்குள் வைத்தும் நெடுமூச்சு விட்டு தடிக்கையாலும் மலசல மடக்கலாலும் மன வேகத்தாலும் இராசத தாமத உணர்வினாலும் வியாதிகளுற்பவமும் சொற்பன அவஸ்தையும் நேரும்.

சுராரேபாசமாதிதனிலியங்கி நடககலீரெட்டாம்
மாரோதோடிலம்ஜந்தாம் மருவியிதுபிலமயாரு

காராருகுழலாருடனகூடி கலவிகழிததாலெடடெட்டாம
நேரேநோககிநிலைநிறுதத நிாகருஞ்சிவமதுதானே.

நெடிதானதாரையொன்று சஙகிரண்டு நினறா துமம திருககோவி லரையினுளளே, வடிவாக வொரு பாத மாடிநிறகும ஈமததொருகால் தூககிநின்ற சிவனைககணடோா, கடிதாக யுடலவெறுதது தவங கள்செய கண்மூடிபூசிதது கலஙகுவாரோ,படிமீதில் திருக்கோவில நதிகளதேடி பரதவிததுழலவதெனன பகாநதிடடோ.

உருததறிததநாடிதனனி லோடுகினறவாயுவைக
கருததிலிருததியே கபாலமேததவல்லிரேல
விருததாகளுமபாலராவா மேனியுஞசிவநதிடும
அருட்டறிததயம்மையானை யப்பனுணைபுணமையே.

பொய்யெனறு சாததிரததை சொல்வானகில் புழுவான பாழுநரகில்வீழுவானபாவி, மெயயெனறு குருபததைத தொண்டுபண்ணி வேதாநதபலநூலும விரிததுபபாாதது, கைமுறையும குருமுகமாயகணடு தேறிகறறவரை வணஙகியேசொலலகேட்டு,பொய மறநது மெயயுகநது அறிவிறகூடி பூரணமே தெயவ மெனறு போறறிநிலலே.

ஆணுககும பெண்ணுககு மறிவேயொனறு ஆணுலும பேதைகுணம பெணணுககுணடு, வீணு ககு யெடுததசெனம மனநதஙகோடி விவேகமுததி யடைநதவாக ளதிகமுணடு, வூணுககுநதேடியுணடு வுறஙகிசெதத உலுததருணடு புருடரிலேயனநதங கோடி, தானுசரு ஏகசரா சரநதாநெஞசே சறகுரு வினசொறபடியே சாாநதுபாரே.

பேதமையெனபது மாதாகணிகலய மாதாகள் மனம் கேவலததில எககாலமும செல்லும அநேக மாய கூடிய பாபஙகள இரணடு பெண வடிவபாக ஜெனிபபதெனறு அகஸ்தியா செபபியிருககினறனா

முததரையும பெததரையு முககருறியா னகக் குறியானமுழுதுநதேறின, மெததனவாகிய மொழியு

மானநதபபரவசததான மிருநதசோராவுரு, சிததநிலை
திரியாத செல்வமுமா யிருபபாரநல்லோா தீயோரெல்
லாம, மிததகமையோாகளையுமிகழநது புகழ்ந்தோாக
குரவா யிருபபதாமே.

பேராயவிருககவெனறு லரசனதனனை பொற
பூவைசாததியலலோ காககவேணும, வேகாததலை
யல்லோ முனனேசேரு விளமபியபின சாகாலை
விருமபிகேளு, வாகாதவாதவிததை கண்டோாக
கயயா வலதுமுழநதாளிலொரு மருவைபபாரு, ஆக
முடன கண்டமது சாயவுகாணும அபபனே யினன
முருவஙகள கேளே.

கேளபபாயிடமுதுகில் மருதானகாணும் நெடி
யானயிடதுகையில சஙகு சககரம, நாளபபா யிக
குறியை நனறுயப்பாரு நாசியிடநாசியிலே மருவைப்
பாரு, வேலபபாயிடமுதுகில் மருவைப்பாரு வேதா
நதவாதியேயடையாளஙக ளாறையுமநீகணடவரை
யடுததுககாரே நெதநியிலசூல ரேகையுமிருககும.

மாணுக்கருக்கு உபநயனம சநதியாவநதனம்
உபதேசம காயததிரி ஜபதப முதலியவைகளை ஆசி
ரியராகும குருசெயதுவைககினறனா. வேதமெனற
வாகமஙகளாறு சாததிரம வெவவேறு மதபேதம
சமயபேதம,காதமெனறசாதியும நாறபதினெட்டாக
கவுததுமா யுலகோரை பயககஙகாட்டி, கீதமெனறு
லறிகீதம வேதமெனறு கிருபையுடன வெவவேறுய்
பிரிததுககாட்டி, பாதமெனறு சாவதுவே நிசநதா
னெனன பாடினுர் சாததிரததை பாடினரே என,
வியாசா கூறியதாக அகததியா கூறியிருககினறனா.
உபநயனமெனபது-மூனறுவது நேததிரம அறிவு
வுண வு-அதனுல சநதியாவநதன மெனபது-ரவிமதி
தனிடம ஒறறுமையாகுஙகாலம உபதேசமானது.
பகிர்முகனுககு நீஙகி, ஞானதேகமாகிய அகமுக
சுததவெளி அவவிடமிருநது சபதபஙகளை செய்விகக
திருவருள் புரிபவர்தான குருவெனபபடும.

வசிட்டர் ராமமூர்த்திக கருளிய நிலை.

ஆதலாலுயிராசையால்வாதனையைபபாலமுததாம லறிவைவிறிவறககா யெண்ணி, வோதுபிரபபருமறி வின விறிவேயுளள முளளததா லிவவனநத வுயிாகள வாழ்வாரு, சேதனயோகிக ளெலலாம பிராணு யாமத தியானமருந தாகததின றிஙகளாலே, பேத மான மொடுஙகுவது பெருட்டாயனரு பிராண வாயுவை நிறுததி பிடிககினருரே.

உண்டாகி யெவவிடதது முறறபோத முயி ரசையா லுணாவுறுமப போதநதனனை, மணடாமற றடுககைபெற நனமையாகும வளாபோதங காண்ப வறறை மறுவுமாலாா, றணடாமற காணபவையே மனதுகவெனறுந தவிாாததுயருமத தனிபபோதந தான, மிணடாத சுழுததிற போதமபோமிறகில விடதுபோதுவிமல பதமவேறில்லை.

தாயுமான சுவாமிகள.

கருவிகரணங்க ளோாயநத தொண்டாகளிடத திலே நீ விறறிருபபவனெனறும, மதுவுண்ட வண டெனவு சனகனுதி மனனா முதல சுகா முதலோா வாழுநதாரெனறு பதியிநத நிலையெனவுமெனனை யாண்டபடிககு நிாவிகா பததா பரமானநத கதி கண்டு கொள்ளவு நினனருள்கூரிநத கதியனறியிரங கேசனமோ கருமமபாரேன யெனற வுணமை வாக்கியம.

இநநிலையி லிருககும மஹான்கள கிருபை பொருநதிய தலங்கள்.

அகஸதியா - ஆனநதசயனம
குமபமுனி - குமபகோணம
புலததியா - பாபநாசம, ஆவடையாா கோவில
திருமூலா - சிதமபரம
திருமூலவாககம - நெடுஙகுனறம
திருமூலாநோககம் - மேலை சிதமபரம கம
சட்டமுனி - சீகாழி, ஸ்ரீரங்

கோரக்கா-திருக்கோணமலை
கருவூரார்-திருக்காளத்தி
பதஞ்சலி-ராமேஸ்வரம
இராமதேவா-அழகாமலை
அழு ணணா-நாகபபட்டண
நாரதா-திருவிடைமருதூா [ம
மாாக்கண்டா-கருவைநலலூா
மச்சமுனி-பரங்குன்றம [ல
மயிரேசகம-திருவானைக்காவ
கொங்கணா-திருப்பதி கோடி
துறை, திருக்கண்ணங்குடி
பாமபாட்டி சித்தா - திருஞ
ஞாலம, துவாரகை
புண்ணாக்கீசா-கண்ணகுடி சேர
காசிபா ருத்திரகிரி
வாதா-தென்மலை
கன்னிசித்தா-பெரும்பாலூா
தன்வந்திரீ-வசிட்ட, வைதீச
கோவில [குன்றம
கோரகா போகா-திருக்கழுக

நந்தி,விஸவாமித்திரா - காசி,
திருவாவடுதுறை
காலாங்கி, கடுவெளிசித்தா-
திருக்காஞ்சிபுரம
இடைக்காடா, கௌதமா-
திருவருணை
சேது-திருவிடைமருதூா
கமலமுனி, சுந்திரானந்தா-
மதுரை, ஆரூா, திருவாஞசி
சுந்தரா-வாரிக்ஷ
காலாங்கி - திருகுடையூா,
திருப்பணந்தாள
வால்மீகா, அகபபை சித்தா -
எட்டிக்கோடி, திருவை
யாறு
போகநாதா-பழனி, கதிாகா
மம, திருச்செந்தூா, தணி
கை, பரங்குன்றம
இவவகை போகா 500 - ல
கூறியிருக்கின்றா

போமடா வெளியோடே வெளிதானசேரும் புதுமையடா வாயவோடே வாயவுசேரும், ஊமடா தீயோடே தீதானசேரும உத்தமனே யபபுடனே யபபுசேரும, ஆமடா மண்ணுடனே மண்தான் சேரும யவரவாகளினதமோடே யவாகள சேர்ந்து, தாமடா தன்னிலையி லறிவைபுக்கிச சதானந்த பூா ணமா யிருந்துவாழே.

இருந்தறிவு சுழிமுனையில் புக்கித்தானல் ஏகாந்தமானதொரு லிங்கமாகும், அருந்தவஞசோ அந்தறிவு ரவியில் சோந்தால யரகராசத்திமய மான தெயவம, புரிந்தறிவு மதிதனிலே சேர்ந்துநின்றால் புத்தியில்லா பிறவியிலே புகுவான்பாரு, வருந்தி மனக் கனிவாலே குருவைக்காத்து மதிகதிரில் நின்றகுறி வணங்கிப்பாரே.

60-நாழிகை கொண்டது ஒரு நாள், நாழிகை 1-க்கு சுவாசம்-360, 60-நாழி சுவாசம 21600.

நாள ஒன்றிறகு 2-லக்ஷம பதினையிரம நொடி, நொடி 60-கொண்டது 1-விநாடி, 60-விநாடி கொண்டது நாழிகை-1, நாழிகை 60-கொண்டது 1-நாள், 360-நாள கொண்டது 1-வருடம், 22600-நாழிகை கொணடது வருடம்-1,2170, இதை 80-ல பெருக்க கிரேதாயுகம, 60-ல் பெருகக திரேதாயுகம, 40-ல் பெரு க துவாபரயுகம, 20-ல் பெருகக கலியுக மொததயுக ஆணடாகும.

யுகஙகளதோறும் மகானகளபெறற தபோ பலததால அரசு சிருஷ்டியாதிகள நடததி வருவதாக கூறி யிருககினறனா.

அடியிறகணட ஔஷதஙகள் உபயோகபபடுத தும்போது அறுசுவை, புகையிலை, அபினி, கள், சாராயம, ஸ்ரீபோகம, மச்ச மாமிசஙகள, கோபம. அதிக நிததிரை நீககவும.

1. மேகநீா நீஙகி சுதத உதிரம் பெருக:— பாலில் வேகிதத நெல்லிககா சூரணம, சுததிசெயத நெலலிககா கெநதகதூள் சமனெடையாக கூட்டி ½-விராகனெடை தேனில் குழைதது இருவேளையாக மணடலம உட்கொளளவும்.

2 மலககுறறம நீஙக:—கடுககா-4 திபபிலி-1, சுககு-1, சீரம ஓமம்-1, திபபிலி மூலம-1, இந்துபபு-1, சூரணஙகள தனிததனிசெய துமேல்கணட இடைகளாகக கூட்டி கடிகை சூரணமவெனனீரில கொள்ளவும்.

3. அய்யசிதமகழல.—வெள்ளைகாககணவோ கடுக்கா, நெலலிவததல் ஒவவொனறும் புனைக்கா யளவு 4-பலம சிததாமணக்கு எண்ணெயில் கலந்து காலையாக 3-நாள் உளளுக்கு கொள்ளவும்.

4. தேகததிலிருககும் சுண்ணும்பு நீங்க:— பச்சைமஞசள் சமூலம-81, கியாழம வடிதது கூர் எள்ளு எணணெய் பலம் 3-விட்டு இவவிதம் 3-நாட் கொள்ளவும்.

5. தேகத்தில் எண்ணெய் நீங்க —விரைநீக்கிய

சீககாயததூள, இலுப்பையிலே, தானியிலே வகை பிடி-1, இவைகள் அமுரியில் கியாழம-8, 1-ஆகவடி தது பூநீர களஞசி-½, படிகார சுனனம களஞசி-½, கூட்டிக்கொள்ள இவவிதம் 3-நாள கொளளவும

6. வாயவு நீஙக —சுக்கு, மிளகு, திபபிலி, சீரகம, இநதுபபு, கரிவேப்பிலை, சூரணம், வகை பலம-1, பொரிததகாயம பசுமபால கூட்டி கடிகை பிரமாணம அனனததிலிட்டு புசிககவும.

7. தாகம, மயககம, சூடு, மூர்ச்சைசகு — தாளிசபததிரி, சுககு, சீரகம வகை பலம் கியாழம வடிததுககொள்ளுவதாலும் அதிமதுரம, சிறுதேககு பனஙகறகண்டு கியாழம வடிததுக்கொள்வதாலும.

8. மேகவெட்டை, மூலசசூடு, காநதன பிதத வெறி, கபாலபிததம தீர —சுததிசெயத சீநதில கொடிசூரணமகறகண்டுகூட்டிகடிகைநெயதேனில மண்டலம கொளவதாலும, தாநதை சூரணம-4 சீனி-1, வடடி கடிகை பிரமாணம 60-நாளகொளவதாலும் நீஙகும.

9 மேகநீரால சாமததில் காணுமவியாதிக்கு— கீழாநெல்லி சமூலசூரணம, சீனி நெய தேன்கூடடி பாகப்படுததி தானறிககாய பிரமாணம 6-மாதம வருடம உணடுவர குடட வியாதியும தீரும்.

10. கண துலககமாய் நரைவராதிருகக —காக்கண, மேனி, கரநதை வல்லாரை, அவுரி, பொறறலை, பெர்டுதலை, பிரமாணம தேனில மணடலமகொளக.

11. மநதபுததி. மதிமயகக, சோகை, எரி பிததம, நீரகடடு, மலபநதம பிததமூர்சசை நீங்க:— மேனிருசி,செருப்படை, கரிசலை சமனெடை, சூரணமகூடடி இவைகளுககு 4-கசு 1-கறகண்டுகூட்டி மண்டலம கொள்க.

12. உதிரததில மேகநீர நீஙக —திரிகடுகும ஓமமும வறுதது தூளாககி பனைவெலலபபாகில் கிளறி உதயததில கழறசிக்காய பிரமாணம் உட்கொண்டு வரவும.

கருங்குருவை பச்சமுதம, சிறு பயறுஙகூட்டி பொஙகிசர்ககரை தேன் ஆவினபாலமுப்பழஙகூட்டி உண்பதும மேல்கணட அமுதம பசுமபால கூட்டி பொஙகி தேஙகா திருவலும, சாககரையுங் கூட்டி உணபதும முனனமுதம துவரை பருபபு பொஙகி தேஙகா திருவல, சாககரை, நெய கூட்டிஉணபதும அமுது பொஙகி ஏலரிசி தூளும, சாககரை கூட்டி உண்பதுமுணடு அமுது சீககிரம சாககரை கூடடி உணணப பிததமயககந தீரும. கிராமபு கியாழததில் அமுதிடடு பொஙகி சாககரை கூட்டி உணடுவரமூல வியாதி தீரும. பருததிககொடடையினபால் எடுதது அமுதிடடு பொஙகி சர்ககரைகூட்டி உணடுவர மூல வியாதி தீரும. பருததிககொட்டையினபால எடுதது அமுதிட்டு பொங்கி சாக்கரை தேன கூட்டி உண்டு வர மேகம நீங்கி தாதுககள வலிவுபடும.

பழைய கமபு, தினை பசுமபாலில பொஙகி சாககரை கூட்டி உண்டுவர தலையிலுள்ள பிததநீர்கள் நீஙகி குளிர்ச்சியாகும். அமுதும் பயறும ஆவின பாலும பொங்கி கருவேப்பிலை, மிளகு சூரணம், அமுது உப்பு கூட்டி உண்பதும இதில் கணடவை களில தனது சரீரதனமைககு ஒறறுமையானதாகப் பாகபபடுததி.

ஆகாரம

உச்சிகால போஜனஞசெயது இரவில ஆவின் பாலை கொண்டு தனது சாதனததை விடைவிடாம லிருபபவர்கள சாவகுணமுடையரவர்களெனறு கர்ப்பநூல அனுபவிகள கண்டிருககினறனர்.

கணடததில கபம காலஞசு யிருப்பதால் ஆவி னெயயுடன பொறறலை ரசம சமஞசககூடடிராவியில் வைதது சுணடிய பிறகு உதயததில் பெருவிரலில் கொஞசமெடுதது உணணாவிடம் தேய்ததுவர கபங் கள் நீங்கும்.

கபாலக் கொதிப்பு நேத்திர யெரிவும் சூடாக யிருந்தால் —ஆவின் பால் படி-3, பொன்னாங்காணி ரசம் படி-1 கூட்டிக் காய்ச்சி இறக்கி கீழ்வைத்து ஆறிய பிறகு புரைமோர் விட்டு மறுநாள் மத்திட்டு கடைந்து வெண்ணெயெடுத்து உருக்கி நெய்யாக்வடித்து வைத்துக்கொண்டு பக்ஷத்திற் கொருதரம் சிரசிற்கு தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்துவர குணமாகும்.

பஞ்சகாப்ப ஸ்நானம்: நெல்லி பருப்பு, வேம்பு பருப்பு, மிளகு, கஸ்தூரிமஞ்சள், கடுக்காய் இவ்வைந்தும் பசுப்பாலி லரைத்து சற்று கொதிப்பித்து சிரந் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்துவர வேண்டும்.

சிலர் அம்பாள் பூசை செய்வதாக மது மாமிசாதிகளைப் படைத்து அதை தாங்களுண்டு சுபாவ குணத்தையும்போக்கிபோதை மயக்கத்திலாழ்ந்துவ தாகவிருக்கிறது. மதுவுண்டநாய்களெல்லாம் ஞானி யாமேனும் ஆத்தாளுக் கென்செய்யும் கள்ளுஞ்சுள்ளு மென்று தபசிகாமணிகள் கூறியிருக்கின்றார்.

முக்காலுணர்வன்றி யெத்தேகிகட்கு முழுவுண விலக்காரணமன்ன சாகாதி கூடி யாரையதிற்பால், சிக்காலமுதம்புதக்கிரங்கா ணுண்டிச்சேடம்வெளி, வைக்காவிடினுண்டி வேசாதனலும் வழியுமன்றே, ஒருபொழுதுரைய வருனுபவவாகளுங் காணு மறிவரே.

உண்ட மறுநாள் திப்பிரீங்கி அன்னரசமாம், 3-வது நாள் உதிரமாகும், 4-வது நாள் மாமிசமாம் 5-6-வது நாள் மேதையாகும். 7-8-வதுநாள் மச்சை யாகும், இதற்குமேல் இந்திரியமாகுமென வைத்திய நூலில் கண்டிருந்தாலும் ஐரோப்பியபண்டிதா கிரம மாக்க குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்க தெரியவரும்.

கைநாடி துடிப்பு —3-துடித்தால் 2-தரம் சுவாசம் நடக்கும் குழந்தைகளுக்குநாடி 120-துடித்தால் சுவாசம் 314-நடக்கும். இதில் பேதமாக நடக்கில் நுரையீரல் இரத்தாசயத்தில் வியாதியாகும்,

நாடி துடிப்புகளுக் காரணம் — இரத்தாசயத்திலிருந்து ரத்த நரம்புகளின் வழியாய் உதிரம் வோடி வரும்போ துண்டாகும் அதிர்ச்சியே நாடியெனக் கூறப்படும். துறத்தி விரிந்து குவிதல்போல் இரத்தாசயப் பை விரிந்து நுரையீரலி லிருந்து சுத்தமான ரத்தத்தை யுட்கொண்டு திடீரென சுருங்குவதினாலே அதினுள்ளிருக்கும் ரத்தம் விரைவுடன் ரத்த நரம்புகள் வழியாய்ச் சென்று தேகமெங்கும் வியாபிக்கும் சரீர உள் உறுப்புகளின் விவரத்தை ஆயுர்வேத சுருக்கமெனும் வைத்திய கிரந்தத்தில் விரிவாய்க் காணலாகும்.

திலமத்தனையே சிவஞானிக்கீந்தால்
பலமுத்திசித்தி பரபோகமுந்தரும்
நிலமத்தனைப்பொன்னை நிர்மூடர்க்கீந்தால்
பலமுமற்றேபர போகமுங்குன்றுமே.

உள்ளத்தேனுள்ள யுள்பலதீர்த்தங்கள்
மெள்ளக்குடைந்து நின்றாடாவினைகெடப்
பள்ளமுமேடும் பரந்துதிரிவரே
கள்ளமனமுடைக் கல்வியிலோரே.

உள்ளத்தினுள்ளே யுணருமொருவனைக்
கள்ளத்தினாருங் கலந்தறிவாரில்லை
வெள்ளத்தைநாடி விடுமவர்தீவினைப்
பள்ளத்திலிட்டதோர் பத்தலுள்ளாமே.

மனத்திலெழுந்ததோர் மாயக்கண்ணாடி
நினைப்பினதனி னிழலையுங்காணார்
வினைப்பயன்போக விளக்கியுங்கொள்ளார்
புறக்கடையிச்சித்துப் போகின்றவாறே.

உடலிற்றுவாதக்கிய டேவமுயிர்க்காகா
உடலகழன்றன வேடமுடனேகலு
முடலுயிருண்மையென்றோர்ந்துகொள்ளாதார்
கடலிலகப்பட்ட கட்டையொத்தாரே.

குருட்டினைநீக்குங் குருவினைக்கொள்ளார்
குருட்டினைநீக்காக் குருவினைகொள்வா

குருடுங்குருடுங் குருட்டாட்டமாடிக
குருடுஙகுருடுங் குழிவிழுமாதே.
தொழிலறிவார சுருதிகண்ணுகப்
பழுதறியாத பரமகுருவை
வழியறிவார நல்வழியறிவாள
ரழிவறியாரமறறை யலலாதவரே.
உள்ளமபெருஙகோயி லூனுடமபாலயம்
வளளறபிராணுககு வாயகோபுரவாசல
தெளளதெளிநதாரககுச சீவனசிவலிஙகம
கள்ளப்புலனைநதுங காளாமணிவிளககே.

புலஸ்தியர் 100 - ல

காணுமூசசடககி விழியதுமுருட்டிக் கபாலமும திறநதினாரகோடி, கனதத வாயவதனுல குனபநோயணுகி கலஙகிஞரவ ரொருகோடி, தேணுமெய மறநது சுழுனறுடனேழுமபி சொககிஞரவரொரு கோடி, குலைவாயவணுகி சிவாலையுமெழும்பி சுரமதா விறநதனாரகோடி, உளளவுணணுககி ணணுககைக யுள்தூக்கி யுளளடககி மாணடவாகளுங கோடி உயரசாளா முழுவதுமெழுபபி யாஙகியேயொடுங கிஞரகோடி, பேணதிசாரபேதி வநதணுகி பிறவிய மிழநதனாகோடி, பெருமையாயகாப்பநதனையறியா பிராணனு மழிநது மாணடனரே

இளமறியாம விருததியேவாயுவை பிறநதனரவ ரொருகோடி, இனியதமபனஞ செயத தெழும்பியே குமபித தேஙகிஞரவ ரொருகோடி, கனமறியாமல காததைவாயினுல கருதியேயிறநதனாரகோடி, கணடு வாசியினி லொனறைவிட்டொனறுகலஙகியே மடிந தனாரகோடி, தினமொருநாழி வாசிகொண்டிழிதது சிவபுரமேகிஞரகோடி, தெளிநதிடுகண மூககெனு மதைபோறறி சிறநதனரவ ரொருகோடி, தனபெரு விரலாற அணணுககைகயேததி தயஙகினரவரொரு கோடி, சலமதிலமூழகி சாதனையதீத சாக்காடுவந தெய்திஞரறிநதே.

அறிவதிவவாறின கருததினையும் பயவனி மாநதரினில சிலபோ. அம்புவிதனிலே மறையவுங குழிசெயததனிலும் பதுஙகினோர்கோடி, சறிநதிடு கதலிவாழையின குலைபோல் ததகளிததனயவை போலும, தயஙகினரனேகம சாகரமதனிலதான விழுநதலைபோலும, தரணியிற சிலபோ தாமரையிலை தணணீரபோற றவிததனரப்பா,பாருவகதீதம தேடியும குருவின பதமடையாமலு மாணடார், தெரிந்து மிப்பரிடசை யுததமரனேகம தெளிநதவரறிநதுமே செபபு சீரிடும வாசியோகததின பெருமை திருத் தமா யுரைததிடலாமே.

வாசியோகததின மகததுவமுரைகக வருகக ரேசகததின சிறபபை, மாததிர முபபததிரணடு மேவளமாய பறவுமகனை நீரைய, வீசுபூரகததிலறு பததிநாலு விளஙகியே மாறிமாறிடவும, விகலபம் வநதணுகா வாசினினறுறவுமே குறிகிரவு கோலறி தல, பாசம வநதணுகா குமபகவிதனில பதினைறென வரிநதுமேதீரு, பழககமிநாகு மகததுகளுமைகதும பரிபூரணானநத தீடசை பூசிதமாகும வாசிதான வசி யம பொருநதிடுஙகால தலைமாறி, புனல சொரிநதிட வும சுழியதுநாடி புகலவும சூடசமிதாமே.

நாடிடுமினிமேகள மகாராஜயோகமநாடடுறேன வழியதாரகஞானம, நடததை யெனறறிகவாசியோ கததின நறகுறி விளககவும நட ததை, தேடுமபூரகத் தின் முபபததிரணடு சிவசிவா ரேசகமபதினாறு, தெளிநத குமபததில அறுபததினாலு திருததமாய தீரு மிவவிதமாய, கோடுதபபாமல சுழிமுனை மேவி குறிததிரு கணணதினகூறு குமபியும வாசி யொளி வதுவீசும குறிபபதா மொளியினில கூட, கூடுமே யிதுதான மகாராஜயோகஙகொணடு மாததிரைக கொருதீடசை,கோருமேயிதுபார தலைசுததிநொடிகக குறிததொனறு மாசசுதிவவாறே.

திருமூலர் 3000-ல

வறுதல பூரகமீரெட்டிமைநதா, லாறுதல கும்

பக மறுபததுநாலதி, னாறுதல முப்பததிரண்டதி ரேசக, மாறுதலொனறினகண வஞசகமாமே.

வளியினைவாஙகி வயததிலடககில், பளிஙகொத துககாயம பழுகினும பிஞசாந, தெளியககுருவின றிருவருளபெறறால, வளியினுமவேடடி வளியனு மாமே

எஙகே யிருககினும பூரியிடததிலே,யஙகேயது செயயவாழுகைகக கழிவிலலை, யஙகேபிடிததது விட் டளவுஞ செலலச, சஙகே குறிககததலைவனுமாமே.

ஏறறியிருககி யிருகாலும பூரிககுங காறறைப பிடிககுங கணககறிவாரிலலை, காறறைப பிடிககுங கணககறிவாளாககுக, கூறறை யுதைககுஙகுறியது வாமே.

மேல்கீழ் நடுபபகக மிககுறபபூரிததுபபாலாமி ரேசகததா னுடபதிவிதது, மாலாகியுநதி யுடகும பிதது வாஙகவே, யாலாலமுண்டா னருடபெற லாமே.

வாததிலீரெடடு மாததிரைபூததே, யேமுறற முபபததிரணடு மிரேசிதது, காமுறற பிஙகலைக கணணாரவிரண, டோமததா லெடடெடடும கும பிகக வுணமையே.

இடடதவழீ டிறகாதிரேசிததுப, புடடிபடட தசநாடியும பூரிததுக, கொடடிய பிராணனபான னுங குமபிதது, நடட மிருகக நமனிலலை தானே.

பெணணலலா வாணலல பேடலல மூடதது, ஞுணணினறசோதி யொருவாக கறிவொணணாக, கண்ணினறிகாணுஞ செவியினறி கேடடிடு, மண ணற பெருமையைப பாயநதது மூப்பே.

அணடஙகளேழுமகணடமுமாவியுங,கொணட சராசரமுறறுங குணஙகளும, பணடைமறையும படைததனிபபதியுங,கணடசிவனுமெனகணணனறி யில்லையே.

நிஜானந்தபோதம முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

நெஞ்சறிவிளக்கம்

விநாயகர் காப்பு

அறுசீரடி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வஞ்சகமனத்தினை மாற்றியபெரியோர்தாளில்
கஞ்சமாமலரிட்டோதுங் கணபதிதாசனன்பால்
நெஞ்சறிவிளக்கஞான நீதிநூல்நூறும்பாடக்
குஞ்சரமுகத்துமூலக் குருபரன்காப்பதாமே.

நூல் வரலாறு.

பூமியில்சௌந்தரப்பெண் புணர்ந்திடுநாகைநாதர்
நாமமெந்நாளுநாவி னவின்றுசெந்தமிழாற்பாடிக்
காமமுமாசபாசக் கன்மமுமகற்றிமூல [ஞ்சே.
ஓமெனுமெழுத்தைந்தாலே யுனையறிந்துணர்வாய்நெ

தந்தைதாய்நிஜமுமல்ல ஜனங்களுநிஜமுமல்ல
மைந்தருநிஜமுமல்ல மனைவியுநிஜமுமல்ல
இந்தமெய்நிஜமுமல்ல வில்லறநிஜமுமல்ல
சுந்தரநாகைநாதர் துணையடிநிஜம்பார்நெஞ்சே 2

காண்பது மழிந்துபோகும் காயமு மழிந்து
போகும், ஊண்பொரு ளழிந்துபோகும் உலகமு
மழிந்துபோகும், பூண்பணி நாகைநாதர் பொற்பத
மழியாதென்றும், வீண்பொழு திணைப்போக்காமல்
வெளிதனி லொளிப்பார்நெஞ்சே. 3

மனமெனும் பேயினாலே மாயகையாமிருட்டான்
மூடச், சனமெனு மாசாபாசத் தலைமிசையேற்றிக்
கொண்டு, கனமெனுஞ் சுமையைத்தூக்கி கவலையுத்
திட்டாய்நீயுற், பனமெனும் நாகைநாதர் பதம்பணிந்
தருள்சேர்நெஞ்சே. 4

இருவினைப் பகுதியாலே யெடுத்திந்த தேகந்
தன்னை, மருவியநானென்று மாயையி லழிந்தாய

நீதான, குருவினற குறிப்பைபபாாததுக குணடலி
வழியேசெனறங, குருவின னைகநாத நுணமையை
யுணாவாய்நெஞசே. 5

வானமதி லிரவியுனறனவயதெலாங்கொடுபோ
கினருள, தானதை யறிநதிடாமற றமணியி லிருப
போமெனறே, ஊனமா முடலைநமபி யுனனைமெட்
டலைநதாயநீயெயஞ, ஞானமே பொருளாய நாகை
நாதரைத தொழுவாயநெஞசே. 6

எடடுடனிரணடுமாகி யிருநததோரெழுததைக
காணாட, விட்டதோர குறைவுங்காணா விதியின்றன
விவரங்காணா,தொடடதோர்குறியுங்காணா சோதி
மெயப பொருளுங்காணா, கிடடுமோ நாகைநாதா
கிருபைதா னுரைபபாயநெஞசே. 7

வஞசகநடைமாததில வளாவிளைககொமபிலேறிச
சஞசலமனககுரங்கு தாவியேயலையநீதான [ஞய
பஞசபாதகங்களசெயதுபாமபினவாயததேரையா
நஞசமுதருநதுநாகை நாதரைவணங்குநெஞசே, 8

உடலினை நிசமெனறெண்ணி யுலகெலா மோடி
யாடிக, கடனமரக கலபபாயககமபக காகமபோற
கலககமுறறுயத, திடமருள குருவினபாதஞ சிக
கெனப பிடிதது நினறுல, நடமிடு நாகைநாதா நற்
பதம பணிவாயநெஞசே. 9

வீடடிருள போகவெனறே விளக்கினை யேறறி
வைததால, வீடடிரு ளெங்கேபோசசு விளககொளி
யெங்கேபோசசு கூடடினடனஞசெயயீசனகுறிப்
பறியாயனீதான, நாட்டினிலலைநதாயநாகைநாதரை
வணங்குநெஞசே. 10

காடடினினமேவுகினற கனபுழுவெல்லாமபாாதது
வேடடுவனெடுததுவநது விருமபியககிருமிதனைக
கூட்டிலேயடைததுமநதககுளவிதனுருவாயச செய
நாட்டினில்நீதானைகநாதரைவணங்குநெஞசே. [யும்

குளததிலே கிடககுமாமை குளககரைமுடடை
யிட்டுக், குளததுநீரக குள்ளிருநது குறிபபுடனினைக
குமபோது, களததிலே புதைததமுடடை கருவுரு
வானறபோலுன, உளததிலே நாகைநாத ருருவறிந
துணாவாய நெஞசே 12

மருவியசிலநதிபபூசசி வயிறறினி னூலுண்டாககி,
உருவுடனகூடுகடடி வுகநததி லிருககுமாபோல,குரு
பா னுனதுகூட்டில குடியிருப்பதுவைப பாரததுப,
பெருவெளி னைகநாதா பெருமைகண டருளசோ
நெஞசே. 13

வாரணமுடடையிட டு வயிறறில்வைத தணைத
துக்கொணடு, பூரணகூடுணடாககிப் பொரிததிடுங
குஞசுபோலக, காரணகுருவைமூலக கனலவிளக
கதனறகணடு, நாரணனறியனைக நாதரைபபணி
வாய்நெஞ்சே. 14

புலவினுள ளிருககுமபூசசி பொருநதவெண
ணுரையுண்டாககி, மெலலிய தண்ணீா வீட்டில்
வெயிறபடா திருககுமாபோல, சொலலிலே நாகை
நாதா தோய்நதிடாச சூடசங்கணடாறபோல், கல்
லிலே தெயவமில்லைக கருததிலே தெயவநெஞசே.

தணணீரி லிருககுமீனக டண்ணீரிற கருவைப்
பிதநிக, கணணினற பாாககுமபோது கயலுருவா
னறபோல, நணணிய குருவைககண்டு நாதனல
லுருவைச்சோதது, விணணினமே னைகநாதர் மெல்
லடி வெளிபாா நெஞசே. 16

இலகியஊசிகாநத மிருமபினையிழுப்பதேபோல
உதவியகுருபரனரு ளுனனையாடகொணடதனமை
நலமுடனறிநதீதா ஞயனையறிநதிடாமல
நிலமிசையலைநதாயநாதலிங்கரை நினைப்பாயநெஞசே

சூரியகாநதமபஞசைச சுடடிடுஞசுடரேபோலக
கூறியவடிமூலததின குணடலிககனலைமூட்டி

வீரியவிருநதுனுத வெளிவீடுதனனிறசெனறே
ஆரியனுகைநாத ரடியிணைதொழுவாயநெஞசே. 18

ஐவகைபபூதந தொணணூற ருறுதததுவஙக
ளாடடுப, தெயவமுமுன னிடததிருகக தேசததி
லலைநதாயநீதான, பெரயவசததேகபநதம போககி
மெயப் பொருளைநோககி, ஐவரோரிடததிறகூடு
பானநத மறிவாயநெஞசே. 19

ஊனமாமுட லம பொயயென றுணாநதுமெய
யறிவைககண்டு, சானவனைபோதே சறருருபதத
தைச சேரநதாய, வானதிலிரவிதிஙகள வநதுபோ
வதுவுஙகணடால, ஞானவானுகைநதா நடனமுங
காண்பாயநெஞசே. 20

கிட்டுபோஞானயோகங கிடைககுமோகுருவினபா
கடடுமோமூலவாசி காணுமோகயிலைவீடு [தம
எடடுமோநாதலிஙக மேறறுமோதீபசோதி
தடடுபோபளிஙகுமேடை தனையறியாககுநெஞசே.

ஒருபாதநதனனைதூககி யொருபாகநதனனைமாறறி
இருபாதயாடுகினற வியலலைநீயறிநதாயானுல
குருபாதமெனறுகூறுங குறிபபுனககுளளேயாசசு
வருபாதனுகைநாதா மலரடிகாணபாயநெஞசே. 22

நாடெனறுநகரமெனறு நலநதிகழுவாழவதென்
றும, வீடெனறு பனையாளெனறு மிககதோரமைநத
ரெனறும, மாடெனறுஞ சபபததெனறும வாஞசை
கொண் டலைநதாயிநதக, கூடொனறு மழிநதாற
கூடத தொடருமோ கூறுநெஞசே. 23

எட்டிலேஎழுதுநூலக ளெததனைபடிததுநீதான
காடடிலேயெரிததிஙகள கானலிறசலமபோலாகு
நாடடிலேதெயவமெனறு நடநதலையாமலுனறன [ய
கூடடிஞனுகைநாதா குழிபபறிநதுணாவாயநெஞசே 24

நறபிடிசோறுரைதத ஞயனென றறிநதுகொ
ண்டு, சொறபடி பினனேயோடுஞ சுணஙகனபோற

குணமுண்டாகி, விறபிடித்த தடிக்கப்பெற்ற விமல
ஞா கமலபாதம, பிறபிடித்துஞைகை விஙகரைக்
காணபாய நெஞசே. 25

விரகநாயகனைததேடி விருமபியமஙகைபோலக
குயவனுருபதேசததைக குறிப்புடனிதமுநதேடி
இரவுடனபகலுமான விருபதநடனஙகணடால
சிரமதிஞானைகநாதர் சிலமபொலிகேட்டுநெஞசே. 26

வாரணனயனமாலருதரனமகேசுரனசதாசிவனறன்
காரணமாறுவிட்டிற கலநதவரிருககுமபபால
பூரணநிராதாரததின புதுமையுமகணடுபோறறி
ஆரணஞானைகநாதரடியிணைத தொழுவாயநெஞசே.27

மோரிலேநீரைவிட்டால முறிநதிடுஙகொளகைபோ
காரிலேகுருவைவிட்டுக காரணகுருவைககண்டு [ல
சீரியசாலுநீபோற சேர்நதிருவருமொனறுகி
ஆரியஞானைகநாத ரடிபணிநதேததுநெஞசே. 28

நிததிரைவநதபோது நினைவுதானிருநததெஙகே
புததிராதாருமெஙகே புணாநதிடுமனைவியெஙகே
பததிரபூசையெஙகே பலதொழில்செயவதெஙகே
சிறபரஞானைகநாதா செயலினையறிவாயநெஞசே. 29

வேடததைத தரிததாலெனன வெணபொடி யணிநதாலெனன, நாடோடதது வாழநதாலெனன நதிதலங கணடாலெனன, தேடொததஞானைகநாதா சீரடிசிநதைநோநதே, ஓடததாமரையின பூபபோ லுயாநதிடும பெரியோாநெஞசே. 30

தளளிடு சுணஙகன்போலச சாஸ்திரமபடிததா லெனன, வெளளிய துகிலைததாவி வேட்டியாயத தரிததாலெனன, உளளிருநதாட்டுவிககு மொருவனை யுருகிததேடித, தெளளியஞானைகநாதா செயலகாணா மாநதாநெஞசே. 31

பளிஙகுறற குளததுநீரைப பாசிதான மறைதத தாறபோலக, களஙகறறபுததிதன்னைக காமனதான்

மூடிககொணடு விளஙகததான செயததில்லை மெய
யறி விளககையேறறி, குழஙகததா ஞைகநாதா
மொழியது பகாவாய்நெஞ்சே. 32

மணணைத யெடுததுநீராம வகையிடன பிசை
நதுபாணடம, பணணியே கனலாறசுடடுப பாதை
யொனபதுதானவிடடே, அணணலாா வாயவாகாச
மடைநதவைம பூதககூட்டை, விணணமா ஞைக
நாதா விளையாட்டென றறிவாயநெஞ்சே. 33

கண்ணாடி தன்னிறமேன்றுங காரணவுருவம்
போல, உணணாடிமூலாதாரத துதிததநற குருவைக
கணடு, விணணாடி வெளியைபபாாதது விளககொளி
மகிமைசோநதால, மண்ணுகுஞைகநாதா வநதுனை
யாளவாாநெஞ்சே. 34

உருவமுநிழலுமபோல உகநதுபினறொடாநாதன்
பருவஙகணடறிநதிடாமல பருநதினகாறபடசியாறுய
புருவனைநடுவணைகுட பொருநதிடநடனஙகணடால
குருபாஞைகநாதா கூபபிடவருவாாநெஞ்சே. 35

கணககிலலாவெழுவகைககுட் கலநதுருவெடுதத
வினறுள, யிணககிலலா நரஜெனமநதான பிறபபதே
யரிதெனறெணணிக, கணககில்லா குணமுண்டா
கிக கோதிலா ஞானமபோறறிக, கணககிலாஞைக
நாத ரிணையடி சோவாயநெஞ்சே. 36

அரியதோா நரஜென்மநதா னவனியிற பிறநது
வினறுள, பெரியபேரினபஞானம பெறுவதே யரி
தென்றெணணி, உரியவே தாநததனமை யுரைககு
மாசானைபபோறறி, தெளியொணு ஞைகநாதா சீா
பதநதேடுநெஞ்சே. 37

பசுமபொனனி னுமமெனறிற பணதிவேறுனற
போலே, விசுபபெலாங கலநதசோதி வெவவேறு
தெயவமாகி, உசுமபிசீ வாததுமாககளுடலபலவான

வனமை, கசிநதுகண் டுருகிராகை லிஙகரைக காண்
பாய நெஞசே. 38

விணடவாகணடதில்லை விட்டதோா குறை
மெயஞஞானம, கணடவா விணடிலலைகக னவம்
பலததினய டசி, அணடாகோடனுகைச யீசனது
யிணைவாசிபுசசி, மணடல நாகைநாதா வாழபதிவழி
பாா நெஞசே. 39

காதுடனுககுழகககு கணணுயிாசிரஙகருதது
மாதுடனீசனுகி மலாபபதமறிநதிடாமல
வாதுசொாறறுகநூலகள பகைபலபடிததாலெனன
சாதுவாயனுகைநாதாதாளகணடுதனைபபாா நெஞசே

தீபததைமலரெனறெண்ணிசசெனறிடுவிட்டில்
போலக, கோபததினகனலிலவிழநதுகொடியதோா
பிறவிபெறறுய, ஆபதது வநதாலுனனே டியாவா
தாம வருவாாநதக, கோபததை மறநதுனகை லிஙக
ரைத தொழுவாயநெஞசே. 41

மினமினிப் பூசசிதனனுண் மெயயொளிகண
டாாபோல, உனமனதொடுஙகியே யுனனுளளொளி
கணடாறபினனைச, செனமமு மிலலையநதச சிவத
துளே சோவாயநாளும், பொனமகள புகழநாகை
நாதரைப போறறுநெஞசே. 42

செமபினிறகளிமபுபோலச சீவனுஞசடமுஙகூடி
நமபினவுடலைககணடு நலலுயாவடிவஙகாணாய
வெமபியநாயமாயை விடடுமெயப்பொருளைததேடிக
குமபியநாகைமாதா கூததாடல்காணபாயநெஞசே.

இலவுகாத திருநதபடசி யேஙகியே பறககுமா
போல, உலகமே பொருளாய்நமபி யொருபல னற
ருயநீதான், தலைமையாங, குருவைபபோறறித
தாளிணைவாசிகண்டால, நிலைமையாம ஞைகநாதா
நின்னிடை நிறபாாநெஞ்சே. 44

ஆதாரமாலிங்கங்கண்டு ளன்பெனுமலரொதன்றூயச்
சாதகியேபிராணவத்தாற றனிபெறுவட்டனுருட்டி
போற்றியேதீபமூல வரிசுடராவிளக்குமபாரததுப
போற்றியேநாகைநாதா பொன்னடிபூசிநெஞ்சே.45

சுக்கிலவிந்துதானு சுரோணிதககருவிறகூடிப்
பக்குவக்கிழவியாகிப பையுளேயடைந்தபாவை
அக்குவையதனைவிட்டுங கவனியிறபிறந்தசூட்சம்
அக்கினிநாகைநாத ரமைநதகெனறறிவாயநெஞ்சே.

நீக்கமில்லாமலெங்குநிறைநதசோதிவெளியையுளளு
தாக்கியேயறிவினாலே தனைமறநதிருநதபாரவை [ள
நோக்கியேநிஷடைகூடி நொடியரைநிமிஷமவாஙகி
தூக்கியேநாபிநாகை நாதரைததொழுவாயநெஞ்சே.

கடலெனவிளங்கும்வேதகாரணககுருவைககண்டுன
உடலபொருளாவிமூனறு முகநதவாககுதவிநீதான
திடமுடனபூரததியாகி செநதூசிறபரததிறசோநது
நடமிடுபவாசிநாகை நாதரைநாடுநெஞ்சே. 48

நாசியினுனியினமீது நடனமேசெயயுநதேசி
வாசிவாவெனறுவுனனுள வாஙகியேமௌனமுறறு
காயாநதியுநதிலலைக கனகவமபலமுஙகணடு
பதிததுநாகைநாதா பொனனடிவணஙகுநெஞ்சே.

தாவுநலனுதயகாலந தபனெனறேறெழுமபகணடு
கூவுமாககுககிடஙக கூபபிடுகாட்டிறகபபு
பேவியேநீயுமநத மெயயறிவறிநதாயாலை
மூவாகோனாகைநாதர் முனவநதுநிறபார்நெஞ்சே.50

வஞ்சைய மீதிலாசை வைததிநதவையமீதல
சஙகையிலலாததுனபசாகரநதனிலேவீழநதாய
நங்கைமேலவைததபாச நாயனமேலவைததுநீயுப
செஙகையாலுகைநாதா சீரபாதநதொழுவாயநெஞ்சே 51

அனறுபேடுபோல வடிமையுஙகுருவுஙகூடிக
கொணடிருநதடிமூலததிற குதிததெழுவாசியாளக
கணடிமையாதநாட்டக கருணையால்வெளியிலேறிப
பணடிதனுகைநாத லிஙகரைபபணிவாயநெஞ்சே.52

குலஙகெடடுப் பாசஙகெட்டுககோதது பேதங
கெட்டு,மலஙகெட்டுககோபஙகெடடுமஙகையராசை
கெடடுத, தலஙகெட்டுத தானுஙகெடடுத தனக
குளள வெருமபாழாகிப, பலஙகெட்டு நாகைநாதா
பதஙகொள்வார் பெரியோர்நெஞ்சே. 53

ஓமெனுமபிரணவதது ளுதிததவைநதெழுததுமாகி
ஆமெனுமகாரபீடத தமாநதிடுவாசிகணடு
ஊமெனுமெளனமுறறே யூரிடுமதிபபானுணடு
தாமெனுநாகைநாதாதாணடவமபாராபபாயநெஞ்சே

அலைதனிற றுருமபுபோ லுமாலைவாயக கருமபு
போலும, வலைதனினமானைபபோலு மயஙகினைந
தலைநதாயநீதான, உலைதனின மெழுகைபபோலு
முருகிமெயபபொருளையுனனி, நிலைதனி னினறு
நாகை லிஙகரைக் காணபாயநெஞ்சே. 55

பொறிவழியலைநதுமீளும புலனகளையடககிஞான
அறிவெனுமவிழியினாலே யமபுரவெளியைப்பார்தது
உரிதனிலிருககுஙகளளை யுண்டுதறபோகமிட்டு
நெறிதருனாகைநாதா நிலைமைகண்டறிவாயநெஞ்சே.

ஆயாதநூலகளெலலா மாயநதுநீபார்ததுஙகாமத
தீயானகுழியிலவீழநது செனனமுறறலைநதாயுனனி
காயாதபாலையுணடு கனவமபலததைககணடு [ன
மாயாமனாகைநாதா மலரடிவணஙகுநெஞ்சே. 57

ஆதாரமாறுநதாண்டி யையபூதவடிவுநதாணடி
மீதானவெளியுநதாண்டி விளஙகியபரனதனகூததை
நீதானுமறிநதுகொணடு நினமலவடிவமாகி
வேதாநதனாகைநாதாமெலலடிவெளியாநெஞ்சே

பாாததிடுநதிசைகளெஙகுமபராபரவெளிதானகூடிக
கோாததிடுமவடிவைஞானகுருவினாலறிநதுகொண்டு
போாததிடுமிமையாநாட்டததிருநதுபேரினபவெளள
வாாததிபமுழ்கினாகைலிஙகரைவணங்குநெஞ்சே. [ம

சச்சிதானந்தமான சற்குருபாதத்தனைப்போற்றிக்
கச்சிமாநகரமூலக் கனலவிளக்கத்தனையேற்றி[னனிற்
உச்சிமேலவைத்துப்பாரவை யுணர்வினால்வெளியினு
தச்சிலாவீட்டிஞைகை லிங்கரைத்தழுவுநெஞ்சே. 60

காரினப முலையாளோடு மன்றிலேநடஞ்செய வோனைப, பேரினப வீட்டைக்கண்டு பிரணவ விளக்கையேற்றிச, சேறினப வெளியில்வாசித திரு விளையாடல பாரத்தால, ஓரினப நாகைநாதாக குவந்துவந் துரைப்பாரநெஞ்சே. 61

நாயனையறிந்திடாம ஞனெனுமாண்மையாலே
ஆயனிலலாதகாலி யாகிநீயலையலுறறுய
காயமேகோயிலாக்க கலந்திருந்தவனைக்கணடு
மாயொணாவாழகைநாதரைவணங்குநெஞ்சே. 62

உருபபடுங கல்லுஞ்செம்புமு உணமையாயத தெயவமெனறே, மருபபுகளை மலரைசசூட்டி மணி யாட்டித தாபங்காட்டி. விருபபமுற றலைந்தாயந்த விளையயல விட்டுநினனுள, இருபபவ ஞைகநாத ரிணையடி பூசிநெஞ்சே 63

உனைவிட்டவேறெதெயவ முணடெனவுலகிற்றேடும
நினைவதேதெயவமாகி நீகணடுநினறுயாஞல [கோன
செனனமாபபிறவிபோகுஞ்சிவததுளேசோகுமெங
மனமகிழவாசிஞைக நாதாதாளவணங்குநெஞ்சே

ஆசையாமபாசமாமையறிவதைபயங்கியுனனுள [க
ஈசனைததேடொட்டாம விருக்குபவவிருளைபபோக்கி
கோசமாகுறியைநோக்கிக்குருபரனவடிவைககணடு
வாசமாவலராஞநாகைநாதரை வணங்குநெஞ்சே.

கனறதைதத தேடுங்காணுங் காலியைபபோலே யுனனுள, நினறபே ரொளியைக்கண்டு நினைவெனு மறிவாறறெயவம, ஒனறெனககணடாயாஞ லுமைம யவளுடனே திலலை, மனறினுளாடுஞைகநாதாமுன வருவாயநெஞ்சே 66

வடைவாயிறபட்சிபோல மனநதனையடக்கிவாசி
விடையேறுமீசனபாதம விருமபியே பெரியோா
பினனே, தடையறததிருநதுஞான சாதனமபெறறு
நீதான, புடைசூழுஞைகநாதா பொனனடிபோறறு
நெஞ்சே. 67

சிரமெனுஙகுகைகயினுள்ளே சிவகயிலாயமனறில
அரனுடமாயைவாசி யாடலதானசெயவெனறு
பரமமெஞ்ஞான நூலகள பகாவதையறிநதுபாாதது
வரமிகுஞைகநாதா மலரடிவணஙகுநெஞசே. 68

கடமதிநிறைநதுநினற கனலொளிபோலேவுனறன
செடமதிநிறைநதுநினற சீவனையறிவாாகணடு
திடமிகுசீவகாடசி தரிசிககசீவனமுததி
இடமருஞைகநாத ரிணையடிபுணாவாயநெஞசே 69

மெயயருள வளஙகுடசோதிவெளிதனையறிவா
லுனனி, ஐயமிலலாமறகாணபோ ரவரினபமுதத
ரெனற, தூயமெயஞ்ஞான நூலகள சொலவதாற
பரததைநோககிச, செயயாதாளவாசிஞைகை லிஙக
ரைதெரிசிநெஞசே. 70

முநதினபிறபபுவநத முதனமையுமறியாயிபபால்
பிநதினபிறபபுவநத பெருமையுமறியாயநீதான
அநதரபபடசிபோல வலைகினறுயசததுளேமுச
சநதியையறிநதுஞைகை நாதரைசாரவாயநெஞசே.

காகததின கணணிரணடிற காணபதுஙகண
ணொனறேபோல, தேகததினறிவிலகணணைத திட
முடனறிநதுகொண்டு, மோகததின கனவிலவீழா
முனைசுழிவாசிபாாததால, ஏகாததாஞைகநாதரிணை
யடிசார்வாய நெஞசே. 72

ஓட்டிலேபட்டபட்சியுழலகின்றநெரிபோலாரைக்
காடடிலேமயஙகிமாறுக கவலையுறறலைநதாயநீதான்

கெட்டிலேயோடுவாசி நிலைமையாயநிறுததமேறு
வட்டிலேஞைகநாதா வாழுபதியறிவாயநெஞ்சே.73

ஆலைவாய கருமபுபோலு மரவினவாய்த்தேரை போலும், பூனைவாயெலியையபோலும புலியினை தலைநதாயஞானத, தேனையாயருநதிமுநதி சோந் திடசசிவததைநோககி, ஊனுளேஞைகநாதருறறிட மறவாயநெஞ்சே, 74

மிததிரகுருககள சொலலை மெயயெனறுகலலை வைததுப, பததிரபுடபஞு சாததிப பணிநதிடும பாவைநீதான, சிததிரப பதுமைபோலுஞ செய தொழிலொதுஙகினினறு, புததியாய ஞைகநாதா பொனனடி போறறுநெஞ்சே. 75

உபபொடு புளிபுஙகைபபு முணர்விஞலறிநது நீதான, எபபோது முனககுஞய னிருபபிட மறியா தெனனை, முபபோதுங குருவைபபோறறி மூலை சுழி வாசிபாாததோா, அபபோதுஞைகநாத ரடி யிணை யறிவாயநெஞ்சே. 76

படிககவுநாவிருககப பனியவுஞசிரமிருககப
பிடிககவுஙகரமிருககப் பேணவுஙகுருவிருகக
நடிககவுநதாளிருகக நாடவுஙகணணிருகக
இடுககமுறறுலைநதாயஞைகநாதரையிறைஞசுநெஞ்சே 77

அருவுருவுமிலலாநாடன ஞுவினுககணுவாயநினறும
யருபலவுயிாகட்கெல்லாம வடிவுவேறுனதனகை
புருவுருமறியாாநலலோ ருறுதியாலறிவாாஞான
குருபரஞைகநாதா குறிபபறிநதுணாவாயநெஞ்சே.

ஆணடொருநூறுகறப பெளஷதமூவிரணடும
நீணடதோாகாயசிததி நெடுநாளைககிருநதபேரும
மாணடுதானபோவரலலான வையகததிருபபாருண்ண
நீணடொஞைகநாதாசீாபதநதேடுநெஞ்சே.[டோ

பொருடனைத தேடிபபாாிற புதைககினறபுததி போனமை, யருடனைநிதமுநதேடி யரனடியதனில

வைத்தால, இருட்டையகற்றுஞசோதி யெம்பிரான முன்னேவந்தன, மருட்டைமாற்றிஞானை நாதனை வணங்குநெஞ்சே. 80

ஆண்டியினவேடந்தானு மறிவுடனெடுத்திடா மல், தூண்டிலினமீனைபபோலத துள்ளிவிழுந்தலைந தாய்நீதான, வேண்டியபோதுநாயனமெல்லடிவெளி தாயதோன்றும, தாண்டியவாசிஞானை நாதனைததழு வாயநெஞசே. 81

சேத்திலேநுழைந்திருந்து சிறுபிள்ளைபபூசசிபோலும்
நீற்றிலேநுழைந்திருந்தகோமையாம்மழற்சிபோலும்
மாற்றுபேருலகினலலோர மருவிரிமருவாசித்தந
தேற்றியேஞானைநாத ரிணையடிவைப்பாயநெஞசே.

நாட்கபபெண்ணையாட்டு நட்டுவன்போலேயுனறன
கூட்கசசட்டத்தையாட்டுங குருவைநீயறிந்திடாமன
மூட்கமாஞயஞான முதலவனையறிவாறறேடி
ஆட்கஞானைகநாத ரடியிணைபணிவாயநெஞசே. 83

சத்தியுஞசிவமுமாகித தாண்டவமாடுமவாசி
சுத்தியமூலநாடிச சுழிமுனைககம்பதுளளே[லலார்
புத்தியைசசெலுத்திமேலாம பொருட்டையொடுக்கவ
பத்திசெயஞானைநாதா பதிதனைப்பாரப்பாயநெஞசே.

நாட்டமறிவினகண்ணு ளுயனைபபருகிபபார்த்து
தேட்டமாங்கருணைபெற்றசிவனடியார்கடங்கள் [து
கூட்டமாமபாததிறசென றுருபணிவிடையுஞசெய்
கொண்டாட்டமாஞானைநாதருடரவருவாயநெஞசே

காலனையுதைத்தநாயகன காலெனுமவாசிதானை
மூலனனமனையிறக்கண்டு முப்பதிமுப்பாழ்தாண்டு
பாலமுதருந்தலபோலாம பராபரைபாகம்போற்றி
மாலயனறியாஞானை ஞதனைவணங்குநெஞசே. 86

கடுமையாமதட்டிலேறிக்கயிறுருடுசூலமேநதிக்
கொடுமையாறகாலனவநது கொணடுபோமுன னேநீதான
அடுமையானதனபாத மனுதினமறவாதேததில்[சே.
நெடுமையாஞைகநாதா நிலைமைகண்டறிவாயநெஞ்

அரகராசிவசிவாவென றனுதினமறவாகததிறகே
சிரகசிலாயவீட்டிற சிவனைநீயறிநதுதேடி
மரகதவல்லிபஙகன வநதுமுனகாட்டுநிலகிப
பரகெதிகொடுக்குஞைகநாதரைபபணிவாயநெஞ்சே.

நடககிலும்வாசிபபாரு நாட்டமும்வாசிபபாரு
முடககிலுமவாசிபபாரு முனிசுழிவாசிபபாரு
மடககிலுமவாசிப்பாரு மறிவிலுமவாசிபபாரு
இடககுறுஞைகநாதா திருநடஞசெயவாயநெஞ்சே.

போனநாளவீணையபபோனறு புதியநான்கோ விடாமல, ஞானநாளிதுதானெனறு நாடெஙகும குருவைபபோறறி,வானநாளிறசெனனிவழிகணடு மதிப்பாலூறும, தேனைநனகருததிஞைகை லிஙகரைத தெரிசிநெஞ்சே. 90

தாராதரமெல்லாநதானுயத தாபரசஙகமெஙகும
நிராமயமாககோதது நினறதோா பொருளாவநதப
பராபரவடிவஙகொண்டு பரததுளேயடிககிமேலாம
புராதனமூாததிஞைகைலிஙகரைபபோறறுநெஞ்சே. 91

மாணிககவாசகாககு மகிழுபரஞசுநதாககும, ஆணிபபொனறிருமூவாககு மறுபததுமூவருககும, பேணிககொளபெரியோருககுமபெயருளசிவனையுன னுள, தோணககணகுருநதுஞைகை லிஙகரைததொழு வாயநெஞ்சே. 92

மகுததுவமடைநதநெஞ்சேமனமாயைகொண்ட நெஞ்சே, பகுததறிவிலலாநெஞ்சே பலநினைவான நெஞ்சே. மிகுததிடும காமநெஞ்சே மெயப்பொரு ளறியாநெஞ்சே, செகததினிஞைகநாதா சீாபாதந தேடுநெஞ்சே. 93

காலதுமேலதாகக் கனியுண்ணும் வௌவால்போல
மூலநலவாசியோடு முறைமையையறிவாய்கண்டு
சீலமெய்ஞ்ஞானபோத சிவயோகந்தனைப்பார்த்து
ஞாலமேஞைகநாதர் நடனமுங்காண்பாய்நெஞ்சே.

உறக்கமும் விழிப்பும்போல வுடல்பிறந்திருக்குந்
தன்மை, சிறக்கவேயறிந்துமிந்தச் செகவாழ்வை
மெய்யென்றெண்ணிக், குறைத்தலைக் குலாமர்சொல்
லைக் குறிப்புடனம்பலாமோ, மறக்கொணாஞைக
நாதர் மலரடிவணங்குநெஞ்சே. 95

மத்தனைப்புத்திசொல்லி யெடுத்தெடுத் துரைத்து
நீதான், பித்தனைப்போலேயோடிப் பிறவிசாகரத்தில்
வீழ்ந்தாய்,முத்தமிழ்ஞைகநாதர் முண்டகமலர்த் தாளைப்
போற்றி, சுத்தமுன்னுடன்விற்றேறுந் தலந்தனைப்
பார்ப்பாய்நெஞ்சே. 96

சுவாதலைப்பூனைபோலச் சுற்றியபிறவிவீரத்
தவத்தினுக்குருவமன் சற்குருதாளைப்போற்றிச்
சிவத்துடன்கலந்துமேவிச் சிதம்பரவழியேசென்றங்
கெவாகத்துமேலானஞைக நாதரைவணங்குநெஞ்சே,

அலைவாயிற் பூடுபோலு மானைவாய்க் கவளம்
போலும், வலைவாயின் மிருகம்போலு மயங்கினைந்
தலைந்தாய்நீதான். உலைவாயின் மெழுகைப்போல
வுருக்கிமெய்ப் பொருளையுன்னிப், பலகாலுமேத்தி
ஞைக லிங்கரைப்பணிவாய்நெஞ்சே 98

மூலமாநகரமீதின் மூளத்தெழுஞ்சுடரைக்கண்டு
காலதின்மேலேயேற்றிக் கபாடத்தேனமுதுருத்தி
வேலமாமதுவேயுண்டு குருபதந்தனிற்சேர்ந்து
வாலசுந்தரியாஞைக லிங்கரைவணங்குநெஞ்சே. 99

இறந்திடுமிருபத்தோரா யிரத்தறுநூறுபேரும்
இறந்திடுமிக்காயம்போ லீசனைக்காண்பதென்றால
மறந்திடாதறிவானமூல வாசியைமேலேயேற்றுஞ்
சிறந்தசிற்பரத்துஞைக லிங்கரைத்தரிசிநெஞ்மே.100

கதிதருமூலாதார கணபதிதாசனசொனன
நிதிமணிவாலையான நெஞசறிவிளககநூறும
துதிசெயுமறிவோா ஞான சோதியினவடிவமாக
மதியணிநாகைநாதா மலாபபதமபெறறுவாழவாா.

நித்தியபபொருளகான நெஞசறிவிளககநூறும
பததியாய மனதிலெணணிப படிததததனபயனகாண
போாகள, முறறுமெயஞ ஞானமபெறறு மூவாககு
முதலவாாகிச, சததியுஞசிவமுந தோனறுந தறபர
மதனுட்சாாவாா. 102

கனகமாா மணிசோமூல கணபதிதாசனுக,
நினைவிலறகெடசெப்பு நெஞசறிவிளககநூறும், வின
வியே படிபபோாகேட்போா வினையெலா மகனறு
மெயயும, மனமெனுமோடசநாலாம பதமபெறறுப
பதததுளவாழவாா. 103

நெஞசறி விளககம முற்றிற்று.

உ

சிவமயம

சேஷயோகி அருளிச்செயத

ஞானயேத்தம்

பிள்ளையாரேவாரி
பிளளையாருமஙகே
பெறுத்தமூலாதாரஞ
சிறுததவிதழநாலாம
உரைததகமபமாகி
ஓஙகியுசசிதொட்டு
தாங்கியதினகீழாய
தானிரணடதாகி

தாஙகியேவாயுவானல்
அஙகிமேகடநது
சஙகிலிபிளநது
சமததவாயுவானல்
இஙகிதுவுரைததே
இரணடுடனேவாரி
இனனமதில்மேலே [ன
வனஞ மனைதசொல்வே

அனனததுககுராஜன
ஆயனசரஸவதியாம
நயநதவிதழாருமம
நலலநிறமபொனனுன
நகரமேயெழுததாம
உகாரஙகெநதமாகும
முததிதநதநாதா
மூனறுடனேவாரி
மோசமபணணமாயன
வாசமணிபூரம
நேசமலடசுமியாம
வீசுமபததிதழும
ஓசமவவெழுததாம்
தேசமேவெளுபபாம்
ஆறுசுவையாதே
நடுவேதேயுவீடாம்
நாலுடனேவாரி
நாலுமெட்டிதழும
நலலசெயபுமேனி
எலலோருததிரனும
தொலலைவிழிபபாரவை
செலலுமேசிகாரம
அலலலுணமோயினனம
அஞசுடனேவாரி
நெஞசலவவெழுததாம
கொஞசியமயேசன்
மிஞசுமறுகோணம
மேனிகருபபாமே
தனனிதழைப்பாககில்
தனியேபதினாரும்
முனிநதவேலையோடல
அநதரஙகஞசொலவேன
ஆறுடனேவாரி
கூறுவேனேனனுங

குருவிருநதநோமை
யருகிருநதபூசம
ஆமைசசல்லோவநதான
எனனெனறுசொலவேன்
ஏழுடனேவாரி
தாயசொனனபேசசு
சததியஙகாணததான
ஏழைசொனனபேச்சு
எட்டுடனேவாரி
எட்டுசாணுடமபு
கடடையைநமபாதே
ஒனறல்லவோதெயவம
ஒருபதியாலெடடாம
ஊமையெழுததாலே
ஓஙகாரமுணடாசசு
ஓஙகாரததினாலே
உணடாசசுதேலோகம
இரவுஙகுருவாலே
இருபதியாலெடடாம
இரைககிறாணடேததம
சுரககுமேழைநாலாம
முநதிகுருபாதம
முபபதியாலெடடாம
மூப்பாழுஙகடநது
அபபாலேநடநதால்
அதிசயமபாததான
நல்லகுருபாதம
நாறபதியாலெட்டாம
நாலுமூலைகுணடம்
நடுவெழுநததானும
படுமுதலிலரெணடாம
படுமுதலிலபிடுஙகி
பருததமரமேறி
குததிலகள்ளிறக்கி

கூ. சாமறகுடிததாா
பேசாதேபிறகு
அஞசாதேநீயததான
ஐமபதியாலெடடாம
அஞசலலவோபூதம
பஞசலவோவெழுதது
அஞசொடுஙகுமபோது
நெஞசடககுமததான
ஆறுமுகமலலோ
அறுபதியாலெடடாம
ஆறலலோவாதாரம
வேறலலோசொருபம
வேறறிநதபோககு
தூரமிலலையததான
எனனவெனறுசொல்வே
எழுபதியாலெடடாம [ன
ஏழல்லவோநாடி
வாழினபததுநாடி
பாழலலவோநாளும
பாழகடநதபோககு
பததுகோடிதெணடம
எனனெனறுசொலவேன
எணபதியாலெடடாம
எணணிககையறிநது
கணணபபனைககணடு
திணணபபாபழுததை
குணணபபாவறுமை
விணணப்பமுரைதது

சண்ணபபாகுருவை
சொனனதபசாரம [டாம
தொணணூறுடனெட்
மணணிலவெகுதூரம
குணணறிநதபேரை
எணணறிநதவாடி
ஏகமனதாகி
பாரமுமறிநது
நாகததைஎழுபபி
பீசததைதுறநது
யோகததைநடததி
போகததைகடநதால
காகததைநிறுததும
சோதியறிநதோர்கு
தூரமிலலையததான
சாதிகுலமிலலை
சறகுருவறிநதால
நிததியமிதுவே
பததியாயபபணிநதால
முததிதருமததான
வாமநெறிசீவன
ராமயோகிதநத
ராசயோகிசேஷன
சாதனருளாலே
பாசமறசசொனனேன
பிரியமலேயததான்
பிள்ளையாருமவாரி

ஞானயேததம் முறறிற்று.

பிஸமிலலாஹிறறஹுமானிறறஹீம

ஞானரத்தினக்குறவஞ்சி

காபபு.

பொனனுலகுபொருநதுமனப
பொருளறியகதனமறிய
மினனுலகிலமெயஞஞானம
விளஙககுறவஞசிதனை
உனனுமதததனனினைவி
னுனனுயுறிபபொருநானகாயத
தனனிறையைததனனினைவாயத
தரிபபதுவே காப்பாமே.

ஆதிககுமுனன மநாதியமெனனடிசிஙகி
அநதககருககுழிமுநத விருளரைசிஙகா 1

ஆதியாயவநதவரும பொருளேதடிசிஙகி-அது
சோதியிலாதிசொரூபமா யெழுநததுசிஙகா. 2

சோதியிலாதிசொரூபமான தெபபடிசிஙகி-அது
வேதமாமுபபொருளொனறாய முடிநததுசிஙகா. 3

முபபொருளெனறுநீமுனசொனனகாரடிசிஙகி அது
அபபனுமாயிபாகைய தாமடாசிஙகா. 4

எபபடியுலகதிலிபபடி யுருவானோ சிஙகி-அது
அபபனகனனடபுககு வொபபியதாயாலேசிஙகா. 5

பாராபாரததினில பஞசவானமேதுசிஙகி-அது
வோராகிதூரான விநதுநிறமடாசிஙகா. 6

ஒனறுககுளைவாகளுணடான தெபபடிசிஙகி-அது
வொனறோடேயொனறாகவோடியிணைநததுசிஙகா. 7

மூலைககுகைககுளளே முசசுடரேதடிசிஙகி-அது
நாதத்திலைம்பூதமனபா யுதிதததுசிஙகா. 8

மூலககுகையெனுஙகோடடைககரசாயாசிஙகி-அது
முப்பொருளொனறாய முனைநதனைவடாசிஙகா. 9

மூலககிழஙகுமுளைததிட மெவவிடம்சிஙகி. அது
நாதததிலானநடுநிலை யலலவோசிஙகா. 10

முனனேமுளையாயமுடிததிட மெவவிடமசிஙகி-அது
மூளைமுனையிருககணணிக ளலலவோசிஙகா 11

பினனேயுருவாயமுடிததிட மெவவிடமசிஙகி-அது
பெணணாணுமாகபபிறநத தலமடாசிஙகா. 12

இநதவுடலுககுவேரெனன தூரெனனசிஙகி-அது
இநதவுடலுக்குயிராதி மூலமேசிஙகா. 13

இநதவுடலுககுயிர வநததெபபடிசிஙகி-அது
தொநதிநடுககுழிதொபபூழ் வழியடாசிஙகா 14

இநதவுடலுசகுயிரெஙகே நினறதுசிஙகி-அது
அநதரமாயகணடமாககொடி நினறதுசிஙகா. 15

இநதவுடறகனியெநதககொடிகனிசிஙகி-அது
முநதியதொபபூழுபாககொடி யல்லவோசிஙகா. 16

பாககொடியெனபதை மானிடரெனறுசொனனாசிஙகி
மடடிலடஙகாத மாகலிவாமடாசிஙகா. 17

எநதவழியிலுலவநதோ முலகினிலசிஙகி-அது
வெலலாமுடிநதபொருள வழியடாசிஙகா. 18

முனனேயறிவாலறிவை யெனனடிசிஙகி-அது
முசசுடாமூனறுமுடலுயி ராததுமாசிஙகா. 19

பினனோருவாகளொனறான தெப்படிசிஙகி-அது
பேதகமறறபெரு வெளியானதுசிஙகா. 20

ஆசைகொணடுநமமையாட்டுகிற தாரடிசிஙகி-அது
அக்கினிவாயுநீர மணணின மகிமையேசிஙகா. 21

ஆசாபாசபலனனுபோக மாரடிசிஙகி-அது
அஙகமபொருநதியபஙகு மண்ணல்லவோசிஙகா. 22

தன்னையறியுந்தலமேது சொல்லடிசிங்கி-அது
கண்ணிடையானநடு நிலையல்லவோசிங்கா. 23
என்னவிதமாகத்தன்னை யறிவதுசிங்கி-அது
தன்னவன்றாய்தந்தையாகி நாமன்னதுசிங்கா. 24
இறையையறிவதெப்படிச் சொல்லடிசிங்கி-அது
இறையெங்குநின்றாடிடுந்தன்னை நினைவாகுமேசிங்கா
தன்னுள்விளங்குந்தவமென்ன சொல்லடிசிங்கி-அது
தன்னைமறந்துதவத்தி லிருப்பதுசிங்கா. 26
என்னவிதமாகத்தன்னை மறப்பதுசிங்கி-அது
வொன்றைப்பொருந்தியொடுங்கியிருப்பதுசிங்கா.
என்னவிதமாகவொன்றைப் பொருத்தலாம்சிங்கி-அது
வெல்லாமறந்துயிருளா யிருப்பதுசிங்கா. 28
ஒன்றென்றுசொன்னவுயிர்நிலையென்னடிசிங்கி-அது
உன்னுதிப்பலமுன்னல் நினைவடாசிங்கா. 29
கன்னியெழுந்துகலந்திட மெவ்விடஞ்சிங்கி-சில
முன்னியெழுந்தவுயிர்நிலை யல்லவோசிங்கா. 30
எங்கும்பரந்தபெரும்பொரு ளென்னடிசிங்கி-அது
அங்கிங்குமெங்குங்கண்ட பெருவெளிசிங்கா. 31
அண்ணினுமெண்ணுமழியாப்பொருளென்னடிசிங்கி-இரு
கண்ணையுமூடவிருள் வழியாப்பொருள்சிங்கா. 32
ஆங்காரவுடலுக்கு ஆணியென்னடிசிங்கி-அது
ஓங்காரமூலத்தினுள்ளொளி யல்லவோசிங்கா. 33
ஆணியாயவந்தவரும்பொரு ளென்னடிசிங்கி-முன
தோணியசற்குருமுகனும மல்லவோசிங்கா. 34
இந்தப்பொருள்வந்தநேர்ந்த வழியடிங்கி-அது
அந்தகத்திரமதிவந்த வழியடாசிங்கா. 35
காத்தெளிவுகலந்திட மெவ்விடம்சிங்கி-வழி
யத்தநடனந்தாடிய தற்பரஞ்சிங்கா. 36

உததமபொருளுக குயிரெழுததெனனடிசிஙகி-அது
நசசரவாடு நடுநிலையல்லவோசிஙகா, 37

எடடெழுததாகவெழுநதெழுததெனனடிசிஙகி-அது
மடடிலடஙகா வடிவட்டகோணமேசிஙகா. 38

அஞசெழுததாக சமைநதெழுததெனனடிசிஙகி-அது
அஞசுமபொருநதிய ஆகாயவடடமேசிஙகா. 39

அனபததோரட்சர மறியநீசொலலடிசிஙகி-அது
வஞசமகாரநடுசசுழி மூனறுமேசிஙகா. 40

கறபகவாசிகலநதிட மெவவிடஞசிஙகி-அது
உறபனமூலததினுள ளொளியலலவோசிஙகா. 41

சததமபிறநதிடுஞ சறகுருவேததடி-சிஙகி-அது
உறறசுவாச முயிர்நிலையலலவோசிஙகா. 42

கணடுதொழுஞசிவ காரணமேதடிசிஙகி-நமமை
யுணடுபடுததிய வுளளொளிவானதேசிஙகா. 43

எபபடிககணடு யிறைறையவணஙகலாமசிஙகி-அது
நடபுடனரெணடு நடுநிலைகாணபதுசிஙகா. 44

நடுநிலையானதை நாடுவதெபபடி-சிஙகி-அது
நாடடநகேடடமோட்ட மாடடமொனறுகிலசிஙகா

தேட்டமுநாலுந திருததுவதெபபடிசிஙகி-அது
திருவைபபொருநதி யொருமிததிருபபதேசிஙகா. 46

ஒருமிததிருககினற வோரிடமெவவிடமசிஙகி-அது
வொனறுமிரவுமபகலுமம முதிபபிடமசிஙகா. 47

இரவுப பகலுமொன றனதுமெவவிடமசிஙகி-அது
யெபபொழுதுமிருளாயிருபபதுமூலையோசிஙகா.48

இரவுமபகலுமபிறபபிடமெவவிடமசிஙகி-அது
யிருளிலுதிததுனனி வநததடாமூலமசிஙகா 49

இரவுமபகலுமெழுநதிட மெவவிடமசிஙகி-அது
யேகாநதஉன்னதவந தேறியதாமரைசிஙகா. 50

இரவுமபகலுமபிறநதிட மெவவிடமசிங்கி-அது
யெழுநதாறுகோணமிடம் வலமவாசியேசிஙகா. 51

இரவுமபகலும்நின் ருடியதெவவிடம்சிஙகி-அது
யெழுநதுநின்ருடுஞசுழி முனைமண்டலமசிங்கா. 52

இரவுமபகலுமிருப்பிட மெவவிடமசிஙகி-அது
யீராறுமோடிய வோராணநாணகடாசிஙகா. 53

இரவுமபகலுமுதிபபிட மெவவிடமசிஙகி-அது
யேறுமெட்டஙகல மிருவிழிநடுசிஙகா. 54

இரவுமபகலெனறுயெனனததைசொலலலாமசிஙகி-
அது, இரவுமபகலிட பினகலைவாசியே சிஙகா. 55

இடகலைபினகலையென்னததை சொலலலாமசிஙகி-
அது, இடகலைசநதிரன பினகலைசூரியனசிஙகா 56

என்னததைசொலலலாமசநதிரனசூரியனசிஙகி-அது
கலையுமபொருநது நடுசசுழிமுனையேசிஙகா. 57

சநதிரனசூரியனெனருன தெவவிடமசிஙகி-அது
கலையுமபொருநது நடுசசுழிமுனையேசிஙகா 58

எனனததிலேபாலனேறி நினருடியதுசிஙகி-அது
உனனுககுளளாகி நடனபபிரவிசேமறசிஙகா. 59

எனனவிதமாக வெடுததுநினருடலாமசிஙகி அது
ஏறறவுமாறறவுமிணஙகி நினருடிபபாரசிஙகா. 60

மாறறிபபிறககமருந தெனனசொலலடிசிஙகி-அது
மாளாமலமாணடு மறநதுஇருபபதேசிஙகா. 61

அட்டகெஜஙகள நிநதிட மெவவிடமசிஙகி-அது
எட்டுவிதமா யெழுதுமபலனடாசிஙகா 62

உறறஞானபபொருளுததியாயசசொனனதாரசிஙகி-அது,
உறறமாபீரு முகமமதுரைததுசிஙகா. 63

ஞானரத்தினக குறவஞ்சி முற்றிற்று.

சிவமயம

ஞானக்கும்மி

சீரமேவு ஞானவடிவான-பர
தேசிகனசறகுரு தனனருளாற
பாரமீதில்ஞானக குமமிபபாடசசிவ
பாலனகணபதியாம காபபாமே. 1

அமபிகைவாலைப பதமபோறறி-யரு
ளானநதககுமமித தமிழபபாட
துமபிமுகனுக கிளையவனுஞசிவ
சுபபிரமணியனுங காபபாமே. 2

நாலாமவேதமு மோராறும-வெகு
நாலுபேதமு நினறுனை
மேலாயபபோறறிக குமமிபபாடசசிநதில
வேலவனறனபதங காபபாமே. 3

பாரிலுயாமது ராபுரியிலவாலை
சாமிசொலலும குமமிபபாடலுககு
மேருவதனடி மூலமுககோண
விநாயகனறனபதங காபபாமே. 4

ஆதியுமநதமு மொனறுகி-வள
ரணடபிணடமு மிரணடாகிற
சாதிபலனபல வேறுகிநினற
தததுவஙகேளடி ஞானபபெணணே. 5

தேகமானமல பாணடம-அதிற
சிறபனமவநதிடு முறபணததை
யோகமெனுநதமிழ பாடலுககுமன
மூவந்துகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 6

ஏகப்பெருவெளி பட்டணமாம-அதி
லேதோசிதத ஞொருவனுணடாம
வாசனிலேபேசா வாயுமில்லே அநத
மாப்பிள்ளேபெண்ணெனறு ஞானபபெண்ணே. 7

சாட்சியெனுமபிரமா பிள்ளேககு-மூல
சததியென்றொரு பெணணுசசு
சூட்டுமகாரண மிரண்டினுககுநிலே
தூலநாமெனகிருள ஞானபபெணணே. 8

ஊமையனெனறே யறிநதுகொணடா-ளநத
வூமைபேச்செல்லா நாமெனகிருள
ஊமையையாளதது சங்கட்டிஞளநதச
ஊமாட்டிதாணடி ஞானப்பெண்ணே. 9

பெண்ணரசான துரததின-மாமதைப
பெணணெனறுசொலலவுங கேளவியுணடோ
மண்ணேயுமவிண்ணேயுங கூட்டிபபயிர்செயத
மாாககததைககேளடி ஞானபபெணணே. 10

படடணங்கடடி மகராசி-துரை
பாங்குடன்செயத வதிகாரச
சடடமுஞசொலலத தொலேயாதேவிதைதச
சறறேகேளடி ஞானபபெணணே 11

அஞ்ஞூரஞ்ஞூா குபபாசசா-மதி
லஞ்ஞூரஞ்ஞு பிரிவாச்சாம
அஞ்ஞூருககொருவத தாாசசாமதற
காளகுளமுண்டு ஞானபபெணணே. 12

ஊரையுமடுதது மலேயுமுண்டா-ாதற
குளளாயிருநத நிலேககாரா
பேரையுரைகக வினிகேளுறவா
பெருமைதானென்னடி ஞானபபெண்ணே. 13

தலையனஞரி விருபபவரா-மநதச
சடையபபிளளை நெட்டையராம
நிலமுமானியமு மெனனதெனருளநத
நிசநதெரியுமோ ஞானபபெணணே. 14

குமபகோணததிலே யப்புபிளளை-யவா
கூடடமறறுலவெகு வாட்டமெனறு
செமபாதிபஙகு கேடடுவநதானியாயந
தெளிவதெபபடி ஞானபபெணணே. 15

மூலககுடிவனனித தேவரைவ-ரவா
மூாககமுநதீாககமு மாாககமுணடோ
நாலுகரைபஙகு நாமெனகிறாிநத
நியாயநதெரியுமோ ஞானப்பெண்ணே. 16

காததவராயக வுணடனுககுத-திசை
காவனுமறற விசாரணையும
பாாததுவருவது நாமெனகிறாிந்தப்
படிநிலைககுமோ ஞானபபெண்ணே. 17

ஆகாயமான பரஞசோதி.யவ
ரஞசுககரைபஙகு தநதனனுககுளளே
சேகரமாமெனறுஞ சொல்லுகிறாிநத
சேதியைககேளடி ஞானபபெண்ணே. 18

அமபலககாரரு மூனறுபேராம-பினனு
மஸதககாட்டுக கணககனெனறும
வடபுசெயதாலநத முனனுளளுபபடி
வகைதெரியுமோ ஞானபபெணணே. 19

ஒனபதுகூததரும் பங்காளி-எந்த
ஊருககுளளாகளு மப்படியாம்
ஐமபதுசேருவைக காரருக்குமவ
னண்ணனெருவனுமு ஞானபபெண்ணே. 20

கோயிறகுருக்க ளொருபாாப்பான
றெபபகருள ததினமே லேயவனவீடு
தாவிககொணடுதொடை தட்டுகிருளிலஞ
சாருமோகேளடி ஞானபபெணணே· 21

செட்டியொருவனும பஙகாளி-யதிற
சோநதவனுக மிகவோஙகி
கடடியவராகனைக கொணடுவநதாலகாணி
யாட்சிசொலலுமோ ஞானபபெணணே, 22

காரியககாரரோ வஞசுபேரா-மவா
காரியமபாாககவீ ரஞசுபேராம
மாரீசககாராமாகிக மூனறுபோ
வாாததைதயைககேளடி ஞானபபெணணே. 23

ஊழியககார ரனேகருணடா-மவாக
குமபளஞசமபள நிரமபவுணடாம
பானையங்கோட்டைககுச சாரிவைததாலிவா
பதுஙகுவாரடி ஞானபபெணணே. 24

பாழூருககொரு மேனமணியா-மவன
பாாததாறசினனப பயலகாணும
னேஞோானரைப பஙகுததனமுதல
விறறுககொடுககிருன ஞானபபெணணே 25

ஆாறுகுடியு முணடா-மதி
லநநியககுடிமுபபத தைநதுமுணடாம
ஓராறுபததுக குடிதனிலேயஃ
தொடடுக்குடியடி ஞானபபெணணே. 26

இததனைபேரு மிருநதாலு-மதி
லிரண்டேபோகள சமுசாரி
அததனைபேரையுந தளளிவைததாறபயி
ராசிடுவாரடி ஞானபபெணணே. 27

ஒறறேரொறறை யெருதாகு-மதி
லொனறுபாயபுமிச சாலடிககுங
கறறுடனகாரணங கணடாயோஞானங
கண்டுகொணடுபாரடி ஞானபபெண்ணே. 28

இரணடுகரைககுடி மானியமா-மதி
விட்டவிரையெட்டி ரட்டியுணடாம
பண்டபழகின ரோனபுளளிககாரனும
பாரததுகபோயினை ஞானபபெணணே. 29

புளளிககுரைசசலும வாரமன-முனனே
போடடபலனுங கையாடடாமற
கொளளையிடச்சொலலி யோலைவநதாலிது
கொடுமை சொலலடி ஞானபபெண்ணே. 30

வநதவிதியென றிருநதாலும-வசக
கட்டுநிலுவையுங கேடகிறுன
இந்தமகிமை யவனருளேவிதற
கெனனசுகமடி ஞானபபெணணே. 31

தனிசசிககிடககிற பெட்டியிலே-யேறித
தணணீரபாயசசயுஞ சொலலுகிறுன
வாரிகொடுககிற திலலையெனறுறபூசை
மாடடுகிறுனடி ஞானபபெணணே. 32

ஊழிறகுடிய திருககவொடடா-னிருந
தாழியஞசெயயவும வேலையிட்டான
றீரமில்லையென்று சொனனுலுமவன
றெண்டமபிடிககிறுன ஞானப்பெண்ணே. 33

அநதவிருததோ ராயிரததிருநூற
றுக்கலதெலலுங கணடுமுதல
வநதுண்டோவதின மூனறதகொருபஙகு
வாரம்பிடித்தாண்டி ஞானைப்பெண்ணே. 34

மிசசமிருநத நெலலுநதொ கையில-வாரம
விணணுநோயகொணட பேயனுடன
அசசுதனசேயனுந தூஙககசோறுனுமா
யழிததுப்போடடாரடி ஞானபபெணணே. 35

நிலமவிளைநததுங காணீரோ-வதிற
செலவழிநததும பாரீரோ
அலவழிநதுதிரியாம லரு
ளானநதஞசேரடி ஞானப்பெணணே. 36

எணசாணீள மொருவீடா-மதி
லெடடொருபீறறன மலககூடாம
பஞசாயககாரரீ ரைநதுபோராநதெயவப
பதியிதெனகிறு ஞானப்பெண்ணே. 37

தேகமெனுஞ சிவாலயமா-மதிற
சென்னிசிறுவாயிற கோபுரமாம
காகமானவிரணடுங் கரககொடுங
கையாஙகேளடி ஞானபபெண்ணே. 38

உணணுகெனற கொடிமரமா-மதிற
கோபுரசநதிர புடகரணி
அண்ணுகெனற வலப்புறததிறகண்ட
தககினிதீாததமாம ஞானபபெணணே. 39

நாறபதுமுககோண மண்டபமா-மதி
னடுவிருககுதாஞ சிஙகாரம
பாாப்பதுசககரக கோட்டையிலேயிநதப
படியிருககுதாம ஞானப்பெண்ணே. 40

பீடமிருப்பது மையததிலே-பல
பீடமிருப்பதுங குயயததிலே
மாடமிருநதசிவாலயததின மணி
விளககிருக்குது ஞானப்பெணணே. 41

இபபடியான திருககோவி-லகற
கெபபடிவாய விருககாதோ
அபபடியென்று தெரியாமறறெரிந
தலைகிறாடி ஞானபபெணணே- 42

பூட்டைததிறபபதுங கையாலே-மனப்
பூட்டைததிறபபது மெய்யாலே
விட்டைததிறகக முடியாமலவிட்ட
விதியிதெனகிறா ஞானபபெணணே. 43

வாசலிலேயொரு மேல்வாச-லநத
வாசலிலேசிறு வாசலுணடு
நேசமுடனறிரு வாசலிறபூட்டி
நெருககமபாராடி ஞானப்பெணணே. 44

அக்ஷரமாமௌ ஒக்ஷரமாவது
வானால்நல்ல திறவுகோலா
முசசிதமாகத திறநதாலேயநத
உசசிவழிகாணும ஞானபபெணணே. 45

கணணாலேமனக கணணாலே-யதைக
கணடாலேவழி யுண்டாகும
பெணணாசைதனை யடுககாமலவழி
பேணிப்பாராடி ஞானபபெணணே. 46

பாாததுநடபபதுமேலவாச-லநதப
பாதையறிவது மெவவாறு
மாததிரைநேரம பிசியாமறபாதை
மாாககஙகேளடி ஞானபபெண்ணே. 47

எருககிடநத குழிதாண்டி-யதி
லிரணடுவிரறகடை மேறறுணடி
கருககிடைககு மடையாளமதைக
கணடுகேளடி ஞானப்பெணணே. 48

மாயனாண்மனே காணீரோ-வனனி
மாமிருபபதுந தாணீரோ
நேயமதுகடந தபபாலேயறு
கோணபபடியடி ஞானபபெண்ணே. 49

கோணததினினறு மயஙகாதேசுழிக
காறறையடககிச சிணுஙகாதே தூல
வீணுககலைநது தியஙகாதே தூல
வேடததைததள்ளடி ஞானப்பெணணே. 50

தூலததைவிட்டு விடவாகி-லதிற
சூட்சமதைக்காண முடியாது
பாலததிலேறி நடநதாககாறபெரும
பாதையிதல்லவோ ஞானப்பெணணே. 51

பாதையான பெருமபாதை-கிட்டப
பட்டணமுண்டொரு வட்டமதாய
நாதமுஙகீதமுங கேட்குதடிதெயவ
நாயகனசநநிதி ஞானபபெண்ணே. 52

சநநிதியெனனடி கண்டதுண்டோ-கண்டாற
றததுவமபேசத திறமுண்டோ
முனனேமுபபாழுங கடப்பதுணடோ-வதின
முசசுடருணடடி ஞானப்பெண்ணே. 53

முச்சுடாவட்டமே சககரமா-மது
மூககுநுனியது சுழுமுனையா
மசசுடாவட்டத திருநதவனேகுரு
வானந்தநநதியா ஞானபபெணணே. 54

நநதியிருநதது வனனிவட்ட-மதி
ஞட்டமபுருவமததியான திட்டஞ
சநதிரனுஙகதிர் சூரியனுமநதத
தலததில்நின்றனா ஞானபபெண்ணே. 55

நாதவிநதலலோ நாலயோனி-தச
நாதவிநதல்லோ வெழுதோற்றம்

நாதவிந்தா லுடலுயிருமபா
நந்தியைப்போற்றடி ஞானபபெணணே. 56

விந்துவிருந்த தலந்தனிலேகுரு
நந்தியிருந்தார கொலுவாகி
சிந்தைதெளிந்து மகாரப வைததாலநதச
சீமானைககாணலாம ஞானபபெண்ணே. 57

சீமானகிட்ட வடுததாககான-மேலச
சீதைநமகருக குடியாசசு
ஆமாமெனறுகுமமிபபாடி யரு
ளானநதஞசேரடி ஞானப்பெண்ணே. 58

ஆனநதமான தலநதானே-அது
அதவீகமான தலநதானே
தானநதமான சதாசிவததைப்போறறித
தாண்டிகுமமி யடியுஙகடி. 59

தானமமாயிரத தெட்டிதழப-பீடம
நாட்டமாஞ சநதிரனாவீடு
மோனமிருநதமகார மௌனததை
மூட்டிககுமமி யடியுஙகடி. 60

குணடலிவாசிய காரமடி-பிடாக
கணடமதிலே யகாரமடி
உணடுசுழியின ம ாரமவைததாறசிவ
லோகமிதலலவோ ஞானபபெணணே. 61

ஓஙகாரமான பிரணவததால்-எஙகு
மூயாநதசோக மலைநிறததாள்
றீஙகாரமான பராசததியை
நோநதுகுப மியடியுஙகடி 62

பூரகமுபபத திரணடாகு-மனப்
பூரணகுமப மிரட்டியதாய
கூறவேரேசக வெணணிரண்டாமநதக
குறிப்பறிநதுகொள ஞானப்பெண்ணே. 63

பிஙகலையாவதி ரேசகததை-வளா
பூரகநதனனிலிடத தாதி
நஙகளோநநதியிறகுமபிககவே-சிவ
நாட்டமிதலலவே ஞானபபெணணே. 64

அறிநதுகொள்ளு மெழுததோடே-பௌ
ரணைமுதலமா வாசிமடடும
மறநதிடாமறசெய மாததிரையினபடி
வாசிவசமாகும ஞானப்பெண்ணே. 65

காலாலேகன லேறறுஙகடி-சுழி
மேலேகண் டமுதாடடுஙகடி
மூலாதாரததாலங கேசரமென று
முழுஙகிக குமமியடியுஙகடி. 66

சார்நதுகொளளடி ரேசகததை-முதற
றனனையறியலாந தாளுகக
கூாநதுமூலககணபதி பாததைதக
குமபிட்டுககொளளடி ஞானப்பெண்ணே. 67

நவவெழுததே பிரமனுராகு-மதில்
நாரணனமவ வெழுததாளுனே
சிவவெழுததேதெயவ ருததிரயினனுஞு
செப்புவனகேளடி ஞானபபெண்ணே. 68

செபபவேவவவு மகேசுரனுமை-வடடஞு
சோநதவுபசாரம சதாசிவனுமை
தைபபிமாவைநதெழுத தாலேசராசாந
தஙகியிருநதது ஞானபபெணணே. 69

வாலையினடசர மூனறுருகும-அதை
வாயகொண்டுசொல்பவ ராராகாணும்
மேலொனறுஙகீழொனறு மததிபமுஙகூடடி
விரைநதுபாரடி ஞானபபெண்ணே. 70

விரைநதுசொலலுவன மூனறெழுததாற-சதம்
விரிநதுதாளுயி ருண்டாச்சு

தெரிந்துகொண்டவர் தங்களுக்காகவல்லோ
தீட்சையிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 71

தீட்சையெனுஞ்சிவன் சக்கரத்தின-மையந்
தேவியெழுத்தே நிலைநிறுத்திக்
காட்சியுடன்சிவ பூசைசெய்தாற்சித்தி
கைவசமாமடி ஞானப்பெண்ணே 72

கள்ளுண்டுதள்ளுண்டு நில்லாதே-பின்
கஞ்சாவுறக்கமுங் கொள்ளாதே
உள்ளுண்டுசோமக் கலைதியானத்தை
பூட்டிக்கும்மி யடியுங்கடி. 73

கும்மியடிப்பெண்கள் அம்பலத்தையரைக்
கூட்டியமுதங் குடியுங்கடி
அம்மென்றும் உம்மென்றுஞ் சொல்லாமநின்ற
அதலீதப்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 74

அதலீதமாவதுக் காகியடி-மதி
ஆயிரத்தெட்டிதழ் பூசைபண்ண
முத்திதருஞ்சோமப் பாலையனுதினம்
மூட்டிக்கும்மி யடியுங்கடி 75

மூட்டுவதென்ன திரிகோண-வட்ட
மூலத்திற்குண்டலி வாசியினால்
நாட்டுவன்பூரண நாலையுங்கட்டிடு
நியாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 76

கட்டிக்கொள்விந்துவைத் தள்ளாதே-சுழிக்
காற்றையடக்கிப் பெருக்காதே
சுட்டிமனப்பொருள் துருதேகாமச
சோமப்பாலைத்தள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. 77

சோமப்பனுந்தாக்கமு மாகாதே-அன்ன
சுகியஞ்சோகமுங் கொள்ளாதே
சாம்பசதாசிவ நாட்டத்திலேநின்று
சார்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. 78

கைவசமாமது சஷ்டிவிதத்தை-ஞானக்
கறபமுமவநது லபிககுமடி
தெய்வமிவரென்று சொனஞரோநல்ல
சிததருமுததரு ஞானப்பெண்ணே. 79

யோகததுக்காதி யுமைமதீட்சை-மறற
யோகததுக ்கெல்லா முதறறீட்டை
போகததைகைவிட லாகாதேசுததிப்
பூசையைவேணடிக்கொள் ஞானபபெண்ணே. 80

வேண்டிககொள்விநது முததைஞ-சததி
மேவுஞசீவததுட னேபரமாம
தாணடிககொளிநத வகையாநுமயோக
சாதகசாகக்ரம ஞானபபெணணே. 81

சாக்கிரமவிநதுககுமே லணடமா-மதைச
சாாநதிடுநிறகுண நிஷகளநதான
பாாககினிராதாரா மலததைஅதைப
பாரவிடமநதமாம ஞானப்பெணணே. 82

அநதமடியிநத மேலாறுங-கணடே
ஆாறிவாரடி ஞானவழி
சிநதைதெளிநத பெரியோரைககணடு
சேவிததுககுமமி யடியுஙகடி. 83

சேவிபபதுவுநத வனநதிடி-யோக
மாயபிறநது விநதுதாதமடி
ஆவிககிசைநதா சிவசாககிரம
அவவிடமாமடி ஞானப்பெண்ணே. 84

அவவிட்டேயுவவிட்டே மேறசுழியிற-சுவடி
அஙகியைவிட்டுக காலாலே
மவவட்டுநாதவிந துட்பொருளைககண்டு
வாழததிகும்மி யடியுங்கடி. 85

முழக்கமென்ன பிரணவமதை
மூட்டுச்சமாதியி லிரேசகததை

விளககுமாகுமி ரவிகாநதிதிததம
வேணடிககுமமி யடியுஙகடி. 86

பாககுஞசுழுமுனே காணுரே-யது
மூககுநுனியென றறியாரே
மாாககமறிநதுபெரி யோரைககண்டு
வாழுததிகுமமி யடியுஙகடி. 87

வாழுததியடிபபெணணே ரேசகததை-விலை
மாறறியடிப்பெணணே பூரணததை
தூறறுமமாகாமிய சஞசிததததை
தொலலையைதொலைதது குமமியடி. 88

பாசமறறவிடம சேகரமாம-ஒரு
பாதியினினறிட யோகமுமாம
நேசமறருமபிரம ஞானசமாதியு
நிருவிகறபமாம் ஞானபபெணணே. 89

கறபமடியிது மெயயாகு-மறறைகற
காமமிலலாமிக அறபமடி
தற்பரானநத சதாசிவமோனததைச
சாாநதுகும்மி யடியுஙகடி. 90

பாசைசசொலலு முடலாக-அநதப்
பசுவைசொலலு முயிராக
நேசததினிறபது யாதுபிரம
நிஷ்டையெனபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 91

தேகததுககாதிய மைமபூத-மறறைச்
செயலுககாதியாம விடசேபம்
போகததுககாதியா மாயையினனு
முழுதுஙகேளடி ஞானபபெண்ணே 92

இனனமுண்ட வியாகிரு-தறகும்
திரணியகாப்பன விஷ்ணுவுககும
மினனியவிராட்புரு டனுககுமின்னு
மேலுண்டுசைதனனியம் ஞானப்பெண்ணே. 93

சைதன்னியவஸ்துவே பிரமமடி-அநத
சாட்சிக்குப்பிரதி பிம்பமடி
மெயயென்றசுததவற்வாலை பிறிஷி
பிரமமததைததள்ளலாம ஞானபபெண்ணே. 94

ஆமடியிநதப் பதநநானே-கண்டா
லாதியுமநதமு நீதானே
ளுமடிவாசிக குரையினன்மிக்க
நல்லகதியடி ஞானபபெணணே. 95

சாதிகுதிரை வலுவேகளு-சரு
தாருயிருககிருன் மேலாக
வீதிக்குவீதி சாரிவைததாறபாரி
வேடிககைபாககலாம ஞானப்பெண்ணே. 96

கடடுபட்டாதநத வசசுமடடும-அது
காலோபனனிரண் டாகையினல
எட்டுககயிறறினற கடடிககொண்டா லிது
மடடுப்படுமபடி ஞானப்பெண்ணே. 97

கட்டுப்படுமோமலவாயில-நடு
மையததினகுண்டலி வாசியினல
எடடையுநாலையுங கடடிபோறறிடி
லேறிநடததலாம ஞானபபெணணே. 98

சூட்சக்குதிரை யடங்காது-சுழிக்
கோட்டுககிட செலலமுடியாது
மூசசுககாயிரங காதவழிமிக
முநதிநடககுதாம ஞானபபெண்ணே. 99

குதிரைககடடி லாயததிலே-மனக
கோட்டையிலே சநதைபபேட்டையிலே
எதிரிதானவநது தட்டுகிருனதை
ஏதென்றுகேளடி ஞானப்பெண்ணே. 100

காமனெவருககும மூததவனு-மவன
கறறிடுமவிததைகள மெததவுண்டாம்

தாமதமானகுரோதனும லோபனுந்
தம்பியாஙகேளடி ஞானபபெணணே. 101

மோகமிதமரணடு பிளளைகளாம-ஒரு
மூாக்கமசியக காரனெடு
சேகரவீரஷை டமபனுஞசபனுஞ
சினேகிதமாமது ஞானபபெணணே. 102

சிநேகிதனுககேறற வுறவாளி-பொலலாத
தீயவனுமோர ராஙகாரி
அநேகததைசெயயு மதியிலரோஷனு
மததைமகனடி ஞானபபெண்ணே, 103

பெணணே கேளுபதின் மூன்று
பேர்களுண்டு பகையாளி
ஒன்றேயொன்று வசமானலவ
ரொடுஙகுவாரடி ஞானபபெண்ணே. 104

ஓடுககமிலலை யிவராலே-பல
ஞேடடமெலலாமனக கோடடையிலே
படுகளததுக்குமே யதுவரப்பசு
பறறுகிறாரடி ஞானபபெண்ணே. 105

பாமபிருககுது புறறுககுளளே-சக
பநதமிருககுது நெஞசுககுள்ளே
வீம்மையடககி யுயாநதாககால் பசு
வேடிககைபார்ககலாம ஞானப்பெணணே. 106

பிததுபிடிதது மனககுரஙகு-வெறிப்
பேயுமபிடிததுக கொணடாட்ட மிட்டால்
அதைதயடகக மநதுசெயதாற பரி
யனறுநடததலாம ஞானப்பெண்ணே. 107

நடததலாமோ மனவாசி ஒரு
நாலைநதுபிததலை மூடாமல்
திடததினைமனஞ சிததானறை சிததந
தெளிந்துகொள்ளலாம ஞானபபெண்ணே. 108

தெளிந்தசித்தகம் பூட்டியதிற-சேனாத
தேறுமறிவை யதிறசோததுக
குளிாநதுஞான வைராககியகுறடா
கொண்டுமாடடடி ஞானபபெணணெ. 109

மூலதநெருவி லொருபாசச-லநத
முசசநதவீதியி லொருபாயசசல
மேலேதநெருவி லொருபாயசசற பரி
வேடிககைபாாககலாம ஞானபபெணணே. 110

இநதவிதஙக ளறியாமல-மணி
மநதிரமெனறு திரிகினறா
அநதரமான வெழுததறிநதால மணி
மநதிரமலலவோ ஞானபபெணணே. 111

மௌனமநதிரஙக ளிருலே-தஙகள
வாய்தனைமூடித திரிவாாகள
புவனசாரம புசிபபாாககு மதி
போசனமாகுமோ ஞானபபெணணே 112

தாயென்றுசொலவாா சொறபனததிற-காம
சனனதமவநதா நினைபபாரோ
வாயகொணடுவேதம படிததாலுஞ சுதத
மௌனநதஙகுமோ ஞானப்பெணணே, 113

தாடிவளாததுச சடைவளாதது-நலல
சநநியாசியெனறொரு வேடமிடடு
ஓடிததிரிநத விளையாட்டை யிஙகே
யொப்புவதாரடி ஞானப்பெண்ணே. 114

பேசாதிருககு மிடமபாாதது-அதைப்
பெறறோயிருப்பது மநதிரமாம
ஆசானெனறு வுபதேசமிட்டாற குரு
வலலவெனறுகும்மி யடியுங்கடி 115

சொறகுருவாலே கதியாமோ-பொயயையச
சொல்லுவாா தஙகளுறமாமோ

சறகுருவானவரைச சேரநதேயவா
தனசொல்லைககேளடி ஞானபபெண்ணே, 116

நானென்றவாணவம பேசார்கள-நல்ல
நாடெனறுஙகாடெனறுஞ சொலவாாகள
தானெனறியாமையுங கணடாரோநலல
சறகுருவாமடி ஞானபபெணணே. 117

குருவிருப்பது முளளதநிலே-மனக
கோணலறுபபதுந தனனுககுளளே
பொருளிருபப தறியாமறபுடம
போடுவதெபபடி ஞானப்பெண்ணே. 118

வாதஞசெயய வறியாமற-ரச
வாதஞசெயகிறே னெனறுசொலவிற
சூதஙகெநதிபுடமதி விடடாலதிற
சொானமவிளையுமோ ஞானபபெணணே. 119

லிஙகமுருககக வலலவாாகள-சாதி
லிஙகமிருபப தறியாமல
வஙகமுநதஙகமுஞ சோநதுருககிலை
பஙகமிதலலவோ ஞானபபெணணே. 120

பாஷாணங குகைதனனில-வைததும்
பாலானுடடி குகைமூடி
ஈசானியபபுட மிட்டாலுமதி
லிருப்பதெனனடி ஞானபபெணணே. 121

காரண காரியமா-மதைக
கட்டவறியாா முழுமூடா
பூரணமெனறு திரிநதாலுமதிற்
புண்ணியமுண்டாமோ ஞானப்பெண்ணே. 122

முப்பூவென்று திரிவாாகள்-அநத
முபபூவநத வகைகாணார்
அப்பூவெனறு மறிநதாககாற்சித்தி
யாமென்றுகும்மி யடியுஙகடி. 123

காரததைககாட்ட வறியாகள்-கடுஞ
சாரததைதீறறினஞு செயயாமல்
வீரததைபபூரததைதச சோதகினலாவது
வீணலலவோ சொல்லு ஞானபபெணணே. 124

கோரவிததையை யறியாமல-லோக
வேஷததினினறு யலைவாாகள
கோசபீசமறிநதாலே வாதங
கேசரமாமடி ஞானபபெண்ணே. 125

வாததிரவு'ீகால காணுதே-பஞச
பூதசசரககையுந தோணுரே
ஏதுககுகணபுதைந தாதுகினருரிதை
ஏதெனறுகேளடி ஞானபபெணணே. 126

துருசுசுனன முடிநதாசசு-அதைதச
சோதிககவொடடாரை மாறருசசு
பொருளைசொலலிப பணமபரிபபாரிவா
பொயகுருவலலவோ ஞானப்பெண்ணே. 127

கவணகூத முடிநதெனபாா-ஊசிக்
காநததைதகிணணமுஞு செயதோமெனபாா
புவனவாதபபுரடடாலே யவா
பிழைககிருரடி ஞானப்பெணணே. 128

பிழைககமுதது யறியாமற-செனம
பூாவககியானமுந தெரியாமற
றழையைததினறு சருகாகித
தயஙகுகிருரடி ஞானப்பெண்ணே. 129

தயங்கியெனனப் பலமாமோ-மனஞ
சாதிததுநிறகத திறமாமோ
மயஙகிடாதே வழலைமகுததுவம
வருவதெப்படி ஞானப்பெண்ணே. 130

உபைபயறிநதவனே வாதி-சகத
துப்பையழிதத வனேயோகி

தபயிலேயோ பூமி நாதமகிமையைச்
சாரந்துபாரடி ஞானப்பெண்ணே. 131

வீட்டிலிருக்கு தொருமூலம்-வெளிக்
காட்டிலிருக்கு திருமூலம
மாட்டிலிருக்கும பெரியோர்க்குரச
வாதமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 132

தோணுதென்ற சரகெடுத்துக-கருஞ்
சூராகூரையில வைததெடுப்பச
சாணுனகணட பொருள் போலேசித்தி
தானெனறுகுமமி யடியுங்கடி. 133

நெலலியிருக்குது காட்டுகளளே-கரு
நெலலியிருக்குது வீட்டுகளுள்ளே
கொள்ளிமலைக்குத திரிந்தாலுமகுரு
கொடுவருவாரோ ஞானப்பெண்ணே. 134

காயாமபட்டிக குளத்துக்குள்ளே-வெள்ளை
சாயாமவேரு முளைததிருக்கும
வாயாறறினறுங்கிமிாந்தாககா லுடல்
மாயாதல்லவோ ஞானபபெணணே. 135

கறபநிலையறிந தெண்ணுமல்-வெறிக
கஞசாவுணடு விழிப்பாரகள
அறபாகுகைமலை சென்றுலும-வஸ்து
வறியலாகுமோ ஞானபபெண்ணே. 136

கொஙகணாசொன்ன கடைக்காண்டம-அதிற
சஙகையறிவது பிரமாண்டம
எஙகள்குரு சட்டமுனியா
ரிருநூறுமபாரடி ஞானபபெண்ணே. 137

நூறறிலுரைததது மெயஞஞானந-திரு
மூலருணாந்தது வேஞானம
பூரணகுமபமுனிசொன்ன சூததிரம்
பூணடகம்பாரடி ஞானப்பெண்ணே. 138

தீட்சையின்மசச முனிதீடசை-யவர்
செப்பினஞான மொருநூறும
சூழசசிவராது பெரியோரைககண்டு
காடசிகேளடி ஞானப்பெணணே. 139

ரேசகபூரக குமபகததால்-வாசி
நேரிட்டுசெயது மாசையடி
கேசரமாகிய வதவிதபிரமததைக்
கிடடிகும்மி யடியுஙகடி. 140

உபபைவிடுவது மாசையடி யனன
மோரபொழுதுணபது மாசையடி
செப்பவொண்ணாத மனோனமணிதேவனைச்
சேரநதுகும்மி யடியுஙகடி. 141

வாசலிலேயொரு மேல்வாச-லநத
வாசலிலேசிறு வாசலுண்டு
தேசமுடன்சிறு வாசலிறபூடடி
நெருக்கம்பாரடி ஞானபபெண்ணே. 142

தேசஙகள்போவது மாசையடி-குல
தெயவமுண்டெனபது மாசையடி
நேசமெமபிரமஞான சோதியை
சேரநதுகுமமி யடியுஙகடி. 143

சமயபேதமு மாசையடி-கஙகா
ஸ்நானபூசையு மாசையடி
மமதையறறிருககினற மமதையை
வாழததிகுமமி யடியுஙகடி. 144

பால்கரவாப்பசு தளளுஙகடி-பதி
பாசததையும்விடடுத தீருஙகடி
மேலவிளஙகிய தறபரசோதியை
வேண்டிககும்மி யடியுஙகடி. 145

தததுவகுப்பையைத தளளுஙகடி-வேத
சாஸ்திரப்பொததலை மூடுஙகடி
முததிதருஞான வஸ்துவைவாவென்று
மூட்டிகும்மி யடியுங்கடி 146

ஆருதாரமுந தொல்லையடி-யதற
கப்பாலேயொன்று மிலலையடி
சீராய்நின்றநிலை பாராததுப்பெண்கள்
சோநதுகும்மி யடியுங்கடி. 147

சிததாசொறபடி சிததாநநதங-கணடு
தெளிநதுகொள்ளடி வேதாநத
தததுவயாகிய வுறபததிசூககுமச்
சாரபுகேளடி ஞானபபெணணே. 148

சாரபுதானெனனடி வேதாநதஞ-சொல்லுந
தததுவநதானிவ வகையுடனே
காரணாதிய வஸ்தைநிலைகளின
கணககுரைககிறேன ஞானப்பெண்ணே. 149

உரைக்குநதததுவ நாலேழிற்-கண்
டோதுஞசிததரு நாலாறும
மறைகருட்சொலலிய சிததருநாலாகு
மகிமைபாரடி ஞானபபெண்ணே. 150

மகிமையாகிய தொமபதமா-மதில
வந்தவுபாதி யுணாததுகிறேன
தகைமையெனனமுன சொனனவசிததிரு
தனசெயலகேளடி ஞானபபெண்ணே. 151

வாசனமிகுநத உடமபோடு-பிராண
வாயுவோடிநதிரிய மானதொனறு
காசலையாமதி சோநதுவளாநத
காரணநாலடி ஞானப்பெணணே. 152

காரணமெனப திவையேழும-வநது
கலநததாயடி தொபபததைதத
தாரணதொமபத மானதுரியததிற
றனனுடலாசசுதா ஞானப்பெண்ணே. 153

தன்றாலயாகிய சாககிரததைதத-தன
தாகவிருநதிடு மாததுமறகுப
பினசொலவதாபவிஸ்வ னெனறபிமானப
பேரல்லோசொலலடி ஞானப்பெண்ணே. 154

போபெறுமெநதிர மூபாதிவுடன-கூட ப
பெறறிடுசூட்சம சொறபனததின
சாரபிலிருநத துரியறகுநாமமுஞ
சைதனுமடி ஞானப்பெணணே. 155

ஆகுமபிராணநலல வாயுவுடன-கூடி
யடஙகிமூலத துடனசேர்ந்து
சேகரமாவநத நாததுரியததை
சேரநதிடிறகாரண தேகமடி. 156

சேரநதவவததை சுழுததியடி-யதைச
சேரநதவனுபிராகஞ ஞுகுமடி
கூாநதமூனறையுங கணடதுரியததைக
குமபிட்டுகுமமி யடியுஙகடி. 157

குமபிட்டுததொமபதச சிததாாததங-கணடு
கூறியஞாய மிதுபோல
வமபிட்டுததறபத மானவிவேகததை
யறியச்சொலலுவேன ஞானப்பெண்ணே. 158

அறிவதெனனடி தொமபதமாம-பொரு
ளானவுபாதியு மானதுபோற
சருவதறபரமான பொருளுககுத
தனனுடசீவன றுரியமடி. 159

சர்வஞுஞன்சருவக காரணுஞ-சரு
வேநதிரியாமிசா வேஸ்வரனுஞ
சாவசிருஷ்டிசா வதிதிசாவ
சஙகாரனுமபோரம ஞானப்பெண்ணே. 160

பேரானதெனன விவையேழு-மிகப்
பேசிடிலவேதம துரியமடி
தோராவுபாதியைப பெறறதினுனமுகதி
தூஷணமுணடாசசு ஞானப்பெண்ணே. 161

தூஷணச்சீவ னிவையேழுங-கண்டு
சொல்லும்பரனுக் குடலாச்சு
சாஸ்விதமென்ற தானததினுறசாயா
கிரகமெனறு ஞானப்பெணணே. 162

சாககிரநதனனே தானெனறுசொல்லி-யப்பால
தானபிமானி தருநதாக்காற
சோக்கவிராடனெனச சொல்வாாநாமந
தெரிநதுகொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே. 163

தெரிநதமூனறனு சாதியுமாமதிற
சோநதப்பரன்பர சொாபபனமாம
பிரிநதிடா தபிமானனிரணிய
கறபனெனபாரடி ஞானபபெண்ணே. 164

பாருமிதிலொரு பாதியுடன
பாலுககல்லவோ பாாசுழுநதி
சேருமபொழுது வியாகிருதனெனச
சிநதையிறசாணடி ஞான பபெணணே. 165

காணடிதறபரசததாாதத-மதைக
கணடுதெரிநத வகைபோலே
பூணடி ஞான சிவபதாாதததி
லுணமை யைககேளடி ஞானப்பெண்ணே. 166

உணமையான தறபரநறறுரியங-கணடு
மூறறுபபாரதொரு தோஷமதால்
தணமைசசிவபத சுததனுககுபபரன
தனனுடலாசசுது ஞானபபெணணே. 167

ஓதுமபரம விஸதகிராசமடி-யுப
சாநதமெனுபவகை மூனறிலொனறைச
சாதனைசெயத சிவததுககலலோபர
சாக்கிரமாகுமோ ஞானப்பெண்ணே. 168

ஆகுமபொருள சிவசாககிரதழை-யபி
மானிததிருநத சிவதுரியம்
சேகரமாயிடிற சொலிகையெனறு
செப்பிடும்வாககிய ஞானப்பெண்ணே. 169

வாககியமாம விஸ்வகிராசமடி-யாநத
மாாக்கமெனனசிவ சொபபனததைப
பாக்கியனபி மானிடத்திறபிரசா
பத்தனென்சொல ஞானப்பெணணே. 170

சொல்லுவதுமென்ன வுபசாந்தரு-சிவ
சுழுத்திதா னென்றிருந்தாககால
நலலதுபொறபுறு சாநதனெனறுலது
நாமமதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 171

நாமசசிவ துரியததிலடி-யபி
மானமிலநது தனிததநிறைல்
நேமமிதலலவோ வாதிதுரியததி
னிலைமைகண்டிலா ஞானப்பெண்ணே. 172

கண்டறியாதது முறறுரிய-மதைதக
கணடுகழன்மே லானதடி
பண்டுபிரமவானநத சொரூபததைப
பணிநதுகுமமி யடியுஙகடி. 173

பணிநத ஞானமதுதாணடி-பர
மானநத மானதிருதாண்டி
துணிநது பாருமானநத சொரூபனைத
தொழுதுகுமமி யடியுஙகடி. 174

தொழுதுகொளளுஞ சுகசிவ-பர
சுததபொருளு மிதுதாணடி
பழுதிலாதசொரூபக குருவுடைய
பாதமிதலலவோ ஞானபபெண்ணே. 175

பாதமாகிய தொமபதமாம்-அதிற
பாதமுநதறபர மானதடி
பேதவுபாதிய வதைதகளும்பல
போகளுமானது ஞானப்பெண்ணே. 176

பேருக்குசசாநத துரியமடியதைப
பேசவுந தறபிரகாசமடி
யாருக்குங்கணடறியாத பொருளைககண்
டகநதெளிநதுகும்மி யடியுங்கடி. 177

முததிபெருநதேவ தததகளைப்போற-சக
முழுதுந தனமயமானதடி
நததியேவிட்டு விடாதேவிலககல
ஞாயமிதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே. 178

ஞானமோட்ச மிதுதாணடி.மறற
ஞாயமெலலா மனமாயமடி
தானசஙகறப விகறபசமயமூந
தனமயமானது ஞானபபெணணே 179

தூரதூரமு மில்லையடி-யதைதச
சொல்வதுஙகேடபது மிலலையடி
தாராரபிரமநிலைபார்ததுப் பெண்கள்
தாண்டிககுமமி யடியுஙகடி. 180

அணடமுமபிண்டமும பாழாசசே-அதுக
கபபாலும பெருமபாழாசசே
உணடிலலையெனறு பராபரயபிரமததை
யுவநதுககுமமி யடியுஙகடி. 181

சொலலினுஙகலலினு நிலலாதே-பிரம
சோதியையாசைய தூவெளியை
வலலததறபிரகாச மவுனததை
வகையறிநதுகொள ஞானபபெணணே. 182

பிருதிவிலதாயமை மயமாச்சே-யதில
பேதமபலபல வுணடாசசே
சுருதிமுடி வைக குருசொலலுவாரநத
சூடசநதெரியுமோ ஞானபபெணணே. 183

அறிநதுகொணடே பெரியோர-பாதஙக
ளாசசனைசெயது குமமிததமிழைப
பிரிநதிடாமனறு றெனபததைநதுகணணி
பேசினேன சறகுருதாளவாழி. 184

நறகுருபாத மிகவாழி-வாலை
சாமிதமிழ நிதநதானவாழி
நறகுணஞானக குமமிததமிழ்கறறவர்
ஞானநெறியே மிகவாழி. 185

ஞானக்கும்மி முற்றிற்று.

உ
சிவமயம

சுப்பிரமணியர் ஞானம் - 32

காப்பு.

ஒழியாதசுழுமுனையி லொடுங்கிநலல
உறறகலைவாசிசிவ யோகததேகி
வழியானதுறையறிநது மவுனங்கொண்டு
மகததான அணடவரை முடிமேறசெனறு
தெளிவானஓங்கார வடிவேலகொண்டு
தெளிநதுமனதறிவாலே தனனைககணடு
வெளியானபரவெளியில் வாசமாகி
வேதாநதசததிசிவ ஆதிகாப்பே.

நூல்.

ஆதியிலேபராபரததிற பிறநதசததம
அருவுருவாயநினற பரசிவமுமாகி
சோதியெனறசிவனிடமாய சததியாகித
தொல்லுலகிலெழுவகையாந தோறறமாகி
நீதியென்ற அறிவதனால தாணுயநினறு
நிறைநதபரிபூரணமாய நிஷகளமுமாகி
சாதியெனறசததிசிவ மருளதனாலே
சணமுகனுங்கணபதியுந தானுணடாச்சே. 1

உணடானசததிசிவம யேகமாகி
உளங்கனிநதுபூரணமாய நிறகும்போது
குணடானமாங்கனியைக கையிலவாங்கி
குமரனுடன்கணபதியைக குணமாயப்பாரதது
நனறுககிரிவலமாய வநதபோக்கு
நல்லகனிதானீவோ மெனறுசொனனார
யனறுனகனியறிநது குமரனறுனும
பாயநதுமயிலேறிகிரி வலஞசெனறாரே. 2

செனறபினபுகணபதியு மாலோசிதது
தீரககமுள்ளமேருகிரி நீதானென்று
கண்டவுடனசிவனுமையாள் பாதநதனனைக்
கருததுடனேசுற்றிவநது கனியைவாங்கிக

கொண்டுவந்தசிவனுமையைத தியானஞ்செய்து
குறியறிந்துநெறிதமக்குள திருவைப்போற்றி
தினறுருசிகணடறிந்து நிறகும்போது
தீர்க்கமுள்ளகணபதியை வாவென்றுரே. 3
வாவென்றுயெடுத்தணைத்து அருட்பாலீந்து
மகத்தானஐவருக்கும பீடமாகி
ஆவென்றமூலமதிற கு சாயநின்று
ஐந்தெழுத்திறகுயிரான ஆதியாகி
கூவென்றசத்துசித்த சுத்தமாகிக
குவிந்தெழுந்தவாதிசிறு தேசியாகி
பூவென்றவாயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே
பொருந்திமனவறிவாலே யிருந்துவாழே. 4
இருந்துவாழேனென்றுரைத்த வேளைதன்னில
ஏகாந்தமயில்வீர னெதிரில்வந்து
அருந்தவமாயநின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
அருமையுள்ளகணமணியே வாவென்றேதான்
வருந்தியேமாங்கனியென்ன யீந்துநலல
மகத்தான அண்டரண்ட வரைகள்சுற்றி
திருந்தியேதீர்க்காயுள பெற்றுவாழ்ந்து
தீர்க்கமுடனமலைக்கரசா யிருந்துவாழே. 5
வாழென்றுசொன்னவுடன மயிலவீரனதான
மகத்தானசிவசத்தி பதமேறகொண்டு
ஆவென்றுமயிலேறி கயிலாசத்தை
யாவலுடனசுற்றிவரும போதிலேதான
சூழென்றுஇமயகிரி வடபாகத்திற
சுத்திசித்தமானதபோ தனர்களகண்டு
தாள்பணிந்துவணக்கமதாய நிறகும்போது
தபோதனாரிஷிகளுமே தானவந்தாரே 6
வந்தவரைததானபார்த்து வரையிலநிறக
மகத்தானசறகுருவென றடிபணிந்து
இந்தமலைச்சாரலிலே வெகுநாளாக
இனபமுடனறவஞ்செய்து வாழ்ந்தோமையா
அந்தரமாயராடசதாக ளணடிவந்து
அலங்கோலஞ்செய்துமே துரத்துகினறா

சுந்தரமாயிருந்துதவம் காருமென்று
சுத்தசித்தமாய்த்தவத்தைத் தொடங்கினாரே. 7
தொடங்கிமனத்தடங்கிநிலை தன்னைக்காத்து
சுத்தருடனின்றுவிளை யாடும்போது
அடக்கிமனமடங்காத அசுரராளதானும்
அஞ்சாமலழும்புசெய்யு மகற்றைப்பார்த்து
திடங்கொண்டுமயிலேறிச் செவ்வேல்கொண்டு
சினந்துவருமசுரர்களை மாளவென்று
படங்குவிந்துவேல்முனையைத் தியானம்பண்ணி
பாய்விட அசுரர்கிளை பறந்துபோச்சே 8
பறந்துபோய்ப்பலவிதமாய் ரூபங்கொண்டு
பந்திபந்தியாயசுரர் பறந்துவந்தார்
சிறந்துவந்தசேனைகளை நன்றாய்ப்பார்த்து
தீர்க்கமுள்ளமயிலேறித் தெளிந்துநின்று
அறந்தழைக்கவேணுமென்று ஸ்தூலசூட்சம
அரூபமென்னுங்காரணமாய ரூபங்கொண்டு
நிறந்தரமாயவந்ததொரு அசுராளதன்னை
நிர்த்தூளிசெய்துதவ நிலைகொண்டாரே. 9
நிலைகொண்டுநின்றஜெயங் கொண்டுசிந்தை
நேர்மையுடன்தவஞ்செய்யு முனிவர்கண்டு
கலைகொண்டுமனந்தெளிந்து மகிழ்ச்சியாகிக்
கானமயில்வீரனடி கருதிப்போற்றித்
தலைகொண்டுதாள்பணிந்து அருட்கண்பெற்று
தபோதனருமரிஷிகளுமே தான்பணிந்து
சிலைகொண்டுநின்றவடி வேலர்தன்னைத்
தெரிசித்துஅவரவர் பதிசென்றாரே. 10
பதிதேடியவரவர்கள் செல்லும்போது
பத்தியுள்ள அகத்தியமா முனிவர்வந்து
விதியறிந்து அசுரர்களை மாளவென்று
வெற்றியுள்ளவடிவேலை தியானம்பண்ணி
கெதியறிந்துஸ்தூலமுடன் சூட்சமமாகிக்
கிருபையுள்ளகாரணமாகும் ரூபங்கொண்டு
சதியறிந்துசங்காரஞ் செய்தீரையா
சண்முகமேயெனகுருவே சரணந்தானே. 11

சரணமெனற அகததியமா முனியைபபார்தது
சண்முகமாயநினறவடி வேலாதானும
இரணமதாயதானறிநத நீயாரெனன
திருவடியைபபூசைசெயயுஞ சேயனென்றா
சரணமநதக்கரணமதாய வநததேதோ
கருணையுடனவாருமெனறு கடாடசமநலகி
தருணமறிநதுதவலது தருமமெனறு
சஙகையுடனதானவநத வகைசொலவீரே. 12
சொலலெனறுமயிலவீரன கேட்கவநத
சோதியயபானதொரு அகஸதியாசொல்வார
சலலெனறுவநததொரு அசுராளதனனை
சணமுகமாயநினறவடி வேலுஙகொண்டு
சொலலெனறுசஙகாரஞ் செயதீரநத
திருவுருவாயநினறகா ரணததைககாடடி
உள்ளெனற ஆகார ஸதூலசூடசம
உண்மையெனறகாரணமு முறைசெயவீரே. 13
உரைசெயவீரெனறுசொனன வுறுதிகேட்டு
உணமையெனறுமயிலவீரன உறுதியாகி
உரைசெயதுளககியஙகள தானுண்டாககி
நேசமுடன அகததியமா முனிவரெனறு
அறையறிநது அருகிருநதி வோமககுணடம
ஆதியெனறமநதிரததி லககினியுணடாககி
புரையறிநதுமநதிரஙகள் செபிககும போது
பூரணமாயகுமபததில தானுணடாசசே. 14
உணடான பூரணமாயக கும்பமவாஙகி
உணமையெனறமாமுனிககு அபிஷேகிதது
நன்றானநவககிரக மௌனபதுககும
நலமான அனுககிரக நிலையுஙகாட்டி
குன்றான அனுககிரக வாசலகாணக
குவிநதுமனதறிவினால வினனெனறாணே. 15
வினனெனறுவிசையுடனே முனைநாவிண்ண
மெயஞஞானவாசலது திறககும்போ
கனனெனறகபாடவழிக குளளேநினறு
கலையறிநதுவாசியினால கமலநோககி

யுண்ணென்றுமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
யுறுதியென்றசமாதியிலே சிங்கென்றேசி
என்னென்றுமிப்படி கொண்டுநின்றாய
யோகமுள்ளாதசதீட்சை யுண்மைகேளே. 16
உண்மையுடன்சுழுமுனையிலே வின்னென்றாணி
உறுதியிட்டேன் ஆதார தீட்சைகேளு
நன்மையுடன் ஓங்-ரீங்-அங்-உங்கென்று
நாட்டமுடன்பதினாறு உருவேசெய்தால்
தன்மையுடன்கணபதியும் பிரகாசிப்பார்
தாமன்னறசுழுமுனையிலே தன்னைப்பார்த்து
நுண்மையுடன்ஓம்நமசி வாயவென்றால்
நோக்கமுன்னேபிரமந்தரிசனமுமாமே. 17
ஆம்பாநமசிவாய நமவென்று
அதன்பிறகு நயநமசிவாவென்றும்
தாம்பாதலைகாலால மாற்றிக்கொண்டு
சங்கையுடன்கால்தலையால மாற்றிக்கொள்ளு
ஆம்பாநமசிவாய நமசிவாயநமவென்றும்
அதன்பிறகுசிவாயநம சிவாயநமவென்றும்
ஓம்ப்பாநமசிவ வென்றுமாற
உண்மையென்றஆகாரஞ் சித்தியாமே. 18
சித்தமுடனெந்தெழுத்தை மைந்தாநீயும்
செம்மையுடன்தலைகாலாய காலதலையாயமாற்றி
சுத்தமுடன் ஆதார தேவதைகள்வந்து
சொன்னபடியிருதயத்தில சுகமாய்நின்று
பத்தியுடனிப்படியே தியானம்பண்ணிப்
பதிவாகவிபூதியும் களமாயப்பூசி
நித்தியமுமிப்படியே செய்தநின்றால
நிலையல்லாததூலசடம நிலைக்கும்பாரே. 19
பாரப்பாமலையறிந்து நிலையிலநின்று
பதியுடனாதார சூட்சங்கேளு
நேரப்பாஓம்கிலி அங்கென்றோது
நிலையறிந்து அங்கிலி நங்கென்றோது
காரப்பாயங்கிலி சிங்கென்றோது
கருணையுடன்கிங்கிலி வங்கென்றோது

சாரப்பா வங்கிலி யங்கென்றோதே
சதிலுயர மதுங்கிலி மங்கென்றோதே 20
ஓதியபின் யங்கிலி உங்கென்றோது
புணமையுடன அங்கிலி பங்கென்றோது
நீதியுடன அங்கிலி மங்கென்றோது
நிலையறிந்துமங்கிலி ரீங்கென்றோது
ஆதியுடனரீங்கிலி ஓமென்றோது
அப்பனே தலைகாலாய மாறியோது
சோதியுடனசுழுமுனையிலே மனக்கண்சாறறி
சுத்தமுடனவிபூதியைநீ தரித்துக்கொள்ளே. 21
கொள்ளப்பா விபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
கூர்மையுடனகாலதலையாய மாறிக்கொண்டு
சொல்லப்பா ஓங்கிலி ரீங்கென்றோது
சுத்தமுடனரீங்கிலி மங்கென்றோது
வில்லப்பா மங்கிலி யங்கென்றோது
விப்ரமதாயத்தோற்றுப்போட செய்கையாவும
உள்ளப்பா மங்கிலி சிங்கென்றோது
வுத்தமனேசிங்கி பங்கென்றோது. 22
ஓதியபின்னங்கிலி சிங்கென்றோது
வுத்தமனேசிங்கிலி மங்கென்றோது
நீதியுடனபங்கிலி நங்கென்றோது
நிலையறிந்துநங்கிலி யங்கென்றோது
சோதியுடன்மங்கிலி ஓமென்றோது
சுத்தமுடனசாறு தவமுஞ்சித்தி
வீதியெனறஆகார பேலாதாரம
விண்ணடங்கிகண்ணடங்கி மேவிநில்லே. 23
நில்லப்பா கண்ணடங்கி விணணெனறாணி
நீயறிந்துபிராணாயஞ் செமதால்மைந்தா
கேளப்பாதிரேகமது காலனேது
காலனெனனுமவியாதியெல்லாங் காணாதோடும்
உள்ளப்பாவாசியது வுதுகியாகும
ஓதுகின்றமந்திரமுஞ் சித்தியாகும்
சொல்லப்பாஸ்தூலமுடன சூட்சஞ்சொன்னேன்
துலங்கிகின்றஸ்தூலத்தின சுருக்கங்கேளே. 24

சுருக்கமுடனஆதார தூலகூடசஞ
சொன்னபடிபிராணுபஞ செயதுகொண்டு
உருக்கமுடனசெபதபஙகள பூசையாலும்
உணமையாயுனகருளளே கணடுதேறி
பெருக்கமுடனதானிருநது சிவானமாவே
பிரணவமாயநினறபரம நினறுமாகி
நெருஙகியநத அணடவெளிக குளளேசெனறு
நேயமுடனபிராணுயா நினைவாயசசெயயே.

செயயபபாபிராணுயம நினைவாயசசெயய
சிவசிவாகருமானஞ செப்பகேளு
பொயயபபாபோகாது பிராணவாயு
பொருநதிநினறுவிளையாடும புதுமைகேளு
பையபபாசுழிமுனையிலே வினனெனறாணி
பதியாகமூலமதில் வஙகெனறுபூரி
மெயயப்பாசுழிநிலே சிஙகெனறு சி
வேகமுடனகண்டமதில அஙகெனறுகும்பே. 26

அஙகெனறுகணடமதில் குமபிததேதான
அசையாதுவாசிதிரு வாசிதானும
செஙகமலமானசுழி பிணடததேறும
திபபியநதபபிணடமதில செனறுவாழும
சஙகையுடனதனதகததில தானேதாணுய
தனமையுடனின்றுவிளை யாடுவா சி
மஙகளமாயசுழிமுனையிலே வினனெனறாணி
மார்ககமுடனஇகபரமா யிருநததானே. 27

காணவேசததியவள தியானமபாரு
கருவாகசசொலலுகிறேன கருததாயககேளு
பூரணமேயுரைததிடுவாய அஙசிஙகெனறு
புததியுடனபதினறு வுருவேசெயது
தோணவேவிபூதி தாளிதமேபூசி
சுததமுடனபராசததி னிததஞசெயவாள
ஊனவேயிபபடியே தியானமபணணி
வுண்மையுடனபிராணுய வுறுதிபாரே. 28

உறுதியுள்ள அகத்தியமா முனியேகேளு
வுண்மையுள்ள சத்தியைநீ தியானம்பண்ணி
பருதிமதிசுடரொளிபோல பஞ்சகர்த்தன்
பதியறிந்துபிரணவயம் பதிவாய்சசென்று
சுருதிபொருளானதொரு பொதிகைமேவி
சுவசிவபிராணகலை வாசியேறி
கருதிமனமௌனருகி சுழியில்நின்று
கலக்கமற்றஅமிர்தபானங் கைக்கொள்வாயே. 29
பானமென்றஆதார மேலாதாரம்
பரப்பிரமமானகரு வழியுங்காட்டி
தானமென்றஆதார மேலாதாரந்
தன்னையறிவும்பிராணயச் சங்கைசொல்லி
ஞானமென்றநிலைகாட்டி மூலங்காட்டி
நாதாந்தஆறுமுக நிலையுங்காட்டி
மோனமென்றவடிவேலின முனையுங்காட்டி
முனையறிந்துகலைநிறுத்தி முடிமேல்நில்லே. 30
நில்லப்பாசதுரகிரி முடியிற்சென்று
நிலையானபொதிகையிலே வாசமாகி
உள்ளப்பாதானுகி வினனென்றாணி
உன்மனதில்நினைத்ததொரு மந்திரந்தன்னை
சொல்லப்பாதியானமுடன் செபிக்கும்போது
சுத்தமுடன்சித்திக்கும் சுமாராய்நின்று
சொல்லப்பாஅஷ்டாங்க யோகத்தேகிச
சிவாயகுருபாதமதில் தெளிவாய்நில்லே 31
தெளிவானதெளிவதனால் தன்னைக்கண்டு
தீர்க்கமுடனிருந்துதவஞ் செய்யவென்று
மழியாதவனுக்கிரக வாழுமீந்து
மார்க்கமுடன்மயிலவீரன் வடிவேல்கொண்டு
அழியாதஆண்டவரை முடிமேற்சென்று
அஷ்டகிரிபர்வதத்திற் கர்சுமாகி
ஒளிவாகிஅண்டவெளி யெங்குந்தானாய
ஓங்காரவடிவேலை யுவந்தானமுறறே. 32

சுப்பிரமணியா ஞானம் - 32 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

காயகப்பல்

ஏலேலோ ஏகரெதம சாவரெதம
பிரயரெதம் ஏலேலோ ஏலலிலோ.

பஞ்சப்பூதப்பலகை கப்பலாய்ச்சேரதது-பாங்
கான ஓங்குமரம பாய்மரம்கட்டி-நெஞ்சுமனம்புததி
ஆஙகாரஞசிததம - மானாபிமானங கயிறுகசேரதது
ஐநதெழுத்தைககட்டிசாககாகயேற்றி-ஐம்புலன்தன்
னிலே சுககானிறுததி-நெஞ்சுகடாட்சததால சீனிப்
பாயதூககி-சிவனுடைய திருபபொருளை சிநதையில்
நினைநது-தஞசலான வெள்ளததிலதானே அகணட
ரதம போகுதடா-ஏலேலோ ஏலேலோ. 1

களவையுங்கேளவையுந தள்ளுடா தள்ளு - கரு
ணைககடலிலே தள்ளுடாகப்பல் - நிறகுநதனனிலே
தள்ளுடாதள்ளு -நிறைநதபரிபூரணததால தள்ளுடா
கபபல் -மூககணைமுனையுந தள்ளுடாதள்ளு - மூப
பாழுக்கப்பாலே தள்ளுடாகபபல-திககுதிசையெங
கும தள்ளுடாதள்ளு - திருமநதிரஞசொலலி தள
ளுடாகப்பல - பககமுடன கீழமேலும் தள்ளுடா
தள்ளு - பரவெளிககப்பாலே போகுதடாகபபல -
ஏலேலோ ஏலேலோ. 2

தநதைதாய சுறறமும சகலமுமறநது - தாரம
சகோதரம தானதுமறநது-பநதமும்நேசமும பாச
முமமறநது-பதினாலு லோகமும் தனையுமமறநது-இந
திரியாகள இரட்சிதத கப்பலிலேறி - ஏகாநதமான
தொரு கடலிலேதள்ளி - அநதிரமானவெளி அருளா
னநதவெள்ளததில - அழுநதுதையோகபபல ஏலே
லோ ஏலேலோ. 3

காயகபபல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம

ஐமபததைநதாவது

அகஸ்தியமுனிவர் ஞானம்- 13

கர்பபமெனனவெகுதூரம போகவேண்டாம
கனமயிலகுவடுகளி லலையவேணடாம
சாபபமெனனநாகமது வொருதலையிலநினறு
சாகாதகால்கணடு முனையிலேறி
நிாபபமெனறுமனமுறுதது மனதிலநினறு
நிஜமானகருநெலலி வெணசாறைகாணும
சொாப்பமெனறுவிட்டுவிடடா லலைநதுபோவாய
துரியமெனறபராபரததிற செனறுகூடே. 1

கூடப்பாதுரியமெனற வாலைவீடு
கூறரியநாதாககள மயேஸவரமேயென்றா
நாடபபாஅவளதனையே பூசைபணணு
நநதிசொலலுசிஙகாரந தோணுநதோணும
மூடப்பாசிகாரவரை யெலலாநதோணும
ஊமையெனறஅமிாதவெளளம வூரலாகும
தேடப்பாவிதுதேடு காரியமாகுஞ
செகததிலேயிதுவலலோ சிததியாமே. 2

ஆமென்றபூரணநதான சுழுமுனையிறபாரு
அழகானவிநதுநிலை சநதிரனிறபாரு
ஓமெனறறீஙகாரம் புருவமையமபாரு
வுததமனேவில்லெனற வீட்டிறகாணும

வாமெனற அவள்பாதம் பூசைபண்ணு
மறறொனறுமபூசையலல மககாளசொனனே
பாளெனறபரமனலலோ முதலெழுததாம [ன்
பாடினேனவேதாநதம் பாடினேனே. 3

பாடுகின்றபொருளெல்லாம் பதியேயாகும்
பதியில்நிறகுமகூஷரநதான அகாரமாகும
நாடுகினறபரமனது ஓஙகாரமாகும
நலமபெரியபசுதானே உகாரமாகும
நீடுகினறசுழுமுனையே தாரையாகும்
நினறதொருபிடகலையே நாதவிநதாம
மூடுகினறஓஙகார விநதையாகும
வெளியான அரியெழுதது வூணிபபாரே. 4

ஊணியதோரஓஙகார மேலுமுணடு
வுததமனேசீருணடு வூணிபபாரு
ஆணியமநடுநாடி நடுவேமூட்டும
ஆசசரியவெழுததெலலாம அடஙகிநிறகும
ஏணியாயிருககுமடா அஞசுவீடு
எகாநதமாகிய வெழுததைபபாரு
தோணிபோறகாணுமடா அநதவீடு
சொலலாதேவொருவருககுநதுறநதிட்டேனே.

துறநதிடடேனமேலமூலங கீழமூலமபாரு
துயரமாயநடுநிலையே யூணிப்பாரு
அரைநதிடடேனநடுமூலம நடுநாடிபபாா
அபபவலலோவரைதாககும தாரைகாணும
உரைநதிடடஐவருநதான நடனஙகாணும
ஒளிவெளியுமசிலமபொலியுமொனறுயககாணும
நிறைநதிட்டபூரணமு மிதுதானபபா
நிஜமானபேரொளிதா னிலைததுபபாரே. 6

சும்மாநீபார்க்கையிலே மனத்தையப்பா
சுழுமுனையிலோட்டியங்கே காலைப்பாரு
அம்மாநீதேவியென்று அடங்கிப்பாரு
அப்பவல்லோகாயசித்தி யோகசித்தி
உம்மாவும் அம்மாவும் அதிலேகாணும்
ஒருமனதாய்ச்சுழுமுனையில் மனத்தையூணு
நம்மாலேயானதெல்லாஞ் சொன்னேனப்பா
நாதாக்களிதையாரும் பாடார்காணே. 7

காணுகின்றஓங்கார வட்டஞ்சத்து
கனலெழும்பிக்கண்ணிமேல் கடுப்புறமேருன்றும்
பூணுகின்றபிடகலையில் பரம்போலாடும்
பொல்லாததேகமென்று ஓருகிப்போகும்
ஆணவங்களானதெல்லா மொழிந்துபோகும்
அத்துவிததுரியாஷ்ட மாடிநிற்கும்
ஊணியதோரெழுத்தையெல்லாந் தேவியாகும்
ஓங்காரக்கம்பமென்ற வுணர்வுதானே. 8

உணரவென்றுறசந்திரனி லேறிப்பாரு
ஓடியங்கேதலையென்ற யெழுத்தில்நில்லே
அணுவென்றுலமனையாகுஞ் சிவனேயுச்சி
அகாரமென்னபதியுமென்ன சூட்சமாகும்
கணுவென்னவிறப்புருவ மகண்டவீதி
கயிலாயமென்றதென்ன பரத்தினவீடு
துணுவென்றசூரியன்றன் நெருப்பைக்கண்டு
தூணென்றபிடரியிலே தூங்குதூங்கே. 9

மூவெழுத்துமீரெழுத்து மாகிநின்ற
மூலமதையறிந்துரைப்போர் குருவுமாகும்
ஊவெழுத்துக்குள்ளேதா னிருக்குதப்பா
உணர்வதுவேகண்டறிந்தோ னவனேயாசான்

யாவருக்குநதெரியாது வறிநதோமெனறு
அவரவாகள்சொலவாராக ளறியாமூடா
தேவரொடுமாலயனுங கேடீககாணா
திருநடனஙகாணமுததி சிததியாமே. 10

ஈரெழுததுமோரெழுதது மாகியங்கே
யியஙகிநிறகுமசபையபபா மூலததுளளே
வேரெழுததுவிதநெழுதது மிரணடுங்கொணடு
விததிலேமுளைததெழுநது விளஙகிநிறகும
சீரெழுததைவூணிநலல வாசியேறி
தெருவீதிகடநதமணி மணடபதது
தாளாரததுடபொருளாம பரததைநோககி
சார்நதவாகருசிததிமுததி தருகுநதானே. 11

ஏகமெனுமோரெழுததினை பயனைபபாரதது
யெடுததுரைததுமிவவுலகி லெவருமிலலை
ஆகமஙகளநூல்களபல கறறுககொணடு
அறிநதோமெனபாாமவுனததை அவனைநீயும
வேகாததலைசாகாககால் விரைநதுகேளு
அதையெடுததுரைப்பவனே ஆசானுகும
தேகமதிலோரெழுததைக காணபோனஞானி
திருநடனஙகாணமுததி சிததியாமே. 12

குருவானயுமைபாக னெனககுததநத
கூறியஞானமது பததினமூனறும
பொருளாகசசொலலிவிட்டே னப்பாநீஙகள்
பொருளறிநதாறபூரணமும பொருநதிகாணும்
அறியாாகளிநநூலைப பழிததபோக
ளருநாகிறபிசாசெனவே யடைநதுவாழ்வாா
அருளாகஆராயநது பார்ககுமபோகள்
ஆகாயமநினறநிலை யறியலாமே. 13

அகஸ்தியா ஞானம்-13 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

வால்மீகர் அருள்

ருத்திர ஞானம் - 16

இருள்வெளியாய்நின்றசிவ பாதம்போற்றி
எழுத்தினுடவிபரத்தை விரித்துச்சொல்வேன்
அருவுருவாய்நின்றதுவே யெழுத்ததாகும்
ஆதியந்தம் அண்டபிண்ட மதுவேயாகும்
திருவுருவாயரவிமதியாய் நின்றரூபம்
சிவசத்திதிருமாலின் ரூபமாகும்
வருமுருகேசிவசத்தி வடிவமாகும்
வந்ததிலும்போனதிலு மனதைவையே. 1

வந்ததும்போனதும் வாசியாகும்
வானிலவருமரவிமதியும் வாசியாகும்
சிந்தைதெளிந்திருப்பவனே யவனேசித்தன்
செகமெலாஞ்சிவமென்று யறிந்தோனசித்தன்
நந்தியென்றவாகனமே தூலதேகம்
நான்முகனேகணேசர்க்கு செவிநாக்காகும்
தந்திமுகன்சிவசத்தி திருமூச்சாகும்
தந்தைதாயரவிமதியென றறிந்துகொள்ளே. 2

அறிந்துகொள்ளும் 1 பூரகமேசரியையாகக்கம்
அடங்குகின்ற 2 கும்பகமேகிரியையாகக்கம்
பிரிந்துவரும் 3 ரேசகமே யோகமாக்கம்
பிசகாமல்நின்றதுவே ஞானமாக்கம்

1 பூரகம் - இழுக்கிறது 2 கும்பகம் - அடக்கிறது
3 ரேசகம் - விடுகிறது.

மறிந்துவுட லபுகுகின்ற பிராணவாயு
மகததானசிவசததி அடஙகுமவீடு
சிறந்துமனநதெளிவாகி சோநதோனசிததன்
சிவசிவா அவனவனென றுரைககலாமே. 3

ஆமபபாவுலகததில் பெருநூல்பாாததோா
அவரவா கண்டதையெலலாமசரியையெனபார்
ஓமபபாகலலைசெமபை தெயவமெனறு
உருகுவாாபூசிபபாா கிரியையெனபாா
வாமபபாமோகமெனறு காயகனியைததின்று
வாயபேசா வூமையைபபோல திரிகுவாாகள
காமபபாஞானமென விணடுமேலும
காககைபிததனமிருகமபோல சுததுவாரே. 4

சுததுவாாபெருநூலைப பாாததுப்பாாதது
தூஷிபபாருலகததில சிறிதுபேர்கள
தெததுவாரவாபிழைகக வனேகவேஷம
தேகததிலணிநதுகொணடு திரிகுவாாகள
பததுவாாகுருககளெனபாா சீஷரெனபாா
பையவேதீக்ஷையைபபாா தீமையெனறும
கததுவார்திருமூாததி தாமேயெனறு
காரணததையறியாத கசடாதானே. 5

தானெனறவுலகததில சிறிதுபோகள
சடைபுலிததோலகாஷாயம தாவடமபூண்டு
ஊனென்றவுடமபெலலாம் சாம்பலபூசி
உலகததில்யோகியென்பார் ஞானியென்பாா
தேனெனறசிவபூசை தீட்சையெனபாா
திருமாலைககணணிலே கண்டோமென்பாா
கானென்றகாடடுககு ளலைவார்தேடி
காரணததையறியாமல கதறுவாரே. 6

கதறுகின்றபோகளையா கோடாகோடி
காரணதனதககணடவாகளமொஞசமகொஞ்ச
பதறுகினறபோகளெல்லாம பராபரதனதப [ம
பதறினறுபாாததவாகள சுருககமபபா
உதறுகினறபோகளெலலா முலகததுளளே
உதிததகலைதனனுளளே யறியமாட்டாா
சிதறுகினறபோகளைபபோல் சிதறிடாமல
சிவசததிவருமபோதே தனனிலநில்லே. 7

நிலலெனறபெரியோாகள பாஷையாலே
நீடுலகமதனனுக்குள நாலுவேதம
வல்லமையாயசாஸ்திரஙக ளிருமூனறுக
வயிாபிழைககபுராணஙகள் பதினெட்டாக
கலலுகளைககறைபபதுபோல் வேதாநதஙகள
காட்டினாவரவர்கள் பாஷையாலே
தொலலுலகிலநாலசாதி யனேகஞசாதி
தொடுததாாகளவரவாகள பிழைககததானே.8

தானெனறவுலசததி லிலலாவிட்டால
தனபெருமையாலழிநது சக்நதிலவீழவாா
ஊனெனறஉடமபெடுததா லெல்லாமவேணும்
உலகததிலவரவாகள பாஷைவேணும்
மானெனறசிவகாமி சிவனுஙகூடி
மாமுனிவாமுகமபாாததுமறைநூலசொன்னார்
தேனெனறசிவகாமி யருளினலே
திரட்டினாவெகுகோடி தேசபாஷை. 9

தேசததினபாஷைதனை யறிந்திடாமல்
தெளிவாகதாமுரைப்பாா பாஷைபார்த்தோா
ஆசிப்பாருலகததில கணடதெலலாம
ஆசசரியநதன்னைககண்டு மறந்துபோவாா

வாசிதனையறியாத சண்டிமாணபா
வாாதனையிஞல் மருட்டிவைப்பாா
நாசிநுனிதனிநடுவில் சிவதனைதககண்டோா
நானமுகனுமதிருமாலும சிவனுநதானே 10

சிவசிவாபதினெண்போ பாடறகெலலாம
திறவுகோல்வாலமீகன பதிஞறும
சிவமபெததரெலலா மெனனூலபாாதது
சிவஞேடேகோள்களசொனஞா சினநதாா்நா
அவமாகிபபோகாமல சிவனுததாரததின [தன
அருளிஞலதுறநதுசொனனேன உலகுக்காக
நலமானநவககிரகஙகள தனனுககுளளே
நாககுவாயசெவிமூககுமததிககப்பால. 11

நாககுவாயசெவிமூககு மததிககபபால்
நடுவீதிகுயயமுதல வுசசிதொட்டு
தாககுவாயஅஙகெனறே அதிலேமூட்டு
தாயாரைபபூசிதது வேதமவோது
வாககுவாயஅசையாமல மவுனஙகொண்டு
வாசிவருமிடததில மனம வைததுககாரு
நீககுவாயவாசியோடு மனநதானபுகில்
நினைவுஅதிலடஙகிவரும வரிசைகாணே. 12

காணரிதுயெவராலு மிருசுவாசம்
காண்பவனேசிவசிதத னவனேயாகும
பூணரிதுவுலகத்தி லிநநூல்கிட்டில
பூலோகசிததனென வுரைககலாகும்
காணரிதுசிவசததி திருமூசசாகும
காட்டாதேமூடருககு யிநநூலதனனை
தோணரிதுவிழிமயககம சுமமாபபோமோ
சொல்வரிதுசூட்சமதை சொனனேனபபா.13

கூடசமிந்நூலசொல்லுகிறேன வாசிகாண
கூடாதிசூட்சததைதத துறககபபோகா
சாடசியில்லை துணையிலலை கேளவியிலலை
சநதேகமொனறுமிலலை விழியைககாண
காட்சியெனனகறபகததில வசிககுமாபோல
காரணததைககண்ணுலே கணடிருகக
ஆடசிதருமுமையாளை யபபடியேகணடேன
ஆனநததிருககூததின நடககைககாரே. 14

காறபதறகுபததியததைச சொலலககேளு
காயகனிகளபஞசரசம பரமானனஙகள
ஏறைகயுடனுணடுகொணடு சிவததைககாரு
எனமககாளசிததருட குருநூலபாரு
ஆததுமததுககழிவிலலா திருககவேணும
அவரவாகளநித்தியகாம நடககவேணும
தீாககமுட னினறவாககு வாசிசிததி
சிறபபுடனேபதினாறும பலிக்குநதானே. 15

தானவனுயிருககவெனறுல வாசிவேணும
தனனுககுளதானிறக யிடமுமவேணும
வானவனுயநினறவாக கெலலாஞசிததி
வானுககுளவனமிருகக மதிபோல்காணும
தேனவனுஞசிததருககுத தெவிடடாமூலி
சிரசபபாவுடனுககுப பதியேயாகும
கோனெனறவடடததுள் நடுவேநினறுல
குமரியவள்வாலைசிறு பெண்தானதேவி
கோனவனுயிருககவெனறு குறியைசசொனனேன
குவலயததிலபதினாறுங குறுககததானே. 16

வாலமீகா ஞானம-16 முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவநாமாவளித்திரட்டு

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

நேரிசை வெண்பா.

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலஞ் [னே
சொன்னவனே தூயமெய்ச் சுகத்தவனே—மன்னவ
சிற்பரனே யைங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்றாள் சரண்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாக், ஆதிதாளம்

சிவசிவகஜமுக கணநாதா, சிவகுணவந்தித குணநீதா, சிவசிவசிவசிவ தத்துவபோதா, சிவகுருபர சிவ சண்முகநாதா, சிவசிவசிவசிவ சின்மயதேஜா சிவசுந்தரகுஞ் சிதநடராஜா.

அம்பலத்தரசே யருமருந்தே
யானந்தத்தேனே யருள்விருந்தே. 1

பொதுநடத்தரசே புண்ணியனே
புலவரெலாம்புகழ் கண்ணியனே. 2

மலைதருமகளே மடமயிலே
மதிமுகவமுதே யிளங்குயிலே. 3

ஆனந்தக்கொடியே யிளம்பிடியே
யற்புதத்தேனே மலைமானே. 4

சிவசிவசிவசிவ சின்மயதேஜா
சிவசுந்தரகுஞ் சிதநடராஜா. 5

படனவிவேக பரம்பரவேதா
நடனசபேச சிதம்பரநாதா. 6

அரிபிரமாதியா தேடியநாதா
அரகரசிவசிவ வாடியபாதா. 7
அநதணவஙகண வமபரபோகா
அமபலநமபர வமபிகைபாதா. 8
அமபாவிமப சிதமபரநாதா
அஞசிதாஞசித குஞசிதபாதா. 9
தநதிரமநதிர யநதிரபாதா
சஙகரசஙகர சஙகரநாதா. 10
கனகசிதமபர சஙகரபுரஹர
அனகபரம்பர சஙகரஹரஹர. 11
சகலகலாணட சராசரகாரண
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண. 12
இககரைகடநதிடி லக்கரையே
இருப்பதுசிதம்பர சாக்கரையே. 13
எனனுயிருடமபொடு சிததமுதே
இனிபபதுநடராஜ புததமுதே. 14
ஐயாதிருசசபை யாடகமே
ஆடுதலானநத நாடகமே. 15
உததரஞான சிதமபரமே
சிததியெலாநதரு மமபரமே. 16
அமபலவாசிவ மாதேவா
வமபலவாவிஙகு வாவாவா. 17
நடராஜனெலலாாககு நலலவனே
நலலவெலாஞசெய வல்லவனே. 18
ஆனநதநாடகங கண்டோமேபர
மானநதமோனகங கொணடோமே. 19
சகலவுபகள நிட்களநாதா
உகளசததள பஙகளபாதா. 20
சநததமுஞசிவ சஙகரபசனம்
சஙகீதமெனபது சறசனவசனம். 21
சங்கரசிவசிவ மாதேவா
வெங்கனையாட்கொள வாவாவா. 22

அரகரசிவசிவ மாதேவா
அருளமுதநதா வாவாவா. 23
நடனசிகாமணி நவமணியே
திடனசிகாமணி சிவமணியே. 24
நடமிடுமமபல நனமணியே
புடமிடுசெமபல பொனமணியே. 25
உவடடா துதிததிககு முளளமுதே
தெவிடடா துதிததிககுந தெளளமுதே. 26
நடராசவளளலை நாடுதலே
நநதொழில மவிளை யாடுதலே. 27
அருடபெருநடமிடு தாணடவனே
யருடபெருஞசோதியென ஞணடவனே.
நடராஜமாணிகக மெனறதுவே
நணணுதலணிபபொன மனறதுவே. 29
நடராஜபலமது நமபலமே
நடமாடுவ நநதிரு வமபலமே. 30
நடராஜபபாடடே நறுமபாடடு
நாலவததாரபாடடெலலாம வெறுமபாடடு.
சிதமபரபபாடடே திருபபாடடு
சீவரகளபாடடெலலாந தெருப்பாட்டு 32
அமபலபபாடடே யருடபாடடு
அலலாதபாட்டெலலா மருடபாடடு. 33
அமபலவாணனை நாடினனே
அவனடியாரொடுங கூடினனே. 34
தம்பதமாமபுகழ பாடினனே
தநதனவெனறுகூத தாடினனே. 35
நானசொனனபாடலுங கேட்டாரே
ஞானசிதமபர நாடடாரே. 36
இனிதுயாபடமாட்டேன விட்டேனே
யென்குருமேலாணை யிட்டேனே. 37
இனிபபாடுபடமாடடேன விட்டேனே
யெனனபபனமேலாணை யிட்டேனே. 38

சன்மார்க்கமன்னியாக்கட நன்மார்க்கம
சகமார்க்கந்துன்மார்க்கந் துன்மார்க்கம்.

நாதாந்தநாட்டுக்கு நாயகரே
நடராசரேசபா நாயகரே. 40

நான்சொல்லுமிதுகேளீர் சத்தியமே
நடராசரெனில்வரு நித்தியமே. 41

நல்லோரெல்லார்க்குஞ் சபாபதியே
நல்வரமீயுந் தயாநிதியே. 42

நடராசர்தன்னட நன்னடமே
நடம்புரிகின்றது மென்னிடமே. 43

சிவகாமவல்லிக்கு மாப்பிள்ளையே
திருவாளனனவன சீர்ப்பிள்ளையே. 44

சிவகாமவல்லியைச் சேர்ந்தவனே
சித்தெல்லாஞ்செய்திடத் தேர்ந்தவனே. 45

இறவாவரந்தரு நற்சபையே
யென்மறைபுகழ்வது சிற்சபையே. 46

என்னிருகண்ணு ளிருந்தவனே
இறவாதருள மருந்தவனே. 47

சிற்சபையப்பனை யுற்றேனே
சித்தியெல்லாஞ்செயப் பெற்றேனே. 48

அம்பலவாணர்தம் மடியவரே
யருளரசாணமணி முடியவரே. 49

அருட்பெருஞ்சோதியைக் கண்டேனே
ஆனந்தத்தெள்ளமு துண்டேனே. 50

இருட்பெருமையை விண்டேனே
எல்லாஞ்செய்சித்தியைக்கொண்டேனே.

கருணைநிதியே குணநிதியே
கதியாநிதியே கலாநிதியே. 52

தருணபதியே சிவபதியே
தனிமாபதியே சபாபதியே. 53

கருணைநிதியே சபாபதியே
கதிமாநிதியே பசுபதியே. 54

சபாபதிபாதம தபோபிரசாதம
தயாநிதிபோதம சுகோதயவேதம். 55
கருணமபரவர சரசிரபவபவ
அருணம்பரதர ஹரஹரசிவசிவ. 56
கனகாகரபுர ஹரசிரகரதர
கருணகரபர சுரவரஹரஹர. 57
கனகசபாபதி பசுபதிநவபதி
அனகவுமாபதி யதிபதிசிவபதி. 58
வேதாநதபராம் பரசயசய
நாதாநதநடாம பரசயசய. 59
ஏகாநதசாவேச சமோதம
யேகாநதநடேச நமோநம. 60
ஆதாமபரவாடக வதிசயசய
பாதாமபுசநாடக வதிசயசய. 61
போதாநதபுரேச சிவகாம
நாதாநதநடேச நமோநம. 62
ஜாலகோலகன காம்பரசாயக
காலகாலவன காமபாநாயக. 63
உபலசிரதல சுபகணவநகண
சுபலகரதல குணபணகந-ண. 64
துபயவரதசுந தலபுரிகாரண
உபயபசபசு பரிபூரண. 65
அகரஉகரசுப கரவாசிநகர
தநரவகரநவ பரசிரஜினகர. 66
வசசிகாதின தாயசிகரபு
மகரவக வர புரஹரஹர. 67
பரமமநதிரிசக ளாகளசரண
படணகநதிரநிக மாசபசரண. 68
அனநதகோடிகுண்ண கரசரசொலிதர
அகணடவேதசிர சரஸரபலிதர. 69
பரிபூரண ஞானசிதம்பர
பதிகாரண நாதபரமபர. 70

சிவஞானப தாடகநாடக
சிவபோதவ ரோகளகூடக. 71

சகலலோகபர காரகவாரக
சபளயோகசர பூரகதாரக. 72

சதவபோதங தாரணதனமய
சதயவேத பூரணசினமய. 73

வரகேசாநதம சோதரியகாரிய
பரபாசாநத சுகோதயசூரிய. 74

பளிததீபக கோபிதபாதா
லளிதரூப ஸதாபிதநாதா. 75

அனாதபோப கருணமபதபாதா
அமிரதரூப கருணமபுசபாதா. 76

அம்போருகபத அரஹரசங்கர
சம்போசிவசிவ சிவசிவசங்கர. 77

சிதம்பரகாசா பரமபிரதாசா
சிதம்பரேசா சுயம்பிரகாசா. 78

அருட்பிரகாசம பரமபிரகாசம
அகம்பிரகாசம தவபிரகாசம. 79

நடனபிரகாசம தவபிரகாசம
நவப்பிரகாசம சிவபிரகாசம. 80

நாதபரமபரனே பரநாதசிதம்பரனே
காதிகம்பரனே தசநாதசுதந்திரனே. 81

ஞானநடத்தவனேபர ஞானியிடத்தவனே
ஞானவாதத்தவனே சிவஞானபுரத்தவனே. 82

ஞானசபாபதியேபறை நாடுசதாகதியே
தீனதயாநிதியே பரதேவியுமாபதியே 83

புத்தநதருபபோதா வித்தநதருநதாதா
நித்தநதருமபோதா சித்தநதருமபாதா. 84

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருள்விளக்க மாலை

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கு மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கு நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே 1

தனிச்சிறியேன் சிறிதிங்கே வருந்தியபோ ததனைத்
தன்வருத்த மெனக்கொண்டு தரியாது கணத்தே
பனிப்புறும்அவ் வருத்தமெலாந் தவிர்த்தருளி மகனே
பயமுனக்கென் னென்னைப் பரிந்தணைத்த குருவே
இனிப்புறுநன் மொழிபுகன்றென் முடிமிசைமலர்க்கை
இனியமர்த்தி யெனையாண்ட என்னுயிர்க்கு நறுந்துணையே
கனித்தநறுங் கனியேயென் கண்ணேசிற் சபையில்
கலந்தநடத் தரசேயென் கருத்துமணிந் தருளே 2

இருளிரவி லொருமூலைத் திண்ணையில்நான் பசித்தே
இளைப்புற்றே படுத்திருக்க வெனைத்தேடி வந்தே
பொருளுணவு கொடுத்துண்ணச் செய்வித்தே பசியைப்
போக்கியருள் புரிந்தெனையும் புரந்தருளுந் துணையே
மருளிரவு நீக்கியெல்லா வாழ்வுமெனக் கருளி
மணிமேடை நடுவிருக்க வைத்தவொரு மணியே
யருளுணவு மளித்தென்னை யாட்கொண்ட சிவமே
யம்பலத்தென் னரசேயென் னலங்கலணிந் தருளே 3

நான்பசித்த போதெல்லாந் தான்பசித்த தாகி
நல்லுணவு கொடுத்தென்னைச் செல்வமுற வளர்த்தே
யூன்பொசித்த வினையொன்றுந் தோயாவகை யே
யொள்ளியதெள் ளமுதெனக்கிங் குவந்தளித்த வொளியே
வானபதிக்கு நெடுமாற்கு நான்முகற்கு மரிதாம்
வாழ்வெனக்கே யாகியுற வரமளித்த பதியே
தேன்பரித்த மலர்மணமே திருப்பொதுவி லனந்த
திருநடனஞ் செய்யரசே யென்சிறுமொழியேற் றருளே 4

திசையறியமாட்டாதே திகைத்தசிறியேனைத்
தெளிவித்துமணிமாடத் திருத்தவிசிலேற்றி
நசையறியாநற்றவரு மற்றவருஞ்சூழ்ந்து
நயப்பவருட்சிவநிலையை நாட்டிவைத்தபதியே
வசையறியாப்பெருவாழ்வே மயலறியாவறிவே
வானடுவேயின்பவடி வாயிருந்தபொருளே
பசையறியாமனத்தவர்க்கும் பசையறிவித்தருளப்
பரிந்தநடத்தரசேயென் பாட்டுமணிந்தருளே 5

நன்மையெலாந்தீமையெனக் குறைத்தோடித்திரியும்
நாய்க்குலத்திற்கடையான நாயடியேனியற்றும்
புன்மையெலாம்பெருமையெனப் பொறுத்தருளிப்புலையேன்
பொய்யுரையாமெய்யுரையாய்ப் புனைந்துமகிழ்ந்தருளித்
தன்மையெலாமுடையபெருந் தவிசேற்றிமுடியுந்
தரித்தருளியைந்தொழில்செய் சதுரளித்தபதியே
இன்மையெலாந்தவிர்த்தடியா ரின்புறும்பொதுவில்
விளங்குநடத்தரசேயென் னிசையுமணிந்தருளே 6

பதமொன்றுஞ்சமயமொன்றுஞ் சாத்திரங்களொன்றும்
மன்னுகின்றதேவரொன்றும் மற்றவர்கள்வாழும்
பதமொன்றும்பதமடைந்த பத்தரநுபவிக்கப்
பட்டனுபவங்களொன்றும் பார்ப்பலவாய்விரிந்த
விதமொன்றுந்தெரியாதே மயங்கியவென்றனக்கே
வெட்டவெளியாயறிவித் திட்டவருளிறையே
சதமொன்றுஞ்சுத்தசிவ சன்மார்க்கப்பொதுவில்
தனிநடஞ்செய்யரசேயென் சாற்றுமணிந்தருளே. 7

அருளுடையாரெல்லாருஞ் சமரசசன்மார்க்க
மடைந்தவரேயாதலினா லவருடனேகூடி
தெருளுடையவருநெறியிற் களித்துவிளையாடிச்
செழித்திடுகவாழ்கவெனச் செப்பியசற்குருவே
பொருளுடையபெருங்கருணைப் பூரணமெய்ச்சிவமே
போதாந்தமுதலாறு நிறைந்தொளிருமொளியே
மருளுடையார்தமக்குமரு ணீக்கமணிப்பொதுவில்
வயங்குநடத்தரசேயென் மாலையுமேற்றருளே 8

காலையிலேயென்றனக்கே கிடைத்தபெரும்பொருளே
களிப்பேயென்கருத்தகத்தே கனிந்தநறுங்கனியே
மேலையிலேயிம்மையிலே யொருமையிலேதவத்தால்
மேவுகின்றபெரும்பயனும் விளைவையெல்லாந்தருஞ்ச

சாலையிலே யொருபகலிற் றந்ததனிப் பதியே
சமரசசன் மார்க்கசங்கத் தலையமர்ந்த நிதியே
மாலையிலே சிறந்தமொழி மாலையணிந் தாடு
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே 9
தலைகாலிங் கறியாதே திரிந்தசிறி யேனைத்
தானவலிந் தாட்கொண் டருளித் தடைமுழுதுந் தவிர்த்தே
மலைவறுமெய் யறிவளித்தே யருளமுத மருத்தி
வல்லபசத் திகளெல்லா மருளியிடம் புரிந்து
நிலையுறவே தானுமடி யேனுமொரு வடிவாய்
நிறைந்துநிறை வித்துயர்ந்த நிலையதன்மே லமர்த்தி
அலாதலைப் பொருட்சோதி யரசுகொடுத் தருளி
யாடுகின்ற வரசேயென் னலங்கணிந் தருளே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

முறையீடு

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன் றறியேன்
மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலை யறியேன்
திருந்தறியேன் திருவருளின் செயலறியேன் றந்தான்
செய்தறியேன் மனமடங்குந் திறத்தினிலோ ரிடத்தே
இருந்தறியே னறிந்தோரை யேன்றிடவு மறியேன்
எந்தைபிரான் மணிமன்ற மெய்தமறிவேனோ
இருந்ததிசை சொல்லறியேன் எங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்செய்வேன் ஏதுமறிந் திலனே 1
அங்காரக் கொடுங்கிழங்கை யகழ்ந்தெறிய வறியே
னறிவறிந்த வந்தணர்பாற் செறியுநெறி யறியேன்
நங்காண முறுதவர்போல் நலம்புரிந்து மறியேன்
நச்சுமரக் கனிபோலே யிசைக்கனிந்து ழன்றேன்
மங்காணும் புலவரெல்லாம் வந்துதொழ நடிக்கும்
மணிமன்றந் தனையடையும் வழியுமறி வேனோ
இங்காணத் திறிகின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. 2
கற்குமுறை கற்றறியேன் கற்பனகற் றறிந்த
கருத்தர்திருக் கூட்டத்திற் களித்திருக்க வறியேன்

நிற்குநிலை நின்றடியே னின்றுநின் றடித்தேன்
நெடுங்காமப் பெருங்கடலை நீந்துமவகை யறியேன்
சிற்குணமா மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரியும்
திருவடியென் சென்னிமிசைச் சேர்க்கவறியேனே
இற்குணஞ்செய் துழல்கின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந்திலனே 3
தேகமுறு பூதநிலை சிறுசிறிது மறியேன்
சித்தாந்த நிலையறியேன் சித்திநிலை யறியேன்
யோகமுறு நிலைசிறிது முணர்ந்தறியேன் சிறியே
ஞாலநடையிடை நடந்தே யுழைப்பாரிற் கடையேன்
ஆறுமுகத் திருநீற்றி னொளிவிளங்கவசைந்த
யம்பலத்திலாடுகின்ற வடியையறிவேனோ
ஏகவநுபவமறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந்திலனே 4
வரையபரமார் [illegible] மார்க்கமறியேன்
மரணபயந் தவிர்த்திடு[illegible] மார்க்கத்தனை யறியேன்
திரையறுதண் கடலறியே னகண்டலைக் கண்டே
தெள்ளமுதமுண வறியேன் சினமடக்கவறியேன்
உரையுணர்வு கடந்ததிரு மணிமன்றந் தனிலே
யொருமைநடம் புரிகின்றார் பெருமையறிவேனோ
இரையுறுபொய் யுலகினிடை யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந்திலனே 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்த மேலீடு

இராகம் - சஹானா தாளம் - ஆதி

திருச்சிற்றம்பலம்

கையறவிலாது நடுக் கண்புருவப் பூட்டு
கண்டுகளி கொண்டு திறந்துண்டு நடுநாட்டு
ஐவர்மிகவுய்யும்வகை யப்பாவிளையாட்டு
ஆடுவதென் றேமறைகள் பாடுவது பாட்டு 1
சிற்சபையும் பொற்சபையுஞ் சொந்தமென தாச்சு
தேவர்களு மூவர்களும் பேசுவதென் பேச்சு
இச்சமயவாழ்விலென்ன நெஞ்சனையினியேச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலா மின்றோடே போச்சு 2

ஐயாருடசோதியா சாடசியெனறாரசசு
ஆரணமுமாகமமும பேசுவதெனனபேசசு
இவவுலகவாழவிலெனன கெஞசினேயினியேசசு
எனபிறவித துனபமெலலாமினறோடேபோசசு 3

ஈசனருளாலுடலிலே நமெதாருமவாடடம
எறிக்கரையேறினேனிருநதசொருமாடடம
தேசறுமமமாட நதித தெயவமணிபபீடம
தீபவொளி மணடபமதொ சோநதநசநதோடடம 4

மேருமலையுசசியில விளஙகுநமபதீடசி
மேவுமதந மேலுலகில வீறுமரசாடசி
சேருமதிரணடபல நடசிநளகணநாடசி
செயபபலிதாமித வெனனயபனருடசாடசி 5

நரிபமலைமேலுளம் மா சோதிவளநாடு
தோரணமநிலவரப நதசெயயுமணிவீடு
செரியுமநாணடவாகள காணிலுயிரோடு
செததவாழுவாரெனறு ஞெககதாளமபோடு 6

சொலலாலளபபரிய சோதிவரைமீது
தூயதுரியபபதியில நேயமனையோது
எலலாஞசெயவலலசிததா தமமைபபுறமபோது
இறநதாரெழுவாரெனறு புறநதாரையூது 7

சிறுபொதுவுமபெரும பொதுவும நானறியலாசசு
சிததாகளுமுததாகளும பேசுவதெனனபேசசு
இபபெரியவுலகிலெனனவையினியேசசு
எனபிறவி துனபமெலலாமினறோடேபோசசு 8

வலதுசொனனபோகளுக்கு வநதது வாயததாழவு
மறறவரைசோநதவாநதும வநததலைதாழவு
வலதுபுசமாடடுமமால வநதருளவாழவு
மறறுநமைசசூழநதவாககும வநதுநலவாழவு 9

அமபலததிலெஙகளைய னாடியநலலாடடம
அமபொடு துதிததவாககா லதுசொலலாடடம
வமபுசொனனபோகளுககு வநததுமலலாடடம
வநததலையாடடமினறி வநதது பலலாடடம 10

நாததிகளுசொலலுகினற வாதமநாககுமுடைநாககு
நாககுருசிகொளளுவது நாறியபிணணுககு

சீர்த்திபெருமம்பலவா சீர்புனைநறவாக்கு
செல்வாக்குநல்வாக்கு தேவா திருவாக்கு 11

திருச்சிற்றம்பலம்

வேடனைக்கொத்து

தலைமகள் பாங்கியொடு கூறல்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடிச் சந்த விருத்தம்

விண்படைத்தபுகழ்த்தில்லை யம்பலத்தானெவர்க்கும்
மேலானவன்பருள் மேவுநடராஜன்
பண்படைத்தவென்னையறியா விளம்பருவந்தனிலே
பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான்மீட்டும்
பெண்படைத்தபெண்களெல்லா மவமதித்தேவலத்து
பேசுகின்றார்கூசுகின்றேன் பிச்சியெனலானேன்
கண்படைத்துங்குழியில்விழக் கண்கருமுண்டோவவன்றன்
கண்கறிந்தும்விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி 1
சித்தமணியம்பலத்தா னென்பிராணநாதன்
சிவபெருமானெம்பெருமான் செல்வநடராஜன்
வாய்த்தவென்னையறியாத விளம்பருவந்தனிலே
மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டார் மறித்துமுகம்பாரா
ருய்ந்தகலைத் தறுணர்ந்த வணங்கனையார்தமக்கு
ளார்செய்தபோதனையோ வாணுலுமிதுகேள்
காய்த்தமரமவளையாத கண்க்குமுண்டோவவன்றன்
கண்கறிந்தும்விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. 2
என்னுயிரிற்கலந் தினிக்கின்ற பெருமா
னென்னிறைவனம்பொதுவினட மியற்றுநடராஜன்
றன்னையறியாப்பருவத் தென்னைமணம்புரிந்தா
னென்னையறிந்தபருவத்தே யென்னையறியவிரும்பான்
பின்னையன்றிமுன்னுமொரு பிழைபுரிந்தேனில்லை
பெண்பரிதாபங்காணல் பெருந்தகைக்கழகோ
கன்னலென்றுலகைக்கின்ற கண்க்குமுண்டோவவன்றன்
கண்கறிந்தும்விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி 3
தெருளமுத்தத்தனியோகர் சிந்தையிலுஞ்ஞானச்
செல்வறிந்தவிடத்துநடனஞ் செய்யுநடராஜன்
அருளமுதமளிப்பனென்றே யன்றுமணம்புணர்ந்தா
னளித்தறியானுத்துணையு மநுபவித்துமறியேன்

மருளுடையானல்லனொரு வஞ்சகனுமல்லன
மமிர்தகமிகவுடையோன லவினையேனளவி
லிருளுடையார்போருக்கு மியலபெனனையவனற ன
னியலபறிநதுமவிடுவேனோ வினித்தாெனறோழி 4

சினமயமாமபொ துவினிலே தனமயமானி னறு
திருநடனஞ்செயபெருங்கருணைச செலவநடாராஜன
எனமய மாநானறியாத விளம பருவந்தனிலே
எனனைமணமபுரிநதனனீ தெலலாருமறிவா
ரினமயமிலலாதவாபோ லினறுமணநதருளா
னினைபபாவுமபிழைபரிநதே னிலலைபவனிதயங
கனமயமோவனறுசுவைநதனிமயமேயெனனும
கணடறிநதுவிடுவேனோ கணடாயெனறோழி 5

எனகுணததானெலலாாககு மிறைவனெலலாமவலல
னெனனகததுமபுறததுமுளா னினபநடராஜன
பெணகுணததையறியாத விளமபருவநதனிலே
பிசசேறிமணமபுரிநதான பெரிது தனிததிருநதேன
வணகுணததாலநுபவநா னறியநினறபொழுதில
வநதறியானினபமொனறுந தநதறியானவனும
வெணகுணததானலலனமிகு நலலனெனபபலகால
விழிததறிநதுமவிடுவேனோ விளமபாயெனறோழி 6

பொயயாதபுகழுடையான பொதுவிலநடமபுரிவான
புணணியாபாரணணியநற புனிதநடராஜன
கொயயாதவருமபனைய விளமபருவநதனிலே
குறிததுமணமபுரிநதனனை மறிததுமவாநகானனை
செயயாதசெயகையொனறு செயதறியேனசிறிதுந
திருவளமேயறியுமனெறனெனறுநவுளததினசெயலக
ளையாதவெனனனுயாநாதனருடபெருமை
நானறிநதுமவிடுவேனோ நவிலாயெனறோழி 7

கணணனையாெனனனுயிரிற கலநதநினறகணவன
கணகடறியாவிணகடறியான கருணைநடராஜன
றணணனையாமிளமபருவந தனனிலெனைததனிததுத
தானேவநதருள்புரிநது தனிமாலைபுனைநதான
பெணணனையாாகணடபடி பேசவுநானகூசாப
பெருமையொடுமிருநதேனென னருமையெலாமறிநதா

னுண்ணுணையாவகைவரவு தாழ்த்தன்னின்றவன்றன்
னுள்ளமறிந்துவிடுவேனோ வுரையாயென்றோழி 8

ஊனமறந்தவுயிரகத்தே யொளிர்நிறைந்தவொருவ
னுலகமெலாமுடையனென்ன னுடையநடராஜன்
பானமறிந்தசிறியவிளம் பருவமதிமாலைப்
பரிந்தணிந்தானென்றதனிப் பருவமிதிற்பரியான்
றூமமறந்தானெனினுமிங்கு நானமறக்கமாட்டேன்
றவறறேற்றியவத்திழியச் சமமதமுமவருமோ
கோனமறந்தகுடியேபோன் மிடிபயனுறவன்றன்
குணமறிந்துமவிடுவேனோ கூறாயென்றோழி 9

தனித்தபரநாதமுடித் தலத்தின்மிசைத்தலத்தே
தலைவரெல்லாமவணங்கநின்ற தலைவநடராஜ
னினித்தசுகமறிந்துகொள்ள விளம்பருவந்தனிலே
யென்புருவநடுவிருந்தான் பின்புகண்டேனில்லை
யனித்தமிலாவிச்சரித்தம் யார்க்குரைப்பேனந்தோ
வவனறிவானென்னறிவே னயலறிவாருளரோ
தனித்தநிலைவிடுத்தொருநாற் சுத்தநிலையதனிற்
சுகங்கண்டுவிடுவேனோ சொல்லாயென்றோழி 10

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவதரிசனம்.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவிமனக்குரங்காட்டம் பார்க்கமுடியாதே
பதிவெறுத்தேன்றிவெறுத்தேன் பற்றனைத்துந்தவிர்ந்தே
னாவியுடற்பொருளையுன்பாற் கொடுத்தேனுன்னருட்பே
ராசைமயமாகியனைத்து முயலுகின்றேன்
கூவியெனையாட்கொள்ள நினையாபோற்கின்றாய்
குறிப்பறியேன்பலகாலங் கூவியிளைக்கின்றேன்
தேவிசிவகாமவல்லி மகிழுமணவாளா
தெருணிறைவாரமுதளிக்குந் தருணமிதுதானே 1

கட்டவிழ்ந்தகமலமெனக் கருத்தவிழ்ந்தனையே
கருதுகின்றே னவேறொன்றுங் கருதுகிலேனிதுதான்
சிட்டருளந்திகழ்கின்ற சிவபதியேநினது
திருவுளமேயறிந்ததுநான் செப்புவதென்புவியில்
விட்டகுறைதொட்டகுறை யிரண்டுமின்றந்தனனீ
விரைந்துவந்தேயருட்சோதி பரிந்தருளுந்தருணந்
தொட்டதுநான்றுணிந்துரைத்தே நீயுணர்ந்தே
சொல்வதெலாமென்னறிவாற் சொல்லவல்லேனே 2

காட்டையெலாங்கடந்துவிட்டே னாட்டையடைந்துனது
கடிநகர்ப்பொன்மதிற்காட்சி கண்குளிரக்கண்டேன்
கோட்டையெலாங்கொடிநாட்டிக் கோலமிட்டார்த்தேன்
கோயிலினுள்வாசலிலே குறைகளெல்லாந்தவிர்ந்தேன்
சேட்டையற்றுக்கருவியெலா மென்வசநின்றிடவே
சித்தியெலாம்பெற்றேனென் றிருச்சிற்றம்பலமேல்
பாட்டையெலாம்பாடுகின்றே னித்தருணம்பதியே
பலந்தருமென் னுளந்தனிலே கலந்துநிறைந்தருளே 3

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரியேனென்றல்

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பாநான் பற்பலகா லழைத்தவென்னே யடியே னச்ச
மெல்லாந் துன்பமெல்லாம் மறுத்து விரைந்துவந்தே, யிப்பரி
வித்தருண மென்னை யடைந்தருளி எண்ணமெல்லா முடித்த
தென்ன என்றுகொடா எனிலோ, தப்பாதுயிர்விடுவேன்சத்தி
யஞ்சத்திய நின்றிருளிணைகளறியவித்தயவுடையேபொவாக்கருந்
துப்பாக்கித் துணையாகித் துலங்கியமெய்த் துணையே சுத்த
சிவானந்தவருட் சோதிநடத்தரசே 1

பட்டமுடியா தினித்துயரம் பட்டமுடியாதரசே பட்டதெல
லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென், னுடலுயி
ராதிய வெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன் னுடலுயி
ராதியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய், வடலுறு

சிற்றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணின்மணியே என்குரு மணியே மாணிக்கமணியே, நடனசிகாமணியே என்னவ மணியே ஞானநன்மணியேபொன்மணியேநடராஜமணியே

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தா லுயிர்விடு வேன்கணந் தரியேனுண் மையிது நீ,என்னைமறந் திடுவாயோ மறந்திடுவா யெனில்யானென்செய்வேனென்குருவேயெவர்க் குரைப்பேனெந்தா, யன்னையினுந் தயவுடையாய் நீ மறந்தா யெனினு மகிலமெலா மளித்திடுநின் அருள்மறவா தென்றே, இன்றுமிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்றேன் மறவேலினித் தருண மருட்சோதி யெனக்கு விரைந் தருளே. 3

பெரியனருட் பெருஞ்சோதிப் பெருங்கருணைப் பெருமான் பெருமையைப் பேசுதலேபெரும் பேறென் றுணர்ந்தே, துரியநிலத் தவரெல்லாந் துதிக்கின்றா ரேழை துதித்தலெவ் விதமோ துதித்திடவென் றெழுந்த, வரியபெரும் பேராசைக் கடல்பெரிதே யதுவென் னளவுகடந் திழுக்கின்ற தாதலினால் விரைந்தே, யுரியவருள் முதலளித்தே நினைத்துதிப் பித்தருள்வா யுலகமெலாங் களித்தரங்க வோங்கு நடத்தரசே

கவலையெலாந் தவிர்த்தமிழ்க் களிப்படைந்தே நின்னையே கைகுவித்துக் கண்களினீர் கனிந்துசார்ந்திடவே, கவலை மனச் சலனமெலாந் தீர்ந்து சுகமாயத் தாமே சார்ந்தியம்பத் தனிநடஞ்செய் யிணைத்தாளத் தலருஞ்சீர்சொன்மாலை புனைந் தணிந்து ஞானநிறைந்த தருணமிதுதானே, குயல யத்தாரதிசயிக்கவெழுந்தருளி வருவாய குருவேயெங்குற் மெலாங் குணமாய்கொண்டவனே 5

திருச்சிற்றம்பலம்

வாதனைக் கிரங்கல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடிச் சந்த விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டமாட்டேன் றுயர்சிறிதும் பட்டமாட்டே னினிநான்
பயப்படவு மாட்டேனுன் பதத்துணையே பிடித்தேன்
விடமாட்டே னேமாந்து விடமாட்டேன் கண்டாய்
மெய்ம்மையிது நும்மாணை விளம்பினேனு மடியேன்
கெடமாட்டே னபிமொழிகள் கேட்டிடவு மாட்டேன்
கிளரொளியம் பலத்தாடல் வளரொளிநும் மல்லால்
கடமாட்டே னென்னுளத்தே நான்சாக மாட்டே
னல்லதிரு வருளாலே நானருளுற் றேனே 1

சாகாத கல்வியிலே தலைகாட்டிக் கொடுத்தீர்
தடையறியாக் காலநாட்டித் தரம்பெறவு மளித்தீர்
மாகாத லுடையவனென் மனங்கனிவித் தழியா
வானமுது மெஞ்ஞான மருந்துமுண்ணப் புரிந்தீர்
போகாத புனலாலே சுத்தவுடம் பினராம்
புண்ணியரு நண்ணரிய பொதுநிலையுந் தந்தீர்
நாகாதி பதிகளுநின் றேத்தவளர்க் கின்றீர்
நடராச ரேநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே 2

வேதாந்த நிலையுமத னந்தத்தே விளங்கு
மெய்ந்நிலையுங் காட்டுவித்தீர் விளங்கிய சித்தாந்தப்
போதாந்த நிலையுமப்பா லகலரி தாம்பரிய
பொருணிலையுந் தெரிவித்தீர் புண்ணியரே நுமது
போதாந்த மறிவித்தீர் சுத்தவடி வுடனே
பஞ்சபிரா ணவாகாய பரிசுத்தமெனக் களித்தீர்
நாதாந்தக் கனிச்செங்கோ லான்செலுத்தக் கொடுத்தீர்
நடராச ரேநுமக்கு நானெதுசெய் வேனே 3

பாயிரமா மறைகளெல்லாம் பாடுகின்ற பாட்டின் [ருமை
பாட்டேயென் றறிந் தொண்ணேன் பரம்பொருளுன் பெ
ஆயிரமா யிரங்கோடி நாவுடையோ ரெனினு
மணுத்துணையும் பகலறிந்தோ வந்தோவிச் சிறியேன்

வாயிரங்கா வகைபுகலத் துணிந்தே னென்னுடைய
மனத்தாசை யொருகடலோ வெழுகடலிற் பெரிதோ
சேயிரங்கா முன்னெடுத்தே யணைத்திடுந்தா யனையாய
திருச்சிற்றம் பலம்விளங்குஞ் சிவஞான குருவே 4

அந்நாளி லடிச்சிறியே னம்பலவா யிலிலே
யருளைநினைந் தொருபுறத்தே யயர்ந்தழுது நின்றேன்
முன்னாளில் யான்புரிந்த பெருந்தவத்தா லெனக்கு
முகமலர்ந்து மொழிந்தவருண் மொழியைநினைந் தந்தச்
செந்நாளை யெதிர்பார்த்தேன் பன்னாளுங் களித்தேன்
சிந்தைமலர்ந் திருந்தேனச் செல்வமிகு திருநாள்
இந்நாளே யாதலினா லெனக்கருள்வீ ரென்றே
னென்பதன்முன் னளித்தீர்நும் மன்புலகிற் பெரிதோ 5

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லமருந் திம் மருந்து - சுகம்
நல்கும் வைத்திய நாத மருந்து - நல்ல
அருள்வடி வான மருந்து - நம்முள்
அற்புத மாக வமர்ந்த மருந்து
இருள்போக்கு மருந்து - அன்பாக
கின்புரு வாக விருந்த மருந்து - நல்ல 1

சஞ்சலந் தீர்க்கு மருந்து - நல்ல
தானே தானாகித் தழைக்கு மருந்து
அஞ்சலென் றருளு மருந்து - சச்சி
தானந்த மாக வமர்ந்த மருந்து - நல்ல 2

வித்தக மான மருந்து - சத்தா
வேதமுடி வில்விளங்கு மருந்து
தத்துவா தீத மருந்து - என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட தயாள மருந்து - நல்ல 3

பிறப்பை யொழிக்கு மருந்து - யார்க்கும்
பேசப் படாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கு மருந்து - என்னு
ளென்று மதுரித் தினிக்கு மருந்து - நல்ல 4

அமபலததாடு	மருநது-பா
மானநதவெள்ளததழுநது	மருநது
எமபலமாகு	மருநது-வேளு
ரொனனுநதலததிலிருககு	மருநது-நலல 5
சேதபபடாத	மருநது-உணடாற
றேனபோலிருககுநதெவிடடாத	மருநது
பேதபபடாத	மருநது-மலைப
பெணணிடஙகொணடபெரிய	மருநது-நலல 6
பாலவணணமாகு	மருநது-அதிற
பசசைநிறமுமபடாநத	மருநது
நூலவணணநாடு	மருநது-உளோ
நோககுகினறோாகளைநோககு	மருநது-நலல 7
பாாககபபசிபோ	மருநது-தனனைப
பாராதவாகளைசசோா	மருநது
கூாககததெரிநத	மருநது-அது
கூலமருநதெனறுகொணட	மருநது-நலல 8
கோமளஙகூடு	மருநது-நலம
கொடுககததுவசஙகடடிககொணட	மருநது
நாமளவாத	மருநது-நனமை
நாமறியுமபடிநணணு	மருநது-நலல 9
மூவாககரிய	மருநது-செலவ
முததுககுமாரனையீனற	மருநது
காவிறகினிய	மருநது-தைய
ஞயகிகணடுதழுவு	மருநது-நலல 10

திருசசிறறமபலம

மெய்யருள வியப்புமாலை

இராகம-அடாணா, ரூபகதாளம.

பல்லவி.

எனககுமு னகுமிசைநதபொருததமெனனபொருததமோ
இநதபபொருததமுலகில பிறருககெயதுமபொருததமோ

சரணம்.

தனககுநிகரிஙகிலலா துயாநததமபமொன றதே
தாவிபபோகபபோகநூலின றாததினின றதே

கனகத்திசைப்புறங்கோனும் கலங்கிவருந்தவே
கலக்கநீங்கித் தூக்கிவைத்தாய் நிலைபொருந்தவே 1

இங்கோர்மலையினடுவி லுயர்ந்தகம்பமுண்டவே
ஏறிப்போகப்போக நூலுனிழைபோ னுணுக்கவே
அங்கேதிகைத்துநடுங்கும்போ தென்னைத்தடுக்கநீக்கியே
யதன்மேலுயர்ந்தநிலையில் வைத்தாயடிமையாக்கியே, 2

இரவினப்பெரியவெள்ளம்பரவி யெங்குந்தயங்கவே
யானுஞ்சிலரும்படகி லேறியேமங்கவே
விரவித்தணிக்கத்தங்கென்னை யொருகணமேட்டிலேற்றியே
விண்ணிலுயர்ந்தமாடத்திருக்க விகித்தசாயபோற்றியே. 3

மேலைப்பாற்சிவமங்கை யென்னுமோர்தீர்த்தந்தனையே
மேலிப்படியிற்றவறில் விழுந்தவென்னையே
யேலத்துகிலுமுடம்புநனையா தெடுத்ததேயொன்றே
வெடுத்தெனக்காத்திறம்பொற்பூணணிந்தவிறைவனீயன்றே 4

என்னதுடலுமுயிரும்பொருளு நின்னதல்லவோ
வெந்தாயிதனைப்பெறுகவென்ன நானின்றுசொல்லவோ
சின்னவயதினிலென்னையாண்ட திறத்தைநினைக்குதே
சிந்தைநினைக்கக்கண்ணீர் பெருக்கியுடம்பைநனைக்குதே 5

அப்பாநின்னையன்றியெங்கு மணப்பாரில்லையே
யந்தோநின்னையன்றியெங்கு மருள்வாரில்லையே
எப்பாலவர்க்குநின்னையன்றி யிறைமையில்லையே
யெனக்குநின்மேலன்றியுலகி லிச்சையில்லையே 6

அரசேயுன்னையணைக்கவெனக்கு னாசைபொங்குதே
யணைப்போமென்னுமுண்மையா லென்னுளிதயங்குதே
விரைசோபாதம்பிடிக்கவென்கை விரைந்துநீளுதே
மேவிப்பிடித்துக்கொள்ளுந்தோறு மூவகையாளுதே. 7

தனியன்மேனீவைத்த தயவுதாய்க்குமில்லையே
தகுமைந்தொழிலும்வேண்டுந் தோறுந்தருதல்வல்லையே
வினையென்கேனுயிரைப் பார்க்கவுநல்லையே
மிக்கநான்செய்குற்றங் குறித்துவிடுவாயல்லையே 8

என்னையாண்டவண்ணமெண்ணி லுள்ளமுருகுதே
என்னைவிழுங்கியெங்கு மின்பவெள்ளம்போகுதே
உன்னவுன்னமனமுமுயிரு முடம்புந்தணிக்குதே
யன்றேடென்னைவேறென்றெண்ணின் மிகவும்பணிக்குதே

உன்போருளினைக்குந் தோழுமுடம்பொடிக்குதே
உண்டுபசிதீர்ந்தார் போனாதல மிகவுந் துடிக்குதே
அன்பேயமையுமென்ற பெரியவார்த்தைபோயிற்றே
யன்போரணுவுமில்லாவெனக் கிங்கருளாயிற்றே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள் விலாசப் பத்து.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் றிருவடிவாழ்க

ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலேதெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே யரசேமுக்கட்
பேறுமுதற் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரேதெய்வப்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரமஞானம்
வீறுமுகப் பெறுங்குணத்தோ ரிதயத்தோங்கும்
விளக்கமே யானந்த வெள்ளமேமுன்
னேறுமுகம் பெரியவருட் குருவேயென்னைச்
சிறுநாளை யாட்கொண்ட தேவதேவே 1

கண்ணணிமதி புனைந்தசடைக் கனியேமுக்கட்
கரும்பேயென் கண்ணேமெய்க் கருணைவாழ்வே
யுண்ணணியந் நனிலையுடையோ ருளத்தில்வாய்க்கும்
பத்தமுதே யானந்த போகமேசீ
ரொண்ணணிபமெய்த் தவாகமெல்லா மொளிதிலீந்த
வெள்ளாரசே யாறுமுகத் திலையாமவித்தே
திண்ணியவென் மனமுருக்கக் குருவாயென்னைச்
சிறுநாளை யாட்கொண்ட தேவதேவே 2

பண்ணிருக்கண் மலர்மலர்ந்த கடலேஞானப்
பாஞ்சுடரே யாறுமுகம் படைத்தகோவே
எண்ணிருக்கண் மணியேயென் றாயேயென்னை
ஈன்றோனே யென்னரசே யென்றன்வாழ்வே

மின்னிருவர் புடைவிளங்க மயின்மீதேறி
விருப்பமடி யார்காண மேவுமதேவே
சென்னியினின் னடிமலர்வைத் தென்னைமுன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவதேவே 3

திருச்சிற்றம்பலம்,

பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல்.

கண்ணிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்திலாடுகின்றார் பாங்கிமாரே-அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமாரே 1
ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாங்கிமாரே-மிக
ஆசைகொண்டுவாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே 2
இன்பவடிவாய்ச்சபையிற் பாங்கிமாரே-நட
மிட்டவர்மேலிட்டமைத்தேன் பாங்கிமாரே 3
ஈனவுடற் கிச்சைவையேன் பாங்கிமாரே-நட
னேசர்தமையெய்தும்வண்ணம் பாங்கிமாரே 4
உத்தமராம்பொன்னம்பலத்தே பாங்கிமாரே-யின்ப
வுருவாகியோங்குகின்றார் பாங்கிமாரே 5
ஊனவுலகைக்கருதேன் பாங்கிமாரே-மன
றில் உத்தமருக் குறவானேன் பாங்கிமாரே 6
கற்பனையெல்லாங்கடந்தார் பாங்கிமாரே-என்ற
றன், கற்பனைக்குட்படுவாரோ பாங்கிமாரே 7
கண்டிலார்நான்படும்பாடு பாங்கிமாரே-மூன்
று, கண்ணுடையரென்பாரையோ பாங்கிமாரே 8
கன்மனமெல்லாங்கரைப்பார் பாங்கிமாரே-மனங்
கரையாரென்னளவிலே பாங்கிமாரே 9
கள்ளமொன்றுமறியேனென் பாங்கிமாரே-என்
னை, கைவிடவுந்துணிவாரோ பாங்கிமாரே 10
கற்பழித்துக்கலந்தாரோ பாங்கிமாரே-இன்று
கைநழுவவிடுவாரோ பாங்கிமாரே 11
கண்டவர்களெல்லாம்பழிக்க பாங்கிமாரே-என்ற
ன், கண்ணியழித்தேயொழித்தார் பாங்கிமாரே 12

காமனைக்கண்ணாலெரித்தார் பாங்கிமாரே-என்றன்
காதலைக்கண்டறிவாரோ பாங்கிமாரே 13

காவலையெல்லாங்கடந்து பாங்கிமாரே-என்னைக்
கைகலந்தகள்ளரவர் பாங்கிமாரே 14

காணவிழைந்தேனவரைப் பாங்கிமாரே-கொண்டு
காட்டுவாரையறிந்திலேன் பாங்கிமாரே 15

கிட்டவரவேண்டுமென்றார் பாங்கிமாரே-நான்
கிட்டுமுன்னேயெட்டிநின்றார் பாங்கிமாரே 16

கின்னரங்கேளென்றிசைத்தார் பாங்கிமாரே-நான்
கேட்பதன்முன்சேட்படுத்தார் பாங்கிமாரே 17

கிளிளையைத்தூதுவிடுத்தேன் பாங்கிமாரே-அது
கேட்டுவரக்காணேனையோ பாங்கிமாரே 18

கீதவகைபாடிநின்றார் பாங்கிமாரே-அது
கேட்டுமதிமயங்கினேன் பாங்கிமாரே 19

கீழ்மைகுறியாலென்னைப் பாங்கிமாரே-மனக்
கேண்மைகுறித்தாரேயென் பாங்கிமாரே 20

கீடமனையேனென்னையும் பாங்கிமாரே-அடிக்
கேயடிமைகொண்டாரென் பாங்கிமாரே 21

குற்றமெல்லாங்குணமாப் பாங்கிமாரே-கொள்ளுங்
கொற்றவரோனொழுநாகாண் பாங்கிமாரே 22

குற்றமொன்றுஞ்செய்தறியேன் பாங்கிமாரே-என்னைக்
கொண்டுகுலம்பேசுவாரோ பாங்கிமாரே 23

குஞ்சிதப்பொற்பாதங்கண்டார் பாங்கிமாரே-உள்ள
குறையெல்லாந்தீருங்கண்டீர் பாங்கிமாரே 24

கூற்றுதைத்தபாதங்கண்டீர் பாங்கிமாரே-எங்கள்
குடிக்கெல்லாங்குலதெய்வம் பாங்கிமாரே. 25

கூறியபாதங்கண்டு பாங்கிமாரே-களி
கொண்டுநிற்கவிழைந்தேனே பாங்கிமாரே 26

கூடல்விழைந்தேனவரைப் பாங்கிமாரே-அது
கூடுவண்ணங்கூட்டுவீர் பாங்கிமாரே 27

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்ணிலா.

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னையறிந்திடப்புற வெண்ணிலாவே-ஒரு
தந்திரஞ்சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே

நாதமுடிமேலிருந்த வெண்ணிலாவே-அங்கே
நானும்வரவேண்டுகிறேன் வெண்ணிலாவே

சச்சிதானந்தக்கடலில் வெண்ணிலாவே-நானும்
தாழ்ந்துவிழவேண்டுகிறேன் வெண்ணிலாவே

இராப்பகலில்லாவிடத்தே வெண்ணிலாவே-நானும்
இருக்கவெண்ணிவாடுகிறேன் வெண்ணிலாவே

தேசத்திமாயநினைந்த வெண்ணிலாவே-நானும்
சிவமடமாயவிழைந்தேன் வெண்ணிலாவே

போதந்தழுடிருந்த வெண்ணிலாவே-மலப்
போதமறவேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே

ஆருமறியாமலிங்கே வெண்ணிலாவே-அரு
ளாளராய்வருவாரோசொல்வாய் வெண்ணிலாவே

அந்தரங்கசேவைசெய்ய வெண்ணிலாவே-எங்க
ளையாவருவாரோசொல்வாய் வெண்ணிலாவே.

வேதமுடிமேலிருந்த வெண்ணிலாவே-மல
வேதையுள்வேதுசொல்வாய் வெண்ணிலாவே

குண்டலிப்பாலினிலிலங்கும் வெண்ணிலாவே-அந்த
குண்டலிப்பாலவேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே

ஆதியந்தமென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே-அந்த
ஆதியந்தமாவதென்ன வெண்ணிலாவே

வித்திலாமலேவிளைந்த வெண்ணிலாவே-நீதான்
விளைந்தவண்ணமேதுசொல்வாய் வெண்ணிலாவே

முப்பொருளுமொன்றதென்பார் வெண்ணிலாவே-அந்த
மூன்றுமொன்றாய்முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே

ஞானத்துவாரந்திறக்குமவண்ணம் வெண்ணிலாவே-ஒரு
ஞானநெறிசொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே.

ஞானமாயவிளங்கும   வெணணிலாவே—எனனே
நானறியசசொலலுககணடாய   வெணணிலாவே
வாசிவாசியெனறுரைததார   வெணணிலாவே-அநத
வாசியெனனபேசுககணடாய   வெணணிலாவே.
ஐநதலைபபாமபாடடுகினறாய   வெணணிலாவே-அவர
அமபலததினினறதெனன   வெணணிலாவே
ஓரெழுததிலேநதுணடெனபார   வெணணிலாவே-அது
ஊமையெழுததாவதெனன   வெணணிலாவே.
அமபலததிலாடுகினறார   வெணணிலாவே-அவர
ஆடுமவகையெபபடியோ   வெணணிலாவே
அநதரததிலாடுகினறார   வெணணிலாவே-அவர
ஆடுமவணணமெனன   வெணணிலாவே
அணுவிலணுவாயிருநதார   வெணணிலாவே-எஙகு
மாகிநினறவணணமெனன   வெணணிலாவே
அணடபகிரணடமெலலாம   வெணணிலாவே-ஐயா
ஆடடமெனறுசொனனதெனன   வெணணிலாவே
அமபலததிலாடுகினறார   வெணணிலாவே-எனனே
ஆடுகினறாரிபபாரததே   வெணணிலாவே

திருசசிறறமபலம

காடசிககணணி

இராகம எதுகுலகாமபோதி-அடதாளம

பலலவி.

ஆனிபபொனனமபலததே கணட காடசிகள
அறபுதககாடசியடி அமமா அறபுதககாடசியடி

சோதிமலையொனறு தோனறிறறதிலொரு
வீதியுணடாசசுதடி அமமா
வீதியுணடாசசுதடி   ஆனிப

வீதியில்செனறேனவ வீதிநடுவொரு
மேடையிருநததடி அமமா
மேடையிருநததடி ஆ

மேடையிலேறினேன மேடைமேலஙகொரு
கூடமிருநததடி அம்மா
கூடமிருநததடி ஆ

கூடததைநாடவக கூடமேலேழ்நிலை
மாடமிருநததடி அமமா
மாடமிருநததடி ஆ

ஏழ்நிலைககுளளு மிருநதவதிசயம்
எனனெனறுசொலவனடி அமமா
எனனெனறுசொல்வனடி ஆ

ஓர்நிலைதனனி லொளிர்முததுவெண்மதி
சீர்நிலமாசசுதடி அமமா
சீர்நிலமாசசுதடி ஆ

பாரோர்நிலையிற கருநீலஞ்செயய
பவளமதாசசுதடி அம்மா
பவளமதாசசுதடி ஆ

மறறோர்நிலையில மரகதபபச்சைசெம
மாணிககமாசசுதடி அமமா
மாணிககமாசசுதடி ஆ

பின்னோர்நிலையில பெருமுத்துவசசிரப
போமணியாசசுதடி அமமா
போமணியாசசுதடி ஆ

வேறோர்நிலையில் மிகும்பவளததிரள்
வெணமணியாசசுதடி அமமா
வெணமணியாசசுதடி ஆ

புகலோர்நிலையிற பொருநதியபனமணி
பொனமணியாசசுதடி அமமா
பொனமணியாச்சுதடி ஆ

பதியோர்நிலையிற் பகாமணியெல்லாம்
படிகமாச்சுதடி அம்மா
படிகமாச்சுதடி ஆ

பொற்றம்பங்கண்டேறிப் போதுநானகண்ட
புதுமையென்சொல்வேனடி அம்மா
புதுமையென்சொல்வேனடி ஆ

ஏறும்போதங்கே யெதிர்ந்தவகைசொல்
வென்னளவல்லவடி அம்மா
வென்னளவல்லவடி ஆ

ஆங்காங்கேசத்திக ளாயிரமாயிர
மாகவந்தார்களடி அம்மா
ஆகவந்தார்களடி ஆ

வந்துமயக்க மயங்காமல்நானருள்
வல்லபம்பெற்றேனடி அம்மா
வல்லபம்பெற்றேனடி ஆ

வல்லபத்தாலந்த மாதம்பத்தேறி
மணிமுடிகண்டேனடி அம்மா
மணிமுடிகண்டேனடி ஆ

மணிமுடிமேலேலோர் கொடுமுடிநின்றது
மற்றதுகண்டேனடி அம்மா
மற்றதுகண்டேனடி ஆ

கொடிமுடிமேலாயிரத்தெட்டு மாற்றுப்பொற்
கோயிலிருந்ததடி அம்மா
கோயிலிருந்ததடி ஆ

கோயிலைக்கண்டங்கே கோபுரவாயிலிற்
கூசாதுசென்றேனடி அம்மா
கூசாதுசென்றேனடி ஆ

கோபுரவாயிலுட சிததிகளசிததாகள
கோடிபலகோடியடி அமமா
கோடிபலகோடியடி ஆ

ஆஙகவாவணணமவெவவணணமசெவவண்ணமுள
ஐவணணமாகுமடி அமமா
ஐவணணமாகுமடி ஆ

அஙகவெலலாமிங காரிவெனனவு
மபபாலேசெனறேனடி அமமா
அபபாலேசென்றேனடி ஆ

அபபாலேசெனறேனங கோதிருவாயிலில
ஐவரிருநதாரடி அமமா
ஐவரிருநதாரடி ஆ

மறறவாகினறு வழிகாடடமேலோா
மணிவாயிலுறறேனடி அமமா
மணிவாயிலுறறேனடி ஆ

எணணுமவவாயிலில பெணணோடாணுக
விருவரிருநதாரடி அமமா
விருவரிருநதாரடி ஆ

அஙகவாகாட்ட வணுகிததிருவாயில்
அனபொடுகணடேனடி அமமா
அனபொடுகணடேனடி ஆ

அததிருவாயிலி லானநதவலலியென
அமமையிருநதாளடி அமமா
அமமையிருநதாளடி ஆ

அமமையைககணடே னவளருளகொண்டேன்
அமுதமுமுணடேனடி அமமா
அமுதமுமுணடேனடி ஆ

தாஙகுமவளருளாலேநடராஜா
சநநிதிகணடேனடி அமமா
சநநிதிகண்டேனடி ஆ

சந்நிதியிற்சென்று நானபெற்றபேறது
சாமியறிவாரடி அம்மா
சாமியறிவாரடி ஆணிப்

ஆணிப்பொன்னம்பலத்தே கண்டகாட்சிகள்
அற்புதக்காட்சியடி அம்மா அற்புதக்காட்சியடி
திருச்சிற்றம்பலம்

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்

வானத்தின்மீது மயிலாடக்கண்டேன்
மயில்குயிலாச்சுதடி அக்கச்சி
மயில்குயிலாச்சுதடி

துள்ளலிட்டுத் தொடங்கினேனப்பனருளும்
வள்ளலைக்கண்டேனடி அக்கச்சி
வள்ளலைக்கண்டேனடி

சாதிசமயச் சழக்கைவிட்டேனருட்
சோதியைக்கண்டேனடி அக்கச்சி
சோதியைக்கண்டேனடி

பொய்யையொழித்துப் புறப்பட்டேன் மனமுருகிப்
ஐயரைக்கண்டேனடி அக்கச்சி
ஐயரைக்கண்டேனடி
திருச்சிற்றம்பலம்

எழுத்தறியும் பெருமான் மாலை

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தைதயங்கித் தியங்குகின்றநாயேனை
முந்தைவினைதொலைத்துன் மெய்யகழற்காளாக்காதே
நிந்தையுறுநோயா லிழைவைத்தநீதியதோ
வெந்தைநீயொற்றி யெழுத்தறியும்பெருமானே. 1

வததனைவனெஞசகனை வஞசகனைவனபிணிகொள
பிததனையீனுடைய கதைப பேயனைநாயேனை
முததனையாயுனறன புளறிகதடகொளாதக
வெததனைநான செலலு மெழுததறியுமபெருமானே. 2

நனனெறிச சனமாததமை நாடடவுநினபுகழினைககு
மசசனெறியயசசொநதிடவுஞசெயதாயெனககுன
புனனறியேனபினனறியென மூடனேனாகையாறிங
கெனனறிவேனையா வெழுததறியுமபெருமானே. 3

கைபபிடியுஙகணணறா மயலுழககசசெயவாயோ
இபபடியவுனறன கழலகருததஞசெயவாயோ
எபபடியனறபபடியோ தனனறிவேனுனசிதத
மெபபடியோவையா வெழுததறியுமபெருமானே. 4

நிலலாவுடமபை நிலையெனறேநேசிககும
பொலலாதநெஞசப புலையனேனிவவுலகிற
சொலலபனமேயாமற சோராவுறறலையுமலல
லெலலாமறிவா யெழுததறியுமபெருமானே. 5

தீதறிவேனகணவுஞ செயவேனவீணடேபோககும
வாதறிவேனவஞசகனேனவலவினையேனவாயமையி
லேன, சூதறிவேனமாலயனுஞசொலலரியநினபெரு
மை, யாதறிவேனையா வெழுததறியுமபெருமானே. 6

மாறாதவனபிணியான மாழாநதுநெஞசயாநதே
கூறுததுனபக கொடுஙகடறகுளவீழநதபடியே
ஞேறுதராறறியேழு கினறேனினசெவியி
லேறுதோவையா வெழுததறியுமபெருமானே. 7

உணணெடுமவலவினையா லோயாபபிணியுழநது
புணணுகநெஞசம புழுஙகுகினறேனபுணணியனே
கணணுளாவுனறன கருணையெனககளிகக
வெணணுவையோவையா வெழுததறியுமபெருமானே. 8

யுன்செய்கைமாருப புலைமடங்கையர்தம
வன்செய்கையாலே மயங்குகின்றவஞ்சகனேன
கொன்செய்கையாருத கூறறனவருவானே
லென்செயவேனையா வெழுததறியும்பெருமானே. 9

சங்குடையான றுயலையான றுணமுடியுங
காணபரிதாங,கொங்குடையகொன்றைகுளிர்சடை
யாய சோதையொரு, பங்குடைய யெனைமுழுதும
பாராதுகளளிவிடா, லெங்கனுடேனையா வெழுத
தறியுமபெருமானே 10

மன்றினிடைநடஞ்செய மாணிக்கமாமலையே
வென்றிமழுக்கையுடைய வித்தகனேயென்றென்று
கன்றினையாந்தழுமென கண்ணீர்ததுடைததருள்
வென்றுவருவா யெழுத்தறியும் பெருமானே. 11

மன்னளவிற சோதிமணிபோல வாயமாதவத
தோர்,தென்னளவுமவேணிச சிவனேயென்வொருக
காற, சொன்னளவிற சொன்னவாதந துன்பொழி
பயா யென்பாது, வென்னளவிறகாணே னெழுத
தறியும பெருமானே. 12

மின்போலவாரிசசைசயிலை வெயபுகின்றேனு
ஞானும், தன்போலவாயென்னீன்ற தாய்போலவாய
சார்ந்துயைபாய, பொன்போலவாய நின்னருளிப்
போதடியேன பெறறவனே, லென்போலவரிலலை
யெழுததறியும பெருமானே. 13

பூமாந்துயவண்டுடைங்கின பொனனான நிணைபபுண
ணியாக, மாமாந்திநினையடிக்கீழ சார்ந்துநின்றுரை
யோநான, காம நந்கையலையவளைநது நகணமுடி
யமாநதேகெனறெறி யெழுததறியுமபெருமானே. 14

பன்னருமபெய ரன்டையிற பாடுமுணறபாதகனேனை
முன்னியநினபொன்னடியைச சூழாதேனைவிடினும
புனனிகமோனகுறறமே பொருததுப்பொறுப்பனக்கே,
யென்னநிலைத்தாயநீ யெழுததறியுமபெருமானே.

வீட்டுககடங்கா விளையாட்டுப்பிள்ளையெனத
தேட்டுககடங்காத தீமனததாலாநதுயரம
பாட்டுககடங்காநின பதததடிபபுகழ்போ
லேட்டுககடங்கா வெழுததறியுமபெருமானே. 16

பனனுமனததா ற பரிசிழநதபாதகனே ன
றுனனுமல வெங்கதிரோன சூழகினறசோறடயி ஞ
னினனருளோ வெட்டு நிலைகலங்கிவாடுகினறே
னினனுமறியாயோ வெழுததறியுமபெருமானே. 17

கலலைநிகராங்கடைய மனமபோங்காலனெரியிற
புலலைமதிததைதயோமம பூவிழநதபொயயடியே
னலலைபபடுகினறவொரு வேதனைதனககோ
ரெலலையே னெழுததறியுமபெருமானே. 18

பொனனைமதிததையாநின பொனனடியைபபோற
கனனிகருநெஞசாற கலங்குகினறகைதவனே [ருத
னினனலுழககினற வேழைகடகுமேழைகணடா
யெனனைவிடாதே யெழுததறியுமபெருமானே. 19

மாசுவரேயெனனு மலககடலிலவீழ்நதுலகோ
ராசுவரேவெனன வலலையேனையாளாயேல
கூசுவரேகைகொட்டிக கூடிசசிரிததழியா
ரேசுவரேயொறறி யெழுததறியுமபெருமானே. 20

ஊர்சொலவென போசொலவே யுததமனே
நினறிருநதாள, சீசொலவேனெனறோ சோசகா
தகறறுவையோ, னோசொலமாயுனறனககு நீதியி
தலலவெனறே, யாசொலவாரையா, வெழுததறி
யுமபெருமானே. 21

நீக்கமிலாமெயயடியா நேசமிலாபபொயயடியே
ஞாககமிலாநெஞசததி னேடடலககசசெயவாயே
றாககமிலாவானநதத தாககமனறிமறறுமிங்கோ
ரேககமிலேனெறறி யெழுததறியுமபெருமானே. 22

போகின்றவஞ்சரைப்போக்கின்றன்பொன்னடித
ளாகின்றமேலோ ரடிவழுத்தநாயேற்குப [தா
பாகின்றனிச்சுவையிற் பாங்காநின்னருளை
யீகின்றதென்றோ வெழுத்தறியும்பெருமானே. 23

ஊழையகற்ற வுளவறியாப் பொய்யணிவன
பீழையொன்றாரைப் பெருந்தப்பனங்கூட்டிய
தாழைப்பன்வெண்ணி யென்னைத்தள்ளிவிட்டாலென்
னேழைநானுற்றி யெழுத்தறியும்பெருமானே. 24

படுக்கமுடியா நல விருட்டிச்சென்றனைப
கடுக்கமுடியாப்புலனுற கூட்டிச்சுமக்கவைத்த
தொடுக்கமுடியாத துன்பச்சுமையையினி
யெடுக்கமுடியாதே யெழுத்தறியும்பெருமானே. 25

முள்ளளவுநெஞ்சமுழுப் புலையமாதர்களாங்
கள்ளளவுநாயிற் கடைப்பட்டவென்றனக்கு
வள்ளளவுமன்பருக் குதவுமொன்றுடனொருசிற
றெள்ளளவுமுண்டோ வெழுத்தறியும்பெருமானே.

பண்ணமுடியாப் பரிந்துகொண்டிவ்வுலகி
னெண்ணமுடியா நலந் தருநிவாருகின்ற
லுண்ணமுடியா வமுதா முன்னையன்றிவ்வாக்கு
பெண்ணமுடியாதே யெழுத்தறியும்பெருமானே. 27

வெங்கொளித்துக்கள்போன் மயிலையாலெங்குமெப்பன
மங்கொளிக்காதுன்னை யழைத்தழுதுவாடுகின்றே
னிங்கொளிக்கு நெஞ்சமுண்டு வென்னருணையப்பாநீ
யெங்கொளித்தாயையா றறி யெழுத்தறியும்பெருமானே.

பித்தனைக்குத்தாமப் பெருமையமாக்குமயல்
வித்தனைத்தானாவானம் பொய்யவிறுமழுக்கு றுகிங்
தொத்தனைக்கராவஞ்சங் கொலைமுதலாம்பாவங்க
ளித்தனைக்குநானாகா னெழுத்தறியும்பெருமானே.

ஒல்லையேநஞ்சனைத்து முண்டதயாநிதீ
யல்லையோநன்றிங் கியானேமுனவந்தொருசொற்
சொல்லையோவொற்றியூர்த் தூயதிருக்கோயிலுணீ
யில்லையோவையா வெழுத்தறியும்பெருமானே. 30

நினையுடையாயநீயன்றி நேடிவெங்குமில்லாதாய
மனையுடையாராமக்களொடும் வாழ்க்கையிடைப்பட்டவமே
யுனையுடையானென்றிங் கெனையாளவதுன்கடனே
எனையுடையாயவொற்றியெழுத்தறியும்பெருமானே.

திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்

கலிவிருத்தம்

தாயினமேவிய நற்பொழின்முல்லை
வாயினமேவிய மாமணியேயுன்றன்
கோயின்மேவிநின் கோமலர்த்தாடொழா
தேயினமேவியிருந்தன னென்னையே. 1

தில்லைவாழ்ந் தெழுங்கனியேதிரு
முல்லைவாயின் முதற்சிவமாநிதியே
தொல்லையேயுன்றன் றூயதிருக்கோயிலி
னெல்லைசேர்வின் றெத்தவஞ்செய்ததே 2

வளங்கொண்முல்லை வாயிலினமேவிய
குளங்கொளுங்கட் குருமணியேயுனை
யுளங்கொளும்படி யுன்றிருக்கோயிலுக்
களங்கொணெஞ்சினன் கண்டதுங்கண்டதே.

மலைவிலாமுல்லை வாயிலினமேவிய
விலையிலாமணியே விளக்கேசற்றுங்

பொலையிலாதவர் கூடுநின்கோயிலினை
தலைநிலாவத் தவமென்கொல் செய்வதே. 4

சீர்சிறக்குந் திரு முல்லைவாயிலி
லோர்சிறக்கு மியன்மணியேகொன்றைத்
தார்சிறக்குஞ் சடைக்கனியேயுன்ற
னூர்சிறக்கவுறுவ தெவ்வண்ணமே. 5

சேர்கொள்பொய்கைத் திருமுல்லைவாயிற்
பாற்கொள்வண்ணப் பரஞ்சுடரே விடை
மேற்கொள்சங்கர னேவிமலாவுன்றன்
சாற்கொளன்ப கலங்குதனன்றோ 6

வண்ணமா முல்லை வாயிலின்மேவிய
வண்ணலே பழ வேதியர் சேர்நுதற்
கண்ணனே புனைக் கண்வந்தோர்க்கெலா
நண்ணருந் துயர் நலத்தனன்றதோ. 7

மண்ணினோங்கி வளர்முல்லைவாயில் வாழ்
எண்ணுண்மா மணி யேகருப்பேயுன்
னெண்ணுமன்ப ரிழிவடைந்தாலது
பண்ணுநின்னருள் பாரிடைவாழ்கவே. 8

தீதிலா திரு முல்லைவாயில்வாழ்
கோதிலாத குணப்பெருங்குன்றமே
வாதிலாதுனை வாழ்த்தவந்தோர்தமை
யேதிலாரென் றிருப்பதுமென்கொலோ. 9

தேசுலாவிய சீர்முல்லைவாயில்வாழ்
மாசிலா மணியே மருந்தேசற்றுங்
கூசிடாமணின் கோயில்வந்துன்புகழ்
பேசிடாதபிழை பொறுத்தாள்வையே. 10

நடேசர் கும்மி.

பல்லவி.

கும்மியடிப்பெண்கள் கும்மியடி
கொங்கைகுலுங்கவே கும்மியடி

அநுபல்லவி

நம்மையாளும்பொன்னம்பலவாணனை
நாடிக்கும்மியடியுங்கடிபதம்பாடிக்கும்மியடியுங்கடி

சரணங்கள்.

காமனைக்கறுத்த தூயனடி சிவ
காமசௌந்தரி நேயனடி
மாமறையோதுசெவ் வாயனடி மணி
மன்றெனுஞான காயனடி. 1

ஆனந்தத்தாண்டவ ராஜனடி நம்மை
யாட்கொண்டருளிய தேஜனடி
வானந்தமாமலை மங்கைமகிழவடி
வாளனடிமண வாளனடி. 2

கல்லைக்கனிவிக்குஞ் சித்தனடி முடி
கங்கைக்கருளிய கர்த்தனடி
தில்லைச்சிற்பர சித்தனடி சேவ
சிங்கப்படியுயர் தங்கப்படி. 3

பெண்ணொருபாலமைத்த மத்தனடி சிறு
பிள்ளைக்கறிகொண்ட பித்தனடி
மண்ணினிநபக்கருள் அத்தனடி மிக
நல்லனடியெல்லாம் வல்லனடி. 4

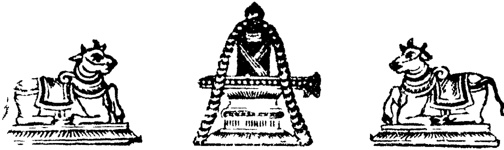
அம்பலந்தாடல்செய் பையனடி யன்ப
ரன்புக்கெளிதரு மெய்யனடி
தும்பரமுனிக்கெளி தூயனடிசுயஞ்
சோதியடிபரஞ் சோதியடி. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவநாமாவளித்திரட்டு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சிவபோகசாரம்

அடிகள வணககம.

சிததிதருநாதன றெனகமலைவாழநாதன
பததிதருநாதன பரநாதன—முததிப
பெருநாதனஞானப பிரகாசனுண்மை
தருநாதனஙகுரு நாதன. 1

அருவுமுருவுமரு வுருவமலலா
வொருவனுயிரககுயிர யோஙகித—திருவார
கமலைவருஞானப பிரகாசனெனவநதே
யமலபதநதநதெனை பாணடான 2

ஆரறிவார நீதிவழி யாரறிவாரசிததிமுததி
யாரறிவாரநறறவஙக ளனைததுமம—பாரெவாககு
கததனகமலையிலவாழ ஞானபிரகாசனெனு [ங
மததனெனபோல வநதிலனேல. 3

அரியயறகுமுனனா ளடிமுடியுஙகாணப
பெரியவனேவநது பிறநது—ஆரியம
பெருககினனஞான பரகாசனாகி
யிருக்கின்றானாரூரிலினறு, 4

கண்டேனிப்பாகங் கழிந்தேனமுதைமுகந்
துண்டேனசுகானந்தத்துள்ளிருந்தேன்—வண்டிமிர்
தேனைப்பொழிகமலைச் செங்கமலப்பொற்பாதக் [காத
ஞானப்ரகாசனையே நான். 5

உள்ளிருந்தேயென்றுமுணர்த்துசினுங்கண்டிலரென்
றுள்ளுய்ப்புறப்பு யாமேவாரென்று—மெள்ள
நராருருவாயாரூரில்வந்தா னையையாண
டருள்புரிஞானப்ர காசன். 6

இருளுதயநீக்கு மிரவைப்போலென்னு
ளருளுதயநன்று யருளி—மருளுதய
மாற்றியனுரூான மாமறையுமாகமுஞ
சாற்றியஞானப்ர காசன் 7

ஒழியாதபேரின்பத் துள்ளாவுலகில
விழியா திருந்து விடவே—யழியாத
பூரணசெங்கமலப் பொற்பாதரென்கமலை
யாரணநாயேற் கருள். 8

தேடுந்திரவியமுஞ் சிற்றறிவுப்பற்றதனுங்
கூடும்பொய்யென்றருளிற் கூட்டினு—னுட்ரிய
ஞானப்ரகாசனுயா நற்கமலைமாநகாவாழ
வானப்பிறையணிந்தவன். 9

காணப்படும்பொய்ய கேட்பதும்பொய்ய காரியம்
போலே யிதமாயப், பூணபது பொய்ய யெவகிடத்
தும் போகமும்பொய்ய—மாணப்பாகத், தேற்றறியினம்
வெள்ளயாயத துன்னியென்னுட சம்பந்தன், வீற
றிருப்பதென்றுமே மெய்ய 10

———

பெருதறாககுறை

ஒருமையுடனீசனருளே ஙகி யென றுநதாஙக
லருமையருமை யருமை—பெருமையிரு
பாஙகாரஙகோபமிரான மாசவினை
நீஙகாதபோது தானே. 11

தனபெருமையெணணுமை தறபோதயேயுறததன
மினபெருமையாஞசகததை வேணடாமை—தனபா
றுடலைததினமயழிதத வோஙகுசிவநதேனற
னடலைபபிறப பொழியு நாள. 12

உரையிறநதானனுமுணா விறநதானமாயைத
திரையிறநதாறகாண கினறதேவை—வரைபெருக
வாசிபபதுநாவால வாழததுநாடகமாயப
பூசிபபதுஞசுததப பொய. 13

பரமரகசியததைப பாழானவாயா
லிரவுபகலெநநேர மினறில—குரனெரிய
கூபபிடுஙகாணுமோ கோழைமடநெஞசேமால
பூபபிடடுஙகாணும பொருள. 14

ஒருகோடியாகமஙக ளெலலாமுணாநதும
பெருகுதவஞசிததியெலலாமபெறறுங—குருவருளா
லைவததபடியிருகக மாடடாதமாநதாககுச
சிததசலனமமாந தினம. 15

அனபுமிகவுணடாயதிலே விவேகமுணடாயத
துன்பவினையைத துடைபபதுண்டா—யின்பந
தருமபூரணததுககே தாகமுணடாயோடி
வருஙகாரணாககுண்மை வை. 16

அறியும் பகுதி

உருவையருவை யொளியையொளியை
யிருளைச்சிவமென் றறியாதே—மருளைப்
பற்ற * தறிவிற்கண்டிக்கனைப் பின்னமறவெங்குஞ்
செறிந்தபொருட்டானே சிவம். 17

அதிகமாதிகண்ட வறிவாகியெங்குஞ்
சுகமாகியின்ப சுகமாய—சுகாதீதத்
தானந்தவெள்ளமதுவாய்ச் சுகதுக்கத்தயக்க
ருனந்தமாதியிலா தான். 18

இந்தவனத்திலெங்கி யெரியுறுநீரோதேனிற் தங்
கந்தபலாப்பொதுவான காலொளிகள்—சந்தமு
மத்துவிதபாவதுபோலான மாவுமீசனுமாய
முத்தியிலே நிற்கு முறை. 19

ஆறாறுத்தத்துவமு மாணவமுநீங்கியபி
வேறுகண்டறவிட் டுந்தொலைவின—மாறு
விருளாயபாசமற றெங்கும் பதிந்த
பொருளைக்காணீயே புணர். 20

நனவாதியந்தத்தி னுடுசுத்தனைக்
கனவாதிபந்தத்திற் கண்டு—நனவாதி
தோற்றிடும்போதாந்தச் சுரூபங்கண்டவர்க்கண்
மாற்றிடுமவ்வொன்று மலம். 21

தத்துவங்களெண்ணித் தலைப்படுத்துக்கொள்ளாதே
பித்துவாங்களேதென்னிற் சாற்றக்கேண்—மெத்துஞ்
சகாரியமாஞ்சிவத்திற் றோயாதமாய
விகாரங்கட் டத்துவ மாமே. 22

அறிவைக் கண்டதனை எனவும் பாடம்

ஆருறுததததுவமும மாணவமும வலவினையு
நீருகமுததிகிலே நிறபோாககுப— பேருகப
பாரவிரிதத நூலெலலாம பாாததறியிறசிததிலே
யோாசிநததபாகி போாதும. 23

உபதேச விளககம

பாவிமனமபோகாப பாததடையநாளு
மிரவுபகலற்ற விடததே—திரமாக [ந
நிலலெனறுனகணடலெலலாநேநதிபணணிமமலமு
கொலலெனறுனா நோாருரு. 24

காயகரணமுதலானகிறகுங காரணநதா
னுயவிருணமாயையது வெனறுற—றாயபொருட
போாதனேசெஙகமலப பொறபாதனேயெனறீ
யேதெனறு சொலலாயினி. 25

மனனையறியவெனறுனென னறிவிலானநத
நனனைசசிவமெனறன சநததமு—மெனனையுனனைப
பாராமறைததது வே பாசமெனறுனிமமூனறு
மாராயநதவா முததராம. 26

எஙகுமிருககு மறிவுநீயேகமா
யஙகஙகுணாதது மறிவுநாம—பொஙகு
மலமறைததனமாயை மயககலவிகாரப
பலமனைததுஙகனம மலபாா. 27

செஙகமலபபொறபாதன சீரபாதவலலவஙக
ணஙகமலைவாழகிளியே நாடிகேள— ஙகையிலாத
தததுவததைககாடடியதிற றததுவததைககாடடி
யருடடததுவததைக காடடியதுதான. 28

தேசுசெறிகபிலைசெஙகமலப பொறபாதன்
பேசுதமிழஞானபர காசன—பாசவினை
வாடடிணைமீடடிணை வாராவகையருளைக
காடடிணை கூடடிணைகாண 29

நானிஙகாயநீயஙகாய நாடடமறவைததறபி
னெஙகேநீயெஙகே நாதாவே—வானெஙகு
மொனருகினறவுணாவு நீயுனனறிவு
னனருகததோனறு சுகநாம. 30

அலைவறறிருநதவறிவு நீயாஙகே
நிலைபெறறிருநத சு ரேஞய—பலைவற
றிருநதவுகணட யே யிருநதபடிய கதகோ
டிருநதுவிடப போ துமினி. 31

அஙகசையிழநதருளா யவவிடததேதோனறுஞ
சுககதிலழுநதிவிடச சொலனை—மககதன
சிறபாஞரூாதனி வாழ செஙகமலபொறபாதா
தறபரஞானப பிரகாசன. 32

கிட டாதவீசனைக கிடடியருளபுரிநத
நிடடாவபூதிநிலை விவேல—முடடா
திருவனனிசோநதமாற றேறிபொனபோல
அருமினபபூரண மாவை. 33

வநாதிசுகரூபியா னடிககீழெனறு
மநாதிசுகரூபியானமா—வநாதி
யிருநதமலமபோக்கி யிறையருளினலே
யிருநதபடியே கண்டிரு. 34

இறைறவரைககரணததோ டிணஙகினையே
யிறைறவரைசசெனமமெடுததனையே-யிறைறவரை
துனபவெளளததுளளே துளைநதனையேயீதறநல
லினபவெளளத தளளேயிரு. 35

தேகாதி நானல்லவென் றிருந்தாற் சித்தமயல்
போகாதென் றெண்ணியோ புண்ணியா — தேகாதி
தன்னுள்ளேயம்மாயைக்களுஞ் சத்தியமாயெப்பொழுது
முன்னுள்ளே யில்லைபுண்ணா. 36

ஆறாறு தத்துவநீ யென்றறிந்தனையே
யாறாறு கண்டறிவ னுயிரனையே — மாறும்
லுன்னறிவிலானந்தத் தோங்கினையே யோர்ந்
தின்னறிவை விட்டகுவாயநில. 37

மாதாபிதாசுற்றமென்று மயங்கினையே
நீதானறனுவாகி நின்றனையே — யீதெல்லாம்
பொய்யென்றறிந்தனையே பூரணானந்தவெள்ள
மெய்யென்றறிந்தனையே மெய். 38

மனையில்வரும்போகத்தின் மாதர்மக்களபாச
வினையிலழுந்தி விட்டிதே — புனையிழந்து
காணுமறக்கண்டானைக் காட்சியறக்கலந்து
பூணுமெல்லப்பொழுதும் பூண. 39

சுத்தவத்தைநாடியிருஞ் சுத்தவிராப்பகலா
மெத்தவத்தை நாடிவிருவையேற் — சுத்தமத்தை
தானுயிரண்டுந்தவிர்த்த சிவானந்த
வானுவை நீயேவதி. 40

சுத்தநிலமுன்றனக்குச் சொல்லக்கேட்டொல்லைவின
தத்துவங்க ளாறாறுந்தானபெருக்க — கத்திவெ
ரல்லாமிழந்தவிட்டேம யதுவாக
நில்லாய துவேநிலை. 41

நெருப்பென்றால் வாய்சுடுமோ நெய்பாலென் *கட்டி
கருப்பென்றாற் றித்தியாகாணீ — விருப்பமுட
னீபிரமமென்றக்கானீ பிரமமாயினையோ
நீபிரமஞ்சற்குரு மானில. 42

* கண்டு என்றும் பாடம்

ஆருக்குந் தெரியாத வானந்த வின்பவெள்ள
மேறக்கொண்டு கொண்டு விடுகுதில்லை—யாருக்குந்
தெரியாப் பரப்பிரமனுஞ் சேர்க்குந் தாயனக்குச்
சரியார் சிதம்பரநாதர். 43

அநுபூதி நிலை

உள்ளங்கரைய வுடல்கரையவானந்த
வெள்ளங்கள் பொங்குமேலாக—கள்ளமலம்
பொய்யாகவென்னுடல் புகுந்தவா றென்கொலோ
வையாதியாக விநோதா 44

ஏதேதுசெய்தாலு மேதேது சொன்னாலு
மேதேது சிந்தித்திருந்தாலு—மாதேவா
நின்செயலேயென்று நினதருளாலேயுணர்ந்
தென்செயலே காண்கிலேனே. 45

மாயையாலெங்கு மறைந்ததே மாயைதனி
லாயசதா மெங்கே யழிந்ததே—காயமற்ற
றங்குப் புருடனெங்கே சச்சிதானந்தவெள்ள
மெங்குமிகக் கோத்ததே 46

நானுஞ்சுகவடிவாய நண்ணினே னின்னருளால
வானுஞ்சுகவடிவாய மன்னிற்றே—வானுஞ்
சுகரூபமன்றும் பண்ணந் தோற்றறிவைப் போலுன
னதரூ படட்டேயது 47

ஈசனடியிலிருக்கை கயிலே யெங்கெங்கு
மீசனடி தேடியினைத் தேனே—பேசரிய [ய
பொற்பதத்தன் செங்கமலப் பொற்பாதன் றன்னுடை
நற்பதத்தைக் காணுமுன்னே. 48

நறபதஞசேராரூரின ஞானபரகாசனெனநதை
தறபரஞானஞான வடடநதானே—சொறபனததுங
கராராமறலியயன கணணனுககுப ஞசேனை
யாராலுமெனன செயயலாம். 49

வெறுமபாழிறபேரினப வெட்டவெளிதனனிற
குறுமபாளாகாணுக குடலி—னுறுமபாச [ம
மோட்டியெனைவைததனனே யுறறபிரபஞசமெலலா
வாட்டியஞா னபபிரகாசன. 50

மனறுஞசிவததோ டிணைபிரியாதேயறிவாய
நினறபடிதனனை நிககதினை—மனறி
னடமாடுமாரூரான ஞானபபிரகாசன
றிடமாகவென னுளளததில. 51

காதனுமாதெனகமலை நாயனுமெவவுயிரககும
போதனுஞசெஙகமலப பொறபாதா—போதமற[னை
வொனறிரணடுதானறவே யுணமையிலேகூடடியெ
யினறறவே வைததுவிடடாரே 52

நானெனுஞசெருககடடநனமையெலலாஞசொலலுதறகுக
கனனெனுஞசமாலயனுங க ளுநதான—வனனெனுஞச
ரினனகுறையுண டென னுயிசனெனிரவநதா
னெனனகுறை சொலலாவினி. 53

இடடசனமெஙகே யிதபகிதநதானெஙகே
துடடசனமெஙகே தொழிலெஙகே—சிடடருடன
கூடியிருநததெங்கே குனருசசிவானநத
நாட்டியதுவா யிருநதநாள. 54

வாக்குமனககாயததான வநதபொருளததனையும
வாக்குமனககாயமுடன மாயுமே—வாககுமனக
காயமுடனிழநது காணதிருஞான
ஞேயமி ழநதநிலை. 55

புசிப்போஞசிவபோகம பூரணமாயெஙகும்
வாசிபபோமுலகில வசியோ—முசிபபினறி [கீழ
வாழுவோஞசிவதனைதபணாபாதவாதபபொனனடிக
தாழுவோ மெயயகாசரி. 56

உபாயநிலை

அறிவுநீயெனனவறந தறநதுமாயைச
செறவுநானெனறெனறு சோநதா—லறிவு
தெரிநதிடுமோவினபசுசஞ சோநதிடுமோநினைப
பிரிநதிடுமோ செனமபபிணி. 57

அரணஙகடாமெரிததவத தரேயெனனுட்
கரணஙகளோட்டுங வகைககாட்டடா—கரணஙக
ணீயததுவாயநிலலாமனின னறிவைககணடருளிற
போயததுவாய நினறுவிடபபோம. 58

தானலலாததததையுந தானெனறுழலாமற
றுனெலலாமாயத னுடடாககாமற—றுனெலலா
மானேமெனுமபோததாக காமலீசனிடத
காஞனே யாயினவனும. 59

தேசநாமெனறெனறு செபபுவீரிதிலவரும
போகநாமெனறு புலமபுவீர—நோக
வருநதுவீர தீவினையின மாருதவினபம
பொருநதுநீரெபபடி நீரபோம. 60

சனனையிழுநதிடததே தனேககுகவடிவா
யினனபடியெனறறியா வெஙகோனுப—பினனமற
நினறநிலைதானுந தெரியாதே நினறவாகட
கனறேபிறப பறுககலாம 61

உன்னுதேபற்றுதையாதே யொன்றியதி
ன்னுமையில்லை நிகழ்ந்தே—பன்னுடை
பறையிறந்துநிற்கும் பயனணைந்தார்நெஞ்சிற்
றிறையுறந்து நிற்குஞ்சிவம். 62

அருளறிந்தக ஞ மறிவறிந்தேயாங்குட
பொருளறிந்து தானடங்கிப்போத—விருளகல
விடமாயிருந்து விகற்ப மறவொன்றுகிச
சுயமா யிருக்கைக்கு. 63

செறியுந்தனுவாதி சேர்ந்தறிந்துநின்ற
வறிவையறிவாலறிந்தே—பறிவிழந்து
நன்றாச்சுயானந்த நீ நிலைவேறி
சென்றாக்கங் கிடையாதே. 64

தத்துவத்தைவிட்டருளி ரு னகலா தனனுழைப்பின
பெத்துஞ்சுகத்தின மிகவழுந்திச—சுத்தமா
யொன்றுகின்றவுணர்வு மொழிந்தக்கா
லன்றேசிவ போகமாம். 65

சுட்டறிவுகெட்டக்கா றீரவுணர்மையிலே
விட்டகலாச்சென்றுப விரவுவோ—ரிட்டமுடன்
யோகசமாதிகளு முட்புறமாம்பூசைகளு
பாகநினையா ரவ 66

நின்னறிவிலயாவொளித்து நீயாகிநின்றதுபோ
லென்னறிவினீயொளித்தே யாகி—யெந்நாளு
நிற்கவில்லையாமாகி னிச்சன்மபோகத்தற்குக்
கற்கவல்ல தேதுமில்லைகாண். 67

இப்பக்கத்துள்ளே யிருக்கலாமெப்போதுந்
தப்பவினையுன்னைத் தொடராது—வப்பா
மருட்டிட்டகமாயடங்கி மாயமனெஞ்சே
யருட்டிட்டகமா யடக்குவாய். 68

தேகம்பற்றுந் திருவருளாய் நின்றசிவ
போகம்விளையப் புணர்நெஞ்சே — நோக
வருந்தாதற் றீவினையால் வாட்டம்பற் றின்ப
மருந்தாமணீ பிறவாமல். 69

பூதாதியாசமனன்றே 1 பூரணானந்தமனன்றே
பேதமலம்பமுடன் பிரானன்றே — வாதனைகள்
விட்டாற்சுகமனன்றேவென் றுணர்விலவேண்டுவதுங்
கெட்டாற் பிறப்புக் கெடும். 70

அழுந்தாதே பாசத் தநுதினமுமையோ
விழுந்தா லெழுந்திருக்க வேண்டுஞ் — செழும்பாகை
மீறித்தருமிரதவிட்டினம் மாமலைமே
லேறித்திரும்பலர் 2 மே. 71

என்றுஞ்சனனத்திட்டாக் கடலின்மேலழுகி
பொன்றுமனமே யுனக்கோர் புத்திக்கே — ணன்று
தனிச்சங்கஞ் சேராமற் றற்பரனைச் சேரி
னிச்சங்கஞ் சேராதிரு. 72

பணிபற்றுதல்

அவரவருக்குள்ளபடி யீசனருளாலே
அவரவரைக் கொண்டியற்றுமாறு — லவரவரை
நல்லார்பொல்லாரென்று நாடுவதென்னெஞ்சமே
யெல்லாஞ்சிவன்செய லென்றெண். 73

எங்கேநடத்துமோ வெங்கேகிடத்துமோ
வெங்கேயிருத்துமோ வென்றறியேன் — கங்கைமதி
சூடினான் றில்லையிலே தொந்தோமெனநின்றுநட
மாடினானெங்கோ னருள். 74

1 பாரணானந்தமென்றும் பாடம். 2 ஏ - விரு.

போகம் புவனம்பொருந்துமிட மெங்கெங்கும்
தேகங்கரணந்திரியமே—யாகிலது
தன்னைநீயென்றுதவியாதே நெஞ்சமே
நின்னையேகண்டருளி னில். 75

ஏதேதுசெய்திடினு மேதேதுபேசிடினு
மேதேதுசிந்தித் திருந்திடினு—மாதேவன்
காட்டிவைத்த னன்னருட் கண்ணைவிட்டுநீங்கா து
நாட்டமதுவாய் நட. 76

எடுத்ததுடற்கேய்ந்த கன்மமெப்போதுமுட்டும்
விடுத்துவிட்டோ மென்பாவிழலா—விடுத்தந்
தத்துவன்றேயைந்து மலமாறுந்தீத்த
வித்துவன்றேயுந் துறவென்பேம். 77

எவ்வுயிருங்காக்கவோ ரீசனுண்டோ வில்லையோ
வெவ்வுயிர்க்குமொருவனல்லவோ—வெளிப்ப
பொருகுவதுநெஞ்சே புழுங்குவதும்வேண்டாம்
வருவதுந் தானேவரும். 78

முப்பத்தஞ்சென்றால் விடாமுப்பத் தஞ்சென்றாலிந்த
வப்படியேயேதுமறி நெஞ்சே—யப்போது
மாங்கால மெவ்வினையு மாகுமதுதொலைந்து
போங்காலமெவ்வினையும் போம். 79

ஆவலுற்றுநெஞ்சகலத்தாவதுவு மாங்கவே
கேவலத்தினழுங்கிக் கிடப்பதுவு—நாவற்ற
வில்லாதசத்தகத்திருப்பதுவு மிழன்று
மில்லாமைசெய்ய லின்று. 80

பாசஞ்சுமுயிரோர்தானேகப் பற்றறியா
வீசனிரண்டு மிணைத்தாட்டிப்—பூசலென்றுஞ்
செய்பவனேதானென் றிருப்பியருள்செய்யாம
லுய்பவர்களுண்டோ வுரை. 81

முற்றினபமாப் ருளின் மூழ்குவது போகமிது
சிற்றினபமா மருவிற சோர்குவது—முற்றிச
சற்நதானனனென்றுநெஞ்சே யகிலமனைத்தும் பகருந
தெளிநதனசெயலே தெளி. 82

எனனிடததி னினசெயலே யிலலையென்றல
ய றறிவு, நினனிடததில யானவேணட னிச்ச
யமே—எனனிடததி,வினைமையுயிாகத்துயிா நீயினமை
யிருநதியறறி, னனமை நினமை நீக்கதுவே நான

நாய பெரியரெனறுரைை நாடாதடக்குமவா
தாய பெரியரெனறு மறைசாற்றிடு—நாயபெரிய
ரெனபாாசிறியரிவரலா லிவவுலகிற
றுனபாாசுமபபாகள சொல. 84

பட்டமாஙகாயங் கலைபதத்துஙகறறுஙங
கட்டமாசிததி யடைநதாலு—மிட்டம
பரமசுகமே பதியாதபோது
திரமேசுகமே தெளி. 85

மனவாககுககாயமுயிா மணணியசைபபாலு
மனமாதியோக மளிபபாலு—நனவாதி
கூடடிவிடுவாலுமுககிகூட்டிடு வாலுமபிறபபி
லாட்டிவிடுவாலு மரன. 86

முனனைவினைககீடாமுதலவ னருணமைகொண
டெனனவினைசெயய வியறறுமோ—வினனவினை
செயவோநதவிரவோநதிரிவோ மிருபபோமிங
குயவோமெனும வகையேது. 87

ஊடடுமவினையிருநதா லுனனுணை யுணபததைப
பூடடிபபிடிததுப புசிககுங—கேட்டுத
திரியாதேவந்துதிலலைத தெயவமேயெனறென
றெரியாத நெஞ்சேயிரு. 88

எனனதெனறு நினசெயலே யெனறறிநதால
யானவிருமபி, எனனவெனறு வாயதிறபபேணீச
னே—யினனமினன, மெயபபடிபோநாயேனை யீடே
றற வேணடுமுனக கபபடியே யெயதருளுவாய. 89

வனமைபுரிகாயமாபபாவை தனனையான [மை
கனமமெனுஞ சூததிரததாறகடடியே—நனமைதின
யாடடுவதுநாடடாதறிவிலா தனசெயலாய
நாடடுதலபோ லுணடோநகை 90

ஆறறுவததுவமுபாணவமு நீஙகியுயிா
பேறருகவனாநதப பெறறாலு—மவறருகப
பாாததிருபபதனறிமெய பாழானவையததை
நீததிருககலாமோ நிலதது 91

ஆனசுகததுககதசமூந தகிலஞானிகடாம [கு
யானெனறெனறெணணி யிமைநதிடினு—தானதற
வேறெனறறிநதால 1 விரயமாயககாணிலொனறு
மேநமோ கனபறிலை. 92

சததுருவுமிததுருவுந தாரணியிலவேறிலலை
சததுருவுமிததுருவுந கனனெஞசே—பெததபலம
வீடடுபபடிககுநினைவுக கீடுனைததனுமேவா
டாடடுஞசிவ னெனறறி. 93

இனனவினையினனதலததினனபொழு 2 தினனபடி
யினனதனுலெயது மெனவறிநதே—யினனவினை
யனனதலததனனபொழு தனனபடியனனதனுற
பினனமறககூட்டுப பிரான. 94

அனறேயநாதியமைததபடி யல்லாதொன
றினறேபுதிதா யிமையுமோ—வெனனுஞ
சலியாதியறறுவான றனனையேநோககி
மெலியாதிருநது விடு. 95

1 விரயம - நீககம 2 இனனதனு வினனபடியாயப
பொருநது மெனறமைததே யெனவும பாடம

ஆரபெரியாரசிறியார ருறவாரார பகைஞர
சீரபெரியரானந்த சிறசெருபா—போபெரிய
பொஙகெஙகுநதமாயிருநத சடசிததனைதது
பஙகஙகியறறுவ தாலை. 96

நனகருததேதெனகபலை ஞானபிரகாசனே [ததே
யனகருததேயுனகரு ததெசை றெணணுய—லுனகரு
யனகருததெனை றெணணியெயானபடடதுனபமே
முனகருததே தீரவறியும. [லா

அமைததவினைகளிடாவது தினமுஞசெயவ [குரியா
திமைபபொழுதுப வினைசெயலொனறிலலை—புமைக்
னெலலா மறநதொஙகியறறுவதுந தனனடிமை
வலலாதமக குணர்ததுவான. 98

களளவரனே கருணையுட னெனனறிவி
லுளளசுகநதநது விடவொணணுதோ—வெளள
வருததுவதுநதீவினையால வாடுவதுநானம
மொருததுவது யெனறுனபுகல. 99

கேளாதெனைமலததிற கிடடியெடுததாளாககி
மீளாதளிததபர வீடடிலனே—யாள
வுணககுபபொறியேயுனைத தொடாநதாலெனன
வெனக்குபபொறியோ வினி. 100

சுபமாதறுவருமோசுபமா பிணிவருமோ
சுபமாவருமோ சுகதுகக—நபயானமுன
செயதவினைகளிடாசசிவனருள செயவிபபிதெனறு
லெயதவனை நாடியிரு. 101

பொலலாததீவினையிற போகாாசளபோனுலு
மெலலாஞசிவன்செயலேயெனறிருபபா—நலலாக
ணறறுஙகமலையிலவாழ ஞானபரகாசனருள
சறறும பிரியாதவர். 102

கூட்டுவதுங்கூட்டிப்பிரிப்பதுவு மொன்றன்றே
யாட்டுவதுமாட்டி யடக்குவதுங் — காட்டுவதுங்
காட்டிமறைப்பதுவுங் கண்ணுதலோ னாமுன் னமைத்த
வேட்டினபடி யென்றிரு. 103

உள்ளதுதான்போமோ பற்றல்லாததுவருமோ
பள்ளமேவெள்ளம் பரவாதோ — கள்ளமாயப்
பித்துப்போலேபிதற்று பேதைப்பட்டநெஞ்சமே
செத்துப்போனதே சிவன். 104

ஈசன்பலகீனனென் றக்கா லாலயத்தின்
மோசம்வந்ததென்று மொழியலா — மீசனே
யாக்குவதுமாக்கி யழிப்பதுவுந்தானே
னேக்குவதென்பயம் பிறைநொந்து. 105

தேசஞ்சிவாலயங்கள் சேரவழியவொரு
மோசம்வந்ததையோ முதல்வனே — தேசத்து
பன்னைவெறுப்பேனே வருவினையைப்பூட்டுவிக்கு
முன்னைவெறுப்பேனே வுரை 106

துறவின் பகுதி

துரத்தியுன்னையாசைதொட ராமலென்றும்
விரத்தியினாலாங்கவத்தை விட்டுப் — பரத்திலன்பு
செய்யட்டுஞ்செய்யட்டுஞ் சோதிப்பிரபஞ்சமெல்லாம்
பொய்யடாபொய்யடா பொய். 107

அன்னத்துக்குப்பா லுருக்கிப்பெற்றே
னன்னத்துக்குப் வசமாய் யெ-ன்னத்துக்கு[பங்
கொண்டாடிலென்னை வினைக் கொத்தறுத்துப்பேரின்
கண்டாடிலன்றே கதி. 108

அரிவிழுந்தின் றக்க வானந்தத்துள்ளே
குரிவிழுந்தின்று குலாவிப் — பிரியா
திறந்தாற்பிறப்பறுமோ விசைமால்கொண்டு
திரிந்தாற்பிறப்பறுமோ செப்பு. 109

எத்திசையுமெவ்வுலகு மெத்தொழிலுமெப்பயனு
நித்தியமென்றெண்ணி நில்லாதே—புத்தியினற
கண்ணுடியிற்றோன்றி மாய்ந்துவிடுங் காணிவற்றைக்
கண்ணுடியிற் கனவிற்காண. 110

எத்தனைதான் கற்றாலு மெத்தனைதான் கேட்டாலு
மெத்தனைசாதித்தாலு மின்பமுரு—சித்தமே
மெய்யாகத்தோன்றிவிடு முலகவாழ்வனைத்தும்
பொய்யாகத்தோன்றும்போது. 111

மின்போலத்தோன்றிவிடு முலகவாழ்வனைத்து
மன்போலிகடி மென்றெண்ணுவார்—தன்போக
மில்லாசிவபோக மென்றுமருந்தியிடு
நல்லார்திறமது வென்றோர் 112

தோரூர்பேர் காணிசீர் வரிசைசாதியெனு
மாசையா னெஞ்சே யலையாதே—நேசப்
பொருப்பானை நின்றிவிற போகக்குவரவற
திருப்பானைப்பார்த்தே யிரு. 113

ஆகப்பகையாவதன்றிப் பகையுண்டோ
மோகந்தவிர்ந்தமுனி வோர்க்குங்—கேக
னிருவரறியாத வீசனருளல்லா
லொருவர்க்கிணையுண்டோ வுரை. 114

அளவிலாசெல்வத் தடைந்தாலுமாகத்
தளவிலாசித்திக ளுண்டாயு—மளவில்லை
யாய்ந்தாலுமென்னை சுகால்லாசிவானந்தம்
சோய்ந்தார்களன்றே சுகர். 115

ஆகாத்காரியஞ்செய்தாரு சுகமுமாங்கத்தன்ற
போகாத்துச்சப் பொருந்து—மோகா
வுரைக்கிலணுவுக்கு பூயாந்தமாமேரு
வரைக்குந்திகார மறி. 116

பொய்யில்வருந்துன்பம் பகுத்தறிந்துபூரணமே
மெய்யில்வருமின்ப விளைவறிந்து-மையமோ
தெளியாதவென்னனலந் தீங்கருண்டுச்சற்றுங்
களியாதவென்ன மயக்கம். 117

ஆகஞ்சிறைச்சாலை யக்கரணங்காவலாள்
போகம் புவனம் பொருந்துமிட-மேமோ
விதவுடம்பின்முயிர்கட் கீட்டற்றஞ்செய்பவா
னக்கவுக்கிறைவ னான. 118

ஆகிட் டமமீசனரு ளன்றிற்றறை
யகிட்டானல்லாம நித்த-மகிட்டானம்
பொய்யென்றறியாமற் பூதலத்துநெஞ்சமே
மெய்யென்றுழலவதெல்லாம் வீண். 119

நினைமதிக்கினினைக்கிடாச் செலவுநினை
நினைவறிஞென்ன நீநினையி னினனிற
சிறியாரவறுமைநின் சிந்தைபுக்கவென்றுங்
குறியாவிடுமைபைதுக்கங் கேள். 120

அறிவோர்ப் புகழ்ச்சி

அநித்தியத்தை நித்தியமென் றுநரிக்கா ரொல்லார்
மனித்தருடன்கூடி மருவார்-தனிக்கநிந்து
போனந்தமாஞ்சிவத்தின் மூழ்கிய வந்தையறுத்
தானந்தமா யழுந்துவார். 121

தாகமறந்துச்சுகமறந்து தானமறந்து
தேகமறந்தட்டமா சித்திமறந்-தேகமத்தின்
வந்தத்தறியாதிருந்துமாருஞ் சிவானந்தஞ்
சந்ததப்பவாழ்வாக காராசரி. 122

உள்ளமலநீங்கியொழியாச் சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்து விளையாடு-பிள்ளைகா
ரித்துவிதமானீநம மாகமபிரிந்தோமென
னத்துவிதமெண்ணு வானேன். 123

அறிவாயறிவிழுப்பி லாகினறவினைபச
செறிவாயசசுக மாயததினை-பிரியா
திருந்தங்கதீதமாமேய்ந்த சிவானந்தம
பொருந்துவாமுதகலெலாம போய. 124

மடவோர பழிப்பு

தனையறியாரீசன றனையாரபாச
வினையறியாரானந்த மேவார-தனையறியுஞ
சிட்டாதமக்கிலலாததீங குரைபபாபொலலாத
துட்டாதமககுளள தொழில. 125

தனனையறியார தலைவனறனையறியார
முனனைவினையின முடியறியார-பினனைக
குருககளெனறுமபேரிட்டுக கொளளுவாகளேயோ
தெருககட னிலே சிலா 126

வாயுவெளிதாசையாவற றிருந்தா றபோலெனறு
நீயததுவ பூரணமாய நிறகவே-காயததுக
குளளுளளே தானசிவமென றுறறுபபாரபபாரெனி
பொளளவாலவனன பாரபபாரபோல. 127

கறசிட்டபப டிமிசெற்ற வெலல ஙகறறவாபா
றாககைபிட்டுருயபோலச சளளெனவோ-நறகருணை
வெளளபடஙகுபவிரிசடை யாககாளாகி
யுளளபடஙக வல்லவோ. 128

அறியாமனவினிலு மானநதரூப
மறிவாாதலைமயு மடையா-ரறிவாாகட
கில்லாததிஙகேயெடுத்த துயைபபாரிவவுலகிற
பொலலார்தலையிற பொறி 129

பொருணிலை

நீதியிலாமனனரிராசசியமு நெறறியிலே
பூதியிலாசெயதவமும பூரணமாஞ—சோதி
கழலறியாவரசாலுங கறபிலறுஞசுதத
விழலெனவே நீததுவிடு. 130

ஐநதறிவாறகணடாலு மாரேதுசொனனாலு
மெநதவிநுபபுவெறுபபுப பேயந்தாலுஞ-சிதையே
பாரவிசாரததைபபணணாதே யேதொனறுந
தீரவிசாரிததுச செய. 131

பாபாககவேணடாம பலகாலுஞசொனனேன
வாவரககணடாய மனமே-யொருவநுககுந
தீஙகுநினையாதேசெயநனறி குனறேதே
யேங்கியிளையா திரு. 132

மிகுததகுலஞசெலவதது மேவுவதுமததைப
பகுததுபபொயயெனறு விடுபபாஙகுந-தொகுதது
விரிததானனெஞசேமிகு வாரணததை
புரிததானசெய லெனறுணா. 133

ஆருறுககதுவமவைதததிலுறை மோகதிகளவைத
தேருபலபாகமேறவே-மாறுட
லுனனைவிடாதாளவாலுனைக கேடடோனெஞசமே
யெனனவிசார மெமககு. 134

தானேவசததலலவென றறிநதாறறுணியி
லேனேபிதறறிடுவ தேழைநெஞசே-தானே
யிறவாததுத னிறககவருளை
மறவாதிருசிவ மாவை. 135

எறறுறவையாயிருப்பதுவு முனமயகக
மாறறுதிரொனற றறுவதுந-தோறறு
கோறறுவதுமுனசசுகபூரணனெனறு
தேறறுவதுமீசன செயல. 136

அனறேயானறுசசள பாசஙகளைநமபாழலக
ணைனறேசிவனு நடுவனே—செனறருள
னிறகறசிலாசிலாசணீ னைாகிரமூதலதந்ற
சொறசததிருபபசெனறேொ சொல 137
ஆலசயமுயடபாசபவிடா யானசவபூசசபணைறைய
மநசமுடனைநசெழுததை நீநீனையாய—சீசீ
சினமேசவிராய திருமுறைறகோளாதாய
ரனபேவுனகெனன வாய. 138
திலலைவனஙகாசி திருவாரூராயூர
மூலலைவனஙகூடன முதுகுனற-நெலலைகளாற
காஞசிகழூககுனறப றைறக காடருணைகாளததி
ரஞசியபென முததிவருப. 139

தனி கடடளைக கலிததுறை

ஆயவாாபதி பசுபாசததி னுணமையை யாயந தறிநது, காயவாா பிரபஞசவாழகனைக எலலாககலவி கேளவியலல, லோயவாா சிவானநத வாரியுளளே யொனறிணடுமாத தோயவாாகமலையுண ஞானப பிரகாசன பெயததொணடாகளே

கனகதமபொகிககு மெதககுந தனனிசசை கணடதுண்டோ,வெனககுமூடாககுமென திசசை யோ வினைாகாாபுாததைச, சினககுஙகமலையின ஞானபபிரகாச சிதபாவின, றனககிசசை யெப படி யபபடியாக வுரைததருளே 141

எலலாமுனதுசெயலெனறறிநது பெனதுனததிற
பொல்லாதசஙகபய மேனவருமோ-புாமூனறெரிகக
வலலாயகமலையினஞானபாகாசவாததவிது
கொலலாயகாணமயககமனறே வெனறெழிலலலவே 142

கலி விருததம

அவரவாவினைவழி யவரவர்வநதன
ரவரவாவினைவழி யவரவரனுபவ
மெவரெவாககுதவின ரெவாககுதவிலா
தவரவாநினைவது தடையுணாவதுவே. 143

சிவபோகசாரம முற்றிறறு.

சிவமயம்

சொக்கநாத வெண்பா

ஆட ரவருஞசூழநதுறை யபபா னையனபருடன
கூடிவிளையாடிவரு கோபானே-நீ புகழ
பெணமெனுமெனறெனகரு மெவிடபபொலலாத
வெணமேலவினை கெடுபபாயே 1

புனைகட்டுநீதாளைப புதுககூமயககமுறக
கணகட்டுவிததைபோற காட்டுவாய-பணகட்டுப
பூணுவேனறனையினப பூரணததிறபூணவரு
டாணுவே சொககநாதா 2

எடாருநரியவரை யையோயமனபிடிககும
பாடாவிதியெனறு பாராமற-கேடாரப
பூணட * வாபாதனெனறு போடாதேயெனையருளி
லாணடவா சொககநாதா 3

ககைகநிஞானி கழுகுபருநதுககிரையா
மாககையினைய னென றலையமல-வாககுமன
பெட்டாதவிடடிலெனக காட்டுதுடடருளச
தடடாத சொககநாதா 4

பஞசமாபாதகனையாண டகைபபாாமீதில
கொஞசமாவீறுபுகழ கூறுமே-வஞசமே
பூணடளவிலபாசகஞசெய பொலலாதநாயேனை
யாணடளவிற சொககநாதா 5

வறிஞாதமை யொககவைககு மனனாபோல
வறிஞாதமை யாளவதனறிப பொறிபுலனை
வொபவேனறனை விடுததாளவதேபாஞ
சபபுவே சொககநாதா. 6

* ஆபாதன - நழுவுகிறவன

என்னுளுனையடையவல்லே னெனினுடரி
லிந்நாளளவு மிருப்பதேன்-பன்னுகம
பூண்டவாவேணிப புனித நாரைநக
ரண்டவா சொக்கநாதா 7

எல்லாமுமவலலசித்த ரென்றக்கா லென்னுடைய
பொல்லாக * கருத்தகற்றப போகாதே-வல்லாடும
பொங்கரவேணிபபுனிதா மதுரைநகரச
சங்கரா சொக்கநாதா. 8

பேசாவநுபூதிபிறக்க வெனதுளததி
லாசாபசாசை யகற்றுவாய-தேசாருந
சிறபரானநதா திருவாலவாயுறையுந
தற்பரா சொக்கநாதா 9

இறநதுமபிறநது மிளைத்தேனினியான
மறநதுபிறவா வரநதா-சிறநதபுகழ
ஞாலவாயாமுடிககு நாட்டுருளா மணியா
மாலவாயச சொக்கநாதா 10

உல[illegible]வெறுப்புமுடலவெறுப்பமுளளத
திலதுமவெறுப்பு மெல்லா-மலகிறநத
நநதா தனைபசுக்க நாட்டினவிருப்பமுற்றத
தநதாளைவை சொக்கநாதா. 11

எப்போதுமுமலமுமவிட்டேறுவேனபூரணமா
யெப்போதுமினப சுகததெய்வே-னெப்போது
நிததியாசுததா நிராமயா சொற்றவருச
சததியா சொக்கநாதா 12

காயமோகாலனகருததோ மாகாகாதான
ஞாயமோசற்று நடப்பதில்லை-பேயனேன
மாளுவனோதெனமதுரை மாமணியேயென்னையுக
தாளுவையோ சொக்கநாதா. 13

* வினையகற்ற வென்றும பாடம்.

எரிசுடுவதலலா லிருமபுசுடுமோ
வரியயறகுமவாசவறகுமியாாககும-பெரியவாககும்
பூணுமேகதொழினை பொனனருளா மௌனமதுரைத
தாணுவே சொககநாதா. 14

ஆாிடததிலவநதுமடியே னுளததிருநது
மோாிடததிறறபவிதது முளளபடி-பாாிடததி
ஞேயெனுளமகிழநதுநனறு வுணாநதிடுவாய
தாயேநீ சொககநாதா. 15

நிததபெருநதருளி நினமலனேயெனறனககுப
புததிமிகவும போதிததுச-சிததமயல
போககுவாயினபசசு பூரணததிரணடறவே
யாககுவாய சொககநாதா. 16

மறையாகவுநியம வநதவுடறனனி
னிறையூழவிதிமுன னினறுந-றைறவிதிககே
யேஙககவேசெய வெனிசைநதா லூழவேறதனே
யாாககாமேன செ கநாதா. 17

நல வினைககு ஞானபததி யுளவைபபதலலான,
மலவினைககு சாரநதவைததாய-சல வினைக
குஞ, சென்னியாய மதுரைச செலவா முமவெலலற
முபவலல, கனனியா சொககநாதா 18

ஆாவநதெனறோ போயவினைபா வுனனனுககச
சாருளகதேபயனறுஞ செறிநதிலதேதற-காாிருணட
கணடனேயோாபுருடனகாதலகொணடானபோன
யணடனே சொககநாதா. [மதுரை

கானசோறுபலகக காணவிலலையினபவெளளத
தான்றவடியேனுறஙக விலலை-யேனற
விருள்சகலநீஙக விலலை யெழுமேயறதுனற
னருளுறுமோ சொககநாதா. 20

நீயேபரமசிவ ஞானக்கா னின்மலனே
நானேனுள மகிழ நன்றருட்ப-பேயேன்
கருத்தடக்கி னின்கருணை காட்டியின்ப வெள்ள
மருத்திடுவை சொக்கநாதா. 21

விதிமார்க்க மெப்பொழுது மேவறியே னூழின்
விதிமார்க்க மல்லது மெய்யாங்-கதிமார்க்கங்
காட்டுவாய் நாயேன் கறையேற வெவ்வுலகு
மாட்டுவாய் சொக்கநாதா. 22

அருவுருவ பேதமெதியிலெ மாகத்தைச் சற்று
மருத்தருக்கத் தோற்று மில்லையையோ-வருவருக்கத்
தோற்றியிடா தென்னைவினை துய்ப்பித் தறுப்பதற்கோ
சாற்றிடாச் சொக்கநாதா. 23

தவமோ சிறிதறியேன் ஞானிமேற் செய்யு
மவமோ வளவில்லை யானுற-சிவமோ
பெருமானென் கூடற் பிரானேமுப் பாச
மறுமாறென் சொக்கநாதா. 24

அனைத்துயிர்க்கும் பாச மறுத்துமுத்தி கூட்ட
மனத்துயரஞ் செய்தெனை மருந்தோ-மனத்துயரஞ்
செய்யா மறதீர் மருந்து சித்தா வறிந்திலையோ
வையாவென் சொக்கநாதா. 25

உணர்த்திலுணர்வே னுணர்த்தா யேனாயேன்
கணத்துமுணரு மவகைக் காணே-னுணர்த்தியென்னு
பூண்டமலமாயைகன்மம் போக்கிச்சிவானந்த [ட
தாண்டருள்வை சொக்கநாதா. 26

பிறந்தேன் மலத்தனது போருளினால்
அறிந்தேனுனை நன்றுவையா-செறிந்தபின்பு
பூரணமெங்கமலப் பொற்பாதா கூடலில்வா
பூரணா சொக்கநாதா. 27

நெடுஙகாலம வநதாற தெடுபலபமதியில்
விடுஙகாலம வநதால விடுவை-கொடுநதவஙகள
பணணிடினுமபாவம பயிறறிடினுமாறேனு
மணணலே சொககநாதா. 28

எனனவினைநாயேற கிருககுதோஷிககாயத
தெனனவினைநினரு ளியறறுமோ-வெனனவினை
வநதிடுமோவெனறறியேன வநதாலுநினனருளே
தநதிடுவாய செ ககநாதா. 29

ஆருறுககததுவதது மாணவததுஙகனமதது
மாறுதெநநாளு மயஙகாமற-பேறுக
நிததனைநினமலனை நினபததகலாணமதுரை
யததனை சொககநாதா. 30

அடியே னுனைவேணட வபபடியேயெனறுங
கொடியேனகருத திசையககூறி-யடியேனை
மீணடுபிறவா துன விரைமலாததாளசூடடியெனை
யாணடவனே சொககநாதா. 31

ஆசா னுளததிருநது மானமாவுளததிருநது
பாசாமலததை யறுததருளி-நேசா [னு
வொளிததிருநதயினபவெளள மொனறவுயிரககென
யளிபபவனீ சொககநாதா. 32

ஆறறையணிவேணி யமலனேமெயயதனி
னீறறைபபுனையு நிமலனை-கூறறைக
குமைததவனேயெனசிரததுன சோகனகததானை
யமைததவனே சொககநாதா. 33

ஞாலவசமோ கடியேனவினைவசமோ
காலவசமோவருளை நாடியே-கோலமறச
சிறபரானநதவெளளஞ சோநதறிநதுஞசோகிலேன்
தறபரா சொககநாதா. 34

நீணாட்பிறந்திறந்து நின்றதுயா நீயறிவை
வீணாட்கழிந்தது விடாமலே-பூணவரு
ணண்ணரியபேரின்ப நாடியதுவாக
வண்ணலே சொக்கநாதா. 35

ஆறாறுதத்துவத்து மாணவத்துஞ்சாரமன
மாறுதபேரின்ப வாரிதியே-பேராகச
சார்ந்திருக்கவல்ல சதுரருளத்தத்துவா
யார்ந்திருக்குஞ் சொக்கநாதா. 36

காடோவனமோ கிரியோ காசினியோ
நாடோசகலகலை ஞானமோ-வாடி
யொடுங்குவதோ மெய்வீ டுயிர்க்களித்தல்போத
மடங்குவதோ சொக்கநாதா. 37

துன்றுபரானந்தச் சோதியிலிரண்டற்று
நின்றுவிடவென்னை நிறுத்துவா-யன்று
கமலனோகாணரிய கண்ணுதலேகூட
வமலனே சொக்கநாதா. 38

எக்காலமிக்காய மியற்றிடுமோ வென்வினைக
ளெக்காலமுய்யலங்க ளிற்றிடுமோ-வெக்கால
மானந்தசாகரத்திலாடிடுமே வென்னுள்ளந்தா
னனந்த சொக்கநாதா. 39

எக்காலமெய்யகசேயினை யிருதலிற்றிடுதோ
வெக்காலமிக்கரண மிறற்றிடுமோ-வெக்காலம
பேசாவநுபூதிபிறந்திடுமோ வென்னுள்ளத்தி
லாசானே சொக்கநாத, 40

வாக்கிலுரைபொய்யேயென் னினைப்பதுங்கவடே
யாக்கைதினஞ்செய்வ தகிர்த்தியமே-நோக்கித
திரிவிதமுமிப்படிநீ செய்வித்தானமுத்தி
தருவிதமென் சொக்கநாதா. 41

இககாலததினனவினை யெனறமைபபையபபடியே
யககாலததவழுமுறுததிடுவை-யிககாலந
கபபுவாருணடோ தரியோகாகதுநதபபரிதென
அபபனே சொககநாதா. 42

மோகாபிமானமினனு முறறுமறககவிலலை
தேக பிமானஞ சிதையவிலலை-யோகா
வுணையுடைநதுபாச மொழியவிலலை கூட
றுனையடைநத சொககநாதா. 43

பததிமெததசிததம பதியவிலலையடடமா
சிததியமாவெறுககச செயயவிலலை-முததிபளங
கூடவிலலையெநநாளுங கூடலிமலமாறிநட
மாடவலலி சொககநாதா 44

எனனைவளைபாசவல வினைமுநீகெளளவிலலை
யனனையனேநீ பதனமாளுலு-முனனமல
மோடவேயெவவுயிாககு மோடசவருடசேனை
தாடியிடுஞ சொககநாதா. 45

சேகரததிலுசசியினமேற செநதேனுககிசசிததே
பாகவசமாகுமோ போகாதாா-தாக
மிகவறவேயுளளததில வேணடிலுனருடசெநதே
னகபுறுமோ சொககநாதா. 46

அடியா பரியாக மெலலாமறிநது
படிகீழபபதமேற பததிறகொணடோ
யிருநதிடுவைசோ ஷினிபே லாய போக
மருநதிருவை சொககநாதா. 47

வமைபமலததால வருநதிமிகவுடைநத
வெளைழபபுலுகளையோ விரகுவாய-கோழைபபைய
பேயீனை புலபபாணையா பொனனடியைநினனருளா
ருனோதா சொககநாதா. 48

எககாலநதாகங களிறறிடுமோகாயஙக
ளெககாலமாசை சினமிறறிடுமோ-வெககால
நல்லாருணைபவருமோ நாதாவெலலாமுமா
யுல்லாசனே சொககநாதா. 49

உளளமுனையலலா லொனறுளளவிலலைநினறெளிககுங
கள்ளமறநீயுங கருதவில்லை-யெள்ளளவும
நறறவமோசெயயவிலலை நாயேனுனையடைதற
கறறதெனன சொககநாதா. 50

ஆககுஙகிடைககு மடியேன்முனவநதுமறைக
கேறககககருததுக கிசையவே-யாாககுந
தெரியவறியாவேத சிகைசிதகாவுரைததா
யரியறியாச சொககநாதா. 51

எவவினைதனையமாககள பயிரிட்டாாகளிடடவரே
யவவினையினபோக மருநதுதலபோற-செவவிநாத
துனமாரககஞசெயவாரககுத தோனறுமபி னபுமுததி
சனமாாககஞ சொககநாதா. 52

எலலாக நததது மிதமாயுரைககறியே
னலலாஙகுதீஙகி தெனநாடறியே
நீருருபமேவனி நிமலாய துரையிலவா
முாரூா சொககநாதா. 53

உரையிறநதபேரினப வுலலாசவிடடிற
றிரையிறாதுதாககித திளையேன-வரைபெருகப
பேசுவேனயானெனறே பெறறவாதமமுளளததுக்
காசுவே சொககநாதா. 54

ஆருறுததததுவமு மததிலுறைமூாததிகளுய
பேருபவினையும போதிதது-மாருமெ
லாடடுவதுநீயோறு லாகாமியமெனபாற
சாட்டுதென சொககநாதா. 55

முனனாளவின மாககளுககு முததிகொடுததவரு
ளெனனாளவிறசுமமா விருபபதேன-முனனாளவிற
சீரபெறறுரேனுன றிருவருளொததாசையனறி
யாரபெறறா சொககநாதா. 56

நோயாலவருநதியுனை நூறுகூறககூபபிட்டா
னீயாரெனறிருககை நீதியோ-தாயா
யலைகொடுததகேழலருங குழவிககனறு
முலைகொடுததாய நீயலவோமுன. 57

சாயமாமகவநததகளு சறறுநதரியாக
ளாயவினைககீடா யழைததாலும-காயம
பரிககுநதுயரமெல்லாம பாரககவுனககெனறுந
தரிககுமோ சொககநாதா. 58

தீவினையாலினனமினனந தேகமுறசசெயவையோ
தீவினையறறுயமாயச செயவினையோ-தாவிதமா
யினபடிமேலவினைவ தென்றறியேனீதறிந்த
வனனையே சொக்கநாதா. 59

எனனதியா னெனபதுவு மியானபிறா செயதா
ரெனறு, மனனுமதுபாதகமேல வாருநைசகளு-
மினனமினனரு, சொலலுகினறவிச்செயனீ தூண
டுதலற றெனசெயலாலலவே சொககநாதா. 60

ஆலநதரிததலிஙக மாலவாயசசொககலிஙக
மூலமாயெஙகு முளைததலிஙகம-பாலொளிய
மததனேகூடன மதுராபுரியுமையா
ளததனே யாலவாயா. 61

எல்லாமுனதுபத வெலலாமுனதுசெய
லெல்லாமுனதருளே யெனறிருநதாற-பொலலாத
மாதுயாநீங்கு மருவுமுனதடிககே
வாதரவாயச சொககநாதா. 62

தீதாமவா நந்தச் செய்யாதுறைவாழுவேந்தா
நாதா சிவானந்த நலத்துவாய-வேதச்
சிகராந்தத்தாதி பராசுத்தா
வாகரா சொக்கநாதா. 63

மற்றொருவா தஞ்சமின்றி வந்தடைந்தா லென்னைநீ
சற்றுமிரங்கா திருக்கை தன்மையோ-கொற்றயா
பாவலர்கூடற் பரம பரதேசி
காவல நீதஞ்சகல. 64

தன்னந்தனியே தமியேன் முறையிட்டா
லென்னந்திருச்செவியி லேறாதோ-மன்னவனே
தென்மதுரைமேவித் திருந்தியசெங்கோல்செலுத்துந்
தன்மதுணை நீயலவோதான். 65

என்போல் பலகுடியை வீட்டத்துக்கண்டுண்டே
வின்போறுத்தாக் கிறைவனே-யப்போது
மில்லாதென்னையாண்ட வெண்ணணத்தா றேவரீ
ரெல்லாமுமல்ல சித்தரோ 66

நீயேயெளிதிருப்பை நீயென்றுங்கண்மை
னீயேயெடுத்தபடி நின்னருளா-நீயேதான்
காட்டவொளிமாறாக்கண்டோ றூன குவிளை
யாட்டிடுதென்னை சொக்கநாதா 67

பேயன்பனல்லன் பிழைசெய்யான் நன்றனல்ல
ஞேயன்புமில்லா வுழுத்தனேன்-பேயன்பு
காட்டியெனைக்காட்டி யின்பத்தொட்டி
யாட்டிவளா சொக்கநாதா. 68

இட்டாசனத்தி லிருப்புச்சுற்றிட்டத்தின
முட்டா திருக்கக்கருணை முற்றுந்தான்-வட்டாங்க
யோகாந்தனீங்கி யொழியாச்சிவானந்த
வாகாந்த சொக்கநாதா. 69

மோகங்களைய முழுதுமலக்கங்கரைய
வாசங்களைய வறிவானந்த-மோகமாயப்
பூரணமாயெங்கெங்கும் பொங்கியெழுவிழித்த
வாரணனே சொக்கநாதா. 70

ஊனதுவானவுட லோடுமணுகாமலரு
ளானசிவபோகமதுவா யருளவாய-ஞானக்
கருப்பொருளோவாழுமதுரைக் கண்ணுதலேயாகக்கு
மருமப்பொருளே சொக்கநாதா. 71

பூண்டமலமாண்டுவிடப்போந்தசிவானந்தவெள்ளந்
தாண்டுவென்மீண்டு விடலாகுமோ-நீண்டமால்
வீடென்பார்தாரா விமலாவென்கண்ட
ராரென்பார் சொக்கநாதா. 72

முன்னைமலமகற்றி மூதறிவானந்தமயந்
தன்னையறிந்த தபோதனரு-ளென்னையுநீ
யாண்டுபரிசசொக்கநா தாந்தமருள் கூடலிலே
தாண்டுபரிச சொக்கநாதா. 73

கருணைநிதியே கடவுளேயன்பர்
பொருளானதேரின்பப் பொறமபே-யொருநாளு
நீங்காதென்றமக்கி னின்றசுகானந்தமே
யாங்காணீ சொக்கநாதா. 74

நீரிலேமூழ்கிலு மெனித்தமருச்சிக்கிலுமென்
மாரிலேசுற்றிப் பணியிலுமெண்-டவரிலே
யுற்றிருந்தாலன்றே வுயிர்க்குறுதியொன்றிரண்டு
மற்றவனே சொக்கநாதா. 75

என்செயலேயென்றென் றியற்றுவதுமென்செயலு
மூன்செயலேயென்றென் றுணர்த்துவதுமென்செயல
யாகுமேயென்ன வடியேற்குணர்த்தனிநீ
யாகுமே சொக்கநாதா. 76

ஈணடுபெணணையாடை டிலலேயே லெனவினைககீடாயானே
வேணடுபபஙகஙகளினீ விடடாலுய-பூணட டருளா
றஙகஙகேடடெனனே டனனியமாயெனவருவிற
றஙகியருள சொககநாதா. 77

உனனைவிடநீஙகுமுயி ரொனறிலலையாதலினெ
லெனனைவிடநீஙகுவது மிலலை-நீபொனனைவிடம
பூநதேனலலலநனுடையாய பொஙகுமதுராபுரியில
வேநதே பிரியாவிடை. 78

அனபாக்கருளபுரிவ தலலாமறறேவரீர
வனபாககருளபுரிய மாட்டீரே-னுமபாதொழு
நலலாாபுகலமதுரை நாதரேதேவரீரக
கெலலாமுமவலல சிததரேன 79

நரகமினிநாட நாடோமுமையாள
விரகாதமிழமதுரை மேவித-துரகநரி
யாககினாவைகையி னீராலுமேருமவெலலைப்
போககலாமயாநதிரிந திப்போது. 80

நானேதனுகரண நானேமலமாயை
நானேவிவைகண டததுவத-நானேகான
பூணடவினையறுபபோன புணணியபாவமபுரிவோ
னுணடவனே சொககநாதா. 81

அருமபாசனனமை யாகமதன்மேல
விருமபாதநிட்டையிலே மேவித-திருமபாத
வானநதாவெனனறிவின மாறுதபொஙகியெழு
மானந்தா சொககநாதா. 82

தஞசபபிணமெனனச் சுறறததாரிடததிதா
ரஞசச்சலிககவரு வருக்கக-கொஞசமுற
வநததனுவிழுநது வாழநதுநானெனனனைவதத
தநதிரமென சொககநாதா. 83

தனுவாதியா லுயிர தனனிலிசைத்தகாட்டி
யெனுமாகமங் கருணை யென்றிந-தினமுநீ [ரைத்த
யாசசரியபயானெனனதெனை ருடடைபறநதொனறு
லாசசரியனு சொக்கநாதா. 84

தேகாதியெல்லாஞ் செடமபிணபொயயெனறிருகக
மோசாதியெல்லா முடிநதிருக்க-வெகுமா [னனு
யெபபோதுமினபவெள்ளத தே யிருகக வாழவையெ
னபபோதே சொக்கநாதா. 85

நினபாடலென்று நினைபபாடலனறியெ
யெனபாடலெங்கே யிறைவனே-நின பாட
லாமே தனுவாதி யாகமநாலவாககாதி
யாமேநீ சொக்கநாதா 86

நீயறறவோாபொருளை நிசசயிததநாயேனும
போயிறறலசெயய புரிகுமோ-னீயியற்ற
லாககாதனுவுமனை சபுமோ வவிகறபந
தாககாதே சொக்கநாதா. 87

அனறுமுதலினறளவு மேலுமடியேனுக
கெனறுநீநனமைசெயவ தனறிநா-னெனறேனுஞ
செயயுமாறெஙஙன சிவனேயினிநாயே
னுயயுமாறெஙஙன் னுரை. 88

அறிவுபரமானநத மாகவிலலையாகம்
பறிகாணமயானென்ன தமபோக-நெறிதவஞ்சோ
பேரனபோவிலலைபினநா னுனககடிமைக
காரெனபேன சொக்கநாதா. 89

நினனளவிலானநத நினகருணைசறறேனு
மெனனளவிறறேற்று திருநதக்கா-னின்னளவிற
பூரணபொயயானநதம பொயகருணைபொய்யுரைதத
காரணமபொய சொக்கநாதா 90

கோவேமதுரைநகாச சிறபரனேயெவவுயிாககுங
கோவேயெனையாளுங கோவே-ஞுவே
யுனைததுதிககசசிநதை யுனைநினைககவெனறுங
கனததிலுனைவணஙகக காண. 91

உனனைசிஙகாரித துனதழகுபாராம
லெனனைசிஙகாரித திடடபபடடேன-பொனனை
யரிவையனை யேநினையு மனமபிலேறதுனரு
டருவையே சொககநாதா. 92

சொககநாத வுனையே சொலலுமபடியேனுடைய
பககமாயநினறு வினையாறறி-யெககாலு
மீணடுவாராதகதி மேவுவிபபாயதெனயதுரைத
தாணடவனே சொககநாதா. 93

ஆறுதலையிலலை யடியேனுககனபாகத
தேறுதலைசொலவார சிலரிலலை-வேறெனககுந
திககாறுமிலலை சிவனேபழிககஞசி
சொக்கேசா நினருளே துணை. 94

சோக்கநாத வெண்பா முற்றிற்று.

திருசசிறறபலம.

ஞானசமபநத தேசிகா திருவடிவாழக

உ

சிவமயம்

கைலாயக்கம்பளிச் சட்டைமுனி நாயனார்

அருளிச்செய்த

முன்ஞானம் - 100

அகண்டபரிபூரணமாம் மூலமாயாள் பாதம்
அறுபுறத்தே நின்றசெ ருவையாள் பாதம்
புகன்றுநின்ற கணேசனொடு நாதாக்கள் பாதம்
புகழ்பெரியவர் கருத்துடைய வாணிபாதம்
நிகன்றெனவே யெல்லாமாண்ட குருவின் பாதம்
நிறைநிறையாய சொரூபத்தில் நின்றோர் பாதம்
மூன்றுமெய்யீன்றெடுத்த சின்மயத்தின் பாதம்
மூவுலகுமெச்சுதற்குக் காப்புத்தானே. 1

தாங்கிநின்ற சரியையிலே நின்றுசடம் வீழ்ந்தால்
தப்பாது கிரியையுள்ளே சாரப்பண்ணும்
வாங்கிநின்ற கிரியையிலுடல் விழுந்தானால்
மகத்தான வுடலிலே யோகப்பண்ணும்
ஓங்கிநின்ற கிரியையிலுடல் விழுந்தானால்
உத்தமனே யோகத்துநின்ற ஞானத்தோர் றமும்
பாங்கிநின்ற அசமசனம் மவுனமுத்தி
பரிவாக வுயர்ந்தவர்க ளறிந்துகொள்ளே.

அறிந்திருந்தார்க்கும் விக்கினங்களுண்டு
அப்பனே ஆகாமியஞ் சித்திகேட்டை
வறிந்துநின்ற பிராரத்தந் தந்தோயத்தோடு
மகத்தானநாலுக்கும் விக்கினங்களாச்சு
பிரிந்துநின்ற நாவிறை செய்வதென்ன
பேரானவறுமையொடு கிலேசந்துக்கஞ்
செறிந்துநின்ற பெண்பொன்னு மண்ணினாலே
சேத்துமத்தில்போலே தியங்குவாரே.

இயஙகினல்கெறசிகதத துறநதுசசணணுஞ
　சீரியர்மிலேசசலைரயே ஜகததினுளளே
மயஙகினாநாலுபா ததகிவுளளு
　மனஞ்செவவையாவதெப்போ நாமறிவதெபபோ
தயஙகினருலகததிற கோடிபேர்கள்
　சாவதுவுமபிறபபதுவுங காவடிபோலாச்சு
துயஙகினா துயரததால ஞானமபோசசு
　சுடுகாட்டிலழலதுபோல சுததபபாழே. 4

பாழானமாயகையென றுவொழிவதெபபோ
　பரநதபனஞசெவவையாய வருவதெபபோ
வாளானவிழியுடைய பெணணைசசேரு
　மயககமறறுநிறபதெபபோ மனமேயையோ
தாழானவுலகபதி ஞசையெலலாம
　கறுவறுததுநிறபதெபபோ கருதிநினற
கோளானகருவிவிடடு மேலேநோககிக
　கூடுவதுயேதெனறால மூலமபாரே. 5

மூலமதிலாறுதலங கீழேதளளி
　முதிநதுநின்றமேலாறு மெடுததுநோககிக
கோலமுடனுனமனையைத தாணடியேறிக
　கொடியதொருஞானசததிக குளளேமைநதா
பாலமெனறகேசரியா மவுனததாணடிய
　பராபரமாயநதிரததில ஞானமுறறிக
காலமொடுபிறபபிறபபுங கடநதுபோகும
　கைவிட்டசூததிரமபோல சடமுமோஙகே. 6

ஓஙகாரமுதறகொணடு வைநதெழுததோடாறு
　முறறுநினறபஞசகாததா ளிருநதிடாதானபாரு
ஆஙகாரமாணுவமும நானெனவுமபோனு
　லபபவலோ அகாரமுத லுகாரங்காணுமம

பாங்கானமகாரமொடு விந்துநாதம
பரனமேலநிறகும பராபரநகானமைநதா
வாங்கானமவுனததைப் பறறியேறு
மருவிநின்றகிரியைததா னுததுககாணே. 7

ஓததுநினறஓங்கார மணணையுணணு
முருவியநதமணணெனறு சலததையுணணும
பததினினறசலமதுதான் றீயையுண்ணும்
பாங்கானதீசெனறு காலையுணணும
வெததினினறகாலசெனறு விண்ணையுணணும
விழுநதுதப்பாசடனெறு வேதாநதபேசசு
முததிகண்டுகூவுவது யெநதககாலம
மூடரேமதுவையுணடு நேலேபாரே 8

பாரபபா அகாரமுத லுகாரததைககொளளும
பாங்கானஉகாரமது மகாரததைககொளளும
நேரபபாமகாரமது விநதுவைததானகொளளும
நேரானவிநதுவது நாததைககொளளும
சேரபபாநாதமுறறு சததியைததானகொளளும
சேரநதுநினறசததியலலோசிவததைககொளளும
ஆரபபாசிவநதனனைப பரநதானகொளளும
அபபரததைககொணடு விட மறநதுவுணணே. 9

உனனிநினறமூலமது பூதலாறுபாதது
உருகிநினறசுழுமுனையை யறிநதுபின்பு
மனனிநினறமநதிரோலை சாபபிலையைககணடு
மருவினினறுபனமுனை யககதது மேசநதபினபு
பனனிநினறயிவைவளையு யேகாராசபம
பகலிரவுய பறறியுப நதேணாய நகசப
கண்ணினினறவிடங்கசணட லைகனேஞானி
காடடுவானகேசரியைக காட்டுவானே. 10

காடடுவானகிரியுனனை போலேயேறறுக
கைவிடடானகிரியைததாள கீழேதளவாள்
மூடடுவாளகுளிகையை விடடா லகூஷணததுககுள்ளே
மூதணடபுவிககடநது தெளிவுங்காணும

ஆடடுவாளணடாணட பாலூணட
ளாகிவஸது அதைகிவஸது மெணடுமொனறு
ஊடடுவாளநிகருணைதானமுாதவலலி
யுயாகதுநினறஞானசததி யுறவுதானே. 11

உறவெனறதாரறவிட வரவுமுணடோ
வுலுததனையேவாமதை துாஷிபபாகள
குறைவெனனதிரோதாயி சமையநதாறும
கூடியலலோமாயவலலி கூடடியோட்டி
மறவெனனஞானமென்ன மயஙகிததளளி
மகததானசமுசார வலைபிறபட்டால
நிறமெனனவாமததால ஞானமாசசு
நினறவனசிவயோகி வாசிபாரே 12

வாசியெனறுமெளனமெனறு மீணடுமவிததை
மகததானசாமபவியும கேசரியுமகணடு
தாசியெனறுலயோகததுக காதியிதனை
திரமானமவுனமெனறுல ஞானவிததை
மாசியெனறமனமுடைததா விரணடுமாகா
மருவிநினறு அறிவறிநதா லிரணடுமாகும
தூசியெனறவெளியலலோ அணடவீதி
சொககாமலகிரிகொணடு ஆககியேறே 13

ஆககிநினறபரிசததால கொசுவிறநதுதையா
ஆசசரியரூபததாலவெண டிறநததையா
பாககிநினறாணியோயால பாரிறநததையா
பாழானவுரிசைவிமலம் விறநததையா
தாககிநினறசெநதியினு மெலமுயபுசெயறு
சாதகமாயமாணடுகிநத வைநதுமபாரு
பாககிநினறவிநதிரிய விடையததுளளே
பாழானமனநசிககிப படுருவாரே. 14

வாரானவுலசததில மனுஷாகோடி
மருவினின்றுவுண்டுடுத்து சையோகித்துத
தாரானசெஜது ஙக பரஙகமேறிச
சகலரதநினபூஷணஙகள தரிததுவிபமி
மாரானவாழவடைநதோ ரிறநகாரையா
மாணடவாகளவெகுகோடி மயவாழகதைக
கூரானசிவபோக ஞானபவநதால
கூடழிநதுபோகாது கூடுகூடே. 15

கூடுவது அமபரமோ கேசரமோவெனனில
கூாமையுளளவானமோ வதீதமோவெனனில
ஆடுவத ஆசசரிய நினமலமோவெனனி
லருமையுளளநிருணமோநிரஞசனமோவெனனி
பாடுவதுபதஙகடநதப பூரணமோவெனனில [ல
பகலிடமுமறறிடமோ பராபரமோவெனறு
வூடுவதுயெஙகேயபபா பினனையெஙகுமலல
உபமெனறுலூய வெளளமோகஙகாணே. 16

மோகமெனறவுாலுக்குள மனநதானசிககி
முசியாமலிடிபபசறகுவைமபொறிபுஙகோலதான
பாகமெனறகோபப வநது வுருவாயநினறு
பதையாமறசணணிசசு வுலகமெல்லாந
தாகமெனறஞானமவநது யெனனசெயயுஞ
சணடாளவிநதிரியச சாரமினலே [ண்டு
வேதமெனறுபனமுடைதமோ லகிரியைததானகொ
விணணுககுளேநிறறல வெளியாயப்போமே. 17

வெளியேயதுவெளியிறகுளளே வெளியஙகேது
வேதாநதவொளிகடநத வொளியஙகேது
அளியேது புளிகடநத வணடேபகு
அபபுறகதேகோறறுகிற சே திசேயது

வெளியேதுநினைவேது நிாகுணநதானேது
நேரானபூரணததின நாதமேது
வழியேதுசுழியடக்குஞ் சூடசமேது
தோறறமபாவானததை யொறறுபபாரே. 18

ஒததுகினறசரியையொடு கிரியைரெண்டு
முறவாதிசெயவதப்பா நனறாயககேளு
பததினறயோகமுதல ஞானமரெணடும
பாஙகாகசிததருககு அடுததவாறு
அததினறஆகாமிய சஞசிதமாமபிராாததுவ
மாருககுபடுககுமென்றால யோகவரைசெயதும
முததினறஞானக ?? புகுநதோாகல கயா
மூனறுமிலலைபபஞச பூதபபோசசே. 19

போசசெனபாாமுககாலா பிறசேதினறு
புரிமுருககிபபோலேறிப புணாநதுகொளளும
ஆசசபபாகாலமெனன வெனறுசொலலி
யவாவாகளசபஞசெயவா ாறிநதமடடும
நீசசபபா அகாலவெளள மாாகடபபாரெனறால
நேரானஞானியலலோ கடநதுநினறா
மூசசபபா அறறிடததைப பாருபாரு
மூடடிவிககுமுசிடநதான ஞானதீயே. 20

தீயுககுளவிழுநதுநின்ற நிரணபஸபமபோலச
செகசசாலமுதறகொணடு காலஙகளபோகும
தீயுககுளவிழுநதெழுநத நெயயையபபோல
சிறபபானஞானமது திரணடுயேறும
தீயுககுளகாஷடமொடு கோலுஙகூடி [ஞுப
திரணடாபபோறுாருமியெலலாம கஷணததிலமா
தீயுககுளபாாபநதா னிருநததுவுமபாரு
செகமெலலாம விதலைதயெனறு தெளிநதுபோமே.

தெளிந்தவிடங்கண்டவரார் சிவசித்தயோகி
செகமெல்லாம்நானென்பார் திருட்டுஞானம்
ஒளிந்தவுடன்முன்மனைத்தாள் கேசரிக்குள்நிற்பார்
உற்றுப்பார்மகாரம்வைத்து ஆதுஆது
அளிந்தவிடம்நிற்குணந்தா னதிமலமேரு
ஆச்சரியமகாரமொன்று வுண்டுவுண்டு
களிந்தவிடம்நிராகார மொன்று மில்லைக
காட்டுந்தாரறவுகொண்டு வுற்றுக்காணே. 22

உற்றுநின்றவுலகத்தோர் ஞானம்பார்த்து
ஊணுக்குக்கிடையாமல் பிரட்டுப்பேசி
பற்றுகின்றமோகத்தாற் பெண்ணைக்கூடி
பரந்துநின்றதிரே தாயிறலைப்பிறசிக்கிக
கொத்துநின்றவிடங்காண பார்க்கண்ணைமூடிக்
கும்மென்றுயிருள்ளாகு மறியும்பெரியயா
மற்றுகின்றலகிரியினலை கொண்டுயேற
மாட்டார்கள்றுசமைய மாடுதானே. 23

சமையமெல்லாஞ்சத்தியுண்டு சிவமுமுண்டு
சண்டாளாபிரித்தல்லோ தள்ளினார்கள்
சமையமெல்லாம்வேதாந்தஞ் சித்தாந்தமுண்டு
சாதகத்தைப்பாராமற் றியங்கினார்கள்
சமையமெல்லாம்நாதமுண்டு விந்துமுண்டு
காக்காமற்கெட்டார்க ளலந்தோர்கள்
சமையமெல்லாம்பரமாம ஞானமுண்டு
தாயைவிட்டுப்பாவத்தால் தவறிப்போச்சே 24

போச்சப்பா ஆருறும் பாணத்தாலே
புத்தியுள்ளோர் பாணத்தாற் கண்டாரையா
ஆச்சப்பாவாமென்ன நிசிதமென்பார்
அதன்குணமோ திராதாயி யனுஷ்டானந்தான்

ஓச்சப்பானாதாக்கள் ரிஷிகளசித்தா
ஒசந்தவரக்கண்ட வாகள பாணத்தாலன்றோ
காச்சமரப்பட்டதென்ன வேறுருப்போல
கசட்டெனறச்சயங் கேட்டபாங்கே. 25

பாங்கானகுண்ட லிக்குள் மூலமொன்று
பாரப்பா கண்டத்தில் மூலமொன்று
போங்கானபுருவமைய மூலமொன்றும்
புகழானவிந்துவிலே மூலமொன்று
பாங்கான சத்தியிலே மூலமொன்று
மருவிநின்றபராபரத்தில மூலமொன்று
தேங்காமலிதையாருங் கண்டஞானிச
சேர்ந்துநின்றமும்மூல யோகியாமே. 26

ஆம்பப்பாங்காரமுதல யகாரவரைநிறகும
அவ்வளவும யோகத்தின மூலமாசசு
தாமப்பா அகாரமுத லுகாரந்தொட்டி
சாத்தமாயமகார வரைஞானமூலம
ஓமப்பாநிசைநாத மவுனத்தறகாணு
உறறேறவுறறேற அகணடவீதி
காயப்பாலுணடாக்கால் யோகசித்திக
கடுங்கானறபாலுணட ஞானமாசசே. 27

ஆசசிநதவரிசைவிட்டு வுலகவாசான [ன்
ஆதியொனறுஅநதமொனறு ரவிபதிதானெனபா
மூசசறறவிடங்காட்டத தெரியாதேநினறு
முன்னேதுபின்னேது சாங்கமெனபான
வாசசிநதபயக்கசதரா லுலகத்தோர்கேட்டார [ட்டார
மதவைவிட்டுயேறியலலோ சையததோர்கேட
ஐசசிநதவிதமறிந்தோன யோகஞானி
உயமென்றுஆகுமெனற நாதமாமே. 28

நாரப்பாயோகத்திலே நந்நாதர்
    நலமானபவனத்திலே நந்நாதம்
வேதம்பார் கடந்திட்டதே சுக்கநாதம்
    வெட்டவெளிக்குள்ளேயொரு நாதமுண்டு
போதம்பார் நடந்திட்டதே யந்தநாதம்
    புகழாகச் சேவித்து நிற்குமென ஞானந்தான்
காதம்பார் தூரமல்ல அந்தோ அந்தோ
    கண்ணிமைக்குள் விண்ணுக்குள் கலந்துகாணே   29

விண்ணேது வெளியேது வொளியங்கேது
    விரைந்திந்த மூன்றுமல்லோ கேசரிதானச்சு
கண்ணேது காதேது மூக்கங்கேது
    கண்டிப்பாய்க் கண்டவெல்லா மழிந்துபோச்சு
ஒண்ணேது யிரண்டேது சமரசந்தானேது
    வுற்றுப்பார் வெட்டவெளி யொன்றுமில்லை
எண்ணேது நினைவேது அறிவங்கேது
    ஏகமாய்க் கனிந்தமுத்தி யிடத்தைக்காணே.   30

உத்திகொண்டு ஞானநூல் பார்த்துப்பார்த்து
    வுலகத்தோர் ஞானமெல்லாம் வந்ததென்று
பத்திகொண்டு அலைவார்கள் விண்ணப்பாரார்
    பாழான மனதையங்கே நிறுத்தமாட்டார்
முத்திகண்டவிடமெங்கே யென்றுகாணார்
    மூச்சற்று நின்றிடத்தை நோக்கிப்பாரார்
சித்திகண்டால் சித்திகொண்டு செய்யமாட்டார்
    சோந்துமதாயிருக்கறியார் திருடர்தானே.   31

தானென்றவாணவத்தை நீக்கமாட்டார்
    சண்டாளக்கோபத்தைத் தள்ளமாட்டார்
ஊனென்றசுக்கபோக மொழிக்கமாட்டார்
    உற்றுநின்றசையோகம் விடுக்கமாட்டார்

பானென்றுஞானவெள்ள பூணைப்பாட்டார்
பதறாமல்மனத்தே யிருக்கம் ட்
வானென்றுமெருவென்ன வெளிதேசைந்தா
பக்தானம்டங்க யெய்யுங்கண்ணே 32

காணிந்தவுலகத்தில் பாயக்கூத்து
கண்மூக்குச்செவியோடு விந்திரியக்கூத்தும்
பூணந்தவாசியினால் வறுமைக்கூத்தும்
புகழானஜென்மனோடு மானக்கூத்தும்
ஆணிந்தவண்டமெல்லாம் படைத்தக்கூத்தும்
ஆங்காரமனம் புத்தியானக்கூத்தும்
தோணிந்தப்படிபடைத்த பரமேயையா
சொற்பெரியபூரணமே யென்றுகூவே. 33

கூவையிலேயாத்தாளைத் தொழுதுகூவ
குறையாதகருணையினால் இருப்பிப்பாரத்து
தாவையிலேதலையைத்தான் தாயதானென்று
சார்வாகயெடுத்ததுபோ லுணர்ணைமந்தா
தேவையிலேயெடுத்தணைத்து வுயிரைவைப்பாள்
செகச்சாலமாகிகிற திருட்டுத்தாயதான
பாவையிலேமனதுசென்று பரவவிட்டால்
பாராதுபோலிருப்பாள் பாருபாரு. 34

பாரப்பாசெகமனைத்து மண்டலமெல்லாம்
பாங்கானகுடசியிலே வைத்திருந்தகன்னி
நேரப்பாயிவளைவிட்டு யோகம்பார்த்தேன்
நேராகஅண்டத்தில் ஞானம்பார்த்தேன்
சேரப்பாசுத்திவிழுல பனமோபேயாம
செகச்சாலக்கூத்தைவிட்டுத் தெளியமாட்டார்
ஆரப்பா அவளைவிட்டு ஞானங்கண்டோர்
நிலைக்கழிக்குபாசையென்ற பாயப்பதானே 35

பாம்பையல்லோ ஆபரணம் பூண்டவீசன்
பரிவாகப் பிறையொடு பொன்கொன்றைசூடி
பாம்பையல்லோ முன்னூலாய்ப் போட்டகூத்தன்
பாங்கான கரியுரித்த பரிபாலனி
பாம்பையல்லோ கங்கணமாய்த் தரித்துக்கொண்டு
பரியுருவைத் தஞ்சாலுடுக்கதுப் பாதந்தாக்கி
பாம்பையல்லோ வுளமனைக்கு மோதிரமாய்ப் போட்டுப்
பாரென்று அண்டகத்தி லாடினோரே. 36

ஆடினதோர் கூத்தெல்லாம் ஆத்தாளமெச்சி
யணையிலேயழைத்தானையிருத்திக்கொண்டாள்
நாடினதோர் வளருகி லானுபெயவார்
நாமறியோ பவனவரு மொன்றுவென்று
ஊடினதோரிடமெங்கே யொளிகேட்டதெங்கே
யொன்றாகக்காணுகிற நடனமெங்கே
கூடினதோர் கண்டத்தின் சோதியெங்கே
கூசாமலமவுனத்திற் கூடிக்காணே. 37

மெய்ஞ்ஞான குரு

காணப்பாய் காரவகை நாதவோசைக்
கன்னிகருப்பீடமடா மவுனஞானம்
ஊணப்பா வூணப்பா நாதத்தோடு
யொருமுனையா யொருவழியா யொன்றாயோடு
தோணப்பா தோற்றுவது அங்கொன்றுமில்லை
சுத்தவெளி ரவிகோடி சூழவன்னி
ஆணப்பா மாகோடி கண்கொள்ளாது
ஆச்சரியமதிகமென்ற பகாரங்காணே. 38

மகாரமல்லோ வடங்கியந்த நாதந்தானடி
வழிகாட்டுமுறையது ஞானமார்க்கம்
மகாரமல்லோ முனிந்தி யாசான்சூடி
பருங்கினிறவிடமல்லோ கேசரிதானமைந்த

மகாரமென்னமேலெழுத்து யென்பாராமாண்பா
மாட்டிவைத்துமூன்றெழுத்து வெவ்வேறுகாணு
மகாரமென்னபகாரவித்தை யதீதவித்தை
வாய்திறந்துபேசாதே மவுனமாமே. 39

மௌனவித்தையாதென்றால் மூன்றெழுத்தேயென்பார்
மாட்டுகிறஇனங்காணார் மார்க்கங்காணார்
மௌனவித்தையாவதென்ன வாய்மூடலென்பார்
மாடுமுதற்குதிரையினு லாவதென்ன
மௌனவித்தைகேட்டிருப்பார் கூட்டுறவுகாணார்
வாய்மூடிவழியோட நாதங்கேளார்
மௌனவித்தையாசான்றான் தூண்டிக்காட்டில்
மணிமுதலாயதிசைநாதங் கேழ்க்குந்தானே 40

கேழ்க்கையிலேபதியினிட வமிர்தஞ்சிந்துங்
கெடியானதுவாசமூர்த்தங் கடந்துதோன்றும்
வாழ்க்கையிலேயாசையறும் கன்னிவும்போகும்
வாருதிப்போலணுகி லமிர்தபோடும்
தாக்கையிலேரவிகோடி காந்திகாணும்
சச்சிதானந்தவெளி தானேதோன்றும்
மூட்டையிலேமேலமிர்த லகிரிமீறும்
மூன்றுகமுக்ஷணமாகு மூட்டிப்பாரே. 41

மூட்டையிலேயுலசத்து கிரிகொண்டுமூட்டு
முதிர்ந்தபின்புவிண்ணுக்குள் கிரிவந்துகாக்கும்
கூட்டையிலேமகாரத்தை யறிந்துகூட்டுங்
கும்மென்றநாதத்தில் கூடியேறு
மாட்டையிலேயறிவோடு மனத்தைமாட்டு
மறுகாலுபநாதத்தை கூர்ந்துகேளு
ஓட்டையிலேயொருவழியா யோடிநின்று
லுத்தமனேயச்சின்ன முத்தியையா. 42

ஏறுகிற துறை

ஐயனேகுருவான வகணடமூரததி
அதீதமெனறஞானமெலலா மருளிசசெயதீர
மெயயனேயேறுகிற சாதகததைசசொல்லும
வேதாநதலடசியததை விளககசசொலலும
துயயனேநிலைதோறு மெழுததைசசொலலு
சொறபெரியபிராணாய சூக்ஷயஞசொலலும
தையனேதையமெனற நிரததஞசொலலும
சாதகமாயலக்ஷியததைச சாறறிடீரே. 43

சாததுமமனறுகேட்டுரைதத மாணாககனேகேள்
சநதோஷமாசசுகிபபோ சாறறுசொல்வேன
ஏறறமெனறமூலததில் வாசியைவைதது
யெளிதாகபபிராணாயாமம பணணிததேறு
ஆததுமெனறகுணடலிகருள நடனஙகண்டு
ஆதிததனகொடியைபபோல காநதிகாணும
மாறறுமெனறகணடததி லஙகெனறாணு
வாயதிறககவொடடாது வழிசெயவாரே. 44

வழியோடேநினறுரைததுப பழககமாகி
மனோனமணியாமபுருவமையந தாடேசெனறு
ஒளியோடேபவனததை யோட்டியூத
உததமனேசாமபவியைக கண்டுகொளவாய
தெளிவோபொயிவவளவும யோகமாககம
நினறவனேசிவயோகி நினைவாயகேளு
தெளிவேடேவிநதுவெனற குருபததிலநினறு
தாககபபமவுனததை தாணையாமே. 45

ஆமபபாவிநதுவிலே ரவிமதியோடகூடி
ஆசசாயஙகணடுகூசி மயககமாகி
ஆமபபாநாததிற செவிபடடு
ஊமையெனறவழுதது டைய வுருவஙகாணும

தாமப்பா சத்தியிலே வன்னியோடு
சதகோடி ரவிமதியும் பொவ்வாயெவ்வா
வாமப்பா லுண்டவா சக்தி தலையுங்காணே
வாயப்பேசா ஞானிக்கு மாயந்தானே 46

தானென்ற சிவத்துக்குள் மௌனஞ்சென்றால்
சதகோடி நவகோடி வன்னிரவி சோமன்
பானென்ற பாதத்தின்கீழ் முப்பாழுண்டு
பாழ்மகமேல் அப்பா மௌனம் உகார மௌனம்
வானென்ற மகார மௌனம் முப்பாழாக
வழங்குகிறது அதன்தெளிவைச் சொல்லப்போகா
தேனென்ற மொழியுடைய மனோன்மத்தைத்
தேவியிடபத்தொன்றே சேகரித்தான்காணே. 47

காணிந்த கேசரத்தின் தாயின்காந்தி
கண்கொள்ளா விண்கொள்ளா கரையுங்கொள்ளா
ஆணிந்தப் பரையென்பார் அப்பரந்தானென்பார்
அவளுக்குள் மவுனமுண்டு அறிவுகொண்டுபாரு
ஊணிந்த மௌனத்தை நிஷ்களமாய்ப் போவாய
ஒகோகோ அப்பத்தி லேதோவேதோ
தோணிந்தப் படியிருந்தால் லட்சத்தினோமை
சொல்லரிது அப்புறத்தே சோதிதானே 48

சோதியென்று பராசத்தி லாறுவகையுண்டு
சொல்லையிலே கேட்டிருப்போய் சொல்லிக்காணே
ஆதியென்ற மூலகுரு பேரானமைந்தா [ம
ஆண்பிள்ளைசிங்கமொன்ற கொங்கணா தான்கேளு
வாதியென்றால் வாவாதி ஞானவாதி
மகத்தானகுளிகையிட்ட சித்தனவாதி
பேயென்றால் மேருப்போ லேயும்பண்ணும்
பெருவாதி பேருள்ளோனே. 49

பேருள்ளகொங்கணார் தானே குளிகையிட்டுப்
பேரானபூரணத்தி லாறுவரைகண்டார்
ஆருள்ளாருலகத்திலவரைக் குருசொல்ல
ஆச்சரியஞ்சித்தருக்குக் கீர்த்திவைத்தார்
நேருள்ளரிஷிகளோடு முனிவரையா
நேராகசமாதியிலே யிருந்துகண்டோருண்டு
தாருள்ளசலத்தகோடிஞ் சென்றாரில்லை
சமாதநான்மனதினிட சத்திதானே. 50

சத்தியாயுள்ளவாசீனையாய குரங்குமேகளு
தாண்டியல்லவே இந்திரியக் கொம்புகளுள்ளே
பத்தியுள்ளேயில்லைத்தட்டித்து பேயக்கூத்தாக்கி
பாங்கான னைதையல்லலோ சின்னப் பண்ணி
முத்தியுள்ளவாசலுக்கு யேறொட்டாது
முழுமோசச்சனியனப்பா ஞானத்துக்கு
கொத்தியுள்ளவாசீனையை யடக்கிப்பார்த்தால்
குருடனுக்குஞானவழி கூடுங்காணே. 51

கூடுவதெப்படி தான் ஞானமூர்த்திச்
குரங்கைவிட்டு அகலுகிற வழியைச்சொல்லும்
நாடுவதுவலுத்து வாதமயந்தால்
நன்மனதுஉண்டானால் சாஸ்திரத்தில்சொல்வார்
ஊடுவதுசாதுசங்கம் வேதாந்தம்பார்த்தால்
உத்தமனேவாசீனையாங் குரங்குபோகும்
ஆடுவதுதொத்த வாசீனையிலேறும்
அப்படியேயுலகத்தி லனேகம்பேரே. 52

பேரானவுலகத்தில் ஞானமுற்றும்
பேசாமலருகிருந்த விடத்திலமைந்தார்
வாரானமோகத்தி லிங்கமாகும்
வாறுதிக்குமேருவுச்சு நடுவேகோடி

காரணகாமத்தால் சுரபாணொடிலிங்கப்
கைவிட்டசபாதியினால் சுந்தரபாலிங்கந்
தாரணபலைத்தோறும் பூமித்தோறுஞ்
சாற்றரித்த சாற்றரிது சாந்துபாரே. 53

பாரப்பாசுயம்பிலவந்து பிக்ஷையேற்றால்
பலித்துக்கப்பா ஞானசித்தி யவுனசித்தி
நேயப்பாவொன்பதும்வ ரிதிலேயாறு
நிகரக்கப்பெலிகொண்டோர் நீடூழுவா
காரப்பா விணையென்றால் யாவாராகாத்தா
காத்தாலேஞானசித்தி கைகலந்துகூடும்
ஊரப்பாவாதியைப்போல் நீங்கள்கெட்ட
வுலுத்தரென்பார்சித்தர்களதா லுரைத்திடீரோ. 54

உரைக்கவல்லோர் ராஜயோகம் வைத்தாரீசன்
உண்டுடுத்துத்திரிவதற்கோ சொன்னாரையன்
மறைக்கவல்லோர் வாசனையே லகிரிகொள்ளுமென்று
மகத்தானதக்ஷணா மூர்த்தியாசான [ர
நிறைக்கவல்லோர் யோகமுதல் ஞானஞ்சொன்னார்
நிறக்கவிட்டமற்றிருந்த நிர்மலமாஞ்சோதி
இறைக்கவல்லோ ரூரினதோர் கேணியைப்போ[ணே
லெடுக்கக்கெடுக்கக்கெழும்பிவரும் வாசனைத்தானகா

எழும்பாமல்வாசனையைக் கொன்றோன் ஞானி
யேகாமல்வாசனையை யடித்தோன்சித்தன்
எழும்பாமல்கருவிகளை யிருக்கச்சாடி
யிருத்தினவன்சிவயோகி வாதயோகி
எழும்பாமலடிப்பதற்குச் சூட்சஞ்சொல்லே
னென்மக்காள்பவனத்தே யிருந்தாற்போகும்
எழும்பாமல் வாசனை போச்சுதானால்
ஏதுமில்லைசுத்தவெளி யிருளும்போச்சே. 56

போசசென்றிருக்கிறதோர ஞானததுககுப்
புகழானவல்லமைதா னனனமைநரா
வாசசென்ற அகண்டததுள வகை ள று
பருவிஞலச_தத்தாடே யவனேசிதநன
நீசசென்றவரைபபாரதது வானோனாக ாள
நிலவுங்கோருகையி லுளளே னென்றுசொலவி
தோசசென்றபுண்ததிற சொக்கிநிற
சுநதாநநதனவநது தொழுதிட்டேன. 57

தொழுதுகொண்டுபதபபிடிகக வகண்டததுளளே
சொககுகிறேமென்றுசொன்ன சுநதரமேயையா
விழுதுகொண்ட ஆலமபோல நெட்டிடடேறறி
வெளிகடநது ஆறுதலங கணடுவாரேன
முழுதுங்கண்டானெனபிளளை யெனறுகீதநி
மூட்டிவைபபேனசிததததில கோபமவேண்டாம
பழுதுகொண்டுவருகினறன திருடபாவிட்டால
பாபபாததிலிசசிறுதேண பணபிடீரே. 58

பாரபபா அகண்டவெளி சுததககானல
பாரபபததறகோ அஙகொனறுவிடடேயிலலை
நேரபபாரவிகோடி வனனிகோடி
நேரானமதிகோடி கணணே சூககும
ஆரபபா வளவிட்டோர கணடோர்வீதி
அதுககுளளே சொல்லரிது மைநதாபோபோ
காரபபாருகைகயெனறு பட்டங்கட்டி
கடுககுளிகைகோடிடடுக கலநதிட்டேனே. 59

கலநதிட்டேனொருவரையில நாதவோசை
கணகொளளாவெளிககுளளே கலககமாசசு
கலநதிட்டேனமறுவரையி லிடியோககோடி
கணகெட்டேனமதிகெடடேனகாதுங்கெட்டேன்
கலநதிட்டேனமூவரையிற காநதிககுளளே
கடுகவநதேனகொஙகணரை யழைததிட்டீரே.60

அழையுமென றசொறகேட்டுச சித்தரானா
தடசணத்திறகொஙகணரை யதிசீககிரததில
விரைவுடனேவோடிவநது தெணடனிடடு
விரைவுடனேகொஙகணா தா ணிசஷணததில
அழையுமெனறுமொஙகளேய ருஙகளைததான
ஆசசரியனுசொலலுதற கடியேனவநதேன
அழையுமெனறசீஷனிட பினனேவநது
அடியேனதானவநததெனறு பணிநதிட்டாரே. 61

பணிநதிடடகொஙகணரை வாரிமோநது
பராபரமேநிாகருணமே பணபுள்ளோனே
அணிநதிடட அறுசையிற சொககிசசெனற
ஆதியெனறபராபரமே யையாவையா
மணியிடடசிலமபொலியைக கேட்டமூாததி
மாாககததைதயெபபடிதா னேறினீரோ
கணியிட்டநிர்மலமா மனததிஞலே
கைலாயதேசுபெனன தஙகமாசசு 62

ஆசசபபா அபபடியேதான வரவேணுமெனறு
ஆசைகொணடுபிருககையிலேயழைததுமபிளிக
வாசசபபாமனுவொனறு வடியேனுககு [தீா
பைநதமேலவீடாசஷததால சொலலவேணும
ஓசசபபா கொஙகணரே யுபசாரமெனன
வோஙகினைதையுரைககிறேன கேளுங்கரு
காசசபபாவுலகததி லெடுததேதகங
கைலாயசடடையாங கருணவசசொலவே. 63

கருவெனனவொனறுமில்லை பேருவுககுநேரே
காணபபாயீசானங கைலாயமாசசு
உருவெனனவெடுததெலலாங கைலாயதேக
முததாமனேநிராகார ஞானசித்தி

குருவெனனநிாகுணததின மவுனததுளளே
குவிநதுறைததபெருமையினால கைலாயமாசசு
அருவெனனமகாரவிததைத மூடிகொணடு
ஆதிவிாததகறபமது வுண்டுபாரே. 64

பாரபபாசூதமுணடு மவுனநதாகக
பளிசசெனறெழுசட்டை பணணுபபோதும
நேரபபா யுசசடநதான கைலாயதேகம
நிமிஷநதேசிததியா முனனினைவுகளையா
ஆரபபாவுனனைபபோலே நினைததபடிபணண
அரிதரிதுகூடாது மூடருடபோரா
சேரபபாசொலலிவிடடே னெனறபேசசு
செபபுமுனனேகைலாய மூாததியாரே. 65

உறறுநினறபல நூலைப பாாததுபாாதது
உரையாமலவேதாநதஞ சிததாந்தமெனறு
பறறிநினறபரவசநதா னெனறுஉனனிப
பாராமலலைநதுகெடடா ரனநதஙகோடி
முறறிநினறவிடமெஙகே ஞானமெஙகே
கொறறிநின்றமேலமூலத துரியமெஙகே
கூடுவாரெஞஞானக குறைவிதாமே. 66

குறைவேதுவாசனையாற தோயததததோடு
கூடவலலோரமெயஞஞானம பூணநதுநிறகு
மறைவேதுமறையினிட அநதமேது
மறைவறறுநினறகொரு வெளியஙகேது
துறையேதுதுறைகளுளளே சோதியேது
சூடடியிநதவிபரமெலலாம ஞானநதோறும
அறையேது அலலவெனறு சமசாரததுளளே
அழுததுமபபாதோய்ததநிணைமைதானே. 67

ஆணமையெனறுல்தோயததி ஞணமையலலோ
அகண்டமுதலகண்டமெல்லாம ஞானநதோறறும்
ஆண்மையெனறுலவாயபேசாம ஞானிவாயில
மண்ணையளளிககூ றுகொணடு மலங்கபபாரதது
கேண்மைகொணடுவுலகமெலலாம கெடுததுஆட்டி
கெட்டியானபெணபொன ஞணிஞலே
தாணமையெனறபிறபபிறபபை மீதபபாயநது
சணடாளகோபததைதத தளளுதளளு. 68

தளளுகிறவுருபபுவநதால கழிவைககேளு
சாதகபாயகுணடலிககுள வாசிவைதது
தெள்ளுகிறபிராணாயம பண்ணிநீருந
திரணடொலிவுஞசிலமபொலியுங காணுமகாணு
தள்ளுகினறகணடததே யஙகெனறாதும
நலமபெரியவுருவமையந திறநதுபோகும
தளளுகிறகனிபோலே யமிாதமவீழும
அபபவலலோகாயசிததி யறிநதுகொளளே. 69

அறிநதிநதமதியான விநதுமிடடு
அபபனேயோகமீதே வறிநதுகொளளு
பரிநதிநதவிநதுமுதல நாதஞசிததி
பாஙகானசிவததோடு பரநதானகேளு
அறிநதிநதபராபரததோ டாறுகேளு
அபபனேபவனததைதத தாககிககொணடால்
செறநதுநினறஞானததின யோகமாசசு
செயலைதப்பபவனததை சென்றுகாணே. 70

காணபபாபராபரததின மேலேயாறு
கைவிடடவகணடமொனறு நிாகுணநதானெனறு
பூணப்பாநிாகுணநதான நிராகாரநதான
புகழானநிாமலநதான போததகநதம
தோணபபாவிதுவாறுங காணபபோக [மைநதா
சொல்லுகிறவாாததையென்றல கேட்டிருப்போ

...ன ப ... ாசப விட்டு ... றியுமிட்டு
...றுகின்றவண்டததை யறிநது ...ானே. 71
அறிநதுகொளளுநதியளவு பிணடததையளவை
அபபனையாறுதல மறிநதுகாணும
அறிநதுகொளளுவிநதுவினமேல பாததினமட்டும
அறிவுககுளசககரநதானபபாரேனறு
அறிநதுகொளளுமபாதததினமேல போகமட்டு
மாதாநிராலததின வரைகளாறு
அறிநதுகொளளுமேலாறுங காணபபோகா
காசசரியமசொங கணணை விட்டுக...னே. 72

காணபபாதசசிடசைசக கடநதபினபு
கைவிடடசூததிரததை யாசானகாடட
ஊணபபாவுதுவுமன மறறதெலலா
மூவாாததைத அகாரமுத லுகாரமெயபாா
வீணபபாசிரசுமேல வேதாநதககாடசி
விரைநதகிலேயுமமெனறு ஊமெனனபாாகள
பூணபபாவுமமெனற நாதமாமோ
போககறியானசொலலுகிற ஞானநதானே. 73

தானெனறவிடஙகாட்டி நாதஙகாடடி
சாறறுகினறமவுனததின ச புகாடடி
வானெனறவெளிகாட்டி யறுதலமுஙகாடடி
வாயமூடிஞுதிககவகையுமகாட்டி
ஊனெனறவுடமபைவிட்டுக் கேசரியுஙகாட்டி
யுரைநினறவிடஙகாட்டி யுரைககபபணணி
கோனென்றகுருவெனும வாயபேசலாமோ
குருமபரேகுருசொலல விரண்டுமாமே. 74

ஆமிநதவுலகததோா ஞானவிதியை
யறிநதேறிககூடுவது அரிதுமெதத
ஓமிநதககுணடலியைத தொடடுரறற
ஊதுவதுகடினமெதத யோகமார்ககம

வாமிந்தவாமத்தே நின்றுகொண்டு
பந்தானப்பான்முனை வாய்க்குமிரண்டு [ம
சேர்மிந்தச் சடையிலவைத்துச்சினப் யத்தைக்கூட்டு
சொற்பெரியபூரணந்தான் சொன்னவாறே. 75

வாரானகுருவினிட வாழ்க்கைக்கேளு
மகத்தானசடையின்மேல் மதியுஞ்சூட்டி
தாரானநெற்றியிலே தீயைவைத்துச்
சாப்பமல்லஆபாண யாகப்பூண்டு
வீருனசரித்திலே பேலேபோர்த்து
விளங்கியதோர்புலித்தோலை யிடையிற்கட்டி
கூருனசுடுகாட்டிற் குடியுமாக்கி
கொள்கிறார்பலியெடுக்கக் கொள்கிறாரே. 76

பலியெடுத்தகுருவினிட வாமபக்கம்
பகர்ந்துநின்றயென்தாயார் பரிசுகேளு
பொலியெடுத்தஅஷ்டமா சித்திநிறகப
புகழ்பெரியாத்தின் வனகயாபரணம்பூண்டு
நலிவில்லாயோகாப்பி யாசம்செய்து
நண்ணுமிருபத்தசேவை காண்பதற்கு
ஒலியெடுத்தநவகோடி தேவர்சித்த
ரானருனகணநாதர் போற்றுவாரே 77

அறிந்துகொள்ளுபெந்தா யோதுரைப்பெண்ணப்பா
அப்பனேயெருதேத்து மேழையேழை
அறிந்துகொள்ளுமிவளை முன்னேயயார்வைத்து
ஆதரித்துக்கேட்டதெல்லா மருளிச்செய்வான்
அறிந்துகொள்ளுபகண்டத்தே ஞானசத்தி
ஆத்தாளைப்பூசித்தா லறுபத்துமீவாள்
அறிந்துகொள்ளுஞ்சட்டமெல்லா மவளேயாச்சு
அப்பனுக்குமெனுயபோடு நாயபுமிரண்டே. 78

இரண்டானவாயுவினி லொன்றுசக்தி
நேர்க்கிசையேது பிராணவாயு
ஒன்றுக்காடிநின்றால் சுழுமுனையுமாச்சு
யோகமுமாம்ஞானமுமா முற்றுயேறு
தண்டானசுழிமுனைதா னடுமையப்பிறக்கு
சாதசமாயிதற்குள்ளே மூக்கிநதியுண்டு
நன்றானசுழிமுனையிற் பிராணமீறில்
நாதாநதயோகமிதை நாடிக்காணே. 79

காணப்பா நெஞ்சிலுள்ளே பிராணயோகங்
கண்டுகொள்ளுந்தாமரையில் நூலபோலாடும
ஊணப்பாய திலிரண்டை நீ கண்டாயானால்
உற்றுநின்றிரண்டையுநீ கண்டாயானால்
பூணப்பாவிதுக்குள்ளே ஞானயோகம
புஜண்டருக்குச்சித்திபித்து கைலாயதேகம
தோணப்பாநவகோடி மானாக்கண்டார்
சுகயோகமாவதிந்த துறையுமாமே. 80

ஆமப்பா ஆசைவிட்டு கருவைச்சொல்வேன
அறிந்துகொண்டு அறிவாலே நின்றுபாரு
சேமப்பா தியாதியி யாரொன்றுக்கால
செகமெல்லாம் பெண்ணாண் வுருதானப்பா
ஓயப்பா பொன்பெண்ணாம் வாசனையினாசை
யொற்றிநின்றவிந்திரிய மயக்கத்தாசை
நாமப்பாவென்றுசொன்ன ஆணவமாசை
நலவினைக்குந் தீவினைக்கும் வித்துமாச்சே 81

வித்துக்குள்பாவமென்ன புண்ணியந்தானென்ன
வெகுகோடிபுண்ணியத்தால் புருஷஜன்மமையா
பத்துக்குள்வெகுகோடி பவபுண்ணியம
பாழான பெண்ஜெனன மெடுத்தவாறு

கொத்தத்தக்குளிகைவயற்றந்த வரான
குழிக்குளேவீழ்ந்த மேலா மானிடங்களையோ
வைத்தக்குருவையறிந்து வருமயநின்று
மெழுந்தவனேயெஞ்ஞான வீசனுமே. 82

பூரணமேயகண்டமேயகத்தினந்தம்
பொங்கிநின்றநிறைகுணமேயென்னையீன்ற
காரணமேயிலக்கத்திற பெண்ணைச்சேர்போலக்
கலந்துநின்றசுழிமுனையிலே கருதிக்கொண்டேன்
ஆரணமேயதீதத்தில் சுகந்தாமன்னன்
அப்பனைச்சொல்லுகிறே னறிந்துகொள்ளு
வாரணமாங்குவிப்புலையாள் வசைவிட்டாள்
பக்கத்தாமூவுலகும் விடக்கும் நேரே. 83

நேரானபெண்ணைச் நீங்கிறருனல்
நிலையானதிரோதாயி மாயமக்கப்பாச்சு
தூருனவேதாந்த வெளியிற்சொல்வார்
சும்பென்றசுரஞ்சொல்வா யோகியல்லே
வாராய்நீயென்மகனே பெண்ணுற்சிக்கி
மகத்தானரிஷிகள்சித்தர் கோடிபோகெட்டார்
தாரானசித்தரொடு பஞ்சகாத்தாள்
தயங்கினறுபடுபாடு சாற்றுறேனே. 84

சாற்றுறேனவீதியிலே படுகுழிதானுண்டு
வதனமேலேபுல்லோ செடியுமூடி
மாற்றுகிறேனவீதியிலே தடந்தோனவீழ்ந்த
வாருக்கும்பெண்ணென மாயக்கூபம்
ஆற்றுறேனென்றாலு மாற்றப்போகா
அரகராபெண்ணரவு கடித்துதானால்
போற்றுறேனென்றாலும் பொல்லாக்காமம்
பொறிவிட்டநெய்போலப் பொங்குமபாரே. 85

பொஙகுகினறகாமமெனன சிவததிலகூறு
பொலலாதஆஙசமெனன மாலினகூறு
மயஙகுகினறமோகமெனன பயேஸவாததினகூறு
மருவியநதமூனறுஞ மூலஙகமபாழாம
தஙகுகினறயோகமபோய ஞானமபாழாய
சமாதியெலலா மிதநதிரியசசாமூதி
தொஙகுகினறமோக்ஷததின தரைபோலாகச
சூனியமாயஞானமெலலாந தோறறுமவாறே 86

வாருனபெணணுசை விட்டேனனபார
மருவியவளதனிப்பட்டால் சரணஞசெயவார
தாருனசயனததிற பெண்தானசொலலில
சதாசிவனுலமுடியாது மறறேறேது
கூறுனவிநதுவிடக கோபமோகங
குறியழிககுமநினவழிககுங கூடடைககொலலும
வீறுனவிநதுவுககு மேலேநினறு
மிருதுபெறறமௌனியலலோ வெட்டினோ. 87

வெடடினாமௌனியநத விநதுபாமபை
வேதாநதமெ றறதொரு வாளினாலே
தடடினாமாயைகயைததான சணணிககீழ
சசிதானநதவெளளச சாரபினாலே
ஒட்டினோரோடடினார் நிறகுணததினமடடு
முததபேனமதுவலலோ ஞானவீதி
தொடடினாதொட்டினா சகலமெலலாம
செகசசாலவிததைதயெனறு தெளிநதுபபார. 88

தெளிவதுகாளனிதலல வாயபபேசசலல
சிகாரபெணகணடால ஞானமபேசசி
அழிவதுதானசடததுககு வநததகூறு
அதாமுணடுகூடுறது போகமெனபார

கழிவதுதானகாலேது வாசியேது
கைவிட்டமௌனததிற கலபபமேதது
ஒளிவதுதானெனனுளே» வெனறுலோக
ரொருகோடிமாணடாாக ளுண்ணிககாணே. 89

காணபபாபிறபபிறப்பு பெணணாலாசசு
கைகடநதமாயமெலலாம பெணணாலாசசு
பூணபபாவிநதிரியம் பெணணாலாசசு
புகழுபெரியவாசனையும பெணணாலாசசு
தோணபபா ஈனமபுததி யாஙகாரததில
சொககிசசுபபெண்ணாலே சூடடிபபாரு
ஊணபபாவூணப்பா வுரைககசசொனனேன
னுலகததிறறியாதே விண்ணிலாடே. 90

ஆடையிலேவிண ணுககுட சிததர்கோடி
யநதநதமலைகளிலை தாககவோடி
ஊடையிலேயணடததில முனிவாகோடி
உறறுநினறபதமளவும ரிஷிசளகோடி
தேடையிலேசதாநிததம வேதமபாரு
மேசாநதுநினறமோனை யையிலே தெளியச்சொல
நாடையிலேயெனனோம மவுனததிலநாடு [வார
நகரமாயவாசனைததான நனறுயககேளு- 91

கேளப்பாயிதைவிட்டு வுலகஞானி
கேடடதெலலாஞசொலலுஙகிறேனமககாளமககா
நாளப்பாஜெகமெலலாஞ சாஙகமெனபான் [ள்
நலமான நூலபாரான நிடடையாவான
சாளப்பாமவுனமெனபான விணணைபபாாபபான
சாதகததைவிடடுவிட்டு சீவனததிறசொலவான
கானபபாதினநதோறுந தாகக மபேசி
நலமானபெணணோடு மயஙகுவானே. 92

மயங்குவானபொனறேட வெகுபிரட்டிபபேசி
மகததானஞானமெலலாம வநதுதெனபான
தயஙகுவானமண்ணுலே சாாவுகாருன
சாதகமாயோகததிற சாரநதேனெனபான
றியஙகுவானநோயவநதா ற பூரணமேயெனபான
செகசசாலதிரேதாயி சிரிபபாளபாாதது
முயஙகுவானசமாதிவிடடே ஙோயோ வெனபான
மூடமொறறஞானமெலலா முலகிறபாரே. 93

பாரபபாசாரமிது சமாதிககாக
பாழானஸதூலமெனபாா கோடாகோடி
நேரபபாவாதமவநதால ஞானமவநமெனறு
நோாகவலைநதவா கோடாகோடி
ஆரபபாவுலகததில ஞானிபுணடோ
ஆராயநதுநானகணடே னெனபாாகோடி
ஏரபபாவுழுதலலோ வெளளாமையாகும
ஏரிலலானறுததடிதத கதையுமாசசே. 94

கதையாசசுவுலகததில ஞானமொழிவாதங
கைகொணடாறசொலவாரே கலிபோலநெஞசே
அதையாசசுவிதையாசசு யெனறுசொனனால
அவனகையிலொனறுமிலலை யறிநதுகொளளு
உதையாசசு அரனுடனே தொழிலேநிததப
முதுவானவனமாதி புணமைமேதஞ்ஞ
கதையாசசுஆனாலும பொஙகியுளளம
கடுவனபாராசயோகி ஞானிதானே. 95

தானெனறவாதியிலே ரெணடுவிதமுணடு
சணடாளவாகியெனறு உணடுடுதகிபபொஙகி
வாவெனறஞானமெலலா மேதைகணடபினபு
மகததானபெணணோடே கூடியாடி

காமினென்றராகமொடு மேளிக்கைசப்ப தந்துக்க
வண்டபெண்ணேதாயமேப மேலே கந்திச சென்று
உளென்றுட்டம்புக்கு மப்படித்தகுப்பா வென்பார்
ஊனுத்தப்பனுக்குச் சென்னமென்ற நரகந்தானே.

நரகமென்றபெண்மேலே யாசைவிட்டு
நாதாந்தவேதாந்தஞ் சித்தாந்தப் பார்த்து
நரகமென்னவுலகமெல்லா மனதில்வைத்து
நலமானதேவியுட கிரியையிலேநின்று
நரகமென்னஜடமுதலாய நாமல்லவென்று
நாட்டினுள்ளேச்சதீட்டைச் சுட்டந்தபின்பு
நரகமென்றசிவசோதகை வறுமைபோற்றின்று
நாமறியோமவாதமென்று யிருப்பார்காணே. 97

இருகையிலேசதகோடி தொலையச்செய்வார் [பார்
இத்தனைக்குப்பொருளேது யிவர்வறுமைகெண்
இருகையிலேசெய்நீருஞ் செந்தினசுன்ன
மெடுத்தெடுத்தடுக்கிவைப்பார் அநேகங்கோடி
இருகையிலேதொழிலெடுப்பா ராருக்குங்காட்டா
ரில்லையென்பாருண்டென்பா ரனேகம்பேர்கள்
இருகையிலேசாந்தித்த பறிவா ரூட்டி
இருப்பார்கள்பவுனமுத்த வாதிதானே. 98

வாதியென்றாலவன்வாதி மவுனவாதி
மகத்தானபிரபஞ்சத்தே யிருந்தாலென்ன
வாதியென்றால்ரசவாதி ஞானவாதி
வாங்காமற்சமாதியிலே யிருந்தவாதி
வாதியெல்லாநிஜவாதி நிர்மலத்தினவாதி
வாயதிறக்க அண்டத்தே வாழுந்தவாதி
வாதியென்றாலவரிடத்தே சித்தாசொல்வார்
மயங்குகின்றஜென்னமில்லை மூத்திதாமே. 99

முந்தியிநதவாதிக்கு வருகுமெனறு
மூசசுமுதறசிவனசொனனு மெனறுசொல்லி
கததியிநதசிவசொததைப் பெணணுககீநது
பாழானவிஷயமெலலாம பணணிபபணணி
அததியெனறபஞசகததை பணணிபபாவி
ஆஙகாரததாலதிரிநதும வேஷைதபோட்டு
மறறுமினறு அலைநதவாககு நரகமெயதி
மாளுவாாகோடிசெனமம மாளுவாரே. 100

மாளாமலிருககவலலோ வாதஞசொனனேற
ப ணைடிறநதுயாணைடிறநது பிறககநனறே
வெருளாயலமனபிடிதத வாதியிலை
வெகுசுளககுமேயறுதறது ஞானவீதி
அருளாமோபொருளாமோ வெனறுயெணணி
அலையாமலநினறவனே வாதியாகி
அருளாமோவெளியாமோ வெனறுயெணணி
ஏககமெவளிசுததயிருளாகிபபோமே. 101

ஆகவபபாயிருபதது அஞசுநூறு
அறைநதிடடேனவாககதை யறிநதுகொளளும
ஆகவபபாயிதுகளுளளே ஞானமநூறு
அபபுறததேசொனனதொருஞானநூறு
ஆகவபபாயிருபபது யெழுநூறாநதான
அறிநதமட்டுமசொலலிவநதேன வலலோருணடோ
ஆகவப்பாபாாததுரை விகபமுஞசிசசி
ஆகியெனறகுருவருளால சொனனமுறறே. 102

சடடைமுனிநாயனா முன்ஞானம-100 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

கைலாயங்கம்பிளிச் சட்டைமுனிநாயனார்

அருளிச்செய்த

பின் ஞானம் - 100

கைலாயப்பாதத்திலெல்லையாண்டக்
  கடவுளென்னுந் தெட்சணா மூர்த்திபாதம்
கைலாயத்தெய்வமென்ற ஆயிபாதம்
  கருணையுடனே பற்றிநித்தம் ஞானம் சொல்வேன்
கைலாயநிர்க்குணமே நிர்மலமே மெய்யாய்
  காட்டுகின்ற திருமேனிச் சட்டைச் சின்மயப் பாயக்கையில்
கைலாயப் பராபரையாய் வாழ்மேட்டுக்குக்
  கட்டப்பிள்ளை ஞானக்கதைப் பாடுவேனே 1

பாடுகிறேன் சரியையென்ன தேவிபுடதீட்சைப்
  பரிவாகக் கிரியையென்ன தேவிபுடபூசை
பாடுகிறேன் யோகமென்ன மாசியற்றவமூர்த்தம்
  பாங்கான ஞானமென்ன மௌனத்தந்தப்
பாடுகிறேன் திட்டாந்த ஐயிதோகிதம்
  பாங்கான அஞ்சலிதான் மனப்பட்சக்குந்தேகம்
பாடுகிறேன் பாலமுனிவருக்கேயென்னூல்
  பரிவான நல்ஞானவித்தைப் பளிக்குந்தானே. 2

தானென்ற ஞானத்தின் பூமிசேர்ந்து
  சாதகப்பயோகமென்று அபாரவீடு
வானென்ற பூமியிலே விசைதகேளுந்து
  மறிவிற்குமறிவான வுகாரவிந்து
வேணென்ற வெளியல்லாப் படைத்துநின்று
  வேதாந்த அண்டமென்ற மகாமாச்சு
கோவென்ற நாதப்பங்கே சூரியாடுங்
  கூப்பிட்டார் கேளாது கண்ணும்போச்சு. 3

போச்சப்பா தத்துவங்க ளனித்தியப்பட்டு
புனல்கெட்டு நிலங்கெட்டுப் பொறியுங்கெட்டு
ஆச்சப்பா மணவரையில் மயங்கிநின்று
ஆடிவகோர்பட்ட போலசைந்து தளர்ந்தும்
நீச்சப்பா டிநீச்சு நீரோடியிவெள்ளம்
நீலியதுகளையேது தவணையது
மூச்சப்பா வடங்குமுன்னே பாசையவந்து
சுத்திமுதிர்ந்தறிவை தள்ளிவிடுமோசங்காணே 4

காணப்பா மணவரையா மாறுக்குள்ளே
கட்டத்தேறப்போகாது கலக்கமெத்த
ஊணப்பா வென்றுசொன்னால் வனமூணுது
வுறறுமெள்ளப்பிடித்தாலும் மாயைவந்துகட்டும்
வீணப்பா உலகத்தோர் ஞானமெல்லாம்
வேதாந்தசித்தாந்த மென்பார்கோடி
தோணப்பா ஞானமென்ன தண்டிப்பிலலைச
சூடாக்கொடிவொளிபோல தோன்றுந்தானே. 5

தானென்றநி மலபா பனத்தினவீடு
தானட்டறுத்த ணடிமூலவிலிபோற்றும்
கானென்றபனத்து சக்கத்தைதக்கெசந்து
கற்பமுண்ணவல துண்ணால் வாசிதோறும்
பானென்றபானத்தை பொதைக்கிமலிதிலலு
பகலிலுங்கேசத்தில மனந்தானெட்டு
வானென்றவெட்டவெளி வடிவுகண்ணு
ம[illegible]நவிகூடே. 6

கூடுவதுநிமகருமினனே குளிகைபட்டுங்
கூப்பிட்டாலபூரணந்தான் கூட்டப்பு
மாடுவதுமணவரையில் மாயம்போக்கு
மருவிலசொக்கிநின்று ஆட்டுவிக்கு

மாடுவதுபூரணத்தில் வேறறிக்காட்டும்
நலமான சாணேடாரா செயுவுனமீனருகுகம்
கேடுவதுசித்தருக்க குளிகைகட்டி
செத்தபோக்குவாதமென்ற சேட்டுதானே.

தேட்டானவரையடந்து பின்முந்தாண்டுத்
தெளிய மைவாறிவினிட வைகுந்தாண்டி
நீட்டானபூரணத்தின்வரை காணவென்று
நேரானமூனாறுவகை யறிசொக்கிப
பூட்டானபூட்டென்று பிறங்கிவிட்டு மைவந்தா
புகழானவெகுளியி லேறப்போகா
ஆட்டானகைலாயப பரப்பரையாயவந்த
வாசசரியமூலகுரு வாக்குங்கேளே. 8

கேளப்பாமூலகுருக் காலாங்கிபிள்ளைக
கொடியானகாலாங்கி மைந்தன்போகா
நீளப்பாபோகர்பிள்ளைக் கொங்கணார்தானகேளு
நேராகநான முறைபோருகி
தாளப்பாபேருவிலே தவசுபண்ணி
சாதகமாயகைலாய வாசகபானா
ஆளப்ப பிள்ளையென்று லவடுபிள்ளை
யாசசரியமிருவமுனைடு செ லலுகிறேன். 9

சொல்லுகிறேனசிங்கென்று முனனேயூணி
சோதிக்கண்டபின்பதிலே பன்னையூணி
சொல்லுகிறேனவுங்கென்று பின்னேயுமாணி
சோதியிலே யுக்ஷங்கள தனமுங்கண்டு
சொல்லுகிறேனபினபலலோ பவுனமுனனி
உணாநதேறிகளமெல்லாம் பாரத்துக்கண்டு
சொல்லுகிறேனபுருவமையத்திறகூடி
துரியமென்ற அறிவிலுள்ளே நோக்கினோ. 10

சொக்கியலைமேலா யுறிகைவிட்டு அந்தண்டேறி
துய்யாறவேசமா திருளாளே கறபமுண்டு
சொக்கியலைமேலா மூலாதாரம் சட்டகத்தே யாக்கை
சுரூபவரைகாணவென்று துணிந்துபோங்கி
சொக்கியலைமேலாயேறுவாசற்கு யின்னவிதமென்று
சோதித்துக்கண்ணையெல்லாம் பார்த்துப்பார்த்து
சொக்கியலைமேலாயேறி நவக்குரு சுரூபமணிமயனா
குருஷமாமூலவட்ட நூல்பார்த்தாரே [று

பார்த்தறிந்தாரிந்தமணி வாதமென்று
பரிவானகைலாய தெக்ஷிணமூர்த்தி
சேத்தறிந்தசதமுடைய வாகமாய்
சீட்டரிலேதிருமூலர் சண்டிகேசர்
மாத்தறிந்தசனகாதி நாலவரோடு
மருவிநின்றவியாக்கிரமா பதஞ்சலியினோடு
போகறிந்தவடியேனு மென்பதுபோ பிள்ளைப
புகழானபூரணக லெழுமடென்றாரே 12

எழுமையிலேநிமலம்போற சட்டமோகாணு
தேவென்றுரறபூரணந்த மனதுக்குபேசும்
எழுமையிலேகுளிகை முதற்காண்டிறபத்து
ஏற்றியதோர் தீபத்தின் சுடறபொறகாணும்
எழுமையிலே தேசமில்லை கோடாகோடி
கொடுத்தசட்டை குருட்டமா யிருந்துசென்றுல
எழுமையிலேபோலெழுமபி பெளனமுறறு
மிருந்துதைத்தசமாதியிட பலந்தானகாணே. 13

காணப்பாசொரூபமென்று பமலிதாமென்று
சையடங்காத்தட்டபா சித்தியென்று
காணப்பாகைகொண்டுத்தசு சின்மய நந்தவா
பொருளோடேவருளான போகத்துக்காட்டிக

சேர்ணப் பக்கோனர் பிறக்கும் சுரமா தாமா
சமயாசயிசைநக்கிலே செகதிறன்பார்
விணப்பாயறறசென்றா சின்மயத்தைக்காட்டி
வேதாந்தமூலத்தை விளம்பென்றேர். 14

விளம்பினோசனகாதி வேதாந்தங்கோடி
விரித்தராபவனத்தைச் சண்டிகேசர்
விளம்பினோபதஞ்சலிபு ரனந்தங்கோடி
விரித்தலமேலா திருமூல பினசஞ்சொன்னார்
விளம்பினோவாயாத்தர் பென்றுயாணும்
விரியாமலிருநூறு ஞானஞ்சொன்னேனன
விளம்பினோலெகுவாக வெயநநூல ஞானஞ்சய
வேதாந்தமிருநூறும் விசாரந்துகாணே. 15

காணப்படாமூப்பணியுங் கைசலாயவாக்கம்
கழிய மற்றிள்ளைசட்டைக மற்றோரகிலலை
தோணப்பாவிதமூன்று சித்தாசொல்வார்
சொற்பெரியபூரணமே சொல்லவேணுமா
விணப்பா ஆருதனு சொல்லக்கூடா
வேதாந்தஅந்தத்தில் வெளியிறக்கூடம்
ஆணப்பாவருபதத நானுப்புகருள
ஆருங்கிடையாது அறியாகாணே. 16

அறியாதகுளிகையுடன் சாரணையிறகுத்து
அதன்பெருமைக்காணவென்றால் கொங்கணரைக்
அறியாதவகண்டமுதற் புவனம்பார்த்து [கேளு
மருவியதோர்பதம்பார்த்துத் திரிந்துஆடி
குறியாகக்கற்பமெல்லா மேறிப்பார்த்து
கூறுதபூரணத்தைக் காண்பேனென்று
நெறியாகமனமுறைக்கக் குளிகைகட்டி
நேராகமணவரையி லேறினேன். 17

வாறிருப்பாறிவரையி னியல்புங்கண்டு
யிதபாகவாறிவிளிட வரையிறசென்று
தேறினாமனமுரைத்தார் கண்டதத்தற
சோநதேறிசோநதேறி யொருவரையிறனடி
கூறினரிவவளவு பொன்னுருவென்றார்
கூசாமலப் நவரையில் குதிரைப்பேட்டா
மாறினலசோறுமணமடிடித்துச்சென்றார்
வரைமூன்றுங்கட்கவொரு கறபமாச்சே 18

ஆச்சப்பாநாளவரையி லேறும்போது
அ கராவெழுகோடி யிடிபோலநாதம்
மூச்சப்பாகோட்டய முனிவொன்றே
மூங்காநகமானமையிறல பின்னுநெசென்றார்
கூச்சப்பாறுவரையிற போகக்கிற்று
குருகுறனமொழிநதிலே மனமுநதேறி
பேச்சப்பாசடமொன்று நிராசையாகி
புசகினா றுவரையிற புக்கினரே 19

புக்கியலலே சுழலகாறறின் றுருப்போல
புலப்பினாமூலரூட போனபோன
மக்கியலலே பனபோசசு குளிகைபோச்சு
மாருதபெளனமுனனே மாணடுபோச்சு
ஓங்கியலமேலாசிலமபொக்கா னுளனேவாங்கி
ஓகோகோகுளிகையது கீழேவாங்கி
சொக்கியலலோயென்செயவே னென்றுமயங்கி
சூரியததைவிட்டுமெள்ளக் கீழ்க்கொண்டாரே.20

கீழ்கக்கொண்டார் கீழ்க்கொண்ட கொடியாருசித்தா
சேகரததைவிட்டுமெள்ள அறிவிலவந்து
நாட்கொண்டபாடெலலாம் நினைததுககொண்டு
நானபிழைததேனென்பிழைததே னென்றுசொலலி

ஆடச்சொன்னபடியினாற் குருவே பூரணத்திலே நின்றீர்
 ஆச்சரியமென்னயின்று மிவரையேயையா
வேடங்கொண்டபெற்றவகத்தை யீந்தேய
 வெளிவெளியாஞ்சிலம்பொலியை யறிமென்றாரே.

பேயென்றுசொல்லுமுன்னே பேறுகண்டபோகப்
 பேகாந்தசிரோமணியைப் பெற்றதினாலே நான்
கோனென்றகுருவுக்கு அவரேசீடர் [கா
 கோடிலக்ஷத்தொருசீஷ னுண்டோகாணேன்
பானென்றவேதாந்தரு சித்தாந்தப் பாரத்து
 பவக்கிறைதாரகுளிகைமுதலவாக்ய பாரத்து
தேனென்றகைலாய வர்க்கமாகி
 சித்தருக்குச்சித்தராய ரிஷியானாரே 22

ரிஷியென்னசிலம்பொலியைக் கண்டோ ருண்டோ
 நோக்கவத்துக்குள்ளே சேர்ந்தாருண்டோ
ரிஷியென்ன ரஸவித்தை யறிந்தாருண்டோ
 நிமிஷத்திலேகவனமுற்றுத் திரிந்தாருண்டோ
ரிஷியென்ன அண்டமுகற் பவனந்தாண்டி [லும
 நின்றநிறையாயக்கண்டு வந்தோருண்டோசொல்ல
ரிஷியென்னபவனமுற்று சமாதிக்குள்ளே
 நின்றதிருலதிசைமையாய நினவாயக்காணே. 23

சாணப்பா ரிஷியாட்டுஞ் சித்தராட்டும்
 காரணமாயயவனத்தே நின்றோராட்டும்
பூணப்பாபூரணத்தை நின்றோராட்டும்
 பொன்முகப்பமுதலாய புகழ்ந்தோராட்டும்
தோணப்பாவாசிபூட குதிரையாட்டும்
 ஒன்றுமற்றுத்தன்மயமாய நின்றோராட்டும்
தோணப்பாய்த்துவெல்லாம் தொங்கணாக்கோலெல்லால்
 சூழ்ந்லகிறசித்தருண்டோ சொல்லிடுவோ 24

சொல்லிடமாயனுண்டோ குளிகையுண்டோ
சூட்சித்தகற்பமுண்டோ வாசிதானுண்டோ
பலசட்டவாரமுண்டோ சுன்னமுண்டோ
பக்தானசிக்கியுண்டோ ஜெயநீருண்டோ
வெவ்விட்டாவிடமுண்டோ சாரணைதானுண்டோ
வெவ்வேறேசூட்டுகிற குடோரியுண்டோ
அல்லிட்டாவேதைக்கு சிறுவனந்தானுண்டோ
அப்பனேபதினெழு மமைத்திருந்தே   25

அமைத்தியவாமூணுகாண்டப்பாடியதோரங்கமென
வந்தித்தப்பிள்ளைகளுக்கு மறிவுதோன்றும   [று
அமைத்தியவாபாடினது பொறகப்பிபோல
அறிவுகெட்டமிலேச்சருக்கு வாதசித்தி
அமைத்தியவாகருவெல்லாம் வெட்டவெளியாக
அங்கங்கள்மறையாமற் சொன்னோசொன்னோ
அமைத்தியவாபாட்டுக்கு நம்முடைய நூலதா
னருமாகமறைப்பென்று அமைந்திட்டாரே.   26

அமைத்திட்டார் நூறு பிள்ளைகளே வேணடி
அப்பப்பா தெளிவு சாத்திரந்தானமைந்தா
நிறைந்திட்டஆரணம் போல வெட்டவெளியாக
நீங்காமற்றுறந்துவிட்டாருளார்ந்தபொருளாம்
குறைந்திட்டபத்தில்லை நிஷ்களமாயபுத்தி
கூறுதபொருளெல்லாங் கூறிவிட்டார்
வரைந்திட்டப்புவுமெல்லாம் வெட்டவெளியாக
வாய்திறக்காவிதத்தையெல்லாம் விளங்கினோரே.   27

விளங்கியதோர்கொங்கணரால் மூலவாகக
மகத்துவந்தானுண்டாச்சு மககாளமக்காள்
விளங்கியதோர்கீர்த்தியுண்டோ வுங்களாலப்பா
வெட்டவெளிக்கப்புறத்தே செல்லமாட்டீர்

மூளங்கியதோர் குளிகையென்ன காயசித்தியென்ன
மூச்சற்றவிடத்திலே நோக்கமென்ன
பிளங்கியதோர் சித்தருட வாக்கமென்ன
போயபக்காளமூவஞ்சி பேசிற்றுனே. 28

தானென்றுசொன்னதென்ன யென்னைப்பெற்ற
சச்சிதானந்தவெள்ளத் தயவுள்ளாரே
கோனென்றமுக்குளிகை நம்கண்டையா
கொடியசெ ரூபவனித்தை நம்கண்டையா
பானென்றவ சிவித்தை நம்கண்டையா
பாங்கானகாயசித்தி நம்கண்டையா
வானென்றவெட்டவெளி யேறியாடி
வருகிறேனவிடைகொடுத்து வாழ்த்திட்டாரே. 29

வாழ்த்தியுன்னையனுபவிஞல பூரணந்தான
வரைகடந்து ஆறுவரை யேறுவாயே
வாழ்த்தியுன்னையனுபவிஞல நாகத்துள்ளே
மயங்காமற்செல்லுவையோ மைந்தாசொல்லு
வாழ்த்தியுன்னையனுப்பிஞ விடியிற்குள்ளே
பயங்காமலியங்காமல் மருவுவாயே
வாழ்த்தியுன்னையனுபவிஞ லென்னமுன்னை
வாய்பேசச்சோவரைக்கு மிக்க பார்க்காதனே. 30

மார்க்கமென்னயென்னையீன்ற கைலாயமூர்த்தி
மந்தாரசமாதியுள்ளே காபம்மொன்று வாழ்ந்தே
சோகமென்னசிவாலயங்கள் பலிசெய்ததுண்டேன
சிவயே நீரன்றி வேறொன்றுகாணேன
ஆகமென்னகுளிகையிட்டுசென்றுபோயே
னங்கங்கேபனந்தேறிப்போவேன
தீர்க்கமென்னசொக்கின்ற சொக்கிப்போறேன
திருப்பிஞலஜடத்தோட திருப்புறேனே. 31

திருப்புவாயேயென்மகனே திடந்தானுண்டோ
சிறுபிள்ளைபுத்தியல்லோ செப்பாய்நீ
வளர்பிறையோ தேய்பிறையோ ரவியிலுள்ள
வருவதுபோலல்லவது மாட்டுவங்குப
பருவபிறையோ யோகமது பிறவிகோடி
பாங்கானவொளிக்குள்ளே கண்ணேகூசும்
அருட்பிறையோமனந்தனும்பும்மொட்டாது
அப்பாலாயென்மகனே யறிவாய்நீயே. 32

அறியாதவரைப்பார்க்க நானு நானேற்
அய்யனேமூன்றுவகைக் குள்ளேசிக்கி
நெறியாநாலவரையிலேமுட்டாற
நிமிஷத்திலறிவினிலே வந்துநின்ற
பறிவானப்படைத்த கோங்கணரேசித்தர்
மறைநூலையானகண்ணேன மைந்தாசொல்லு
பொரியானவழியடக்கி சூக்ஷமாகி
போனவராரபோகருட பிள்ளைதானே. 33

பிள்ளையென்றால்வரல்லோ போகருக்குப்
புகழானரிஷிகளெல்லாஞ் சித்தரென்பார்
பிள்ளையென்றால்வாதனல்ல மூலரிடம்போன
சச்சிதானந்தவின்ப மானபிள்ளை
கொள்ளையென்றால்வாகொள்ளை ஞானவீதி
கொடிநாமாசிலம்பொலியை கேட்டுமீண்டார்
விள்ளையென்றுவந்த்திருல கீதத்தை சக்கு
மலந்தாந்தஅந்தமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றுசொல்லுவதென்ன பேயவாளையா
புத்திசொன்னபுத்தியெல்லாம் போட்டிட்டாயோ
வாச்சென்றநின்வயிற்றிற் பிறந்தபிள்ளை [போ
வந்தாலென்கெட்டாலென் மகத்துவந்தானுண

கோச்சென்றநாவமென யிடிந்தாலென்ன
கோடிரவிகாந்தியென்ன பயமுண்டாமோ
ஓச்சென்றசிலம்பொலியைக் கண்டுவாரே
ளொருமனதாய்ப்பூரணத்தி லுன்னிடீரே 35

உன்னிடா அண்டமுற்ற புவனந்தாண்டி
யொருநொடிக்குட் பதந்தாண்டிமுப்பாழுந்தாண்
பன்னிடிருள்மனையைக் கண்டுபே றறி [டி
மருவியதோர்பூரணத்திற சென்றுயேறி
பன்னிடாதினந்தோறும பழக்கமையா
பாயுடனே துடந்து வரைகளாறும
தன்னிடாயோகற்பய னுமதாளா றபோறேன
தயானிசிசடாக்ஷித்து அனுபவீரே. 36

அனுபவுறகபிறருன்னை யானசென்றுவாரே
னவவளவுங்குனக்குநீ யட்டமாயநில
தனுபபிறந்தசனிபோலே சென்றுதாண்டி
சாதகமாய சொருபமணி மூன்றுங்காட்டி
கனுபபிறந்தகபலியது பூண்டுங்காட்டி
காட்டிலேயவுமா சித்திலைகாட்டி
உனுபபிறந்துமோரத ணடி யொருவரையிலேறி
றிறறயமுவரையி லோடினேனே. 37

ஓடினேனமூவரையி லிடியோகோடி
ஓகோசோரவிகோடி வன்னிகோடி
வாடினேனமனமிளைத்தேன் மயக்கமானேன
வாயிலிட்ட சுளிகைசென்று யேறிப்போறேன
நாடினேனகறபபொன்று மூவரையிறருண்டி
நலமாக ந துவரைகள்ளேசென்றேன
ஆடினேனாடினே னறிவுசெட்டே
னாகாரபோசமென்று யிரங்கினேனே. 38

இருங்கினேனே யுவனைக் கண்டபுறமேபோக
யென்னனைலை முடிப்பது க்கபோதோ அந்நிலை
இருங்கினேனே யக்கா ளுடனே வாடோ
வருடீச மருயபிள்ளை யென்னபேசக
இருங்கிநே னினனுள பினனையாசெல்லா
ஏகவெளிதிக்காடு பிடியோகோடி
இருங்கினேனினனுளமே முடிவுகாணே
ஏறினோமெகா பகணாதா னேறிறாம். 39

செங்கணான மந்துவம்.

ஏறியதோரொங்கணையே போலேயிலலை
ஏகவெளிதீக்காட்டு லெபபடியோபோனோர
பாறியதோரானப்பிடிததார யோகநிஷ்டையானோர
மானெவகுநிஜமென்று வாயமைபூண்டார
கூறினதோர் ருவரையைக கண்டுமட்டக
குமறியதோர சிலம்பொலியைக கேட்டுமீண்டார
ஆறியதோரானங்கண்டார் ருவரேசித்தர
ஆச்சரியங்கொங்கணர் போலாகாணே. 40

காணரிதுகாணரிது கோடாகோடி
கண்டுநானபாபரூக்ஷ சிததர்களுளளே
பூணரிதுபூணரிது வகண்டவீதி
புகக்கியலலே சிலம்பொலியைக கேட்கமாட்டார்
ஊணரிதுஊணரிது வெளியிறபாதது
ஓடுவரோயென்றீர்கள மக்காள்நீங்கள
தோணரிதுதோணரிது தாயாயநின்றஞானம
சீடருக்குளளோரறிது துரியநதானே. 41

சங்கதாா.

கானென்றபூரணத்தை சாங்கசாதோர்கள்
சகமெல்லா நிர்கருணையாய நின்றதெனபார
வானென்றவெளியெனபா ரொன்றுமிலலையெனபார
வாய்பேசாசொனனுக்கா றபோயோ சொல்லு

கோனென றகுருவருளால் சமாதிகூடடி
குவிநதுநின ற மவுனததினநிலையைபபறறி
ஊனென றவுடமபைவிட்டு அறிவாயநின று
உலாவுநதேசஙகமெனறு வுரைததிடடாரே. 42

உரைததிடடகாரமெனன பிரிதிவுபோககி
யோடுகிறவாசியினுல் யோகமபாரதது
மறைததிடடமவுனததோடே மவுனமூட்டி
மருவியநதவறிவோடே வாசமாகி
நிறைநதிடடவகணடததிற செனறுஆடி
நேரான அணடமுசற புவனமபாரதது
முறைததிடடநதபபா ற சமாதிநினறால
முழுயோகிமுழுஞானி மோகஷாவாயே. 43

ஆமபபாயிதுககுமுனனே யப்பியாசமாகக
மறைபபுரனஷடாஙகம நனறாயககேளு
ஓமபபாவகையாக விரிததுசசொலவே
னுததமனே சாட்சியாம நிததிரையையபபோககு
தாமபபாசகாநிகதம தாரகததேநிலலு
சாரநதுநினறகேசநிலை சதாநிததமபாரு
சோமபபாலகழிததோடுங கேசரியைககணடால
சொலலாதமுததிரையைச சொலலுறேனே 44

சொலலுகிறேனரவிமதியு வனனிச் கூடிச
சொலிததுநினறவிடமலலோ கேசரிதானப்பா
சொல்லுகிறேனதைபபாரு மனஞ்செயநீராகுஞ
சுததவெளியடியோடே தாககியேததும
சொல்லுகிறேனமனமபுததி சிததமெனபார
துடாநதுநினறருபததை கூடடிககேளு
சொலலுகிறேனறிநதபடடுமபுருவமையம
சூகஷமதொடடேறி யஷடாஙகததைககேளே 45

கேளப்பா யேமத்தைச் சொல்லவேணுங்
 கெடியானநேமமுட னாசங்கொண்டு
வாளப்பா பிராணாயம் பிரத்தியாகாரம்
 மகத்தானதியானமொடு தாரணையுங்கேளு
தாளப்பா சமாதியிட நிட்டையங்கம்
 தனித்தனியேசொல்லுகிறேன் நன்றாய்ப்பாரு
வேளப்பா யேமமென்ற பத்துஞ்சொல்வேன்
 வேதாந்தம்பெற்றிருந்தார் பெரியோர்தானே. 46

பெரியோர்கள் அண்டமென்ற ஆன்மாவைநோக்கி
 போனபரிசின்ன மனதுமாகி
அறியோர்கள்சாதியென்ற ஆச்சிரமமிட்டு
 ஆசையென்றவிற்பெல்லா மடித்துத்தள்ளி
பரியோர்களிங்கிசையை நீக்கிப்போட்டு
 பராபரத்தைநோக்குவதே அங்கிஷ்டமாகும்
சரியோர்களாவதுஞ் சகலமதத்தாலுந்
 தனித்தனியேகண்டிக்கப் பட்டதென்பாரே. 47

என்பார்களிங்கிசையாயிருக்குமாண்பா
 யெங்கெங்குநிறைந்திருந்த சுரூபமூர்த்தி
அன்பார்களிதுவல்லோ சத்தியந்தானமைந்தார்
 ஆரதிக ஆன்மாவா சரீராதிசுபாவம்
வன்பார்களபகரிப்பை விட்டுவிட்டு
 மனமுனைத்தாலதிக மென்றுபேரு
தன்பார்களபிறச்சரிபுஞ் சரீராதிசுபாவந்
 தானென்றதற்றுலத்தின் லக்ஷணந்தானபாரே. 48

பாரப்பாபிரமமதுசுபாவமாக
 பரவியதுநிரந்தரமுஞ் சரித்தாலன்று
நேரப்பாபிரமமிதுசரிய மிதுவாங்கண்டால்
 நிரந்தரமுந்தயவிலுட நினைவுகேளு

தாரப்பா சரீரத்தி லெருந்தாலந் தீக்கி
சகலஜெனப் பயமைப்போ லென்றுமெண்ணி
ஆரப்பா சுபாவத்தி லுறும்போ ருஞ்செய்வார்
அவரவர் லோகாயவுடை யந்தோ ரறிந்துகாணே. 49

காணப்பா வேதாந்த சாத்திரப்பேர் மனமும்
கண்டுகற்ற சமயமெல்லாம் பொய்யென்றுதள்ளி
ஆணப்பா திட்டப்பால் ஆக்ஷேபமப்பா
வீக்ஷணமுஞ் சீதளமுஞ் சுத்தகத்தமேலே
வீணப்பா மாருபி மானம்வந்து
வெறும்வெளிபோற் சொற்பனமா மென்றுதள்ளி
மீதாணப்பா தாங்காமல் கண்டத்துள்ளே
சொக்குவது சமயமென்று சொல்லலாமே. 50

சொல்லலாம் வேதாந்தத் துள்ளேமுத்தி
தொடுக்குறியாஞ் சாத்திரத்தின் முத்தியில்லை
வெல்லலாங் கிஞையில் சொன்னபொருளெல்லாம்
வேறில்லைநாமதுதா னென்பதலோமுத்தி
அல்லலாஞ் சொற்பனம்போ லவத்தையிலோண்டு
துகிலமெனப் பிரபஞ்சமெல்லா மென்றத்தூழ்கி
நில்லாம லற்புதமாய நிற்கயிடமற்று
நிராலமாய நிற்கிறதோர் பூரணந்தானென்ன. 51

தானென்ற பூரணந்தா னென்றெண்ணி
சந்தித்தப மறுவாம லிருந்தானாகில்
வானென்ற கலிந்தகாரி யாச்சுதாச்சு
மருவியதோர் சாஸ்திரத்தி னலேயப்பா
கோனென்ற தன்னிடத்தே வந்தவொன்றுமில்லை
கூடிநின்றுபோன தில்லை யென்றெண்ணி
வேறெண்ணநிராகருணம் வேறொன்றுமில்லை
வேதாந்தசித்தாந்தமென்ற கௌசமாச்சே. 52

ஆச்சப்பா நேமத்தைச் சொல்லக்கேளு
அறைபுறேன் நன்றுக பூரணந்தான்
வாச்சப்பா சத்தியமென்ன மித்தையென்ன
மருவியதோர் நானென்று தானென்றதாரு
வீச்சப்பா நமக்குவந்த பந்தமேது
வேதாந்தசாஸ்திரத்தால் விளங்கப்பார்த்து
கூச்சப்பா இடப்பட்டார் தவமென்றுசொல்வார்
துலாபரிட்டவிடமெல்லாங் குருட்டுநோக்கே. 53

நோக்கப்பா பிரமதி லோகத்துள்ளே
நுகர்ந்துநின்ற காமியத்தை நரகம்போலெண்ணி
வாக்கான வெறுப்பவத்தைச் சொற்பனம்போலெண்ணி
மசகமிதுவென்றுதள்ளி மனமீதேறி
தாக்கான பொருளல்லோ சச்சிதானந்தம்
தடையறவேதானா சந்தோஷமாச்சு
போக்கான வேதாந்தப் பிரமசாரம்
புகட்டுகிறகுருசொல்லும் பூரணமென்றெண்ணே.

எண்ணியதோர் மூன்றுபுந்தா னுண்மையென்று
யெண்ணியிருக்கிறது ஆமென்றுயியம்புவார்கள்
தண்ணியதோர் குருவுரைத்த வுபதேசத்தை
தானறிந்து பூரணமாய முத்தனாகி [து
பண்ணியதோஷம்பதருமமெல்லாங்குருவுக்கேயீய்ந்
பராபரத்தைத்தன்தேகம் போலேயெண்ணி
அண்ணியதோர் சுகமுடனே துக்கமெல்லாம்
ஆர்செய்துந்தனக்குவந்ததந்தாப்போலுங்காணே.

காணப்பா விப்படியே கீர்த்தியானால்
கைகடந்தசிவபூசை யென்றுசொல்வார்
வீணப்பா சகலநூ லென்றுதள்ளி
விரைந்துநின்றவிர்த்தியெல்லாம் விட்டுவோடி

ஊணப்பா குருபிறகே நிழலைப்போலே
வுத்தபனே சச்சிதா னந்தனுய
ஆணப்பா தேவிக்கு பூடாசரித்துமென்று
அறிகிறதே சிவனென்று அறிந்துகொள்ளே.

அறிந்திந்தவேதநிலை விட்டுநீயு
மப்பனேவாசனையாய் பிரபஞ்சந்தாண்டி
வறிந்திந்தபுத்திராதி பாசத்தாலே
மாயப்பவந்தமூட்டையிலே கலச்சையாக்கிச்
செறிந்துஅதையடிச்சகத்தில் வேதாந்தம்பார்த்து
சீராகநிற்கிறதே செம்மையாகும்
நெறிந்துநின்றவேதாந்தப் பிரமந்தன்னில்
நினவோடுவருகிறதே யாசைதானே. 57

ஆசையென்றுபதியென்று மதற்குநாட்டம்
அப்பனேதான்பிரமமென்றுஆசான்
நேசையென்றுவுபதேசப் படியேயென்று
நோக்கவேதாந்தப் பொருளென்றெண்ணி
பூசையென்று புறத்தெல்லாந் தள்ளிவிட்டார்
லுத்தபனேசிவமென்று சொல்லுவார்கள்
காசையென்றுயென்னென்ன சாரியங்கள்வந்துங்
கைவிட்டதுக்கம்வந்து கலங்கிடாதே 58

சலங்காபலபிரமமென்றுமெண்ணி
கவட்டற்றுநிறந்தரூபம் வேதாந்தம்பார்த்து
இலங்காப்பநிற்கிறதே விருசப்பா
பச்சதானதேபமென்ற பந்துபாச்சு
இலங்காமவிருப்பதையு மனுஷ்டித்தாக்கா
லென்மகனேயனாந்திட்டப யில்லாவிட்டால்
துலங்காதசுவரில்லா சித்திரம்போலாகும்
சுழியத்தானடிப்படை மூன்றென்றுவாறே 59

வாராசுகாசனமா யிருநதுகொணடு
மருவியதோாமூலததில வஙகென றுபூரி
கூருககுமபிதது மாததில ரையேறங்க
சூரியோடேகிகா ரததால ரேசிரேசி
கார கவிபபடி நா ளஙகென றுகுமபி
சாதகமாயிதுமூன றுந தீரநதபினபு
ஆறுக அகாரமுத லுகாரஙகூட்டி
யபபனேமவுனததாற கும்பிததேறே. 60

குமபிததுமௌனநதான குவிநதபினபு
கொளகியதோர்மூலததை விடடுநீபுந
தமபிததுககணடததே நினறவூறு
காலடஙகியுரைததபினபு மேலமூலமநினறு
சொமபிததுவறிவே டே மௌனமபூரிச
சுகமாகபூரணததை யதுககுடகுமபி
தமபிததுமனததோடே ரேசகததைபணணு
நலமானபிரமமெனறு பிராணனுசசே. 61

வாசசபபாவிதுவல்லோ பிராணுயாமம
அறிநதவனாசிவயோகி யறியாமறறோா
ஓசசப்பாபிரபஞசமெனற வாசைவிடடு
வொனறையுநதானமனதிலுளளே சஙகியாமல
ஆசசபபாவநததெனற காரணமாக
மருவியதோாஞானமெனற மாாககததாடி
கூசசபபாகாமியததை நாகமபோலெண்ணி
கூறுனகாமமொலலாம விடுககநனறே 62

நனருகவேதாநத சாஸ்திரததாலே
நாமசாடசியெனறுநிதத முறைததுநினறு
பனறுனமறறதெலலா நாமலலவெனறு
பரவிநினறிவவுலகமெலலாம விநதையெனறு

கனறுதவுரைபபுவநது நிரநதரமுநினவாய
காரணகாரியஙகளெலலாந தவிரநதுபோட்டு
வெனறுனவோருபொருளாய நினறுயாஞ
ஞுததபனேபிரததியாக மாசசே. 63

ஆசசபபாமாயையொடு மாயவினப
மபபனேசுததகைச தனனியமூனறும
பேரசசபபாவாகாயம போலேயெஙகு
மேரடியெஙகுமறைநதிருககுங கணடாலுநதான
ஆசசபபா யவாகளைததான தீரததமூரததி
வாசனணிநோததிரமாய தியானமபணண
வீசசபபாபிரமமெனறே தியானமாசசு
விளபபுகிறேனநதுவஙக சமாதிதானே 64

தானெனறவதிஷடான சைதனயததை
தனையளிததுசிலவனையில தீபபோல
ஆனெனறஅலேவறறுத திடடதாக
அபபனேயகணடபது தானுயநினறு
வேனெனறதோறறமறறு யிருநதாயானல
விளஙகியதோததறதுவாலய சமாதியாசசு
வானெனறசவிகறப சமாதிகளு
மருவியதோததததுவாலய சமாதிகளே. 65

உளளாகவிருககையிலே பேசுஞசுறற
முறவாககேட்டாகக காசநதானுவிததைத
தள்ளாகசவிகறப சமாதியெனறு
தானுரையாறபெரியோரகள கேளுகேளு
விள்ளாகதிரிசானு விததைமாககம
விரவியநதசமாதியிலே நினறிருககும்போது
தளளாகததனையு சஞசானிதது
தலமானசநதானந திரிசனமாச்சே. 66

ஆசசபபாயிதினிப்பரு சவிகாப்பமெய்யப்பா
அருளியமேவாதிருவிகாடப சமாதிசேர்ந்து
ஓசசபபா கததுவலய சமாதியூககி
யுததமனைசாததாறு விநதங்கேமறநது
ஆசசபபாதுககமுறறு மிநகாமபோல
ஆசசரியநேததகொலலையங்களாவிடடால
கூசசபபாசிததமது சொரூபகததுள்ளே
கொளகினறறபூரணததில நிருவிகறபமே. 67

ஆமபபாசமாதிவிடடு சஞசரிககுமபோது
மபபனேசாததிரங்கள பாரககுமபோதும
ஓமபபாகாலமென்ற நிறையமிலலை
யுததமனேபிரபஞசமிலலை யென்றுதிடமதாகி
சோமப்பாவிகாரந தோறறுகிற பிரபஞசந
சொறபனமபோலபாசமென்ற மரியாதியடககி
வாமபபாதீவிரமாய பிறவிருகியாககும
மகததானகாரண மெனறுயெணணேணே. 68

மணணியலலோமனதுளளே படாதேசிககு
யேகமாயநிருவிகறப மாகிநினறு
அணணியல்லோபிரபஞசததின விகறபஙகளனி
யனுபோகநிருவிகறப சமாதியாசசு
ஒண்ணியலலோசொருபததி லபிசகுநினறு
வுறறிருநதவகணடவிருததி காறறிலலாததீபந
தண்ணியலலோ வுபபுணடாலேககாள
சாதகமாயுனனுருவங் கெடடுபபோசசே 69

போச்சதுவுஙகடிகையொனறு தானுயினறுற
புகழானபெருமைசொலல யெனறுறகூடா
ஆசசதுவுமவனமுறறு வாயைமூடி
ஆசையுறறுவிருநதாலல்லோ வகணடவிருததி

வாசசதுவும்பிரபஞசததிற கணடதெலலாம
வாலையுடனுரைபோலும மலைபோறகாணும
கோசசதுவுஞசிலநதியுட நூலுமபோல
கூறுமதினஙகயபோற குரியைககாணே 70

குறியானவிண்ணுதிதத மேகமபோலுங
கோதியதோரசெறபனகின் பிரபஞசமபோலு
நெறியானவகணடமந ம நமமிடததேதமைநதா [ம
நோராகவுணடாகில யிறறுபபோசசு
சரியானவெவவேறு நாமமங்கி
பாழூலகுநமமிடததே தோனறுநதோனறும
மறியாகவழிநதுபோம நாமேபிரம
மறறொனறுமில்லையெனறு மயககநதீரே. 71

மயககமறறுநானொருவ னெனனுககுளெலலா
மறறொனறுமிலலையெனறு தீரனுகித
தியககமறறுயெனனோர முனனிடடுககொணடு
சேரநதுவருஞசநதோஷந துககநதளளி
முயககமறவருட்பெயது முனனேவநது
முனனினறுவிகறபஙகள பணணினாலும
அயககமறறுமனதிடமாய சதமாயததளளி
யாராதிகொணடகறித தானையநிலவே. 72

நிலலபபாசஞசார தாலததளளும
நேராகசசமாதியிலே யிருககும்போது
அலலபபாதொயதமவநதா லாதரவுபணணி
யசையாதபலைபோல விருககுநனறு
சொலலபபாகறபமது பணடகசெயதுஞ
சுட்டினினறுதிடடபபடுதல மெதததனறு
வெலலபபாவாசனையை விணடாயானால
மேஷியதோராரூட சமாதியாச்சே. 73

மாயை யுதகி

ஆசசப்பாமாயையுத்தி சொல்லவெனறு
லனேகமுண்டுசூக்ஷமாயச சொலலக்கேளு
வாசசபபாதேசததிற பேதாபேதம
மருவியதோகிராமததில கிராமபேதம
ஓசசப்பாதிறஙகளிலே திறஙகளபேதம
ஓகோகோசனஙகளிலே யனேகபேதம
வீசசப்பாபுததிகளிற பேதாபேதம
வெகுமோகமாயததாற ரேனறுஙகாணே. 74

ஞானவான

காணபபாவினனமய மாகினறு
லநதுநினறபிராணமய கோசமாசசு
ஊணபபாவிககியான மயமுமாகி
யுததமனேமனேமயமாங கோசமாசசு
பூணபபாவானநத மயமுமாக
பொஙகிறறுவஞசுதிரை போகததுககு
தோணபபாதிரையஞசு மாயைமாயை
சொலலுகிறேனசூக்ஷதகைப் பூட்டிபபாரே. 75

பூடடியதோவிசிஷடனெனறும் விராடனெனறும
புகழுபெரியயேமகறப போககேயெனறும
நீட்டியதோரணடமெனறும புவனமெனறும
நேரானபதஙகளெனறும மாயையிலைாச்சு
ஆட்டியதோராடடமெலலா மாயையாட்டு
அறிநதுகொளளுமுனமனமே மட்டைமாயை
மூடடியதோபனமும வநதவரைககேநிறகு
மூதண்டமனஙகடகக முடியவாறே. 76

வாரானவுலகததிற சுததவீரன
மனதோடேபோராடி யருவிலமாளவான
கூறுனஞானியென று விஙகததிறபுககிக
குறியானவயபலததில சோவாரப்பா

தானவல்ல சத்திதாக நிசஞானஞ்
சகத்தில் நடப்பாடு மெய்யாகுவார் சொல்வார்
வீரான சிலம்பயம்பனா சானமயமேயசி
விழிக்கிறதுவிழிக்கிறது திரிவாதானே. 77

தானென்றறிவிப்பம்போல் வியிறச்சென்றார்
சாத்தகமாயமாம் மெல்லாறு லறிவிலுடைமையாம்
கோமென்ற நந்திதேவ ருசிலந்தங்கொள்கி
நின்றயங்கெல்லவர்க்கு தறிவிறன்றுனறும்
வாமென்ற சதாசிவமே பணிமையக்கண்டான
மகத்தானவருந்தா ரகசிப்பீடம்
வேமென்ற பஞ்சகாத்தா ராமடடுஞ்சென்றால்
வேதாந்தியென்பட்டுஞ் சொல்வாரப்பாரே. 78

பாயப்பாசித்தரென்றார் குளிகைபோட்டு
பகுத்தறிவாருள் பணியைப் பரிந்துபோற்றி
நேரப்பார்த்தபோது பூரணத்தினின்று
நேராகவோட்டம்போல் நீஞ்சியாடி
சேரப்பா திருப்பிவந்து புகழுவார்கள்
செகத்திலுள்ள சித்தருக்கு அடுத்தவாறு
கூறப்பா பூரணத்திற் றனைசநாதந்தாண்டி
கொங்கணர் தானசிலம் பொலியை கூடினாரே. 79

கூடினார் மூலகுரு பேரென்று
கோடானகோடி சித்தராடிப்பார்த்தார்
ஆடினா ராடினா ரெறமாட்டார்
ஆச்சரியங் கொங்கணர்தா மகண்டிலசித்தா
ஓடினாரோடினா ரநேககோடி
யோங்கிநின்றகாசத்தி லெண்ணறிப்போட்டி
தேடினார் தேடினார் குளிகைதன்னைச்
சித்தருக்குச்சேச ரூபனது கிட்டுவாரே. 80

வாரானசுரூபமணி யாருடையவாககம
    மகததானதெக்ஷிணா மூாததிவாககம்
கூறானதொனறாகி நிஷ்களஙகமாகிக
    குவிநதுநினறபொருளாகிக் கூறொணாத
தாரானதறபதமாய அதுவுமறறு
    சச்சிதானநததில நினறஆசான
பேரானபிளளைகட்கு மணியுமீநது
    பெருமபாதைமகாரமெனறு பேசினாரே. 81

பேசியதுாககநதமெனன வெனறுகேட்டால்
    பெருவிரலேநீயாச்சு பெயவிரலேபோத
மாசியதுவறறககாற கவிநதெடுககுமுனனே
    மககளேயிநதபா ரெனறுகாடடி
தேசியதுமகாரவிததை சென்றுகாட்டி
    செப்பாதமகாரவிததை குனிநதஞானம
வாசியதுககருகாருங கணடுகொளளு
    மககளேசினமுகததில நடுபபாலாமே. 82

நடுவெனனவெட்டவெளி யொனறுமில்லை
    நானுமிலலைநீயுமில்லை யகண்டவீதி
கடுவெனனலகுவெனன மனனுசெய்வானால்
    கண்டுகொளளுமெனறுசொலலி கரததிறகாட்டி
நடுவென்னதாபமெனற மூளையமுநதி
    சுடுகிறதுததியெனன மௌனததீதன
விடுவென்னவிநதிரிய பாமமைநீயும
    விட்டகனறுவறிவோடே மேவுமேவே. 83

மேவுமெனறகைலாய பரம்பரையாமானு
    வெகுகோடிரிஷிகளுககு வுபதேசிததா
மேவுமெனறசிததரிலே யனேகஙகோடி
    பேருவிலேயிருந்தாககு முபதேசிததா

மேவுமென்றுயெனனேடே பதினுறுபோகரு
விளங்கியவாபதமபிடிக்க வுபதேசித்தார்
மேவுமென்றுயெழுவருடன் திருமூலாகரு
விளம்பினுரமெய்ஞ்ஞானம விளம்பினுரே. 84

விளம்பியதோர்நாங்களெல்லாங் கயிலாயவாக்கம்
யேருவிலேயெடுத்தவுட லெங்களுக்குமக்காள்
அளம்பினதோர ஜனகாதியை யரைத்தானவிட்டு
அரைகூஷணமும்பிறியாாக ளடியைவிட்டு
தளம்பினதோரகொடுககலலோ கொழுமபுபோலே
சதாசித்தங்காததிருநதோ மையாகிடட
கிளம்பினதோரபந்துபோ லனேகமபிள்ளை
கொடியிட்டுமாட்டியிங்கே கிட்டினுரே 85

கிட்டினேங்கைலாய பரம்பரையினுலே
கேளுங்களாசசரியங கொங்கணாதான்சென்று
கிட்டினேமென்றுசொலலி யீசானத்தே
கெடியானரசமுண்டு சண்டைபோககிக
கிட்டினுமீசானந துதித்தோமென்று
கெடியாகதவசிருந்து முத்தனுகி
கிட்டினேமென்றுசொல்லி தக்ஷிணமூர்த்தி
கொடிதானபதமபிடித்து பணிந்திட்டாரே. 86

பணிந்திட்டகொங்கணரைப் பாாத்துநாதன
பாருலகிலபிறந்தவனே விபபடிதானுனல
பணிந்திட்டசசட்டம்போககிக கைலாயத்தேக
மானதுதானவெகுகடின மதிகமெத்த
கனிந்திட்டகனியாலே வீரததாலே
கலஙகாமறசமாதியுற்று கயிலாயததிற
றணிந்திட்டபுத்திகொண்டு யிஙகேவந்தாய
சாதகமாயொருவரையுங கணடிலேனே. 87

கண்டிலேனுசசரியங குமாரனேபாருங
கலந்தநறசெனமமிவர் கைலாயமானா
ஒண்டிலேநாலததுக்கு மகததுவநதானெனன
வுறறசிவவிநதுவுனனி லபபடிதானுசசு
கண்டிலேனிவரைப்போற சிததாகாணேன
காரணமாயிவனுககு தீக்ஷிபபேனென
பண்டிலேனகொஙகணரே மயஙகவேண்டாம
பரமபரமாயவயதுவநத மௌனநதானே. 88

மௌனவிதைதமூலருககு முனனேசொனனேன்
மருவியவாகலாஙகிக கதுவேசொனனா
மகததானபோகருநதா னுனக்குச்சொனனா
மவுனவிதைதயகண்டாதி யறிந்துகொள்ளு
மறறொன்றுமயக்கமுறறு மௌனததார்ககு
மௌனவிதைதயெயதாககா லவனேஞானி
பறறொனறுமவையாதே பலருஙகாண
வாயதிறந்துபேசாதே மகாரம்நனறே. 89

நனறானமௌனததிற கடிகைசேர
நல்வினையுநதீவினையும நாசமாகும
நனறானமௌனமெனறு நினைககமுததி
நல்லோாகளநினைபபாாகள மறறோாகாணா
நனறானபவுனமலலோ ரிஷிகளசிததா
நாலுசிககுஞ சொரூபமலலோ
நனறானபௌனததைக கண்டாாமுனனை
நலமாகககூப்பிடுது கண்டிலாரே 90

கண்டிலாபோசனததி லனேகசிததி
காணுமபபாசொலலுகிறேன நனறாயககேளு
மண்டிலாாமநதிரஙகள செயிககும்போது
அப்பனேமௌனமெனற தீக்ஷைகேளு

ஒண்டிலாயுவாயமூடி பேரசுமறறு
ஒருசேரசகமைதந்துண்ணு ஒருபோதபபா
விண்டிலாதெனனோரு செபிததாயானலை
விளங்கியதோ பேழுலக்ஷ மநதிரமுஞசிசதே. 91

சிததாகுஞசிததியுமா மெட்டெட்டுமாகுந
திரமாகநின்றவாககு மநதிரமுஞசிததி
சததாகும்வேததகில மநதிரததைப்பாவி
பலபலெனபபேசியவா சேவிபபாாகோடி
கததா துமநாயபோலே கசதியென்ன
காசுககுபாகாது சிததியிலலே
முததாளமௌனமவிட்டாற மௌனமபா ழாசசு
மோசமிநதவேதமெல்லாம பொயயெனபாரே.92

பொயயென்றுயெண்ணியெண்ணி யுலகங்கெட்டுப்
போசசுதப்பாவதனாலே யுகபேதமாசசு
கையென்றுயோகததில மௌனமுட்ட
கடுஞ்சிததியறிவுமட்டுங் கலநதுதாககு
கையென்றறிாததயபபா ஆறிறகாணுஞ
சாதகமாயமேலமூலந தாண்டிககாணும
மெய்யென்றுபிடிததாககா லவனேயோகி
விரைநதுயிதையறியாவிட்டால விநதாமாடே 93

விருதனரேவுலகததி லாசானென்று
வேடமிட்டுவேஷமிஞசி மோடியேறறி
விருதனரேபணப பறிததுப பிழைபபாயையோ
வேதாநதமெனறுமிலலே சாஙகமெனபாா
விருதனரேகெடுததுவிட்டா ருலகததோரை
வேஷமெனறுமயககாலே மயஙகிப்போனார்
விருதன்ரேசீஷருட பாவமெல்லாம்
வினையாட்டுப்போல்வாங்கி விழுநதிட்டீரே. 94

விழுந்திட்டாரென்றறிந்து கொங்கணரேநீதான
வெகுபிள்ளைபெற்றீர் முன்னூறுபிள்ளை
நழுந்திட்டபிள்ளையுண்டோ திறந்தாருண்டோ
நலமாகவுமமைபபோ லாருணடோ
அழுந்திட்டசமாதியுண்டோ தியானமுண்டோ
ஆகாகபிள்ளையுண்டோ சொல்லுஞசொல்லும
கொழுந்திட்டதேவரீர கருணையினாலையா
கொஞசமறபிள்ளையிலலை கூடிலேனே. 95

கூடாதநல்லபுகழ் சித்தரென்றார்
கொள்கியவராங்கள்ளலாம பூமியிலேதட்டி
நீட்டாகத்தெண்டனிட்டு துழைததுகொண்டு
நிமிஷத்திறகுகையிலுள்ளே நோநதுபோனார
ஆட்டானைதுமாட்டசி வனறேசித்தா
ஆனந்தபோகமுண்ட ஆண்மையாண்மை
ஓட்டாலைதுவொட்டு நிர்க்குணத்தினவீதி
யொருமனமாயநின்றுபுத்தி யுரைப்புத்தானே. 96

தானென்றகொங்கணாபோல பிள்ளைபெறறு
லதறகுமட்டாகுட்டென்றார கைலாயமூர்த்தி
வானென்றசுநதரா னநதனவிந்து
வரவறறபூரணமே தாபமென்ன
தானென்றவெளிகடக்க அறிவோமநாங்கள்
கரையறறபோகததைப பானஞசெயவோம
கோனென்றகைலாய பூரணமேதேவா
கொள்கியதோருறபனமும லயமுஞசொலவே.97

சொல்லுகிறேனகேளுங்கள மக்காள்நீங்கள
சுகமாகவாரிதியில மேகஜலமபோலே
அலலுகிறதிவவைபபோற பிறபபுண்டாசசு
அதுவோங்குமவிபரமென்ன சொலவீரையா

நலலுகிறசநதிரனுஞ்சீரை யபபாவாங்கு
  பாஙகானரவியஙகே நனருய்பபாரு
சொலலுகிறகெறபததில விநதுவுனனி
  சிநதூளிபரஞசததினுற சினனமாசசே. 98

ஆச்சபபாஜனனமிநதப் படியேயாகி
  லடஙகிறதுமககினியும் பரவிமதியுஙகூடி
வாசசப்பாசநதிரனிற கலநதுபோனால
  மாளுகிறவிதமிதுதான் குளிாநதுபோகும
உச்சப்பாசினனமொடு பாணமரண்டும
  நேரரகமனேனுமணியைத தொட்டுமீறும
ஓசசபபாலக்கமில்லை யெழுவகைததோறற
  முததமனேநாலுவகை யோனிதானே. 99

காணிநதபடியெலலாங கண்டுகொணடு
  கலங்காமலிருககாமல யுகமேகோடி
வானிநதகாயமட்டே ஜெகசசாலமெலலாம
  மனநதாணடிஅறிவிலவநத தெலலாமபோசசு
ஆனிநதபபடிநீஙகள சமாதிகொணடு
  அவரைவிட்டால்குளிகையிட்டு வோடிப்பாரு
தோணிந்தபபடிசொனனேன முனனேததாககு
  சுழல்காறறுததுருமபதுபோல மவுனமாமே. 100

மௌனமௌனநீலேயாண்ட தக்ஷிணமூாததி
  மலாபணிநதஞானமது நூறுஞசொனனேன்
மௌனமௌனறநாதாககள் பததைப்போறறி
  வகையோடேநிகண்டாக வாதஞசொனனேன்
மௌனமௌனநீரஞானமபொய் யெனறுசொல்லி
  வாகானஜெயமண்டி போட்டேநூறறில்
மௌனமென்றேசமரசததான மககாள்மககாள்
  வாகானஞானமுறை முறறுஙகாணே. 101

பின்ஞானம் - 100 முற்றிற்று.

―――

உ

பரமபதி துணை

காகபுசுண்டர் ஞானம் - 80

காப்பு

சிறநதபராபரமாகி யெஙகுநதானுயத
தீரககமுடனரவிமதியுஞ் சுடாமூனருகிப்
பறநதருளும்ஐம்பூத மாயைதோனறிப
பலலாயிரஙகோடி அணடம படைததபோதம
வரமபெருகியனநதனநதம உயிருமாகி
மதபேதமாகவுநதான வடிவைககாட்டிச
சகமபெருக அண்டததி லெழுநதேநினற
சசிதானநதமதைப் பணிகுவோமே. 1

ஓமெனறசுழிபடா அண்டவுசசி
ஓமுடிநதபட்டணததுக கபபாறசெனறு
நாமென்றுசொல்லறறு யோகஞானம
நாடடுகிறேன அஞசனமுந திலதபபோககும
வாமெனறவயிததியமும அஷடகாமம
வாதமெனறவிததையெலலாந தெளிவதாகக்
காமெனறபீடமதிற கண்டுதேறிக
காட்டுகிறேன்மெஞஞானங கருவைப்பாரே. 2

பாரேநீயோகமெனற வழியைச்சொலவேன்
பததடாஐபபுலனைப் பரததினூடே
சீரொருவாதெரியாமல மதஙகள்பேசித
திருவானவுச்சியிலே சேராமறறுன
ஆரொருவன ஆதாரம வெவவேறென்று
அடுக்கடுக்காய்ப்பன்னிரண்டு தலஙகளென்று
வீரேதானபேசியே மெலிநதுபோவான
விஷமுண்ட அண்டமதை விரும்பிககாணே. 3

காணப்பா தாலமெல்லாம் அண்டவுச்சி
  கமலமட்டாம் பதினெட்டாங் கோடியிற்சென்று
பூணப்பா மனதையுந்தான் பிசகொட்டாமற்
  பூட்டடா பிரமத்திற் புகுந்தெந்நாளும்
வீணப்பா மந்திரங்க ளொன்றுமில்லை
  விதியில்லை மதியில்லை கெதியுமில்லை
தோணப்பா தோணுமாம் மனதொன்றான
  சுத்தமுடன் நீயிருந்து தவஞ்செய்வாயே. 4

செய்யப்பா வாசிமுனி மகனேகேளு
  தீர்க்கமுடன் முன்னுரைத்த ஆயிரத்தில்
மெய்யப்பா சரக்குவகை நீத்துவகையெல்லாம்
  மேன்மையுடன் கட்டினங்கள் உருக்கினங்கள்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை ரதனப்போக்கு
  புனிதமுடன் சரியாகச் சொல்லிப்போட்டேன்
வையப்பா இந்நூலில் மவுனமெல்லாம்
  வகையாகச் சொல்லுகிறேன் பணிந்துகேளே. 5

கேளப்பா கேசரமாம் அண்டவுச்சி
  கெட்டியாய்க் கண்டவாக்கே மவுனமாகும்
ஆளப்பா பரப்பிரம்ம யோகமென்று
  அடுக்கையிலே ாதமுந்தான் உயரத்தூக்கும்
வாளப்பா கெவுனமணி விந்துநாதம்
  வலுத்ததடா கெட்டியாய்த் திரண்டுபோகும்
நாளப்பா அண்டமெல்லாஞ் சுத்தியோடு
  நடனமிடுசிலம்பொலியுங் காணலாமே. 6

காணலாம் பிரமத்தில் நிரணயந்தான்
  காட்டுகிறேன் வாசிமுனி கருவாய்க்கேளு
பூணலாம் அண்டவுச்சி தன்னில்நின்று
  பொறகளையுமுண்டாக்கிப் புவனந்தன்னில்

தோணலாமஉயிரபபயிரைப படைததெநநாளுந
தொந்தமொனறுமவழுவகை தோறறமாகி
ஆணலாம நாலுவகை யோனியாகி
அணடமடா அனநதனநத மானவரே 7

வாறுனபிரமமததில நடுவேவமைநதா
வநதுதடாரவிமதியுஞ சுடாமுனறுகிக
கூறுகபினனியடா கீழேபாயுங
கூறுகிறேன இருகணணில ஒளிவைககேளு
வீறான அண்டவுசசி முனைகசும்பாலே
வெறறியுடனநாமப துதான விழுதுபோலே
நேரான இருகண்ணிற் பினனலாகி
நிசசயமாயொளிவாகி நிறைநதாரபாரே. 8

பாரப்பாபரப்பிரமம ஒளியினாலே
பததியேநரமபுவழி பாயுமபோது
ஆரப்பா இருகணணில் ஒளிவதாகி
அண்டமெல்லாமயேகமாய்த தெரியலாசசு
காரப்பாநரமபென்ற விழுதுவட்டம்
கபாலததிலமுககூறுயச சுழினையாசச
வீரபபாகாதுககுப நாககுககுநதான
வெறறிபெறஇனனமுநதா னுரைககக்கேளே. 9

கேளப்பாமூலமடா லிஙகநதனனில
கிருபையுடனகணணுககுங கீழமேலாக
நாளபபாதமாபோலே பிடரிமாரககம
நனறுகஓடுமடா நரமபினூடே
வாளப்பா அணடமுட்டி வுயரமைநதா
வலுவாகமுனசொனன நரம்பினூடே
கேளப்பாசோநதுமிகப் பின்னலாகிச
சிறநதிடவேபுருவமததி யாகும்பாரே. 10

பாரடாபூருவமதநி யேதெனருக்கால்
பரப்பிரமமானதொரு அண்டவுச்சி
நேரடாமுனசொன்ன நரபபுமதநி
நிலைததுதடாசுழிலனயென்று நினைவாய்பபாரு
வீரடா அண்ணாககில நேரேமைந்தா
மேவடாமனநதனையுஞ செலுததுமபோது
காரடாசுழிலனயிலே மனநதானயாயநது
கலநதைநநதுபூரமுநதான் ஒனருய்பபோமோ. 11

போமடாமுனசொன்ன நரம்பினூடே
பூரிததுரவிமதியுஞ சுடாதானமூனறும
ஆமடாபின்னியுங கீழேபாரும்
அநதரஙகநதனைபபாராகக அடஙகிப்போகும்
நாமடாவெளிதிறநது சொல்லிவிட்டோம
நாதாநதப்பிரமம நாட்டநதனை
ஓமடாவிததுவுநதான அண்டவுச்சி
உறுதியுடனசிததமதை யூணிப்பாரே. 12

பாரானசாகரமே அண்டவுசசி
பதினாலுலோகமெலலாம பரததினூடே
சீராகததெரிவுமடா பவுனமாாககஞ
சிததானசிததுவினை யாடிநிறகும
வீரானமந்திரஙகள பிறநததெபபோ
விஷணுவெனறுமபிரமமெனறுப வநததெபபோ
கூரானமுககுணஙக ளநிததெப்போ
கூறுதஅக்ஷரததின குறியக்காணே. 13

காணாகளபிரமமுநதா னுதிககுமுனனே
கருணையுளளமநதிரஙகள பிறநததுண்டோ
தோணமல்மநதிரஙக ளனநதஙகறறு
சுழிலனயெனறமூககுநுனி தனனைபபாாதது

வீணாகத்திரிந்துமிகப் பித்தர்போலே
வேறேடேகெட்டுழல்வான விருதாமாடு
கோணமலஞ்ஞக்கின நேரேமைந்தா
குறிப்பறிந்துபார்த்தவர்க்கே முத்திதானே. 14

முத்தியடா மந்திரத்தை நினைக்கும்போது
மோசமடா மனந்தானும் ரெண்டாய்ப்போகும்
சத்தியடா மனந்தானே யேகமாகத்
தனித்திருந்துநித்திரையைத் தள்ளிமைந்தா
புத்தியடா பிரமத்திற புகுந்துகொண்டாற
பூலோகமெல்லாந்தான பணிவாருன்னை
எத்திலேதிரியாமற பிடரிமார்க்கம
ஏறுகின்றவாசியுந்தான கற்பந்தானே. 15

தானென்றகற்பமடா மதுவுண்டாக்கால
சஞ்சாரசமாதியென்ற தற்குப்பேரு
ஊனென்றபசிதீரும கோபம்போகும
உதயகிரிதனிற்சென்றாடுருவிப்பார்க்கத
தேனென்றதிரையேழும் தீய்ந்துபோகும
திரிவாரேஉச்சிநடு சென்றபோது
கோனென்றகருவியெல்லா மொடுங்கிப்போகும
கூற்றுவனாட்டமதைப் பார்க்கலாமே. 16

பார்க்கலாம ஒருகாலை உயரத்தூக்கிப
பாடுவானொருகாலைத் தாழவிட்டு
ஏர்க்கையிலேமேல்நோக்குங் காலேகேளு
என்மகனேமதியென்ற தற்குப்பேரு
கார்க்கையிலேகீழ்நோக்கும காலமைந்தா
கண்டுபாரரவியென்று கருதலாகும
மார்க்கமுடன் அண்டவுச்சி மேலேதானும்
மகத்தானவனிருப் பிடந்தானபாரே. 17

பாரப்பாயிதையறிவார சிததாகூடிப்
பார்தனிலே அறுபதது நாலுயோகம
ஆரப்பாயிருக்குதெனறு வெவவேருக
அலைநதலைந்துகெட்டவாக ளனநதஙகோடி
நேரப்பாராஜாஙக யோகமபாாதது
நிலையறிநதுகொண்டவனே கோடிகதொன்று
வீரப்பாபேசாமல் மனக்கண்ணுலே
விநதுவடாபாய்நததலம வெளியைககாணே. 18

காணுதகாக்ஷியெல்லாங் கண்ணிறகணடு
காகமடாபுசுண்டரெனறு பேருமபெறறேன
தோணுமல்நானலைநது சிறிதுகாலம
துருவமெனறபிரமததை யடுததுககேட்க
காணுமல அணடவுசசி தனனிலேதான
நாடியேமனதாலே நாட்டமாகக
கோணுமலபாருமெனறு உனககுசொல்லக
கூசாமலமனதொனரு யிருததினேனே. 19

இருததியேஇருதயததில மனதொனருக
ஏகபரமாயபபொருளை யிருததியொனருய
நிருததியேவெகுகோடி காலமட்டும
நிருவிகறபசமாதியிலே நிறைநதெநநாளும்
பொருநதியேலாடக்கண திறநதுபார்ங்கப
பூலோகமெஙகுமொனருய நிறைநதேனமைநதா
கருததொனருயநிறுததியடா கபாடபநீககிக
காரணததைகணடுவிளை யாடுவாயே. 20

விளையாடிப்போதபய யாகவுநதான
வொடடாதசககரததின வெளிச்சமபாாதது
நிலையான அணடமததில நெற்றிககணணை
நீயறிநது அாவுவிலற தனனைபபோக்கி

அலையாமலரோருவ ருறவுமறறு
ஆயிழையாள்மோகமதை யதட்டிததள்ளி
மலையாமறபிரமமே துணையெனறெண்ணி
மவுனமெனறுமனநதனையு மடககிநில்லே. 21

நில்லென்ருல்லோகததில் மனிதாதாபமும
நிஷ்டையுடன்சமாதியுமே பொருநதாமறருன
வல்லவாபோல்தஙகள் புராணகாவியங்கள
மந்திரஙகள்கோடான கோடியென்றும
சொல்லுவாரகோவிலெனறுந தீாததமெனறுந்
திருடர்கள்தானலைநதலைநது திரிவாாமட்டை
வெல்வதொருபிரமநிலை யறியாமறருன்
வேரறறமரமபோலே விழுவார்பாரே. 22

பாரப்பாமலரெடுதது லிஙகமவைதது
பாாததீபலிங்கததைப பணியாமறருன
வீரப்பாயாடடிப் பூசைசெயது
வீணாகள்தான்கததபம்போற கதறுவாரகள்
தேரப்பாமலரதனைக கிளளுமபோது
செத்தசனமபோலாசசு தெளிநதுபாரு
காரபபாமனஙகொணடு பரததினூடே
கணடவரேகயிலாசத தேகநதானே. 23

தானெனறபிரமததை யடுததிடாமற
ருரணியில்தெயவமடா அனநதமென்றும்
ஊனெனறகுருவெனறுஞ் சீஷனென்றும்
உதயகிரிபாராத வுலுததமாடு
வேனெென்றபொய்களவு கொலைகள்செய்து
வேசையாமேலாசைவைதது வீணாகிக்
கோனென்றகுருபாதம் அடையமாட்டான்
கூடுவான்நரகமதில் வீழ்வான்பாரே. 24

பாரப்பாநாக்கையுநதான அண்ணாக்கேததிப்
பாரதனிலேபாரததவர்க்குப் பலிதமில்லை
ஆரபபாகண்வெடிதது தேகர்போகும
அடயோகமெனபாராக ளாகாதப்பா
சாரப்பாமனநதனையும அண்ணாக்கில்நேரே
சாரநதுமிகப்பார்க்கையிலே வாசிதானும
வீரப்பாமேலடஙகுங் கீழ்நோககாது
வெட்டாதசககரததை யறியலாமே. 25

அறியலாப யனநதானே உயிரதானுகும
அணடததிறசோநதிடவே ஆகுமமுததி
பரியேறிச்சவாரியுமே நடததலாகும
பஞசமாபாதகஙகள பறநதேபோகும
விரிவான மனநதனையும அணுவதாககி
விடடகுறைதொட்டகுறை விதியைபபாரதது
குறியானகுணடலியா மண்டவுசசி
கூறுகிறேனமுககோண நிலையதாமே. 26

தாமெனறவுலகததில மனிதரோடே
சஞசாரஞசெய்யாமற் றனிததுநிலனு
ஓமெனறஊண்மிருநது உண்டிடாதே
ஓரமாயவழககதனை உரைததிடாதே
ஆமென்றஅட்சரததை மறநதிடாதே
ஆயாசமாகவுநதான இரிநதிடாதே
காமபேயகொண்டவனை டிணஙகிடாதே
காரணததைககண்டுவிளை யாடுவாயே. 27

விளையாடிக்கருநெல்லி பறிததுஉண்ணு
வேகாததலையாகும விரும்பியபாரு
மலையாமல்வெண்சாரை பிடிததேவுண்ணு
மைந்தனேசாகாக்கா லதுவேயாகும

அலையாமல்ஜோதியுட் பாலையுண்ணு
அக்கினியாங்கம்பமடா சுழிமுனையாச்சு
கலைநாலுபோகிறதை யெட்டிற்சேரு
கபடற்றதேகமடா கண்டுபாரே. 28

கண்டுகண்டுமனந்தானே அண்டஞ்செல்லக்
கலைநாலும்எட்டிலையுஞ் சோந்துபோகும்
தண்டுமுண்டுசெய்யாதே மனம்வேறாமல்
தற்பரதைகயெப்போதும் அறியமாட்டாய்
தொண்டுசெய்துபெரியோரை யடுத்துமைந்தா
தொழுதுநீயென்னாலே யன்பாய்க்கேளு
விண்டுமவாசொல்லாவிட்டா லின்னால்சொல்லும்
வெற்றிபெறமனதடக்கம் வைத்துப்பாரே. 29

பாரப்பாவினைசமந்தரம யெனப்பாவீணா
பாயடாவினைசகிரி தன்னில்மைந்தா
ஆரப்பாசெனறேறிப் பார்க்குமபோது
அதீதமுள்ளவினைசமந்தரம அனந்தங்காட்டும
நேரப்பாசிருஷடிப்புச சங்காரங்கள
நிமிஷத்திறசெய திடுவாய நிலையைக்கண்டால
வீரப்பா அமிர்தமுந்தான குமிழிப்பாயும
வேறில்லாக்கனிதனையு முணணலாமே. 30

உணகலாப்பிரமத்தி லடக்குமபோது
உறுதியுளள அணடத்தி லூந்திப்பாயும
திஙகலாநதேகமுமடா அமிர்தசஞ்சீனி
தித்திப்புப்பாலுடனே திடமாய்மைந்தா
தஙகலாநதேகமது அறியாமறறுன
சட்டையுமேகழனறுமிக்க தஙகமபோலே
பொஙகலாமமெய்ஞ்ஞானத் தீபத்தலே
பூரித்துப்பார்த்திடவே புவனமெனறே. 31

ஒனறுனபிரமமே வெவவேவறுக
உலகததிலனநதமடா கூததுமாசசு
நன்றுசசுதீதாசசு நாலுமாச்சு
ஞாயிறுதிஙகளெனற பேருணடாசசு
குனறுசசுஊரவனஙக ளனநதமாசசு
குருககளெனறுஞசீஷனெனறுங குறிகளாசசு
நனறுச்சுநாதவிநதும அடஙகிநினற
நதானையுமோ மனதால் நாட்டுவாயே. 32

நாட்டுவாரசிததரெல்லாம் பேதகமாக
நலம்போலேசாஸ்திரங்கள் கட்டினார்கள்
பூட்டியேமனிதரெல்லாம் நூலைப்பார்ததுப்
பூரணமாய அண்டமதைப் பாராமறறான்
காட்டிலேதிரிநதலைநத மானைப்போலே
கபடமாய்வாய்ஞானம் பேசுவார்கள்
கூட்டிலே அடைநதிருக்குங் குயிலைப்பாரார்
கூறுதமந்திரததின் குறியைப்பாரே. 33

குறியெனறஉலகததிற குருககள்தானும்
கொடியமறைவேதமெலலாங கூர்நதுபார்தது
அறியாமறபிரமததைப் பாராமறறான்
அகநதையாயபெரியோரை அழுமபுபேசி
விரிவானவேஷமிட்டுக காவிபூண்டு
வெருமபிலுக்காய அலைநதிடுவாய நாயைப்போலே
பரியாசமாகவுந்தான் தண்டுமேநதிப்
பாரதனிலேகுறடிட்டு நடப்பான்பாரே. 34

பாரப்பாசீஷர்களை யழைப்பான்பாவி
பணம்பறிக்கவுபதேசம் பகர்வோமென்பான்
ஆரப்பாபிரமநிலை காட்டாமற்றான்
ஆகாசப்பொய்களையு மவன்தான்சொல்வான்

நேரபபாசேஷனுக்குப் பாவமாச்சு
நிஷ்டைசொல்லுங்குருக்களுக்கு தோஷமாச்சு
வீரப்பா அடஙகுகின்ற இடததைப்பாரான்
விதிபோலேமுடிந்ததென்று விளமபுவானே. 35

வானென்ற அண்டமதிற சென்றுபுகக
வடவரையிலுச்சிநடு தீபஙகண்டு
தேனெனறசுததசிவ கஙகைதனனில்
தீாததஙகளாடிதிரு நாமமிட்டுக
கோனெனறமனதனபாய் மலராயசாததிக
கொடியமறைவேதமுநதா னடக்ககண்டு
தேனெனறசிததமே புததியாகத
தெளிநதவரேமெயஞ்ஞானி யாகுமபாரே. 36

பாரண்டமதையொனருய்ப் பாாகரும்போது
பலபேதமாயையெலலா மருணடேயோடுஞ்
சீரண்டமகிலாணட பிமாண்டஙகள
ஜெனிததவகையுயிாதோறும நீயாயநிறபாய
காரணடலாடககண திறநதபோது
கண்கொளளககாடசியெல்லாஙசலநதேகாடடும்
வீரண்ட தீமல்வட்டம் விரிநதசககரம
மெயஞ்ஞானவெளியதனிற ருடாநதுகூடே. 37

கூடுவதென்குணமறிநது மனமொன்ருகக்
கூததாடிததிரியாமற கவுனமாகப
பாடுவதுபல நூலைப் படிததிடாமல
பாாபரததினுச்சிநடு வெளியேசென்று
ஆடுவதுதொநதோமென் ருட்டைப்பார்தது
அடுக்கடுக்காயாயிரததெட் டிதழுஙகண்டு
வாடுகிறபயிர்களுக்கு மழைபெயதாறபோல்
வாடாததீபததை யறிநதுபாரே. 38

பாரெனறுமெய்ஞ்ஞானம பகாநதுசொனனீா
பராபரததுநிலையினுட பாதஞசொன்னீா
வீரெனறஅண்டமெலலாம பாழதாகி
விராட்பிரமபொண்டியா யிருககுமபோது
சீரென்றஉயிாகளெலலா மிருபபதெஙகே
சிததருடன திரிமூாததி யிருபபதெஙகே
கூரெனறுநீாதஙகு மிடநதானெஙகே
குருபரனே இநதவகை கூறுவாயே. 39

கூறுகிறேனென்மகனே வாசிநாதா
குணமானயீஸ்வரரா சடையிறகூடி
தேறுகினறபிரளய காலநதனனிற
ஜீவஜெநதுசிததருடன முனிவர்தானும
வீருடனேயெஙகேதா னிருபபாரெனறு
விமலருந்தான்விஷ்ணுவையும் விபரஙகேடகக்
காரமேகமேனியனுங கடவுளரை நோககிக
கண்டுமிகபபணிநதுமினிக கருதுவாரே. 40

கருதுவான ஆலிலைமேற றுயிலவோனயானுங
கனமானஜீவஜெநது அனநதசிததா
உறுதியாயெநதனுட கமலநதனனில்
ஒடுங்குவாராதரிதது மிகவேநிறபேன
வருதியாயபபுசுண்டருநதான வருவாரென்று
வலனுடனமால்தானும் உரைககுமபோது
கருதியாயெனையழைததே சிவனருனகேட்கச
சூத்திரமாய்நல்வசனம் மொழிநதேன்பாரே. 41

பாரென்றுசிவனுடைய முகததைப்பாாதது
பலலாயிரஙகோடியண்ட வுயிாகளெல்லாஞ்
சீரென்றசிததருடன முனிவாதானுந
திருமாலும்ஆலிலைமேற் றுயிலுமபோது

கூரென்றவுந்தியிட கமலந்தன்னிற
கூடியே அடைந்திருப்பார் குணமதாக
வீரென்றஜவரையுந் தாணடியப்பால்
வெகுசுருக்காயவீதிவழி வந்தேனபாரே. 42

பாரபபா ஆகாயஞ் செல்லும்போது
பாலகனேசக்கரந்தான சுததியாட
ஆரப்பாசககரததைப பிசகொட்டாமல்
அதின்பேரிலேறியுந்தா னப்பாறசெனறேன
நேரபபாநெடுந்தூரம போகும்போது
நிசசயமாயககமபததின நிலையைககண்டேன்
வீரப்பா அககினிபோல படாநதுநிறகும
வெளியொனறுந தெரியாம லிருக்குந்தானே. 43

இருககுமடாயெஙகுமொனருய் அககினியினகமபம்
எனமகனேகமபததின நடுவேமைந்தா
உருககமுடனபெண்ணரசி யொனறிநிறபாள
ஒகோகோ அவள்முகததைப் பாாககும்போது
பெருக்கமுடனபாாததாற புருஷரூபம்
புததிரனேபினபாாததாற பெண்போலரூபம்
மருககமுடனயானருனுங கமபததூடே
வஸ்தோடேவஸ்தாக இருந்தேனபாரே. 44

பாரப்பா இப்படியே அனநதகாலம்
பராபரததினூடேதா னிருந்துவாழ்ந்தேன்
ஊரப்பாபிரமமுந்தான மனதிரஙகி
அகண்டமதைபபடைப்பதற்கு அருளும்போது
வீரப்பாகம்பததி லிருந்தபெண்ணும்
விமலரென்றும்ஊமையெனறும மிகவேதோன்றி
சீரப்பாசக்கரத்தி லிருந்துகொண்டு
திருமாலைததானழைககத் தீாககமபாரே. 45

பாரபபா திருமாலுங் கமலநதனனில்
பல்லாயிரஙகோடியண்ட வுயிாகளெல்லாம்
நேரபபாதானழைதது முகருணரதைக'ாட்டி
நிலையானசமுததிரஙகள் பூமிதானும
நேரப்பாரவியோடு திஙகளதானுஞ
சிறநதெழுநதமலைகாடு ஜீவஜெநது
வீரப்பாநவககிரகம நட்சததிரஙகள்
வெறறியுடன்நால்வேதம வகுததவாறே 46

வாருனதெய்வமெனறும் பூதமென்றும
வையகததில்வானமெனறும பூதியென்றும
கூருனமகாமேரு கிரிகளென்றுங
கோவிலெனறுநதீாததமெனறுஙகுளமுண்டாககி
நேராகப்பிரமமே சாட்சியாக
நிலைததெஙகும் உயிர்தோறும் நிறைநதாரையா
வீராகததிரியாமல மவுனமபாாதது
வெறறிபெறயின்னமுநதான உரைககககேளே.47

கேளபபாயிபபடியே பிரளயநதான
கிருபையுடனஎழுலக்ஷங கோடியானல்
ஆளப்பா அரியயனும் ஜீவஜெநது
அகண்டமெனறபிரமததி லடஙகுவாாகள
நாளபபாநானுமநதப படியேசெலவேன
நலமாகஇன்னமுந்தான அகண்டமானல்
வாளபபாகாகமென்ற ரூபமானேன்
வடகரையினகூடுதொததி யிருநதேன்பாரே. 48

பாரடா இப்படியே யுகங்கள்தோறும
பாாதனிலேநானிருநதேன் எததனையோகோடி
ஆரடாயெனபபோலே அறிவாருண்டோ
ஆதியெனறசித்தருக்கும் ஆதியானேன

வீரடாவிமலரிடஞ் சொல்லும்போது
 வெற்றியுடனென்னையெடுத்து முத்தமிட்டார்
காரடாகயிலேமே லிருக்கச்சொன்னார்
 காகமென்றரூபமா யிருந்தேன்பாரே. 49

காகமென்றரூபமா யிருந்துகொண்டு
 காரணங்களத்தனையுமே கருவாய்ப்பார்த்து
வேகமுடன்வெளியோட்ட நிலையாய்ப்பார்க்க
 வெகுதூரமசுத்தியின்னம் விபரங்காணேன்
மோகமுடன்பரந்தமனம் அணுவதாக்கி
 மூக்கமுடன்பரவெளியை மனவெளியைத்தாக்க
நாகரீகமாகவுந்தா னண்டமேவி
 நடுவணையமுச்சிநடு மத்திதானே. 50

மத்தியமானதிலே வளர்ந்தலிங்கம்
 சத்தியுமஆவிடையு மானலிங்கம்
மகாமேருவுச்சியிலே வளர்ந்தலிங்கம்
 சஞ்சாரசமாதியிலே நிறைந்தலிங்கம்
புத்தியாலமனதொன்றாய்ப் புகழ்ந்தலிங்கம்
 பூவருந்தனனிலேதான் முளைந்தலிங்கம்
எத்திசையும்புகழ்ந்திடவே வந்தலிங்கம்
 ஏகபரமானதொரு லிங்கந்தானே. 51

தானென்றசிறுவீட்டுக் குள்ளேசென்று
 கலைமாறிப்போறதொரு வாசியைத்தான்
கோனென்றபிரமத்தி லககமாகக்
 குறித்திடுவாய்மனதடங்கிக் கூர்ந்துபார்க்க
வாளென்றிப்போகுமடா பாணம்பாணம
 மைந்தனேஉண்டிடவே பசிதானதீரும்
தேனென்றசட்டைகளுங் கழன்றுபோகும்
 தேவனுக்குந்தேவனா யிருக்கலாமே. 52

இருக்கலாம்யெநதெந்த யுகங்களுககும
ஏகாந்தமானதொரு பிரமநதன்னில்
பெருக்கவேமனதடஙகி மவுனம்பெறறுப்
பேராசையாகவுநதான பிரமதததுள்ளே
குருக்களைப்போல் அரசனைப்போலிந திரனைபபோலும்
குணமானமூவரைபபோ , பிரமததூடே
திருகசெடுததுயெநதெநத அவதாரங்கள்
செயதிடலாய்நிலையறிநத பெரியோராதானே. 53

தானவனேயென்குருவே புசுணடநாதா
தாரணியில்ஜீவஜெநது அகண்டமெல்லாம
தோணவேமுமமூர்ததி யிவாகளதானுந
துடியாகப்பிரமததி லடஙகுமென்றீா
கோனவனேபினனுநதா னகணடமெல்லாங்
குறிபபுடனேபடைககுமவகைககுறியுஞசொனனீ
தானவனேமதுவுண்கச சொனனீரையா [ர்
சததியமாயதினவிபரஞ சாறறுவீரே. 54

சாற்றுகிறேனெனமகனே வாசிநாதா
சததியமாயண்டததிற செலலுமபோது
போறறுகின்றஅககினியும பிரவேசிததுப
புலனகளைநதுஞசோநததிறை போதமாகும
மாறறிலையும அதிகமடா வுனறனதேகம
மைநதனே அபுரூப மாகுமபபா
லாற்றியேநிழறசாயகை யறறுபபோகும
வனுததுதடாகாயசிததி யாச்சுபாரே. 55

ஆசசெனறு அபுரூப மானபோது
அஷ்டமாசிததிவகை யெட்டுமாடும
மூச்சொனறியடங்கிபபோம் பிரமததூடே
முனனணியுமபினனணியு மொனறுய்ப்போகும

காச்சென்றுகாச்சிவிடு மவுனங்கண்டு
கலைமாறிநின்றிடமே கனகபீடம
நீச்சென்றுமிலலையடா வுனனைககண்டால்
நிலைநதுதடாசமாதியென்ற மாாகககநதானே. 56

மாாக்கமுடன்தவசுநிலை யறியாமற்றன்
மனந்தளாநது திரிவாாகள லோகததுள்ளே
ஏாக்கமுடனமுபபதுககுள மவுனஙகண்டு
இளவயதாயிருபபாாகள் பெரியோாமைநதா
சாாககவேசற்குருவின் பாதஙகண்டு
கருணையுடனஅவாபததனை வணங்கிபபோற்றி
தீாககமுடனபிரமததில் மனநதானசொலல
ஜீவனுககுச்சீவனு யிருககலாமே. 57

இருககலாஞ்செடியூடு கறபமில்லை
யேகாநதமானதொரு பிரமநதனனில
உருககியேமனதடஙகிப பாாககுமபோது
உததமனேசாயமது வுறுதியாசசு
மருககியேதிரியாமல மதமபேசாமல
வண்டிரோடிணஙகியடா மருவிடாமல்
குருக்கியேகோளரிடனு சோ்நதிடாமல்
குருபாதஙகண்டுமிகப பணிநதுபாரே. 58

பாரென்றுசொன்னமெயஞ் ஞானமூாததி
பாததினிட அடிமுடியும பகாநதுசொல்லும்
சிவென்றுசொறபனங்க ளதிகமாகத
திடப்படவேகாணுமிடந தீாககனுசொல்லும்
காரென்றுமணமபிறநத இடநதானசொல்லும்
கதிரமதியுஞசுததிவரு மாாக்கனுசொல்லும
வீரென்றுஉயிாபிறநத யிடநதான்சொல்லும்
வெற்றிபெறஇநதவகை விளமபுவாயே. 59

வாயாலேசொல்லுகின்றேன் மகனேகேளு
மகத்தானபிரமத்தின் பாதந்தன்னில்
ஓயாமல்முன்சொன்ன நாமப்பின்னி
உத்தமனேரவிமதியுஞ் சுத்திலாடும்
மாயமடாவாசியுந்தான நடுவேநின்று
மார்க்கமுடனசுழுத்தியிடம மனந்தான்சென்றால்
காயானசுழுத்தியென் றிதறகுநாமம
கண்டுபாரகண்டுகொள்ளப் போதந்தானே. 60

தானென்றபலரூப மதிகங்காணும
தனனுடையதேவதைபோற பினனுமகாட்டும்
ஊனெனறபெண்ணைபபோ லுனனைககாட்டி
உத்தமனேசையோகஞ செயதாபபோலே
தேனெனறுமயககிவைககுஞ் சுழுத்தியாலே
தித்திப்புபபோலேதான ருசியினைகாட்டுங
கோனென்றகுருவருளைப பணிநதுகொண்டு
குறிப்பறிநதுபூரணத்தின நிலையைபபாரே. 61

நிலையாதசமுத்திரமே சுழுத்தியாசசு
நின்றிலங்குமவாசியைததான வெளியிறசேரு
தலையான அககினியை அப்படியேசேறு
சத்தியிமாயரவிமதியைக கூடசசேர்தது
மலையாமல்யேகபர பரனேயெனற
மனதடங்கி அண்டவுச்சி தன்னைப்பார்க்க
அலையாதுமனநதானும் மரததிறசெனறு
ஆகாசவீதிவழி யாட்டுமபாரே. 62

ஆட்டுமடா ஆசையறறு ரோஷமற்று
அன்னைசுறறநதனைமறநது அகண்டமேவும்
பூட்டுமடாநவத்துவா ரங்கள்தன்னைப்
பொறிகளைந்துஞ்சேருமடா புனிதமாகக்

காட்டிலென்னநாட்டிலென்ன மவுனங்கண்டால்
காமதேனகறபகமு ர உனககேசிததி
வீட்டிலேதீபமவைததாற பிரகாசிககும
வெளியேறினுறதீபம விழலாயபபோமே. 63

போமடாபுததிசிததம என்றதாககிப்
புசுண்டனென றுபேரெடுததுப் புவனந்தனனில்
ஆமடாவடசாளி மைநதனென றும
அருமையாஙகனனியுட மைநதனென றும
நாமடாஐநதுபோ தனனிலேதான
நாட்டமுடனமுன்பிறநதேன் நானதானமைந்தா
வாமடாசாண்முழத்திற காட்சியாகக
வஸ்துவுநதானயீஸ்பரனு ரென்றுரபாரே. 64

பாரப்பாயெனகுலநதான சொலலககேளு
பாாதனிலேபிரமனிட விநதுவாலே
ஆரபபாபிறந்துவிட்டோம் ஐநதுபேரும
ஆகாய அண்டமதை யடுததேசெனறேன்
நேரப்பாவெகுகோடி காலமவாழநதேன்
நிஷ்டையிலேயனநதவரு திருநதுகொண்டேன்
வீரப்பாபேசுவாாகள லோகததோாகள்
விட்டவிடநதொட்டவிடம்விருமபிக்காணேன். 65

காணப்பாஜாதிகுலம யெஙகட்கில்லை
கருததுடனேயெனகுலஞ சுக்கிலந்தான்மைந்தா
தோணப்பாதோணுமற சாதிபேதஞ்
சொலலுவானசுருககமாகச் சுருண்டுபோவான்
வீணப்பாபிரமததில் ஆதிகாலம
வீரமுடனபிறந்ததடா உயிர்களெலலாம்
காணப்பா அப்படியே உதிததேனமுன்னே
நன்ருகவுதித்தவிடம் நாடினேனே. 66

நாடியேவுதித்தயிடம் அறியாததோஷம்
நடுவாகவந்தயிடம் பாராததோஷம்
கூடியேபிறந்தயிடங் காணுததோஷம்
குருபரனைநிந்தனைகள் செய்ததோஷம்
வாடியேவஸ்தோடே சேராததோஷம
வம்பரோடிணங்கியே திரிந்ததோஷம்
கூடியேவுறவறறு யிருந்ததோஷம்
கும்பியுங்கறசிப்பியையும அறியான்பாவி. 67

அறியாதபாவிகது ஞானமேது
ஆறுமுகன்சொன்னதொரு நூலைபபாரு
பரிபாஷையாகவுநதான் சொல்லவில்லை
பராககிரமமெனனுடைய நூலைப்பாரு
விரிவாகசசிததாசொன்ன நூலையெலலாம்
வீணுகமறைப்பாகச சொன்ஞரையா
குறியானஅணடமதை யொளிததேவிட்டாா
கூறிஞாவெவவேருயக குறறநதானே. 68

குற்றமதுவையாமல் அண்டததேகிக
கூருதமநதிரததின குறியைப்பார்ததுச்
சிததமொன்ருய் அநதிசந்தி யுசசிககாலம
தேவனுககுமபூசைசெயது தெளிவுபெற்று
குறறமதுவையாமல் மனதன்பாலே
குருபரனைநோக்கியடா தவமேமசெயது
பற்ருசைவைத்துமிகப் பாாக்கும்போது
பராபரையுங்கைவசமா யாகுவாளே. 69

ஆகுவாளநதிசந்தி யுச்சியெனருல்
அபபனோரவிமதியுஞ சுடாமூனருகும.
எகுவாய்மூன்றுமொன்ருய பின்னலாகி
யிருந்திடவேபிரமாண்ட நிலையதாகும

போகுமேநீசெயத காமமெலலாம
புவனை திரிசூலியுட கிருபையாலே
வாகுமேவழியோடே சோததாயாருல
வாணியுநதான்நாவிலநடனஞ செயவாள்பாரே. 70

பாரடாவாணியுநதா னிருககவீடு
பாலகனைசொலலுகிறேன பண்பாய்ககேளு
ஆரடா அண்ணுககின கொடியினூடே
அண்டததைப்பததியடா விழுதுபோலே
நேரடாநரமபதுதான் பொருந்திநிறகும
நிலையான அககினியின மததிதன்னில்
வீரடா அதுவழியே அருளதானபாயநது
விண்ணுலகிலவேணதமிழ சொலலுவானே. 71

சொலலுவாளனநதமறை வேதமெல்லாம்
சுருதியடாமுடிநதெழுநத பிரமததாலே
வெல்லுவார்தனையறிநத பெரியோரெல்லாம்
வீராண்மைபேசாாகள மவுனமாகி
அல்லுபகலறறிதொரு பிரமநதனனை
ஆரறிவாருலகததி லையாபாரு
சொல்லடங்குமிடநதனையுங் கணடுதேறி
சூஸ்திரமாயககல்லுப்பு வாஙகுவாஙகே. 72

வாஙகியே அணடததில மூளைசோதது
வளமாகவபபிலையும பிசறுமைமநதா
தாங்கியேதிருகுகள்ளிக குள்ளேவைததுத
தமாவாயைததானமூடிச சாபநதீரநது
ஓஙகியேதிங்களுநதான மூனறுசென்றால்
உததமனேகள்ளியைததான் தரிததுககொண்டு
சாஙகமினிச்செயயாமற சீலைமண்ணுஞ
சததியமாய்ச்செய்தபின்பு உலாததிப்பாரே, 73

பாரப்பாவுலாநதபினபு எடுததுமைந்தா
பக்திபுடனகெஜபுடததிற போடடுப்பாரு
ஆரப்பா ஆரவைதது யெடுககுமபோது
அருணனிறமபோலிருககுஞ் செநதூரநதான
நேரப்பா அணுபபோலே சரககுககெலலாம
நிசசயமாயபபூசியுநதான புடததிறபோடு
வீரப்பாநீருமடா நவலோகநதான் [சே.
வேதையெனறவிததையெல்லாஙகைக்குள்ளாச

ஆசசடாவுடமபிலுளள வியாதியெலலாம்
அணுப்போலவுண்டிடவே பறநதுபோகும
வாச்சடாதேசசிததி யதிகமாசசு
வஸ்துடனேகூடியுநதான வாழலாச்சு
மூச்சடாதலைப்பிணடங கொடியமாவும
முததியடாவாஙகியபின் தயிலம்வாஙகு
ஏசசடாதரியாமல் சூடனசேர்தது
யினபமுடனவஸ்துவையும பூசைசெயயே. 75

பூசையடாசெயதுமிகப பதனமபணணு
புததிரனேபேயபிராககுத தயிலமவாஙகு
ஆசைபுலலாமணககதவு மதுபோலவாஙகு
அபபனேகேசரியின நெயயுஞ்சோதது
ஓசையுடனதேவாங்கு பிததுசோதது
வுததமனேதலைபபிண்டந தயிலஞ்சோதது
பாசையடாபேசாம லரைததுமைநதா
பாலகனேசவாதோடு புனுகுசேரே. 76

சேரடா அணுபபோலே புருவததிட்டு
தீர்க்கமுடனநீதானுஞ் செலலும்போது
ஆரடாவுனனைததான் ஆரதான்காண்பார்
அண்டமெனுமபிரமததி னளினருலே.

நேரடா திகைப்பூண்டு கொண்டுவந்து
நிச்சயமாயமுனிசொன்ன தைலமவிட்டு
வீராட அரைததபினபு புருவததிட்டால்
வேசையாகள்வெகுபோகள் மயஙகுவாரே. 77

வாறுனதில்லைபால கருநதுளசி
வவவாலினபிததுடனே மநதியபிததுஞ
சீராகமுனசொனன கருவைவிடடு
திடமாகஅரைததிடுவாய சாமமொனறு
நேராகஅரைததைதயு மெடுததுமைநதா
நிசசயமாயபபுருவததி லிட்டுப்பார்க்க
வீராகபபாதாளம பிளநதேயோடும
வேதாநதசாரணையை விருமபியபாரே. 78

பாரடாபரபபிரமத தாடேசெனறு
பரிதிமதி அககினியு மூனறுமொன்றாய
நேராட ஆதியுநதான எதிரிதனனை
நிசசயமாய்ப்பாாததிடவே நீறிப்போவான்
கூரடாகோடான கோடிசிநது
குறித்திடவே ஆகுமடா பிரமசாலே
வீரடாயிந்நூலைக கொடுததிடாதே
வெறறியுடன்யெணபதுமே விளஙகமுறறே. 79

காகபுசுண்டா ஞானம்-80 முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

காகபுசுண்டர் உபநிடதம்-31

காப்பு.

ஆதியெனை யீன்றகுரு பாதங்காப்பு
அத்துவிதம்பிராணவத்தி னருளேகாப்பு
நீதியாமாரூட ஞானம்பெற்ற
நிர்மலமா ஞசித்தரூட பாதங்காப்பு
சோதியெனப்பாடிவைத்தேன் முப்பத்தொன்றிற்
றுரியாதீதப்பொருளைத் துலக்கமாகத்
தீதில்லாக்குணமுடைய பிள்ளையாஞா
சிவேசவைக்கியமது தெரியுந்தானே.

நூல்

தானென்றகுருவினுப தேசத்தாலே [ம
தனுகரணவிதையெல்லாந் தவறுண்டேபோ
வானென்றசுவானுபவ ஞானமுண்டாம
மவுனயோகத்தின் வாழ்க்கையெய்தும
நானென்றபிரபஞ்ச வுற்பத்திக்கு
நாதாதீதகயானம் நன்றாயெய்தும
கோனென்றகொங்கணவா தனக்குச்சொன்ன
குறிப்பானயோகமிதைக் கூர்ந்துபாரே. 1

பாருநீபிரமமில்லை யார்தானசொல்வார்
பதமில்லையாதெனினும் பயமில்லை
சேருமிந்தப்பிரமாணந்தானுணர்ந்து
தெரிவிக்கப்படாதருளிச் சிவசொரூபம

ஊருகின்றகாலதர யஙகளாலே
உபாதிககபபாததவ முறபததிகரும
சாருமிநதவுபாதான காரணததினை
சமபநதமிலலாத சாட்சிதானே. 2

சாட்சிசததாயதீசகுண தீதமாகிச்
சடதிமனததாலறியத தகா துயா தும
சாட்சியதேயேதுசா தனமுநதளளிச
சகலவநதிரியாமியதாயச சாவபூத
சாட்சியிஙணயிவவளவவ வளவாமெனறு
தஙனகருடிததுநிாணயிக்கத தகாதுயோகம
சாட்சியதேஞானதுாஞான ஞேயரூபஞ
சதராதிபிரமாதிகளைத தானேசெயவோம. 3

சொலலுமெனககேட்டுகக்த மாணுக்காவுன்
தூலகாரணபபிரமந துரியாதீதம
அலலுமல்லபகலுமலல நிஷ்களஙகம்
ஹமசோகமஅசபாமந திரதியானம
சொல்லுமவனோநானென் றபிமானிகரு
சிததிவிாததிநிரோதகமாம யோகததாலே
வெலலறிஞாபலபோக விர்ததியோகி
விவேகமதியாஞதிகளே மேலாம்பிரமம. 4

பிரமசுரோத்ராதிஞானேந திரியமைமநது
பேசுதாககவாககாதியிந திரியமைநதும்
காமமெனுஞசகுதாதி விடையமைந்தும
காணுதிநான்குபிரா ணுதியைநதும
வாமமிவையிருபததி னைகுஙகூடி
வருந்தூலசரீரவிராட் டெனவேசொல்லும
தர்மவத்தைசாக்கிரத மாணிவிஸ்வன
தனக்குவமையாங்கிரியா சத்திதானே. 5

சத்தியுடனரசோகுணநதான நேதரததானம்
தனிபபோகமிதனேடே சாரநதவானமா
வெறறிபெறுபஜீவாதமா அகாரமாசசு
விவகாரஜீவனிதை விராட்டெனபாரகள்
விதைதயெனனுமவிதைதயிலலை பிரதிவிமபம்
விசாலமிருநததூலசூக்கும விருததியாச்சு
தததொமசிவாகசுசசெ தனனையிறைலை
தானகடநதுசூட்சுமததிற சாாநதுகொள்ளே. 6

கொளளடாஞானேநதிரி யஙகளைநது
கூடினதுகாமேநதிரி யஙகளைநது
தள்ளடாபிராணாதி வாயுவைநது
சாாவானபனமபுததி தானிரண்டு
விளளடாபதினேழு தததுவஙகளை
விரததியெனனுஞசூடசமமா மிரண்யகாப்பந
துள்ளடாஅபிமானி சைதனயனெருந
சொறபனுவததையெனச சொல்லுநூலே. 7

நூலானசாதமிகமா மகங்காரததுள
நுழைநதவிசசாசததியலலோ நுணுக்கமாசசு
காலானகண்டமெனுந தானததுளளே
கலநதிருககுமபோகமலலோ யிச்சாபோகம்
நாலானஆனமாவே அநதிரானமா
ஞாயமிநதப்படியறிநதா லுகாரமாச்சு
தூலமெனுஞசூட்சுமததைக கடநதுநின்று
சொல்லுகிறேனகாரணததின் சுயம்புதானே. 8

தானயயாக்கிருதமெனுஞ் சரீரததுககு
தானமதேஇருதயமா ஞானசததி
வானமதேஅகங்காரம விதததையாகில்
வருஞ்சுழுததியபிமான பிராக்ஞனகும்

கேனுதறகுஆனநத போகமாகுா
கூடுகினற ஆனமாவே பரமானமாவாம
கானிதறகுபரமானமா ஜீவனிநதக
காரணமேகாரமெனக கண்டுகொளளே. 9

கொளளுமநதபபொருளதானே சததுமலல
கூறுனவசததுமலல கூாமையலல
உள்ளுநிராமயமல்ல சாவமயமலல
உறறுபபாரூனறெழுததும ஏகபாசசு
தளளுகினறபொருளலல தளளாதல்ல
தானநதபிரமரகசியஞ சநதானமுததி
விள்ளுமநதப்படிதானே வேதபாடம
விசாரணையாறசமாதிசெய்ய விட்டுப்போமே. 10

விட்டுப்போமசமுசார வியாபாரஙகள்
விடயசுகஇசசைவைததால விவேகம்போச்சு
தொட்டுவிடலாகாது ஞானமாாககந
துரியநிலைநனறுகத தோன்றுமட்டும
எடடுகினறபரியநதம சுருதிவாகயத
தெணணமெனுநதிபானததா லெய துமமுததி
தடடுகினறஜீவதவம தனக்கிலலாமற
சமாதியுறறலநாமதுவே சாக்ஷாதகாரம. 11

சாக்ஷாதிபிரமததால் பூாவகாமம
ததவாதிவாசனைகள தானேபோகும்
சூக்ஷாததிபிராநதியெனும் மாயாசததி
தொடாமறசோவதுவே சொரூபஞானம
தீக்ஷையினறபிரமாணடம பிண்டாணடஙகள்
சிருஷடி முதல்யாவறறுந தெரியுமநனறுய்
காக்ஷியெனனஏகவஸ்து வொனறல்லாமற [ளே.
காண்பதெல்லாம்வியாத்தமெனக் கண்டுகொள்

கண்டுபாரூடமென்று பருஞானிக்குக்
காணுதுஜீவனயா பரமான்மாவும்
தொண்டுபட்டுக்குருமுகத்தில் விசேடமாகச்
சுருதியெனும்வேதாந்த மப்பியாசித்து
உண்டியனுபவஞானங் கிரத்தியாகிரதயம்
யோகிதனக்கேதேனுந் தேவையில்லை
விண்டுசொல்வோ நதிகடக்க ஓடமல்லால்
விஷயத்துற சாதனங்கள் வீணென்றே. 13

வீணல்லோசாதனப்பிரயோசனங்கள்
மெய்ஞ்ஞான அபரோட்சம் வந்தபோது
வீணல்லோவேதபாடத்தினிச்சை
வியோமபரிபூரணத்தில் மேவிநின்றால்
வீணல்லோ இருட்டறையிற் பொருளைக்காண
விளக்கதனைமறந்தவன்கை விடுதல்போலும்
வீணல்லோ தியானதாரணைகளெல்லாம்
மெய்ப்பிரகாசிக்குமவரை வேணுந்தானே. 14

வேணுமென்றுவெள்ளருக்கு வெண்ணெய்போலும்
வித்தினிடத்தடங்கிநின்ற விருட்சம்போலும்
காணுகின்றபூவிலுறை வாசம்போலுங்
கன்றுவின்பாலுள்ள நெய்யைப்போலும்
தோணுமயில்முட்டையின்மேல் வர்ணம்போலும்
தூலமதிற்சூட்சுமந்தான் துலங்கிநிற்கும்
ஆணுவத்தாற்சாதனத்தை மறந்தாயானால்
அபரோட்சஞானமுத்தி யரிதுதானே. 15

அரிதில்லைபிரமவியாகிருதஜீவ
னயிக்கமெனுஞ்சந்தியான மப்யாசித்துச்
சுருதிகயிற்றால்மனமாம் யானைதனைச்
சுருக்கிட்டுச்சிக்கெனவே துறையிற்கட்டிக்

குருவுரைத்தசிரவணத்தின் படியேநினறால்
குதியாகுபிரபஞ்ச கோட்டிறறுனும
திரிவதில்லைதிரிநதாலும மதமிராது
ஜீவவைராகயமெனுந் திறமிதாமே. 16

திரமென்னஹம்சோகம் மநதராதீதம்
திருதியசூனயாதிகளே தியானமாகும்
சரமெனனசாக்ரசததாம் விதகைதசூன்யம்
சாதனையேசமாதியெனத தானேபோகும
வரமென்னவிபரீத விாததிமார்க்கம
வாதனையேசாதனமாய் வகுததுககாட்டும
அரமென்ன இதையறிநதால் யோகியாவான
அஞ்ஞானமவரிடததி லணுகாதென்ன. 17

என்னவே அஞ்ஞானி யுலகாசாரத
திசைசயினறறாமாாதத வியாபாரஙகள
முனனமேசெயததின்பின மரணமானல
மோடசமதறகனுபவததின் மொழிகேட்பீராகில்
வினனமதாயாஙகார பஞ்சபூத
விடயவுபாதிகளாலே மேவிககொண்டு
தன்னிமையலிங்கசரீ ரததோடொததுச
சதாகாலம்போக்குவரத தாகுநதானே. 18

தானிந்தப்படியாகச் சீவரெல்லாஞ
சகாபிராரதவவசத தாகினர்கள
ஏனிந்தககூரபிமா ாததினலே
இததியாதிகுணஙகளெல்லா வியாபிககுமப்பா
வானிந்துபோன்மெலிநது வளாநதுபோகும்
வாததிக்குமஞ்ஞானம மாறறவேண்டி
நானிந்தபிரமவுபா சனையைப்பறறி
நாடடமவைததோம விததையெல்லாம்நாசமாசசே. 19

ஆச்சப்பாயெந்தனையோ கோடிகாலம்
அநந்தபிரளயத்துக்கு கதுவாகநின்றேன
மூசசப்பாவோடவில்லை பிரமாந்த
முதத்திபெறறேனபிரமாணடமுடிவிறசென்றே
கூசசபபாவறறபிரம சாக்ஷாதகாரம
குருபாதமாகியகோ சரமாயநின்றேனை
பேசசப்பாசர சரங்க ளுந்திகுமபோது
பினனுமந்தபபுசுணடனெனபபோகொணடேனே.

போகொண்டேனசொருபசித்தி யனேகமபெறறே
பெரியோாகளதங்களுக்குப பிரியனேனன
மோகண்டேனுயிரதகெட டணடகூட [ன்
விதியலலாமோாநொடிகருள விரைநதுசெனறே
தாகொண்டேனபிரிதிவியின கூறுகணடேன
சாததிரவேதங்களவெகு சாபங்கண்டேன
ஊாகண்டேனமூவாயிறப பேழுங்கணடேன
ஓகோகோவிதுவெலலாம யோகததாட்டே. 21

யோகததினசாலமப நிராலமபநதான
உரைததாரேபெரியோாக ளிரண்டாமென்று
ஆகமத்தின்படியாலே சாலப பநதான
அநிதயமலலநிததியமென றரையலாகும
சோகததைப்போககிவிடும நிராலம்பந்தான்
குனயவபிப்பிராயமதே சொருபமுத்தி
மோகசித்தவிருததிகளைச் சுததமபணணி
மூமமூட்சுபிரமைகய மோட்சமெனனே. 22

மோட்சசாமபிராசசியததில் மனனுசொல்லாத
மூடாகளுக்கபரோட்சம மொழியலாகா
சூட்சமறிநதாலவனுக கனுசந்தானம
சொருபலட்சணநதெரியச் சொல்லலாகுந

தாட்சியில்லைசாதனை த துட்டியததில்
சட்சேதியறியாத தீதமாகும்
மூச்சுலயப்படுவதல்லோ பிரமநிட்டை
மூதவிந்துகளாதீத மொழியலாமே. 23

மொழிவதிலே அகாரமெனும் பிரணவத்தின்
மோனபிராணுதியதே நாதமாச்சு
தெளியுமிந்தஓங்காரத தொனிவிடாமற
சிறககனததேலயமாய்ச சோககவேணும்
ஒளிதானேநிராலமபம நிவிசேடம
உதகிருஷ்டபரமபத வுபகாரஸதன்
வெளியோடேவெளிசோநதால வஸதுவாசசு
விரோதசதராதியெலாம விருததமாசசே. 24

விருததமாயனுதியெனும பிராரதவகாமம
விஷயாதிபிரபஞச வீஷமஙகளெல்லாம
ஒறுததவனையோகியெனபா னருளுருடன்
உலகமெலாநதானவை துணையையாகும
நிறுததவெனருலந சிகாக கிரசுவானமா
நிலையுருவமததியிலே நிஷடனுகிக
கருததழிநதுநினறவிடம சாக்ஷாதகாரம
கண்மூகருமததியிலே கணடுபாரே. 25

பார்ப்பதறகுநீணடதுவாம குறுகிவட்டம
பரிதிமதியுதயமெனப பளிஙகாகாசம
தாப்பதறகுமூன்றுசுழி பினனுயநிற்கும
சாக்கிரததினடையாளந தாக்கிப்பாரு
சோப்பதறகுசசுழுமுனையென றிதறகுநாமம்
திரிகோணகருணடலியே சிவசொரூபம
காப்பதறகுநடுநாடி யூடேசென்று
கால்நிறுததிப்பிடரிவழி கண்ணைப்பாரே. 26

கண்ணனபிட ரிமுது கோடுரநதரம
காலகூடடிப்பாரததாலே தலைமேலாகும்
விண்ணனபெருவெளிக்கு ஸீனமானல்
விமோசனமாமநிராலமப மௌனதகான்சொல்லும்
ஒண்ணனயோகமல்லோ இநதநிஷ்டை
உபதேசமபெறறவாக்கே உணமையாகும
அண்ணநதுபாரததிருநதால வருமோஞானம
அசபாமநதிரதியானம அறைகிறேனே. 27

அறைகிறேன அசபையெனும பிராணனமாவை
அகணடபராபரததினுளளே எகிபனுசெய்ய
குறைவிலலைஓஙகார மூலவடடக
குணடலியாயநினறிடததிற குணசீதநதான
நிறைகிறேனநாசிகா ரநதரவாயு
நீககாமலேகமாய நிரணயிததுப்
பறைகிறேனடசரசா தனமுநதளளிப்
பநதமறறமகாமோட்சப பதிபெறறேனே. 28

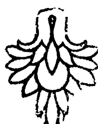
பதிபுருவததடிமுனைககீ ழுணணுகெண்ணும்
பவளநிறபபோனறிருககுந திரிகோணந்தான்
துதிபெறுசிஙகுவையுபஸ்த சுகநதியாக
சுபாவசாதனையினல மவுனமாசசு
விதிவிகிதபிராரதவ காயபபோசசு
விடயபோகததினிசசை விடடுப்போசசு
மதியெனுபோராவாயுவது அமிரதமாசசு
வஸ்துவதேகாரணமா மகிமையாசசே. 29

மகிமையெனறுயோகசா தனையினலே
மகாகாசநிருவிகறப வாழககையாசசு
அகமகயெனபூணவததை நீககலாசசு
அததுவிதபிரமசிததா னநதகாரம

சகளாதீதங்கடந்து களாதீதத்தில்
சாதித்தேன்தன்மயமாய்ச் சாந்துபோச்சு
பகலருளில்லாதவெளிக் கபாலாச்சு
பந்தமற்றமகாமோக்ஷ பதம்பெற்றேனே. 30

பெற்றதனைச்சொல்லிவிட்டேன் வடநூல்பாஷை
பிரித்துமுப்பத்தொன்றினிலே பிரமஞானம்
தத்துவத்தைச்சொல்லிவைத்தேன் யோகியானால்
சாதனைசெய்வானறிவான் சைதன்னியத்தில்
முத்தியடைவானதிலே நிருத்தஞ்செய்வான்
மும்மூட்சுதத்துவமறிந்த மூர்த்தியாவான்
நித்யமெனுமுபநிடதப் பொருள்தான்சொல்லும்
நிலவரத்தால்யோகநிஷ்டை நிறைந்துமுற்றே. 31

காகபுசுண்டர் உபநிடதம் - 31 முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை

காகபுசுண்டர் காவியம் - 33

காப்பு.

கணபதியே அடியா யகிலமாகிக
காரணத்தின்குருவாகிக காட்சியாகிக
குணபதியேகொங்கைகமின்னாள வெள்ளைஞானக
குருநிலையாயருள்விளங்குங் கோமபேஞானக
கனவிலேநினைவிலேயும் ஒளியாயநின்ற
காரணத்தின்வடிவாகிக கருத்துள்ளாகிப
பணியரவமபூண்டசிவ வாசிநோமை
பாடுகிறேனகாவியந்தா னெண்ணிப்பாரே.

நூல்.

எண்ணியெணணிககாவியத்தை யெடுத்துப்பாரு
எங்நோங்காமசிந்தை யிதுவேநோக்கும்
பண்ணிபண்ணிபலகுட்டி போட்டாலென்ன
பதியாளேகுட்டியொரு குட்டியாமோ
சுண்ணியுண்ணிமிநூலை நன்றாயபபாரு
சககரமுமககரமும நன்றாயததோணும
தணணிதண்ணியென றலைந்தாற ருகமபோமோ
சாஸ்திரததிலேபுகட்டித தள்ளியேறே. 1

புகட்டினாளதசதீட்சை மகிமைதனனைப்
பூரபபாலெணககளிதது அகணடநதோறும்
சகட்டினாள்சகலசித்து மாட்சசொனனாள்
சநதிரபுஷகரணிதனில் நிதானஞ்சொனனாள்
பகட்டினாலுலகமெல்லாம முகங்கோணத்திற
பரஞானசிவபோதம் பண்பாயச்சொன்னாள்
அகட்டினாளைவாகளை யீன்றாளமமன
அநதருமைசொல்லவினி யடியானகேளே. 2

கேளப்பாயீசனொரு காலந்தன்னிற்
கிருபையுடனசபைகூடி யிருக்கும்போது
வாளபபாமாலயனறன முத தனைநோககி
வநதவாறெவவகையே செனறதேதோ
கேளபபாஜெயகால லயநதானெஙகே
குருநமசிவாயமொஙகே நீஙகளெஙகே
ஆளபடாஜவாகளு மொடுககமெஙகே
அறுதமெனககு இனனவகை யுரைசெயவீரே 3

இன்னவகையீசரவா கேட்குமபோது
எல்லோருமவாயமூடி யிருநதாரபபோ
சொனனவகைதனையறிநது மாாககணடேயன
சொல்லுவானகுழநதையவன கலகலெனன
அனனைதனைமுகமபாாதது மாலைநோககி
அரிகரியீசாமொழிக குரைநீாசொல்வீா
பினனைவகையாருரைபபாா மாயைமூாததி
பேசாமலிருநதுவிட்டா லொழிவாமொஙகே. 4

எஙகையெனறு மாாககணட னெடுததுசசொல்ல
தென்னசொலவாமோகவெளிச சிவனைநோககி
கஙகைதனைபபூணடோனே கடவுளோனே
காரணபபூரணமே கணணேமினனே
சஙகையினியதறிவேன மகுடஞ்சோதி
சநதிரனைபபூணடிருநது தவமபெறறோனே
மஙகையிடபபாகம வைதத மகுடததேனே
மகாமுனிகளரிஷிகளசிததா அறிவாாகாணே. 5

அறிவாாகள்ரிஷிகளசிததா முனிவோரையா
அரகரா அதுககுககோ ளாரொனறுககால
பொறியாகப்புசுணடமுனி சொலவாரையா
போயழைககககோளாறு வசிஷடாாகும

நெறியாகஇவவகைநா னறிவேனையா
  நிலைததமொழிபுசுண்டரால மறறோசொலவார்
புரிவாருமிவவளவென றுரைததார்மாயன்
  பொருளஞானககடவுளப்போமகிழசசிபூணபாா.

மகிழ்ச்சியுடனமாாககண்டா வாராயகண்ணே
  வரலாறுநீயெனமா யறிவாயசொலலாய
சுகடசியுடனகருஃபபாா யுகஙகளதோறும
  சூடசமிநதமாலொனறன வயிறறிறசோவான
அகடசியுடனஆலிலைமே லிருப்பாரையா
  அபபோதுஇவாிடததி லெலலாஞானம
இகழசசியுடனிவாகருபபின னெவரோகாணேன
  இவவாாதகைநானறியே னவரைககேளீர். 7

கேளுமென்றனமாாககண்டன் கிவனதானப்போ
  கிருபையுடனிவவளவு மறிவாயோடா
ஆளுகின்றயீசனுநா மறியோமிநத
  அருமைதனைநீயறிநதா யருமைபபிள்ளாய்
காளகண்டாமாயோனை சொல்வீரெனறா
  கருவேதுநீயறிநதா வாறுமேது
பாளுகினறமுபபாழூந தாண்டிநினற
  பரஞானசினமயமின பகாநதிடீரே. 8

பரமானபரமகயி லாசவாசா
  பாாததிருப்போமாலிலைமேற பளளியாகி
தரமானபுசுண்டமுனி யநதவேளை
  சக்கரததைபபிாளவொட்டாா தவததினாலே
தூரமாகயெவவாறோ திருமபிப்போவாா
  சூட்சமதைநாமறிவோம் பின்னேதோதான்
வரமானவரமளித்த சூரனவாழ்வே
  வசிஷ்டர்போயழைததுவரத் தருமென்றாரே. 9

தருமென்றவாரதனைத் யறிந்துயீசா
தவமானவசிஷ்டரேநீர் புசுண்டாஜாகை
அகமகிழவங்கேகி யவற்குரைத்து
அவரையிங்குசபைக்கழைத்து வருவாயென்ன
ஜெகமானஜெகமுழுது மாண்டஜோதி
திருவடிக்கேநமஸ்கரித்துத் திருயபின்னாயின
உகமானந்தனையறிந்தும் அரனாசசொன்ன
உளவுகண்டாரபுசுண்டரெனும் காகந்தானே. 10

காகமென்றுவேஷமதாய விருட்சமீதிற
காத்திருந்தாரவசிஷ்டரவாக கண்டாரநாதன
ஏகமதாயெட்டான் வசிஷ்டரேநீர
எங்குவந்தீரென்றுமென்று இடமுமீயத
தாகமுடனயீசனுமமை யழைக்கச்சொன்னா
சங்கதியைக் கங்களிடஞ் சாற்றவந்தேன
பாகமுடனட்டான விபரந்தனனை
பகதுமெயஞ்ஞானபொரு ளருள்பெற்றரே. 11

பெற்றரேயென்றுரைத்தீர வசிஷ்டரேநீர
பிறந்திறந்துவிட்டாங்காற பிறந்துவந்தீர
சததானசத்துகளு மடங்குங்காலம
சக்கரமுந்திருமபிவிட்டாற சமையமவேரும்
சித்தானபஞ்சவர்க ளொடுங்கும்போது
சேரவேரிஷிமுனிவா சித்தரோடு
முத்தாகப்பஞ்செழுத்தி லொடுக்கமாவார
முத்துமணிக்கொடிமீனருள் முளைத்திட்டீரே. 12

முளைத்திட்டீரிதற்கோடே யெட்டுவிசைவந்தீர்
முறையிட்டீரிவவண்ணம் பெருமைபெற்றீர்
களைத்திடப்போகாதீர சொலலக்கேளும்
கண்டமதில்விஷம்பூண்டார்க் கனுவலென்ன

இனைத்திடப்போனுக்கால் மறந்துபோவார
  இளாநானாகுயுகந்தோறு மிந்தச்செய்கை
பிழைத்திட்டுப்போவமென்று லங்கேபோவோம்
  பேயபிடித்தோரவாரதனைச்சொல்லநீர்வந்தீரே 13

வந்தீரேவசிஷ்டரேநீ ரின்னங்கேளு
  வளைமனானசொலலிவந்தேன வேஷமீங்கி
இந்தமாமரககொமபி லிருந்தேனிபபோ
  இதுவேயேவவளவோ ஜனமோகாணும
அந்தமோ ஆதியோ யிரண்டுங்காணு
  ரவாகளெல்லாயரிஷியோகி சித்தராணு
சந்தேகமுமககுறைககப் போகாதையா
  சாமிககேசொலலுமையா யிதோவந்தேனே. 14

வந்தேனேயென றுரைதத வாறுகொண்டு
  வசிஷ்டருமேவாயுலந்து காலும்பின்னி
இந்தேனேமுனிநாதா சரணங்காரும
  எழுந்துசிவமசபைநாடி முனிவர்வந்தார
மைந்தனே யேயினறருளுங் கடவுளநாதா
  மாமுனிவன் வாயெடுக்கப் புசுண்டர்சொல்வார்
சிந்தனைசெயயீஸபரனே வந்தேனையா
  சிவசிவாயினனதென று செபபிடீரே. 15

செபபுமென றபுசுணடமுனி முகததைநோக்கிச்
  சிவன்மகிழந்துயேதுமொழி செப்புவார்கேள்
கொப்புமென றயுகமாறிப பிறளுங்காலம
  குருநயசிவாயமெங்கே பரந்தானெங்கே
அபபுமெந்தபஞசகணத் தேவரெங்கே
  அயனமாலுமசிவனமூவ ரடக்கமெங்கே
ஒப்புமிந்தயுகபமாறிப் பிறந்ததெங்கே
  ஓகோகோமுனிநாதா வுரைசெயவீரே. 16

உறையெனறீருனறனக்குப புததிபோச்சு
உமமோடேசோநதவாக்கும மதிகள்போச்சு
பறையெனருல்பறைநாடி நிலைககமாட்டார
பரமசிவனதானமெனறும பேறுமபெறறீர
இறையெனருல்வாயதிறநத படசிபோலே
எலலோருமபபடிககே இறநதிட்டாாகள
நிறையெனறவாாததைகளைச சொனனேனுனல்
நிசஙகொள்ளாாநதாஙகம் நிசஙகொளளாதே.17

கொளளாமறபோவதுண்டோ மவுனயோகி
கோடியிலேயுனைபபோலே ரிஷியேகாணேன
விளளாமறறீராது முனிவரேகேள
மெயஞஞானபரமபுகுநத அருளமெயஞஞானி
உள்ளாகரிஷியொருவ ரில்லாவிட்டால
யுகவாாததையாருரைபபாா யானுஙகாணேன
தள்ளாமறசபையிலுளளோா ரெலலோாகேட்கச்
சாறறிடாமுனிநாதா சாறறிடீரே. 18

சாறறுகிறேனுளளபடி யுகஙகள்தோறும
தமககுவந்துசொலலுவதே தவமாயபபோசசு
மாறறுகிறேனகூணததின்முன னுரைததுபோனேன்
வாதாட்டவெனதாச்சு இனியெனனசொல்வேன்
சேறறிலேநாட்டியதோா கமபமபோலத
திரும்பினதுபோலாசசு யுகங்கள்தோறும
ஆற்றுகிறனநதமது ஆகுமபோது
அரகராஅநநேரம நடககைகேளே. 19

கேளப்பாநடநதகதை சிவமேயுண்மை
கெடியாகச்சககரங்கள் திரும்பும்போது
பாளப்பாதசநாசம மவுனம்பாயும
பரமானமவுனமது பரததிறசாடும்

எனப்பா அடுக்குகளும இடிநதுவீழும்
இருநதசதாசிவமோடி மணியிலமீளும
கேளப்பாயிதுகேளு யெவருஞ்சொல்வார
ஒகோகோ அண்டமெல்லாங கழிநதுபோமே. 20

கிழ்நதுபோமபபோது அடியேனங்கே
கருததுவைததுதியானமொரு தியானமுண்டு
கழிநதுபோங்காலமப்போ நிறுததுவேனயான
நிமையததிலலக்கினிபோல் ஸ்தம்பங்காணு
சிவநதவானப நீலவுரு சுடாவிட்டேகும்
சிவசிவா அககினிபோற கொழுநதுவீசும்
நவநது அதினருகேதான சென்றுநிறபேன
நகாரமுதலஞ்செழுதது வரககாண்பேனே. 21

காணபேனேநகாரமது மகாரமபுககும
கருததானமகாரமது யகாரமபுககும
தேனபேனேசிகாரமது வகாரமபுககும
சிவசிவாவகாரமிது வகாரம்புககும்
கேணபேனேவகாரமது யகாரமபுககும
குருவானசுடரோடி மணியிறபுககும
காண்பானமணிகோடி பரத்திறபுககும
நறபரந்தனசிவப்புககுஞ் சிவததைக்கேளே. 22

கேளப்பாசிவகோடி அண்டமபாயும்
கிருபையாயண்டமது திருமபிப்பாயும்
கேளப்பா அண்டமது கறபததுணதான
குருவானதசதீட்சை யொன்றுமாச்சு
மீளப்பாதமபமது விளக்குஞ்செயகை
மேலுமில்லைகீழுமில்லை யாதுங்காணேன்
ஆளப்பாநரைததமா னேறுவேனே
அண்ணளவாயிண்ணளவோ அறிநதிலனே. 23

அறிநதிலேயெனறுரைதத புசுணடமூாததி
அாகரா உனபோலே முனியார்காணேன
தெரிநதிலேனெனறுரைததால மனஙகேளாது
சிவனயநதுகேட்கவுமநீ யொளிககவேணடாம
பொருநதிலேனபூருவததில நடநதசெயகை
பூரணததாலுளளபடி புகழநதுசொலலும
பறிநதிலேனமிகப்பறிநது கேட டேனையா
பழமுனியேகிழமுனியே பயனசெயவீரே. 24

பழமுனிவரெனறுரைததீா கடவுளாரே
பருநதிபஸ்தமபததைப பலுககககேளும
குழநடனேஸ்கம்பமதில யாவுமபோவேன
கோகோகோசககரமும பிரணடுபோகும
தழும பணியசசாகரஙக ளெஙகுநதாயைச
சததசாகரமபூணடு யெஙகுமபாழாய
அழகுடையமாதொருததி ஸ்தமபததுளளாய
அாகராகண்ணாடி லீலைதானே. 25

லீலைபோறகாணுமுகம போலேகாணும
நிலைபாாததாலபுருடரைப்போற் றிருபமிககாணும்
ஆலைபோற்சுழனறுடுங கமபத்துளளே
அாகராசககரங களாறுஙகாணும்
வாலைபோறகாணுமையா பினனேபாாததால
மகததான அணடமது கோவைகாணுஞ
சோலையாயணடமதிற சிவம்தானவீசும
சிவததிலேஅாகரா பாமுஙகாணே. 26

பாததிலேமணிபிறககும மணியிலுளளே
பரமநிறகுஞசுடாவீசும யிப்பாறகேளு
நிரத்திலேசடமதனில யகாரஙகாணும
நிசசயமாமயகாரமதில் வகாரஙகாணும

வரததிலேவகாரமதிற் சிகாரங்காணும்
  வரும்போலேசிகாரததில மகாரங்காணும்
நரததிலேமகாரததில் நகாரங்காணும
  நன்ருகப்பூமியபபோ பிறந்ததெனறே. 27
பிறநததையாயிவவளவு மெஙகேயெனருல்
  பெண்ணொருததிதூணதிலே நின்றகோலம்
சுறநததையாயிவவளவும அநதமாறு
  சூட்சமதேஅல்லாது வேறெனறில்லை
கறந்ததையாஉலகமெலலாங் காமப்பாலைக
  காலடியிறகாககவைதது சகலஜெநதும
இருந்ததையாயிவவளவுஞ் செயதமாது
  எஙகையெனருனனிடததி லிருநதாள்கன்னி.
இடபபாகமிருநதவளு மிவளேமூலம
  இருவருககுமநடுவான திவளேமூலம
தொடககாகினறவளு மிவளேமூல
  சூட்சமெலலாஙகற்றுணாநத திவளேமூலம
அடககாக அடககததுக கிவளேமூலம
  ஐவருககுஙகுருமூல மாதிமூலம
கடகேோடிகொமபதனில் நினறமூலம
  கனனியவளசிறுவாலை கனனிதானே. 29
கன்னியிவளென்றுரைததாா புசுண்டமூாததி
  காததனபபோமனதுசறறே கசங்கிஞர்பின்
மண்ணுள்ளதேவாகளும பிறப்பிததிநத
  மாாககததிலிருபபதுவோ மவுனபபெண்ணே
உன்னிதமாயுனகருணை யெஙகேகாண்போம
  ஒகோகோஐவருநதான வணஙகிஞாகள்
கொனனியவளவாககுரைககாள சிவமேகன்னி
  கொலுமூததிலநால்வரும்போய வணஙகிஞரே.

வணங்கியவாவாய்புதைதது நின்றார்பினனே
　மாதுகலியாணியென வசனிததாாகள்
வணங்கினாதேவரொடு முனிவாதாமும்
　மற்றுமுள்ளதேவாகளும் நவபடாளும
வணங்கினார் அஷ்டகெஜங திகிரியெட்டும
　வாரிதியுஞ்சேடனுமா லயனுமூவா
வணஙகினாமிகவணஙகித தொழுதாரப்போ
　வாலையவள்மெயஞானம் அருளீவாளே. 31

அருளீவாள்திருமணியை மாலைபூண்டாள்
　அரகராசிவனமயததி னீறுபூசி
பொருளீவாளவரவாகரு ஏவலசொல்லில்
　பொன்றுதபல்வுயிாகளைகக கிடங்கள்வேறுய்த்
தொருளீவாளசிவயோகந தெளிவதறகுச
　செயலுறுதியாகவலலோ தெரியவேண்டித்
திருளீவாளதாயான சிறியவாலை
　சிவசிவாசூட்சமபூ ரணமுமுற்றே. 32

பூருவத்தில்நடந்தகதை இதுதானென்று
　புகன்றுவிட்டுப்புசுண்டருநதான பதிக்குச்சென் [றா
காரணததிலேவருதயே னிநதஞானங்
　கம்பமணிவாலைகொளுக் கூட்டமப்பா
நாரணததில்நினறிலஙகும் மவுனமாலை
　நாட்டினாளசிவராஜ யோகஙகேளு
ஆரணததிபூரணததி யருள்மெயஞானி
　அதிச்சததிவேதமுத்தி யருளசொல்வாளே. 33

காகபுசுண்டர் காவியம் - 33 முற்றிற்று.

காகபுசுண்டர் குறள் - 16

சின்மயத்தைப் போற்றிச் சிவராஜ யோகத்தில்
நன்மை பராபரத்தை நாடு. 1
அண்ட முடிமீ திலங்கி ரவிமதியை
கண்டு தரிசித்தல் கதி. 2
வலமிட மாயநின்ற மதிரவியை மாறி
விலகா தடியினிற்பின் வீடு. 3
அறுபத்து நாலயோக மவ்வளவுந் தள்ளி
யொருபொழுது முண்டு நிலையோர். 4
உலகமே மாயமென வுன்மனத்திற் கண்டு
நலமாக நாதனடி நம்பு. 5
சித்தா பதினெண்மர் செய்கையிற் றேன்றுந்த
அத்தனருளும புசுண்டன யான். 6
சொன்னேனே னறிந்து சுகமா யுலகோர்க்
கென்னாளும வாழ்கவென்றே யான். 7
கண்ணுன மணியாக்கிக காரணமாய நின்றுன்
முண்ணு முயிராபதியு மாறு. 8
விட்டேனே ஞானம வெளியாக முப்பத்தி
ரண்டி லறிவா நலம. 9
நேத்திரத்தைக் காகம்போல் நிச்சயமாய் நிறக
ஆத்மத்தி லானந்த மாம். 10
உலகிய லறிந்தோ ரொருநாளு மாளார்
பலநினைவை விட்டுநீ பார. 11
கண்டோருஞ் சொல்வார் கருத்தார் பெரியோரை
தொண்டுசெய்து பெற்ற சுகம். 12
ஆதியிற சொன்னவிய யண்டமதை யெடுத்து
மாதுசிவன் பூசைசெய்து வை. 13
முப்பொருளைச் சுட்டு முழுதழுதும் நீறுக்கித்
தப்பாம லுண்டுநிலை சார. 14
யோகமுடன் காப்ப முறைதேனீ ரெட்டில்
வேகமுடன் கண்டுணரு வீர். 15
வாகிமுனி மைந்தா மருவு பிரமத்தில்
மோசமவரா தென்குறள் முற்றும். 16

காகபுசுண்டர் குறள் - 16 முற்றிற்று.

உ

பரமபதிதுணை

சூரியானந்தர் சூத்திரம் - 13

சீர்கொண்ட அருமறையின் பொருளாய்நின்ற
தெட்சிணா மூர்த்தியுட பாதங்காப்பு
போகொண்டசூஸ்திரம் பதிமூன்றுகருள
பிரிததுவைபபேன பூவழலை பெருமையெல்லாம்
நீரகொணடவூசரததின் மகிமைதனனை
நிசமாகச் சொலலாமல மறநதுபோட்டார
ஆரகொணட வேணியனு ருமககுசசொன்னா
ஆததாளு மடியேனுக கரைநதிட்டாளே. 1

அறைநதிட்ட வகையேது வுப்பேஆதி
ஆகாச விந்துவினால் ஜெனிததபிணடம
மறைந்திட்ட வுப்பதுவே காரஙகாரம
மண்ணுன வுப்பதுவே சாரஞசாரம
கறைநதிட்ட யூசருததுக கேற்றவுபபைக
காணாமல் போனதினால் கலககமாச்சு
கறைந்திட்ட மலஜலமாய்க் காணலாகும்
இந்தவிரண் டோரிடததி லிருககுமபாரே. 2

இருக்கின்ற வுப்பினுக்கு மூலாதாரம்
இந்துவொனறு இறவியொன்று வன்னியொன்று
பெருக்கின்ற வீசனுக்குச் சூட்சமுந்தான
திரிதிவியே தூலமெனப் பேசலாகும்

கருக்கொண்ட யோனியிலே நாலுபேதம
  கருதையிலே யெழுதோ றறங் காணலாகும்
உருக்கொண்ட ஜீவஜெந்து அனேகமுண்டாம்
  உற்றுப்பா ரண்டபிண்ட முண்மைகாணே. 3

தானாக நின்றதுவே பாருமாசசு
  சகலசித்துப் பிரகிருதி யுயிருமாச்சு
வானாகி நின்றதுவே சாக்ஷியாகும
  மனனுயிரெல் லானசோதி மயமுமாச்சு
ஊனாகப் பிறந்தசடம பிறவாமுததிக
  குதவியல்லோ பிரதிவவ யோனியோனி
கோனாக நின்றகுரு வுபதேசததாற
  குழிபுகுநது வுப்பெடுததுக கொளளுவாயே. 4

கொள்ளுவாய முப்பூவின முதலாமஙகம
  கூர்நதுபா ருசரததைக கொளகிககொண்டு
விள்ளுவாா யோனியின் படிவிடாமல
  மேலறற மேலுதவி மேவிததாறை
விளளுவாா ிகதவுப்பு சிவமுமாச்சு
  துருசுபபு பணவிடையாற் றெருநதமேற்றித
தள்ளுவாா பிரளயமோா கோடிகாலம்
  சகலசிததும மூலவுபபு தனனிலாசசே. 5

ஆச்சப்பா மூலவுப்புக் கஞ்சுதீட்சை
  ஆதியுப்புக் கப்படியே தீட்சையாகும்
மூச்சப்பா தசதீட்சை யாாதான்செய்வாா
  மூலகுரு செயவார்தன் னூர்தான்செய்வார்
ஏச்சப்பா கொஙகணா தீட்சைமாாககம்
  ஏற்றிவிட்டார் முப்பததி ரண்டாமொன்று

பேச்சப்பாபேசினதி லாவதுண்டோ
பிண்டவுப்பாக்கேழுவிதம் பேசலாமே. 6

பேசுகின்றவுப்பினுக்கு மேலேஅங்கம்
பெருமையுள்ளசித்தர்கள்தான் செய்யுமாககம
வீசுகின்றசூததகின துறைகளெல்லாம
மிஞசவிலலைமூன்றுநா ளஞசாலுமம
பாஷையினற்சொனனார்கள வெளிதோணாது
பாலனுககுததோனறுமிநத நூலைப்பாரததால்
கூசலமிஞசிபபோடுமெனறு எனறனநூலைக்
குகைககுளமறைததிடடதினறு கூறெணணுதே.

ஒண்ணுன நூலாகு மிருநூறறைறநதி
லோதிவைததகருததெரியு மிருபததைநகிற
கண்ணுகுமிநதநூல பதிமூனறுககுள
கருவைவொருகறபமுறை காட்டிவைததேன
தண்ணுணையறியாத பேருக்கெலலாம்
வாதியெனறபேரேது வாதமேது
பெண்ணுடனசுரோணிதமுத விநதுங்கணடால
பேரானபூரணததின பெருமைதானே 8

பெருமையெனறகாயசித்தி பணணுவிட்டாற
பேரானஅடியோடு முடியும்போச்சு
அருமையென்றகுணடலிக்குள் வராகிபூசை
அபபனேகண்டமதி லஙகெனறாணு
புருவமையைத்துள்ளேயு மெனறுகும்பி
போலமெனறமவுனவிததை கைககுளளாசசு
தருமவிதைதபிரகிருதி மூச்சாடாது
சகஸ்திரதெண்மலாப்பதததிற் சாாந்துநில்லே. 9

நில்லாதமூலிகையாற் காயசித்தி
நிஷ்டைமவுனத்தாலே யோகசித்தி
கொல்லாதமூலமதில் அபானசுத்தி
கூடாமலிருந்துவிட்டாலேதுமுத்தி
சொல்லாதவிசனிப்பு மதிசூத்ததிற்
சூட்டினேன்வெள்ளையென்ற சூடன்விதத்தை
எல்லாருமிந்தவிதம பாடமாட்டார்
இதமானசூத்தகத்தின வெடியுப்பாச்சே. 10

* "எண்ணுயிரத்தி லிருநூறுமந்திரம
அண்ணுசொனனுாடியே னறிநதேன
சொனனுாசிவப்பு சோபசசைரூபம
வண்ணனறிவானவகாரததிரையமே" என்றும்,
உப்பானவெடியுப்புச் செயநீராலே
ஒருகோடிவிதத்தையெல்லா மாடலாகும
அப்பானகல்லுப்பு நீரினாலே
ஆடலாநதுரிசினுட அங்கமெல்லாம
செப்பாதயோனிருந்து சேநீரமட்டா
சிவன்வேறுதானுண்டே யிவனல்லாமல்
தபபாமறசெயதென்ன சவுககாரநதான்
சஷ்டிமுதறபவுரணையுந தாககிப்பாரே. 11

தாக்கிப்பாராகாசஞ சருவசாட்சி
சதாசிததம்அநதரமே சாடினால்
நோக்கிப்பாரவாயுலயப் படுவதற்கு
நூதனமாய்வன்னையததிற கூடவேணும்

* திருமூலா திருமநதிரததிற சொலலபபட்டிருககிறது. அதைப் பாாததுத தெரிநதுகொள்ளவும்.

மூக்கிறமுனேடுவது பிராணவாயவு
மூலமெனும்வளையமது நகாரநதன்னைத்
தூககித்தான்விட்டவர்க்கு யோகமெய்தும
சூரியானந்தனிவை சொல்லும்நூலே. 12

சொல்வதெனனரேசகததை வெளிவிடாதே
துடியானபூரகததைப பினனிடாதே
வெல்வதெனனகுமபகததை யடிவிடாதே
மேலேறுமாததிரையை மறநதிடாதே
சொல்வதெனனகாப்பகததை மறநதிடாதே
செநதூரஞ்சோக்கையிலே சிதறிடாதே
சொல்வதென்ன அமுரதயிலே பறககுமிநதக
குளிகைககுச்சாரணைசெய குணமுமாறறே. 13

சூரியானந்தா சூததிரம் - முற்றிற்று.

ஞானககோவை மூன்று பாகங்களும்
முற்றுப்பெற்றது.

SIRONMANI PRESS, MADRAS
G. H M S. No. 492, Copies 1000. (18-2-48)

திருக்குறள்-மூலமும்-உரையும்

விலை ரூ. 10

உயர்ந்த பெதர் வெயிட் பேப்பா

[மூலமும பரிமேலழகருரையும், தெளி பொருள விளககபபதவுரையும, விசேஷக் குறிப்புகளுடனும, அசசிட்டு அழகிய காலிகோ பைணடு செயதது 800-பக கஙகள கொணடது.]

தெயவபபுலமைத திருவளளுவநாயனா திருவாய மலாநதருளிய திருககுறளெனனும இநநூலானது 1330-குறள் வெணபாககளாற செயயபபடடு, பாஷையின உயாவை விளககுவதாயும, இராஜதநதிர முதலிய பல வகைபபடட சிறநத நீதிநெறியை ஒருசோ நன்குணாத தத தககதாயும, எலலாச சமயிகளானும இனி தேறறுக கொளளபபடடதாயு முளளது மேலும தமிழ பாஷையில விருததியடைய விருமபுவோாககும, முததிநெறி பெறறுயய விருமபுவோாககும ஏறற நூலாகவும, ஏனையோருககுப பொதுநூலாகவும இருததலால இதன பெருமை குன றின மேலேறறிய விளககுபோல விளஙகுகினறது.

ஆதலால, தமிழ வேதமாகிய திருககுறளும் இதற குப பரிமேலழகா செயத உரையையும கறறோர் யாவராலும விருமபததககனவே இவவுரை அககாலததி லுள்ளோரு டைய கலவிததோசசிக கேறபச செயயபபட்டதாதலால கடின சநதிகளால செறிநது விளஙகுகினறது தறகால நிலை மையைக கருதி பணடிதா பாமரா யாவருககும எளிதில பயனபடும பொருட்டுக கடினசநதிகளை ஒருவாறு விளககி, அதனுடன எளிய நடையில செயயபபட்ட தெளிபொருள் விளககபபதவுரையும கருததுரையும ஆஙகாஙகு விசேட மேறகோளுடன் சோதது அசசிடபபட் டிருககிறது.
